

සද්දතීතිප්පකරණං

ධාතුමාලා

15. සරවග්ගපඤ්චකන්තික සුද්ධස්සරධාතු

ඉතො පරං තු සරතො, කකාරන්තාදිහෙදතො;
ධාතුයො ධාතුනිප්පන්න-රූපානි විවිධානි ව.

සාට්ඨකපේ පිටකමිති, ජීනපායේ යථාබලං;
නයං උපපරික්ඛිත්වා, සමාසෙන කපේස්ස'හං.

ඉ ගතියං. යෙසං ධාතුනං ගතිඅත්ථො, බුද්ධිපි තෙසං අත්ථො. පවත්තිපාපුණානිපි. තත්‍ර ගමනං දුට්ඨං කායගමනං ඤාණගමනඤ්ථ. තෙසු කායගමනං නාම ඉරියාපට්ඨගමනං, ඤාණගමනං නාම ඤාණුප්පත්ති, තස්මා පයොගානුරූපෙන “ගච්ඡති”ති පදස්ස “ජානාති”තිපි අත්ථො භවති, “පවත්තති”තිපි අත්ථො භවති, “පාපුණාති”තිපි අත්ථො භවති, ඉරියාපට්ඨගමනෙන ගච්ඡතිතිපි අත්ථො භවති, ඤාණගමනෙන ගච්ඡතිතිපි අත්ථො භවති. තථා හි “සීසං ගච්ඡති”තිආදියු ඉරියාපට්ඨගමනං “ගමන”න්ති වුච්චති. සුන්දරං නිබ්බානං ගතො. “ගතිමා”තිආදියු පන ඤාණගමනං. එවං සබ්බෙසමිපි ගත්තත්ථානං ධාතුනං යථාපයොගං අත්ථො ගහෙතබ්බො.

තස්මිනානි රූපානි භවන්ති – ඉති, එති, උදෙති. කාරිතෙ “උදායති”ති රූපං භවති. උට්ඨාපෙතීති හි අත්ථො, දුක්ඛාරො ආගමො. උපෙති, සමුපෙති, චෙති, අපෙති, අචෙති, අන්චෙති, සමෙති, අභිසමෙති, සමයො, අභිසමයො, ඊදි, උදි, එකොදි, පණ්ඩිතො, ඉතො, උදිතො, උපෙතො, සමුපෙතො, අන්චිතො, අපෙතො, සමෙතො, එතබ්බො, පච්චෙතබ්බො, පටියමානො, පටිච්චො, එත්තො, අධිප්පෙතො, අධිප්පායො, පච්චයො, අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි. “ඉතා, ඉත”න්තිආදිනා යථාරහං ඉත්ථිනපුංසකවසෙතපි. පච්චෙතුං, උපෙතුං, සමුපෙතුං, අන්චෙතුං, සමෙතුං, අභිසමෙතුං, ඉච්ච, පටිච්ච, සමෙච්ච, අභිසමෙච්ච, අපෙච්ච, උපෙච්ච, පටිමුඛං ඉත්ථා, ඉත්ථාන, උපෙත්ථා, උපෙත්ථාන, උපෙතුන, අඤ්ඤානිපි බුද්ධවචනානුරූපතො යොජෙතබ්බානි.

ඉතිඉති ක්‍රියාසද්දො, සුත්තන්තෙසු න දිස්සති;
ඉදමෙත්ථ න චත්තබ්බං, දස්සනායෙව මෙ රුතො.

“ඉතායං කොධරූපෙන”, ඉති පාළි හි දිස්සති;
අභිගුත්තරනිකායමිති, මුනිනාභච්ච භාසිතා;

වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා අභිගුත්තරනිකායෙ කොධං නින්දන්තෙන –

“ඉතායං කොධරූපෙන, මච්චුවෙසො ගුහාසයො;
තං දමෙන සමුච්ඡින්නදෙ, පඤ්ඤාචිරියෙන දිට්ඨියා”ති.

තත්‍ර ඉතායන්ති ඉති අයන්ති ඡෙදො. ඉතිඉති ව ගච්ඡති පවත්තතීති අත්ථො. අයං පනෙත්ථ සුත්තපදත්ථො – යො දොසො ලොකෙ “කොධො”ති ලොකීයමහාජනෙන වුච්චති, නායං අත්ථතො කොධොති චත්තබ්බො. කින්නි පන චත්තබ්බො, එසො හි සරීරසඬ්ඛාතගුහාසයො මච්චුරාජා එව කොධවසෙන පමද්දන්තො සත්තසන්නානෙ ගච්ඡතිති චත්තබ්බො. තං එවරූපං “මච්චුරාජා”ති චත්තබ්බං බහුනො ජනස්ස අනත්ථකරං කොධං හිතකාමො දමෙන පඤ්ඤාය චිරියෙන දිට්ඨියා ව ඡින්නෙය්‍යානි.

එතීති ඉමස්ස පන ආගච්ඡතිති අත්ථො. “එති”ති එත්ථ හි ආඋපසග්ගො සන්ධිකිච්චෙන පටිච්ඡන්තත්තා න පාකටො වලාභකාවත්ථරිතො පුණ්ණචන්දො විය. තථා හි එත්ථ ආ ඉති එතීති සන්ධිච්චිග්ගො භවති, ආකාරස්ස ව ඉකාරෙන පරෙන සද්ධිංයෙව එකාරාදෙසො. තස්මා “අයං සො සාරථී එති. එතු වෙස්සන්තරො රාජා”තිආදියු “ආගච්ඡති, ආගච්ඡතු”තිආදිනා අත්ථො කපේතබ්බො. බ්‍යාකරණසන්තප්පි හි ආ ඉති එතීති සන්ධිච්චිග්ගො දිස්සති, තස්මා අයමිපි නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා. අථ වා ඉතීති රස්සවසෙන වුත්තං පදං ගමනං බොධෙති, එතීති වුද්ධිවසෙන වුත්තං පන යථාපයොගං ආගමනාදීනි. මත්තාවසෙතපි හි පදානි සවිසෙසත්ථානි භවන්ති. තං යථා? සාසනෙ පබ්බජිතො, රට්ඨා පබ්බජිතොති. සඤ්ඤාගාසඤ්ඤාගවසෙතපි, තං යථා? ගාමා නිග්ගච්ඡති. යසං පොසො නිගච්ඡති, තස්මා අයමිපි නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා. එත්ථෙතං වුච්චති –

ඉ ගතියන්ති කථිතා, ධාතු වුද්ධිං ගතා යදා;
තදා ආගමනත්ථස්ස, වාචිකා පායනො වසා.

ඉරියාපථත්ථතො හෙ-සා නිච්චාගමවාචිකා;
“අයං සො සාරථී එති”, ඉච්චාදෙන්ථ නිදස්සනං.

අනිරියාපථත්ථෙත , වත්තනෙ ගමනෙපි ව;
ආගමනෙ ව භොතීති, ධිමා ලක්ඛෙය්‍ය තං යථා.

“පට්ඨිව ඵලමෙති” ති, ඵවමාදිසු වත්තනෙ;
වුද්ධිප්පත්තා ඉකාරච්චා, ඵසා ධාතු පවත්තති.

“අත්ථමෙන්තමිහි සුරියෙ, වාළා” ඉච්චාදිසු පන;
ගතෙ, “එතීති ඉති” ති-ආදිස්ථාගමනෙ සියා.

තථා හි ඊතීති අනත්ථාය එති ආගච්ඡතීති ඊතී, උපද්දවො, ඉති ආගමනත්ථො ගහෙනබ්බො. ආහ ව සුත්තනිපාතවය්‍යකපායං “එතීති ඊතී, ආගන්තුකානං අකුසලභාගීනං බ්‍යසනහෙතුනං එතං අධිවචන” තීති.

ඉදානි යථාරහං නිපාතාබ්‍යාතනාමිකපරියාපන්නානං ඉතිඉතො සද්දානමත්ථුද්ධාරො වුච්චතෙ – තත්ථ ඉතිසද්දො හෙතුපරිසමාපනාදිපදත්ථ විපරියාය පකාරාවධාරණ නිදස්සනාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස “රුප්පතීති බො භික්ඛවෙ තස්මා රුපන්ති වුච්චති” තිආදිසු හෙතුඅත්ථෙ දිස්සති. “තස්මානිහ මෙ භික්ඛවෙ ධම්මදායාදා භවථ, මා ආමිසදායාදා. අත්ථී මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා, කින්නි මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්‍යං, නො ආමිසදායාදා” තිආදිසු පරිසමාපනෙ. “ඉති වා ඉති ඵවරුපා විසුකදස්සනා පටිවිරතො” තිආදිසු ආදිඅත්ථො. “මාගණ්ඩියොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඨිබා සමඤ්ඤා පඤ්ඤන්ති වොභාරො නාමං නාමකම්මං නාමධෙය්‍යං නිරුත්ති බ්‍යඤ්ජනමහිලාපො” තිආදිසු පදත්ථවිපරියායෙ. “ඉති බො භික්ඛවෙ සප්පට්ඨගො බාලො, අප්පට්ඨගො පණ්ඩිතො. සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො. සඋපසග්ගො බාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො” තිආදිසු පකාරො. “අත්ථී ඉදප්පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨෙත සතා ආදන්ද අත්ථීතිස්ස වචනීයං. කිං පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති වෙ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනීය” තිආදිසු අවධාරණෙ. “අත්ථීති බො කච්චාන අයමෙකො අත්තො, නත්ථීති බො කච්චාන අයං දුතියො අත්තො” තිආදිසු නිදස්සනෙ. නිපාතවසෙනෙව තෙ පයොගා ගහෙනබ්බා. “ඉතායං කොධරුපෙනා” ති එත්ථ පන ආබ්‍යාතවසෙන ගමනෙ ඉතිසද්දො දිස්සති. අයමෙවත්ථො ඉධාධිප්පෙනො, නිපාතත්ථො පන න ඉච්ඡිතබ්බො, විඤ්ඤානං අත්ථග්ගහණෙ කොසල්ලපාදනත්ථං කෙවලං අත්ථුද්ධාරවසෙන ආගතොති දට්ඨබ්බං. ඉතරො පන –

ගත්‍යත්ථෙ විමසද්දත්ථෙ, ඉතොසද්දො පවත්තති;
අත්ථිතො” ති හි ගත්‍යත්ථෙ, පච්චත්තවචනං භවෙ.

ඉමසද්දස්ස අත්ථමිහි, නිස්සක්කවචනං භවෙ;
“ඉතො සා දක්ඛිණා දිසා”, ඉතිආදිසු පාළිසු.

ගත්‍යත්ථො ඉච්ඡිතො එත්ථ, ඉතරත්ථො න ඉච්ඡිතො;
අත්ථුද්ධාරවසා වුත්තො, කොසල්ලත්ථාය විඤ්ඤානං.

ඉධ පන සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං සනිබ්බවනං වත්තබ්බමිපි අවත්වා උපරි අයධාතුච්චසයෙයෙව වක්ඛාම ඉ එ අයධාතුචසෙන තිධාතුමයත්තා සමයසද්දස්ස. තත්‍ර ඉතීති ඉකාරානන්තරත්‍යන්තපදස්ස ව “එති, උදෙති” තිආදීනඤ්ච එකාරානන්තරත්‍යන්තපදානං අඤ්ඤෙසඤ්ච ඵවරුපානං පදමාලා යථාරහං යෙභුය්‍යෙන අත්තනොපදානි වජ්ජෙන්වා යොජෙතබ්බා. ඊදිසෙසු හි යානෙසු දුක්කරා ක්‍රියාපදමාලා. යස්මා පන ඉමස්මිං පකරණෙ සුකරා ව දුක්කරා ව ත්‍යන්තපදමාලා ජානිතබ්බා , තස්මා භූවාදිගණාදිසු අට්ඨසු ගණෙසු විහිතෙහි ඡන්තවුතියා වචනෙහි සබ්බසාධාරණං අසබ්බසාධාරණඤ්ච පදමාලානං බ්‍රුම –

අකාරානන්තරත්‍යන්ත-පදානං පන්තියො බ්‍රුමො;
භවති රුන්ධතාදීනං, යොජෙ සබ්බත්ථ සබ්බථා.

ඉති එතී” ති වෙනෙසං, පදානං පන පන්තියො;
සුද්ධස්සරපුබ්බකානං, යොජෙ විඤ්ඤා යථාරහං.

ආකාරානන්තරත්‍යන්ත-පදානඤ්චාපි පන්තියො;

“යාති සුභාති අස්නා-ති” ඉච්චාදීනං යථාරහං.

ඉච්ඡානන්තරත්ත-පදානම්පි පාළියො;
යොජෙ “රුන්ධිති රුන්ධිති”-ඉච්චාදීනං යථාරහං.

උකාරානන්තරත්ත-සුතිඉති පදස්ස ව;
පෙරණත්ථෙ පවත්තස්ස, යොජෙ මාලං යථාරහං.

එකාරානන්තරත්ත-පදානම්පි යථාරහං;
“ජෙති රුන්ධෙති කාරෙති, කාරාපෙති”තිආදීනං.

ඔකාරානන්තරත්ත-පදානම්පි පදක්කමෙ;
“කරොති හොති හොති”ති-ආදීනං යුත්තිතොවදෙ;

ඉච්චෙවං සත්තධා වුත්තො, පදමාලානායො මයා;
ඉතො මුත්තො නයො නාම, නත්ථි කොච්ඡියාපදෙ.

“ආදත්තෙ කුරුතෙ පෙතෙ”, ඉච්චාදි නයදස්සනා;
යථාරහං යුත්තිතොති, වචනං එත්ථ භාසිතං.

ඉදානි ඉකාරානන්තරත්තපදස්ස කමො වුච්චතෙ — ඉති, ඉන්ති. ඉසි, ඉථ. ඉමි, ඉම. අපරිපුණ්ණො වත්තමානානායො. ඉතු, ඉන්තු. ඉහි, ඉථ. ඉමි, ඉම. අපරිපුණ්ණො පඤ්චමීනායො. එත්ථ ව ඉමෙසං ද්විත්තං සාසනානුරූපභාවස්ස ඉමානි සාධකපදානි “වෙති, අපෙති, අන්වෙති”ති. තත්ථ වි ඉති වෙති. විගච්ඡතිති අත්ථො, ඉතිසද්දො හෙත්ථ ගමනං බොධෙති. තථා අප ඉති අපෙති. අපගච්ඡතිති අත්ථො. අනු ඉති අන්වෙති. අනුගච්ඡතිති අත්ථො. ගරු පන අනු එති අන්වෙතිති වදන්ති. තං —

“යථා ආරඤ්ඤකං නාගං, දන්තිං අන්වෙති හත්ථිති;
ජෙස්සන්තං ගිරිදුග්ගෙසු, සමෙසු විසමෙසු ව;
එවං තං අනුගච්ඡාමි, පුත්තෙ ආදාය පච්ඡතො”ති.

ඉමාය පාළියා න සමෙති “ජෙස්සන්තං අන්වෙති”ති වචනතො “අනුගච්ඡාමි”ති වචනතො ව. තථා හි එතිසද්දො යත්ථ වෙ ඉරියාපථවාචකො, තත්ථ ආගමනංයෙව ජොතෙති, න ගමනං, තස්මා ආගමනත්ථස්ස අයුත්තිතො ගමනත්ථස්ස ව යුත්තිතො වි ඉතිආදිනා ඡෙදො ඤෙය්‍යා. එතෙසඤ්ච ඉතිසද්දවසෙන කතඡෙදානං අත්ථිභාවං යුත්තිභාවඤ්ච “ඉතායං කොධරූපෙන”ති පාළියෙව සාධෙති, තස්මායෙව “අනු ඉති, අනු ඉන්ති, අනු ඉසි”තිආදිනා “අන්වෙති”තිආදීනං ඡෙදෙ ලබ්භමානනායෙන වුත්තප්පකාරො වත්තමානාපඤ්චමීනායො පරස්සපදවසෙන දස්සිතො. සත්තමීරූපාදිති සබ්බථා අප්පසිද්ධානි.

ඉමානි පන භවිස්සන්තියා රූපානි, සිත්තා තෙ ලුහුමෙස්සති. ඉස්සති, ඉස්සන්ති. ඉස්සසි, ඉස්සථ. ඉස්සාමි, ඉස්සාම. ඉස්සතෙ, ඉස්සන්තෙ. ඉස්සසෙ, ඉස්සච්චෙ. ඉස්සං, ඉස්සාමිහෙ. අසබ්බධාතුකත්තෙපි සුද්ධස්සරත්තා ධාතුස්ස ඉකාරාගමො න ලබ්භති. පරිපුණ්ණො භවිස්සන්තිනායො.

අථ කාලාතිපත්තියා රූපානි භවන්ති, ඉස්සා, ඉස්සංසු. ඉස්සෙ, ඉස්සථ. ඉස්සං, ඉස්සමිහා. ඉස්සථ, ඉස්සිසු. ඉස්සසෙ, ඉස්සච්චෙ. ඉස්සං, ඉස්සාමිහසෙ. කාලාතිපත්තිභාවෙ ව අසබ්බධාතුකත්තෙ ව සන්තෙපි සුද්ධස්සරත්තා ධාතුස්ස අකාරිකාරාගමො න ලබ්භති අනෙකන්තිකත්තා වා අනුපපන්නත්තා ව අකාරාගමො න හොති. ද්විත්තඤ්ඤත්ථ සුද්ධස්සරානං අනන්තරිකානං එකතොසන්නිපාතො අනුපපත්ති. පරිපුණ්ණො කාලාතිපත්තිනායො.

ඉමස්මිං පන යානෙ සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ සොතුනං පයොගත්ථෙසු පරමකොසල්ලජනනත්ථං “නනු තෙ සුතං බ්‍රාහ්මණ හඤ්ඤමානෙ, දෙවා න ඉස්සන්ති පුරිසපරක්කමස්සා”ති පාළිතො නයං ගහෙත්ථා වුත්තප්පකාරෙහි භවිස්සන්තියා රූපෙහි සබ්බසො සමානානි අසමානත්ථානි වත්තමානිකරූපානි ව ඊසකං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමානානි භවිස්සන්තිකාලාතිපත්තිනං රූපානි ව පකාසයිස්සාම — වත්තමානාවසෙන තාව “ඉස්සති, ඉස්සන්ති. ඉස්සසි, ඉස්සථා”ති සබ්බං යොජෙතබ්බං. අත්ථො පන “ඉස්සං කරොති”තිආදිනා වත්තබ්බො. තස්මිංයෙව අත්ථෙ භවිස්සන්තිවසෙන “ඉස්සිස්සති, ඉස්සිස්සන්ති. ඉස්සිස්සසි, ඉස්සිස්සථා”ති පරිපුණ්ණං යොජෙතබ්බං. අත්ථො පන “ඉස්සං කරිස්සති”තිආදිනා වත්තබ්බො. කාලාතිපත්තිවසෙන පන “ඉස්සිස්සා, ඉස්සිස්සංසු. ඉස්සිස්සෙ, ඉස්සිස්සථා”ති පරිපුණ්ණං යොජෙතබ්බං, අත්ථො පන “ඉස්සං අකරිස්සා”තිආදිනා වත්තබ්බො. ධාත්වන්තරවසෙන සංසන්දනානායොයං.

ඉදානි එකාරානන්තරත්තපදස්ස කමො වුවුවනෙ —

එති, එන්නි. එසි, එථ. එමි, එම.

එතු, එන්තු. එහි, එථ. එමි, එම.

න ව අප්පත්වා දුක්ඛන්තං, විස්සාසං එයා පණ්ඩිතො;
නිවෙසනානි මාපෙත්වා, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො;
යදා තෙ පහිණිස්සාමි, තදා එයාසි ඛත්තිය.

එයා , එයායුං. එයාසි, එයාථ. එයාමි, එයාම. එථ, එරං. එථො, එයාවිහො. එයාං, එයාමිහෙ.

සො පුරිසො එයා, තෙ එයායුං. ත්වං එයාසි, තුමිහෙ එයාථ. අහං එයාමි, මයං එයාම. සො පුරිසො එථ, තෙ එරං. ත්වං එථො, තුමිහෙ එයාවිහො. අහං එයාං, මයං එයාමිහෙ.

පරොක්ඛානියත්තනජ්ජතනීරූපානි සබ්බසො අප්පසිද්ධානි.

එස්සති, එස්සන්ති. එස්සසි, එස්සථ. එස්සාමි, එස්සාම. එස්සතෙ, එස්සන්තෙ. එස්සසෙ, එස්සවිහෙ. එස්සං, එස්සාමිහෙ.

සම්මොදමානා ගච්ජන්ති, ජාලමාදාය පක්ඛිනො;
යදා තෙ විවදිස්සන්ති, තදා එහින්නි මෙ වසං.

“අභිදොසගතො ඉදානි එහි”ති වචනදස්සනතො අපරානිපි භවිස්සන්තීරූපානි ගහෙතබ්බානි.

එහිති, එහින්නි. එහිසි, එහිථ. එහිමි, එහිම. එහිතෙ, එහින්තෙ. එහිසෙ, එහිවිහෙ. එහිස්සං, එහිස්සාමිහෙ.

එස්සා, එස්සංසු. එස්සෙ, එස්සථ. එස්සං එස්සාමිහා. එස්සථ, එස්සිසු. එස්සසෙ, එස්සවිහෙ. එස්සිං, එස්සාමිහසෙ.

අථාපරොපි එකාරානන්තරත්තපදක්කමො භවති;
උදෙනි, උදෙන්ති; උදෙසි, උදෙථ; උදෙමි, උදෙම.

උදෙතු, උදෙන්තු. උදෙහි, උදෙථ. උදෙමි, උදෙම, උදාමසෙ.

උදෙයා, උදෙයායුං. සෙසං නෙයායං. උදිස්සති, උදිස්සන්ති. සෙසං නෙයායං. උදිස්සා, උදිස්සංසු. සෙසං නෙයායං.

ඉමානි සුද්ධස්සරධාතුරූපානි.

කකාරන්තධාතු

කු සද්දෙ කෙ ව. කොති, කවති, කායති, එවං කත්තුපදානි භවන්ති. කුයාති, කියාති, එවං කම්මපදානි. කානනං, කබ්බං, ජාතකං, එවං නාමිකපදානි. කුත්වා, කුත්වාන, කවිත්වා, කවිත්වාන, කාවිත්වා, කාවිත්වාන, කායිතුං, එවං අඛ්‍යයපදානි.

තත්‍ර කානනන්ති යීතමජ්ඣන්තිකසමයෙ කවති සද්දං කරොතීති කානනං, වනං. තථා හි —

“යීතෙ මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ, සන්නිසිවෙසු පක්ඛිසු;
සණුතෙව බ්‍රහ්මරක්ඛං, සා රති පටිභානි ම”න්ති

වුත්තං. අථ වා කොකිලමයුරාදයො කවන්ති සද්දායන්ති කුජන්ති එත්ථානි කානනං. මනොහරතාය අවස්සං කුයාති පණ්ඩිතෙහීති කබ්බං. කාවියං. කාවෙයායං. අඤ්ඤත්‍ර පන කචීනං ඉදන්ති කබ්බන්ති තද්ධිතවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. කෙචි තු කාඛ්‍යන්ති සද්දරූපං ඉච්ජන්ති, න තං පාවචනෙ පමාණං සක්කටභාසාභාවතො. සක්කටභාසාතොපි හි ආවරියා නයං ගණ්හන්ති. ජාතං භූතං අතීතං භගවතො වරියං, තං කියති කථියති එතෙනාති ජාතකං. ජාතකපාළි හි ඉධ “ජාතක”න්ති වුත්තා. අඤ්ඤත්‍ර පන ජාතං එව ජාතකන්ති ගහෙතබ්බං. තථා හි ජාතකසද්දො දෙසනායමපි වත්තති “ඉතිවුත්තකං ජාතකං අබ්භුතධම්ම”න්තිආදීසු. ජාතියමපි වත්තති “ජාතකං සමොධානෙසී”තිආදීසු.

පක්ක නිවහනියං. නිවහමනං නාම හිනගමනං හිනප්පවත්ති වා. නිවසද්දො හි හිනවාචකො “නිවෙ කුලෙ පච්චාජානො”ති එත්ථ විය. පක්කති ක්‍රියාපදමෙත්ථ දිස්සති, න නාමිකපදං. යත්ථ යත්ථ නාමිකපදං න දිස්සති, තත්ථ තත්ථ නාමිකපදං උපපරික්ඛිත්වා ගහෙනබ්බං. ක්‍රියාපදමෙව හි දුද්දසං, ක්‍රියාපදෙ විජ්ජමානෙ නාමිකපදං නත්ථිති න වත්තබ්බං, තස්මා අන්තමසො “පක්කනං, තකනං” ඉච්චෙවමාදීනි භාවවාචකානි නාමිකපදානි සබ්බාසු ධාතුසු යථාරහං ලබ්භන්තීති දට්ඨබ්බං.

තක හසනෙ. හසනං භාසො. තකති.

තකි කිච්ඡජීවනෙ. කිච්ඡජීවනං කසිරජීවනං. තඬකති. ආතඬකති. ආතඬකො. ආතඬකොති කිච්ඡජීවිතකරො රොගො, තථා හි අට්ඨකථාවරියා “අප්පාබාධං අප්පාතඬක”න්ති ඉමස්මිං පාළිප්පදෙසෙ ඉති අත්ථං සංවණ්ණෙසුං “ආබාධොති විසභාගවෙදනා චූච්චති, යා එකදෙසෙ උප්පජ්ජිත්වා සකලසරීරං අයපට්ටෙන ඛන්ධිත්වා විය ගණ්භාති. ආතඬකොති කිච්ඡජීවිතකරො රොගො. අථ වා යාපෙතබ්බරොගො ආතඬකො, ඉතරො ආබාධො. චූද්දකො වා රොගො ආතඬකො, බලවා ආබාධො. කෙච් පන ‘අජ්ඣන්තසමුට්ඨානො ආබාධො, බහිද්ධාසමුට්ඨානො ආතඬකො’ති වදන්ති”ති.

ආතඬකො ආමයො රොගො,
බ්‍යාධා’බාධො ගදො රුජා;
අකල්ලඤ්චෙව ගෙලඤ්ඤං,
නාමං රොගාහිධානකං.

සුක ගතියං. සොකති, සුකො, සුකී. තත්‍ර සුකොති සුවො. සොකති මනාපෙන ගමනෙන ගච්ඡතිති සුකො. තස්ස හරියා සුකී.

බුක්ක හස්සනෙ. ඉධ හස්සනං නාම සුනබ්භස්සනං අධිප්පෙන “සුනබ්බො හස්සිත්වා”ති එත්ථ විය, න “ආවාසො ගොවරං හස්ස”න්තිආදීසු විය. වචනසඬබ්බතං හස්සනං, බුක්කති සා.

ධක පටිසානෙ ගතියඤ්ච. පටිසානො පටිභනනං. ධකති.

චක තිත්තිපටිසානෙසු. තිත්ති තප්පනං, පටිසානං පටිභනනංච. චකති.

අක කුට්ඨගතියං. අකති. එතා කුආදිකා අකපරියන්තා ධාතුයො පරස්ස භාසානි සද්දසත්ථවිදු වදන්ති. තෙසං මනෙ එතා “ති අන්ති, තු අන්තු” ඉච්චාදීනංයෙව විසයො. පාළියං පන නියමො නත්ථි, තස්මා න තං ඉධ පමාණං.

ඉ අජ්ඣයනෙ. අජ්ඣයනං උච්චාරණං සික්ඛනං වා, අයති, අධියති, අජ්ඣයති, අධිනෙ, අජ්ඣෙතං, අජ්ඣායකො. දිබ්බං අධියසෙ මායං. අධියන්ති මහාරාජ, දිබ්බමායධි පණ්ඩිතා. අජ්ඣෙතමරියා පථවිං ජනිත්ථා. තත්ථ අජ්ඣායකොති අජ්ඣයතිති අජ්ඣායකො, මන්තෙ පරිවත්තෙතීති අත්ථො.

උ සද්දෙ. අවති, අවන්ති. අවසි. එත්ථ “යො ආතුමානං සයමෙව පාවා”ති පාළි පපුබ්බස්ස උධාතුස්ස පයොගොති දට්ඨබ්බො. පපුබ්බස්ස වද්ධාතුස්ස දකාරලොපප්පයොගොතිපි වත්තුං යුජ්ජති.

වඬක කොට්ඨ්ථෙ. වඬකති. වඬකං. වඬකසද්දො හි වක්කසද්දෙන සමානත්ථො, වක්කසද්දො ච වඬකසද්දෙන. තථා හි –

“යං නිස්සිතා ජගතිරුහං, ස්වායං අග්ගිං පමුඤ්චති;
දිසා හජථ වක්කඬගා, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

පාළි දිස්සති. අයං පන වක්කසද්දො සක්කට්ඨාසං පත්වා කකාරරකාරසඤ්ඤොගක්ඛරිකො භවති, ධාතුභාවො පනස්ස පොරාණෙහි න චුත්තො, තස්මා ක්‍රියාපදං න දිට්ඨං. ඉමස්ස පන වඬකසද්දස්ස “වඬක කොට්ඨ්ථෙ”ති ධාතුභාවො චුත්තො, “වඬකති”ති ක්‍රියාපදඤ්ච, පාළියං තු “වඬකති”ති ක්‍රියාපදං න දිට්ඨං, තථා භාවවාචකො වඬකසද්දොපි. වාවචලිඬගො පන අනෙකෙසු යානෙසු දිට්ඨො. තත්ත වඬකතීති ක්‍රියාපදං පාළියං අවිජ්ජමානමිති ගහෙනබ්බමෙව නාථතීති ක්‍රියාපදමිව. භාවවාචකස්ස පන වඬකසද්දස්ස අත්ථිතා නත්ථිතා ච පාළිආදීසු පුනප්පුනං උපපරික්ඛිතබ්බා. කෙචෙත්ථ වදෙය්‍යුං “යදි භාවවාචකො වඬකසද්දො නත්ථි, කථං ‘අට්ඨවඬකං මණ්ණරතනං උළාර’න්ති එත්ථ සමාසො”ති. එත්ථ පන අට්ඨසු යානෙසු වඬකං අට්ඨවඬකං, න අට්ඨවඬකානි යස්සාති. දබ්බවාචකො හි වඬකසද්දො, න භාවවාචකොති දට්ඨබ්බං.

වඬකං වක්කඤ්ච කුට්ඨං, ජිමහඤ්ච රිමභමනුජු;

වඩකසද්දාදයෝ එතෙ, වාව්වලිඬිගා තිලිඬිගිකා.

අප් වා වඩකසද්දොයං, “වඩකසස්තා” තිආදිසු;
බලිසෙ ගිරිහෙදෙ ව, වත්තතෙ ස පුමා තදා.

අයඤ්චි “තෙ”මෙ ජනා වඩකසස්තා සයන්ති. යථාපි මච්ඡො බලිසං, වඩකං මංසෙන ඡාදිතං. වඩකසස්තොව අම්බුඡො” තිආදිසු බලිසෙ වත්තති.

එත්ථ සියා “නනු ව හො ‘යථාපි මච්ඡො බලිසං, වඩකං මංසෙන ඡාදිතං’ න්ති එත්ථ වඩකසද්දො ගුණවාචකො විසෙසනසදො, යෙන බලිසො විසෙසිතො, තෙන වඩකං කුටිලං බලිසන්ති අත්ථො විඤ්ඤායති” ති? තන්න,
වඩකසද්දෙ අවුත්තෙපි බලිසසභාවස්ස වඩකත්තා කුටිලත්ථො පාකටොති නත්ථි විසෙසනසද්දෙන පයොජනං. ඉදං පන “බලිසං වඩක” න්ති වචනං “හත්ථි නාගො. සරොරුහං පදුමං. හත්ථි ව කුඤ්ජරො නාගො” තිආදිවචනම්ච පරියායවචනං, තස්මා “වඩක” න්ති පදස්ස “කුටිල” න්ති අත්ථො න ගහෙනබ්බො. අප් වා යථා “යථා ආරඤ්ඤකං නාගං, දන්තිං අත්ථෙති හත්ථිති” ති එත්ථ නාගසද්දස්ස දන්තිසද්දස්ස ව අඤ්ඤමඤ්ඤපරියා යවචනත්තෙපි දන්තින්ති මනොරමදන්තයුත්තන්ති අත්ථො සංවණ්ණිකො, තථා “බලිසං වඩක” න්ති ඉමෙසම්පි අඤ්ඤමඤ්ඤං පරියායවචනත්තෙපි වඩකන්ති කුටිලන්ති අත්ථො වත්තබ්බො. එවඤ්ච සති අත්ථො සාලරාජා විය සුචුල්ලිතො හොති, දෙසනා ව විලාසප්පත්තා, න පන “වඩකං බලිසං” න්ති සද්දානං ගුණගුණිවසෙන සමානාධිකරණභාවො ඉච්ඡිතබ්බො “බුද්ධො භගවා වෙරඤ්ජායං විහරති” තිආදිසු “බුද්ධො භගවා” ති ඉමෙසං විය සමානාධිකරණභාවස්ස අතිච්ඡිතබ්බත්තා. න හි ඊදිසෙසු යානෙසු සමානාධිකරණභාවො පොරාණෙහි අනුමතො.

“යත්ථ එතාදිසො සත්ථා, ලොකෙ අප්පටිපුග්ගලො;
තථාගතො බලප්පත්තො, සම්බුද්ධො පරිනිබ්බුතො” ති,

“බුද්ධං බුද්ධං නිබ්බලිසයං සුද්ධියා යාව සුද්ධි” න්ති ව ආදිසු පන අනුමතො. එත්ථ හි “එතාදිසො” ති ව “අප්පටිපුග්ගලො” ති ව “තථාගතො” ති ව “බලප්පත්තො” ති ව “සම්බුද්ධො” ති ව “පරිනිබ්බුතො” ති ව ඉමානි “සත්ථා” ති අනෙත පදෙන සමානාධිකරණානි. තථා “බුද්ධං බුද්ධං” න්ති ද්විත්තං පදානං පච්ඡිමං පුරිමෙන සමානාධිකරණං භවති.

ඉති “යථාපි මච්ඡො බලිසං, වඩකං මංසෙන ඡාදිතං” න්ති එත්ථ වඩකසද්දො බලිසස්සාභිධානන්තරං, න ගුණවාචකො. එවං වඩකසද්දො බලිසෙ වත්තති. “කඩකං ගච්ඡාම පබ්බතං. දුරෙ වඩකතපබ්බතො” තිආදිසු පන ගිරිවිසෙසෙ වත්තති. එත්ථ ව “වඩකපබ්බතො” ති වත්තබ්බෙ සුබ්බවාරණත්ථං නිරුත්තිනයෙන මජ්ඣෙ අනිමිත්තං තකාරාගමං කත්වා “වඩකතපබ්බතො” ති චුත්තං. අප් වා වඩකොයෙව වඩකතා, යථා දෙවො එව දෙවතා. යථා ව දිසා එව දිසතාති, එවං තාපච්චයවසෙන වඩකතා ව සා පබ්බතො වාති “වඩකතපබ්බතො” ති චුත්තං, මජ්ඣෙ රස්සවසෙන වෙතං දට්ඨබ්බං. අප් වා වඩකමස්ස සණ්ඨානමත්ථිති වඩකතොති මන්තුඅත්ථෙ තපච්චයො, යථා පබ්බමස්ස අත්ථිති පබ්බතොති. එවං වඩකතො ව සො පබ්බතො වාති වඩකතපබ්බතො. “වඩකපබ්බතො” ඉච්චෙව වා පණ්ණත්ති, පාදක්ඛරපාරිසුරියා පන “දුරෙ වඩකතපබ්බතො” ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

ලොක දස්සනෙ. ලොකති. ලොකො. ආලොකොති අඤ්ඤානිපි රූපානි ගහෙනබ්බානි. චුරාදිගණං පන පත්ථා ඉම්ඝ්ඤා “ලොකෙති, ලොකයති, ඔලොකෙති, ඔලොකයති” තිආදිනා රූපානි භවන්ති. ලොකොති තයො ලොකා සඬ්ඛාරලොකො සත්තලොකො ඔකාසලොකොති. තත්ථ “එකො ලොකො, සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා” ති ආගතො සඬ්ඛාරො එව ලොකො සඬ්ඛාරලොකො. සත්තා එව ලොකො සත්තලොකො. වක්කවාළසඬ්ඛාතො ඔකාසො එව ලොකො ඔකාසලොකො, යො “භාජනලොකො” තිපි වුව්චති. තෙසු සඬ්ඛාරො ලුප්පතිති ලොකොති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “ලුප්පති පලුප්පතිති බො හික්ඛු තස්මා ලොකොති වුව්චති” ති. ලොකියති එත්ථ පුඤ්ඤපාපං තබ්බිපාකො වාති සත්තො ලොකො. ලොකියති විචිත්තාකාරතො දිස්සතිති වක්කවාළසඬ්ඛාතො ඔකාසො ලොකො. යස්මා පන ලොකසද්දො සමුහෙපි දිස්සති, තස්මා ලොකියති සමුදායවසෙන පඤ්ඤාපියතිති ලොකො, සමුහොති අයම්පි අත්ථො ගහෙනබ්බො. අප් වා ලොකොති තයො ලොකා කිලෙසලොකො භවලොකො ඉන්ද්‍රියලොකොති. තෙසං සරූපං චුරාදිගණෙ කට්ඨස්සාම බහුවිධතඤ්ච. බහිද්ධා පන කච්ඡි “ලොකො තු භුවනෙ ජනෙ” ති එත්තකමෙව චුත්තං.

සිලොක සඬ්ඝාතෙ. සඬ්ඝාතො පිණ්ඩනං. සිලොකති, සිලොකො, සිලොකමනුකස්සාමි. අක්ඛරපදනියම්තො වචනසඬ්ඝාතො සිලොකො. සො පප්පන්ති වුව්චති, තථා හි “සිලොකො යසස්සි පප්පෙ” ති කවයො වදන්ති.

දෙක ධෙක සද්දස්සාහෙසු. සද්දො රවො, උස්සාහො වායාමො. දෙකති. ධෙකති.

රෙක සකි සඬ්ඝායං. රෙකති. සඬ්ඝාති, තස්මිං මෙ සඬ්ඝාතෙ මනො. සඬ්ඝා.

අති ලක්බණ. අඩකති, අඩකො, සසඩකො.

මකි මණ්ඩනෙ. මණ්ඩනං භූසනං, මඩකති.

කත ලොලියෙ. ලොලභාවො ලොලියං යථා දක්ඛියං. කකති, කාකො, කාකී. එත්ථ “කාකො, ධඩකො, වායසො, බලි, හොජී, අරිට්ඨො”ති ඉමානි කාකාභිධානානි.

කුක වක ආදානෙ. කුකති, වකති, කොකො, වකො. එත්ථ කොකොති අරඤ්ඤසුනබො. වකොති බුද්දකවනදීපිකො, බ්‍යග්ඝොතිපි වදන්ති.

වක දිත්තියං පටිසාතෙ ව. දිත්ති සොභා, වකති.

කකි වකි සක්ක තික ටික සෙක ගත්තත්ථා. කඩකති, වඩකති, සක්කති, නිසක්කති, පරිසක්කති, ඔසක්කති, වධාය පරිසක්කනං. බ්‍රහ්මරතීසක්කමත්තම්පි. තෙකති, ටෙකති, ටිකා සෙකති. එත්ථ ටිකාති ටිකියති ජානියති සංවණ්ණනාය අත්ථො එතායාති ටිකා. එතා ඉධාතුආදිකා සෙකපරියන්තා ධාතුයො “අත්තනොභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති. තෙසං මතෙ එතා “තෙ අත්තෙ, තං අත්තං”ඉච්චාදිනංයෙව විසයො, පාවචනෙ පන නියමො නත්ථි.

භික්ක අබ්‍යත්තසද්දෙ. අබ්‍යත්තසද්දො අච්චාචිතත්ථසද්දො නිරත්ථකසද්දො ව. භික්කති, භික්කතෙ. ඉමං “උභයතොභාසා”ති වදන්ති. ඉදං තු පාවචනෙන සංසන්දති. පරස්සත්තනොභාසානඤ්භි ධාතුනං “භවති, භවතෙ, බාධතෙ, බාධති”තිආදිනා යෙභුයොන ද්විධා ද්විධා රූපානි සාසනෙ දිස්සන්ති.

ඉමානි කකාරන්තධාතුරූපානි.

බකාරන්තධාතු

බා පකථනෙ බ්‍යා ව. පකථනං ආචික්ඛනං දෙසනං වා. බාති, සඩ්බාති. ආපුබ්බත්තෙ විසදිසභාවෙන බාත්තක්ඛරස්ස ද්විත්තං, ආකාරස්ස ව සඤ්ඤොගපුබ්බත්තා රස්සත්තං, අක්ඛාති. අක්ඛාසි පුරිසුත්තමො. අක්ඛෙය්‍යං තෙ අභං අයො. ධම්මො සඩ්බායති. අක්ඛායති. අනු පන කකාරලොපො. ස්වාබාතො භගවතා ධම්මො. සඩ්බාතො. අක්ඛාතො. අක්ඛාතාරො තථාගතා. සඩ්බාතා සබ්බධම්මානං විධුරො. සඩ්බා, පටිසඩ්බා. ක්‍රියං ආකායාති කථෙතීති ආබ්‍යාතං. කෙච්චි පන “ස්වාබාතො”ති ව “ස්වාක්ඛ්‍යාතො”ති ව “ස්වාබ්‍යාතො”ති ව පදම්ච්ඡන්ති. තත්ථ පච්ඡිමානි සක්කටභාසාතො නයං ගභෙත්වා චුත්තානි, ඉතරං යථාධිතරූපනිප්ථත්තිවසෙන, අතො යථාදස්සිතපදානියෙව පසත්ථතරානි. තත්ථ සඩ්බාසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො නියතෙ – සඩ්බාසද්දො ඤාණකොට්ඨාසපඤ්ඤත්තිගණනාසු දිස්සති. “සඩ්බායෙකං පටිසෙවති”තිආදීසු හි ඤාණෙ දිස්සති. “පපඤ්චසඤ්ඤාසඩ්බා සමුදාවරන්ති”තිආදීසු කොට්ඨාසෙ. “තෙසං තෙසං ධම්මානං සඩ්බා සමඤ්ඤා”තිආදීසු පඤ්ඤත්තියං. “න සුකරං සඩ්බාතු”න්තිආදීසු ගණනායං. එත්ථෙතං වුවිච්ඡි –

“ඤාණපඤ්ඤත්තිකොට්ඨාස-ගණනාසු පදිස්සති;
සඩ්බාසද්දොති දීපෙය්‍ය, ධම්මදීපස්ස සාසනෙ”ති.

බි බයෙ. බියනධම්මං බියති. සාසනානුරූපෙන සරෙ ඉකාරස්ස ඉය්‍යාදෙසො, බියාති. “බයො, බං” ඉච්චපි රූපානි ඤෙය්‍යානි. තත්ථ බයොති බියනං බයො. අථ වා බියන්ති කිලෙසා එත්ථානි බයො, මග්ගනිබ්බානානි. බයසඩ්බාතෙන මග්ගෙන පාපුණියත්තා ඵලම්පි බයො. බන්ති තුව්ඡං සුඤ්ඤං විචිත්තං ටිත්තං, බන්ති වා ආකාසො.

බි නිවාසෙ. බියති, බියාති වා. සාසනානුරූපෙන ඉකාරස්ස ඊය ඉය්‍යාදෙසො දට්ඨබ්බො. අයං දිවාදිගණෙපි පක්ඛිපිතබ්බො. බං බයං. අභිරමණියං රාජක්ඛයං. තත්ථ බියතීති නිවසති. බන්ති වක්ඛාදිඉන්ද්‍රියං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං නිවාසට්ඨෙන. බයන්ති නිවෙසනං. රාජක්ඛයන්ති රඤ්ඤො නිවෙසනං. අත්‍රායං පාළි –

“සචෙ ව අජ්ජ ධාරෙසි, කුමාරං වාරුදස්සනං;
කුසෙන ජාතබත්තියං, සචණ්ණමණිමෙඛලං;
පුජිතා ඤාතිසඩ්ධෙහි, න ගච්ඡසි යමක්ඛය”න්ති.

තත්ථ යමක්ඛයන්ති යමනිවෙසනං.

බු සද්දෙ. බොති බවති.

බෙ බාදනසත්තාසු. බායති. උන්දුරා බායන්ති. වික්බායිතකං. ගොබායිතකං. අස්සිරි විය බායති. දිසාපි මෙ න පක්බායන්ති. එත්ථාදිමිති කායනීති බාදති. අප්ථ වා උපට්ඨාති පඤ්ඤායති.

සුඛ දුක්ඛ තත්ත්වයං. තත්ත්වයානි සුඛදුක්ඛානං වෙදනානං ක්‍රියා, සුඛනං දුක්ඛනන්ති චුත්තං හොති. අකම්මකා ඉමෙ ධාතවො. සුඛති, දුක්ඛති. සුඛං, දුක්ඛං. සුඛිතො, දුක්ඛිතො. සුඛං සාතං පිණනං, දුක්ඛං විසාතං අසං කිලෙසො. තත්ථ සුඛන්ති සුඛයතිති සුඛං. යස්සුප්පජ්ජති, තං සුඛිතං කරොතිති අත්ථො. දුක්ඛන්ති දුක්ඛයතිති දුක්ඛං. යස්සුප්පජ්ජති, තං දුක්ඛිතං කරොතිති අත්ථො. ඉමානි නිබ්බවනානි කාරිතවසෙන චුත්තානිති දට්ඨබ්බං අට්ඨකථායං සුඛදුක්ඛසද්දන්ථං වදන්තෙහි ගරුහි සුඛයති දුක්ඛයතිසද්දානං කම්මත්ථමාදාය විවරණස්ස කතත්තා. තථා හි “සුඛෙති සුඛයති, සුඛාපෙති සුඛාපයති, දුක්ඛෙති දුක්ඛයති, දුක්ඛාපෙති දුක්ඛාපයති”ති ඉමානි තෙසං කාරිතපදරූපානි, අත්තානං සුඛෙති පිණෙතිති ව, සුඛයති සුඛං, දුක්ඛයතිති දුක්ඛන්ති ව,

“සචෙ ව කිම්හිවි කාලෙ,
මරණං මෙ පුරෙ සියා;
පුත්තෙ ව මෙ පපුත්තෙ ව,
සුඛාපෙය්‍යා මහොසධො”ති ව

පාළිආදිදස්සනතො. සද්දසත්ථෙ පන ධාතුපාඨසඬ්ඛෙපෙ ව ඉමෙ ධාතවො චුරාදිගණෙයෙව චුත්තා. “සුඛයති දුක්ඛයති”ති ව අකාරිතානි සුද්ධකත්තුපදානි ඉච්ඡිතානි. මයං තු තෙසං තබ්බවනං සුද්ධකත්තරි ව තානි පදරූපානි න ඉච්ඡාම පාළිආදිහි විරුද්ධත්තා, තස්මායෙව තෙ ඉමස්මිං භූවාදිගණෙ චුත්තා. අයඤ්ඤි සුද්ධකත්තුච්ඡයෙ අස්මාකං රූචි “සුඛතිති සුඛිතො, දුක්ඛතිති දුක්ඛිතො”ති.

නනු ව හො “සුඛති දුක්ඛති”ති ක්‍රියාපදානි බුද්ධවචනෙ න දිස්සන්තිති? සච්චං, එවං සන්තෙපි අට්ඨකථානසවසෙන ගහෙතබ්බත්තා දිස්සන්තියෙව නාම. න හි සබ්බථා සබ්බෙසං ධාතුනං රූපානි සාසනෙ ලොකෙ වා ලබ්භන්ති, එකච්චානි පන ලබ්භන්ති, එකච්චානි න ලබ්භන්ති. එවං සන්තෙපි නයවසෙන ලබ්භන්තියෙව. “කප්පයච්චො පතිස්සතා”ති හි දිට්ඨෙ “චරච්චො භුඤ්ජච්චො”තිආදීනිපි නයවසෙන දිට්ඨානියෙව නාම.

තත්‍ර පනායං නයො. විසුද්ධිමග්ගාදිසු හි “එකද්වියොජනමත්තම්පි අද්ධානං ගතස්ස වායො කුප්පති, ගත්තානි දුක්ඛන්ති”ති එවං භූවාදිගණිකං අකම්මකං සුද්ධකත්තුච්චාකං “දුක්ඛන්ති”ති ක්‍රියාපදං දිස්සති. තස්මිං දිට්ඨියෙව “සුඛති, සුඛන්ති. සුඛසි, සුඛථ. සුඛාමි, සුඛාමා”තිආදීනි ව “දුක්ඛති, දුක්ඛන්ති. දුක්ඛසි, දුක්ඛථා”තිආදීනිව දිට්ඨානි නාම හොන්ති දිට්ඨෙන අදිට්ඨස්ස තාදිසස්ස අනවජ්ජස්ස නයස්ස ගහෙතබ්බත්තා, තස්මා “සුඛතිති සුඛිතො, දුක්ඛතිති දුක්ඛිතො”ති භූවාදිනයො එව ගහෙතබ්බො, න පන චුරාදිනයො. අපරම්පෙත්ථ නිබ්බවනං, සුඛං සඤ්ජාතං එතස්සානි සුඛිතො, සඤ්ජාතසුඛොති අත්ථො. එස නයො දුක්ඛිතොති එත්ථාපි. අප්ථ වා සුඛෙන ඉතො පවත්තොති සුඛිතො. එස නයො “දුක්ඛිතො”ති එත්ථාපි. දුල්ලභායං නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා.

මොක්ඛ මුච්චනෙ. අකම්මකොයං ධාතු. මොක්ඛති. මොක්ඛො. පාතිමොක්ඛො. කාරිතෙ “මොක්ඛෙති, මොක්ඛයති, මොක්ඛාපෙති, මොක්ඛාපයති”ති රූපානි. කෙච්චි පනිමං “මොක්ඛ මොචනෙ”ති පඨිත්ථා චුරාදිගණෙ පක්ඛිපන්ති. තෙසං මතෙ “මොක්ඛෙති, මොක්ඛයති”ති සුද්ධකත්තුපදානි භවන්ති. එතානි පාළියා අට්ඨකථාය ව විරුජ්ඣන්ති. තථා හි “මොක්ඛන්ති මාරබන්ධනා. න මෙ සමණෙ මොක්ඛසි. මහායඤ්ඤං යජ්ජිසාම, එවං මොක්ඛාම පාපකා”ති පාළියා විරුජ්ඣන්ති. “යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොචෙති ආපායිකාදිහි දුක්ඛෙහිති පාතිමොක්ඛො”ති අට්ඨකථාය ව විරුජ්ඣන්ති, තස්මා පාළියං “මොක්ඛෙසි මොක්ඛෙමා”ති ව අවත්වා “මොක්ඛසි, මොක්ඛාමා”ති සුද්ධකත්තුච්චාකං චුත්තං, තඤ්ච ඛො අපාදානවිසයං කත්වා. අට්ඨකථායං පන “මොක්ඛෙති, මොචෙති”ති හෙතුකත්තුච්චාකං චුත්තං, තම්පි අපාදානවිසයංයෙව කත්වා. එවං ඉමස්ස ධාතූනො සුද්ධකත්තුච්ඡයෙ අකම්මකභාවො විදිතො, හෙතුකත්තුච්ඡයෙ එකකම්මකභාවො විදිතො මුච්ච පච ඡ්ඨාදයො විය. මොක්ඛධාතු ද්විගණිකොති වෙ? න, අනෙකෙසු සාට්ඨකථෙසු පාළිප්පදෙසෙසු “මොක්ඛෙති, මොක්ඛයති”ති සුද්ධකත්තුරූපානං අදස්සනතොති දට්ඨබ්බං.

කක්ඛ භසනෙ. කක්ඛති.

ඔබ රාබ ලාබ දාබ ධාබ සොසනාලමත්ථෙසු. ඔබති. රාබති. ලාබති. දාබති. ධාබති.

සාබ බ්‍යාපනෙ. සාබති. සාබා.

උබ නබ මබ රබ ලබ රබ්බි ඉබ්බි රිබ්බි ගත්තත්ථා. උබති. නබති. මබති. රබති. ලබති. රබ්බති. ලබ්බති. ඉබ්බති. රිබ්බති.

රක්ඛ ජාලනෙ. රක්ඛති. රක්ඛා, රක්ඛණං, සීලං රක්ඛිතො දෙවදත්තො, සීලං රක්ඛිතං දෙවදත්තෙන, සීලං රක්ඛකො දෙවදත්තො.

අක්ඛ ඛ්‍යත්තිසඛ්ඛානෙසු. අක්ඛති, අක්ඛි, අක්ඛං.

නික්ඛ වුම්ඛනෙ. නික්ඛති, නික්ඛං.

නක්ඛ ගතියං. නක්ඛති. නක්ඛත්තං. එත්ථ නක්ඛත්තන්ති එත්තො ඉතො වාති විසමගතියා අගන්ත්වා අත්තනො විටීයාව ගමනෙන නක්ඛනං ගමනං තායති රක්ඛතීති නක්ඛත්තං. පොරාණා පන “නක්ඛරන්ති න නස්සන්තීති නක්ඛත්තාති”ති කථයිංසු. “නක්ඛත්තං, ජොති, නිරික්ඛං, භං” ඉව්චෙනෙ පරියායා.

වෙක්ඛ වෙක්ඛනෙ. වෙක්ඛති.

මක්ඛ සඛ්ඛනෙ. මක්ඛති.

තක්ඛ තපනෙ. තපනං සංවරණං. තක්ඛති.

සුක්ඛ අනාදරෙ. සුක්ඛති.

කඬි වඬි මඬි කඬ්ඛායං. සත්ථරි කඬ්ඛති. වඬ්ඛති, මඬ්ඛති. “කඬ්ඛා කඬ්ඛායනා කඬ්ඛායිත්තං විමති විචිකිච්ඡා ද්වෙළ්භකං ද්වෙධාපථො සංසයො අනෙකංසගාහො ආසප්පනා පරිසප්පනා අපරියොගාහනා ථම්භිත්තං චිත්තස්ස මනොවිලෙඛො” ඉව්චෙනෙ කඬ්ඛාපරියායා. එතෙසු පන –

වත්තන්ති ලොකවොහාරෙ, “කඬ්ඛා විමති සංසයො;
විචිකිච්ඡා”ති එතානි, නාමානියෙව පායතො.

කඬි ඉච්චායං. ධනං කඬ්ඛති, අභිකඬ්ඛති, නාභිකඬ්ඛාමි මරණං. අභිකඬ්ඛිතං ධනං.

දඬි ධඬි සොරවාසිනෙ කඬ්ඛායඤ්ච. දඬ්ඛති. ධඬ්ඛති.

උක්ඛ සෙවනෙ. උක්ඛති.

කඛ භසනෙ. කඛති.

ජක්ඛ භක්ඛණෙ ව. භසනානුකඩ්ඪනත්ථං වකාරො. ජක්ඛති.

ලිඛ ලෙඛනෙ. ලිඛති, සල්ලෙඛති. අතිසල්ලෙඛනෙවායං සමණො. ලෙඛා, ලෙඛනං, ලෙඛකො, ලිඛිතං, සල්ලෙඛපටිපත්ති, එතා දඬිආදිකා ලිඛපරියන්තා “පරස්සභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති.

ධුක්ඛ ධික්ඛ සන්දීපනකිලෙසනථීවනෙසු. ධුක්ඛති. ධික්ඛති. සද්දසත්ථවිදු පන “ධුක්ඛනෙ ධික්ඛනෙ”ති අත්තනොභාසං වදන්ති. තථා ඉතො පරානි රූපානිපි.

රුක්ඛ වක්ඛ වරණෙ. වරණං සංවරණං. රුක්ඛති. වක්ඛති. රුක්ඛො, වක්ඛො. එත්ථ ව වක්ඛොති රුක්ඛොයෙව. තථා හි “සාදුනි රමණීයානි, සන්ති වක්ඛා අරඤ්ඤා”ති ජාතකපායො දිස්සති. ඉමානි පන රුක්ඛස්ස නාමානි –

“රුක්ඛො මභීරුහො වක්ඛො, පාදපො ජගතිරුහො;
අගො නගො කුජො සාඛි, සාලො ව විට්ඨි තරු;
දුමො ඵලි තු ඵලවා, ගච්ඡො තු බුද්දපාදපො”ති.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යුං “නනු ව සාලසද්දෙන සාලරුක්ඛොයෙව චුත්තො, නාඤ්ඤො ‘සාලා එන්දනමාලවා’ති පයොගදස්සනතො, අථ කිමත්ථං සාලසද්දෙන යො කොචි රුක්ඛො චුත්තො”ති? න සාලරුක්ඛොයෙව සාලසද්දෙන චුත්තො, අථ ඛො සාලරුක්ඛෙපි වනප්පතිපෙට්ඨරුක්ඛෙපි යස්මිං කස්මිඤ්චි රුක්ඛෙපි “සාලො”ති වොහාරස්ස දස්සනතො අඤ්ඤෙපි රුක්ඛා චුත්තා. තථා හි සාලරුක්ඛොපි “සාලො”ති වුච්චති. යථාහ “සෙය්‍යාථාපි හික්ඛවෙ ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා අවිදුරෙ මහන්තං සාලවනං, තඤ්චස්ස ඵලණ්ඨෙහි සඤ්ජන්තං. අන්තරෙන යමකසාලාන”න්ති. වනප්පතිපෙට්ඨරුක්ඛොපි. යථාහ –

“තවෙව දෙව විජිතෙ, තවෙවුයානභූමියා;
උජුචංසා මහාසාලා, නීලොභාසා මනොරමා”ති.

යො කොච් රුක්ඛොපි. යථාහ “අථ ඛො තං භික්ඛවෙ මාලුචබ්ඡං අඤ්ඤතරස්මිං සාලමූලෙ නිපතෙය්‍යා”ති. අනුදං වුවවති –

“සාලරුක්ඛෙ ජෙට්ඨරුක්ඛෙ,
යස්මිං කස්මිඤ්චි පාදපෙ;
සාලො ඉති රවො සාලා,
සන්ධාගාරෙ ටීයං සියා”ති.

සික්ඛ විජ්ජොපාදානෙ. සික්ඛති. සික්ඛා, සික්ඛනං, සික්ඛිතං සිජ්ජං, සික්ඛකො, සික්ඛිතො, සෙක්ඛො, අසෙක්ඛො. කකාරලොපෙ “සෙඛො අසෙඛො”ති රූපානි භවන්ති. තත්ථ සික්ඛිතොති සඤ්ජාතසික්ඛො, අසික්ඛිති වා සික්ඛිතො, තථා හි කත්තුජ්ජයොගො දිස්සති “අභං ඛො පන සුසික්ඛිතො අනවයො සකෙ ආචරියකෙ කුම්භකාරකම්මෙ”ති.

භික්ඛ යාවනෙ. භික්ඛති. භික්ඛු, භික්ඛා, භික්ඛනං, භික්ඛකො, භික්ඛිතං භොජනං. එත්ථ පන “භික්ඛු යති සමණො මුනි පබ්බජිතො අනගාරො තපස්සි තපොධනො” ඉව්චෙනානි පරියායවචනානි. එතෙසු සාසනෙ “භික්ඛු”ති උපසම්පන්නො වුවවති. කදාචි පන “භික්ඛුසනං භොජෙසි, භික්ඛුසහස්සං භොජෙසි”තිආදියු සාමණෙරෙපි උපාදාය “භික්ඛු”ති වොහාරො පවත්නති, තාපසාපි ව සමණසද්දාදිහි වුවවන්ති, “අහු අතිතමද්ධානෙ, සමණො ඛන්තිදිපනො”තිආදි එත්ථ නිදස්සනං.

දක්ඛ වුද්ධියං සීඝත්තෙ ව. දක්ඛති, දක්ඛිණා, දක්ඛො. දක්ඛන්ති වද්ධන්ති සත්තා එතාය යථාධිජ්ජෙනාහි සම්පත්තිහි ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා භොන්තිති දක්ඛිණා, දාතබ්බවත්ථු. දක්ඛති කුසලකම්මෙ අඤ්ඤස්මිඤ්ච කිච්චාකිච්චෙ අදන්ධතාය සීඝං ගච්ඡතිති දක්ඛො, ජෙකො, යො “කුසලො”තිපි වුවවති.

දික්ඛ මුණ්ඩිඔපනයනනියමබ්බතාදෙසෙසු. දික්ඛධාතු මුණ්ඩියෙ, උපනයනෙ, නියමෙ, වතෙ, ආදෙසෙ ව පවත්නති. දික්ඛති. දික්ඛිතො මුණ්ඩො. එත්ථ සියා – නහු ව භො සරභඩ්ගජාතකෙ “ගන්ධො ඉසීනං චිරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡති මාලුතො”ති එතස්මිං පදෙසෙ අට්ඨකථාචරියෙහි “චිරදික්ඛිතානන්ති චිරපබ්බජිතාන”න්ති වුත්තං. න හි තත්ථ “චිරමුණ්ඩාන”න්ති වුත්තං. එවං සන්තෙ කස්මා ඉධ “දික්ඛධාතු මුණ්ඩියෙ වුත්තා”ති? සච්චං, තත්ථ පන දික්ඛිතසද්දස්ස පබ්බජිතෙ වත්තනතො “චිරපබ්බජිතාන”න්ති වුත්තං, න ධාතුඅත්ථස්ස විභාවනත්ථං. ඉද පන ධාතුඅත්ථවිභාවනත්ථං මුණ්ඩියෙ වුත්තා. තාපසා හි මුණ්ඩියත්ථවාවකෙන දික්ඛිතසද්දෙන වත්තුං යුත්තා. තථා හි අට්ඨකථාචරියෙහි වක්කවත්තිසුත්තත්ථවණ්ණනායං “කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙන්වා”ති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථවිචරණෙ “තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජන්තාපි හි පඨමං කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්ති, තතො පට්ඨාය පරුළ්භකෙසෙ ඛන්ධිත්වා විචරන්ති, තෙන වුත්තං කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා”ති එවං අත්ථො සංවණ්ණිතො.

ඉක්ඛ දස්සනඩකෙසු. ඉක්ඛති, උපෙක්ඛති, අපෙක්ඛති. උපෙක්ඛා, අපෙක්ඛා, පච්චවෙක්ඛණා. කකාරලොපෙ “උපෙඛා, අපෙඛා, උපසම්පදාපෙඛො”ති රූපානි භවන්ති.

දුක්ඛ භිංසාගනීසු. දක්ඛති. දක්ඛකො.

චික්ඛ වක්ඛ වියත්තියං වාචායං. චික්ඛති, ආචික්ඛති, අබ්භාචික්ඛති. ආචික්ඛකො. වක්ඛති, වක්ඛු. එත්ථ වක්ඛුති වක්ඛතිති වක්ඛු, සමවිසමං අභිබ්‍යන්තං වදන්තං විය භොතිති අත්ථො. අථ වා “සුපං වක්ඛති, මධුං වක්ඛති”තිආදියු විය යස්මා අස්සාදන්ථොපි වක්ඛුසද්දො භවති, තස්මා “වක්ඛති විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං රූපං අස්සාදෙන්තං විය භොති”ති අස්සාදන්ථොපි ගහෙතබ්බො. “වක්ඛුං ඛො මාගණ්ඩියං රූපාරාමං රූපරතං රූපසම්මුදිත”න්ති හි වුත්තං. සතිපි සොනාදිනං සද්දාරාමනාදිභාවෙ නිරුළ්භත්තා නයනෙ එව වක්ඛුසද්දො පවත්නති පඩ්ධජාදිසද්දා විය පදුමාදියු.

වක්ඛ’ක්ඛි නයනං, ලොචනං දිට්ඨි දස්සනං;
පෙක්ඛනං අච්ඡි පමිහං තු, “පබ්බම”න්ති පවුවවති.

එතා රුක්ඛාදිකා වක්ඛපරියන්තා “අත්තනොභාසා”ති සද්දස්සත්ථවිදු වදන්ති.

ඛකාරන්තධාතුරූපානි.

ගකාරන්තධාතු

ගු කරිසුස්සගේ. කරිසුස්සගේගො වච්චකරණං. ගවති. ගෙ සද්දෙ. ගායති. ගීතං.

වග්ග ගතියං. වග්ගති. වග්ගො, වග්ගිතං. එත්ථ සමුදායවසෙන වග්ගනං පවත්තනං වග්ගො. වග්ගිතන්ති ගමනං. තථා හි නාගපෙනවත්ථුඅවධිකථායං “යො සො මජ්ඣෙ අස්සතරිථොන වතුබ්බි යුත්තෙන සුවග්ගිතෙන. අමහාකං පුත්තො අහු මජ්ඣමො සො, අමච්ඡරි දානපතී විරොවති”ති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථං වදන්තෙහි “සුවග්ගිතෙනාති සුන්දරගමනෙනා”ති. කිඤ්චි හියොයා ක්‍රියාපදමපි ව දිට්ඨං “ධුනන්ති වග්ගන්ති පවත්තන්ති වම්බරො”ති.

රගි ලගි අගි වගි මගි ඉගි රිගි ලිගි තගි සගි ගමනෙ ව. වකාරො ගතිපෙක්ඛකො. රඬගති. රඬගො. ලඬගති. ලඬගො, ලඬගී. අඬගති, අඬගෙති. අඬගො, සමඬගී, සමඬගිතා, අඬගං, අඬගණං. වඬගති. වඬගො. මඬගති. මඬගො, උපඬගො, මඬගලං. ඉඬගති. ඉඬගිතං. රිඬගති. රිඬගනං. ලිඬගති. ලිඬගනං. උල්ලිඬගති, උල්ලිඬගනං. තඬගති. තඬගනං. සඬගති. සඬගනං. තත්ථ අඬගන්ති යෙසං කෙසඤ්චි වත්ථුනං අවයවො, සරිරමපි කාරණමපි ව වුවවති. අඬගණන්ති කත්ථවි කිලෙසා වුවවන්ති “රාගො අඬගණ”න්තිආදියු. රාගාදයො හි අඬගන්ති එතෙහි තංසමඬගිපුග්ගලා නිහිනභාවං ගවිජන්තිති “අඬගණානී”ති වුවවන්ති. කත්ථවි මලං වා පඬකො වා “තස්සෙව රජස්ස වා අඬගණස්ස වා පහානාය වායමති”තිආදියු. අඤ්ජති මක්ඛෙතිති හි අඬගණං, මලාදි. කත්ථවි තථාරූපො විවට්ඨප්පදෙසො “වේතියඬගණං, බොධියඬගණං”න්තිආදියු. අඤ්ජති තත්ථ ඨිතං අතිසුන්දරතාය අභිබ්බාඤ්ජෙතිති හි අඬගණං, විවට්ඨා භූමිප්පදෙසො. ඉච්චෙවං —

රාගාදියු කිලෙසෙසු, පඬකෙ කායමලමිහි ව;
විවට්ඨ භූමිභාගෙ ව, “අඬගණ”න්ති රවො ගතො.

යුගි ජුගි වජ්ජනෙ. යුඬගති. ජුඬගති.

රගි සඬකායං. රඬගති.

ලග සඬගෙව. ව කාරො අනන්තරවුත්තාපෙක්ඛකො. ලගති. ව ජතො න භොති ලගනං. බළිසෙ ලග්ගො.

ථගං සංවරණෙ. ථගති.

අග්ග කුට්ඨගතියං. අග්ගතිති අග්ගි, කුට්ඨං ගවිජන්ති අත්ථො.

අග්ගි ධූමසිබො ජොති, ජාතවෙදො සිබි ගිති;
අග්ගිති භාණුමා තෙජො, පාවකො තිවකො’නලො.

හුතාසනො ධූමකෙතු, වෙස්සානරො ව අච්චිමා;
සතාසනො වායුසබ්බො, දහනො කණ්ඨවත්තති.

එතා ගුආදිකා අග්ගපරියන්තා “පරස්සභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති.

ගා ගතියං. ගාති.

ගු සද්දෙ. ගවති.

ගු උග්ගමෙ. උග්ගමො උග්ගමනං පාකට්තා. ගවති. සද්දසත්ථවිදු පනිමාසං “ගාතෙ ගවතෙ”ති අත්තනොභාසත්තං වදන්ති.

ගකාරන්තධාතුරූපානි.

සකාරන්තධාතු

සා ගන්ධොපාදානෙ. සාති. සානං. ගන්ධං සත්වා. අත්‍රායං පාළි “ගන්ධං සත්වා සති මුට්ඨා”ති. එතිස්සා පන දිවාදිගණං පත්තාය “සායති සායිත්වා”ති රූපානි භවන්ති.

සු අභිගමනෙ. අභිගමනං අධිගමනං. සොති.

ජග්ග භසනෙ. ජග්ගති, සඤ්ජග්ගති. සඤ්ජග්ගිත්ථො මයා සහ. ජග්ගිතුමපි න සොහති. ජග්ගිත්වා.

තග්ස පාලනෙ. තග්සති.

සිසි ආසානෙ. ආසානං සානෙන ගන්ධානුභවනං. සිඬ්ඝති, උපසිඬ්ඝති. උපසිඬ්ඝිත්වා. ආරා සිඬ්ඝාමී වාරිජං. එතා “පරස්සභාසා”ති සද්දසන්ථවිදු වදන්ති.

සු සද්දෙ. සොති, සවති.

රසි ලසි ගත්ඤ්ඤපෙ. ගත්ඤ්ඤපො ගතියා අක්ඤ්ඤපො. රඬ්ඝති, ලඬ්ඝති, උල්ලඬ්ඝති. ලඬ්ඝිතා, උල්ලඬ්ඝිකාපිති, ලඬ්ඝිත්වා.

මසි කෙතවෙ ව. වකාරො පුබ්බත්ථාපෙක්ඛො. මඬ්ඝති.

රාස ලාස සාමත්ථියෙ. රාසති. ලාසති.

දාස ආයාසෙ ව. ආයාසො කිලමනං. වකාරො සාමත්ථියාපෙක්ඛකො. දාසති. නිදාසො.

සිලාස කත්ථනෙ. කත්ථනං පසංසනං. සිලාසති. සිලාසා. බුද්ධස්ස සිලාසතෙ. සිලාසිත්වා. “අත්තනොභාසා”ති සද්දසන්ථවිදු වදන්ති.

ස කාරන්තධාතුරූපානි.

ඉති භූවාදාගණෙ කවග්ගන්තධාතුරූපානි

සමත්තානි.

වකාරන්තධාතු

ඉදානි වචග්ගන්තධාතුරූපානි වුච්චන්තෙ —

සුව සොකෙ. සොවති. සොකො, සොවනා, සොවං, සොවන්තො, සොවන්ති, සොවන්තං කුලං, සොවිත්වා.

කුව සද්දෙ තාරෙ. තාරසද්දො අච්චුච්චසද්දො. කොවති. උච්චසද්දං කරොතිති අත්ථො.

කුඤ්ච කොට්ඨ්ථ්ථිභාවෙසු. කුඤ්චති. කුඤ්චිකා, කුඤ්චිතකෙසො. කුඤ්චිත්වා.

ලුඤ්ච අපනයනෙ. ලුඤ්චති. ලුඤ්චකො, ලුඤ්චිතුං, ලුඤ්චිත්වා.

අඤ්චු ගතිපූජනාසු. මග්ගං අඤ්චති. බුද්ධං අඤ්චති. උද්ධං අනුග්ගන්ත්වා තිරියං අඤ්චිතොති තිරච්ඡානො. කටුකඤ්චුකතා.

වඤ්චු වඤ්චු තඤ්චු ගතියං. වඤ්චති. වඤ්චති. තඤ්චති. මඤ්චති. සන්ති පාදා අවඤ්චනා. අවඤ්චනාති වඤ්චිතුං ගන්තුං අසමත්ථා.

ගුචු ගණෙචු ථෙය්‍යකරණෙ. ථෙන්නං ථෙය්‍යං, වොරිකා. තස්ස ක්‍රියා ථෙය්‍යකරණං. ගොවති. ගණෙවති.

අච්ච පූජායං අච්චති. බ්‍රහ්මාසුරසුරච්චිතො.

තච්ච භිංසායං. තච්චති.

වච්ච ජච්ච පරිභාසනවජ්ජනෙසු. වච්චති. ජච්චති.

කුව සංපච්චනකොට්ඨ්ථ්ථිපටික්කමච්චිලෙඛනෙසු. කුවති, සඬ්කුවති. සඬ්කොවො.

තච සංවරණෙ. සංවරණං රක්ඛණං. තචති. තචො.

දිව ප්‍රතිශං. දිවති.

කුව සඬකොවනෙ. කොවති, සඬකොවති. සඬකොවො.

බ්‍යාව බ්‍යාච්ඡරණෙ. බ්‍යාච්ඡරණං බ්‍යාච්ඡුයා. බ්‍යාවති.

වච වියත්තියං වාචායං. වියත්තස්ස එසා වියත්ති, තිස්සං වියත්තියං වාචායං, වියත්තායං වාචායන්ති අධිජ්ජායො. වියත්තස්ස හි වදනො පුග්ගලස්ස වසෙන වාචා වියත්තා නාම වුවිවති. යථා පන කුච්ඡිසද්දතිරච්ඡානගතාදිසද්දො “අබ්‍යත්තසද්දො”ති වුවිවති, න එවං වචනසඬබ්‍යානො සද්දො “අබ්‍යත්තසද්දො”ති වුවිවති විඤ්ඤාතත්ථත්තා. “වත්ති, වචති, වචන්ති. වචසි” ඉච්චාදීනි සුද්ධකත්තුපදානි. “වාචෙති, වාචෙන්ති” ඉච්චාදීනි හෙතුකත්තුපදානි. “අත්ථාභිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති. වුවිවන්ති. සන්තො සජ්ජුරිසා ලොකෙ, දෙවධම්මානි වුවිවරෙ” ඉච්චාදීනි කම්මපදානි. ගරු පන චකාරස්ස උකාරාදෙසවසෙන “උත්තං උච්චතෙ උච්චන්තෙ”තිආදීනි ඉච්ඡන්ති, තානි සාසනෙ අජ්ජසිද්ධානි, සක්කටභාසානුලොමානි. සාසනස්මිඤ්ඤි රකාරාගමවිසයෙ නිපුඤ්ඤස්සෙව වචස්ස වස්ස උකාරාදෙසො සිද්ධො “නිරුත්ති, නිරුත්තං, නෙරුත්ත”න්ති. වචනං, වාචා, වචො, වචී, වුත්තං, පවුත්තං, වුවිවමානං, අධිවචනං, වත්තඛිඛං, වචනියං, ඉමානි නාමිකපදානි. වත්තුං, වත්තවෙ, වත්වා, වත්වාන, ඉමානි තුමන්තාදීනි “පරස්සභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති.

තත්ථ වත්තීති වදති. ආබ්‍යාතපදඤ්ඤෙනං. අත්ථසංවණ්ණකෙහිපි “වත්ති එතායාති වාචා”ති නිබ්බන්ධනමුදාහරං. සද්දසත්ථෙ ව තාදිසං ආබ්‍යාතපදං දිට්ඨං. එත්ථ පනෙකෙ වදන්ති “වචති, වචන්තිතිආදීනි ක්‍රියාපදරූපානි බුද්ධවචනෙ අට්ඨකථාටිකාසු සත්ථෙසු ව අනාගතත්තා ඡඩ්ඛෙතඛිඛානී”ති. තන්ත, යස්මා සාසනෙ “අවච, අවචිංසු”ති සුද්ධකත්තුපදානි ව “වාචෙති, වාචෙන්ති”තිආදීනි හෙතුකත්තුපදානි ව දිස්සන්ති, තස්මා බුද්ධවචනාදිසු අනාගතානිපි “වචති, වචන්ති”තිආදීනි රූපානි ගහෙතඛිඛානි. වචෙයා, වුවිචතු, වුවිචෙයා. සෙසං සඛිඛං සඛිඛත්ථ විත්ථාරතො ගහෙතඛිඛං.

පරොක්ඛාරූපානි වදාම – වච, වචු. වචෙ, වචින්ථ. වචං, වචිමිහ. වචින්ථ, වචිරෙ. වචින්ථො, වචිචිහො. වචිං, වචිමිහෙ.

භියාත්තනිරූපානි වදාම – අවචා, අවචු. අවචො, අවචුත්ථ. අවොචං, අවචුමිහ. අවචුත්ථ, අවචුත්ථං. අවචසෙ, අවචුචිහං. අවචිං, අවචමිහසෙ.

අජ්ජතනිරූපානි වදාම – අවචී, අවොචුං, අවචිංසු. අවොචො, අවොචුත්ථ. අවොචිං, අවොචුමිහ. අවොචා, අවොචු. අවචසෙ, අවොචිචං. අවොචං, අවොචිමිහෙ.

භවිස්සන්තිරූපානි වදාම – වක්ඛති, වක්ඛන්ති. වක්ඛසි, වක්ඛථ. වක්ඛාමී, වක්ඛාම. වක්ඛතෙ, වක්ඛන්තෙ. වක්ඛසෙ, වක්ඛචිහෙ. වක්ඛස්සං වක්ඛමිහෙ.

ඉමෙසං පන පදානං “කට්ඨස්සති, කට්ඨස්සන්ති”තිආදීනා අත්ථො වත්තඛිඛො. වක්ඛ රොසෙති ධාතුස්ස ව “වක්ඛති, වක්ඛන්ති. වක්ඛසි”තිආදීනි වත්වා අවසානෙ උත්තමපුරිසෙකවචනට්ඨානෙ “වක්ඛෙමී”ති වත්තඛිඛං. අත්ථො පනිමෙසං “රොසති, රොසන්ති”තිආදීනා වත්තඛිඛො. අයං වචචක්ඛධාතුනං භවිස්සන්තිවත්තමානාවසෙන රූපසංසන්දනානායො. අපරානිපි වචධාතුස්ස භවිස්සන්ති සහිතානි රූපානි භවන්ති – වක්ඛිස්සති, වක්ඛිස්සන්ති. වක්ඛිස්සසි, වක්ඛිස්සථ. වක්ඛිස්සාමී, වක්ඛිස්සාම. වක්ඛිස්සතෙ, වක්ඛිස්සන්තෙ. වක්ඛිස්සසෙ, වක්ඛිස්සචිහෙ. වක්ඛිස්සං, වක්ඛිස්සාමිහෙ.

අත්‍රායං පාළි –

“අභිතකජ්ජෙ වරිතං, යපයිත්වා භවාහවෙ;
ඉමමිහි කජ්ජෙ වරිතං, පවක්ඛිස්සං සුඤ්ඤාහි මෙ”ති.

ගද්‍රතපඤ්ඤෙහි “රාජා තුම්හෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ගහපති පතිරූපං ආසනං ඤාත්වා නිසිද්ධාති වක්ඛිස්සති”ති එවමාදිඅට්ඨකථාපාඨො දිස්සති, තස්මායෙව එදිසි පදමාලා රචිතා. වක්ඛ රොසෙති ධාතුස්සපි භවිස්සන්තිසහිතානි රූපානි “වක්ඛිස්සති, වක්ඛිස්සන්ති”තිආදීනි භවන්ති. අත්ථො පනිමෙසං “රොසිස්සති, රොසිස්සන්ති”තිආදීනා වත්තඛිඛො. අයං වචචක්ඛධාතුනං භවිස්සන්තිවසෙනෙව රූපසංසන්දනානායො.

අවචිස්සා, වචිස්සා, අවචිස්සංසු, වචිස්සංසු. සෙසං සඛිඛං නෙය්‍යං. ඉධ පන වුක්තසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වත්තඛිඛමිපි අවත්වා උපරියෙව කට්ඨස්සාම ඉතො අතිවිස වත්තඛිඛට්ඨානත්තා.

වූ වචනෙ. වචනි. කාරිතෙ “වාචෙති”ති රූපං. දෙවකායා වුතො. වුතං පද්මං. වචිතුං, වචිත්වා.

ලොව දස්සනෙ. ලොවනි. ලොවනං.

සෙව සෙවනෙ. සෙවනි.

සව වියත්තියං වාචායං. සවනි.

කව ඛන්ධනෙ. කවනි.

මව මුච්චි කක්කනෙ. කක්කනං සරිරෙ උඛ්ඛට්ටනං. මවනි. මුඤ්චනි. මච්චි ධාරණුච්ඡායපුප්පනෙසු. ධාරණං උච්ඡායො පුප්පනන්ති තයො අත්ථා. තත්ථ උච්ඡායො මලහරණං. මඤ්චනි. මඤ්චො, මඤ්චනං. මඤ්චනි පුග්ගලං ධාරෙතීති මඤ්චො.

පව ඛ්‍යත්තිකරණෙ. පවනි. පාකො, පරිපාකො, විපාකො, පක්කං ඵලං.

ථුච පසාදෙ. ථොවනි.

වච වචි දිත්තියං. වචනි. වඤ්චනි.

රූව දිත්තියං රොවනෙ ව. දිත්ති සොභා. රොවනං රූචි. රොවනි. වෙරොවනො. සමණස්ස රොවනෙ සච්චං. තස්ස නෙ සග්ගකාමස්ස, එකත්තමුපරොචිතං. අයඤ්ච දිවාදිගණෙ රූචිඅත්ථං ගහෙත්වා “රූච්චනි”ති රූපං ජනෙති. තෙන “ගමනං මය්හ රූච්චනි”ති පාළි දිස්සති. චුරාදිගණෙ පන රූචිඅත්ථං ගහෙත්වා “රොවෙති රොවයතී”ති රූපානි ජනෙති. තෙන “කිං නු ජාතිං න රොවෙසී”තිආදිකා පාළියො දිස්සන්ති. තෙගණිකොයං ධාතු.

පව සංපාකෙ. පවනි, පවන්ති. සද්දසත්ථවිදු පන “අත්තනොභාසා”ති වදන්ති.

අඤ්ච ඛ්‍යයගතියං. ඛ්‍යයගති විනාසගති. අඤ්චනි.

යාව යාවනායං. බ්‍රාහ්මණො නාගං මණිං යාවනි. නාගො මණිං යාවිතො බ්‍රාහ්මණෙන. තෙ තං අස්සෙ අයාවිසුං. සො තං රථමයාවථ. දෙවදත්තං ආයාවනි. එවං සුද්ධකත්තරි රූපානි භවන්ති. බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණෙන නාගං මණිං යාවෙති, යාවයති, යාවාපෙති, යාවාපයති. එවං හෙතුකත්තරි. රාජා බ්‍රාහ්මණෙන ධනං යාවියති, යාවයිසති, යාවාපියති, යාවාපයිසති. එවං කම්මති. යාවං, යාවන්තො, යාවන්ති, යාවන්තං කුලං. යාවමානො, යාවමානා, යාවමානං කුලං. යාවකො, යාවනා, යාවිතබ්බං, යාවිතුං, යාවිත්වාන, යාවිතුන, යාවිය, යාවියාන. එවං නාමිකපදානි තුමන්තාදීනි ව භවන්ති.

පව පාකෙ. ඔදනං පවනි. “උභයනොභාසා”ති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති. යථා පන සාසනෙ “පණ්ඩිතොති පච්චවති”ති වච්චාතුස්ස කම්මති රූපං පසිද්ධං, න තථා පච්චාතුස්ස. එවං සන්තෙපි ගරු “තයා පච්චනෙ ඔදනො”ති තස්ස කම්මති රූපං වදන්ති. සාසනෙ පන අවිසෙසනො “පච්චනෙ”ති වා “පච්චනි”ති වා චුත්තස්සපි පදස්ස අකම්මකොයෙව දිවාදිගණිකො පයොගො ඉච්ඡිතබ්බො “දෙවදත්තො නිරයෙ පච්චනි. යාව පාපං න පච්චනි”තිආදිස්සනතො. කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං “සයමෙව පියනෙ පානීයන්තිආදි විය භූවාදිගණපක්ඛිකො කම්මකත්තුප්පයොගො එස, තස්මා ‘සයමෙවා’ති පදං අප්ඣාහරිත්වා ‘සයමෙව දෙවදත්තො පච්චනි’තිආදිනා අත්ථො වත්තබ්බො”ති තන්ත, “සයමෙව පියනෙ පානීය”න්ති එත්ථ හි පානීයං මනුස්සා පිවන්ති, න පානීයං පානීයං පිවති. මනුස්සෙහෙව තං පියනෙ, න සයං. එවං පරස්ස පානක්‍රියං පටිච්ච කම්මභූතමිති තං සුකරපානක්‍රියාවසෙන සුකරත්තා අත්තනාව සිප්ඣන්තං විය භොතීති “සයමෙව පියනෙ පානීය”න්ති රුළුභියා පයොගො කතො.

“සයමෙව කටො කරියනෙ”ති එත්ථාපි කටං මනුස්සා කරොන්ති, න කටං කටො කරොති. මනුස්සෙහෙව කටො කරියනෙ, න සයං. එවං පරස්ස කරණක්‍රියං පටිච්ච කම්මභූතොපි සො සුකරණ ක්‍රියාවසෙන සුකරත්තා අත්තනාව සිප්ඣන්තො විය භොතීති “සයමෙව කටො කරියනෙ”ති රුළුභියා පයොගො කතො.

එත්ථ යථා සයංසද්දො පානීයං පානීයෙනෙව පියනෙ, න අමිහෙහි. කටො කටෙනෙව කරියනෙ, න අමිහෙහිති සකම්මකච්ඡයත්තා පයොගානං අඤ්ඤස්ස ක්‍රියාපටිසෙධනසඬ්ඛානං අත්ථවිසෙසං වදති, න තථා “දෙවදත්තො නිරයෙ පච්චනි, කම්මං පච්චනි”තිආදිසු තුම්හෙහි අප්ඣාහරිතො සයංසද්දො අත්ථවිසෙසං වදති අකම්මකච්ඡයත්තා එතෙසං පයොගානං. එවං “දෙවදත්තො”තිආදිකස්ස පච්චත්තවචනස්ස අකම්මකත්තුච්චාචකත්තා කම්මරහිතසුද්ධකත්තුච්චාචකත්තා ව “පච්චනි”ති ඉදං දිවාදිගණිකරූපන්ති දට්ඨබ්බං. පච්චාතු සද්දසත්ථෙ දිවාදිගණ චුත්තො නත්ථිති වෙ? නත්ථි වා අත්ථි වා, කිමෙත්ථ සද්දසත්ථං කරිස්සති, පාළි එව පමාණං, තස්මා මයං

ලොකවොහාරකුසලස්ස භගවතො පාළියයඤ්ඤව ගභෙන්වා ඉමං පවධාතුං දිවාදිගණෙපි පක්ඛිපිස්සාම. තථා හි ධම්මපාලාවරිය අනුරුද්ධාවරියාදීහි අභිසංඝඛතා දිවාදිගණකප්පයොගා දිස්සන්ති —

ඤාණයුත්තවරං තත්ථ, දත්වා සන්ධිං තිභෙනුකං;
පච්ඡා පච්චති පාකානං, පවත්තෙ අට්ඨකෙ දුචෙ.

අසංඝරං සසංඝරං-විපාකානි ච පච්චති

ඉච්චෙවමාදයො. එත්ථ පන තෙසං ඉදමෙව පාළියා න සමෙති. යෙ චුරාදිගණමිහි සකම්මකභාවෙන භූවාදිගණෙ ච අකම්මකභාවෙන පවත්තස්ස භූධාතුස්සෙව භූවාදිගණෙ පවත්තස්ස සකමකස්සපි සතො දිවාදිගණං පත්වා අකම්මකභූතස්ස පවධාතුස්ස සකම්මකත්තමිච්ඡන්ති. එතඤ්ඤි සාට්ඨකපෙ තෙපිටකෙ බුද්ධච්චනෙ කුතො ලබ්භා, තස්මා භගවතො පාවචනෙ සොතුනං සංසයසමුග්ගිසාටත්ථං එත්ථ ඉමං නීතිං පට්ඨපෙම —

විනාපි උපසග්ගෙන, ගණනානත්තයොගතො;
සකම්මාකම්මකා භොන්ති, ධාතු පච්චිදාදයො.

පුරිසො ඔදනං පවති. ස භූතපවතිං පච්චි. ඔදනො පච්චති. කම්මං පච්චති. විහිසිසං පච්චති. රුක්ඛඵලානි පච්චන්ති. නාගො පාකාරං භින්දති. තළාකපාළි භිජ්ජති. භිජ්ජනධම්මං භිජ්ජති. එත්ථ ච සයංසද්දං අජ්ඣාභරිත්වා “සයමෙව ඔදනො පච්චති” තිආදිනා චුත්තෙපි “පුරිසො සයමෙව පාණං භනති. භගවා සයමෙව ඤෙය්‍යාධම්මං අබුජ්ඣති” ති පයොගෙසු පරස්ස ආණත්තිසම්භූතභනනක්‍රියාපටිසෙධම්ච පරොපදෙසසම්භූතබුජ්ඣනක්‍රියාපටිසෙධනම්ච ච අඤ්ඤස්ස ක්‍රියාපටිසෙධනවසෙන චුත්තත්තා යො සයංසද්දවසෙන කම්මකත්තුභාවපරිකප්පො, තං න පමාණං. සයංසද්දො හි සුද්ධකත්තුඅත්ථෙපි දිස්සති, න කෙවලං “සයමෙව පියතෙ පානිය” තිආදීසු කම්මත්ථෙයෙව, තස්මා සාසනානුරූපෙන අත්ථො ගභෙතබ්බො නයඤ්ඤුහි.

විනාපි උපසග්ගෙන, විනාපි ච ගණන්තරං;
සකම්මාකම්මකා භොන්ති, අත්ථතො දිවුආදයො.

කාමගුණෙහි දිබ්බති. පච්චාමිත්තෙ දිබ්බති. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

ගණන්තරඤ්ඤවොපසග්ගං, විනාපි අත්ථනානතං;
පයොගතො සකම්මා ච, අකම්මා ච ගමාදයො.

පුරිසො මග්ගං ගච්ඡති. ගම්භිරෙසුපි අත්ථෙසු ඤාණං ගච්ඡති. ධම්මං වරති. තත්ථ තත්ථ වරති.

ගණන්තරඤ්ඤවොපසග්ගං, පයොගඤ්ඤවත්ථනානතං;
විනාපි තිව්ධා භොන්ති, දිසාදී රූපභෙදනො.

පාසාදං පස්සති, පාසාදං දක්ඛති පාසාදො දිස්සති. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

සභාවතො සකම්මා තු, රුද්ධාතාදයො මතා;
සභාවතො අකම්මා ච, නන්දධාතාදයො මතා.

මතං චා අම්ම රොදන්ති, ඉධ නන්දති පෙච්ච නන්දති.

උපසග්ගවසෙනෙකෙ, සකම්මාපි අකම්මකා;
සම්භවන්ති තථෙකච්චෙ, අකම්මාපි සකම්මකා.

එකච්චෙ තුපසග්ගෙහි, සකම්මා ච සකම්මකා;
අකම්මකා අකම්මා ච, එසත්ථොපෙත්ථ දීපිතො;

පුරිසො ගාමා නිග්ගච්ඡති, ධනං අධිගච්ඡති, පුරිසො පාණං අභිභවති, හිමවතා පභවන්ති මහානදියො. අඤ්ඤානිපි පයොගානි යොජෙතබ්බානි.

තත්ථ යදි සාසනෙ පවධාතුස්ස කම්මනි රූපං සියා, “පුරිසෙන කම්මං කරියති” ති පයොගො විය “පුරිසෙන ඔදනො පච්චියති” ති පයොගො ඉච්ඡිතබ්බො. යෙ පන ගරු “තයා පච්චතෙ ඔදනො” තිආදීහි ඉච්ඡන්ති, තෙ සද්දසත්ථනයං නිස්සාය වදන්ති මඤ්ඤෙ. එවං සන්තෙපි උපපරික්ඛිත්වා යුත්තානි චෙ, ගභෙතබ්බානි. කාරිතෙ

“පුරිසො පුරිසෙන පුරිසං වා ඔදනං පාවෙනි, පාවයති, පාවාපෙනි, පාවාපයති. පුරිසෙන පුරිසො ඔදනං පාවයති, පාවයියති, පාවාපියති, පාවාපයියති” ති රූපානි භවන්ති. “යථා දණ්ඩෙන ගොපාලො, ගාවං පාවෙනි ගොවර” න්ති ආදීසු අඤ්ඤාපි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

පවං, පවන්තො, පවන්තී, පවමානො, පවමානා. පාතබ්බං, පවිතං, පවිතබ්බං, පවතියං, පවිතුං, පවිත්වා. එත්ථ ව “ඉමස්ස මංසඤ්ච පාතබ්බ” න්ති පයොගො උදාහරණං. “පවති, පවන්ති. පවසී” ති ආදි පදක්කමො සුඛොධො.

සිව සරණෙ. සෙවති, සෙකො, “උභතොභාසා” ති වදන්ති.

ඉමානි වකාරන්තධාතුරූපානි.

ජකාරන්තධාතු

පරස්සභාසාදිභාවං, සබ්බෙසං ධාතුනං ඉතො;
පරං න ඛ්‍යාකරිස්සං සො, සාසනෙ ඊරිතො න හි.

ජු ඡෙදනෙ. ඡොති. ඡොත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිතං. අච්ඡොච්ඡුංවත භො රුක්ඛං.

මිලෙජ අවියත්තායං වාචායං. මිලෙච්ඡති, මිලක්ඛු. පච්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු පච්චාජාතො හොති මිලක්ඛුසු අච්ඤ්ඤාතාරෙසු.

වජ් ඉච්ඡායං. වඤ්ඡති. වඤ්ඡිතං ධනං.

අජ් ආයාමෙ. අඤ්චති. දීසං වා අඤ්ජන්තො දීසං අඤ්ජාමිති පජානාති.

භුච්ඡ කොට්ඨ්ලෙ. භුච්ඡති.

මුච්ඡ මොහමුච්ඡාසු. මුච්ඡති. මුච්ඡිතො විසවෙගෙන, විසඤ්ඤී සමපජ්ජථ. මුච්ඡා, මුච්ඡිත්වා.

චුජ විසරණෙ ථොජති.

යුජ පමාදෙ. යුච්ඡති.

උජ් උඤ්ජෙ. උඤ්ජො පරියෙසනං. උඤ්ජති. උඤ්ජාවරියාය ඊහථ.

උජ පිපාසායං. උජති.

පුච්ඡ පඤ්ඤෙ පුච්ඡති. පුච්ඡිතා, පුච්ඡකො, පුට්ඨො, පුච්ඡිතො, පුච්ඡා. භික්ඛු විනයධරං පඤ්ඤං පුච්ඡති. පුච්ඡී, පුච්ඡිතුං. පුච්ඡිත්වා. එත්ථ ව පඤ්චවිධා පුච්ඡා අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා විමතිවිඡේදනාපුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා කට්ඨකමානාපුච්ඡාති. තාසං නානත්තං අට්ඨසාලිනියාදිතො ගහෙතබ්බං.

විච්ඡ ගතියං. විච්ඡති. විච්ඡිකා.

වච්ඡු ඡෙදනෙ. වුච්ඡති. වුත්තා, වුත්තවා, වුත්තසිරො. වකාරගතස්ස අකාරස්ස උත්තං.

වුත්තසද්දො කෙසොභරණෙපි දිස්සති “කාපටිකො මාණවො දහරො වුත්තසිරො” ති ආදීසු. එත්ථ ව සිරසද්දෙන සිරොරූභා වුත්තා යථා මඤ්චසද්දෙන මඤ්චට්ඨා, වක්ඛුසද්දෙන ව වක්ඛුනිස්සිතං විඤ්ඤාණං. රොපිතෙපි “යථා සාරදිකං බීජං, බෙත්තෙ වුත්තං විරූහති” ති ආදීසු. කථිතෙපි “වුත්තමීදං භගවතා, වුත්තමරහතා” ති ආදීසු. අත්‍රිදං වුච්චති

වච්ඡුචපචචවසා, වුත්තසද්දො පවත්නති;
කෙසොභාරෙ රොපිතෙ ව, කථිතෙ ව යථාක්කමන්ති.

අපරො නයො – වුත්තසද්දො “නො ව බො පටිවුත්ත” න්ති ආදීසු වාපසමිකරණෙ දිස්සති. “පන්තලොමො පරදත්තවුත්තො” ති ආදීසු ජීවිතවුත්තියං. “පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පවුත්තො” ති ආදීසු අපගමෙ. “ගීතං පවුත්තං

සමීභිත”න්තිආදීසු පාවචනවසෙන පවත්තිතෙ. ලොකෙ පන “වුත්තො පාරායනො”තිආදීසු අජ්ඣෙයනෙ දිස්සති, අත්තිදං වුච්චති

“වාපසමීකරණෙ ව, අපො ජීවිතවුත්තියං;
අපගමෙ පාවචන-වසෙන ව පවත්තිතෙ;
අජ්ඣෙයනෙ වෙවමෙතෙසු, වුත්තසද්දො පදිස්සති”ති.

අපරොපි නයො – වුත්තසද්දො සඋපසග්ගොව අනුපසග්ගො ව වපනෙ වාපසමීකරණෙ කෙසොභාරෙ ජීවිතවුත්තියං පමුත්තභාවෙ පාවචනවසෙන පවත්තිතෙ අජ්ඣෙයනෙ කථනෙති එවමාදීසු දිස්සති. තථා හෙස –

“ගාවො තස්ස පජායන්ති, ඛෙත්තෙ වුත්තං විරුහති;
වුත්තානං ඵලමස්නාති, යො මිත්තානං න දුබ්භති”ති

ආදීසු වපනෙ ආගතො. “නො ව බො පටිවුත්ත”න්තිආදීසු අට්ඨදන්තකාදීහි වාපසමීකරණෙ. “කාපටිකො මාණවො දහරො වුත්තසිරො”තිආදීසු කෙසොභරණෙ. “පන්තලොමො පරදත්තවුත්තො මිගභුතෙන වෙතසා විහරති”තිආදීසු ජීවිතවුත්තියං. “සෙය්‍යථාපි නාම පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පවුත්තො අභබ්බො හරිත්තථායා”තිආදීසු ඛන්ධනනො පමුත්තභාවෙ. “යෙසමිදං එතරහි පොරාණං මන්තපදං ගීතං පවුත්තං සමීභිත”න්තිආදීසු පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ. ලොකෙ පන “වුත්තො ගණො, වුත්තො පාරායනො”තිආදීසු අජ්ඣෙයනෙ. “වුත්තං බො පනෙතං භගවතා, ධම්මදායාදා මෙ භික්ඛවෙ භවථ, මා ආමීසදායාදා”තිආදීසු කථනෙ. අත්තිදං වුච්චති –

වප වතු වච්ඡුවච-ධාතුනං වසනො මනො;
සොපසග්ගො නොපසග්ගො, වුත්තසද්දො යථාරහං.

වපනෙ ව වාපසමී-කරණෙ මුණ්ඩතාය ව;
ජීවවුත්තං පමුත්තත්තං, වසා පාවචනස්ස තු;
පවත්තිතෙ ව අජ්ඣෙයනෙ, කථනෙ වාති ලක්ඛයෙ;

තච්ඡ තනුකරණෙ. තච්ඡති. තච්ඡකො දාරුං.

ජකාරන්තධාතුරුපාති.

ජකාරන්තධාතු

ජීජයෙ. ජෙති. ජයති, පරාජයති. ධම්මං වරන්තො සාමිකං පරාජෙති. ධම්මං වරන්තො පරජ්ජති. රාජානං ජයාපෙසුං. ජයාපෙත්වා. එත්ථ ජයාපෙසුන්ති “ජයතු භව”න්ති ආසීසවචනං වදිංසුති අත්ථො. ජයනං, ජීනං, ජයො, විජීනං, ජීනො, ජෙනා, ජෙතො, ජීනො මාරො, මාරං ජීනො, ජීතවා, ජීතාවි, විජීතාවි, මාරජී, ලොකජී, ඔධිජීනො, අනොධිජීනො, ජීනො. විජීනො, ජෙතුං, විජෙතුං, ජීත්වා, විජීත්වා. ඉමස්ස පන ධාතුස්ස කියාදිගණං පත්තස්ස “ජීනාති ජීතිත්වා”ත්තාදීති රුපාති භවන්ති.

ජී අභිභවනෙ. ජෙති. ජීනො. පුබ්බෙ විය රුපාති. එත්ථ ව “තුමිහෙහි ආනන්ද සප්පුරිසෙහි විජීනං, පච්ඡිමා ජනනාසාලිමංසොදනං අතිමඤ්ඤිස්සති”ති පාළි අභිභවනත්ථසාධකා. එත්ථ හි විජීතන්ති අධිභුතන්ති අත්ථො.

ජු ගතියං. එත්ථ සීසගති අධිජ්ජෙනා. ජවති. ජවනං, ජවො, ජවං, ජවන්තො, ජවනචිත්තං, ජවනපඤ්ඤො, ජවනභංසො. මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං.

ජෙබයෙ. ජීයති. එකාරස්ස ඊයාදෙසො. සාසනානුරුපෙන “කිං මං ධනෙන ජීයෙථා”ති හි පාළි දිස්සති. සද්දසන්ථිද්ද පන “ජායති”ති රුපං වදන්ති.

සජ්ජ ගතියං. සජ්ජති.

කුජු ඩුජු ථෙය්‍යකරණෙ. කොජති. බොජති.

වජ ගතියං. ධජ ධජී ව. වජති. අබ්බජති. මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බජෙ. වජො, වජනං, පච්ඡනං, පබ්බජ්ජා, පබ්බජීනො, පබ්බාජීනො.

සකා රට්ඨා පබ්බාජීනො, අඤ්ඤං ජනපදං ගතො;

මහත්තං කොට්ඨං කයිරාථ, දුරුත්තානං නිධෙනවෙ.

ධජති. ධජො. ධඤ්ජති. ධඤ්ජනං. එත්ථ ධජොති කෙතු. ධඤ්ජනන්ති ගමනං.

අජ ඛෙපනෙ ව. ගතිඅපෙක්ඛකොයෙව චකාරො. අජති. අජො. එත්ථ අජොති එළකො. ඉමානි පනස්ස පරියායවචනානි “අජො එළකො උරබ්භො අවි මෙණ්ඩො”ති. තත්ථ උරබ්භොති එළකො, යො “අජො”තිපි වුවිච්ඡි. අච්ඡි රත්තලොමො එළකො. මෙණ්ඩොති කුට්ඨසිඬිගො එළකො. තථා හි ජනකජාතකෙ අජරථනො මෙණ්ඩරථා විසුං වුත්තා. අපිච අජෙළකන්ති අජනො එළකස්ස විසුං වචනනො එළකසද්දෙන මෙණ්ඩොපි ගහෙනබ්බො, මහොසධජාතකථයකථායඤ්භි මෙණ්ඩෙළකානං නිබ්බිසෙසනා වුත්තාති.

අජ්ජ සජ්ජ අජ්ජනෙ. අජ්ජනං අජ්ජනත්‍රියා. අජ්ජති. සජ්ජති.

කජ්ජ බ්‍යථනෙ. බ්‍යථනං හිංසා. කජ්ජති.

බජ්ජ මජ්ජනෙ ව. මජ්ජනං සුද්ධි. බ්‍යථනාපෙක්ඛො චකාරො. බජ්ජති. බජ්ජරො.

බජ මන්ථෙ. මන්ථො විලොළනං. බජති.

බජි ගතිවෙකල්ලෙ. කිස්ස හන්තෙ අයොසා බඤ්ජති. උභො බඤ්ජා. බඤ්ජනං, බඤ්ජිතුං, බඤ්ජිත්වා.

බජ කම්පනෙ. බජති. එජා. එත්ථ ව එජාති ලාභාදිං පටිච්ච එජති කම්පති එජා, බලවතණ්භායෙනං නාමං.

බුජ වජිරනිබ්බෙසෙ. වජිරනිග්ගොසෙති කෙවි විදු වදන්ති. බොජති.

බිජ කුජි ගුජි අබ්‍යත්තසද්දෙ. බිජති. කුඤ්ජති. ගුඤ්ජති.

ලජ ලාජ තජ්ජ හස්සනෙ. ලජති. ලාජති. තජ්ජති.

ලජි දිත්තිසඤ්ච. හස්සනාපෙක්ඛො චකාරො. ලඤ්ජති. තතියො නයලඤ්ජකො. ලඤ්ජෙති පකාසෙති සුත්තත්ථන්ති ලඤ්ජකො.

ජජ ජජි යුද්ධෙ. යුජ්ඤානං යුද්ධං. ජජති. ජඤ්ජති.

තුජ හිංසායං. තොජති.

තුජි බලනෙ ව. බලනං බලනත්‍රියා. හිංසාපෙක්ඛකො චකාරො. තුඤ්ජති.

ගජ කුජි මුජි ගජ්ජ සද්දත්ථා. ගජති. කුඤ්ජති. මුඤ්ජති. ගජො ගජ්ජති, මෙසො ගජ්ජති. යත්ථ දාසො ආමජානො, යිනො ථුල්ලානි ගජ්ජති. මණි ගජ්ජති. ඤාණගජ්ජනං ගජ්ජති. ගජ්ජිතුං සමත්ථො. ගජ්ජිතා. ගජ්ජිත්වා. තත්ථ ගජොති හත්ථි. හත්ථිස්ස හි අනෙකානි නාමානි —

හත්ථි නාගො ගජො දන්ති, කුඤ්ජරො වාරණො කරි;
මාතඬිගො ද්විරදො සට්ඨි-භායනො’නෙකපො ඉභො.

ථම්භො රම්මො ද්විපො වෙච, හත්ථිනී තු කරෙණුකා;
හත්ථිපොතො හත්ථිච්ඡාපො, භිඬිකො ව කලභො භවෙ.

චජ වාගෙ. චජති. පරිච්චජති. වාගො. පරිච්චාගො. චජනං. චජං, චජන්තො. චජමානො.

සන්ජ සඬිගෙ. සඬිගො ලගනං. සඤ්චති. සන්තො. සජනං, සත්ති. ආසත්ති. සජිතුං. සජිත්වා.

ඊජ ගතියං. ඊජති.

හජි හජ්ජනෙ. හජ්ජනං තාපකරණං. තිලානි හජ්ජති. පුරිසෙන හජ්ජමානානි තිලානි.

එජ හෙජ හාජ දිත්තියං. දිත්ති සොහා. එජති. හෙජති. හාජති.

තිජ නිසානෙ, බමායඤ්ච. නිසානං තික්ඛතාකරණං. බමා බන්ති. තෙජති. තිතික්ඛති. තෙජනො. තෙජො. තත්ථ තෙජනොති කණ්ඩො සරො උසු. තෙජොති සුරියො. අථ වා තෙජොති තෙජනං උස්මා උණ්හත්තං තාපො. තෙජොති වා ආනුභාවො පභාවො.

සඤ්ජ පරිස්සග්ගෙ, ආලිඬගනං පරිස්සග්ගො. සඤ්ජති.

බජ් දානෙ, ගතියඤ්ච. බඤ්ජති. බඤ්ජනං.

රාජ දිත්තියං හාජ ව. රාජති. හාජති. රාජා. රාජීනී. වනරාජී. රාජීත්වා. විරාජීත්වා. අනු විඤ්ඤනමත්ථවිවරණෙ කොසල්ලජනනත්ථං සිලොකං රවයාම –

ම’හා’රාජ මහාරාජ, මහාරාජ මමෙව’හි;
නෙ’තස්ස ඉති වත්ථාන, ද්වෙ ජනා කලහං කරුං.

එත්ථ ව පයම්පාදස්ස දුතියපදෙ “මෙ අහි මහී”ති ඡෙදො “පුත්තා මෙ අත්ථි පුත්තා මත්ථි”ති විය. “මහි අරාජ මහාරාජා”ති ව ඡෙදො “යොපි අයං යොපාය”න්ති විය. එත්ථ අරාජසද්දො “අතිකරමකරාවරියා”ති එත්ථ අකරීති අත්ථවාචකො අකරසද්දො විය ආඛ්‍යාතපරොක්ඛාවිහත්තිකො දට්ඨබ්බො. අරාජ විරොච්ඡි අත්ථො. අයං පන ගාථාය පිණ්ඩත්ථො “මහාරාජ මෙ අහි අරාජ, මම එව අහි අරාජ, න එතස්ස ඉති වත්ථා ද්වෙ අහිතුණ්ඩිකජනා කලහං කරිංසු”ති.

රන්ජ රාගෙ. හික්ඛු වීවරං රජති. සත්තො රූපාදිසු රඤ්ජති. රජනං. රජකො. රාගො. විරාගො. හලිද්දිරාගො. රාජා. රාජීනී. ඉමස්ස ව දිවාදිගණං පත්තස්ස “රජ්ජති විරජ්ජති”ති රූපානි භවන්ති. තත්ථ රජනන්ති රජනවත්ථු. රජකොති රජකාරො වත්ථධොවනකො. රාගොති රජ්ජන්ති සත්තා තෙන, සයං වා රඤ්ජති, රඤ්ජනමත්තමෙව වා එතන්ති රාගො, තණ්හා. ඉමානි පන තද්භිධානානි –

රාගො ලොභො තසිණා ව, තණ්හා එජා විසත්තිකා;
සත්ති ආසත්ති මුව්ජා ව, ලුබ්භිතත්තඤ්ච ලුබ්භනා.

කාමො නිකාමනා ඉච්ඡා, නිකන්ති ව නියන්ති ව;
වනඤ්ච වනථො වෙව, අපෙක්ඛා භවනෙන්ති ව.

අනුරොධො ව සාරාගො, සඬගො පඬකො ව සිබ්බිනී;
නන්දිරාගො අනුනයො, ගෙධො සඤ්ජනනී තථා;
ජනිකා පණ්ඩි වෙව, අජ්ඣොසානන්තිනෙකධා.

විරාගොති මග්ගො නිබ්බානඤ්ච. රාජානි පථවිස්සරො. එත්ථ ධාතුද්වයවසෙන නිබ්බවනානි නියාන්තෙ. නානාසම්පත්තිනි රාජති දිබ්බති විරොච්ඡති රාජා. දානඤ්ච පියවචනඤ්ච අත්ථවරියා ව සමානත්තතා වාති ඉමෙහි චතුභි සඬගභවත්ථුහි අත්තනි මහාජනං රඤ්ජෙතිතිපි රාජා. රාජීනීති රාජහරියා. තෙසං අභිධානානි චූච්චන්තෙ සහාභිධානන්තරෙහි –

රාජා භූපති දෙවො ව, මනුජින්දො දිසම්පති;
පත්ථිවො ජගතිපාලො, භූභූජො පථවිස්සරො.

රට්ඨාධිපො භූමිපාලො, මනුස්සින්දො ජනාධිපො;
නරින්දො බත්තියො වෙව, බත්තස්සාමි පභාවකො.

මුද්ධාභිසිත්තො රාජානි, කථිතො ඉතරො පන;
රාජඤ්ඤො බත්තියො වාති, චූත්තො බත්තියජාතිකො.

මුද්ධාභිසිත්තො අනුරාජා, උපරාජානි භාසිතො;
චතුද්දිපි රාජරාජා, වක්කවත්තිනි භාසිතො.

රාජීනී උපරී දෙවී, මහෙසී භූභූජඬගනා;
බත්තියා රාජපදුමී, බත්තියානී ව බත්තිසී;

ඉක්පාගාරන්තු ඔරොධො, උපරිතිපි වුවවති.

හජ සෙවායං. හජති. හජනා. සම්හජනා. හත්ති. සම්හත්ති. හත්තා.

යජ දෙවපුජසඬගතකරණදානධම්මෙසු. දෙවපුජග්ගහණෙන බුද්ධාදිපුජා ගහිතා. සඬගතකරණං සමොධානකරණං. තථා හි අධිමුත්තත්තේරවත්ථුම්හි “යදන්ථි සඬගතං කිඤ්චි, හවො වා යත්ථ ලබ්හති”ති ගාථායං සඬගතසද්දෙන සමොධානං වුත්තං. දානං පරිච්චාගො. ධම්මො කුමානසීලාදි. එතෙස්වත්තේසු යජධාතු වත්තති. පුජ්චෙහි බුද්ධං යජති. දෙවතං යජති. දෙවමනුස්සෙහි හගවා යජියති. ඉජ්ජති. ශිට්ඨං. යඤ්ඤො. යාගො. ධම්මයාගො. යජමානො සකෙ පුරෙ. ශිට්ඨං, යජිතුං. පුටුසඤ්ඤං යජිත්වාන. සොළසපරික්ඛාරං මහායඤ්ඤං කත්තුකාමො.

මජ්ජ සංසුද්ධියං. මජ්ජති. බාහිරං පරිමජ්ජති. භූමිං සම්මජ්ජති. මජ්ජනං. සම්මජ්ජති.

නිඤ්ථි සුද්ධියං. නිඤ්ජති. පනිඤ්ජති. නිඤ්ජිතුං. පනිඤ්ජිතුං. නිඤ්ජිත්වා. පනිඤ්ජිත්වා. අයං පන පාළි “තතො ත්වං මොග්ගල්ලාන උට්ඨායාසනා උදකෙන අක්ඛිති පනිඤ්ජිත්වා දිසා අනුලොකෙය්‍යාසී”ති.

නිජි අබ්‍යත්තසද්දෙ. නිඤ්ජති.

හජ පාකෙ. නිලානි හජ්ජති. හජ්ජමානා නිලානි ව.

උජු අජ්ජවෙ. අජ්ජවං උජුභාවො. ඔජති. උජු.

සජ විස්සග්ගපරිස්සජ්ජනබ්භුක්කිරණෙසු. සජති. ලොකායං සජන්තං උදකං.

රුජ හඬගෙ. රුජති. රුජා. රොගො. එත්ථ රුජානි බ්‍යාධි රුජනට්ඨෙන. රොගොති රුජති හඤ්ජති අඬගපච්චිඬගානිති රොගො, බ්‍යාධියෙව, යො “ආතඬකො”තිපි “ආබාධො”තිපි වුවවති.

භුජ කොට්ඨ්ලෙ. ආවිපුබ්බො අඤ්ඤත්තේසු ව. උරගො භුජති. ආභුජති. හික්ඛු පල්ලඬකං ආභුජති, උරුබද්ධාසනං බත්ඨති අත්ථො. මහාසමුද්දො ආභුජති, ආවට්ඨති අත්ථො. කෙච් පන “ඔසක්කති”ති අත්ථං වදන්ති. “වණ්ණදාන”න්ති ආභුජති, මනසි කරොතිති අත්ථො. මූලානි විභුජතිති මූලවිභුජො, රථො. එත්ථ ව විභුජතිති ඡිත්ථති. හොගො. හොගී. ආහොගො. ආභුජිත්වා. එත්ථ ව හොගොති භුජයති කුට්ඨං කරියතිති හොගො, අහිසරිරං. හොගීති සජ්ජො.

රජි විජ්ඣනෙ. නාගො දන්තෙහි භූමිං රඤ්ජති. ආරඤ්ජති. එත්ථ ව “තථාගතරඤ්ජිතං ඉතිපි”ති නෙත්තිපාළි නිදස්සනං. තස්සත්ථො “ඉදං සික්ඛත්තයසඬගහිතං සාසනබ්‍රහ්මවරියං තථාගතගන්ධහත්ථිනො මහාවජිරඤ්ඤාණසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණදන්තෙහි රඤ්ජිතං ආරඤ්ජිතං, තෙභුමකධම්මානං ආරඤ්ජනට්ඨානන්තිපි වුවවති”ති. රඤ්ජිතන්ති හි රඤ්ජති විජ්ඣති එත්ථානි රුඤ්ජිතං, රඤ්ජනට්ඨානං. “ඉදං නෙසං පදක්කන්ත”න්තිආදිම්හි විය එතස්ස සද්දස්ස සිද්ධි වෙදිතබ්බා අධිකරණත්ථසම්භවතො.

විජි හයවලනෙසු. ථිකාරන්තොයං ධාතු, තෙනස්ස සනිග්ගහිතාගමානි රුජානි න සන්ති. වෙජති. වෙගො. ධම්මසංවෙගො. සංවිගො වෙගෙන පලායි. නදීවෙගො. උග්ග්වෙගො, වාතවෙගො. එත්ථ ධම්මසංවෙගොති සහොත්තජ්ජං ඤාණං. “වෙගො, ජවො, රයො”ති ඉමෙ එකත්ථා. දිවාදිගණං පන පත්තස්ස “විජ්ජති සංවිජ්ජති උබ්බිජ්ජති”ති රුජානි හවන්ති ද්විගණකත්තා.

ලජ්ජ ලජ්ජනෙ. ලජ්ජති. ලජ්ජා. ලජ්ජානි හිරි. යා “විරිළනා”තිපි වුවවති.

වළඡි පරිභොගෙ. වළඤ්ජති.

කුජ්ජ අධොමුඬිකරණෙ. කුජ්ජති. නිකුජ්ජති. උක්කුජ්ජති. පටිකුජ්ජති. නිකුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍යා. අඤ්ඤිස්සා පාතියා පටිකුජ්ජති. අවකුජ්ජො නිපජ්ජනං. තත්ථ කුජ්ජති නිකුජ්ජතිති ඉමානි “වරති විවරති”ති පදානි විය සමානත්ථානි, අධොමුඬං කරොතිති හි අත්ථො. උක්කුජ්ජතිති උපරිමුඬං කරොති. පටිකුජ්ජතිති මුඬෙ මුඬං යපෙති.

මුජ්ජ ඔසිදනෙ. මුජ්ජති. නිමුජ්ජති. නිමුග්ගො. උම්මුග්ගො.

ඔපුජි විලිම්පනෙ. ගොමයෙන පථවිං ඔපුඤ්ජති.

ජකාරන්තධාතුරූපානි.

කකාරන්තධාතු

කෙක විත්තායං. ක්කායනි, නිජ්ඣායනි, උපනිජ්ඣායනි, උජ්ඣායනි, සජ්ඣායනි. ක්කානං, නිජ්ඣානං, උපනිජ්ඣානං, උජ්ඣායනං, සජ්ඣායනං. නිජ්ඣායනි. උපජ්ඣා, උපජ්ඣායො. ක්කායී, අජ්ඣායකො.

තත්ථ ක්කායනන්ති දුට්ඨං ක්කායනං සොභනමසොභනඤ්ච. තෙසු සොභනං “ක්කායී තපනි බ්‍රාහ්මණො. ක්කායාමි අකුතොභයො”ති ආදීසු දට්ඨබ්බං. අසොභනං පන “තත්ථ තත්ථ ක්කායන්තො නිසීදි. අධොමුඛො පජ්ඣායන්තො නිසීදි”ති ආදීසු දට්ඨබ්බං. ක්කායීති ආරම්භණුපනිජ්ඣානෙන වා ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන වා ක්කායනසිලො වින්තනසිලො. ක්කායී ක්කානවාති අත්ථො. අජ්ඣායකොති ඉදං “න දානිමෙ ක්කායන්ති, න දානිමෙ ක්කායන්තිති බො වාසෙට්ඨ අජ්ඣායකා අජ්ඣායකාත්ථෙව තතියං අක්ඛරං උපනිබ්බන්ත”න්ති එවං පට්ඨකප්පිකකාලෙ ක්කානවිරහිතානං බ්‍රාහ්මණානං ගරභවචනං උජ්ජන්තං, ඉදානි පන තං අජ්ඣායනීති අජ්ඣායකො, මන්තෙ පරිවන්තෙති ඉමිනා අත්ථෙත පසංසාවචනං කත්වා වොහරන්ති. අයං පනත්ථො “අධිපුබ්බස්ස ඉ අජ්ඣායනෙ”ති ධාතුස්ස වසෙන ගහෙතබ්බො. එවං අධිපුබ්බස්ස ඉධාතුස්ස වසෙන ඉමස්ස ධාතුස්ස අත්ථපරිවන්තනං භවති. යං සන්ධාය “අජ්ඣායකො මන්තධරො”ති වුත්තං.

කෙක දිත්තියං. දිපො ක්කායනි, දාරුනි ක්කායන්ති. එත්ථ ක්කායනීති ජලති. ක්කායනජලනසද්දා හි එකත්ථා.

ජජ්ඣ පරිභාසනතජ්ජනෙසු. ජජ්ඣති.

උජ්ඣ උජ්ජග්ගෙ. උජ්ජග්ගො ජට්ඨනං. උජ්ඣති. උජ්ඣිතං.

කකාරන්තධාතුරූපානි.

ඤකාරන්තධාතු

ඤා අවබොධනෙ. “ඤාති, ඤන්ති, ඤාසී. ඤාතු, ඤන්තු. ඤෙයා, ඤෙයු”න්ති ආදීනි යථාපාවචනං ගහෙතබ්බානි. ඤාති, ඤාතකො, අඤ්ඤො, ඤන්තං, ඤන්ති, පඤ්ඤන්ති, විඤ්ඤන්ති, සඤ්ඤන්ති, සඤ්ඤා, සඤ්ඤාණං, පඤ්ඤා, පඤ්ඤාණං, ඤාණං, විඤ්ඤාණං.

තත්ථ ඤාතීති ජානාති. පුන ඤාතීති බන්ධු. සො හි “අයං අමිභාක”න්ති ඤාතබ්බට්ඨෙත ඤාතීති. එවං ඤාතකො. අඤ්ඤොති දිට්ඨධම්මිකාදයො අත්ථෙත න ඤාති න ජානාතීති අඤ්ඤො, අවිද්වා බාලොති අත්ථො. ඤන්තන්ති ජානනභාවො. “යාවදෙව අනත්ථාය, ඤන්තං බාලස්ස ජායතී”ති පාළි නිදස්සනං. සඤ්ඤාණන්ති විභනං. කාරිතෙ “ඤාපෙති සඤ්ඤාපෙති විඤ්ඤාපයතී”ති ආදීනි භවන්ති. යස්මා පන “අඤ්ඤොති පටිච්ඡිකති. අත්තත්ථං වා පරත්ථං වා ඤස්සති. අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං. එකච්චෙ තබ්බඤ්ඤංසු, එකච්චෙ අබ්බඤ්ඤංසු”ති පාළියො දිස්සන්ති, තස්මා ඤාතීති ආදීනි ආබ්‍යාතිකපදානි දිට්ඨානියෙව භොන්ති නයවසෙන. තථා හි අඤ්ඤොතිති එත්ථ ආඉති උපසග්ගො, සො පරස්සක්ඛරස්ස සඤ්ඤාගුච්චාරණිච්ඡාය රස්සං කත්වා නිද්දිට්ඨො. ඤාතීති සාසනෙ ආබ්‍යාතිකපදං දිට්ඨං, තස්මායෙව “ඤාති, ඤන්ති. ඤාසී”ති ආදීනා පදමාලාකරණෙ නත්ථෙව දොසො.

ඤා මාරණතොසනනිසානෙසු. මාරණං ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකරණං. තොසනං තුට්ඨි. නිසානං තික්ඛතා. ඤන්ති. මනුඤ්ඤං. පඤ්ඤන්ති.

එත්ථ ඤන්තීති මාරෙතීති වා තොසෙතීති වා නියෙතීති වා අත්ථො. අයඤ්ච ඤන්තියද්දො “වත්ති එතායාති වාචා”ති එත්ථ වත්තියද්දො විය ආබ්‍යාතිකපදන්ති දට්ඨබ්බො. තථා ආදත්තෙති එත්ථ විභන්තිභුතස්ස තෙසද්දස්ස විය විභන්තිභුතස්ස තියද්දස්ස සඤ්ඤාගහාවො ව ධාතුඅත්තස්සරස්ස රස්සන්තඤ්ච. මනුඤ්ඤන්ති මනං ආභුසො ඤෙති තොසෙතීති මනුඤ්ඤං. අයමත්ථො මනසද්දුපපදස්ස ආපුබ්බස්සිමස්ස ඤාධාතුස්ස වසෙන දට්ඨබ්බො. පඤ්ඤන්තීති නානප්පකාරතො පවත්තිතිවාරණෙන අකුසලානං ධම්මානං ඤන්ති මාරණං පඤ්ඤන්ති. අථ වා ධම්මං සුණන්තානං ධම්මදෙසනාය විත්තෙ අනෙකවිධෙන සොමනස්සුප්පාදනං. අතිබිණුබුද්ධිනං අනෙකවිධෙන ඤාණනිබ්භූතකරණඤ්ච පඤ්ඤන්ති නාම, තථා සොතුනං විත්තතොසනෙන විත්තනිසානෙන ව පඤ්ඤාපනං පඤ්ඤන්තීති දට්ඨබ්බං.

ඉති භූවාදිගණෙ වචග්ගන්තධාතුරූපානි

සමන්තානි.

ටකාරන්තධාතු

ඉදානි ටවග්ගන්තධාතුරූපානි වුච්චන්තෙ –

සොටු ගබ්බෙ. ගබ්බං දබ්බනං. සොටති.

යොටු සම්බන්ධෙ. යොටති.

මෙටු මිලෙටු උම්මාදෙ. මෙටති. මිලෙටති.

කට වස්සාවරණෙසු. කටති.

සට පරිභාසනෙ. සටති.

ලට බාලො ව. පුබ්බාපෙක්ඛාය වකාරො. ලටති. ලාටො.

සට රුජාවිසරණගත්තාවසානෙසු. රුජා පිළා. විසරණං විජ්ජරණං. ගත්තාවසානං ගතියා අවසානං ඔසානං අභාවකරණං, නිසිදනන්ති චුත්තං හොති. සටති. සාටො වුච්චති සාටකො.

වට වෙධනෙ. වටති. වටො. වාටො.

බිට උත්තාසනෙ. බෙටති, ආබෙටකො, බෙටො, උක්ඛෙටිතො, සමුක්ඛෙටිතො.

සිට අනාදරෙ. සෙටති.

ජට සට සඬ්ඝානෙ. ජටති. ජටා, ජටිලො, ජටී. අන්තොජටා බහිජටා, ජටාය ජටිතා පජා. කාරිතෙ “සො ඉමං විජටයෙ ජටං. අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ විජටෙති නාමා”ති පයොගො.

භට භත්තියං. භටති. භටො. වෙනනං භටකො යථා.

තට උස්සයෙ. උස්සයො ආරොහො උබ්බෙධො. තටති. තටො, ගිරිතටො, නදීතටො, තටී, තටං.

බට කංසෙ. බටති. බටො.

නට නතියං. නටති. නටො, නාටකං.

පිට සද්දසඬ්ඝාටෙසු. පෙටති. පෙටකො, පිටකං. පිටකසද්දො “මා පිටකසම්පදානෙනා”තිආදීසු පරියත්තියං දිස්සති. “අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය කුදාලපිටකං ආදායා”තිආදීසු යස්මිං කිස්මිඤ්චි භාජනෙ.

භට දිත්තියං. භටති. භාටකං, භටකං. යං ජාතරූපං භටකන්ති වුච්චති.

සට අවයවෙ. සටති.

ලුට විලොයනෙ. ලොටති.

විට පෙසනෙ. වෙටති. වෙටකො.

විට සද්දෙ. වෙටති. වෙටකො.

අට පට ඉට කිට කට ගතියං. අටති. පටති. එටති. කෙටති. කටති. පටො ඉච්චෙව නාමිකපදං දිට්ඨං. පටති ජිණ්ණභාවං ගච්ඡතිති පටො. පටොති වත්ථං. වත්ථස්ස හි අනෙකානි නාමානි –

පටො වොළො සාටකො ව, වාසො වසනමංසුකං;
දුස්සම්ච්ඡාදනං වත්ථං, වෙලං වසති අම්බරං.

මුට පමද්දනෙ. මොටනි.

වුට අප්පිභාවෙ. වොටනි.

වටි විභාජනෙ. වටනි. වණ්ටො.

රුටි ලුටි ඵෙයො. රුණ්ටනි. ලුණ්ටනි. රුණ්ටකො. ලුණ්ටකො.

පුට විසරණෙ ඵොටනි. ඵොටො.

වෙට වෙටායං. වෙටනි. වෙටකො.

සුට පරිවත්තනෙ. සොටනි.

රුට ලුට පටිසානෙ. රොටනි. ලොටනි.

සට වෙතායං. සටනි. සටො. සටො වුව්වති කුම්භො. ඉමානි තදභිධානානි –

සටො කුම්භො සටි කුම්භී, තුණ්ඩිකිරො තු උක්ඛලී;
මහත්තභාජනං වාටි, අතිබුද්දං කුට්ටං භවෙ;

වට භට පරිභාසනෙ දෙට ව. වටනි. භටනි. දෙටනි.

කුට කොට්ඨ්ලෙ. කුටනි. පටිකුටනි.

පුට සංකිලෙසනෙ. පුටනි.

වුට පුට කුට ඡෙදනෙ. වුටනි. පුටනි. කුටනි.

පුට විකසනෙ. පුටනි.

මුට අග්ගිසද්දපක්ඛෙපමද්දනෙසු. මුටනි.

තුට කලහකම්මනි. තුටනි.

සුට පටිසානෙ. සුටනි. සොටකො.

ටකාරන්තධාතුරුපානි.

යකාරන්තධාතු

යා ගතිනිවත්තියං. ගතිනිවත්ති උප්පජ්ජමානස්ස ගමනස්සුපච්ඡෙදො. යානි, යන්ති. තිට්ඨනි. පතිට්ඨානි. අධිට්ඨානි. අධිට්ඨෙති. සණ්ඨානි. සණ්ඨහනි. අධිට්ඨහනි. උපට්ඨහනි. යාතු. තිට්ඨතු. තිට්ඨෙයා. අට්ඨ, අට්ඨු. අට්ඨා, අට්ඨු, අට්ඨාසි, අට්ඨංසු. යාවස්ස කායො යස්සති. තිට්ඨස්සති. උපස්සති තිට්ඨස්සට. අට්ඨස්සා, අට්ඨස්සංසු. අතිට්ඨස්සා, අතිට්ඨස්සංසු. යාතුං, උපට්ඨාතුං. උපට්ඨහිතුං. අධිට්ඨාතුං. අධිට්ඨහිතුං. යන්වා, අධිට්ඨන්වා. උපට්ඨහින්වා, අධිට්ඨහින්වා. යානං, යීනි, සණ්ඨීනි, අවට්ඨීනි. සණ්ඨානං, පට්ඨානං. උපට්ඨාකො, යීතො. පඤ්ඤාට්ඨො භූමට්ඨො. උපට්ඨහං ඉච්චාදීනි.

තත්ථ යානසද්දො ඉස්සරියධීතිඛණකාරණෙසු දිස්සති. “කිං පනායස්මා දෙවානම්න්දො කම්මං කත්වා ඉමං යානං පත්තො”තිආදීසු හි ඉස්සරියෙ දිස්සති. “යානකුසලො හොති අක්ඛණවෙධි”තිආදීසු යීතියං. “යානසොපෙනං තථාගතං පටිභානී”තිආදීසු ඛණෙ. “යානඤ්ච යානසො ඤත්වා අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානසො”තිආදීසු කාරණෙ. කාරණඤ්ච යස්මා තත්ථ ඵලං තිට්ඨති තදායත්තවුත්තිභාවෙන, තස්මා යානන්ති වුව්වති.

ඉස්සරියෙ යීතියඤ්ච, ඛණස්මිම්පි ච කාරණෙ;
චතුස්චත්තෙසු ඵතෙසු, යානසද්දො පවත්තතීති.

යෙ සද්දසඨකානෙසු. යීයති.

යෙ වෙයනෙ. යායති.

පය වියත්තියං වාචායං. ධම්මං පයති. පායො, නක්ඛත්තපායකො, සො භොරපායකං පුච්ඡි. සබ්බපාඨී භවිස්සති. පඨිතුං, පඨිතවෙ, පඨිත්වා, පඨිත්වාන, පඨිතුන, පඨිය, පඨියාන.

එවංවිධං තුංපච්චයන්තාදිවිභාගං සබ්බත්ථ යථාරහං චත්තුකාමාපි ගන්ථ විත්ථාරහයෙන න වදාම. අවුත්තොපි ඊදිසො විභාගො නයානුසාරෙන යථාසම්භවං සබ්බත්ථ යොජෙතබ්බො. යත්ථ පන පාළිනිදස්සනාදිවිසෙසො ඉච්ඡිතබ්බො හොති, තත්ථෙවෙනං දස්සෙස්සාම.

වය පුලියෙ. වයති. වයරො. වයරොති පුලසනසරීරස්මිං චත්තබ්බවචනං. තථා හි විනයවයකථායං “වයරොති පුලො, පුලො ව සනසරීරො වායං භික්ඛුති චුත්තං හොති”ති චුත්තං.

මය නිවාසෙ. මයති. මයො.

කය කිච්ඡජීවනෙ. කයති. කයො.

රය පරිභාසනෙ. රයති.

සාය බලක්කාරෙ. බලක්කාරො නාම අත්තනො බලෙන යථාජ්ඣාසයං දබ්බලස්ස අභිභවනං. සායති. සායො.

උය රුද් ලුද් උපසානෙ. ඔයති. රොයති. ලොයති.

පිය හිංසාසංකිලෙසෙසු. පෙයති. පියරො.

සය කෙතවෙ ව. පුබ්බත්ථෙසු වකාරො. සයති. සයො සයොති කෙරාටිකො වුවචති.

සුය ගතිපටිසානෙ. ගමනපටිහනනං ගතිපටිසානො. සොයති.

කුයී ලුයී ආලස්සියෙ ව. වකාරො පුබ්බත්ථෙ ව. කුණ්දති. කුණ්දො. ලුණ්දති. ලුණ්දො.

සුයී සොසනෙ. සුණ්දති.

රුයී ලුයී අයී ගතියං. රුණ්දති. ලුණ්දති. අණ්දති.

වෙය වෙයනෙ. වෙයති, නිබ්බෙයති. වෙයනං, නිබ්බෙයනං.

වයී එකවරියායං. වණ්දති.

මය කුයී සොකෙ. මයති. කුණ්දති.

එය භෙය විබාධායං. එයති. භෙයති. විභෙයති. විභෙයනං.

ලුය පටිසානෙ. ලොයති.

පය විබ්ඝානෙ. පයති.

ලුය සංකිලෙසෙ. ලොයති.

යකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

ඨි විභාසසගතියං ගමනමත්තෙ ව. ඩෙති, ඩයති. ඩෙමානො. උච්චෙ සකුණ ඩෙමාන. යෙ මං පුරෙ පච්චුඨිඩෙන්නි.

ඩි බ්‍රහ්මචරිණියා. ධෙති. උඩධෙති.

ඉතො බ්‍රහ්මචරිණියා, දිට්ඨිසු පසිදන්ති තෙ;
න තෙසං ධම්මං රොවෙමි, න තෙ ධම්මස්ස කොවිදා.

එත්ථ ව පාසණ්ඩාති පාසං ධෙන්තිති පාසණ්ඩා, සත්තානං චිත්තෙසු දිට්ඨිපාසං බ්‍රහ්මචරිණියා අත්ථො. අථ වා
තණ්හාපාසං දිට්ඨිපාසස්ථ ධෙන්ති උඩධෙන්තිති පාසණ්ඩා.

මුඛි කණ්ඩනෙ. මුණ්ඩති. කුමාරං මුණ්ඩංසු. මුණ්ඩො.

වුඬ්ඛ භාවකරණෙ. වුඬ්ඛති.

අඬ්ඛ අභියොගෙ. අඬ්ඛති.

ගඬ්ඛ වදනෙකදෙසෙ. ගණ්ඩති. ගණ්ඩො.

හුඬ්ඛ පිඬ්ඛ සඬ්ඛානෙ. හුණ්ඩති. පිණ්ඩති. පිණ්ඩො.

හිඬ්ඛ ගතියං. හිණ්ඩති, ආහිණ්ඩති.

කුඬ්ඛ දාහෙ. කුණ්ඩති. කුණ්ඩො.

වඬ්ඛ මඬ්ඛ වෙයනෙ. වණ්ඩති. මණ්ඩති. මණ්ඩලං.

භඬ්ඛ පරිභාසනෙ. භණ්ඩති. භණ්ඩනං. භණ්ඩො.

මඬ්ඛ මජ්ජනෙ. මණ්ඩති. මණ්ඩනං.

තුඬ්ඛ තොළනෙ. තුණ්ඩති. තුණ්ඩො. තුණ්ඩෙනාදාය ගච්ඡෙය්‍ය.

භුඬ්ඛ භරණෙ. භුණ්ඩති.

වඬ්ඛ කොපෙ. වණ්ඩති. වණ්ඩො. වණ්ඩාලො, වණ්ඩික්කං.

සඬ්ඛ රුජායං. සණ්ඩති. සණ්ඩො.

තඬ්ඛ තාළනෙ. තණ්ඩති. විතණ්ඩා.

පඬ්ඛ ගතියං. පණ්ඩති. පණ්ඩා, පණ්ඩිතො. එත්ථ පණ්ඩාති පඤ්ඤා. සා හි සුබ්‍රමෙසුපි අත්ථෙප්ප පණ්ඩති ගච්ඡති
දුක්ඛාදීනං පිළනාදිකම්පි ආකාරං ජානාතීති “පණ්ඩා”ති වුච්චති. පණ්ඩිතොති පණ්ඩාය ඉතො ගතො පවත්තොති
පණ්ඩිතො. අථ වා සඤ්ජානා පණ්ඩා එතස්සාති පණ්ඩිතො. පණ්ඩති ඤාණගතියා ගච්ඡතීතිපි පණ්ඩිතො. තථා හි
අට්ඨකථායං වුත්තං “පණ්ඩන්තිති පණ්ඩිතා. සන්දිට්ඨිකසම්පරාසිකත්ථෙප්ප ඤාණගතියා ගච්ඡන්තිති අත්ථො”ති.

ගඬ්ඛ මදෙ. ගණ්ඩති.

බඬ්ඛ මන්ථෙ. බණ්ඩති. බණ්ඩිතො, බණ්ඩො.

ලඬ්ඛ ජීවිහාමථනෙ. ලණ්ඩති. ලණ්ඩො.

ඛකාරන්තධාතුරූපානි.

ඛකාරන්තධාතු

වඬ්ඪ වඬ්ඪනෙ. වඬ්ඪති. සිරිවඬ්ඪකො, ධනවඬ්ඪකො, වඬ්ඪිතො, වුඬ්ඪො. එත්ථ ව වකාරස්ස බකාරො, අකාරස්ස
චුකාරො.

කඩිස ආකඩ්ඵනෙ. කඩිසිති, ආකඩ්ඵති, නිකඩ්ඵති. අකාමා පරිකඩ්ඵන්ති, උලුකඤ්ඤෙව වායසා.

ඉමානි ස්කාරන්තධාතුරූපානි.

භුකාරන්තධාතු

අභු රභු වභු භභු මභු කභු සද්දෙ. අභුති. අභුකො බ්‍රාහ්මණො. රභුති. රභං. වභුති. වාභුකො. භභුති. භාභුකො. මභුති. මභිකො. කභුති. කාභො. තත්ථ බ්‍රාහ්මණොති බ්‍රහ්මං අභුතීති බ්‍රාහ්මණො, මන්තෙ සප්ඤ්ඤායතීති අත්ථො. අක්ඛරචිත්තකා පන “බ්‍රහ්මුනො අපච්චං බ්‍රාහ්මණො”ති වදන්ති. අරියා පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණොති.

බ්‍රාහ්මණො සොත්තියො විජ්ජො, භොවාදී බ්‍රහ්මඛන්ධු ව;
බ්‍රහ්මසූත්‍ර ද්විජො බ්‍රහ්මා, කමලාසනසූත්‍ර ව;

රභුසද්දො “සරභා ධම්මා අරභා ධම්මා”තිආදීසු කිලෙසෙසු වත්තති. කිලෙසා හි රභුන්ති කන්දන්ති එතෙහිති රභාති වුව්වන්ති.

“ධනුග්ගහො අසද්දිසො, රාජපුත්තො මහබ්බලො;
සබ්බාමිත්තෙ රභං කත්වා, සංයමං අප්ඤ්ඤාපාගමී”ති

එත්ථ යුද්ධෙ වත්තති. රභං කත්වාති හි යුද්ධං කත්වාති අත්ථො. “තිභුඤ්ච කට්ඨඤ්ච රභං කරොන්තා, ධාවිංසු තෙ අට්ඨදිසා සමන්තතො”ති එත්ථ වුණ්ණච්චුණ්ණකරණෙ වත්තති. රභං කරොන්තාති හි වුණ්ණච්චුණ්ණං කරොන්තාති අත්ථො. එවං අත්ථවිචරණමිපි සද්දසඬ්ඛාතමත්ථං අන්තොයෙව කත්වා අධිප්පායත්ථවසෙන කතං, න ධාතුනානත්ථවසෙනාති දට්ඨබ්බං. අථ වා ධාතුනමත්ථාතිසයයොගොපි භවති, තෙන එවං අත්ථවිචරණං කතන්තිපි දට්ඨබ්බං.

භභු භභුතෙ. පරිත්තං භභුති, වචනං භභුති. දීඝභාභුකො, පියභාභු, භාභුවාරො. එත්ථ භාභුවාරොති –

“අට්ඨක්ඛරා එකපදං, එකා ගාථා වතුප්පදං;
ගාථා වෙකාමතො ගන්ථො, ගන්ථො බාත්තිංසතක්ඛරො;

බාත්තිංසක්ඛරගන්ථානං, පඤ්ඤාසං ද්විසතං පන;
භාභුවාරො මතො එකො, ස්වට්ඨක්ඛරසහස්සකො”ති.

එවං අට්ඨක්ඛරසහස්සපරිමාණො පාඨො වුව්වති.

ඔභං අප්පායතෙ. ඔභුති.

සොභු වණ්ණගතීසු. සොභුති, සොභො.

සොභු සිලොභු සඬ්ඝාතෙ. සොභුති. සිලොභුති.

සිභි සුභි සභි ගභණෙ. සිභුති. සුභුති. සභුති.

සුභු සුභුති ගමනෙ. සොභුති. සුභුති.

පභු බ්‍යවහාරෙ, පුත්ථියඤ්ච. පභුති වාණිජො, වොහාරං කරොති ඉච්චත්ථො. සද්ධො බුද්ධං පභුති, ථොමයති ඉච්චත්ථො, ආපභං, සාපභො ගාමො.

ගභු රභු ගතියං. ගභුති. රභුති.

වභු සභු දානෙ. වභුති. සභුති.

එභු ගතියං. එභුති. එභං.

වෙභු ඤාණචිත්තානිසාමනෙසු. වෙභුති.

පිණ පිණනෙ, පිණනං පරිපුණ්ණතා, පිණති. පිණො දිවා න භුඤ්ජති, පිණොරක්ඛංසබාහු.

මිණ හිංසායං, මිණති.

දුණ ගතියඤ්ච, හිංසාපෙක්ඛකො චකාරො, දුණති.

සණ අබ්බාත්තසද්දෙ, සණති. සණතෙව බ්‍රහ්මාරඤ්ඤං, සණතෙවාති නදති විය.

තුණ කොට්ඨ්ලෙ, තොණති.

පුණ නිපුණෙ, පුණති, නිපුණති. නිපුණධම්මො, එත්ථ ච නිපුණසණ්භසුබ්බසද්දා වෙච්චනසද්දා කුසලඡේතදක්ඛසද්දා වියාති දට්ඨබ්බං.

මුණ පටිඤ්ඤාණෙ, මුණති.

කුණ සද්දොපකරණෙ, කොණති.

චුණ ඡේදනෙ, වොණති.

මණ වාගෙ, වෙරං මණතිති වෙරමණි.

චුණ විකිරණෙ විධුනනෙ ච, චුණති. අභිගාරකාසුං අපරෙ චුණන්ති.

ඉමානි ණකාරන්තධාතුරූපානි.

ඉති භූවාදිගණෙ ටචග්ගන්තධාතුරූපානි

සමන්තානි.

තකාරන්තධාතු

අථ තචග්ගන්තධාතුරූපානි වුච්චන්තෙ -

තෙ පාලනෙ, පාලනං රක්ඛණං, තායති. තාණං, ගොත්තං, නක්ඛන්තං. අසස්ස තාතා, කිච්ඡේනාධිගතා භොගා, තෙ තාතො විධම් ධමං. තත්ථ ගොත්තන්ති ගං තායතිති ගොත්තං. “ගොතමො කස්සපො”ති හි ආදිනා පචත්තමානං ගං වචනං බුද්ධිඤ්ච තායති එකංසිකවිසයතාය රක්ඛතිති ගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙන්න විනා න චත්තති, තථා අභිධානං අභිධෙයාභූතෙන, තස්මා සො ගොත්තසඬ්ඛාතො අත්ථො තානි තායති රක්ඛතිති වුච්චති. කො පන සොති? අඤ්ඤකුලපරම්පරාසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසම්මුදිතං තංකුලපරියාපන්තසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපං.

නක්ඛන්තන්ති විසමගතියා අගන්ත්වා අත්තනො විටීයාව ගමනෙන නක්ඛනං ගමනං තායති රක්ඛතිති නක්ඛන්තං, තං පන අස්සයුජාදිවසෙන සත්තවිසතිවිධං හොති. තථා හි අස්සයුජො භරණී කත්තිකා රොහණී මිගසිරො අද්දා පුනබ්බසු පුස්සො අස්සලිසො මාසො පුබ්බඵග්ගුණී උත්තරඵග්ගුණී හත්ථො චිත්තං ස්වාති විසාඛා අනුරාධා ජෙට්ඨා මූලං පුබ්බාසල්හං උත්තරාසල්හං සාවණං ධනසිට්ඨා සතභිසත්තං පුබ්බහද්දපදං උත්තරහද්දපදං රෙවතී වාති සත්තවිසති නක්ඛන්තානි. තානි පන අත්තනො ගමනට්ඨානං ඊසකම්පි න විජ්ජන්ති කිඤ්ච සීසං කිඤ්ච දන්ධං, කදාවි සීසං, කදාවි දන්ධං, එත්තො ඉතො වාති එවං විසමගතියා අගන්ත්වා යන්තචක්කෙ පටිපාටියා යොජිතානි විය සමප්පමාණගතියා අත්තනො විටීයාව ගච්ඡන්තානි මණ්ඩලාකාරෙන සිනෙරුං පරිචත්තන්ති. එවං ඉමානි නක්ඛනං ගමනං තායන්ති රක්ඛන්තිති නක්ඛන්තානිති වුච්චන්ති. පොරාණා පන බරධාතුචසෙන “නක්ඛරන්ති න නස්සන්තිති නක්ඛන්තානි”ති ආවොචුං, “නක්ඛන්තං ජොති රික්ඛං තං” ඉච්චෙතානි නක්ඛන්තතාරකානං නාමානි. “උඵ තාරා තාරකා”ති ඉමානි පන සබ්බාසම්පි තාරකානං සාධාරණනාමානි. ඔසධීති පන තාරකාවිසෙසස්ස නාමං.

විති සඤ්ඤාණෙ, සඤ්ඤාණං විහනං ලක්ඛණකරණං, වෙනති. විහනං කරොතිති අත්ථො. ඊකාරන්තචසෙන චුත්තත්තා අස්මා ධාතුතො සකි සඬ්ඛායන්ති ධාතුතො විය නිග්ගහිතාගමො න හොති. එස නයො අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු.

පන ගතිය. පනති. පපනති පපානං, පපනෙයාහං. පාපත්තං නිරයං භුසං. අභංසද්දෙන යොජෙනබ්බං, පාපත්තං පපතිනොස්මිති අත්ථො. පාපත්තං නිරයං භුසං, සොකුමාරොති යොජෙනබ්බං, පාපත්තං පපතිනොති අත්ථො. පරොක්ඛාපදඤ්චිඵ්ඵං ද්වයං. “පාවදං පාවදා”තිආදීසු විය උපසග්ගපදස්ස දීඝභාවො, තතො අංසද්දස්ස ත්තංආදෙසො, අසද්දස්ස ච ත්ථාදෙසො භවති. අවින්තෙයොහි පාළිනෙයො.

අන සාතච්චගමනෙ. සාතච්චගමනං නිරන්තරගමනං. අනති. යස්මා පන අතධාතු සාතච්චගමනත්ථවාචිකා, තස්මා භවාභවං ධාවන්තො ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණාදිහෙදං අනෙකච්චිතං සංසාරදුක්ඛං අනති සතතං ගච්ඡති පාපුණාති අධිගච්ඡති අත්තාතිපි නිබ්බවනම්ච්ඡිතබ්බං. අත්ථන්තරවසෙන පන “ආභිතො අභංමානො ඵත්ථාති අත්තා, අත්තභාවො”ති ච “සුබ්බදුක්ඛං අදති අනුභවතිති අත්තා”ති ච “අත්තමනොති පීතිසොමනස්සෙන ගතිතමනො”ති ච අත්ථො දට්ඨබ්බො, යත්ථ යත්ථ යථා යථා අත්ථො ලබ්භති, තත්ථ තත්ථ තථා තථා අත්ථස්ස ගහෙනබ්බතොති.

චුත ආසෙවනෙ බරණෙ ව. වොතති.

අති බත්ඨනෙ. අත්තති. අත්තං. අත්තියතිබත්ඨියති අත්තගුණෙනාති අත්තං. ඉධ අත්ත සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො චුච්චනෙ “අත්තං අත්තගුණං උදරිය”න්ති ඵත්ථ ද්වත්තිංසාකාරන්තොගධං කුණපත්තං අත්තං නාම. “කායබත්ඨනස්ස අත්තො ජීරති. භරිතත්තං වා”ති ඵත්ථ අත්තිමමරියාදන්තො අත්තො නාම. “අත්තමිදං හික්ඛවෙ ජීවිකාන”න්ති ඵත්ථ ලාමකන්තො. “සක්කායො ඵකො අත්තො”ති ඵත්ථ කොට්ඨාසන්තො. “ඵසෙවන්තො දුක්ඛස්ස සප්පච්චයසඩ්ඛයා”ති ඵත්ථ කොටන්තො. ඉච්චෙවං –

කුණපත්තං අත්තිමඤ්ච, මරියාදො ච ලාමකං;
කොට්ඨාසො කොට් මෙ අත්ථො, අත්තසද්දෙන භාසිතා.

කිත නිවාසෙ රොගාපනයනෙ ව. කෙතති. සාකෙතං න ගරං, නිකෙතො, නිකෙතං පාවිසි. ආමොදමානො ගච්ඡති සන්තිකෙතං. තිකිච්ඡති, විකිච්ඡති, විකිච්ඡා, විකිච්ඡකො. තත්ථ සාකෙතන්ති සායං ගතිතවසනට්ඨානත්තා සාකෙතං, යංසද්දලොපො.

යත පතියතනෙ. පතියතනං වායාමකරණං. යතති. යති, යතවා, පයතනං, ආයතනං, ලොකායතං. ඵත්ථ ආයතනන්ති ආයතනතො ආයතනං, චක්ඛුරුපාදීති. ඵතාති හි තංද්වාරාරම්මණචිත්තවෙතසිකා ධම්මා සෙන සෙන අනුභවනාදිකිච්චෙන ආයතන්ති උට්ඨහන්ති සටන්ති වායමන්ති ඵතෙසුති “ආයතනානි”ති චුච්චන්ති. ඵත්ථ පන නීතනුධාතුනං වසෙනපි ආයතනසද්දත්ථො වත්තබ්බො සියා, සො උත්තරි ආචිභවිස්සති.

ආයතනසද්දො නිවාසට්ඨානෙ ආකරෙ සමොසරණට්ඨානෙ සඤ්ජාතිදෙසෙ කාරණෙ ව. තථා හි “ලොකෙ ඉස්සරායතනං වාසුදෙවායතන”න්තිආදීසු නිවාසට්ඨානෙ ආයතනසද්දො වත්තති. “සුවණ්ණායතනං රජතායතන”න්තිආදීසු ආකරෙ. සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඩ්ගමා”තිආදීසු සමොසරණට්ඨානෙ. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන”න්තිආදීසු සඤ්ජාතිදෙසෙ. “තත්‍ර තත්‍රෙව සක්ඛිභබ්බතං පාපුණාති සති සතිආයතනෙ”තිආදීසු කාරණෙ වත්තතිති වෙදිතබ්බො. සො ව නානාපවත්තිතිමිත්තවසෙන ගහෙනබ්බො.

නිවාසෙ ආකාරෙ වෙව, ජාතිදෙසෙ ච කාරණෙ;
සමොසරණට්ඨානෙ ව, ආයතනරවො ගතො.

ලොකායතං නාම “සබ්බං උච්ඡිට්ඨං, සබ්බං නුච්ඡිට්ඨං. සෙතො කාකො, කාලො බකො ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනා”ති ඵවමාදිනිරත්ථකකාරණපටිසංයුත්තං තිත්ථියසත්ථං, යං ලොකෙ “විතණ්ඩසත්ථ”න්ති චුච්චති, යඤ්ච සන්ධාය බොධිසත්තො අසම්බුරො විධුරපණ්ඩිතො “න සෙවෙ ලොකායතිකං, නෙතං පඤ්ඤාය වඩ්ඪන”න්ති ආහ. ආයතිං හිතං තෙන ලොකො න යතති න ඊහතිති ලොකායතං, කිත්තං? විතණ්ඩසත්ථං. තඤ්චි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤත්‍රියාය චිත්තමපි න උප්පාදෙන්ති. අඤ්ඤත්ථාපි හි ඵවං චුත්තං “ලොකායතසිප්පන්ති ‘කාකො සෙතො, අට්ඨිතං සෙතත්තා, බලාකා රත්තා, ලොභිතස්ස රත්තත්තා’ති ඵවමාදිතයප්පවත්තං පරලොකනිබ්බානානං පටිසෙධකං විතණ්ඩසත්ථසිප්ප”න්ති.

යුත පුත භාසනෙ. භාසනං උදිරණං. යොතති. ජොතති.

පුතදිත්තියං. ජොතති, විජ්ජොතති. පුති, ජොති. කාරිතෙ “ජොතෙති, ජොතයිත්ථාන සද්ධම්ම”න්ති පයොගා. ඵත්ථ ච පුතීති ආලොකො සිරි වා. ජොතීති පතාපො. අථ වා ජොතීති වන්දාදිති. චුත්තමපි වෙත සිරිමාවිමාන වත්ථුඅට්ඨකථායං “ජොතීති වන්දිමසුරියනක්ඛන්තතාරකානං සාධාරණනාම”න්ති. අථ වා “ජොති ජොතිපරායණො”ති වචනතො යො කොච ජොතති බත්තියකුලාදීසු ජාතත්තා ව රූපසොභායුත්තත්තා ව, සො “ජොති”ති චුච්චති.

සිත වණ්ණො. සිතධාතු සෙනවණ්ණො වත්තති. කිඤ්චාපෙත්ථ වණ්ණසාමඤ්ඤං චුත්තං, තථාපි ඉධ නිලපිතාදීසු සෙනවණ්ණොයෙව ගහෙනබ්බො පයොගදස්සනවසෙන. සෙනති. සෙනං වත්ථං. වාවච්චිඨගත්තා පන සෙනසද්දො තිලිඨගො ගහෙනබ්බො.

සෙනං සිතං සුචි සුක්කං, පණ්ඩරං ධවලමිපි ව;
අකණ්භං ගොරමොදාතං, සෙනනාමානි භොන්ති හි.

චතු වත්තනෙ. වත්තති, පචත්තති, සංචත්තති, අනුචත්තති, පරිචත්තති. පචත්තං.

කිලොත අද්දභාවෙ. අද්දභාවො තින්තභාවො. කිලොතති, පකිලොතති, තෙමෙතීති අත්ථො. කාරිතෙ පකිලොතෙති, පකිලොතයති. උණ්භොදකස්මිං පකිලොතයිත්වා, තෙමෙත්වාති අත්ථො.

චත යාවනෙ. චතති.

කිත ඤාණෙ. කෙතති. කෙතනං, කෙතකො, සඨකෙතො.

කති සුත්තජනනෙ. සුත්තං කන්තති.

කති ඡෙදනෙ. මංසං කන්තති, විකන්තති, අයොකන්තො. සල්ලකන්තො මභාවීරො. මා නො අජ්ජ විකන්තිංසු, රඤ්ඤො සුදා මභානසෙ.

චතී හිංසාගන්ධෙසු. ඊකාරන්තත්තා ඉමස්මා නිග්ගහීතාගමො න භොති. චතති.

තකාරන්තධාතුරූපානි.

ථකාරන්තධාතු

ථා ගතිනිවත්තියං. ථාති. අචත්ථා, චචත්ථානං, චචත්ථීනං, චනථො. “ඡෙත්වා චනං චනථඤ්චා”ති එත්ථ හි මහන්තා රුක්ඛා චනං නාම, බුද්දකා පන තස්මිං චනෙ ධීතත්තා චනථො නාම චුච්චන්ති.

ථු ථුතියං. ථචති, අභිත්ථචති. ථචනා, අභිත්ථචනා, ථුති, අභිත්ථුති.

යදි හි රූපිනී සියා, පඤ්ඤා මෙ වසුමතී න සමෙයා;
අනොමදස්සිස්ස භගවතො, ඵලමෙතං ඤාණංථනාය.

තෙහි ථුතිජ්ජසත්ථො සො, යෙනිදං ථචිතං ඤාණං, බුද්ධසෙට්ඨො ච ථොමිතො. තත්ථ ථචනානි පසංසනා. පසංසාය හි අනෙකානි නාමානි.

ථචනා ච පසංසා ච, සිලාසා වණ්ණනා ථුති;
පත්තති ථොමනා වණ්ණො, කත්ථනා ගුණකිත්තනං;

ථෙ සද්දසඬ්ඝාතෙසු. ථියති, පතිත්ථියති. ථී. අත්‍රිමා පාළියො – අභිසජ්ජති කුප්පති ඛ්‍යාපජ්ජති පතිත්ථියති, කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාතුකරොති. ථියො නං පරිභාසිංසුති. තත්ථ “ථියති පතිත්ථියති”තිමානි එකාරස්සියාදෙසවසෙන සම්භූතානි. ථියති සඬ්ඝාතං ගච්ඡති ගබ්භො එතිස්සාති ථී. ආචරියා පන ඉත්ථිසද්දස්සෙව එවං නිබ්බවනං වදන්ති, න ථීසද්දස්ස.

ගබ්භො ථියති එතිස්සා, ඉති ථී ඉති නො රූචි;
ගබ්භො ථියති එතිස්සා, ඉති ඉත්ථීති ආචරියා.

තෙසං සුදුක්කරොවාදෙ, “ඉත්ථී”ති පදසම්භවො;
අයං විනිච්ඡයො පත්තො, නිච්ඡයං හො සුඤ්ඤාං මෙ.

ථීසද්දෙන සමානත්ථො, ඉත්ථිසද්දො යතො තතො;
ථීසද්දෙ ලබ්භමානත්ථං, ඉත්ථිසද්දමිති රොපිය.

අප්පානං බහුතා ඤායෙ, ගහිතෙ සති යුජ්ජති;
තථා හි “ද්වෙ දුච්චෙ, තණ්හා, තසිණං”ති නිදස්සනං.

අථ වා පන “ඉත්ථී”ති-ඉදං චණ්ණාගමාදිතො;
නිරුත්තිලක්ඛණෙනාපි, සිජ්ඣතිති පකාසයෙ.

ඉච්ඡතිති නරෙ ඉත්ථී, ඉච්ඡාපෙතිති වා පන;
ඉදං නිබ්බවනඤ්චාපි ඤෙය්‍යං නිබ්බවනත්ථිනා.

අත්‍රිමානි ඉත්ථීනමහිධානානි –

ඉත්ථී ථී වනිතා නාරී, අබලා හිරු සුන්දරී;
කන්තා සිමනිති මාතු-ගාමො පියා ච කාමිති.

රමණි පමදා දයිතා, ලලනා මහිලා’ඬගනා;
තාසංයෙව ච නාමානි, අචත්ථාතො ඉමානිපි.

ගොරී ච දාරිකා කඤ්ඤා, කුමාරී ච කුමාරිකා;
යුවති තරුණි මාණ-විකා ථෙරී මහල්ලිකා.

තථා හි අට්ඨවස්සිකා ගොරිතිපි දාරිකානිපි වුවවති. දසවස්සිකා කඤ්ඤානි වුවවති. අනිබ්බද්ධා වා යොබ්බනිත්ථී කඤ්ඤානි වුවවති. ද්වාදසවස්සිකා කුමාරිතිපි වුවවති කුමාරිකානිපි. අථො ජරං අප්පත්තා යුවතීතිපි තරුණිතිපි මාණවිකානිපි වුවවති. ජරං පත්තා පන ථෙරිතිපි මහල්ලිකානිපි වුවවති. පුරිසෙසුපි අයං නයො යථාරහං වෙදිතබ්බො.

කිඤ්චාපෙන්ථ ඵලං නියමො වුත්තො, තථාපි කත්ථවි අනියමවසෙනපි වොහාරො පවත්නති. තථා හි “රාජා කුමාරමාදාය, රාජපුත්තී ච දාරික”න්ති ච “අච්ඡා කණ්හාජිනං කඤ්ඤ”න්ති ච ඉමාසං ද්විත්තං පාළීනං වසෙන යා ඉත්ථී දාරිකාසද්දෙන වත්තබ්බා, සා කඤ්ඤාසද්දෙනපි වත්තබ්බා ජාතා. යාපි ච කඤ්ඤාසද්දෙන වත්තබ්බා, සාපි දාරිකාසද්දෙන වත්තබ්බා ජාතා. තථා “රාජා කුමාරමාදාය, රාජපුත්තී ච දාරික”න්ති ච “කුමාරියෙ උපසෙනියෙ, නිච්චං නිගළමණ්ඩිතෙ”ති ච ඉමාසං පන පාළීනං වසෙන යා ඉත්ථී දාරිකාසද්දෙන වත්තබ්බා, සා කුමාරිකාසද්දෙනපි වත්තබ්බා ජාතා. යා ච පන කුමාරිසද්දෙන වත්තබ්බා, සාපි දාරිකාසද්දෙන වත්තබ්බා ජාතා. අපිචෙන්ථ “රාජකඤ්ඤා රුචා නාමා”ති ච “තතො මද්දම්පි න්හාපෙසුං, සිච්ඤකඤ්ඤා සමාගතා”ති ච ඉමාසං ද්විත්තං පාළීනං දස්සනතො යා අනිබ්බද්ධා වා හොතු නිබ්බද්ධා වා, යාව ජරං න පාපුණාති, තාව සා කඤ්ඤායෙව නාමානිපි වෙදිතබ්බං.

කෙවෙන්ථ වදෙය්‍යුං – යං තුම්හෙහි “අට්ඨවස්සිකා ගොරිතිපි දාරිකානිපි වුවවති”ති වුත්තං, එතස්මිං පන වචනෙ “යදාහං දාරකො හොමී, ජාතියා අට්ඨවස්සිකො”ති වචනතො අට්ඨවස්සො දාරකො හොතු, “තත්ථද්දසකුමාරං සො, රමමානං සකෙ පුරෙ”ති පාළියං පන පුත්තදාරෙහි සංවද්ධො වෙස්සන්තරමහාරාජා කථං “කුමාරො”ති වත්තුං යුජ්ජිස්සති ද්වාදසවස්සාතික්කන්තත්තා? යුජ්ජනෙව හගවතො ඉච්ඡාවසෙන. හගවා හි ධම්මිස්සරත්තා වොහාරකුසලතාය ච යං යං වෙනෙය්‍යාජනානුරූපං දෙසනං දෙසෙනුං ඉච්ඡති, තං තං දෙසෙති ඵලං, තස්මා හගවතා තස්ස මාතාපිතුනං අත්ථිතං සන්ධාය කුමාරපරිභාරෙන වද්ධිතත්තඤ්ච ඵලං දෙසනා කතා. තථා හි ආයස්මා කුමාරකස්සපො කුමාරපරිභාරෙන වද්ධිතත්තා මහල්ලකොපි සමානො කුමාරකස්සපොත්ථෙව වොහරියති. “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”ති එත්ථ පන සිරස්මිං පලිතෙසු ජාතෙසුපි ආයස්මන්තං ආනන්දං ආයස්මා මහාකස්සපො තස්මිං ථෙරෙ අධිමත්තවිස්සාසො හුත්වා කොමාරවාදෙන ඔවදන්තො කුමාරකොති අවොවාති ගහෙතබ්බං. උදානට්ඨකථායං පන “සත්තා ජාතදිවසතො පට්ඨාය යාව පඤ්චදසවස්සං, තාව කුමාරකා, බාලාති ච වුවවන්ති, තතො ජරං විසතිවස්සාති යුවානො”ති වුත්තං.

මන්ථ මන්ථ විලොළනෙ. මන්ථති. මන්ථඤ්ච මධුපිණ්ඩිකඤ්ච ආදාය. අභිමන්ථති දුම්මෙධං වජිරංවම්හමයං මණිං. සිනෙරුං මන්ථං කත්වා.

කුථි පුථි ලුථි හිංසාසංකිලෙසෙසු. කුන්ථති. කුන්ථො, කුන්ථකිපිල්ලිකං. දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං. පුන්ථති. ලුන්ථති.

නාථ යාවනොපතාපිස්සරියාසීසාසු. නාථධාතු යාවනෙ උපතාපෙ ඉස්සරියෙ ආසීසනෙ වාති චතුස්චත්ථෙසු වත්තති. තෙනාහු පොරාණා “නාථතීති නාථො, වෙනෙය්‍යානං හිතසුඛං ආසීසති පත්ථෙති, පරසන්තානගතං වා කිලෙසබ්‍යාසනං උපතාපෙති, “සාධු හික්ඛෙව හික්ඛු කාලෙන කාලං අත්තසම්පත්තිං පච්චවෙක්ඛෙය්‍යා”තිආදිනා තං තං හිතපටිපත්තිං යාවතීති අත්ථො, පරමෙන චිත්තිස්සරියෙන සමන්තාගතො සබ්බසත්තෙ වා ගුණෙහි ඊසති අභිභවතීති

පරමිස්සරො භගවා ‘නාටො’ති වුච්චති නාටනීති නාටො”ති. සද්දසත්ථවිදු පන තෙසු චතුසු අත්ථෙසු නාට නාට ඉති ධාතුද්වයං පටන්ති. අත්තනොභාසත්තා පන තස්ස “නාටතෙ නාටතෙ”ති රූපානි භවන්ති.

එත්ථ සියා “යදි යාවනත්ථෙත නාටනීති නාටො, එවං සන්තෙ යො කොචි යාවකො දලිද්දො, සො එව නාටො සියා. යො පන අයාවකො සමිද්ධො, සො න නාටනි න යාවනීති අනාටො සියා”ති? න, නාටසද්දො හි යාවනත්ථාදීසු පවත්තමානො ලොකසංකතවසෙන උත්තමපුරිසෙසු නිරුල්ලො, භගවා ච උත්තමෙසු සාතිසයං උත්තමො, තෙන තං තං හිතපටිපත්තිං යාවනීති නාටසද්දස්සත්ථො වුත්තො. අනාටසද්දො පන ඉත්තරජනෙසු නිරුල්ලො, සො ච බො “න නාටොති අනාටො. නත්ථි නාටො එතස්සාති වා අනාටො”ති දබ්බපටිසෙධවසෙන, න පන “න නාටනි න යාවනීති අනාටො”ති ධාතුඅත්ථපටිසෙධවසෙන. යො හි අඤ්ඤස්ස සරණං ගති පතිට්ඨා භොති, සො නාටො, යො ච අඤ්ඤස්ස සරණං ගති පතිට්ඨා න භොති, නාපි අත්තනො අඤ්ඤො සරණං ගති පතිට්ඨා භොති, සො අනාටොති වුච්චති සංකතවසෙන. තථා හි “සංකතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණං”න්ති වුත්තං. ඉමස්ස පනත්ථස්ස ආච්ඡාවත්ථං ඉමස්මිං යානෙ “ලොකනාටො තුවං එකො, සරණං සබ්බපාණින”න්ති ච “අනාටානං භවං නාටො”ති ච

“එවාහං චිත්තයිත්වාන, නෙකකොට්ඨතං ධනං;
නාටානාටානං දත්වාන, හිමවත්තමුපාගමි”න්ති ච

පාළියො නිදස්සනානි භවන්ති. යස්මා පන සාසනෙ ච ලොකෙ ච යාවකො “නාටො”ති න වුච්චති, අයාවකො ච “අනාටො”ති. ලොකස්ස පන සරණං “නාටො”ති වුච්චති. යස්ස සරණං න විජ්ජති, සො “අනාටො”ති වුච්චති, තථා සමිද්ධො “නාටො”ති වුච්චති, අසමිද්ධො “අනාටො”ති. තස්මා පඤ්ඤවතා සබ්බෙසු යානෙසු ධාතුඅත්ථමත්තෙන ලොකසමඤ්ඤං අනනිධාවත්වා යථානුරූපං අත්ථො ගහෙතබ්බො. අයඤ්ච නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බා.

විට්ඨ යාවතෙ. වෙට්ඨි.

සථ සෙඨිල්ලෙ. සථති. සථලො හි පරිබ්බාජො, හියො ආකිරතෙ රජං. සිඨිලොතිපි පාළි දිස්සති. තදා ඨිකාරො මුද්ධජො ගහෙතබ්බො.

කථි කොට්ල්ලෙ. කත්ථති.

කත්ථ සිලාසායං. කත්ථති, විකත්ථති. කත්ථනා, විකත්ථනා. තත්ථ කත්ථනීති පසංසති. විකත්ථනීති විරූපං කත්ථති අභුතවත්ථුදිපනතො. එත්ථ ච “බහුමිපි සො විකත්ථෙයා, අඤ්ඤං ජනපදං ගතො”ති ච “ඉධෙකච්චො කත්ථි භොති විකත්ථි, සො කත්ථති ‘අභමස්මි සිලසම්පන්නොති වා වත්තසම්පන්නොති වා විකත්ථති’ති” ච ආදයො පයොගා.

බ්‍යථ දුක්ඛභයවලනෙසු. බ්‍යථති. භන්තා බ්‍යථිතමානසා. තතො කුමාරාබ්‍යථිතා, සුත්වා ලුද්දස්ස භාසිතං. ඉත්ථෙතං ද්වයං වලඤ්චෙව බ්‍යථඤ්ච.

සුථ කුථ කථ හිංසායං. සොථති. කොථති. කථති.

පථ ගතියං. පථති. පථො. පථොති මග්ගො. සො දුට්ඨො මහාජනෙන පදසා පටිපජ්ජිතබ්බො පකතිමග්ගො ච පණ්ඩිතෙහිනිබ්බානත්ථිකෙහි පටිපජ්ජිතබ්බො පටිපදාසංඛිතො අරියමග්ගො වාති. තත්ථ පකතිමග්ගො උප්පන්නකිච්චාවචෙහි ජනෙහි පටියති ගච්ඡියති පථො, පටිපදා පන අමතමහාපුරං ගන්තුකාමෙහි කුලපුත්තෙහි සද්ධාපාටෙයාං ගහෙත්වා පටියති පටිපජ්ජියති පථො. අථ වා පාටෙති කාරකං පුග්ගලං ගමෙති නිබ්බානං සම්පාපෙතිති වා පථො , පටිපදායෙව. මග්ගාහිධානං වුරාදිගණෙ මග්ගධාතුකථනට්ඨානෙ කථෙස්සාම.

කථ නිජ්ජාකෙ. කථති.

මථ විලොථනෙ. මථති.

පොථ පරියායනභාවෙ. පොථති. පොථකො. පොථෙතිති අයං වුරාදිගණෙපි වත්තති. තෙන “සමන්තා අනුපරියෙය්‍යං, නිජ්ජාපොථන්තා චතුද්දිසා”ති පයොගො දිස්සති.

ගොත්ථ වංසෙ. ගොත්ථති. ගොත්ථුලො, ගොත්ථු.

පුට්ඨ විත්ථාරෙ. පොථති. පුට්ඨි.

එකාරත්තමාතුරුපානි.

දකාරත්තමාතු

දා දානෙ. ආපුබ්බො ගහණෙ. සද්ධො දානං දදාති දෙනි, සීලං ආදදාති ආදෙනි. ඉමානි සුද්ධකත්තුපදානි තද්දිපකත්තා. සද්ධො අස්සද්ධං දානං දාපෙනි, සීලං ආදපෙනි, සමාදපෙනි. යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සන්තො. ඉමානි කාරිතපදානි හෙතුකත්තුපදානිනි ච චුච්චන්ති තද්දිපකත්තා. සද්ධො දානං දියති, සීලං ආදියති, සමාදියති, ඉමානි කම්මපදානි තද්දිපකත්තා. අයඤ්ච දා දානෙති ධාතු සාසනානුරූපසුතිවසෙන දිවාදිගණං පත්වා සුපනක්රියං වදන්තො “දායති නිද්දායති නිද්දා”ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයති. දානමවබණ්ඩනඤ්ච වදන්තො “දියති දානං දාත්ත”න්ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයති. සුද්ධංවදන්තො “දායති වෙදායති වොදාන”න්ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයති, ඉමස්මිං පන භුවාදිගණෙ දානං වදන්තො ආපුබ්බවසෙන ගහණඤ්ච වදන්තො “දදාති දෙනි ආදදාති ආදෙනි දානං ආදාන”න්ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයති. තථා කුච්ඡිතගමනං වදන්තො “දාති සුද්දාති සුද්දො සුද්දි”ති සනාමපදානි සුද්ධකත්තුපදානි ජනයතිනි අයං විසෙසො දට්ඨබ්බො. යථා චෙත්ථ, එවමඤ්ඤත්වාපි යථාසම්භවං විසෙසො උපපරික්ඛිතබ්බො නයඤ්ඤති.

ඉදානිස්ස නාමපදානි තුමන්තාදිනි බුම. “දානං, දෙය්‍යං, දාතබ්බං, බ්‍රහ්මදෙය්‍යං, දින්නං, දායකො, දායිකා, දක්ඛණා” ඉච්චාදිනි, “දාතුං, පදාතුං, දාතවෙ, පදාතවෙ, දත්වා, දත්වාන, දදාතුන, දදිත්වා, දදිත්වාන, දදිය, දජ්ජා, දදියාන, ආදාතුං, ආදාය, ආදිය” ඉච්චාදිනි ච යොජෙතබ්බානි.

තත්ථ දානන්ති දාතබ්බං, දදන්ති එතෙනාති අත්ථෙ න දෙය්‍යධම්මො දාතවෙතනා ච චුච්චති. කස්මා පන තත්ථ දින්නසද්දොයෙව කථියති, න දත්තසද්දොති? අකථනෙ කාරණමත්ථි. “දානං දින්න”න්තිආදිසු හි දින්නසද්දට්ඨානෙ දත්තසද්දො න දිස්සති, තස්මා න කථියති.

ගුණභූතො දත්තසද්දො, න දිට්ඨො ජිනභාසිතෙ;
“මනසා දානං මයා දින්නං”, ඉති දින්නපදං විය.

“දෙවදත්තො යඤ්ඤදත්තො, දත්තො” ඉති ච ආදිකො;
පණ්ණත්තිවචනෙ දිට්ඨො, සමාසඛ්‍යාසතො පන.

තස්මා “දෙවදත්තො”තිආදිසු “දෙවෙන දින්නො”ති සමාසං කත්වා පණ්ණත්තිවචනත්තා දින්නසද්දස්ස දත්තාදෙසො කාතබ්බො සාසනානුරූපෙන. උපරි හි “දින්නස්ස දත්තො කච්චි පණ්ණත්තිය”න්ති ලක්ඛණං පස්සිස්සථ. අයමෙව හි සාසනෙ නීති අවිලඬ්ඝනීයා. ඉදං පනෙත්ථ වචන්ථානං –

සක්කටෙ දත්තසද්දොව, දින්නසද්දො න දිස්සති;
ඛ්‍යාසම්භි දින්නසද්දොව, දත්තසද්දො න පාළියං.

“මනසා දානං මයා දින්නං, දානං දින්නො”තිආදිසු;
“ධම්මදින්නා මහාමායා”, ඉච්චාදිසු ච පාළියු.

ඉති ඛ්‍යාසසමාසානං, වසා ද්වෙධා පචත්තති;
දින්නසද්දොති දීපෙය්‍ය, න සො සක්කටභාසිතෙ.

ගුණභූතො දත්තසද්දො, අසමාසම්භි කෙවලො;
න දිස්සති මුනිමතෙ, දින්නසද්දොව කෙවලො.

තෙනෙව දින්නසද්දස්ස, දත්තාදෙසො කතො මයා;
“දත්තං සිරස්පදාන”න්ති, කචයො පන අබ්‍රවුං.

එදිසො පාළියං නත්ථි, නයො තස්මා න සො වරො;
“දත්තො”ති භූරිදත්තස්ස, සඤ්ඤා පණ්ණත්තියං ගතා.

“බ්‍රහ්මදත්තො බුද්ධදත්තො, දත්තො” ඉති හි සාසනෙ;
පණ්ණත්තියං දත්තසද්දො, අසමාසසමාසිකො.

“පරදත්තභොජන”න්ති, එවමාදිසු පාළියු;
සමාසෙ ගුණභූතොයං, දත්තසද්දො පතිට්ඨිතො.

“මනසා දානං මයා දින්නං, දානං දින්නො” තිආදිසු;
ගුණභූතො දින්නසද්දො, අසමාසමිති දිස්සති.

“දින්නාදායී ධම්මදින්නා”, ඉච්චෙවමාදිසු පන;
සමාසෙ ගුණපණ්ණත්ති-භාවෙනෙස පදිස්සති.

කොච්ඡ පන සද්දසත්ථවිදු ගරු එවං සද්දරචනමකාසි -

“යස්සඬුකුරෙහි ජිමුතම්බුජලොදිනෙහි,
වාතෙරිනෙහි පතිතෙහි සුණෙහි තෙහි.

ජෙනන්තච්චරමසොභථ බ්‍රහ්මදත්තං,
චන්දාමී තං වලදලං වරබොධිරුක්ඛ”න්ති.

එත්ථ ව බ්‍රහ්මදත්තන්ති ඉදං සක්කටභාසානො නයං ගහෙත්වා චුත්තං, න පාළිනො. පාළිනයඤ්චිපත්වා
“බ්‍රහ්මදත්තිය”න්ති වා “බ්‍රහ්මදින්න”න්ති වා “දෙවදත්තිය”න්ති වා “දෙවදින්න”න්ති වා රූපෙන භවිතබ්බං. තථා හි
“බොධිසත්තො ව මද්දි ව සම්මොදමානා සක්කදත්තියෙ අස්සමෙ වසිංසු”ති පාළිනායානුරූපො අට්ඨකථාපායො
දිස්සති. තස්මා එත්ථෙවං වදාම -

“දත්තසද්දස්ස යානමිති, “දත්තිය”න්ති රථො ගතො;
දෙවදත්තියපත්තො ව, අස්සමො සක්කදත්තියො”ති.

අයං නීති සාධුකං මනසි කාතබ්බො. අනු පන පරිපුණ්ණාපරිපුණ්ණවසෙන යථාරහං පදක්කමො භවති.

දදාති, දදන්ති. දදාසි, දදාථ. දදාමී, දදාම. දදාතු, දදන්තු. දදාහි, දදාථ. දදාමී, දදාම, දදාමසෙ. දදෙය්‍යා, දදෙ, දජ්ජා.
දජ්ජා සජ්ජුරිසො දානං. දදෙය්‍යා, දජ්ජු. පිතා මාතා ව තෙ දජ්ජු. දදෙය්‍යාසි, දජ්ජාසි, දජ්ජෙසි ඉච්චපි. දජ්ජාසි අභයං
මම. මාතරං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසි දකරක්ඛිනො. සීලවන්තෙසු දජ්ජෙසි, දානං මද්දි යථාරහං. දදෙය්‍යාථ, දජ්ජාථ.
දදෙය්‍යාමී, දජ්ජාමී, දදෙය්‍යාම, දජ්ජාම. දදෙථ, දදෙරං. දදෙථො, දදෙය්‍යාවිහො, දජ්ජාවිහො. දදෙය්‍යං, දජ්ජං. නෙව
දජ්ජං මහොසධං. දදෙය්‍යාමිහෙ, දජ්ජාමිහෙ. අයමස්මාකං ඛන්ති. ගරුනං පන ඛන්ති අඤ්ඤාථා භවති. තථා හි -

ගරු “දජ්ජති දජ්ජන්ති”, ඉතිආදිනයෙන තු;
අට්ඨන්තමිති විභත්තිනං, වසෙනාහු පදක්කමං.

පාළිං උපපරික්ඛිත්වා, තඤ්චෙ යුජ්ජති ගණ්හථ;
න හි සබ්බජ්ජකාරෙන, පාළියො පටිභන්ති නො.

තත්ථ අස්මාකං ඛන්තියා “දජ්ජා දජ්ජ”න්තිආදීනි යාකාරසහිතෙයෙව සත්තමියා පදරූපෙ සිජ්ඣන්ති. “දජ්ජා
සජ්ජුරිසො දාන”න්ති එත්ථ හි “දජ්ජා ඉදං “දදෙය්‍යා”ති පදරූපං පතිට්ඨපෙත්වා යාකාරෙ පරෙ සරලොපං කත්වා
තතො තිණ්ණං බ්‍යාඤ්ජනානං සංයොගඤ්ච නිසුසඤ්ඤොගබ්‍යාඤ්ජනෙසු ද්වින්නං සරූපානමෙකස්ස ලොපඤ්ච
දාකාරසඤ්ඤොගස්ස ව ජකාරද්වයං කත්වා තතො දීඝවසෙනුච්චාරිතබ්බත්තා අනිමිත්තං දීඝභාවං කත්වා නිජ්ජජ්ජති.
එවං සාසනස්සානුරූපො වණ්ණසන්ධි භවති. දුච්චො හි සන්ධි පදසන්ධි වණ්ණසන්ධිති. තෙසු යත්ථ පදච්ඡේදො
ලබ්භති, සො පදසන්ධි. යථා? තත්‍රායං. යත්ථ පන න ලබ්භති, සො වණ්ණසන්ධි. යථා? අනුජො. යථා ව සුගතො, යථා
ව පද්ධාති. එවං දුච්චෙසු සන්ධියු “දජ්ජා”ති අයං වණ්ණසන්ධි එව.

අපරොපි රූපනයො භවති ත්වාපච්චයන්තවසෙන -

“අයං සො ඉන්දකො යක්ඛො, දජ්ජා දානං පරිත්තකං;
අතිරොචති අම්හෙහි, වන්දො තාරගණෙ යථා”ති

දස්සනතො. එත්ථ හි දජ්ජාති දත්තාති අත්ථො. ඉදං පන දත්තාසද්දෙන සමානත්ථං “දදියා” ඉති පදරූපං
පතිට්ඨපෙත්වා යාකාරෙ පරෙ සරලොපං කත්වා සඤ්ඤොගෙසු සරූපලොපඤ්ච තතො දාකාරසඤ්ඤොගස්ස
ජ්ජකාරද්වයං දීඝත්තඤ්ච කත්වා නිජ්ජජ්ජති.

අථාපරොපි රූපනයො භවති කම්මති යපච්චයවසෙන. තථා හි “පෙනානං දක්ඛිණං දජ්ජා”ති ව “දක්ඛිණා
දජ්ජා”ති ව ද්වෙ පායා දිස්සන්ති. තත්ථ පච්ඡිමස්ස දජ්ජාති දාතබ්බාති අත්ථො කම්මති යපච්චයවසෙන. ඉධ පන
දාධාතුතො යපච්චයං කත්වා ධාතුස්ස ද්විත්තඤ්ච පුබ්බස්ස රස්සත්තඤ්ච තතො යකාරෙ පරෙ සරලොපං

සඤ්ඤාගතාවඤ්ච ජ්ජකාරද්වයඤ්ච ඉන්ට්ලිඩ්ගන්තා ආපච්චයාදිඤ්ච කත්වා “දජ්ජා”ති නිජ්චජ්ජති. එවං “දජ්ජා දදෙය්‍යා”ති ව “දජ්ජා දදියා දත්වා”ති ව “දජ්ජා දාතබ්බා”ති ව එතානි පච්චෙකං පරියායවචනානි භවන්ති. “දජ්ජුං. දජ්ජාසී, දජ්ජාථ. දජ්ජාමි, දජ්ජාම. දජ්ජාච්භො, දජ්ජ”න්ති එතානිපි “දදෙය්‍යුං දදෙය්‍යාසී”තිආදිනා පදරූපානි පතිට්ඨපෙත්වා යාකාරෙ පරෙ සරලොපං සඤ්ඤාගෙසු සරූපලොපං දායකාරසමඤ්ඤාගස්ස ජ්ජකාරද්වයඤ්ච කත්වා නිජ්චජ්ජන්ති. එතෙසු දජ්ජාසීති යං රූපං තස්සාවයවස්ස ආකාරස්ස එකාරං කත්වා අපරමිපි “දජ්ජෙසී”ති රූපං භවතිති දට්ඨබ්බං. එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො.

අවින්තෙය්‍යානුභාවස්ස හි සම්මාසම්බුද්ධස්ස පාළිනයො අවින්තෙය්‍යායෙව භොති, ගම්භිරො දුක්ඛොගාල්භො, න යෙන කෙනචි ලක්ඛණෙන සාධෙතබ්බො, යථාතන්ති විරචිතෙහෙව ලක්ඛණෙහි සාධෙතබ්බො. තථා හි “ඛත්තියා තිත්තියා චෙතියානි”තිආදිසු යකාරෙ පරෙ සරලොපො භවති, තෙන “අපේත්ථෙකසතං බත්තා. එවමිපි තිත්ථා පුට්ඨසො වදන්ති. ආරාමරුක්ඛවෙත්තානි”ති පයොගා දිස්සන්ති. තථා “සාකච්ඡති තච්ඡ”න්ති එත්ථාපි “සභ කථයති”තිවා “සංකථයති”ති වා “තථා”න්ති ව පදරූපං පතිට්ඨපෙත්වා සභසද්දස්ස භකාරලොපං, සංසද්දෙ ව නිග්ගහිතලොපං කත්වා සකාරගතස්ස සරස්ස දීඨං කත්වා යකාරෙ පරෙ සරලොපං කත්වා තතො ථායකාරසඤ්ඤාගස්ස ච්ඡයුගං කත්වා විසභාගසඤ්ඤාගෙ එකො එකස්ස සභාගත්තමාපජ්ජති. තෙන “සාකච්ඡති තච්ඡ”න්ති රූපානි සිජ්ඣාමන්ති. තථා හි “අඤ්ඤමඤ්ඤං සාකච්ඡංසු. කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා. භූතං තච්ඡං. යථාතථියං විදිත්ථාපි ධම්මං, සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා”ති සචිකපානි පයොගානි දිස්සන්ති. “නජ්ජා”තිආදිසුපි “නදියා”තිආදිනි පදරූපානි පතිට්ඨපෙත්වා වණ්ණසන්ධිවසෙන යකාරෙ පරෙ ලොපවිධි ලබ්භතියෙව. විවිධො හි සාසනානුකූලො රූපනිජ්ජාදනුපායො, උපරි ව එතෙසං සාධනත්ථං “සරලොපො යමනරාදිසු”තිආදිනි ලක්ඛණානි භවිස්සන්ති. තත්ථ –

“දජ්ජා දජ්ජු”න්තිආදිනි, සත්තමීනං වසෙන මෙ;
චුත්තානි යොගිරාජස්ස, සාසනත්ථං මහෙසිනො.

අග්‍රිදං වත්තබ්බං, කිඤ්චාපි අට්ඨකථාවරියෙහි “මාතරං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිනො”ති එත්ථ දජ්ජන්ති පදස්ස “දම්මී”ති වත්තමානාවසෙන විවරණං කතං, තථාපි සත්තමීපයොගොයෙව. ආවරියා හි “සත්තමීපයොගො අය”න්ති ජානන්තාපි “කදාචි අඤ්ඤෙ පරිකප්පත්ථම්පි ගණ්භෙය්‍යු”න්ති ආසඬ්කාය එවං විවරණමකංසු. තථා කිඤ්චාපි තෙහි “අනාපරාධකම්මන්තං, න දජ්ජං දකරක්ඛිනො”ති එත්ථ න දජ්ජන්ති පදස්ස “නාහං දකරක්ඛස්ස දස්සාමි”ති භවිස්සන්තිවසෙන විවරණං කතං, තථාපි සත්තමීපයොගොයෙව, අනාගතං පන පටිච්ච වත්තබ්බත්ථත්තා එවං විවරණං කතං. “නෙව දජ්ජං මහොසධ”න්ති එත්ථ පන “න ත්ථෙව දදෙය්‍ය”න්ති සත්තමීපයොගවසෙනෙව විවරණං කතන්ති. එවං දජ්ජංපදස්ස විනිච්ඡයො චෙදිතබ්බො.

ඉදානි පරොක්ඛාදිවසෙන පදක්කමො කථියති. “දද, දදු. දදු”ති ව ඉදං “නාරදො ඉති නාමෙන, කස්සපො ඉති මං විදු”තිආදිසු විදුසද්දෙන සමං. දදෙ, දදිත්ථ, දදං, දදිමිහ. දදිත්ථ, දදිරෙ. දදිත්ථො, දදිච්භො.

එත්ථ ව දදිත්ථොති ඉදං “සඤ්ජග්ගිත්ථො මයා සභ. මා කිසිත්ථො මයා විනා. මා නං කලලෙ අක්කමිත්ථො”තිආදිසු “සඤ්ජග්ගිත්ථො”තිආදිහි සමං. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ ලබ්භමානාවසෙන සදිස්සනා උපපරික්ඛිතබ්බා. දදං, දදිමිහෙ. පරොක්ඛාසහිතරූපානි.

අදදා, අදදු. අදදෙ, අදදත්ථ. අදදං, අදදමිහ. අදදත්ථ, අදදත්ථුං. අදදසෙ, අදදච්භං. අදදිං අදදමිහසෙ. ඉති අනකාරපුබ්බම්පි රූපං ගහෙතබ්බං “යෙසං නො න දදම්භසෙ”ති දස්සනතො. හියාත්තනීසහිතරූපානි.

අදදි, අදදුං, අදදිංසු. අදදො, අදදිත්ථ. අදදිං, අදදිමිහා. අදදා, අදදු. අදදසෙ, අදදිච්භං. අදදං, අදදිමිහෙ. අජ්ජන්තිසහිතරූපානි.

“දදිස්සති, දදිස්සන්ති” ඉච්චාදි සබ්බං නෙය්‍යං. භවිස්සන්තිසහිතරූපානි.

“අදදිසා, දදිස්සා, අදදිස්සංසු, දදිස්සංසු” ඉච්චාදි ව සබ්බං නෙය්‍යං. කාලානිපත්තිසහිතරූපානි.

අපරානිපි වත්තමානාදිසහිතරූපානි භවන්ති. දෙති, දෙන්ති. දෙසි, දෙථ. දෙමි, දම්මි, දෙම, දම්ම. දෙතු, දෙන්තු. දෙහි, දෙථ. දෙමි, දම්මි, දෙම, දම්ම. අත්තනොපදානි අජ්ජසිද්ධානි. සත්තමීනයො ව පරොක්ඛානායො ව අජ්ජසිද්ධො. හියුත්තනීනායො පන අජ්ජන්තිනායො ව කොචි කොචි පසිද්ධො පාළියං ආගතත්තා, සක්කා ව “අදා, අදු, අදො, අද”න්තිආදිනා යොජෙතුං. තථා හි නයො දිස්සති. අදා දානං පුරින්දදො. වරඤ්චෙමෙ අදො සක්ක. බ්‍රාහ්මණානං අදං ගජං. අදාසිමෙ. අදංසු තෙ මමොකාසං. අදාසිං බ්‍රාහ්මණෙ තදානි. “දස්සති, දස්සන්ති” ඉච්චාදි සබ්බං නෙය්‍යං. “අදස්සා, දස්සා, අදස්සංසු, දස්සංසු, දස්සිංසු” ඉච්චාදි ව සබ්බං නෙය්‍යං.

තථා ආදදාති, ආදදන්ති. ආදදාසි, ආදදාථ. ආදදාමි, ආදදාම. කච්චායනමනෙ “ආදත්තෙ”ති අත්තනොපදං වුත්තං. එවං “ආදදාතු, ආදදෙයා” ඉච්චාදි සබ්බං නෙය්‍යාං. ආදෙතු ආදෙයා ඉච්චාදි යථාරහං යොජෙතබ්බං. එවමෙව ච “දාපෙති, ආදාපෙති”ති ආදීනිපි යථාරහං යොජෙතබ්බං.

දාකුච්ඡිනෙ ගමනෙ. දාති. සුද්දාති. සුද්දො, සුද්දී. තත්ථ සුද්දොති සුද්දාති සුද්දො, පරපොථනාදිලුද්දාචාරකම්මුතා දාරුකම්මාදිලුද්දාචාරකම්මුතා ච ලහුං ලහුං කුච්ඡිතං ගච්ඡතිති අත්ථො. තථා හි සු ඉති සිසත්ථෙ නිපාතො, දා ඉති ගරහත්ථො ධාතු කුච්ඡිතගතිචාවකත්තා. සුද්දස්ස හරියා සුද්දී.

දු ගතියං. දවති. දුමො. එත්ථ ච දවති ගච්ඡති මූලක්ඛන්ධසාබ්චට්ඨපත්තපල්ලවපුප්ඵළෙහි වුද්ධිං විරුල්හිං වෙපුල්ලං පාපුණාතිති දුමො.

දෙසොධනෙ. සොධනං පරියොදාපනං. දායති. දායනං. යථා ගායති, ගායනං. දායිතුං, දායිත්වා, ධාතාවයවස්සෙකාරස්ස ආයාදෙසො. “දාතුං, දත්වා” ඉච්චපි රූපානි.

තත්‍ර දාතුන්ති සොධෙතුං. දත්වාති සොධෙත්වාති අත්ථො ගහෙතබ්බො. තථා හි “බාලො අබ්‍යත්තො තප්පට්ඨලො අනුයුඤ්ඤියමානො අනුයොගං දාතු”න්ති එත්ථ දාතුන්ති පදස්ස සොධෙතුන්ති අත්ථො. කෙචි “දානත්ථ”න්ති අත්ථං වදන්ති, තං න යුත්තං. න හි යො පරෙහි අනුයුඤ්ඤියති, සො අනුයොගං දෙති නාමාති. තස්මා “ආවරියස්ස අනුයොගං දත්වා බාරාණසිං පච්චාගච්ඡි”ති ආදීසුපි අනුයොගං දත්වාති අනුයොගං සොධෙත්වාති අත්ථොයෙව ගහෙතබ්බො. තථා හි පුබ්බාවරියෙහි “අනුයොගදාපනත්ථ”න්ති එතස්මිං පදෙසෙ එසොයෙවත්ථො විභාවිතො. කථං? අනුයොගදාපනත්ථන්ති අනුයොගං සොධාපෙතුං. විමද්දක්ඛමඤ්ඤි සිහනාදං නදන්තො අත්ථතො අනුයොගං සොධෙති නාම, අනුයුඤ්ඤන්තො ච නං සොධාපෙති නාමාති. ඉදම්පි ච තෙහි වුත්තං. දාතුන්ති සොධෙතුං. කෙචි “දානත්ථ”න්ති අත්ථං වදන්ති, තං න යුත්තං. න හි යො සිහනාදං නදති, සො එව තත්ථ අනුයොගං දෙතිති. සමන්තපට්ඨානමහාපකරණ සංවණ්ණනායමිපි පුබ්බාවරියෙහි “දානං දත්වාති තං වෙතනං පරියොදාපෙත්වා”ති සොධනත්ථො වුත්තො. දුල්ලහා අයං නීති සාධුකං චිත්තෙ යපෙතබ්බො.

දෙ පාලනෙ. දීයති. දානං, උද්දානං දායිතුං, දායිත්වා. තත්ථ දානන්ති දුග්ගතිතො දායති රක්ඛන්ති දානං, දානවෙතනා. උද්දානන්ති වුත්තස්ස අත්ථස්ස වක්ඛමානස්ස චා විප්පකිණ්ණභාවෙන තස්සිතුං අදත්වා උද්ධං දානං රක්ඛණං උද්දානං, සඬගභවවනන්ති අත්ථො. අථ චා උද්දානන්ති පච්ඡුද්දානාදිකං උද්දානං.

බාද භක්ඛනෙ. බාදති. බාදිකා, බාදනං, අඤ්ඤමඤ්ඤබාදිකා. පුබ්බඵලබාදිකා, බජ්ජං, බාදනීයං, බන්ධා.

තත්ථ බජ්ජන්ති පුචො. බාදනීයන්ති පුච්චලාඵලාදි. “බාදනීයං චා භොජනීයං චා”ති විසුං භොජනීයස්ස වචනතො බාදනං නාම බජ්ජස්ස චා බාදනීයස්ස චා භක්ඛනං. අපිච හිංසාපි “බාදන”න්ති වුච්චති. ජාතිජරාබ්‍යාධිදුක්ඛාදීහි බජ්ජන්තිති බන්ධා, රූපවෙදනාසඤ්ඤාසඬබාරවිඤ්ඤාණානි. “විචරානි තස්සන්තිපි ඩය්හන්තිපි උන්දුරෙහිපි බජ්ජන්ති”ති එත්ථ විය බජ්ජන්ති සද්දො කම්මත්ථො.

බද පෙරියෙ. ථිරභාවො පෙරියං, යථා දක්ඛියං. බදති. බදරී, බදරං. අත්‍රිදං වුච්චති –

කක්කන්ඬු බදරී කොලී, කොලං කුලචම්චවපි;
තෙනිලං බදරඤ්චාති, නාමං රුක්ඛස්ස කොලියාති.

බද ධිතිහිංසාසු ච. පෙරියාපෙක්ඛාය වකාරො. බදති. බදිරො.

ගද වියත්තියං වාචායං. ගදති. ආගදනං, තථො ආගදො එතස්සාති තථාගතො. සුචුස්ස ගදතිති සුගදො.

රද විලෙඛනෙ. රදති. රදනො, රදො, දායාරදො. අත්‍ර රදනොති දන්තො.

නද අබ්‍යත්තසද්දෙ. සිභො නදති, පණදති. නාදො, නදී. පබ්බතෙසු වනාදීසු නදතිති නදී. නද ඉ ඉති ධාතුද්වයවසෙන පන “නදන්ති ගච්ඡතිති නදී”තිපි නිබ්බවනං වදන්ති.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං යා පනෙසා “නද අබ්‍යත්තසද්දෙ”ති ධාතු කුම්භෙහි වුත්තා, සා කිංනිච්චමබ්‍යත්තසද්දෙයෙව වත්තති, උදාහ්‍ර කත්ථවි වියත්තියමිපි වාචායං වත්තති”ති? නිච්චමබ්‍යත්තසද්දෙයෙව වත්තතිති. යජ්ජෙවං “සිභො නදති”ති ආදීසු තිරච්ඡානගතාදිසද්දභාවෙන අවිභාවිතත්ථතාය නදසද්දො අබ්‍යත්තසද්දො භොතු, “සිභො විය අයං පුරිසො නදති”ති ආදීසු පන මනුස්සභාසාපි අබ්‍යත්තසද්දො සියාති? තත්ත වියත්තාපි සමානා මනුස්සභාසා සිභො වියාති එවං සමුපෙක්ඛාවසෙන සිහපදත්ථස්සාපෙක්ඛනතො නදසද්දෙන නිද්දිසියති , න පුරිසාපෙක්ඛනවසෙන. යථා

හි වලාහකුපමාවසෙන කථිතං, “කථංඤ්ව පුග්ගලො ගජ්ජිතා ව වස්සිතා ව හොති”ති පාළියං ගජ්ජනං වස්සනඤ්ව පුග්ගලෙ අලබ්භමානම්ච වලාහකස්ස ගජ්ජනවස්සනසද්ධස්සාය භාසනකරණක්‍රියායුපලබ්භනතො වත්තබ්බමෙව හොති, එවමෙව නිබ්භයභාවෙන සීහනාදසද්ධියා වාචාය නිව්ඡරණතො සීහො විය නදතීති අවිභාවිතත්ථවන්තෙන නදසද්දෙන මනුස්සභාසාපි නිද්දිසිතබ්බා හොති.

එත්ථ ව අම්බඵලූපමාදයොපි ආහරිත්වා දස්සෙතබ්බා. න හි පක්කාමකතාදීනි පුග්ගලෙසු විජ්ජන්ති, අථ ඛො අම්බඵලාදීසු එව විජ්ජන්ති, එවං සන්තෙපි භගවතා අඤ්ඤානාකාරෙන සද්ධස්සන්තං විභාවෙතුං අම්බඵලූපමාදයො චුත්තා, එවමෙව නදසද්දො අඛ්‍යත්තසද්දභාවෙන තිරච්ඡානගතසද්දාදීසු එව වත්තබ්බොපි අත්ථන්තරවිභාවනත්ථං “සීහො විය නදතී”තිආදීසු මනුස්සභාසායම්පි රුළුභියා චුත්තො, න සභාවතො. තථා හි සභාවතො නදසද්දෙනපි වස්සිතසද්දාදීහිපි මනුස්සභාසා නිද්දිසිතබ්බා න හොතිති. යදි එවං –

“සුවිජානං සිඬගාලානං, සකුණානඤ්ව වස්සිතං;
මනුස්සවස්සිතං රාජ, දුබ්බිජානතරං තතො”ති

එත්ථ කස්මා වස්සිතසද්දෙන මනුස්සභාසා නිද්දිසියතිති? සච්චං මනුස්සභාසාපි වස්සිතසද්දෙන නිද්දිට්ඨා දිස්සති, එවං සන්තෙපි සා “සුවිජානං සිඬගාලානං, සකුණානඤ්ව වස්සිතං”න්ති වස්සිතසද්දවසෙන පයොගස්ස වචනතො තදනුරූපං නිද්දිසිතුං අරහතිති මන්ත්වා වස්සිතසද්දසද්ධි නිද්දිට්ඨා. න හි “මනුස්සො වස්සති”තිආදිනා විසුං පයොගා දිස්සන්ති, “සකුණො වස්සති, කුජති”තිආදිනා පන පයොගා දිස්සන්ති, තස්මා “සඬගාමං ඔතරිත්වාන, සීහනාදං නදි කුසො”තිආදීසු විය යථාරහං අත්ථො ගහෙතබ්බො. එවං නදධාතු සභාවතො අඛ්‍යත්තසද්දෙයෙව හොති, න වියත්තියං වාචායන්ති දට්ඨබ්බං.

අද්ද ගතියං යාවතෙ ව. අද්දති.

නද්ද ගද්ද සද්දෙ. නද්දති. ගද්දති.

තද්ද හිංසායං. තද්දති.

කද්ද කුච්ඡිතෙ සද්දෙ. කද්දති. කද්දමො.

බද්ද දංසනෙ. දංසනම්භ දන්තසුකතකත්තිකා ක්‍රියා අභිධියතෙ. සභාවත්තා ධාතුයා සාධනප්පයොගසමවායී. බද්දති.

අදි බන්ධනෙ. අන්දති. අන්දු. අන්දුසද්දොපනෙත්ථ ඉත්ථිලිඬිගො ගහෙතබ්බො පාළියං ඉත්ථිලිඬිගප්පයොගදස්සනතො “සෙය්‍යථාපි වාසෙට්ඨ අයං අචිරවතී නදී පුරා උදකස්ස සමතිත්තිකා කාකපෙය්‍යා, අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍යා පාරත්ථිකො පාරගවෙසී පාරගාමී පාරං තරිතුකාමො, සො ඔරිමතීරෙ දළ්භාය අන්දුයා පච්ඡාබාහං ගාළුභන්ධනබන්ධො”ති. තත්‍ර අන්දුති යං කිඤ්චි බන්ධනං වා. “යථා අන්දුසරෙ පුරිසො”ති හි චුත්තං. බන්ධනවිසෙසො වා, “අන්දුබන්ධනාදීනි ඡින්නත්වා පලායිංසු”ති හි චුත්තං. අපිච අන්දනට්ඨෙන බන්ධනට්ඨෙන අන්දු වියාතිපි අන්දු, පඤ්ච කාමගුණා. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “ඉමෙ ඛො වාසෙට්ඨ පඤ්ච කාමගුණා අරියස්ස විනයෙ අන්දුතිපි බන්ධනන්තිපි චුච්චන්ති”ති. නිග්ගහිතාගමවසෙනායං ධාතු චුත්තා. කත්ථවි පන විගතනිග්ගහිතාගමොපි හොති, තං යථා? “අවිජ්ජා භික්ඛවෙ පුබ්බඬිගමා අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා අන්වදෙව අභිරික”න්ති පාළි. එත්ථ අනුඅන්දති අනුබන්ධතීති අන්වදි. අන්වදි එව අන්වදෙවාති කිතවිග්ගහො සන්ධිවිග්ගහො ව වෙදිතබ්බො. තථා හි අවධිකථායං “අන්වදෙවාති අනුබන්ධමානමෙවා”ති චුත්තං, තං අවිජ්ජමභිරිකං අනුබන්ධමානමෙව හොතිති අත්ථො.

ඉදි පරම්ස්සරියෙ ඉන්දති. ඉන්දනං, ඉන්දො.

එත්ථ ඉන්දොති අධිපතිභූතො යො කොචි. සො හි ඉන්දති පරෙසු ඉස්සරියං පාපුණාතීති ඉන්දොති චුච්චති. අපිච ඉන්දොති සක්කො. සක්කස්ස හි අනෙකානි නාමානි –

සක්කො පුරින්දො ඉන්දො, චත්‍රභූ පාකසාසනො;
සහස්සනෙත්තො මසවා, දෙවරාජා සුජම්පති.

සහස්සක්ඛො දසසත-ලොවතො වජිරාචුඬො;
හුතපති මහින්දො ව, කොසියො දෙවකුඤ්ජරො.

සුරාධිපො සුරනාථො, වාසවො තිදිවාධිභූ;
ජම්බාරි වෙච වජිර-හත්ථො අසුරසාසනො;

ගන්ධරාජා දෙවින්දො, සුරින්දො අසුරාහිභුති.

එවං අනෙකානි නාමානි. එකොපි හි අත්ථො අනෙකසද්දප්පවත්තිනිමිත්තතාය අනෙකනාමො. තෙනාහ භගවා –

සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො මසො නාම මාණවො අහොසි, තස්මා “මසවා”ති වුච්චති. සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො පුරෙ දානං අදාසි, තස්මා “පුරින්දො”ති වුච්චති. සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො සක්කච්චං දානං අදාසි, තස්මා “සක්කො”ති වුච්චති. සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො ආවාසං අදාසි, තස්මා “වාසවො”ති වුච්චති. සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො සහස්සං අත්ථානං මුහුත්තෙන චිත්තෙනි, තස්මා “සහස්සක්කො”ති වුච්චති. සක්කස්ස මහාලි දෙවනමින්දස්ස සුජා නාම අසුරකඤ්ඤා පජාපති, තස්මා “සුජමපති”ති වුච්චති. සක්කො මහාලි දෙවනමින්දො දෙවනං තාවතිංසානං ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරොති, තස්මා “දෙවනමින්දො”ති වුච්චති.

එවමෙකස්සාපි අත්ථස්ස අනෙකානි සද්දප්පවත්තිනිමිත්තානි දිස්සන්ති.

තථා හි යෙන පවත්තිනිමිත්තෙන තාවතිංසාධිපතිමිති ඉන්ද්‍රසද්දො පවත්තො, න තෙන තත්ථ සක්කාදිසද්දා පවත්තා, අථ බො අඤ්ඤෙන. තථා යෙන සම්මාදිට්ඨියං පඤ්ඤාසද්දො පවත්තො, න තෙන තත්ථ විජ්ජාදිසද්දා. යෙන සම්පයුත්තධම්මානං පුබ්බධගමහාවෙන උප්පන්නධම්මස්මිං චිත්තසද්දො පවත්තො, න තෙන තත්ථ විඤ්ඤාණාදිසද්දා. න හි විනා කෙනචි පවත්තිනිමිත්තෙන සද්දො පවත්තති. එකොපි අත්ථො සම්මුත්තාත්ථො ච පරමත්ථො ච අනෙකසද්දප්පවත්තිනිමිත්තතාය අනෙකනාමොති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ සියා “නාමානීති වදං, කිං නාමං නාමා”ති. වුච්චතෙ – ඊදිසෙ යානෙ අත්ථෙසු සද්දප්පවත්තිනිමිත්තං “නාම”න්ති ගතිතං, යං “ලිඛග”න්තිපි වුච්චති. තථා හි “නාම”න්ති ච “ලිඛග”න්ති ච සද්දොපි වුච්චති, “අඤ්ඤං සොහනං නාමං පරියෙසිස්සාමි. ලිඛගඤ්ච නිප්පජ්ජතෙ”තිආදියු විය. අසභාවධම්මභූතං නාමපඤ්ඤත්තිසංඛාතං අත්ථෙසු සද්දප්පවත්තිනිමිත්තමපි වුච්චති “නාමගොත්තං න ජීරති. සතලිඛගො”තිආදියු විය. ඉති නාමසද්දෙනපි ලිඛගසද්දෙනපි සද්දප්පවත්තිනිමිත්තස්ස කථනං දට්ඨබ්බං. සද්දප්පවත්තිනිමිත්තඤ්ච නාම ලොකසංඛිකෙතසිද්ධො තංතංචවනත්ථතියතො සාමඤ්ඤාකාරවිසෙසොති ගහෙතබ්බං. සො එවංභූතොයෙව සාමඤ්ඤාකාරවිසෙසො නාම පඤ්ඤත්තිති පුබ්බාවරියා වදන්ති. සො හි තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සද්දං නාමෙති තස්ස තස්ස අත්ථස්ස නාමසඤ්ඤං කරොතිති නාමං, පකාරෙහි ඤාපනතො පඤ්ඤත්ති ච. සවිඤ්ඤත්තිවිකාරස්ස පන සද්දස්ස සම්මුතිපරමත්ථසච්චානං පකාරෙහි ඤාපනතො පඤ්ඤත්තිභාවෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථි. සද්දස්සෙව හි එකන්තෙන පඤ්ඤත්තිභාවො ඉච්ඡිතබ්බො “නිරුත්තිපටිසම්භිදා පරිත්තාරම්මණා”ති ච “නිරුත්තිපටිසම්භිදා පච්චුප්පන්තාරම්මණා”ති ච “නිරුත්තිපටිසම්භිදා බහිද්ධාරම්මණා”ති ච පාළිදස්සනතො. ඉධ පන සද්දප්පවත්තිනිමිත්තාධිකාරත්තා නාමවසෙන අත්ථො පකාසිතො. එවං අනෙකවිධස්ස සාමඤ්ඤාකාරවිසෙසොති පුබ්බාවරියෙහි ගතිතස්ස නාමපඤ්ඤත්තිසංඛාතස්ස සද්දප්පවත්තිනිමිත්තස්ස වසෙන එකොපි ඤෙය්‍යත්ථො අනෙකලිඛගොති ගහෙතබ්බො. තෙනාහ ආයස්මා සුගෙමන්තො පහින්තපටිසම්භිදො –

“සතලිඛගස්ස අත්ථස්ස, සතලක්ඛණධාරිතො;
එකඛගදස්සි දුම්මෙධො, සතදස්සිව පණ්ඩිතො”ති.

එවං සබ්බාහිධානෙසුපි ඉමිනා නයෙන යථාරහං අත්ථො විභාවෙතබ්බො නයඤ්ඤුහි.

විදි අවයවෙ. චින්දති. යදි අභිධානමත්ථි, “චින්දො”ති දිස්සති. යථා කණ්ඩති. කණ්ඩො.

බිදි අවයවෙති චන්දවිදුනො වදන්ති. තෙසං මතෙ “බින්දති”ති රූපං.

නිදි කුච්ඡායං. කුච්ඡාසද්දො ගරහත්ථො. නින්දති. නින්දා.

පොරාණමෙතං අතුල, නෙතං අජ්ජතනාමිව;
නින්දන්ති තුණ්හිමාසිනං, නින්දන්ති බහුභාණිනං;
මිහභාණිමපි නින්දන්ති, තත්ථි ලොකෙ අනින්දිතො.

අවණ්ණො අගුණො නින්දා, ගරහා අයසොපි ව;
අසිලොකො අකිත්ති ව, අසිලාසා ව අත්ථුති.

නන්ද සම්ඤ්ඤියං. අකම්මිකා ධාතු. නන්දති පුත්තෙහි පුත්තිමා. නන්දාය නුත මරණෙන. නන්දසි සිරිවාහන. නන්දනං වනං. අභිසද්දයොගෙ පනායං සකම්මකොපි. අභිනන්දන්ති ආගතං නාහිනන්දන්ති මරණං.

සිරිව රුපිනිං දිස්වා, නන්දිතං ආසි තං කුලං;
තෙන නන්දාති මෙ නාමං, සුන්දරං පවරං අහු.

රම්මං වෙළවනං යෙන, න දිට්ඨං සුගතාලයං;
න තෙන නන්දනං දිට්ඨං, ඉති මඤ්ඤෙ මහෙසයං.

යෙන වෙළවනං දිට්ඨං, නරනන්දනනන්දනං;
සුදිට්ඨං නන්දනං තෙන, අමරින්දසුනන්දනං.

වදි හිලාදනෙ දිත්තියඤ්ච. හිලාදනං සුඛතං. දිත්ති සොභා. වන්දති. වන්දනො, වන්දො.

එත්ථ ව වන්දනස්සපි අනෙකානි නාමානි — වන්දනං, ගන්ධසාරො, මලයජො, සුවණ්ණවන්දනං, හරිවන්දනං, රත්තවන්දනං, ගොසිතවන්දනං. වන්දයති හිලාදයති සීතගුණසමඬ්භිතාය සත්තානං පලිලාහං වූපසමෙත්තං සුඛං උප්පාදෙතීති වන්දනං. වන්දොති සොමො, සොපි වන්දයති හිලාදයති සීතගුණසමපත්තියා අත්තනො පභාය සත්තානං පරිලාහං වූපසමෙත්තො සුඛං උප්පාදෙතීති වන්දොති වුව්වති. අථ වා වන්දති දිබ්බති සිරියා විරොචතීති වන්දො. ආගමට්ඨකථාසු පන “ජන්දං ජනෙතීති වන්දො”ති වුත්තං. තස්සාපි අනෙකානි නාමානි —

වන්දො නක්ඛන්තරාජා ව, ඉන්දු සොමො නිසාකරො;
වන්දිමා මා නිසානාටො, ඔසධි සො නිසාපති.

උළුරාජා සසඬකො ව, හිමරංසි සසිපි ව;
ද්විජරාජා සසධරො, තාරාපති හිමංසු ව.

කුමුදබන්ධවො වෙව, මිගඬකො ව කලානිධි;
සුධං සුධි ධූපි යුප-රස්මි වෙව බමාකරො;
නක්ඛන්තෙසො ව රජනී-කරො සුබ්බංසු එව ව.

තදි වෙතායං. තන්දති. තන්දි.

කදි කලදි අච්ඡානෙ රොදනෙ ව. කන්දති, පක්කන්දති. පක්කන්දුං, කන්දන්තො, කලන්දකො.

කලිදි පරිදෙවනෙ. කලින්දති.

බොද පටිසානෙ. බොදති.

බන්ද ගතිසොසනෙසු. බන්දති. බන්දො. බන්දො නාම එකො දෙවො, යො “කුමාරො සත්තිධරො”ති ව වුව්වති.

බුදි ආපවනෙ. බුන්දති.

සිදි සිතියෙ. සිතියං සිතිභාවො. සින්දති. සොසින්දො, සොතත්තො.

වන්ද අභිවාදනථුඤ්ඤා. වන්දති, අභිවන්දති. අභිවන්දනා, වන්දනං, වන්දකො.

එත්ථ පන වන්දතීති පදස්ස නමස්සති ථොමෙති වාති අත්ථො. තථා හි සුත්තන්තට්ඨකාකාරො “වන්දෙති වන්දාමි ථොමෙමි වා”ති ආහ.

හදි කල්ලාණෙ සොබියෙ ව. කල්ලාණං කල්ලාණං, සොබියං සුබ්බනො භාවො, සුබ්බච්චෙවත්ථො. හන්දති. හන්දකො, හද්දො, හද්දො.

මදි ථුතිමොදමදසුපනගතීසු. මන්දති. මන්දො.

එත්ථ පන මන්දොති අඤ්ඤාණිපි බාලදාරකොපි වුව්වති. තත්ථ අඤ්ඤාණි මන්දති අඤ්ඤාණභාවෙන අප්පසංසිතබ්බමපි පුග්ගලං ථොමෙතීති මන්දො. මන්දති අමොදිතබ්බට්ඨානෙපි මොදතීති මන්දො. මන්දති දානසිලාදිපුඤ්ඤක්‍රියාසු පමජ්ජතීති මන්දො. මන්දති අත්තනො ව පරෙසඤ්ච හිතාහිතං අවින්තෙත්තො බාදතියභොජනියාදීහි අත්තනො කායං සඤ්ජාතමෙදං කුරුමානො සුපතීති මන්දො. මන්දති අයුත්තං පරෙසං ක්‍රියං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙන ගච්ඡති ගණ්භාතීති මන්දො. අථ වා මන්දති පුනස්පුනං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ගබ්භං

ගව්‍යයෙහි මන්දෝ. චුත්තස්සෙහි භගවතා “සුනස්සුනං ගබ්භමුපෙති මන්දෝ”ති. බාලදාරකො පන මන්දති
සුත්තාසුත්තමජානන්තො උත්තානසෙය්‍යංපරිවත්තනසෙය්‍යං වා සුපතීති මන්දෝ. තථා හි –

“නොනීතසුබ්බමාලං මං, ජාතපල්ලවකොමලං;
මන්දං උත්තානසෙය්‍යං, පිසාවභයතජ්ජිතා.

පාදමුලෙ මහෙසිස්ස, සායෙසුං දීනමානසා;
ඉදං දදාම තෙ නාථ, සරණං හොහි නායකා”ති

චුත්තං, ඉති උත්තානසෙය්‍යනතො පටියාය යාව මන්දදසකං, තාව “මන්දෝ”ති “දාරකො”ති දට්ඨබ්බො.
අප්පත්ථවාචකොපි පන මන්දසද්දෝ හොති, සො පාටිපදිකත්තා ඉධ නාධිප්පෙනො, අථ වා මන්දති අප්පභාවෙන
ගව්‍යති පවත්තතිති නිජ්ජන්තපාටිපදිකවසෙනපි ගහෙතබ්බො.

මුද භාසෙ. භසනං භාසො තුට්ඨී. මොදති, පමොදති. සම්මොදති. සම්මොදකො. සම්මොදමානා ගව්‍යන්ති මුදිතා.
මුදා.

හද කරිසොස්සග්ගෙ. කරිසොස්සග්ගො නාම කරිසස්ස ඔස්සජ්ජනං විස්සජ්ජනං. හදති. උහදති. හදනො.

එත්ථ ව “යෙසං නො සන්ථතෙ දාරකා උහදන්තිපි උම්මිහන්තිපි”ති අයං පාළි නිදස්සනං, තත්‍ර උහදන්තිපිති
වච්චමිපි කරොන්ති. උම්මිහන්තිපිති පස්සාවමිපි කරොන්ති. පච්ඡිමපදස්සත්ථො මිහ සෙවනෙති ධාතුචසෙන
දට්ඨබ්බො. අයං පන චුරාදිගණෙපි වත්තති ද්විගණිකත්තා. ඉමස්මිඤ්භි යානෙ “මුත්තෙති ඔහදෙති වා”ති
වරියාපිටකපාළිප්පදෙසො නිදස්සනං. තත්ථ මුත්තෙතිති පස්සාවං කරොති. ඔහදෙතිති කරිසං විස්සජ්ජෙති.

උද මොදෙ කීළායඤ්ච. උදති. උදානං. උදග්ගො.

තත්ථ උදානන්ති කෙනට්ඨෙන උදානං? උදානනට්ඨෙන. කිමිදං උදානනං නාම? පිහිවෙගසමුට්ඨාපිතො
උදාහාරො. යථා හි යං තෙලාදි මිනිතබ්බවත්ථු මානංගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගව්‍යති, තං “අවසෙකො”ති
චුච්චති. යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අජ්ඣොත්ථරිත්වා ගව්‍යති, තං “ඔසො”ති චුච්චති, එවමෙව යං
පිහිවෙගසමුට්ඨාපිතං චිතක්කච්ඡ්ථාරං හදයං සන්ධාරෙතුං න සක්කොති, සො අධිකො හුත්වා අන්තො අසංශ්ඨහිත්වා
වච්ඡ්ථාරෙන නික්කමන්තො පටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛො උදාහාරවිසෙසො “උදාන”න්ති චුච්චති. උදග්ගොති
සඤ්ජාතසොමනස්සො.

කුද බුද ගුද කීළායමෙව. කොදති. බොදති. ගොදති.

සුද පග්ගරණෙ. සුදති. සුත්තං. සුදො. රඤ්ඤො සුදා මහානසෙ.

එත්ථ ව සුත්තන්ති සුදති ධෙනු විය බීරං අත්ථෙ පග්ගරාපෙතිති සුත්තං, තෙපිටකං බුද්ධවචනං.
සකම්මිකධාතුත්තා පන “පග්ගරාපෙති”ති කාරිතවසෙන අත්ථො කථෙතුං ලබ්භති. තථා හි “කරොති”ති පදස්ස
“නිජ්ථාදෙති”ති අත්ථො කථෙතුං ලබ්භති. සුදොති භත්තකාරො. යො “ආලාරිකො, ඔදනිකො, සුපකාරො,
රසකො”ති ව චුච්චති. සුදති “එවඤ්චෙවඤ්ච කතෙ බාදනීයං වා භොජනීයං වා සුගන්ධං මනාපං සුරසඤ්ච
භවිස්සති”ති රත්ඨනක්‍රියාය සුකුසලතාය රසං පග්ගරාපෙති අහිනිබ්බත්තෙතිති සුදො.

රහද අබ්‍යත්තසද්දෙ. රහදති. රහදො.

හිලාදි සුබෙ ව. වකාරො පුබ්බත්ථාපෙක්ඛකො. හිලාදති. හිලාදනං, හිලාදො,
මෙත්තාසභායකතසත්තමහාහිලාදො.

සද්ද කුච්ඡිතෙ සද්දෙ. සද්දති.

මිද ස්නෙහෙ. ස්නෙහො නාම වසාසඬ්ඨානො ස්නෙහො පීතිස්නෙහොති දුට්ඨො. ඉධ පන වසාසඬ්ඨානො
ස්නෙහො අධිප්පෙනො, මෙදති මෙදො.

එත්ථ ව මෙදතිති මෙදසහිතො භවති අයං පුරිසොති අත්ථො. මෙදො නාම ථුලස්ස සකලසරීරං ඵරිත්වා කිසස්ස
ජඬ්ඨසමංසාදීති නිස්සාය ධීතො පත්ථිත්තසිනෙහො, සො වණ්ණෙන හලිද්දිවණ්ණො හොති. කාරිතෙ “මෙදෙති
මෙදයති”ති රූපානි. තථා හි “තෙ ඉමං කායං බලං ගාහෙත්ති නාම බුහෙත්ති නාම මෙදෙත්ති නාමා”ති පාළි දිස්සති.

තත්ථ මෙදෙන්තිති සඤ්ජාතමෙදං කරොන්තිති අත්ථො. ඉමිස්සා පන ධාතුයා දිවාදිගණං පත්තාය පිතිසිනෙහත්ථෙ “මෙජ්ජති”ති සුද්ධකත්තුරුපං භවති. චුරාදිගණං පන පත්තාය “මෙදෙති මෙදයති”ති සුද්ධකත්තුරුපාති භවන්තිති දට්ඨබ්බං.

සිද මොවනෙ. සිදති. සෙදො.

සන්ද පසවනෙ. පසවනං සන්දනං අවිච්ඡෙදජ්ජවත්ති. සන්දති උදකං. මහන්තො පුඤ්ඤාභිසන්දො.

එත්ථ ච පුඤ්ඤාභිසන්දොති පුඤ්ඤජ්ජවාහො, පුඤ්ඤනදිතිපි චත්තුං යුජ්ජති.

මද්ද මද්දනෙ. මද්දති, පමද්දති. මාරසෙනජ්ජමද්දනො. කණ්ටකං මද්දති.

කදි වෙලම්බෙ. විලම්බභාවො වෙලම්බො. කන්දති.

කද අවිභානෙ රොදනෙ ච. කදති.

බදි උජ්ඣුතෙ. ඡන්දති.

සද සාදනෙ. සදති. අස්සාදො.

සිද විසරණගත්තාවසානෙසු. විසරණං විජ්ජරණං. ගත්තාවසානං ගමනස්ස අවසානං ඔසානං අභාවකරණං, නිසිදනන්ති අත්ථො. සිදති, ලාබ්භි සිදන්ති. සංසිදති, ඔසිදති, පසිදති, විජ්ජසිදති. පසාදො. පසන්තො. විජ්ජසන්තො. පසාදකො. පසාදිතො. පාසාදො. ඔසිදාපකො. කුසිතො. ආසිතො. නිසින්තො. නිසින්නකො. සන්තිසිවෙසු පක්ඛිසු. නිසිදනං, නිසින්නං. නිසජ්ජා. ගොතිසාදො, උපතිසා. සිදෙති. සිදයති. සිදාපෙති. සිදාපයති. පසාදෙති. නිසිදිතුං. නිසිදාපෙතුං, නිසාදෙතුං, නිසිදාපෙති, නිසිදාපෙත්වා. උච්ඡඩ්ගෙ මං නිසාදෙත්වා, පිතා අත්ථානුසාසති. නිසිදිත්වාතිපි පායො. නිසිදිත්වා. නිසිදිත්වාන. නිසිදිතුන . නිසිදිය. නිසිදියාන. සංසිදිත්වා. අවසිදිත්වා. ඔසිදිත්වා.

තත්ථ කුසිතොති විරියෙනාධිගන්තබ්බස්ස අත්ථස්ස අලාභනො කුච්ඡිතෙනාකාරෙන සිදතිති කුසිතො. අථ චා සයම්පි කුච්ඡිතෙනාකාරෙන සිදති අඤ්ඤෙපි සිදාපෙති තං නිස්සාය අඤ්ඤෙසං සිදනස්ස සම්භවතොති කුසිතො. තථා හි චුත්තං –

“පරිත්තං කට්ඨමාරුග්ග, යථා සිදෙ මහණ්ණවෙ;
එවං කුසිතමාගම්ම, සාධජීවිපි සිදති”ති;

කුසිතොති චෙන්ථ දස්ස තත්තං “සුගතො”ති එත්ථ විය “සතස්මිති හොති”ති එත්ථ විය ච. තථා හි සිදතිති සතං, අනිච්චස්සෙතං අධිච්චනං. ඉමිනා උච්ඡෙදදිට්ඨි චුත්තා. සතඉති චෙන්ථ අවිභත්තිකො නිද්දෙසො. සන්තිසිවෙසුති පරිස්සම්චිනොදනත්ථං සබ්බසො නිසිදන්තෙසු, විස්සමානෙසුති අත්ථො, දකාරස්ස චකාරං කත්වා නිද්දෙසො. නිසිදනන්ති නිසිදනක්‍රියා. මඤ්චපීඨාදිකං චා ආසනං. තඤ්ච නිසිදන්ති එත්ථාති නිසිදනන්ති චුච්චති. නිසින්නන්ති නිසිදනක්‍රියා එව. එත්ථ පන “ගතෙ ධීතෙ නිසින්නෙ සුත්තෙ ජාගරිතෙ භාසිතෙ තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරි හොති. මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො මඤ්ඤෙ තයා නිසින්නන්ති කුක්කුච්චං උපදහතිතිආදීසු වස්ස පයොගො වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි ගමනං ගහං, යානං ධීතං, නිසිදනං නිසන්නං, සුපනං සුත්තං, ජාගරණං ජාගරිතං, භාසනං භාසිතන්ති චුච්චති. නිසජ්ජාති නිසිදනා. ගොතිසාදොති ගොතිසජ්ජනා. උපතිසාති උපතිසිදති එලං එත්ථාති උපතිසා, කාරණං. නිසාදෙතුන්ති නිසිදාපෙතුං. නිසාදෙත්වාති නිසිදාපෙත්වා.

භාවෙ නපුංසකො ඤෙයොයා, නිසින්නන්ති රවො පන;
චාවචලිඬිගො තිලිඬිගො සො, ගතාදීසුපායං නයො.

චද යාවනෙ. යාවනං අජ්ඣෙසනං. චදති.

මිද මෙද මෙධාහිංසාසු. මිදති. මෙදති.

නිද නෙද කුච්ඡාසන්තිකරිසෙසු. කුච්ඡා ගරභා. සන්තිකරිසං වොහාරවිසෙසො. නිදති. නෙදති.

බුන්දි නිසානෙ. නිසානං තෙජනං තික්ඛතා. බුන්දති. බොන්දි.

එත්ථ ව බොන්දිති සරිරං. තඤ්භි බුන්දානි තික්ඛානි පිසුණුඵරුසවාවාදීනි වා පඤ්ඤාවිරියාදීනි වා එත්ථ සන්තිති බොන්දිති වුවවති, සඤ්ඤාගපරත්තෙපි උකාරස්සොකාරාදෙසො, පාපකල්යාණජනවසෙනෙස අත්ථො දට්ඨබ්බො. බොන්දිසද්දස්ස සරිරවාචකතා පන –

“නාහං පුන න ව පුන, න වාපි අපුනස්පුනං;
හත්ථිබොන්දිං පචෙක්ඛාමි, තථා හි භයතප්පිතො” තිආදීසු

දට්ඨබ්බො. ඉමානිස්ස නාමානි –

කායො දෙහං සරිරඤ්ච, වජ්‍ර ඛම්බඤ්ච විශ්ගහං;
බොන්දි ගත්තං තනු චෙව, අත්තභාවො තථුපධි;
සමුස්සයොති චෙතානි, දෙහනාමානි භොන්ති හි.

වද වියත්තියං වාචායං. වදති, වජ්ජති. වදෙති, ඔවදති, ඔවදෙති, පට්චදති. අභිවදති, අනුවදති, උපවදති, අපවදති. නිවදති. අඤ්ඤානිපි යොජෙනබ්බානි. තත්ථ “වජ්ජන්තු භොන්තො අමිම”න්ති පාළිදස්සනතො වජ්ජතිති පදං වුත්තං. කෙච් පන ගරු “වජ්ජෙති”ති රුපං ඉච්ඡන්ති, තං උපපරික්ඛිත්වා යුත්තඤ්චෙව ගහෙනබ්බං, “උපාසකො හික්ඛුං වදෙති. තෙන යොගෙන ජනකායං, ඔවදෙති මහාමුනි”ති ව දස්සනතො වදෙති ඔවදෙතිති ව වුත්තං. සබ්බානෙතානි සුද්ධකත්තුපදානි.

ඔවාදෙති , වාදයති, වාදාපෙති, වාදාපයති. වජ්ජෙන්නො, වජ්ජයන්නො, ඉමානි හෙතුකත්තුපදානි.

කම්මෙ “වදියති, ඔවදියති, වජ්ජියති. වදියමානො, වජ්ජමානො, ඔවදියමානො, ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං” ඉච්චාදීනි භවන්ති. “වාදො, ඔවාදො, පට්චවාදො, පවාදො, අභිවාදනං, අනුවාදො, උපවාදො, අපවාදො, විවාදො, නිවාදනං, වජ්ජං, වදනං” ඉච්චෙවමාදීනි නාමිකපදානි යොජෙනබ්බානි.

“වදිතුං, වදිත්වා, විවදිත්වා” ඉච්චෙවමාදීනි ව තුමන්තාදීනි පදානි.

තත්ථ වාදොති කථා. වදිතබ්බං වත්තබ්බන්ති වජ්ජං, කිං තං? වචනං. එතෙන සච්චවජ්ජෙන, සමඛිගිති සාමිකෙන භොමිති එත්ථ හි වචනං “වජ්ජ”න්ති වුවවති. වදන්ති එතෙතානි වදනං, මුඛං. මුඛස්ස හි ඉමානි නාමානි –

වදනං ලපනං තුණ්ඩං, මුඛ මස්සඤ්ච ආනනං;
සුකරාදිමුඛං තුණ්ඩ-මිති ඤෙය්‍යං විසෙසතො.

තත්‍ර වදතිති පිතා පුත්තං වදති. අපිච වදතිති හෙරි වදති, නාදං මුඤ්චතිති අත්ථො. එස නයො වජ්ජතිති එත්ථාපි.

තත්‍රායං පදමාලා, වදති, වදන්ති. වදසි, වදථ. වදාමි, වදාම. වදතෙ, වදන්තෙ. වදසෙ, වදචිහෙ. වදෙ, වදම්හෙ.

වදතු, වදන්තු. වදාහි, වද, වදථ. වදාමි, වදාම. වදනං, වදන්තං. වදස්සු, වදචිහො. වදෙ, වදාමසෙ.

වජ්ජති, වජ්ජන්ති. වජ්ජසි, වජ්ජථ. වජ්ජාමි, වජ්ජාම. වජ්ජතෙ, වජ්ජන්තෙ. වජ්ජසෙ, වජ්ජචිහෙ. වජ්ජෙ, වජ්ජම්හෙ.

වජ්ජතු , වජ්ජන්තු. වජ්ජාහි, වජ්ජ, වජ්ජථ. වජ්ජාමි, වජ්ජාම. වජ්ජනං, වජ්ජන්තං. වජ්ජස්සු, වජ්ජචිහො. වජ්ජෙ, වජ්ජාමිහසෙ. ඉමා ද්වෙ පදමාලා වදධාතුස්ස වජ්ජාදෙසවසෙන වුත්තානි දට්ඨබ්බං. අත්‍රායං සුබ්බමත්ථවිතිවිජයො, “මානුස්සකා ව දිබ්බා ව, තුරියා වජ්ජන්ති තාවදෙ”ති පාළි. එත්ථ වජ්ජන්තිති ඉදං සුද්ධකත්තුපදං තද්දීපකත්තා. කිං විය?

“උදිරයන්තු සඬ්ඛපණවා, වදන්තු එකපොක්ඛරා;
නදන්තු හෙරි සන්තද්ධා, වග්ගු වදන්තු දුන්දුහි”ති

එත්ථ “උදිරයන්තු වදන්තු” ආදීනි විය. තථා හි අට්ඨකථායං “වජ්ජන්තිති වජ්ජිංසුති අතිතවචනෙ වත්තමානවචනං චෙදිතබ්බ”න්ති සුද්ධකත්තුචසෙන විවරණං කතං, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු වදධාතුස්ස වජ්ජාදෙසො දට්ඨබ්බො.

“සඬ්ඛා ව පණවා චෙව, අට්ඨාපි දිණ්ඨිමා බහු;
අත්තලික්ඛම්හි වජ්ජන්ති, දිස්වානච්ඡෙරකං නහෙ”ති

එක් එක් වර්ෂයකින් හෙතුකත්තුපදං තද්දිපකත්තා. තඤ්ච ඛො චණ්ණසන්ධිවිසයත්තා වාදයන්තිති කාරිතපදරූපෙන සිද්ධං. තථා හි “වාදයන්ති”ති පදරූපං පතිට්ඨපෙත්වා යකාරෙ පරෙ සරලොපො කතො, දාසකාරසඤ්ඤාගස්ස ජ්ජකාරද්වයං පුබ්බක්ඛරස්ස රස්සත්තඤ්ච භවති. තෙනාහ අට්ඨකථායං “චජ්ජන්තිති වාදයන්ති”ති හෙතුකත්තුවසෙන විවරණං. තථා හි “දෙවතා නහෙ අච්ඡෙරකං භගවතො යමකපාටිභාරියං දිස්වා අන්තලික්ඛෙ එතානි සඬ්ඛපණවාදීනි තුරියානි වාදයන්ති”ති හෙතුකත්තුවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො භවති, තස්මා ඊදිසෙසු යානෙසු වදස්ස චජ්ජාදෙසො න භවති.

කෙවෙත්ථ වදෙය්‍යං “අන්තලික්ඛමිති චජ්ජන්ති, දිස්වානච්ඡෙරකං නහෙ”ති එත්ථාපි “චජ්ජන්ති”ති පදං සුද්ධකත්තුවසෙව, න හෙතුකත්තුවසදං “චජ්ජන්තිති වාදයන්ති”ති විවරණෙ කතෙපි, තථා හි “යෙ කෙවිමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානා, “ඉදමෙව සච්ච”න්ති විවාදයන්ති”ති ව “එවමිපි විග්ගස්භ විවාදයන්ති”ති ව එවමාදිසු වදන්තිපදෙන සමානත්ථං “වාදයන්ති”ති පදඤ්ච සාසනෙ දිට්ඨ”න්ති? තන්ත, “දිස්වා”ති දස්සනක්‍රියාවචනතො. න හි සඬ්ඛපණවාදීනං පාටිභාරියාදිදස්සනං උපපජ්ජති දස්සනචිත්තස්ස අභාවතොති. සච්චං, තථාපි –

“රාදන්තෙ දාරකෙ දිස්වා, උබ්බිද්ධා විපුලා දුමා;
සයමෙවොනමිත්ථාන, උපගච්ජන්ති දාරකෙ”ති

එත්ථ විය උපවර්තත්තා උපපජ්ජතෙව දස්සනවචනං. තස්මා “චජ්ජන්තිති වාදයන්ති”ති විවරණං සුද්ධකත්තුවසෙන කතන්ති? තන්ත, හෙට්ඨා –

“සඬ්ඛිතියො ච චත්තන්ති, අම්බරෙ අනිලඤ්ජසෙ;
චම්මනද්ධානි වාදෙන්ති, දිස්වානච්ඡෙරකං නහෙ”ති

ඉමින්නා ගාථාය “වාදෙන්තිති වාදයන්ති දෙවතා”ති සපාඨසෙසස්ස අත්ථවිවරණස්ස හෙතුකත්තුවසෙන කතත්තා. අථාපි වදෙය්‍යං “සඬ්ඛා ව පණවා වෙව, අථොපි දිණ්ඨිමා බහු”ති පච්චත්තවචනවසෙන චුත්තත්තා චජ්ජන්තිති පදං කම්මවාචකපද”න්ති වෙ? තමිපි න, කම්මවසෙන විවරණස්ස අකතත්තා, කත්තුවසෙන පන කතත්තානි නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං.

අයමෙත්ථ චිතිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. ද්විගණිකො වද්ධාතු භුවාදිගණිකො ච චුරාදිගණිකො ව. සො හි භුවාදිගණෙ චත්තත්තො “වදති චජ්ජති”ති සුද්ධකත්තුවරූපානි ජනෙත්වා “වාදෙති, වාදයති, වාදාපෙති, වාදාපයති”ති චත්තාරි හෙතුකත්තුවරූපානි ජනෙති, චුරාදිගණෙ පන “වාදෙති, වාදයති”ති සුද්ධකත්තුවරූපානි ජනෙත්වා “වාදාපෙති, වාදාපයති”ති ව ද්වෙ හෙතුකත්තුවරූපානි ජනෙති, තස්මා සාසනෙ “වාදෙන්ති වාදයන්ති”ති සුද්ධකත්තුවරූපානි දිස්සන්ති. “වදෙය්‍ය, වදෙය්‍යං” ඉච්චාදි සබ්බං නෙය්‍යං. “චජ්ජෙය්‍ය, චජ්ජෙය්‍යං” ඉච්චාදි ව සබ්බං නෙය්‍යං චජ්ජාදෙසවසෙන.

අථ වා වදෙය්‍ය, වදෙය්‍යං, චජ්ජං. පිතා මාතා ච තෙ දජ්ජන්ති පදමිව. එත්ථ ව “චජ්ජං වා තෙ න වා චජ්ජං, නත්ථි නාසාය රුහනා”ති පාළි නිදස්සනං. වදෙය්‍යං වාන වදෙය්‍යංවානි අත්ථො. වදෙය්‍යාසි, චජ්ජාසි, චජ්ජෙසි ඉච්චපි. චුත්තො චජ්ජාසි චන්දනං. චජ්ජෙසි ඛො ත්වං වාමුරං. වදෙය්‍යාථ, චජ්ජාථ. අම්මං අරොගං චජ්ජාථ. වදෙය්‍යාමි, චජ්ජාමි, වදෙය්‍යාම, චජ්ජාම. වදෙථ, වදෙරං. වදෙථො, වදෙය්‍යාවිහො, චජ්ජාවිහො. වදෙය්‍යං, චජ්ජං, වදෙය්‍යාමිහෙ, චජ්ජාමිහෙ. පුබ්බෙ විය ඉධාපි යකාරෙ පරෙ සරලොපො දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤානිපි උපපරික්ඛිත්ථා ගහෙතබ්බානි.

ඉදානි පරොක්ඛාදිරූපානි කථයාම. වද, පාවද, යථා බහුව. දකාරලොපෙ “පාව” ඉතිපි රූපං භවති, “පට්ඨං වදෙහි හද්දන්තෙ”ති එත්ථ “පට්ඨ”න්ති පදං විය. තථා හි “යො ආතුමානං සයමෙව පාව” ඉති පාළි දිස්සති. එත්ථ පසද්දො උපසග්ගො දීඝං කත්වා චුත්තො “පාවදති පාවචන”න්තිආදිසු විය, පාවානි ව ඉදං අතීතවචනං, අට්ඨකථායං පන අතීතවචනං ඉදන්ති ජානන්තොපි ගරු චත්තමානවචනවසෙන “පාවානි වදති”ති විවරණමකාසි ඊදිසෙසු යානෙසු කාලවිපල්ලාසවසෙන අත්ථස්ස චත්තබ්බත්තා.

ආයස්මාපි ව සාරිපුත්තො නිද්දෙසෙ “යො ආතුමානං සයමෙව පාවා”ති පදං නික්ඛිපිත්වා ආතුමා චුච්චති අත්තා, සයමෙව පාවානි සයමෙව අත්තානං පාවදති, “අභමස්මි සීලසම්පන්නො”ති වා “චතසම්පන්නො”ති වානි චත්තමානවචනෙන අත්ථං නිද්දිසි. අථ වා පාවානි ඉදං න කෙවලං වද්ධාතුවසෙනෙව නිජ්චන්තං, අථ ඛො උධාතුවසෙනපි. තථා හි ඉදං පපුබ්බස්ස උසද්දෙ ඉති ධාතුස්ස පයොගෙ උකාරස්ස ඔකාරාදෙසං කත්වා තතො පරොක්ඛාභූතෙ අකාරෙ පරෙ ඔකාරස්ස ආවාදෙසං තතො ව සන්ධිකිච්චං කත්වා සිජ්ඣති, තස්මා උධාතුස්ස වද්ධාතුයා සමානත්ථත්තා තන්තිජ්චන්තරූපස්ස ව වද්ධාතුයා නිජ්චන්තරූපෙන සමානරූපත්තා “සයමෙව අත්තානං පාවදති”ති වද්ධාතුවසෙන නිද්දිසිති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි විච්ඡින්නා පදමාලා සට්ඨති. වද, වද්දං. වදෙ, වදිත්ථ, වදං, වදිමිහ. වදිත්ථ, වදිරෙ. වදිත්ථො, වදිච්චො. වදිං, වදිමිහෙ. පාවද, පාව ඉච්චපි. පාවද්ද. පාවදෙ, පාවදිත්ථ. පාවදං, පාවදිමිහ. පාවදිත්ථ, පාවදිරෙ. පාවදිත්ථො, පාවදිච්චො.

පාවදිං, පාවදිමහෙ. තථා “වජ්ජ, වජ්ජ” ඉච්චාදිනි පරොක්ඛාරුපානි.

“අවදා, අවදු. අවජ්ජා, අවජ්ජ” ඉච්චාදිනි භියාත්තනිරුපානි.

“අවදි, වදි, අවදුං, වදුං, අවදිංසු, වදිංසු. අවජ්ජි, වජ්ජි” ඉච්චාදිනි අජ්ජනනිරුපානි.

“වදිස්සති, වදිස්සන්ති. වජ්ජිස්සති, වජ්ජිස්සන්ති” ඉච්චාදිනි භවිස්සන්තිරුපානි.

“අවදිස්සා, වදිස්සා, අවජ්ජිස්සා, වජ්ජිස්සා” ඉච්චාදිනි කාලාතිපත්තිරුපානි. සෙසානි සබ්බානිපි යථාසම්භවං විත්ථාරොතබ්බානි. යා පනෙත්ථ වද්ධාතු වියත්තියං වාචායං චූත්තා, සා කත්ථවි “වදන්තං ඵකපොක්ඛරා. හෙරිවාදකො” තිආදිසු අබ්‍යන්තසද්දෙපි වත්තති උපවර්තවසෙනාති දට්ඨබ්බං.

විද ඤාණෙ. ඤාණං ජානනං. විදති. වෙදො. විදු. කාරිතෙ “වෙදෙති. වෙදයති. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙති. වෙදයන්ති ව තෙ තුට්ඨිං, දෙවා මානුසකා උභො” ති පයොගා. තත්ථ පවෙදෙතීති බොධෙති ඤාපෙති පකාසෙති. වෙදොති විදති සුබ්බමපි කාරණං ආජානාතීති වෙදො, පඤ්ඤායෙනං නාමං. “වෙදෙහමුති” ති එත්ථ භි ඤාණං වෙදොති වුවිච්චි. වෙදොති වා වෙදගත්ථස්සපි නාමං විදන්ති ජානන්ති එතෙන උච්චාරිතමත්තෙන තදාධාරං පුග්ගලං “බ්‍රාහ්මණො අය” න්ති, විදන්ති වා එතෙන බ්‍රාහ්මණා අත්තනා කත්තබ්බකිච්චන්ති වෙදො. සො පන ඉරුවෙදයපුච්චෙදසාමවෙදවසෙන තිවිධො. ආට්ඨිකණවෙදං පන පණිතජ්ඣාසයා න සික්ඛන්ති පරුපසාතසහිත්තා. තස්මා පාළියං “තිණ්ණං වෙදානං පාරගු” ති චූත්තං. එතෙයෙව “ජන්දො, මන්තො, සුතී” ති ව වුවිච්චන්ති.

පඤ්ඤායං තුට්ඨියං වෙදෙ, වෙදසද්දො පවත්තති;

පාවකෙපි ව සො දිට්ඨො, ජාතසද්දපුරෙවරො;

පච්ඡානුගෙ ජාතසද්දෙ, සති තුට්ඨපනෙපි ව;

“වෙදගු සබ්බධම්මෙ” ති එත්ථාපි විදිතෙසු ව.

විදුති පණ්ඩිතමනුස්සො. සො භි යථාසභාවතො කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච කුසලාදිහෙදෙ ව ධම්මෙ විදතීති “විදු” ති වුවිච්චි.

රුද අස්සුචිමොවනෙ, සකම්මිකවසෙනිම්ස්සා අත්ථො ගහෙනබ්බො. රොදති, රුදති ඉච්චපි. රුණ්ණං. රුදිතං. රොදනං. රොදන්තො. රොදමානො. රොදන්ති. රොදමානා. රුදමුඛා. රුදං. රුදන්තො.

තත්ථ රොදතීති කිං රොදති? මතං පුත්තං වා භාතරං වා රොදති. තත්‍රායං පාළි “නාහං භන්තෙ එතං රොදාමි, යං මං භන්තෙ භගවා එවමාහ”. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – “යං මං භන්තෙ භගවා එවමාහ, අහං එතං භගවතො බ්‍යාකරණං න පරොදාමි න පරිදෙවාමි න අනුත්ථුනාමි” ති එවං සකම්මිකවසෙනත්ථො වෙදිතබ්බො, න අස්සුමුඤ්චනමත්තෙන.

‘මතං වා අම්ම රොදන්ති, යො වා ජීවං න දිස්සති;

ජීවන්තං අම්ම පස්සන්ති, කස්මා මං අම්ම රොදස්සි’ ති

අයඤ්චෙත්ථ පයොගො” ති ඉදමට්ඨකථාවචනං. ඉදං පන ටීකාවචනං – “යථා සකම්මකා ධාතුසද්දා අත්ථවිසෙසවසෙන අකම්මකා හොන්ති ‘විබුද්ධො පුරිසො විබුද්ධො කමලසණ්ඨො’ ති, එවං අත්ථවිසෙසවසෙන අකම්මකාපි සකම්මකා හොන්තීති දස්සෙතුං ‘න පරිදෙවාමි න අනුත්ථුනාමි’ ති ආහ. අනුත්ථුනසද්දො සකම්මකවසෙන පයුජ්ජති ‘පුරාණානි අනුත්ථුන’ න්තිආදිසු. අයඤ්චෙත්ථ පයොගොති ඉමිනා ගාථාය අනුත්ථුනනං රුදනං අධිප්පෙතන්ති දස්සෙති” ති.

දලිද්ද දුග්ගතියං. දුක්ඛස්ස ගති පතිට්ඨානි දුග්ගතීති අයං අත්ථො “අපායං දුග්ගතිංචිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති” තිආදිසු යුජ්ජති, ඉධ පන ඉදං අත්ථං අග්ගහෙත්වා අඤ්ඤො අත්ථො ගහෙනබ්බො. කථං දුග්ගතීති? දුක්ඛෙන කිච්ඡෙන ගති ගමනං අන්තපානාදිලාභො දුග්ගතීති. දලිද්දති. දලිද්දො, දලිද්දි, දාලිද්දියං. තත්ථ දලිද්දතීති සබ්බං ඉච්ඡිතිච්ඡිතං පරං යාවිත්වා එව දුක්ඛෙන අධිගච්ඡති, න අයාවිත්වාති අත්ථො. දලිද්දොති දුග්ගතමනුස්සො. දලිද්දිති දුග්ගතා නාරි. දලිද්දස්ස භාවො දාලිද්දියං. එත්ථ ව සබ්බමෙව “දලිද්දතී” ති ලොකිකජපයොගදස්සනතො “දලිද්දතී” ති ක්‍රියාපදං විභාවිතං. සාසනෙ පන තං ක්‍රියාපදං න ආගතං, “දලිද්දො දලිද්දි” ති නාමපදානියෙව ආගතානි. අනාගතමපි තං “නාට්ඨි” ති පදමිව සාසනානුලොමත්තා ගහෙනබ්බමෙව. ගරු පන කච්චායනමත්තවසෙන දල දුග්ගතිමිභීති දුග්ගතිවාචකදලධාතුතො ඉද්දපච්චයං කත්වා “දලිද්දො” ති නාමපදං දස්සෙසුං.

තුද බ්‍යථනෙ. තුදති, විතුදති. කම්මති “තුජ්ජති, විතුජ්ජමානො, වෙදනාභිභුන්තො” ති රුපානි.

තුදන්ති වාචාහි ජනා අසඤ්ඤතා,
සරෙහි සඬිගාමගතංව කුඤ්ජරං;
සුත්ථාන වාකාං ඵරුසං උදිරිතං,
අධිවාසයෙ හික්ඛු අදුට්ඨචිත්තො;

නුද පෙරණෙ. පෙරණං වුණ්ණිකරණං පිසනං, නුදති, පනුදති. පනුදනං.

විදි ලාභෙ. චිත්තදිති. උට්ඨානා චිත්තදතෙ ධනං. ගොචිත්ථො.

බදි පරිසාතෙ. පරිසාතං සමන්තතො හනනං. බන්දති.

දකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

ධා ධාරණෙ. දධාති, විදධාති. යං පණ්ඨිතො නිපුණං සංවිධෙති. නිධිං නිධෙති. නිධි නාම නිධියති. තාව සුනිහිතො සන්තො. යතො නිධිං පරිහරි. නිදහති. කුහිං දෙව නිදහමි. පරිදහති. යො වත්තං පරිදහිස්සති. ධස්සති. පරිධස්සති. බාලොති පරං පදහති. සකායා බො අම්බට්ඨ රාජානං උක්කාකං පිතාමහං දහන්ති. සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං. සද්ධා, සද්දහනා, සද්ධාතබ්බං, සද්දහිතබ්බං, සද්ධායිකො, පච්චයිකො. සද්ධෙය්‍යාවචසා උපාසිකා. සද්දහිතුං, සද්දහිත්වා. විසෙසාධානං. සොතාවධානං. සොතං ඔදහති. ඔහිතසොතො. සොතං ඔදහිත්වා. මච්චුධෙය්‍යං, මාරධෙය්‍යං, නාමධෙය්‍යං, ධාතු, ධාතා, විධාතා. විධි. අහිධානං, අහිධෙය්‍යං, නිධානවතී වාචා, ආධානගාහී, සන්ධි. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

විපුබ්බො ධා කරොත්‍යත්ථෙ, අහිපුබ්බො තු භාසනෙ;
නායාසංපුබ්බො යථායොගං, නායාසාරොපනසන්ධිසු.

ඉමස්මා පන ධාධාතුතො පුබ්බස්ස අපි ඉච්චුපසග්ගස්ස අකාරො ක්චචි නිච්චං ලොපං පජ්ජොති, ක්චචි නිච්චං ලොපං න පජ්ජොති. අනු ලොපො වුච්චතෙ, ද්වාරං පිදහති, ද්වාරං පිදහන්තො, පිදහිතුං, පිදහිත්වා, එවං අකාරලොපො හවති. ද්වාරං අපිදහිත්වා, එවං අකාරලොපො න හවති. එත්ථ හි අකාරො අපිඋපසග්ගස්ස අවයවො න හොති. කිත්ති වෙ? පටිසෙධන්ථාවකො නිපාතොයෙව, උපසග්ගාවයවො පන අදස්සනං ගතො, අයං නිච්චාලොපො. එවං ධාධාතුතො පුබ්බස්ස අපි ඉච්චුපසග්ගස්ස අකාරො ක්චචි නිච්චං ලොපං පජ්ජොති, ක්චචි නිච්චං ලොපං න පජ්ජොති. ඉදං අච්ඡරියං ඉදං අබ්භුතං. යනු හි නාම හගවතො පාවචනෙ එවරූපපොපි නයො සන්දිස්සති විඤ්ඤානං හදයවිම්භාපනකරො, යො එකස්මිංයෙව ධාතුමිහි එකස්මිංයෙව උපසග්ගෙ එකස්මිංයෙවත්ථෙ ක්චචි ලොපාලොපවසෙන විහජිතුං ලබ්භති. ඉදානි මයං සොතුනං පරමකොසල්ලජනනත්ථං තදුභයමිපි ආකාරං එකජ්ඣං කරොන්තා තදාකාරවතිං ජිනවරපාළිං ආනායාම –

“ගඬිගං මෙ පිදහිස්සන්ති, න තං සක්කොමි බ්‍රාහ්මණ;
අපිධෙතුං මහාසින්ධුං, තං කථං සො හවිස්සති;
න තෙ සක්කොමි අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතො.

චිත්තත්ථසාධනිං එතං, ගාථං සම්භවජාතකෙ;
පඤ්ඤාසම්භවමිච්ඡන්තො, කරෙ චිත්තෙ සුමෙධසො”ති.

ධු ගතිපෙරියෙසු. ගති ගමනං, පෙරියං ථීරභාවො. ධවති. ධුවං.

එත්ථ ව ධුවන්ති ථීරං. “නිච්චො ධුවො සස්සතො අච්ඡරිණාමධම්මො”තිආදීසු විය, තස්මා ධුවන්ති ථීරං කිඤ්චි ධම්මජාතං. අථ වා ධුවන්ති ඉදං ගතිපෙරියත්ථවසෙන නිබ්බානස්සෙව අධිවචනං හවිතුමරහති. තඤ්චි ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණසොකාදිතො මුච්චිතුකාමෙහි ධවිතබ්බං ගන්තබ්බන්ති ධුවං, උජ්ජාදවයාභාවෙන වා නිච්චසභාවන්තා ධවති ථීරං සස්සතං හවතිති ධුවං. යඤ්චි සන්ධාය හගවතා “ධුවඤ්ච වො හික්ඛවෙ දෙසෙස්සාමි ධුවගාමිනිඤ්ච පටිපද”න්ති වුත්තං. ධුවසද්දො “වචනං ධුවසස්සත”න්ති එත්ථ ථීරෙ වත්තති. “ධුවඤ්ච හික්ඛවෙ දෙසෙස්සාමි”ති එත්ථ නිබ්බානෙ. “ධුවං බුද්ධො හවිස්සමි”ති එත්ථ පන එකංසෙ නිපාතපදභාවෙන වත්තතිති ද්වයිබ්බං.

ධු විධුනතෙ. උාකාරස්ස උචත්තං. ධුවති. ධුවිතා, ධුවිතබ්බං. රස්සත්තෙ “ධුතො, ධුතවා” ඉච්චපි රූපානි හවන්ති.

ධෙ පානෙ. ධයති, ධියති. ධෙන.

එත්ථ ව ධෙනුති ධයති පිවති ඉතො ධිරං පොතකොති ධෙනු, “ගොධෙනු, අස්සධෙනු, මීගධෙනු”ති ධෙනුසද්දො සාමඤ්ඤවසෙන සපොතිකාසු තිරච්ඡානගතිත්ථිසු වත්තති, එවං සන්තෙපි යෙභුයොන ගාවියං වත්තති. තථා හි “සත්ත ධෙනුසතෙ දත්වා”ති පාළි දිස්සති.

සිදු ගතියං සෙධති, නිසෙධති, පටිසෙධති. සිද්ධො, පසිද්ධො, නිසිද්ධො, පටිසිද්ධො, පටිසෙධිතො, පටිසෙධකො, පටිසෙධො, පටිසෙධිතුං, පටිසෙධිත්වා. ඉධ අවිත්තෙයාඛලත්තා උපසග්ගානං තංයොගෙ සිදුධාතුස්ස නානප්පකාරා අත්ථා සම්භවන්ති, අඤ්ඤෙසම්පි එවමෙව.

සිදු සත්ථෙ මඬගලො ව. සත්ථං සාසනං, මඬගලාං පාපවිනාසනං වුද්ධිකාරණං වා. සෙධති. සිද්ධො, පසිද්ධො, පසිද්ධි.

දධ ධාරණං. ජනස්ස තුට්ඨිං දධතෙති දධි. ධකාරස්ස භකාරත්තෙ “දහති”ති රූපං. අයං ඉත්ථි ඉමං ඉත්ථිං අයාසිකං දහති. ඉමෙ පුරිසා ඉමං පුරිසං පිනාමහං දහන්ති. විත්තං සමාදහාතබ්බං. සමාදහං විත්තං.

එධ වුද්ධියං ලාභෙ ව. එධති. එධො, සුඛෙධිතො. ගම්භීරෙ ගාධමෙධති.

එත්ථ ව එධොති එධති. වඩ්ඪති එතෙන පාවකොති එධො. ඉන්දනං, උපාදානං. සුඛෙධිතොති සුඛෙන එධිතො, සුඛසංවඩ්ඪිතොති අත්ථො. ගාධමෙධති ගාධං පතිට්ඨිතං එධති ලහති.

බද්ධ සංහරිසෙ. සංහරිසො විනිබද්ධක්‍රියා. බද්ධති, විනිබද්ධති. විනිබද්ධා.

ගාධ පතිට්ඨානිස්සයගන්ධෙසු. ගාධති. ගාධං කත්තා. ගම්භීරතො අගාධං.

බාධ විලොළනෙ බාධති, විබාධති. ආබාධො. ආබාධති විත්තං විලොළෙතිති ආබාධො.

නාධ යාවනාදිසු. නාධති. නාධනං.

බන්ධ බන්ධනෙ බන්ධති. බන්ධනකො, බන්ධො, බන්ධාපිතො, පටිබන්ධො, බන්ධනං, බන්ධො, සම්බන්ධනං, සම්බන්ධො, පබන්ධො, බන්ධු.

තත්ථ බන්ධනන්ති බන්ධන්ති සත්තෙ එතෙනාති බන්ධනං, සඬ්ඛලිකාදි. “අයං අම්භාකං වංසො”ති සම්බන්ධිතබ්බවයෙන බන්ධු, ථෙරගාථාසංවණ්ණනායං පන “පෙමබන්ධනෙන බන්ධු”ති වුත්තං.

දධ අසීසවාරෙ. අසීසවාරො අසීසප්පවත්ති. දන්ධති. දන්ධො, දන්ධපඤ්ඤො. යො දන්ධකාලෙ තරති, තරණියෙ ව දන්ධති.

වද්ධ වද්ධනෙ. වද්ධති. වද්ධි, වුද්ධි, වද්ධො, වුද්ධො, ජාතිවුද්ධො, ගුණවුද්ධො, වයොවුද්ධො.

යෙ වුද්ධමපවායන්ති, නරා ධම්මස්ස කොවිදා;
දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා, සම්පරායෙ ව සුග්ගතිං.

සදු සද්දකුච්ඡියං. සධති.

පිළඬි අලඬිකාරෙ. පිළන්ධති. පිළන්ධනං.

පිළන්ධනමලඬිකාරො, මණ්ඩනඤ්ඤ වීභුසනං;
පසාධනඤ්ඤවාහරණං, පරියායා ඉමෙ මතා.

මෙධ හිංසායං සඬ්ඛමෙ ව. මෙධති. මෙධා, මෙධාවි. අනු මෙධාති අසනි විය සිලුවවයෙ කිලෙසෙ මෙධති හිංසතිති මෙධා. මෙධති වා සිරියා සිලාදීහි ව සප්පුරිසධම්මෙහි සහ ගව්ජති න එකිකා හුත්වා තිට්ඨතිති මෙධා, පඤ්ඤායෙන නාමං. තථා හි –

“පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති,
නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං;
සිලං සිරි වාපි සතඤ්ඤ ව ධම්මො,
අන්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති”ති

වුත්තං. මෙධාවීති ධම්මොපපඤ්ඤාය ව සමන්තාගතො පුග්ගලො.

සබ්බ මබ්බ උත්තේ. සධති. මධති. මබ්බ.

බුධ බොධනෙ. බොධති. බුද්ධො. අභිසම්බුද්ධානො. සම්බුද්ධං. අසම්බුද්ධං. බොධි. දිවාදිගණෙපි අයං දිස්සති. තත්ත්ව “බුද්ධත්ව” ති රූපං, ඉධ පන “බොධති” ති රූපං. “යො නින්දං අපබොධති” ති පාළි දිස්සති. කාරිතෙ පන “බොධෙති” ඉච්චාදිති.

යුධ සම්පභාරෙ. යොධති. යොධො. යොධෙට් මාරං පඤ්ඤාචුධෙන. යුද්ධං. වරණායුධො, වරණාචුධො වා. ආචුධං. දිවාදිගණිකස්ස පනස්ස “යුද්ධත්ව” ති රූපං.

දිධි දිත්තිවෙධනෙසු. දිධති. දිධිති. එත්ථ ව දිධිති රස්මි. අනෙකානි හි රස්මිනාමානි.

රස්මි ආභා පභා රංසි, දිත්ති හා රූචි දිධිති;
මරිචි පුත්ති භාණ්ඩ’සු, මයුබො කිරණො කරො;
නාගධාමො ව ආලොකො, ඉච්චෙතෙ රස්මිවාචකා.

චකාරන්තරූපානි.

නකාරන්තරාකු

නී නයෙ. නෙති, නයති, විනෙති. විනෙයා හදයෙ දරං. ආනෙති. ආනයති. නෙතා. විනෙතා. නායකො. නෙයෙයා . වෙනෙයෙයා. වෙනයිකො. විනිතො පුරිසො. නියමානෙ පිසාවෙන, කින්ත්වා තාත උදික්ඛති. නියන්තො. නෙත්තං. නෙත්ති. භවනෙත්ති සමුහතා. නෙත්තිකො. උදකඤ්ඤි නයන්ති නෙත්තිකා. නෙත්තා. නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සති. නයො. විනයො. ආයතනං. නෙතුං. විනෙතුං. නෙත්වා. විනෙත්වා ඉච්චාදිති.

තත්ථ නෙත්තන්ති සමච්ඡමං දස්සෙත්තං අත්තභාවං නෙත්ති නෙත්තං, චක්ඛු. නෙත්තිති නෙත්ති එතාය සත්තෙති නෙත්ති, රජ්ජු. භවනෙත්තිති භවරජ්ජු, තණ්හායෙතං නාමං. තාය හි සත්තා ගොණා විය ගීවාය බන්ධිත්වා තං භවං නියයන්ති, තස්මා භවනෙත්තිති වුච්චති. නෙත්තිකාති කස්සකා. නෙත්තාති ගවජෙට්ඨකො යුප්පති. නයොති නයනං ගමනං නයො, පාළිගති. අප්ථ වා තත්ථ තත්ථ නෙතබ්බොති නයො, සදිසභාවෙන නෙතබ්බාකාරො. නියතිති නයො, තථත්තනායදි. නියති එතෙනාති නයො, අන්තද්වයවිච්ඡන්තනායදි.

තථා හි ඡබ්බිධො නයො තථත්තනායො පත්තිනායො දෙසනානායො අන්තද්වයවිච්ඡන්තනායො අචිත්තෙයානායො අධිප්පායනායොති. තෙසු තථත්තනායො අන්තද්වයවිච්ඡන්තනායෙන නියති, පත්තිනායො අචිත්තෙයානායෙන, දෙසනානායො අධිප්පායනායෙන නියති. එත්ථාදිමිති තිවිධො නයො කම්මසාධනෙන නියති “නයො” ති වුච්චති, පච්ඡිමො පන තිවිධො නයො කරුණසාධනෙන නියති එතෙන තථත්තාදිතයත්තයමිති “නයො” ති වුච්චති. ඉමස්මිං අත්ථෙ පපඤ්චියමානෙ ගන්ථවිත්ථාරො සියාති විත්ථාරො න දස්සිතො.

අපරොපි චතුබ්බිධො නයො එකත්තනායො නානත්තනායො අබ්‍යාපාරනායො එවංධම්මතානායොති.

විනෙති සත්තෙ එත්ථ, එතෙනාති වා විනයො. කායවාචානං විනයනතොපි විනයො. ආයතනන්ති අනමතග්ගෙ සංසාරෙ පවත්තං අතීච ආයතං සංසාරදුක්ඛං යාව න නිවත්තති, තාව නයතෙව පවත්තතෙවාති ආයතනං.

අයං පනෙත්ථ අත්ථුද්ධාරො. “ආයතනන්ති අස්සානං කම්බොජො ආයතනං, ගුන්තං දක්ඛිණාපථො ආයතන”න්ති එත්ථ සඤ්ජාතිට්ඨානං ආයතනං නාම. “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬිගමා.

ජායං ජායත්ථිතො යන්ති, එලත්ථං එලභොජිතො” ති එත්ථ සමොසරණට්ඨානං. “පඤ්චිමානි හික්ඛවෙ විමුක්තායතනානි” ති එත්ථ කාරණං. අඤ්ඤෙපි පන පයොගා යත පතියතනෙති එත්ථ පකාසිතා.

නී පාපනෙ. නෙති, නයති. නයනං.

නු ථුතියං. නොති, නවති. නුතො.

එත පන ධන සද්දෙ. එනති. පනති. ධනති.

කත දිත්තිකන්තිසු. කනති. කඤ්ඤා. කනකං.

එත්ථ ව යොබ්බනිභාවෙ ධීතත්තා රූපවිලාසෙන කනනි දිප්පති විරොවතීති කඤ්ඤා. අථ වා කනියති කාමයහි අභිපත්ථියති පුරිසෙහීතිපි කඤ්ඤා, යොබ්බනිත්ථී. කනකන්ති කනති, කනියතීති වා කනකං, සුවණ්ණං. සුවණ්ණස්ස හි අනෙකානි නාමානි.

සුවණ්ණං කනකං හෙමං, කඤ්චනං භට්ඨකම්පි ව;
ජාතරූපං තපතීයං, වණ්ණං තබ්බෙදකා පන;
ජම්බුනදං සිඨගිකඤ්ච, වාමිකරන්ති භාසිතා.

වන සන සම්භත්තියං. වනති. වනං. සනති.

තත්ථ වනන්ති. තං සම්භජන්ති මයුරකොකිලාදයො සත්තාති වනං, අරඤ්ඤං. වනති සම්භජති සංකිලෙසපුග්ගලන්ති වනං, තණ්හා.

මන අබ්භාසෙ. මනති. මනො.

මාන වීමංසායං, වීමංසති. වීමංසා.

ජන සුන සද්දෙ. ජනති. සුනති.

එත්ථ ව “කස්මා තෙ එකො භූජො ජනති, එකො තෙ න ජනති භූජො”ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ ජනතීති සුනති සද්දං කරොති.

බත්ත අවදාරණෙ බනති. සුබං. දුක්ඛං. බතො ආවාටො.

තත්ථ සුබන්ති සුට්ඨු දුක්ඛං බනතීති සුබං. දුට්ඨු බනති කායිකවෙනසිකසුබන්ති දුක්ඛං. අඤ්ඤමඤ්ඤපටිපක්ඛා හි එතෙ ධම්මා. ද්විධා විත්තං බනතීති වා දුක්ඛං. චුරාදිගණවසෙන පන “සුබයතීති සුබං, දුක්ඛයතීති දුක්ඛං”න්ති නිබ්බවනානි ගහෙතබ්බානි. සමාසපඥසෙන “සුකරං බමස්සාති සුබං, දුක්කරං බමස්සාති දුක්ඛං”න්ති නිබ්බවනානිපි විවිධා හි සද්දානං බ්‍යුප්පත්ති පවත්ති නිමිත්තඤ්ච.

දාන අවබණ්ඩනෙ. දානති. අපදානං.

සාන තෙජනෙ. තෙජනං නිසානං. සානති.

හන භිංසාගතීසු. එත්ථ පන භිංසාවචනෙන එරූසාය වාචාය පිළුනඤ්ච දණ්ඩාදීහි පහරණඤ්ච ගහිතං, තස්මා හන භිංසාපහරණගතීසුති අත්ථො ගහෙතබ්බො. තථා හි “රාජානො චොරං ගහෙත්වා හනෙය්‍යුං වා බන්ධෙය්‍යුං වා”ති. පාඨස්ස අත්ථං සංවණ්ණෙත්තෙහි “හනෙය්‍යුන්ති පොටෙය්‍යුඤ්චෙව ඡිත්ථෙය්‍යුඤ්චා”ති චුත්තං. එත්ථ ව ඡෙදනං නාම හත්ථපාදාදිඡෙදනං වා සීසවිඡෙදවසෙන මාරණං වා. හනස්ස වධාදෙසො සාතාදෙසො ව භවති, හන්ති හනති, හනන්ති. හනසී, හනථ. සෙසං සබ්බං නෙය්‍යං.

භිංසාදයො වත්තාරො අත්ථා ලබ්භන්ති. “හන්ති හත්ථෙහි පාදෙහි”ති එත්ථ පන හන්තීති පහරන්ති අත්ථො. “කුද්ධො හි පිතරං හන්ති. වික්කොසමානා තිබ්බාහි, හන්ති තෙසං වරං වර”න්ති. එත්ථ හන්තීති මාරෙන්තිති අත්ථො. “වධති, වධෙති, සාතෙති” ඉච්චපි රූපානි භවන්ති. තත්ථ “වධති න රොදති, ආපත්ති දුක්ඛකටස්ස. අත්තානං වධිත්වා වධිත්වා රොදති”තිආදීසු වධො පහරණං. පාණං වධෙති. පාණවධො. “එස වධො බණ්ඩභාලස්ස. සත්තෙ සාතෙති”ති ව ආදීසු වධො මාරණං.

“උපාහනං, වට්ඨ”ති ව එත්ථ හනවධසද්දත්ථොගමනං. “පුරිසං හනති. සීතං උණ්භං පටිහනති” ඉච්චාදීනි කත්තුපදානි. දෙවදත්තො යඤ්ඤදත්තෙන හඤ්ඤති. තතො වාතාතපෙ සොරෙ, සඤ්ජාතෙ පටිහඤ්ඤති. පච්චත්තවචනස්සෙකාරත්තං, යථා “වනජ්ජගුම්බෙ”ති. විහාරෙතානි පදං සම්බන්ධිතබ්බං, ඉච්චාදීනි කම්මපදානි. හන්තා. හතො. වධකො. වට්ඨ. ආසාතො. උපසාතො. සාතකො. පටිසො. සඨසො. බ්‍යග්ගො. සකුණග්ගි. හන්තුං, හනිතුං, හන්ත්වා, හනිත්වා. වජ්ඣෙත්වා, වධිත්වා ඉච්චාදීනි සනාමිකානි තුමන්තාදිපදානි.

තත්ථ උපාහනන්ති තං තං යානං උපහනන්ති උපගච්ජන්ති තතො ව ආහනන්ති ආගච්ජන්ති එතෙනානි උපාහනං. වට්ඨති කිලෙසවසෙන සුනබම්පි උපගමනසීලානි වට්ඨ, සබ්බාසං ඉත්ථීනං සාධාරණමෙතං. අථ වා වට්ඨති සුණ්ඨා. තථා හි “තෙන හි වට්ඨ යදා උතුරී අහොසි, පුප්ථං තෙ උප්පන්තං, අථ මෙ ආරොවෙය්‍යාසී”ති එත්ථ වට්ඨති සුණ්ඨා චුච්චති. සා පන “අයං නො පුත්තස්ස හරියා”ති සස්සුසසුරෙහි අධිගන්තබ්බා ජානිතබ්බානි වට්ඨති චුච්චති. ගත්තත්ථානං කත්ථවි

බුද්ධියත්පකට්ඨනතො අයමත්ථො ලබ්භතෙව. “සුඤ්භා, සුඤ්ඤා, වුට්ඨ” ඉව්වෙනෙ පරියායා. සඬ්ඝොති හික්ඛුසමුභො. සමග්ගං කම්මං සමුපගච්ඡන්ති සඬ්ඝො, සුට්ඨු වා කිලෙසෙ හන්ති තෙන තෙන මග්ගාසිනා මාරෙතීතිපි සඬ්ඝො, පුට්ඨ්ඡනාරියවසෙන වුත්තානෙනාති. විවිධෙ සත්තෙ ආහන්ති භුසො ඝාතෙතීති බ්‍යග්ඝො. සො එව “විග්ග්ඝො, වග්ග්ඝො”ති ව වුව්වති. අපරම්පි පුණ්ඩරිකොති තස්ස නාමං. දුබ්බලෙ සකුණෙ හන්තිති සකුණග්ගි, සෙනො, අයං පන හනාධාතු දිවාදිගණෙ “පටිහඤ්ඤති”ති අකම්මකං කත්තුපදං ජනෙති. තථා හි “බුද්ධස්ස හගවතො වොහාරො ලොකියෙ සොතෙ පටිහඤ්ඤති”ති ආදිකා පාළියො දිස්සන්ති.

අන පාණනෙ. පාණනං සසනං. අනති. ආනං, පානං. “තත්ථ ආනන්ති අස්සාසො. පානන්ති පස්සාසො. එතෙසු අස්සාසොති බ්‍හි නික්ඛමනවාතො. පස්සාසොති අන්තො පටිසනවාතො”ති විනයට්ඨකථායං වුත්තං, සුත්තන්තට්ඨකථාසු පන උප්පට්ඨපාටියා ආගතං. තත්ථ යස්මා සබ්බෙසම්පි ගබ්භසෙය්‍යාකානං මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනකාලෙ පදමං අබ්භන්තරවාතො බ්‍හි නික්ඛමති, පච්ඡා බාහිරවාතො සුබ්බමං රජං ගහෙත්වා අබ්භන්තරං පටිසන්තො තාලුං ආභව්ව නිබ්බායති, තස්මා විනයට්ඨකථායං “අස්සාසොති බ්‍හි නික්ඛමනවාතො, පස්සාසොති අන්තො පටිසනවාතො”ති වුත්තං. එතෙසු ද්විසු නයෙසු විනයනයෙන අන්තො උට්ඨිතසසනං අස්සාසො, බ්‍හි උට්ඨිතසසනං පස්සාසො. සුත්තන්තනයෙන පන බ්‍හි උට්ඨිතත්වාපි අන්තො සසනතො අස්සාසො. අන්තො උට්ඨිතත්වාපි බ්‍හි සසනතො පස්සාසො. අයමෙව ව නයො “අස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සනියා අනුගච්ඡතො අජ්ඣන්තං වික්ඛෙපගතෙන විත්තෙන කායොපි චිත්තම්පි සාරද්ධා ව භොන්ති ඉඤ්ජිතා ව එන්ද්‍රිතා වා”ති, “පස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සනියා අනුගච්ඡතො බ්‍හිද්ධා වික්ඛෙපගතෙන විත්තෙන කායොපි චිත්තම්පි සාරද්ධා ව භොන්ති ඉඤ්ජිතා ව එන්ද්‍රිතා වා”ති ඉමාය පාළියා සමෙතීති වෙදිතබ්බං.

ධන ධඤ්ඤෙ. ධනනං ධඤ්ඤං, සිරිපුඤ්ඤපඤ්ඤානං සම්පදාති අත්ථො. ධාතුඅත්ථො හි යෙභුය්‍යන භාවවසෙන කටියති යථෙත්වා වක්කරුක්ඛතවෙති එවමාදිප්පහෙදං. යථා භාවත්ථෙව තත්තමානෙන යපච්චයෙන සද්ධිං නකාරස්ස ය්‍යකාරං කත්වා ථෙතනං ථෙය්‍යන්ති වුව්වති, එවම්ධ යපච්චයෙන සද්ධිං නකාරස්ස ඤ්ඤකාරං කත්වා ධනනං ධඤ්ඤන්ති වුව්වති. ධනිතො වා භාවො ධඤ්ඤං, තස්මිං ධඤ්ඤෙ. ධන්ති, ධනති. ධනිතං. ධඤ්ඤං. යස්මා පන ධඤ්ඤසද්දෙන සිරිපුඤ්ඤපඤ්ඤාසම්පදා ගතිතා, තස්මා “ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජායී”ති ආදීසු ධඤ්ඤසද්දෙන සිරිපඤ්ඤාව ගහෙතබ්බා පුඤ්ඤස්ස විසුං වචනතො.

“නදතො පරිසායන්තෙ, වාදිතබ්බපභාරිතො;
යෙ තෙ දක්ඛන්ති වදනං, ධඤ්ඤා තෙ නරපුඩගව.

දිසඬ්ගුලී තම්බනබ්බෙ, සුග්ග ආයතපණ්හිකෙ;
යෙ පාදෙ පණම්ස්සන්ති, තෙපි ධඤ්ඤා ගුණන්ධර.

මධුරාති පභට්ඨාති, දොසග්ඝාති හිතාති ව;
යෙතෙවාකායාති සොස්සන්ති, තෙපි ධඤ්ඤානරුත්තමා”ති

එවමාදීසු පන ධඤ්ඤසද්දෙන පුඤ්ඤසම්පදා ගහෙතබ්බා, පුඤ්ඤසම්පදාය වා සද්ධිං සිරිපඤ්ඤාසම්පදාපි ගහෙතබ්බා. ඉදමෙත්ථ නිබ්බවනං “ධඤ්ඤං සිරිපුඤ්ඤපඤ්ඤාසම්පදා එතෙසං අත්ථිති ධඤ්ඤා”ති. “ධඤ්ඤං මඬ්ගලසම්මත”න්ති එත්ථ තු “උත්තමරතනං ඉද”න්ති ධනාසිතබ්බං සද්ධාසිතබ්බන්ති ධඤ්ඤං, සිරිසම්පන්නං පුඤ්ඤසම්පන්නං පඤ්ඤාසම්පන්නන්තිපි අත්ථො යුජ්ජති. “ධඤ්ඤං ධනං රජනං ජාතරූප”න්ති ව ආදීසු “නත්ථි ධඤ්ඤසමං ධන”න්ති වචනතො ධනාසිතබ්බන්ති ධඤ්ඤං, කිං තං? පුබ්බණ්ණං. අපිව ඔසධිවිසෙසොපි ධඤ්ඤන්ති වුව්වති. ධනසද්දස්ස ව පන සමාසවසෙන “අධනො, නිද්ධනො”ති ව නත්ථි ධනං එතස්සාති අත්ථෙත දලිද්දපුග්ගලො වුව්වති. “නිධනං යාති”ති එත්ථ තු කම්පනත්ථවාචකස්ස ධුධාතුස්ස වසෙන විනාසො නිධනන්ති වුව්වති.

මුන ගතියං. මුනති.

විනෙ මඤ්ඤනායං. අලුත්තන්තොයං ධාතු, යථා ගිලෙ, යථා ව මිලෙ. විනායති, ඔවිනායති. “සබ්බො තං ජනො ඔවිනායතු”ති ඉදමෙත්ථ පාළි නිදස්සනං. ඔවිනායතති අවමඤ්ඤතුති.

ඉති භූවාදිගණෙ තවග්ගන්තධාතුරූපාති

සමත්තාති.

පකාරන්තධාතු

ඉදාති පචග්ගන්තධාතුරූපාති වුව්වන්තෙ –

පා පානෙ. පානං පිවනං. “පාති, පාන්ති. පාතු, පාන්තු” ඉච්චාදි යථාරහං යොජෙතබ්බං.

බිජ්ජං ගිවං පසාරෙහි, න තෙ දස්සාමි ජීවිතං;
අයඤ්ඤිතෙ මයා රුළුහො, සරො පාස්සති ලොහිතන්ති.

අත්‍ර හි පාස්සතිති පිට්ඨස්සති. “පාස්සති, පාස්සන්ති. පාස්සසි, පාස්සප්. පාස්සාමි, පාස්සාම” ඉච්චාදිනා, “අපස්සා, අපස්සංසු” ඉච්චාදිනා ච නයෙන සෙසං සබ්බං යොජෙතබ්බං නයඤ්ඤාහි. කො හි සමත්ථො සබ්බානි බුද්ධච්චනසාගරෙ විචිත්‍රානි විජ්ජකිණ්ණරූපන්තරරතනානි උද්ධරිත්වා දස්සෙතුං, තස්මා සබ්බාසුපි ධාතුසු සඬ්ඛෙපෙන ගහණුපායමත්තමෙව දස්සිතං. පිවති, පිවන්ති. පිවං, පිවන්තො, පිවමානො, පිවං භාගිරසොදකං. කාරිතෙ කුමාරං බීරං පායෙති. මුහුත්තං තණ්හාසමනං, බීරං ත්වං පායිතො මයා. කම්මෙ පියති, පිතං. තුමාදිසු “පාතුං, පිවිතුං, පිත්වා, පිවිත්වා, පායෙත්වා” ඉච්චාදිනි යොජෙතබ්බානි. අඤ්ඤෙසුපි යානෙසු පාළිනායානුරූපෙන සද්දරූපානි එවමෙව යොජෙතබ්බානි.

පා රක්ඛණො. පාති. නිපාති. පිතා, ගොපො.

පා පූරණො. පාති, විජ්ජාති. විජ්ජො.

විජ්ජොති බ්‍රාහ්මණො. සො හි විජ්ජෙති පූරෙති විසිට්ඨෙන වෙදුවිචාරණාදිනා අත්තනො බ්‍රාහ්මණකම්මෙන ලොකස්ස අජ්ඣාසයං අත්තනො ච හදයෙ වෙදානිති විජ්ජොති වුච්චති. “ජාතො විජ්ජකුලෙ අහ”න්ති එත්ථ හි බ්‍රාහ්මණො “විජ්ජො”ති වුච්චති. තස්ස කුලං විජ්ජකුලන්ති.

පූ පවනෙ. පවති. පුත්තො, පුඤ්ඤං. එත්ථ පුත්තොති අත්තනො කුලං පවති සොධෙතිති පුත්තො. කියාදිගණං පන පත්වා “පුනාති”ති වත්තබ්බං.

පුත්තො’ත්‍රජො සුතො සුත්‍ර,
තත්‍රජො තනායො’රසො;
පුත්තනත්තාදයො වාථ,
අපච්චන්ති පට්ඨවරෙ.

ඉත්ථිලිඬගම්හි වත්තබ්බො, පුත්තීති අත්‍රජාති ව;
වත්තබ්බං සෙසට්ඨානෙසු, යථාරහමුදිරයෙ;
පාළියඤ්ඤි අත්‍රජාති, ඉත්ථි පුත්තී කථියති;

එත්ථ පන –

“තතො ද්වෙ සත්තරත්තස්ස, වෙදෙහස්සත්‍රජා පියා;
රාජකඤ්ඤා රූවා නාම, ධාතිමාතරමබ්බවී”ති

අයං පාළි නිදස්සනං. “පුත්තී, ධිතා, දුහිතා, අත්තජා”ති ඉච්චෙතෙ පරියායා. එවං අත්‍රජාති ඉත්ථිච්චාචකස්ස ඉත්ථිලිඬගස්ස දස්සනතො සුතසද්දාදිසුපි ඉත්ථිලිඬගනායො ලබ්භමානාලබ්භමානවසෙන උපපරික්ඛිතබ්බො. තථා හි ලොකෙ “වෙස්සො, සුද්දො, නරො, කිංපුරිසො” ඉච්චාදිනං යුගලභාවෙන “වෙස්සි, සුද්දි, නාරි, කිංපුරිසි”තිආදීනි ඉත්ථිච්චාචකානි ලිඬගානි දිස්සන්ති. “පුරිසො පුමා” ඉච්චාදිනං පන යුගලභාවෙන ඉත්ථිච්චාචකානි ඉත්ථිලිඬගානි න දිස්සන්ති. පුඤ්ඤන්ති එත්ථ පන අත්තනො කාරකං පවති සොධෙතිති පුඤ්ඤං. කියාදිගණං පන පත්වා පුනාතිති පුඤ්ඤන්ති වත්තබ්බං.

අඤ්ඤො අත්ථොපි වත්තබ්බො, නිරුත්තිලක්ඛණස්සිතො;
තස්මා නිබ්බවනං ඤෙය්‍යං, ජනපුජාදිතො ඉධ.

පරං පුජ්ජහවං ජනෙතිති පුඤ්ඤං. සදා පුජිතං වා ජනෙතිති පුඤ්ඤං. ජනං අත්තකාරං පුනාතිති පුඤ්ඤං. අසෙසං අපුඤ්ඤං පුනාතිති පුඤ්ඤං.

කල්‍යාණං කුසලං පුඤ්ඤං, සුභම්චිවෙව නිද්දිසෙ;
කම්මස්ස කුසලස්සාධි-වචනං වචනෙ පටු.

පෙ ගතියං. පෙති, පෙන්ති. පෙසි, පෙප්. ඉධ හික්ඛෙව එකච්චො අස්සඛච්චිකො පෙහිති වුත්තො විද්ධො සමානො වොදිතො සාරථිනා පච්ඡතො පටිසක්කති, පිට්ඨිතො රථං පට්ඨන්තෙති. උම්මග්ගං ගණ්හාති, උබ්බට්ඨං රථං

කරොති.

පෙ වුද්දියං පයති. පායො, අපායො. එත්ථ අපායොති නත්ථි පායො වුද්දි එත්ථාති අපායො. අයධාතුවසෙනපි අත්ථො නෙතබ්බො, අයතො වුද්දිතො, සුඛතො වා අපෙතොති අපායො, නිරයතිරච්ඡානායොතිපෙත්තිවිසයඅසුරකායා.

පෙ සොසනෙ. පායති, පයති වා. නිපකො. එත්ථ නිපකො නිපයති විසොසෙති පටිපක්ඛං, තතො වා අත්තානං නිපාති රක්ඛති නිපකො, සම්පජානො.

ගුප රක්ඛණෙ. ගොපති. ගොපකො.

නගරං යථා පච්චන්තං, ගුත්තං සාන්තරබාහිරං.

එවං ගොපෙථ අත්තානං, ඛණො වෙ මා උපච්චගා.

ගොපෙථාති ගොපෙය්‍ය රක්ඛෙය්‍ය.

වප සන්තානෙ. වපති.

සප සමවායෙ. සපති.

වුප මන්දගතියං. වොපති.

තුප හිංසායං. තොපති. තුප්පති.

ගුප ගොපනථිගුව්ඡනෙසු. ගොපති, ජිගුව්ඡති. ජිගුව්ඡං, ජිගුව්ඡමානො. ජෙගුව්ඡි. ජිගුව්ඡන්වා ඉච්චාදීති.

කපු හිංසාතක්කලගන්ධෙසු. කප්පති. කප්පුරො.

කපු සාමන්ථියෙ. ඉදං අම්භාකං කප්පති. නෙතං අම්භෙසු කප්පති.

කප කරුණායං. කපති. කපණො, කාපඤ්ඤං. තත්ථ කපතීති කරුණායති, කාපඤ්ඤන්ති කපණභාවො.

සප අක්කොසෙ. සපති. සපථො, අභිසපථො, අභිසපිතො, සපනකො.

වප ඛිජනික්ඛෙපෙ. ඛිජං වපති. වාපකො. වාපිතං ධඤ්ඤං. වුත්තං ඛිජං පුරිසෙන. ඛිජං වප්පති. වප්පමඬ්ගලං.

සුප සයනෙ. සුපති. සුඛං සුපන්ති මුනායො, යෙ ඉත්ථිසු න ඛජ්ඣරෙ. සුත්තො පුරිසො, සුපනං, සුත්තං.

බිප පෙරණෙ. පෙරණං වුණ්ණිකරණං පිසනං. බෙපති. බෙපකො.

බිප අඛ්‍යක්තසද්දෙ. බිපති. බිපිතසද්දො. යදා ව ධම්මං දෙසෙන්නො, බිපි ලොකග්ගනායකො.

බිප ඡඩ්ඛනො. බිපති, උක්ඛිපති, වික්ඛිපති, අවබිපති, සංබිපති. බිත්තං, උක්ඛිත්තං, පක්ඛිත්තං, වික්ඛිත්තං ඉච්චාදීති.

ඔප නිට්ඨුහනෙ. නිට්ඨුහනං බෙළපානනං. ඔපති. ඔසධං සඩ්ඛරිත්වා මුඛෙ බෙළං ඔපි.

ලිපි උපලෙපෙ. ලෙපති. ලිත්තං පරමෙන තෙජසා.

බිපි ගතියං. බිම්පති.

ඩිප බෙපෙ. ඩෙපති.

නිදහ්‍ය නිදහ්‍යය. නිදහ්‍යය නාම සස්සරුක්කාදිසු විහිසියං වා වරකසියං වා අවිජ්ජන්දිත්වා බුද්දකසාබං වා අභඤ්ජිත්වා යථාධීනමෙව හත්ථෙත ගහන්වා ආකඩ්ඪිත්වා ඛිජ්මත්තස්සෙව වා පණ්ණමත්තස්සෙව වා ගහණං. පුරිසො විහිසියං නිදහ්‍යති, රුක්ඛපත්තං නිදහ්‍යති. නිදහ්‍යකො, නිදහ්‍යිනං, නිදහ්‍යිතුං, නිදහ්‍යිත්වා.

තප දිත්තියං. දිත්ති විරොවනං. දිවා තපතිආදිවිවො.

තප උඛ්ඛෙගෙ. උඛ්ඛෙගො උත්තාසො භීරුතා. තපති, උත්තපති. ඔත්තප්පං, ඔත්තප්පියං ධනං.

තප ධූප සන්තාපෙ. තපති. තපොධනං, ආතාපො. ආතාපී. ආතපං. ධූපති, සන්ධූපනො, කම්මෙ තාපියති. ධූපියති. භාවෙ තාපනං, තාපො, පරිතාපො, සන්තාපො. ධූපනං.

පකාරන්තධාතුරූපානි.

ඵකාරන්තධාතු

පුජ්ඵ විකසනෙ. අකම්මකො වායං සකම්මකො ව. පුජ්ඵති. පුජ්ඵං, පුජ්ඵනං, පුජ්ඵිනො, පුජ්ඵිතුං, පුජ්ඵිත්වා. පුජ්ඵන්ති පුජ්ඵිනො දුමා. ථලජා දකජා පුජ්ඵා, සබ්බෙ පුජ්ඵන්ති තාවදෙ. මඤ්ජුසකො නාම රුක්ඛො යත්තකානි උදකෙ වා ථලෙ වා පුජ්ඵානි, සබ්බානි පුජ්ඵති.

තුඵ හිංසායං. තොඵති.

දඵ දථි වජ්ඵ ගතියං. දඵති. දම්ඵති. වජ්ඵති.

දිඵ කථනසුද්ධන්දාහිංසාදානෙසු. දෙඵති. දෙඵො.

තඵ තිත්තියං. තිත්ති තප්පනං, තඵති.

දුඵ උපක්කිලෙසෙ. උපක්කිලිස්සනං උපක්කිලෙසො. දොඵති.

ගුඵ ගන්ථෙ. ගන්ථො ගන්ථිකරණං. ගොඵති.

ඵකාරන්තධාතුරූපානි.

බකාරන්තධාතු

හබ්බ හිංසායං. හබ්බති. හබ්බො.

පබ්බ වබ්බ මබ්බ කබ්බ ඛබ්බ ගබ්බ සබ්බ වබ්බ ගතියං. පබ්බති. වබ්බති. මබ්බති. කබ්බති. ඛබ්බති. ගබ්බති. සබ්බති. වබ්බති.

අබ්බ සබ්බ හිංසායඤ්ච. ගත්තාපෙක්ඛාය වකාරො. අබ්බති. සබ්බති.

කුබ්බ අවජාදනෙ. කුබ්බති.

ලුබ්බ තුබ්බ අද්දනෙ. ලුබ්බති. තුබ්බති. ලුබ්බිනීවනං. උදකතුම්බො. අථොපි ද්වෙ ව තුම්බානි.

චුබ්බ වදනසංයොගෙ. පුත්තං මුද්ධන්ති චුම්බති. මුබ්බෙ චුම්බති. ඵත්ථ සියා “යදි වදනසංයොගෙ චුබ්බාතු වත්තති, කථං අම්බුධරබ්බන්දුචුම්බිතකුටොති ඵත්ථ අවදනෙ අවිඤ්ඤාණකෙ පබ්බතකුටෙ අම්බුධරබ්බන්දුනං චුම්බනං චුත්ත”න්ති? සච්චං, තං පන චුම්බනාකාරසදිසෙනාකාරෙන සම්භවං චෙතසි ය්‍යෙත්වා චුත්තං, යථා අදස්සනසම්භවෙපි දස්සනසදිසෙනාකාරෙන සම්භුතත්තා “රොදන්තෙ දාරකෙ දිස්වා, උබ්බිද්ධා විපුලා දුමා”ති අවක්ඛකානම්පි රුක්ඛානං දස්සනං චුත්තං, ඵච්චිධාපි චුම්බනාකාරසදිසෙනාකාරෙන සම්භුතත්තා අවදනානම්පි අම්බුධරබ්බන්දුනං චුම්බනං චුත්තං. සභාවතො පන අවිඤ්ඤාණකානං දස්සනචුම්බනාදිනි ව නත්ථි, සවිඤ්ඤාණකානංයෙව තානි භොන්තිති. අයං නයො කමු පදවික්ඛෙපෙතිආදිසුපි නෙතබ්බො.

උබ්බි තුබ්බි ථුබ්බි දුබ්බි ධුබ්බි හිංසත්ථා. උබ්බති. තුබ්බති. ථුබ්බති. දුබ්බති. දුබ්බා. ධුබ්බති. එත්ථ දුබ්බානි දබ්බතිණං, යං “තිරියා නාම තිණජාති”ති පාළියං ආගතං. එත්ථ ච දුබ්බානි ඉත්ථිලිඬිගං, දබ්බන්ති නපුංසකලිඬිගන්ති දට්ඨබ්බං.

මුබ්බි බන්ධනෙ. මුබ්බති.

කුබ්බි උග්ගමෙ. කුබ්බති.

පුබ්බ පබ්බ සබ්බ පුරුණෙ. පුබ්බති. පබ්බති. සබ්බති. එත්ත සියා “නනු හො පුබ්බසබ්බසද්දා සබ්බනාමානි, කස්මා පනෙනෙ ධාතුචිත්තායං ගහිතා”ති? වුවුවනෙ – සබ්බනාමෙසු ච තුමන්තාදිචරහිතෙසු ච නිපාතෙසු උපසග්ගෙසු ච ධාතුචිත්තා නාම නත්ථි, ඉමානි පන සබ්බනාමානි න හොන්ති. කෙවලං සුතිසාමඤ්ඤෙන සබ්බනාමානි විය උපට්ඨහන්ති, තෙන තෙ තබ්භාවමුත්තත්තා ධාතුචිත්තායං පුබ්බාවරියෙහි ගහිතා “පුබ්බති සබ්බති”ති පයොගදස්සනතොති. යදි එවං කස්මා බුද්ධවචනෙ එතානි රූපානි න සන්ති? අනාගමනභාවෙන න සන්ති, න අවිජ්ජමානභාවෙන. කිඤ්චාපි බුද්ධවචනෙසු එතානි රූපානි න සන්ති, තථාපි පොරාණෙහි අනුමතා පුරාණභාසානි ගහෙතබ්බානි, යථා “නාට්ඨිති නාටො”ති එත්ථ “නාට්ඨි”ති රූපං බුද්ධවචනෙ අවිජ්ජමානමිති ගහෙතබ්බං හොති, එවං ඉමානිපි. තස්මා වොහාරෙසු විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථාය සාසනෙ අවිජ්ජමානාපි සාසනානුරූපා ලොකිකප්පයොගා ගහෙතබ්බානි “පුබ්බති සබ්බති”ති රූපානි ගහිතානි. එස නයො අඤ්ඤෙසුපි යානෙසු වෙදිතබ්බො.

චම්බ අදනෙ. චම්බති.

කබ්බ බබ්බ ගබ්බ දබ්බෙ. දබ්බො අභඩ්ඤාරො. කබ්බති. බබ්බති. ගබ්බති.

අබ්බ දබ්බ සද්දෙ. අම්බති. අම්බා, අම්බු. දම්බති.

ලබ්බ අවසංසනෙ. අවසංසනං අවලම්බනං. ලම්බති, විලම්බති, ඛ්‍යාලම්බති. නිවෙ වො’ලම්බනෙ සුරියො. ආලම්බති. ආලම්බනං, තදාලම්බනං, තදාලම්බණං, තදාලම්බං වා. ලාබු. අලාබු වා, අකාරො හි තබ්භාවෙ.

බකාරන්තධාතුරූපානි.

භකාරන්තධාතු

භා දිත්තියං. වන්දො භාති, පඤ්භා මං පටිභාති. රත්ති විභාති. භාණු, පටිභානං. විභාතා රත්ති.

හී භයෙ. භායති. භයං, භයානකො, හීමො, හීමසෙනො, හීරු, හීරුකො, හීරුකජාතිකො. කාරිතෙ “භායෙති, භායයති, භායාපෙති, භායාපයති”ති රූපානි.

සභු සම්භු හිංසායං. සහති. සම්භති.

සුම්භ භාසනෙ ච. වකාරො හිංසාපෙක්ඛකො. සුම්භති. සුම්භො. කුසුම්භො.

එත්ථ සුම්භොති ආවාටො. “සුම්භං නික්ඛනාහි”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං. කුසුම්භොති බුද්දකආවාටො, “පබ්බතකන්දරපදරසාබාපරිපූරා කුසුම්භෙ පරිපූරෙන්නි”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

අබ්භ චබ්භ මබ්භ ගතියං. අබ්භති. අබ්භො. චබ්භති. මබ්භති.

එත්ථ අබ්භොති මෙසො. සො හි අබ්භති අනෙකසත්තපට්ඨො හුත්වා ගච්ඡති “අබ්භො”ති වුවවති. “විජ්ජුමාලි සත්තක්කකු”ති චුත්තං. සත්තක්කකුති ච අනෙකසත්තපට්ඨො. එත්ථ ච අබ්භසද්දො නිලිඬිගිකො දට්ඨබ්බො. තථා හි අයං “අබ්භට්ඨිතොව ස යාති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති”ති එත්ථ පුල්ලිඬිගො. “අබ්භා, මහිකා, ධුමො, රජො, රාහු”ති එත්ථ ඉත්ථිලිඬිගො. “අබ්භානි වන්දමණ්ඩලං ඡාදෙන්නි”ති එත්ථ නපුංසකලිඬිගො.

ඉමානි පන මෙසස්ස නාමානි –

මෙසො වලාහකො ලඩ්ඪි, ජීමුතො අම්බුදො සනො;
ධාරාධරො අම්බුධරො, පච්ඡන්තො හිමගබ්භකො.

යහ මෙටුනෙ. මිටුනස්ස ජනද්වයස්ස ඉදං කම්මං මෙටුනං, තස්මිං මෙටුනෙ යහධාතු වත්තති. යහති. යාහස්සං.

එත්ථ ච “මෙටුන” න්ති එසා සබ්භිවාචා, ලජ්ජාසම්පන්නෙනි පුග්ගලෙහි වත්තබ්බහාසාභාවතො. තථා හි “මෙටුනො ධම්මො න පටිසෙවිතබ්බො” නි ච “න මෙ රාජා සබ්බා භොති, න රාජා භොති මෙටුනො” නි ච සොහනෙ වාචාවිසයෙ අයං භාසා ආගතා. “යහති” නිආදිකා පන භාසා “සිබරණි” නිආදිකා භාසා විය අසම්භිවාචා. න හි හිරොත්තප්පසම්පන්නො ලොකියජනොපි ඊදිසිං වාවං භාසති. එවං සන්නෙපි අධිමත්තුක්කංසගතහිරොත්තප්පොපි හගවා මහාකරුණාය සඤ්චොදිතභද්දො ලොකානුකම්පාය පරිසමප්ඤ්ඤා අභාසි. අහො තථාගතස්ස මහාකරුණාති.

ඉමානි පන මෙටුනධම්මස්ස නාමානි —

සංවෙසනං නිද්ධුවනං, මෙටුනං සුරතං රතං;
ඛාඨයො ගාමධම්මො ච, යාහස්සං මොහනං රති.

අසද්ධම්මො ච වසල-ධම්මො මිළ්භසුඛම්පි ච;
ද්වයංද්වයසමාපත්ති, ද්වන්ද්වා ගම්මො’දකන්තිකො.

සිහ විහ කත්ථනෙ. සිහති. විහති.

දෙහ අභි දභි සද්දෙ. දෙහති. අම්භති. අම්භො. දම්භති.

එත්ථ ච අම්භො වුව්චති උදකං. තඤ්ඤි නිජ්ජීවම්පි සමානං ඔසකාලාදිසු විස්සන්දමානං අම්භති සද්දං කරොතිති අම්භොති වුව්චති.

ඉමානිස්ස නාමානි —

පානීයං උදකං තොයං, ජලං පාතො ච අම්බු ච;
දකං කං සලිලං වාරි, ආපො අම්භො පපම්පි ච.

නිරඤ්ච කෙසුකං පානි, අමතං එලමෙව ච,
ආපොනාමානි එතානි, ආගතානි තතො තතො.

එත්ථ ච “චාලග්ගෙසු ච කෙසුකෙ. පිටිතඤ්ච තෙසං භුසං භොති පානි” නිආදයො පයොගා දස්සෙතබ්බො.

ථභි බභි පට්ඨද්ධෙ ථම්භති, විත්ථම්භති. බම්භති, වික්ඛම්භති. ථම්භො. ථද්ධො, උපත්ථම්භො. උපත්ථම්භිති. වික්ඛම්භො. වික්ඛම්භිතකිලෙසො.

ජහ ජභි ගත්තවිනාමෙ. ජහති. ජම්භති, විජම්භති. විජම්භනං, විජම්භිතා. විජම්භන්තො, විජම්භමානො, විජම්භිතො.

සබ්භ කථනෙ. සබ්භති.

වබ්භ භොජනෙ. වබ්භති.

ගබ්භ ධාරණෙ. ගබ්භති. ගබ්භො.

එත්ථ ගබ්භොති මාතුකුච්ඡිපි වුව්චති කුච්ඡිගතපුත්තොපි. තථා හි “යමෙකරත්තිං පඨමං, ගබ්භෙ වසති මාණුවො” නි එත්ථ මාතුකුච්ඡි “ගබ්භො” නි වුව්චති. “ගබ්භො මෙ දෙව පතිට්ඨිතො. ගබ්භො ච පතිතො ඡමා” නි ච එත්ථ පන කුච්ඡිගතපුත්තො. අපිච ගබ්භොති ආවාසට්ඨෙසො. “ගබ්භං පට්ටියො” නිආදිසු හි ඔවරකො “ගබ්භො” නි වුව්චති.

රහ රාහස්සෙ. ආපුබ්බො රහ හිංසාකරණවායමනෙසු. රාහස්සං රාහසභාවො. තංසමඨිගිතො පන පාළියං “චණ්ඩා රුද්ධා රහසා” නි එවං ආගතා.

තත්ථ රහසාති කරණුත්තරියා. රහති, ආරහති, සමාරහති, ආරම්භති. රහසො. ආරම්භො. සමාරම්භො, ආරහන්තො. සමාරහන්තො. ආරද්ධං මෙ වීරියං. සාරම්භං. අනාරම්භං. සාරම්භො තෙ න විජ්ජති. පකාරණාරම්භො. වීරියාරම්භො. ආරහිතුං. ආරහිත්වා. ආරබ්භ.

එත්ථ වීරියාරම්භොති වීරියසඬ්ඛානො ආරම්භො. ආරම්භසද්දො කම්මෙ ආපත්තියං ක්‍රියාය වීරියෙ හිංසාය විකොපනෙති අනෙකෙසු අත්ථෙසු ආගතො.

“යං කිඤ්චි දුක්ඛං සම්භොති, සඬ්ඛං ආරම්භපච්චයා;
ආරම්භානං නිරොධෙන, නත්ථි දුක්ඛස්ස සම්භවො”ති

එත්ථ හි කම්මං ආරම්භොති ආගතං. “ආරම්භති ච විජ්ජට්ඨාරී ච භොති”ති එත්ථ ආපත්ති. “මහායඤ්ඤා මහාරම්භා, න තෙ භොත්ති මහජ්ජල්ලා”ති එත්ථ යුජුස්සාපනාදික්‍රියා. “ආරම්භට්ඨ නික්කමට්ඨ, යුඤ්ජට්ඨ චූද්ධසාසනෙ”ති එත්ථ වීරියං. “සමණං ගොතමං උද්දිස්ස පාණං ආරම්භන්ති”ති එත්ථ හිංසා. “බීජගාමභූතගාමසමාරම්භා පටිවිරතො භොති”ති එත්ථ ඡෙදනභඤ්ජනාදිකං විකොපනං. ඉච්චෙවං —

කම්මෙ ආපත්තියඤ්ඤෙව, වීරියෙ හිංසාක්‍රියාසු ව;
විකොපනෙ ච ආරම්භ-සද්දො භොත්ති නිද්දිසෙ;

ලභ ලාභෙ. ලභති, ලබ්භති. ලාභො, ලද්ධං, අලත්ථ, අලත්ථුං.

සුභ දිත්තියං. සොභති. සොභා, සොභනං, සොභිතො.

බ්‍රහ්ම සඤ්චලනෙ. බොහති, සඬ්ඛබොහති. භත්ථිනාගෙ පදින්නම්භි, බ්‍රහ්මිත්ථ නගරං තදා. බොහා, සඬ්ඛබොහො.

නභ තුභ හිංසායං. නභති. තුභති.

සම්භ විස්සාසෙ. සම්භති. සම්භත්ති, සම්භත්තො.

ලුභ විමොහනෙ. ලොභති, පලොභති. පුල්ලකුමාරිපලොභනං. කාරිතෙ පන “ලොභෙති, පලොභෙති, පලොභෙත්වා”ති රූපානි භවන්ති. දිවාදිගණං පන පත්වා ගිද්ධියත්ථෙ “ලුභෙති”ති රූපං භවති.

දහි ගන්ථනෙ. දම්භති. දම්භනං.

රුහි නිවාරණෙ. රුම්භති, සන්තිරුම්භති. සන්තිරුම්භො, සන්තිරුම්භිත්වා.

උභ උබ්භ උම්භ පූරණෙ. උභති. උබ්භති. උම්භති. උභනා. උබ්භනා. උම්භනා. ඔභො. කෙටුභං. උබ්භං. කුම්භො. කුම්භි. කාරිතෙ “ඔභෙති. උබ්භෙති. උම්භෙති”ති රූපානි භවන්ති.

තත්ථ කෙටුභන්ති ක්‍රියාකප්පවිකප්පො කථිතං උපකාරියසත්ථං. ඉදං පනෙත්ථ නිබ්බවනං කිට්ඨෙති ගමෙති ක්‍රියාදිවිභාගං, තං වා අනවසෙසපරියාදානතො කෙටෙන්තො ගමෙන්තො ඔභෙති පූරෙති කෙටුභං කිට්ඨභධාතුවසෙන. උබ්භති උබ්භෙති පූරෙති උබ්භං, පූරණන්ති අත්ථො. වරියාපිටකෙපි හි ඊදිසි සද්දගති දිස්සති, තං යථා? “මහාදානං පවත්තෙසි, අච්චුබ්භං සාගරූපම”න්ති. තත්ථ ච අච්චුබ්භන්ති අතිවිය යාවකානං අප්ඤ්ඤාසයං පූරණං. අක්ඛම්භන්තිපි පායො. කුම්භොති කං වුච්චති උදකං, තෙන උබ්භෙතබ්බොති කුම්භො, සො එව ඉත්ථිලිඬ්ඨගවසෙන කුම්භි. එත්ථ ච “කුම්භි ධොවති ඔනතො”ති පයොගො.

කුම්භසද්දො සට්ඨෙ භත්ථි-සිරොපිණ්ඨෙ දසම්බණෙ;
පවත්තති විඤ්ඤෙයො, විඤ්ඤානා නයදස්සිනා.

භකාරන්තධාතුරූපානි.

මකාරන්තධාතු

මා මානෙ සද්දෙ ව. මාති. මානා. එත්ථ මානාති ජනිකා වා වුළුමානා වා මහාමානා වා.

මු බන්ධනෙ. මවති. කියාදිගණස්ස පනස්ස “මුනාති”ති රූපං.

මෙ පටිදානආදානෙසු. මෙති, මයති. මෙධා.

එත්ථ මෙධානි පඤ්ඤා. සා හි සුබ්බමපි අත්ථං ධම්මඤ්ච බිජ්ජමෙව මෙනි ව ධාරෙති වානි මෙධානි වුවවති. එත්ථ පන මෙනිති ගණ්භානි. තථා හි අවධිසාලිනියං වුත්තං “අසනි විය සිලුවවයෙ කිලෙසෙ මෙධනි හිංසනිති මෙධා, බිජ්ජං ගහණධාරණවයෙන වා මෙධා”ති. සඬගමත්ථවාචකස්ස පන මෙධාතුස්ස වසෙන මෙධනි සිලසමාධිආදීහි සද්ධම්මෙහි සිරියා ව සඬගච්ඡනිති මෙධානි අත්ථො ගහෙනබ්බො. එත්ථෙතං වුවවති –

“ද්විධාතුයෙකධාතුයා , ද්විරත්ථවනියාපි ව;
මෙධාසද්දස්ස නිජ්ජත්තිං, ජඤ්ඤා සුගතසාසනෙ”ති.

ඔමා සාමත්ථියෙ. සාමත්ථියං සමත්ථභාවො. අලුත්තන්තොයං ධාතු, ඔමානි, ඔමන්ති.

අත්‍රායං පාළි “ඔමානි හන්තෙ භගවා ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බ්‍රහ්මලොකං උපසඬකමීතු”න්ති. තත්ථ ඔමානීති පභොති සක්කොති.

නිමු අද්දභාවෙ. අද්දභාවො තිත්තභාවො. තෙමති. තිත්තො, තෙමියො. තෙමීතුකාමා තෙමීංසු.

එත්ථ තෙමියොති එවංනාමකො කාසිරඤ්ඤො පුත්තො බොධිසත්තො. සො හි රඤ්ඤො වෙව මහාජනස්ස ව හදයං තෙමෙන්නො අද්දභාවං පාපෙන්නො සිතලභාවං ජනෙන්නො ජානොති “තෙමියො”ති වුවවති.

නිතමි කිලමනෙ. නිතමිමති. හදයං දය්හතෙ නිතමිමාමි.

වමු ඡමු ඡපු කුමු උමු ජ්මු අදනෙ. වමති. වමු. වමුති සෙනා. ඡමති. ඡමති. කුමති. උමති. ජමති.

කමු පදවික්ඛෙපෙ. පදවික්ඛෙපො පදසා ගමනං. ඉදං පන වොභාරසීසමත්තං වචනං, තස්මා “නාස්ස කායෙ අග්ගි වා විසං වා සත්ථං වා කමති”තිආදීසු අපදවික්ඛෙපත්ථොපි ගහෙනබ්බො. කමති. වඬිකමති, අතික්කමති. අභික්කමති. පටික්කමති. පක්කමති. පරක්කමති. වික්කමති. නික්කමති. සඬිකමති. සඬිකමනං. සඬිකන්ති. කමනං. වඬිකමනං. අතික්කමො. අභික්කමො. පටික්කමො. පක්කමො. වික්කමො. නික්කමො. අතික්කන්තො පුරිසො. අභික්කන්තා රත්ති. නික්කමති. අභිනික්කමති. කාරිතෙ නික්කාමෙති. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි. යස්මා පනායං ධාතු වුරාදිගණං පත්වා ඉච්ඡාකන්ති යත්ථෙසු වත්තති, තස්මා තෙපි අත්ථෙ උපසග්ගවිසෙසිතෙ කත්වා ඉධ අභික්කන්තසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වත්තබ්බමපි අවත්වා උපරි වුරාදිගණෙයෙව කථෙස්සාම.

යමු උපරමෙ. උපරමො විරමනං. යමහි. යමො. “පරෙ ව න විජානන්ති, මයමෙත්ථ යමාමසෙ”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං. තත්ථ යමාමසෙති උපරමාම, තස්සාම, මරාමානි අත්ථො.

නම බහුත්තෙ සද්දෙ. බහුත්තො සද්දො නාම උග්ගතසද්දො. නමති.

අම දම භම්ම මිම ඡම ගතිමිහි. අමති. දමති. භම්මති. මිමති. ඡමති. ඡමා.

ඡමානි පථවී. ඡමාසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො දට්ඨබ්බො, “න ඡමායං නිසීදිත්වා ආසනෙ නිසින්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා”ති ව “ඡමායං පරිවත්තාමි වාරිවරොව සම්මෙ”ති ව පයොගදස්සනතො. සො ව බො සත්තහි අවධිහි වා විහත්තිහි ද්විසු ව වචනෙසු යොජෙතබ්බො. ඡමන්ති ගච්ඡන්ති එත්ථානි ඡමා.

ධම සද්දග්ගිසං යොගෙසු. ධමධාතු සද්දෙ ව මුඛවානෙන සද්ධිං අග්ගිසංයොගෙ ව වත්තති. තත්ථ පඨමත්ථෙ “සඬබං ධමති. සඬබධමකො. භෙරිං ධමති. භෙරිධමකො. ධමෙ ධමෙ නානිධමෙ”ති පයොගො. දුතියත්ථෙ “අග්ගිං ධමති. සමුට්ඨාපෙති අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති පයොගො.

භාම කොධෙ. භාමති.

නමු නමනෙ. නමති. නමො. නතං, නමනං. නති. නමං. නමමානො. නමන්තො. නමිතො. නාමං. නාමිතං. නමීතුං. නත්වා, නත්වාන. නමිත්වා, නමිත්වාන, නමීතුන. කාරිතෙ “නාමෙති, නාමයති. නාමෙත්වා. නාමයිත්වා”ති රූපානි භවන්ති. තත්‍ර හි “නමති නමිත්වා”ති එවංපකාරානි පදානි නමනත්ථෙ වන්දනායඤ්ච දට්ඨබ්බානි, “නමො නත්වා”ති එවංපකාරානි පන වන්දනායමෙව. අත්‍රායමුපලක්ඛණමත්තා පයොගරචනා –

රුක්ඛො එලී එලභාරගරුකාය නමිත්වාන හිජ්ජති;
වුද්ධො ජරාජ්ජරතාය නමති නමිත්වා ගච්ඡති;
සද්ධො බුද්ධං නමති නමිත්වා ගච්ඡති;
නමො බුද්ධස්ස සත්ථාරං නත්වාන අගමාසීති;

එක්ථ නමොති පදං නිපාතෙසුපි ලබ්භති. තෙන හි පච්චත්තොපයොගවචනානි අභින්නරූපානි දිස්සන්ති “දෙවරාජ නමො ත්‍යත්ථ. නමො කත්වා මහෙසිනො”ති. උපසග්ගෙහිපි අයං යොජෙතබ්බා “පණමති, පණාමො, උණණමති, උණණති” ඉච්චාදිනා.

බමු සහනෙ. බමති. බන්ති. බමො, බමනං, එවං භාවෙ. කත්තරි පන “බන්තා. බමිතා. බමො හොති සීතස්සපි උණ්භස්සපි”ති පයොගා.

සම අදස්සනෙ. සමති, වූපසමති අග්ගි.

යම පරිවෙසනෙ. යමති. යමො. යමරාජා.

සම සද්දෙ. සමති.

සම ථම වෙලම්බෙ. සමති. ථමති.

වායම ඊභායං. වායමති. වායාමො.

ගමු ගතියං. ගච්ඡති. ගමකො. ගතො. ගති. ගමනං. කාරිතෙ “ගමෙති, ගමයති, ගච්ඡාපෙති”තිආදීනි භවන්ති.

රමු කිළායං. රමති. විරමති. පට්ඨිවරමති. උපරමති. ආරති. විරති. පට්ඨිවරති. උපරති. වෙරමණි. විරමණං. රති. රමණං. රතො. ආරතො විරතො පට්ඨිවරතො. උපරතො, උපරමො. ආරාමො.

වමු උග්ගිරණෙ. වමති. වමථු. වමම්කො.

ධිරත්ථු තං විසං වන්තං, යමහං ජීවිතකාරණා;
වන්තං පච්චාවම්ඝ්සාමි, මතං මෙ ජීවිතා වරං.

තත්ථ වම්ම්කොති වමතීති, වන්තකොති, වන්තුස්සයොති, වන්තසිනෙහසම්බන්ධොති වම්ම්කො. සො හි අභිනකුලඋන්දුරසරගොළිකාදයො නානප්පකාරෙ පාණකෙ වමතීති වම්ම්කො. උපච්ඡාහි වන්තකොති වම්ම්කො. උපච්ඡාහි වම්ත්වා මුඛතුණ්ඩකෙන උක්ඛිත්තපංසුචුණ්ණෙන කට්ඨපමාණෙනපි පොරිසප්පමාණෙනපි උස්සිතොති වම්ම්කො. උපච්ඡාහි වන්තලෙසිනෙහෙන ආබද්ධතාය සත්තසත්තාහං දෙවෙ වස්සන්තෙපි න විජ්ජකිරයති, නිදාසෙපි තතො පංසුමුට්ඨිං ගහෙත්වා තස්මිං මුට්ඨිනා පිළියමානෙ සිනෙහොව නික්බමති, එවං වන්තසිනෙහසම්බන්ධොති වම්ම්කො.

එත්ථ පන “භගවා, හිමවා”තිආදීනි පදානි න කෙවලං වන්තුපච්චයවසෙනෙව නිජ්ජාදෙනබ්බානි, අථ බො වමුධාතුවසෙනපි නිජ්ජාදෙනබ්බානි, තෙනාහ විසුද්ධිමග්ගකාරකො “යස්මා පන තිසු භවෙසු තණ්හාසඬ්ඛාතං ගමනමනෙත වන්තං, තස්මා “භවෙසු වන්තගමනො”ති වන්තබ්බෙ භවසද්දතො භකාරං, ගමනසද්දතො ගකාරං, වන්තසද්දතො වකාරඤ්ච දීඝං කත්වා ආදාය භගවාති වූච්චති, යථා ලොකෙ ‘මෙහනස්ස බස්ස මාලා’ති වන්තබ්බෙ මෙබලා”ති වදනා නිරුත්තිනයෙන සද්දසිද්ධි දස්සිතා.

එත්ථ, සියා “විසමම්ඨං නිදස්සනං, යෙන ‘මෙහනස්ස බස්ස මාලා’ති එත්ථ මෙකාරබකාරලාකාරානං කමතො ගහණං දිස්සති, “භවෙසු වන්තගමනො”ති එත්ථ පන භකාරවකාරගකාරානං කමතො ගහණං න දිස්සති”ති? සච්චං, ඉධ පන “අග්ගාහිතො, විජ්ජාවරණසම්පන්නො”තිආදීසු විය ගුණසද්දස්ස පරනිපාතවසෙන “භවෙසු ගමනවන්තො”ති වන්තබ්බෙපි එවමවත්වා සද්දසත්ථෙ යෙභුයොන ගුණසද්දානං පුබ්බනිපාතභවස්ස ඉච්ඡිතත්තා සද්දසත්ථවිදුනං කෙසඤ්ච විඤ්ඤානං මනං තොසෙතුං “භගවා”ති පදෙ අක්ඛරක්කමං අනපෙක්ඛිත්වා අත්ථමත්තනිදස්සනවසෙන “ආහිතග්ගි, සම්පන්නවිජ්ජාවරණො”තිආදීනි විය පුබ්බනිපාතවසෙන “භවෙසු වන්තගමනො”ති වුත්තං. ඊදිසස්මිඤ්ඤි යානෙ “ආහිතග්ගි”ති වා “අග්ගාහිතො”ති වා “ඡින්නහත්ථො”ති වා “භත්ථව්ඡින්නො”ති වා පදෙසු යථා තථා ධීතෙසුපි අත්ථස්ස අයුත්ති නාම නත්ථි අඤ්ඤමඤ්ඤං සමානත්ථත්තා තෙසං සද්දානං.

වෙදජාතොතිආදීසු පන යානෙසු අත්ථෙවාති දට්ඨබ්බං. එවං විසුද්ධිමග්ගෙ “භගවා”ති පදස්ස වමුධාතුවසෙනපි නිජ්ජාති දස්සිතා, තට්ඨිකායම්පි ව දස්සිතා “භගෙ වම්ති භගවා. භාගෙ වම්ති භගවා”ති. නිබ්බවනං පන එවං වෙදිතබ්බං – භගසඬ්ඛාතං සිරිං ඉස්සරියං යසඤ්ච වම් උග්ගිරි බෙලපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඩයිති භගවා. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති භගා, සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුභිමවන්තාදිභාජනලොකා, විසෙසසන්තිස්සයසොභාකප්පට්ඨියභාවතො. තෙපි භගවා වම් තන්තිවාසිසත්තාවාසසමතික්කමනතො තප්පට්ඨිමඡන්දරාගප්පභානෙන පජ්ඣිති භගවා.

වක්කවත්තිසිරි යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුඛං;
පහාසි ලොකවිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතො.

තථා ඛන්ධායතනධාතාදිභෙදෙ ධම්මකොට්ඨාසෙ සබ්බං පපඤ්ච සබ්බං යොගං සබ්බං ගන්ථං සබ්බං සංයොජනං සමුච්ඡින්නිදිත්වා අමතං ධාතුං සමධිගච්ඡන්තො වම් උග්ගිරි අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි න පච්චාවම්භි භගවා. අථ වා සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවස්ථානවස්ථෙ භීතප්පණිතෙ කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන වම් උග්ගිරි අනපෙක්ඛො පරිච්චප්පි පජ්භිති භගවා.

ඛන්ධායතනධාතාදි, ධම්මභෙදා මහෙසිනා;
කණ්හසුක්කා යතො චන්තා, තතොපි බගවා මතො.

ජාතකට්ඨකථායං පන භිමවාති පදස්ස වමුඛාතුවසෙනපි නිප්ථන්ති දස්සිතා. තථා හි සම්භවජාතකට්ඨකථායං “භිමවාති භිමපාතසමයෙ භිමයුත්තොති භිමවා. ගිම්භකාලෙ භිමං වමතිති භිමවා”ති වුත්තං. එවං ජාතකට්ඨකථායං “භිමවා”ති පදස්ස වමුඛාතුවසෙනපි නිප්ථන්ති දස්සිතා, අයං නයො ඊදිසෙසු යානෙසුපි නෙතබ්බො. “ගුණවාගණවා”තිආදීසු පන න නෙතබ්බො. යදි නයෙයා, “ගුණවා ගණවා”ති පදානං “නිග්ගුණො පරිභීතගුණො”ති එවමාදිඅත්ථො භවෙයා, තස්මා අයං නයො සබ්බත්ථපි න නෙතබ්බො. එත්ථ සියා “යදි “භගවා”තිආදිපදානං වමුඛාතුවසෙන නිප්ථන්ති භොති, කථං “භගවන්තො, භගවන්ත”න්තිආදීති සිජ්ඣන්ති”ති? යථා “භගවා”ති පදං නිරුත්තිනයෙන සිජ්ඣන්ති, තථා තානපි තෙනෙව සිජ්ඣන්ති. අවින්තෙයො හි නිරුත්තිනයො කෙවලං අත්ථයුත්තිපට්ඨන්ධමත්තොව, අත්ථයුත්තියං සති නිප්ථාදෙතුවසක්කුණෙයානපි රූපානි අනෙතෙව සිජ්ඣන්ති. එත්ථ ව යං නිරුත්තිලක්ඛණං ආභරිත්වා දස්සෙතබ්බං සියා, තං උපරි රූපනිප්ථාදනාධිකාරෙ උදාහරණෙහි සද්ධිං පකාසෙස්සාම.

ඉධ සාරමතෙ මුනිරාජමතෙ,
පරමං පටුතං සුජනො පිහයං;
විපුලත්ථධරං ධනිනීතිමිමං,
සත්තං භජනං මතිසුද්ධකරං.

ඉති නවඨගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යස්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

සරවග්ගපඤ්චකන්තිකො නාම ධාතුවිභාගො

පන්තරසමො පරිච්ඡෙදො.

16. භූවාදිගණිකපරිච්ඡේද

ඉතො පරං අවග්ගන්තා, මිස්සකා චෙව ධාතුයො;
චක්ඛාමි ධාතුභෙදාදි-කුසලස්ස මනානුගා.

යකාරන්තධාතු

යා ගතිපාපුණෙසු. යාති, යන්ති. යාතු, යන්තු. යෙයා, යෙයානං, අනුපරියෙයානං. යථාසම්භවං පදමාලා
යොජෙතබ්බා. යන්තො පුරිසො. යන්ති ඉත්ථි. යන්තං කුලං. යානං, උපයානං, උයානං ඉච්චාදීනි. දිවාදිගණිකස්ස
පනස්ස “යායති, යායන්ති”තිආදීනි රූපානි භවන්ති.

තත්‍ර යානන්තිආදීසු යන්ති එතෙනාති යානං, රථසකටාදි. උපයන්ති එතෙන ඉස්සරස්ස වා පියමනාපස්ස වා
සන්තිකං ගච්ඡන්තිති උපයානං, පණ්ණාකාරං. “උපයානානි මෙ දජ්ජුං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ”ති එත්ථ හි
පණ්ණාකාරාති “උපයානානි”ති වුව්චන්ති. සම්පන්නදස්සනියපුප්ඵලාදිතාය උද්ධං ඔලොකෙන්තා යන්ති ගච්ඡන්ති
එත්ථාති උයානං.

බ්‍යා උම්මිසනෙ. බ්‍යාති, බ්‍යන්ති. බ්‍යාසි, බ්‍යාථ. බ්‍යාමි, බ්‍යාම. යථාසම්භවං පදමාලා යොජෙතබ්බා. තත්‍ර පනායං
පාළි “යාව බ්‍යාති නිම්මිසති, තත්‍රාපි රසතිබ්බයො”ති. තත්ථ යාව බ්‍යාතීති යාව උම්මිසති, පුරාණභාසා එසා, අයඤ්ඨි
යස්මිං කාලෙ බොධිසත්තො වුළුබොධිපරිබ්බාජකො අහොසි, තස්මිං කාලෙ මනුස්සානං වොභාරො.

යු මිස්සනෙ ගතියඤ්ච. යොති, යවති. ආයු, යොති.

තත්ථ “ආයු”ති ආසද්දො උපසග්ගො. ආයවන්ති මිස්සිභවන්ති සත්තා එතෙනාති ආයු. අථ වා ආයවන්ති
ආගච්ඡන්ති පවත්තන්ති තස්මිං සති අරූපධම්මාති ආයු. තථා හි අට්ඨසාලිනියං වුත්තං “ආයවනට්ඨෙන ආයු. තස්මිඤ්ඨි
සති අරූපධම්මා ආයවන්ති ආගච්ඡන්ති පවත්තන්ති, තස්මා ආයුති වුව්චති”ති. “ආයු, ජීවිතං, පාණො” ඉච්චෙන
පරියායා ලොකවොභාරවසෙන. අභිධම්මවසෙන පන “ධීති යපනා යාපනා ජීවිතින්ද්‍රියං” ඉච්චෙනෙපි තෙභෙව සද්ධිං
පරියායා. යොනීති අණ්ඩජාදීනං අණ්ඩජාදීහි සද්ධිං යාය මිස්සිභාවො හොති, සා යොනි. ඉදං පනෙත්ථ නිබ්බවනං
“යවන්ති එත්ථ සත්තා එකජාතිසමන්වයෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං මිස්සකා හොන්තිති යොනි” ඉති. එත්ථ ව යොනිසද්දස්ස
අත්ථුද්ධාරො නියතෙ. යොනීති බන්ධකොට්ඨාසස්සපි කාරණස්සපි පස්සාවමග්ගස්සපි නාම. “වතස්සො
නාගයොනියො. වතස්සො සුපණ්ණයොනියො”ති එත්ථ හි බන්ධකොට්ඨාසො යොනි නාම. “යොනි හෙසා භූමිජ
ඵලස්ස අධිගමායා”ති එත්ථ කාරණං. “න වාහං බ්‍රාහ්මණං බුම්භි, යොනිජං මත්තිසම්භව”න්ති එත්ථ පස්සාවමග්ගො.
එත්ථෙතං වුව්චති –

බන්ධනඤ්චාපි කොට්ඨාසෙ, මුත්තමග්ගෙ ව කාරණෙ;
ඉමෙසු තිසු අත්ථෙසු, යොනිසද්දො පවත්තති.

බොස සංවරණෙ. බ්‍යායති.

බොස පවත්තියං. බොති සහබොසා.

එත්ථ සහබොසාති සහ බොති සහ පවත්තතිති සහබොසා, සභායො, එකභවුපගො වා. තථා හි “තාවතිංසානං
දෙවානං සහබොසං උපපන්නො”තිආදීසු එකභවුපගො “සහබොසා”ති වුව්චති.

හය ගතියං. හයති. හයො. හයොති අස්සො. සො හි හයති සිසං ගච්ඡන්තිති හයොති වුව්චති. ඉමානි පනස්ස නාමානි

අස්සො තුරඬිගො තුරගො, වාජී වාහො හයොපි ව;
තබ්බෙදා සින්ධවො චෙව, ගොජො අස්සතරොපි ව.

කාරණාකාරණඤ්ඤා තු, ආජානියො හයුත්තමො;
සොටකො තු බ්ඵඬිකස්සො, වුළුවොති ව වුව්චති;
අස්සපොතො කිසොරොති, බ්ඵඬිකොතිපි වුව්චති;

හරිය ගතිගෙලඤ්ඤෙසු. හරියති.

අය වය පය මය තය වය රය ගතියං. අයති. වයති. පයති. මයති. තයති. වයති. රයති. අයො, සමයො, වයො, පයො, රයො. මයතයවයධාතුනං නාමිකපදානි උපපරික්ඛිතබ්බානි.

තත්ථ අයොති කාලලොභං, අයති නානාකම්මාරකිච්චෙසු උපයොගං ගච්ඡතිති අයො. වයොති පට්ඨමයාදිආයුකොට්ඨාසො, වයති පරිභානිං ගච්ඡතිති වයො. පයොති ධීරස්සපි උදකස්සපි නාමං, පයති ජනෙන පාතබ්බභාවං ගච්ඡතිති පයො. රයොති වෙගො, යො “ජවො”තිපි වුව්චති, තස්මා රයනං ජවනං රයො. එත්ථ සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වුව්චතෙ අහ නිබ්බවනෙන. සමයසද්දො –

සමවායෙ බණ්ණ කාලෙ, සමයෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාභෙ පහානෙ ව, පටිච්චෙධෙ ව දිස්සති.

තථා හි “අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසංඝාතමයාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා”ති එවමාදිසු සමවායො අත්ථො. “එකොව බො භික්ඛවෙ බණ්ණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදිසු බණ්ණො. “උණ්හසමයො පරිලාභසමයො”තිආදිසු කාලො. “මහාසමයො පවනස්මි”න්තිආදිසු සමුහො. “සමයොපි බො තෙ හද්දාලි අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි”තිආදිසු හෙතු. “තෙන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩිකාසුත්තො සමයප්පවාදකෙ තින්ද්‍රකාවිරො එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති”තිආදිසු දිට්ඨි.

“දිට්ඨෙ ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;
අත්ථාහිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති”ති

ආදිසු පටිලාභො. “සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්සා”තිආදිසු පහානං. “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඛිඛතට්ඨො සන්තාපට්ඨො අහිසමයට්ඨො”තිආදිසු පටිච්චෙධො. එත්ථ ව උපසංගානං ජොතකමත්තත්තා තස්ස තස්ස අත්ථස්ස වාවකො සමයසද්දො එවානි සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරොපි සඋපසංගො අහිසමයසද්දො වුත්තො.

තත්ථ සහකාරිකාරණතාය සන්තිස්සං සමෙති සමචෙතිති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං එත්ථ තදාධාරපුග්ගලොති සමයො, බණ්ණො. සමෙත්ති එත්ථ, එතෙන වා සඛිගච්ඡන්ති ධම්මා සහජාතධම්මෙහි උප්පාදාදිහි වානි සමයො, කාලො. ධම්මප්පචත්තිමත්තතාය අත්ථතො අභුතොපි හි කාලො ධම්මප්පචත්තියා අධිකරණං කරණං විය ව පරිකප්පනාමත්තසිද්ධෙන රූපෙන වොහරියතිති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පචත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො, යථා “සමුදායො”ති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහො. පච්චයන්තරසමාගමෙ එති එලං එතස්මා උප්පජ්ජති පචත්තති වානි සමයො, හෙතු, යථා “සමුදායො”ති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධා එති අත්තතො විසයෙ පචත්තති, දල්හග්ගණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පචත්තන්ති සත්තා යථාහිතිවෙසං එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්ති. සමිති සඛිගති සමොධානන්ති සමයො, පටිලාභො. සමස්ස නිරොධස්ස යානං, සම්මා වා යානං අපගමො අප්පචත්තිති සමයො, පහානං. ඤාණෙන අහිමුඛං සම්මා එතබ්බො අධිගන්තබ්බොති සමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො, අහිමුඛතාවෙන සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣතිති සමයො. යථාභුතසභාවාවබොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සමයසද්දස්ස පචත්ති වෙදිතබ්බො.

නනු ව අත්ථමත්තං පති සද්දා අහිනිවිසන්තිති න එකෙන සද්දෙන අනෙකෙ අත්ථා අහිධියන්තිති? සච්චමෙතං සද්දවිසෙසෙ අපෙක්ඛිතෙ. සද්දවිසෙසෙ හි අපෙක්ඛමානෙ එකෙන සද්දෙන අනෙකත්ථාහිධානං න සම්භවති. න හි යො කාලත්ථො සමයසද්දො, සොයෙව සමුහාදිඅත්ථං වදති. එත්ථ පන තෙසං තෙසං අත්ථානං සමය සද්දවච්ඡියතා සාමඤ්ඤමුපාදාය අනෙකත්ථතා සමයසද්දස්ස වුත්තා. එවං සබ්බත්ථ අත්ථුද්ධාරො අධිප්පායො වෙදිතබ්බො.

ඉතො යාතො අයතො ව, නිප්ඵත්තිං සමුදිරයෙ;
විඤ්ඤා සමයසද්දස්ස, සමවායාදිවාචිතො.

ඉතො යාතො අයතො ව, සමානත්ථෙහි ධාතුහි;
එවං සමානරූපානි, භවන්තිති ව ඊරයෙ.

නය රක්ඛණෙ ව. වකාරො ගතිපෙක්ඛකො. නයති. නයො. නයොති නයනං ගමනන්ති නයො, පාළිගති. නයන්ති වා රක්ඛන්ති අත්ථං එතෙනාති නයො, තථත්තතයාදි.

දය දානගතිහිංසාදානරක්ඛාසු. දයති. දයා.

දයාති මෙත්තාපි වුව්චති කරුණාපි. “දයාපන්නො”ති එත්ථ හි මෙත්තා “දයා”ති, මෙත්තචිත්තතං ආපන්නොති හි අත්ථො. “අදයාපන්නො”ති එත්ථ පන කරුණා “දයා”ති වුව්චති. නික්කරුණතං ආපන්නොති හි අත්ථො. එවං දයාසද්දස්ස මෙත්තාකරුණාසු පචත්ති වෙදිතබ්බො. තථා හි අභිධම්මට්ඨිකායං වුත්තං “දයාසද්දො යත්ථ යත්ථ පචත්තති,

රු සඳ්දෙ. රොති, රවති. රවො, උපරවො. රුතමනක්කං රුචියා ච පිට්ඨි. රුතන්ති රවනං රුතං, සඳ්දො.

රෙ සද්දෙ. රායනි. රා. රත්නි. එත්ථ ව රානි සද්දො. රත්නීති නිසාසඬ්ඛානො සත්තානං සද්දස්ස වූපසමකාලො. රා නියානි උච්ඡිජ්ජති එත්ථානි රත්නි.

බු වියත්තියං වාචායං. අපි හත්ත්වා හතො බුති.

බුච්ඡි, බුත්ති. බුසි, බුථ. බුමි, බුම. බුතෙ, බුවත්තෙ. බුසෙ, බුවහෙ. බුවෙ, බුමිහෙ.

බුතු, බුවිතු, බුවත්තු. බුහි, බුථ. බුමි, බුම. බුතං, බුවත්තං.

එත්ථ ව අම්බට්ඨසුත්තෙ “පුන හවං ගොතමො බුච්ඡු”ති පාළිදස්සනතො “බුච්ඡු”ති වුත්තං. එවං සබ්බත්ථාපි උපපරික්ඛිත්වා නයො ගහෙනබ්බො.

බුවෙයා, බුවෙ, බුවෙයාපුං. බුවෙයාසි, බුවෙයාථ. බුවෙයාමි, බුවෙයාම. බුවෙථ, බුවෙරං. බුවෙථො, බුවෙයාච්චො. බුවෙයාං. බුවෙයාමිහෙ.

පබුති. අනුබුති. පබුතු, අනුබුතු. පබුවෙයා, අනුබුවෙයා. එවං සබ්බත්ථ පඅනුඋපසග්ගෙහිපි යථාසම්භවං පදමාලා යොජෙතබ්බො.

ආහ, ආහු. බුවෙ, බුවිත්ථ, බුවිරෙ. බුවිත්ථො, බුවිච්චො. බුවිං, බුවිමිහෙ. පරොක්ඛාවසෙන වුත්තානි.

අබ්චා , අබ්චු. අබ්චො, අබ්චත්ථ. අබ්චං, අබ්චමිහා. අබ්චත්ථ, අබ්චත්ථුං. අබ්චසෙ, අබ්චහං. අබ්චිං, අබ්චිමිහසෙ. නියාත්තනිවසෙන වුත්තානි.

අබ්චි, අබ්චු. අබ්චො, අබ්චිත්ථ. අබ්චිං, අබ්චිමිහා. අබ්චා, අබ්චු. අබ්චසෙ, අබ්චිච්චං. අබ්චං, අබ්චිමිහෙ. අජ්ජනනිවසෙන වුත්තානි.

බුච්ඡසති, බුච්ඡසන්ති. අබ්ච්ඡසා, අබ්ච්ඡසංසු. සෙසං සබ්බං නෙතබ්බං. කම්මපදං අජ්ජසිද්ධං. සවෙ පන සියා, “බුයති”ති සියා “ලුයති, ලුයති”ති පදානි විය.

ජීර බුහනෙ. බුහනං වඬ්ඞනං. ජීරති. ජීරං. ජීරමානො. ජීරණං. අජ්ජස්සනායං පුරිසො, බලිබද්දොව ජීරති.

පුර පුරණෙ. පුරති. පුරතොව මහොදධි. සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬ්ඛප්පා. පුරිතුං, පුරිත්ථා, පුරං, පුරිතං. පුණ්ණං, පරිපුණ්ණං. සම්පුණ්ණං, පුරණං. පුරණො කස්සපො. කාරිතෙ “පාරමිසො පුරෙති, පුරයති, පුරාපෙති, පුරාපයති. පුරෙත්ථා, පුරයිත්ථා, පුරාපෙත්ථා, පුරාපයිත්ථා, පරිපුරෙත්ථා” ඉච්චාදීනි භවන්ති.

සොර ගතිපට්ඨානෙ. ගතිපට්ඨානං ගතිපට්ඨනනං. සොරති.

ධොර ගතිවාතුරියෙ. ගතිවාතුරියං ගතිජෙකභාවො. ධොරෙති.

සර ගතියං. සරති, විසරති, උස්සරති. උස්සාරණා. සරො. සංසාරො ඉච්චාදීනි. තත්ථ සරොති රහදො. සංසාරොති වට්ඨං, යො “භවො”තිපි වුච්චති.

වර වරණෙ. වරති, විවරති, අනුවරති, සඤ්චරති.

වර ගතිභක්ඛනෙසු. වරති, විවරති, අනුවරති, සඤ්චරති, පට්චරති. වරියා. වරිතා. වාරො. විවාරො. අනුවිවාරො. උපට්චාරො. වරණං. වාරකො. ඔවරකො. බ්‍රහ්මවරියං ඉච්චාදීනි.

තත්ථ වරතීති ගච්ඡති, භක්ඛති වා. තථා හි වරන්ති පදස්ස ගච්ඡන්තො බාදන්තො වානි අත්ථං වදන්ති ගරු. පට්චරතීති පට්චිජාදෙති. වාරකොති තංපවෙසිතානං සත්තානං සුඛං වරති භක්ඛතීති වාරකො, රොධො. ඔවරකොති අධොවාරි. බ්‍රහ්මවරියන්ති දානම්පි වෙය්‍යාවච්චම්පි සික්ඛාපදම්පි බ්‍රහ්මචිහාරොපි ධම්මදෙසනාපි මෙජුනචිරන්ති සදාරසන්තොසොපි උපොසථොපි අරියමග්ගොපි සකලං සාසනම්පි අජ්ඣාසයොපි වුච්චති.

කිත්තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං,
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධිජුතිබලවීරියපපත්ති,
ඉදඤ්ච තෙ නාග මහාවිමානං.

අහඬුව හරියා ව මනුස්සලොකෙ,
සද්ධා උභො දානපතී අහුමිහා;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසී,
සන්තප්පිනා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.

තං මෙ වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං,
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධිජුතිබලවිරියුපපත්ති,
ඉදඤ්ච මෙ ධීර මහාවිමාන”න්ති

ඉමස්මිඤ්ඤි පුණ්ණකජාතකෙ දානං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති”ති

ඉමස්මිං අභිකුරපෙතවත්ථුමිහි වෙය්‍යාවච්චං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං. “ඉදං බො තං භික්ඛවෙ තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අහොසී”ති ඉමස්මිං තිත්තිරජාතකෙ සික්ඛාපදං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං. “තං බො පන පඤ්චසිඛ බ්‍රහ්මවරියං නෙව නිබ්බදාය න විරාගාය...පෙ.... යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති ඉමස්මිං මහාගොචන්දසුත්තෙ බ්‍රහ්මවිහාරා “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තා. “එකස්මිං බ්‍රහ්මවරියස්මිං, සහස්සං මච්චුභායිනො”ති එත්ථ ධම්මදෙසනා “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තා. “පරෙ අබ්‍රහ්මචාරී භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මචාරිනො භවිස්සාමා”ති සල්ලෙඛසුත්තෙ මෙටුනවිරති “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තා.

මයඤ්ච හරියා නාතික්කමාම,
අමිහෙ ව හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤානු තාහ බ්‍රහ්මවරියං වරාම;
තස්මා හි අමිහං දහරා න මීයරෙ”ති

මහාධම්මපාලජාතකෙ සදාරසන්තොසො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තො.

හිනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවෙසු, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති

එවං නිමිජාතකෙ අවිතික්කමවසෙන කතො උපොසථො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තො. “ඉදං බො පන පඤ්චසිඛ බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බදාය විරාගාය...පෙ.... අයමෙව අරියො අවයංඝිකො මග්ගො”ති මහාගොචන්දසුත්තස්මිංයෙව අරියමග්ගො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්චෙව චීතඤ්ච විත්ථාරිකං බාහුපඤ්ඤං පුටුභූතං යාවදෙව මනුස්සෙහි සුප්පකාසිත”න්ති පාසාදිකසුත්තෙ සික්ඛන්තයසඬගහං සකලං සාසනං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං.

“අපි අතරමානානං, එලාසාව සමිජ්ඣති;
විපක්කබ්‍රහ්මවරියොස්මි, එවං ජානාහි ගාමණි”ති

එත්ථ අජ්ඣාසයො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තො. ඉච්චෙවං –

දානං වෙය්‍යාවටියඤ්ච, සික්ඛා බ්‍රහ්මවිහාරකා;
ධම්මක්ඛානං මෙටුනතා-විරති ව උපොසථො.

සදාරෙසු ව සන්තොසො, අරියමග්ගො ව සාසනං;
අජ්ඣාසයො විමෙ බ්‍රහ්ම-වරියසද්දෙන වුච්චරෙ.

හුර කොට්ඨේලෙ. හුරති.

සර සද්දොපතාපෙසු. සරති. සරො, සරණං.

එක්ථ ව සරොති සද්දොපි වුවිති උසුපි. සරණන්ති සරති උපතාපෙති හිංසති සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්තාපං දුක්ඛං දුග්ගතිං පරිකිලෙසඤ්චාති සරණං, බුද්ධාදිරතනත්තයං. අථ වා සද්ධා පසන්නා මනුස්සා “අම්භාකං සරණමිද”න්ති සරන්ති වින්තෙන්ති, තං තත්ථ ව වාවං නිච්ඡරන්ති ගච්ඡන්ති වානිපි සරණං.

සර වින්තයං. සරති, සුසරති ඉච්චපි පයොගො. අප්පක්ඛරානඤ්ඨි ඛහුභාවො අඤ්ඤථාභාවො ව භොති, යථා “ද්වෙ, දුචෙ, තණ්හා තසිණා, පම්භං, පබ්බම”න්ති. අනුස්සරති, පටිස්සරති. සරන්ති එතාය සත්තා, සයං වා සරති, සරණමත්තමෙව වා එතන්ති සති. අනුස්සති, පටිස්සති. සරතිති සතො. පුනප්පුනං සරතිති පටිස්සතො.

ද්වර සංවරණෙ. සංවරණං රක්ඛණා. ද්වරති. ද්වාරං. ද්විසද්දුපපදඅරධාතුවසෙනපි ඉදං රූපං සිජ්ඣති. තත්ත්මානි නිබ්බවනානි – ද්වරන්ති සංවරන්ති රක්ඛන්ති එතෙනානි ද්වාරං, අථ වා ද්වෙ කවාටා අරන්ති ගච්ඡන්ති පචත්තන්ති එත්ථානිපි ද්වාරන්ති. ගෙහද්වාරම්පි කායද්වාරාදීනිපි උපායොපි ද්වාරන්ති වුවිති. පාළියං තු “ද්වාරං ද්වාරා”ති ව ඉත්ථිනපුංසකවසෙන ද්වාරසද්දො චුත්තො. තථා හි “ද්වාරම්පි සුරක්ඛිතං භොති”ති ව “ද්වාරාපෙසා”ති ව තස්ස ද්විලිඬිගතා චුත්තා.

ගර සර සෙවනෙ. ගරති. සරති. සරං.

ධුර හුව්ඡනෙ. හුව්ඡන කොට්ඨේලං. ධුරති.

තර ප්ලවනසරණෙසු. තරති. තරණං. තිත්ථං. තිණ්ණො. උත්තිණ්ණො. ඔතිණ්ණො ඉච්චාදීනි. තත්ථ තරණං වුවිති නාවා, තරති උදකපිටියෙ ප්ලවති, තරන්ති උත්තරන්ති වා නදිං එතෙනානි අත්ථෙත.

නාවා ප්ලවො තරං පොතො, තරණං උත්තරං තථා;
ප්ලයානන්ති එතානි, නාවානාමානි භොන්ති තු.

තර සම්භමෙ. සම්භමො අනවට්ඨානං. තරති. තරිතො. තුරඬිගො.

එක්ථ ව “සො මාසබ්බත්තං තරිතො අවාසරි”න්ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ තරිතොති තුරිතො සම්භමන්තො. අවාසරින්ති උපගච්ඡිං උපවිසිං වා.

ජර රොගෙ. එක්ථ ජරරොගොයෙව “රොගො”ති අධිප්පෙතො පයොගවසෙන. ජරසද්දස්ස හි ජරරොගෙ පචත්තනියමනත්ථං “රොගෙ”ති චුත්තං. තෙන අඤ්ඤො රොගො ඉධ රොගසද්දෙන න වුවිති. ජරති. ජරො. සජ්ජරො. පජ්ජරරොගො. ජරෙන පිළිතා මනුස්සා. යත්ථ තු අයං වයොභානිවාචකො , තත්ථ පයොගෙ “ජීරිති, ජරා”ති වස්ස රූපානි භවන්ති.

දර භයෙ. දරති. දරී. “බ්ලාසයා දරීසයා”ති නිදස්සනං. තත්ථ දරීති භායිතබ්බට්ඨෙත දරී.

දර ආදරානාදරෙසු. දරති, ආදරති, අනාදරති. ආදරො, අනාදරො.

එක්ථ ව දරතීති දරං කරොතීති ව අනාදරං කරොතීති ව අත්ථො. යථා හි ආරකාසද්දො දුරාසන්නවාචකො, තථායම්පි දරධාතු ආදරානාදරවාචකො දට්ඨබ්බො. දරසද්දො ව කායදරථෙ විත්තදරථෙ කිලෙසදරථෙ ව වත්තති. අයඤ්ඨි –

ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතසිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චි, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දර”න්ති

එක්ථ කායදරථෙ විත්තදරථෙ ව වත්තති. “විතද්දරො විතසොකො විතසල්ලො, සයං අභිඤ්ඤාය අභාසි බුද්ධො”ති එක්ථ පන කිලෙසදරථෙ වත්තති. විතද්දරොති හි අග්ගමග්ගෙන සබ්බකිලෙසානං සමුච්ඡින්නන්තා විගතකිලෙසදරථොති අත්ථො.

තර නයනෙ. තරති. නරො, නාරී.

එක්ථ නරොති පුරිසො. සො හි තරති නෙතීති නරො. යථා පයමපකතිභූතො සත්තො දතරාය පකතියා සෙට්ඨට්ඨෙත පුරි උච්චාට්ඨානෙ සෙති පචත්තනීති පුරිසොති වුවිති, එවං නයනට්ඨෙත නරොති වුවිති. පුත්තභාතුභූතොපි හි පුග්ගලො මාතුපෙට්ඨභගිනීනං නෙතුට්ඨානෙ තිට්ඨති, පගෙව ඉතරො ඉතරාසං. නාරීති නරෙන යොගතො, නරස්සායන්ති වා නාරී. අපරම්පෙත්ථ නරසද්දස්ස නිබ්බවනං, නරියති සකෙන කම්මෙන නියාතීති නරො,

සත්තෝ මනුස්සෝ වා. “කම්මෙන නියානෙඔ ලොකො”ති හි වුත්තං. තත්ථ නරසද්දස්ස තාව පුරිසවචනෙ “නරා ව අථ නාරියො”ති නිදස්සනං. සත්තමනුස්සවචනෙ පන “බුද්ධො අයං ඵද්දසකො නරුත්තමො. ආමොදිතා නරමරු”ති ව නිදස්සනං, තස්මා “නරොති පුරිසො, නරොති සත්තො, නරොති මනුස්සො”ති තත්ථ තත්ථ යථාසම්භවං අත්ථො සංවණ්ණෙතබ්බො.

හර හරණං. හරණං පවත්තනං. හරති. සාවත්ථියං විහරති. විහාසි. විහංසු. විහරිස්සති. අප්පමත්තො විහිස්සති. වොහරති. සංවොහරති. සබ්බො හරති වා. රුපියසංවොහාරො, රුපියසබ්බොහාරො වා. පාටිහාරියං. පිතිපාමොජ්ජහාරො. විහාරො. වොහාරො. අභිහාරො. චිත්තං අභිනිහරති. සාසනෙ විහරං, විහරන්තො, විහරමානො. විහාතබ්බං, විහරිතුං. විහරිත්වා. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

තත්ථ පාටිහාරියන්ති සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතපක්කිලෙසෙ කතකිච්චෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති පාටිහාරියං. පටීති හි අයං සද්දො “පච්ඡා”ති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨම්හි, අඤ්ඤො ආගඤ්ඤි බ්‍රාහ්මණො”තිආදීසු විය. විහාරොති යානනිසජ්ජාදිනා විහරන්ති එත්ථාති විහාරො, හික්ඛුනං ආවාසො. විහරණං වා විහාරො, විහරණක්‍රියා. වොහාරොති ඛ්‍යවහාරොපි පණ්ණත්තිපි වචනම්පි වෙතනාපි. තත්ථ

යො හි කොචි මනුස්සෙසු, වොහාරං උපජීවති;
එවං වාසෙට්ඨ ජානාති, වාණිජො සො නබ්‍රාහ්මණො”ති.

අයං ඛ්‍යවහාරවොහාරො නාම. “සබ්බා සමඤ්ඤා පඤ්ඤන්ති වොහාරො”ති අයං පණ්ණත්තිවොහාරො නාම. තථා තථා වොහරන්ති පරාමසන්තිති අයං වචනවොහාරො නාම. “අට්ඨ අරියවොහාරා, අට්ඨ අනරියවොහාරා”ති අයං වෙතනාවොහාරො නාම. ඉච්චෙවං –

ඛ්‍යවහාරෙ වචනෙ ව, පණ්ණත්තිවෙතනාසු ව;
වොහාරසද්දො චතුසු, ඉමෙස්චත්ථෙසු දිස්සති.

හර අපනයනෙ. අපනයනං නිහරණං. දොසං හරති. නිහරති. නිහාරො, පරිහරති. පරිහාරො. රජොහරණං. සබ්බදොසහරො ධම්මො. හගවතො ව සාසනස්ස ව පටිපක්ඛෙ තිත්ථියෙ හරන්ති පාටිහාරියං. මත්තාවණ්ණහෙදෙනෙත්ථ “පාටිහෙරං පාටිහීරං පාටිහාරිය”න්ති තිණි පදරුපානි, හවන්ති.

හර ආදානෙ. අදින්නං හරති. හරිස්සති. භාහිති ඉච්චප. “බරාජිනං පර සුඤ්ච, බාරිකාපඤ්ච භාහිති”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං. ආහරති, අවහරති, සංහරති, අපහරති, උපහරති, පහරති, සම්පහරති, සමාහරති. මනොහරො පාසාදො. පරස්සහරණං. ආහාරො, අවහාරො, සංහාරො, උපහාරො, සම්පහාරො, සමාහාරො. හරියානි, ආහරියානි. ආහරියාන්ති. ආහටං, හරිතුං, ආහරිතුං, ආහරිත්වා, ආහරිත්වාන. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

ධර ධරණං. ධරණං චිජ්ජමානතා. ධරති. ධරතෙ සත්ථුසාසනං.

ධර අච්ඡිද්ධංසනෙ. නිබ්බානං නිච්චං ධරති.

බර බසෙ. බරති. බරණං. නක්ඛරන්ති න බියාන්තිති අක්ඛරානි. නක්ඛරන්ති න නස්සන්තිති නක්ඛත්තානිති පොරාණා.

ජාගරනිද්දක්ඛයෙ ජාගරති. ජාගරො, ජාගරණං, ජාගරං. දීඝා ජාගරතො රන්ති. ජාගරමානො. අයඤ්ච ධාතු කතාදිගණං පත්වා “ජාගරොති, පටිජාගරොති”ති රුපානි ජනෙති.

ඊර වචනෙ ගතිකම්පනෙසු ව. ඊරති. ඊරිතං. එරිතං. සමීරණො. ජිනෙරිතො ධම්මො. කුප්පන්ති වාතස්සපි එරිතස්ස.

තත්ථ සමීරණොති වාතො. සො හි සමීරති වායති, සමීරෙති ව රුක්ඛසාබාපණ්ණාදීනි සුට්ඨු කම්පෙතීති “සමීරණො”ති වුච්චති.

හරෙ ලජ්ජායං. අලුත්තන්තොයමෙකාරන්තො ධාතු, ගිලෙ පීතික්ඛයෙති ධාතු විය. හරායති. හරායනං. අට්ටියාමි හරායාමි.

එත්ථ හරායතීති ලජ්ජති, හිරිං කරොතීති අත්ථො.

පර පාලනසුරණෙසු. “පරති, පරමො”තිමස්ස රුපානි, නර නයනෙති ධාතුස්ස “නරති නරො”ති රුපානි විය.

තත්ථ පරතීති පාලෙති, පුරති වා. සුද්ධකත්තුවසෙනිදං පදං වුත්තං. හෙතුකත්තුවසෙන හි “පාරෙති පාරයති”තිආදීති රූපානි භවන්ති. පරමොති පාලකො පුරකො වා. එත්ථ ව “පාරමී”ති පදං එතස්සත්ථස්ස සාධකං. තථා හි පාරමීති පරති, පාරෙති වාති පරමො, දානාදීනං ගුණානං පාලකො පුරකො ව මහාබෝධිසත්තො. පරමස්ස ඉදං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා පාරමී, දානාදික්‍රියා. ගරුහි පන “පුරෙතීති පරමො, දානාදීනං ගුණානං පුරකො පාලකො වා”ති වුත්තං, තං වීමංසිතං.

වර වරණං. වරති. වාරණො, වරුණො.

ගිර නිග්ගිරණො. නිග්ගිරණං පග්ගිරණං. ගිරති, ගිරි.

එත්ථ ගිරීති පබ්බතා, යො ‘සෙලො’තිආදීහි අනෙකෙහි නාමෙහි කටීයති. සො හි සන්ධිසඬ්ඛාතෙහි පබ්බතෙහි විතත්තා පබ්බමස්ස අත්ථිති පබ්බතො. හිමවමනාදිවසෙන ජලස්ස සාරභුතානං හෙසජ්ජාදිවත්ථුනඤ්ච ගිරණතො ගිරීති වුවවති.

ඉමානි පනස්ස නාමානි —

පබ්බතො අවලො සෙලො, නගො ගිරි මහීධරො;
අද්දි සිලුවිවයො වාති, ගිරිපණ්ණත්තියො ඉමා.

සුර ඉස්සරියදිත්තීසු. සුරති. සුරො, අසුරො.

තත්‍ර සරොති සුරති ඊසති දෙවිස්සරියං පාපුණාති විරොවති වාති සුරො. සුන්දරා රා වාවා අස්සාති වා සුරො, දෙවො. දෙවාහිධානානි දිවාදිගණෙ පකාසෙස්සාම. අසුරොති දෙවො විය න සුරති න ඊසති න විරොවති වාති අසුරො. සුරානං වා පටිපක්ඛො මිත්තපටිපක්ඛා අමිත්තා වියාති අසුරො, දානවො, යො “පුබ්බදෙවො”තිපි වුවවති. තථා හි කුම්භජාතකෙ වුත්තං —

“යං වෙ පිච්ඡන්වා පුබ්බදෙවා පමත්තා,
තිදිවා වුතා සස්සතියා සමායා;
තං තාදිසං මජ්ජම්මං නිරත්ථං,
ජානං මහාරාජ කථං පිවෙය්‍යා”ති.

සගාථාවග්ගසංවණ්ණනායං පන “න සුරං පිච්ඡිභ, න සුරං පිච්ඡිභා”ති ආභංසු, තතො පට්ඨාය අසුරා නාම ජාතා”ති වුත්තං.

ඉමානි තද්භිධානානි —

අසුරො පුබ්බදෙවො ව, දානවො දෙවතාරි තු;
නාමානි අසුරානන්ති, ඉමානි නිද්දිසෙ විදු.

පාකො ඉති තු යං නාමං, එකස්ස අසුරස්ස තු;
පණ්ණත්තීතිපි එකච්චෙ, ගරවො පන අබ්‍රවුං.

කුර සද්දෙ අක්කොසෙ ව. කුරති. කුරරො, කුරරී. කුම්මො, කුම්මී.

බුර ඡෙදනෙ විලෙඛනෙ ව. බුරති. බුරො.

මුර සංවෙයනෙ. මුරති. මුරො, මොරො.

සුර අභිමත්ත සද්දෙසු. සුරති. සොරො.

පුර අග්ගගමනෙ. අග්ගගමනං නාම පධානගමනං, පට්ඨමෙව ගමනං වා. පුරති. පුරං, පුරී. අවාපුරති. අවාපුරනං අමතස්ස ද්වාරං. අවාපුරණං ආදාය ගච්ඡති.

තත්ථ පුරන්ති රාජධානී. තථා හි “නගරං පුරං පුරී රාජධානී”ති එතෙ පරියායා. “එසො ආළාරිකො පොසො, කුමාරි පුරමන්තරෙ”තිආදීසු පන ගෙහං “පුර”න්ති වුවවති. පධානතාය පුරතො පුරතො ගමනෙන ගන්තබ්බන්ති පුරං,

රාජධානී වෙව ගෙහඤ්ච. අවාපුරණන්ති අවාපුරන්ති විවරන්ති ද්වාරං එතෙනාති අවාපුරණං, යං “කුඤ්චිකා”තිපි “තාලො”තිපි වුවිවති. අවාපුරන්තිආදීසු අව ආඉච්චුහො උපසග්ගාති දට්ඨබ්බා.

ඵර ඵරණෙ. ඵරණං නාම ඛ්‍යාපනං ගමනං වා. සමං ඵරති සීතෙන. ආභාරත්ථං ඵරති. ඵරණං.

ගර උග්ගමෙ. ගරති. ගරු.

ගරුති මාතාපිතාදයො ගාරවයුත්තපුග්ගලා. තෙ හි ගරන්ති උග්ගච්ඡන්ති උග්ගතා පාකටා භොන්තිති ගරුති වුවිවන්ති. අපිච පාසාණච්ඡත්තං විය භාරියට්ඨෙන ගරුති වුවිවන්ති. ගරුසද්දො “ඉදමාසනං අත්‍ර භවං නිසීදතු, භවඤ්චි මෙ අඤ්ඤතරො ගරුන”න්ති එත්ථ මාතාපිතුසු දිස්සති. “සනරාමරලොකගරු”න්ති එත්ථ සබ්බලොකාවරියෙ සබ්බඤ්ඤමිහි. අපිච ගරුසද්දො අඤ්ඤස්චත්ථෙසුපි දිස්සති. සබ්බමෙතං එකතො කත්වා අත්‍රිදං වුවිවති –

මාතාපිතාවරියෙසු, දුජ්ජරෙ අලහුමිහි ව;
මහන්තෙ වුග්ගතෙ වෙච, නිජේකාදිකරෙසු ව;
තථා චණ්ණච්ඡෙසෙසු, ගරුසද්දො පවත්තති.

කෙච්චි පනාවරියා “ගරු ගරු”ති ව ද්විධා ගහෙත්වා භාරියවාචකත්තෙ ගරුසද්දො ධීතො. ආවරියවාචකත්තෙ පන ගරුසද්දොති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. පාළිවිසයෙ හි සබ්බෙසමිපි යථාචුත්තානං අත්ථානං වාචකත්තෙ ගරුසද්දොයෙව ඉච්ඡිතබ්බො, අකාරස්ස ආකාරභාවෙ “ගාරව”න්ති සවුද්ධිකස්ස තද්ධිතන්තපදස්ස දස්සනතො. සක්කටභාසාවිසයෙ පන ගරුසද්දොයෙව ඉච්ඡිතබ්බො, උකාරස්ස වුද්ධිභාවෙ අඤ්ඤථා තද්ධිතන්තපදස්ස දස්සනතො.

මර පාණවාගෙ. මරති. මත්තුං. මරිත්වා. හෙතුකත්තරි “පුරිසො පුරිසං මාරෙති, මාරයති. පුරිසො පුරිසෙන පුරිසං මාරාපෙති, මාරාපයති. පුරිසො පුරිසං මාරෙතුං මාරෙත්වා” ඉච්චාදීනි රූපානි. මච්චො. මරු. මරණං, මච්චු. මට්ටු. මාරො.

තත්ථ මත්තුන්ති මරිතුං. තථා හි අලීනසත්තුජාතකෙ “යො මත්තුමිච්ඡෙ පිතුනො පමොක්ඛා”ති පාළි දිස්සති. මච්චොති මරිතබ්බසභාවතාය “මච්චො”ති ලද්ධනාමො සත්තො . මරුති දිසායුකොපි සමානො මරණසීලොති මරු, දෙවො. මරණන්ති චුති.

මරණං අන්තකො මච්චු, හින්දං කාලො ව මට්ටු ව;
නික්ඛෙපො චුති වෙනානි, නාමානි මරණස්ස වෙ.

මාරොති සත්තානං කුසලං මාරෙතීති මාරො, කාමදෙවො.

ඉමානිස්ස නාමානි –

මාරො නමුච්චි කණ්ඨො ව, වසවන්ති පජාපති;
පමත්තබන්ධු මද්දනො, පාපිමා දබ්බකොපි ව;
කන්දස්පො ව රතිපති, කාමො ව කුසුමායුධො.

අඤ්ඤෙ අඤ්ඤානිපි නාමානි වදන්ති, තානි සාසනානුලොමානි න භොන්තිති ඉධ න දස්සිතානි. අට්ඨකථාසු පන “මාරො, නමුච්චි, කණ්ඨො, පමත්තබන්ධු”ති චත්තාරොව නාමානි ආගතානි.

එත්ථ ව මාරොති දෙවපුත්තමාරෙන සද්ධිං පඤ්ච මාරා කිලෙසමාරො ඛන්ධමාරො අභිසඬ්ඛාරමාරො මච්චුමාරො දෙවපුත්තමාරොති.

ධර අවත්ථානෙ. ධරති.

භර පොසනෙ. භරති. භරිතො, භත්තා.

ථර සන්ථරණෙ. ථරති, සන්ථරති. සන්ථරණං.

දර වීදාරණෙ. භූමිං දරති. කුදාලො.

දර දාහෙ. කායො දරති. දරො, දරථො.

තිර අධ්‍යයනය. තිරනි. තිරවිඡානො, තිරවිඡා වා.

අර ගතිය. අරනි. අත්ථං, අත්ථො, උතු.

එත්ථ අත්ථං වුවිචනි නිබ්බානං. තං තං සත්තකිච්චං අරනි චත්තෙතිති උතු.

රකාරත්තධාතුරූපානි.

ලකාරත්තධාතු

ලා ආදානෙ. ලානි. ලානං, ගරුළො, සීහළො, රාහුළො, කුසලං, බාලො, මහල්ලකො, මහල්ලිකා.

තත්‍ර ගරුළොති ගරුං ලානි ආදදාති ගණ්භානිති ගරුළො, යො “සුපණ්ණො, දිජාධිපො, නාගාරි, කරොට්”ති ව වුවිචනි. සීහළොති සීහං ලානි ආදදාති ගණ්භානිති සීහළො, පුබ්බපුරිසො. තබ්බංසෙ ජාතා එතරහි සබ්බෙපි සීහළා නාම ජාතා.

රාහුළොතිආදිසු පන රාහු විය ලානි ගණ්භානිති රාහුළො, කො සො? සික්ඛාකාමො ආයස්මා රාහුලහද්දො බුද්ධපුත්තො. තස්ස හි ජාතදිවසෙ සුද්ධොදනමහාරාජා “පුත්තස්ස මෙ තුට්ඨං නිවෙදෙථා”ති උය්‍යානෙ කිළින්තස්ස බොධිසත්තස්ස සාසනං පහිණි. බොධිසත්තො තං සුත්වා “රාහු ජාතො ඛන්ධනං ජාත”න්ති ආහ. පුත්තස්ස හි ජායනං රාහුග්ගහො විය හොති. තණ්භාකිලිස්සනතාපාදනතො බාල්ලෙන ව සඬ්ඛලිකාදිඛන්ධනෙන ඛන්ධං විය හොති මුව්චිතුං අප්පදානතොති “රාහු ජාතො ඛන්ධනං ජාත”න්ති ආහ. රාජා “කිං මෙ පුත්තො අවචා”ති පුව්චිත්වා තං වචනං සුත්වා “ඉතො පට්ඨාය මෙ නත්තා ‘රාහුළො’ ත්වෙව හොතු”ති ආහ, තතො පට්ඨාය කුමාරො රාහුළො නාම ජාතො.

මහාපදානසුත්තට්ඨකායඤ්චි “රාහු ජාතො”ති එත්ථ “රාහුති රාහුග්ගහො”ති වුත්තං, තං පන “රාහුළො”ති වචනස්සත්ථං පාකට්ඨං කාතුං අධිප්පායත්ථවසෙන වුත්තං. න හි කෙවලො “රාහු”ති සද්දො “රාහුග්ගහො”ති අත්ථං වදති, අථ බො ජාතසද්දසම්බන්ධං ලභිත්වා වදති. තථා හි “රාහු ජාතො”ති බොධිසත්තෙන වුත්තවචනස්ස “රාහුග්ගහො ජාතො”ති අත්ථං භවති, තස්මා සුද්ධොදනමහාරාජා “මම නත්තා රාහු විය ලානිති රාහුළොති චත්තබ්බො”ති චත්තෙත්වා “රාහුළොත්වෙව හොතු”ති ආහාති දට්ඨබ්බං.

කෙච්චි පන “රාහුළො ජාතො ඛන්ධනං ජාත”න්ති පඨන්ති, කත්ථවි පොත්ථකෙ ව ලිඛන්ති, තං න සුන්දරං, අත්ථස්ස අයුත්තිතො ටිකාය ව සද්ධිංවිරොචනො. න හි “රාහුළො”ති කුමාරස්ස නාමං පඨමං උප්පන්නං, පච්ඡායෙව පන උප්පන්නං අය්‍යකෙන දින්නත්තා, තස්මා තදා බොධිසත්තෙන “රාහුළො ජාතො”ති වත්තුං න යුජ්ජති. යථා හි අනභිසිත්තෙ අරාජිති පුග්ගලෙ “මහාරාජා”ති වොහාරො නප්පවත්තති. ටිකායඤ්ච “රාහුති රාහුග්ගහො”ති වුත්තං. අථාපි තෙසං සියා “රාහුළො ජාතො ඛන්ධනං ජාත”න්ති පදස්ස විජ්ජමානත්තා එව ටිකායං “රාහුග්ගහො”ති භාවවසෙන ලාසද්දෙන සමානත්ථො ආදානත්ථො ගහසද්දො වුත්තොති එවමිපි නුපපජ්ජති, “රාහුලානං ජාතං ඛන්ධනං ජාත”න්ති පාඨස්ස චත්තබ්බත්තා. රාහුළොති හි ඉදං පදං “සීහළො”ති පදං විය දබ්බවාචකං, න කදාවිපි භාවවාචකං, තස්මා “රාහුළො ජාතො ඛන්ධනං ජාත”න්ති එතං එකච්චෙහි දුරොපිතං පාඨං අග්ගහෙත්වා “රාහු ජාතො ඛන්ධනං ජාත”න්ති අයමෙව පාඨො ගහෙතබ්බො, සාරතො ව පච්චෙතබ්බො සුපරිසුද්ධෙසු අනෙකෙසු පොත්ථකෙසු දිට්ඨත්තා, පොරාණෙහි ව ගම්භීරසුබ්බුඤ්ඤාණෙහි ආචරියපචාරියෙහි පටිත්තා.

අයං පනෙත්ථ සාධිප්පායා අත්ථප්පකාසනා – රාහු ජාතොති බොධිසත්තො පුත්තස්ස ජාතසාසනං සුත්වා සංවෙගප්පත්තො “ඉදානි මම රාහු ජාතො”ති වදති, මුව්චිතුං අප්පදානවසෙන මම ගහණත්ථං රාහු උප්පන්නොති හි අත්ථො. ඛන්ධනං ජාතන්ති ඉමිනා “මම ඛන්ධනං ජාත”න්ති වදති. තථා හි ටිකායං වුත්තං “රාහුති රාහුග්ගහො”ති. තත්ථ රාහුග්ගහොති ගණ්භානිති ගහො, රාහු එව ගහො රාහුග්ගහො, මම ගහකො රාහු ජාතොති අත්ථො. අථ වා ගහණං ගහො, රාහුනො ගහො රාහුග්ගහො, රාහුග්ගහණං මම ජාතන්ති අත්ථො. පුත්තො හි රාහුසද්දෙසො. පිතා චන්දසද්දෙසො පුත්තරාහුනා ගහිත්තා.

එකච්චෙ පන “රාහුළොත්වෙව හොතු”ති ඉමං පදෙසං දිස්වා “රාහු ජාතො”ති වුත්තෙ ඉමිනා න සමෙති, “රාහුළො ජාතො”ති වුත්තෙයෙව පන සමෙතිති මඤ්ඤමානා එවං පාඨං පඨන්ති ලිඛන්ති ව, තස්මා සො අනුපපරික්ඛිත්වා පටිත්තො දුරොපිතො පාඨො න ගහෙතබ්බො, යථාවුත්තො පොරාණකො පොරාණාචරියෙහි අභිමතො පාඨොයෙව ආයස්මත්තෙහි ගහෙතබ්බො අත්ථස්ස යුත්තිතො, ටිකාය ව සද්ධිං අවිරොධනොති.

තත්ථ කුසලන්ති කුව්චිතානං පාපධම්මානං සානතො තනුකරණතො ඤාණං කුසං නාම, තෙන කුසෙන ලාතබ්බං පචත්තෙතබ්බන්ති කුසලං. බාලොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකසඬ්ඛානෙ ද්වෙ අනත්ථෙ දෙවදත්තකොකාලිකාදයො විය ලානි ආදදාතිති බාලො. ඉමානි පන තංනාමානි –

බාලො අවිද්වා අඤ්ඤො ව, අඤ්ඤාණී අවිචක්ඛණො;
අපණ්ඨිතො අකුසලො, දුම්මෙධො කුමති ජලො.

එළමුගො ව නිජ්ජඤ්ඤො, දුම්මෙධි අවිදු මගො;
අවිඤ්ඤ අන්ධබාලො ව, දුජ්ජඤ්ඤො ව අවිද්දසු.

මහල්ලකොති මහත්තං ලාති ගණ්භාතිති මහල්ලකො, ජිණ්ණපුරිසො. ඉමානිස්ස නාමානි –

ජිණ්ණො මහල්ලකො වුද්ධො, බුද්ධො වුඩ්ඪො ව කත්තරො;
ථෙරො වාති ඉමෙ සද්දා, ජිණ්ණපඤ්ඤත්තියො සිග්ගං.

තථා හි –

“දුරෙ අපස්සං ථෙරොව, චක්ඛුං යාවිතුමාගතො”;
එවමාදිසු දට්ඨබ්බො, ථෙරසද්දො මහල්ලකෙ.

ඉමානි පන නාමානි ඉත්ථියා ඉත්ථිලිඬිගවසෙන වත්තබ්බානි –

ජිණ්ණා මහල්ලිකා වුද්ධි, බුද්ධි වුඩ්ඪි ව කත්තරා;
ථෙරි වාති ඉමෙ සද්දා, නාමං ජිණ්ණාය ඉත්ථියා;

දල එල විසරණෙ. දලති. එලති. දලිතො රුක්ඛො. එලිතො භූමිභාගො.

අල භුසනෙ. අලති. අලඬිකාරො, අලඬිකතො, අලඬිකතං. “සාලඬිකානනායොගෙපි, සාලඬිකානනවජ්ජිතා”ති ඉමිස්සඤ්ඤි කචිතං කබ්බරවනායං අලඬිකසද්දො භුසනවිසෙසං වදති. කෙචි පනෙත්ථ අල භුසනපරියාපනවාරනෙසුති ධාතුං පඨන්ති, “අලති”ති ව රූපං ඉච්ඡන්ති. මයං පන අලධාතුස්ස පරියත්තිතිවාරණත්ථවාචකත්තං න ඉච්ඡාම පයොගාදස්සනතො. නිපාතභූතො පන අලංසද්දො පරියත්තිතිවාරණත්ථවාචකො දිස්සති “අලමෙන සබ්බං. අලං මෙ තෙන රජ්ජෙනා”තිආදිසු.

මීල නිමෙලනෙ. මීලති, නිමීලති, උමමීලති. නිමීලනං.

බිල පතිත්ථම්භෙ. බිලති.

නීල වණ්ණෙ. නීලවත්ථං.

සීල සමාධිමිහි. සීලති. සීලං, සීලනං.

එත්ථ සීලන්ති සීලනට්ඨෙන සීලං. වුත්තඤ්ඤෙන විසුද්ධිමග්ගෙ “සීලන්ති කෙනට්ඨෙන සීලං? සීලනට්ඨෙන සීලං, කිමිදං සීලනං නාම? සමාධානං වා කායකම්මාදීනං සුසීලාවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො. උපධාරණං වා කුසලානං ධම්මානං පතිට්ඨානවසෙන ආධාරභාවොති අත්ථො. එතදෙව හි එත්ථ අත්ථද්වයං සද්දලක්ඛණවිදු අනුජානන්ති. අඤ්ඤෙ පන ‘සිරට්ඨො සීලට්ඨො, සීතලට්ඨො සීලට්ඨො’ති එවමාදිනා නයෙනෙත්ථ අත්ථං වණ්ණෙන්ති”ති. තත්ථ “අත්ථද්වයං සද්දලක්ඛණ විදු අනුජානන්ති”ති ඉදං “සීල සමාධිමිහි සීල උපධාරණෙ”ති ද්විගණිකස්ස සීලධාතුස්ස අත්ථෙ සන්ධාය වුත්තං. ඉමස්ස හි වුරාදිගණං පත්තස්ස උපධාරණෙ “සීලෙති, සීලයති”ති රූපානි භවන්ති, උපධාරෙතිතිපි තෙසං අත්ථො. ඉධ පන භූවාදිගණිකත්තා සමාධානත්ථෙ “සීලති”ති රූපං භවති, සමාධියතිති තස්ස අත්ථො. පුනපි එත්ථ සොතුනං සුඛග්ගහණත්ථං නිබ්බවනානි වුවිචන්තෙ. සීලති සමාධියති කායකම්මාදීනං සුසීලාවසෙන න විජ්ජකිරිති සීලං. අථ වා සීලන්ති සමාදහන්ති විත්තං එතෙනානි සීලං. ඉමානි භූවාදිගණිකවසෙන නිබ්බවනානි. වුරාදිගණිකවසෙන පන සීලෙති කුසලෙ ධම්මෙ උපධාරෙති පතිට්ඨාභාවෙන භූසො ධාරෙතිති සීලං. සීලෙන්ති වා එතෙන කුසලෙ ධම්මෙ උපධාරෙන්ති භූසො ධාරෙන්ති සාධවොති සීලන්ති නිබ්බවනානි.

කිල බන්ධෙ. කිලති. කිලං.

කූල ආවරණෙ. කූලති. කූලං. වහෙ රුක්ඛෙ පකූලපේ. කූලං බන්ධති. නදීකූලෙ වසාමහං. කූලති ආවරති උදකං බහි නික්ඛමිතුං න දෙතිති කූලං.

සූල රූපායං. සූලති. සූලං. කණ්ණසූලං න ජනෙති.

තුල නික්කරිසෙ. නික්කරිසං නාම කරිසමත්තෙනපි අමිනෙනබ්බතො ලහුභාවොයෙව. තුලති. තුලං භට්ඨංව මාලුතො.

පුල සඨසාතෙ. පුලති. පඤ්චපුලි.

මුල පතිට්ඨායං මුලති. මුලං. මුලසද්දො “මුලානි උද්ධරෙයා අන්තමසො උස්සිරනාලිමත්තානිපි”තිආදීසු මුලමුලෙ දිස්සති. “ලොභො අකුසලමුල”න්තිආදීසු අසාධාරණහෙතුමිහි. “යාවමජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි පතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමුල”න්තිආදීසු සමීපෙ. අත්‍රිදං වුවිවති –

මුලමුලෙ මුලසද්දො, පදිස්සති තට්ථ ව;
අසාධාරණහෙතුමිහි, සමීපමිහි ව වත්තති.

ඵල නිබ්බත්තියං. රුක්ඛො ඵලති. රුක්ඛඵලානි භුඤ්ජන්තා. මහජ්ඵලං මහානිසංසං. සොතාපත්තිඵලං. තත්ථ ඵලන්ති මහානිබ්බත්තිකං.

ඵල හෙදෙ. ඵලති. මුද්ධා තෙ ඵලතු සත්තධා. පාදා ඵලිංසු. තත්ථ ඵලතුති හජ්ජිතු.

ඵල අබ්‍යත්තසද්දෙ. අසති ඵලති. ද්වෙමෙ භික්ඛවෙ අසතියා ඵලන්තියා න සන්තසන්ති. ඵලන්තියාති සද්දං කරොන්තියා.

චුල්ල භාවකරණෙ. භාවකරණං විලාසකරණං. චුල්ලති.

චුල්ල විකසනහෙදෙසු. චුල්ලති. චුල්ලං. චුල්ලිතො කිංසුකො. සුචුල්ලිතමරචින්දවනං.

අසිතිහත්ථමුඛබ්බෙධො, දීපඬිකරො මහාමුනි;
සොහති දීපරුක්ඛොව, සාලරාජාව චුල්ලිතො.

බණ්ඩචුල්ලපටිසඬිරණං.

විල්ල සෙඨිල්ලෙ. සිඨිලභාවො සෙඨිල්ලං. විල්ලති.

වෙලු වෙලු කෙලු බෙලු පෙලු බෙලු සෙලු සල තිල ගතියං. වෙලති. වෙලති. කෙලති. බෙලති. පෙලති. බෙලති. සෙලති. සලති. තිලති. වෙලං, බෙලකො. එත්ථ වෙලන්ති වත්ථං. පෙලකොති සසො.

බල වලනෙ. බලති. බලො. බලොති දුජ්ජනො අසාධු අසජ්ජුරිසො පාපජනො.

බල සඤ්චිනනෙ. බලති. බලං. බලන්ති විභිට්ඨපනොකාසභුතං භූමිමණ්ඩලං. තඤ්භි බලන්ති සඤ්චිනන්ති රාසිං කරොන්ති එත්ථ ධඤ්ඤානීති බලන්ති වුවිවති. “බලං සාලං පසුං බෙත්තං, ගන්තා වස්ස අභික්ඛණ”න්ති පයොගො.

ගිල අජ්ඣොභරණෙ. ගිලති. ගිලමක්ඛං පුරිසො න බුජ්ඣති.

ගල අදනෙ. ගලති. ගලො. ගලන්ති අදන්ති අජ්ඣොභරන්ති ඵනෙනාති ගලො. ගලොති ගිවා වුවිවති.

සල සල්ල ආසුගතියං. ආසුගති සීසගමනං. සලති. සල්ලති. සල්ලං. එත්ථ ව “සල්ලං උසු සරො සල්ලො කණ්ඩො තෙජනො”ති පරියායා එතෙ.

බොල ගතිපටිසාතෙ. බොලති.

ගිලෙ පීතික්ඛයෙ. ගිලායති. ගිලානො, ගෙලඤ්ඤං. ගිලානොති අකල්ලකො. විනයෙපි හි චුත්තං “නාහං අකල්ලකො”ති. අට්ඨකථායඤ්ච “නාහං අකල්ලකොති නාහං ගිලානො”ති චුත්තං.

මිලෙ ගත්තචිනාමෙ. මිලායති. මිලායනො, මිලායන්තො, මිලායමානො.

කෙලෙ මමායනෙ. මමායනං තණ්හාදිට්ඨිවසෙන “මම ඉද”න්ති ගහණං. කෙලායති. ත්වං කං කෙලායති.

සල වලනෙ සංවරණෙ ව, වල වල්ල වලනෙ ව. සංවරණාපෙක්ඛායං වකාරො. සලති. කුසලං. වලති. වල්ලති. වල්ලුරො.

තත්ථ කුසලන්ති කුච්ඡිනෙ පාපධම්මෙ සලයති වලයති කම්පෙති විද්ධංසෙතිති කුසලං. කුච්ඡිනං අපායද්වාරං සලන්ති සංවරන්ති පිදහන්ති සාධවො එතෙනාති කුසලං. වල්ලන්ති සංවරන්ති රක්ඛන්ති ඉතො කාකසෙනාදයො සත්තෙ අබාදනත්ථායාති වල්ලුරො.

මල මල්ල ධාරණෙ. මලති. මලං. මල්ලති. මල්ලො.

භල භල්ල පරිභාසනභිංසාදානෙසු. භලති. භල්ලති.

කල සඨ්ඛානෙ. කලති. කලා, කාලො.

එත්ථ කලාති සොළසභාගාදිභාගො. කාලොති “එත්තකො අත්තකන්තො”තිආදිනා කලිතඛිබ්බො සඨ්ඛාතඛිබ්බොති කාලො, පුබ්බණ්භාදිසමයො.

කල්ල අසද්දෙ. අසද්දො. නිස්සද්දො. කල්ලති.

ජල දිත්තියං. ජලති. ජලං, ජලන්තො, පජ්ජලන්තො, ජලමානො.

කො එති සිරියා ජලං. ජලංව යසසා අට්ඨා, දෙවදන්තොති මෙ සුතං. සද්ධම්මපජ්ජොතො ජලිතො.

භුල වලනෙ. භුලති. භලො. භලොති ථාලො, සො හි භොලෙති භූමිං භින්දන්තො මත්තිකඛණ්ඩං වාලෙතිති “භලො”ති වුව්චති උකාරස්ස අකාරං කත්වා.

වල කම්පනෙ. වලති. වලිතො, අවලො. මහන්තො භූමිවාලො. වලනං, වාලො.

ජල ධඤ්ඤෙ. ජලති. ජලං.

ටල චූල චෙලම්බෙ. ටලති. චූලති.

ථල යානෙ. ථලති. ථලො. ථලොති නිරුද්ධකප්පදෙසො. පබ්බජ්ජානිඛිබ්බානෙසුපි තංසදිසත්තා තඛිබ්බොභාරො. යථා හි ලොකෙ උදකොසෙන අනොත්ථරණට්ඨානං “ථලො”ති වුව්චති, එවං කිලෙසොසෙන අනොත්ථරණියත්තා පබ්බජ්ජා නිඛිබ්බානඤ්ච “ථලො”ති වුව්චති, “තිණ්ණො පාරඬගතො ථලෙ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණො”ති හි චුත්තං.

ථාල විලෙඛනෙ. ථාලති භූමිං විලෙඛති භින්දතිති ථාලො.

නල ගන්ථෙ. නලති.

බල පාණනෙ. ඉහ පාණනං ජීවනං සසනඤ්ච. බලති. බලං, බාලො.

එත්ථ බලන්ති ජීවිතං කප්පෙන්ති එතෙනාති බලං, කායබලභොගබලාදිකං බලං. අථ වා බලන්ති සම්මාජීවනං ජීවන්ති එතෙනාති බලං, සද්ධාදිකං බලං. ආගම්ට්ඨකථායං පන “අස්සද්ධියෙ න කම්පතිති සද්ධාබල”න්තිආදි චුත්තං, තං දළ්භට්ඨෙත බලන්ති වත්තඛිබ්බානං සද්ධාදිනං අකම්පනභාවදස්සනත්ථං චුත්තන්ති දට්ඨඛිබ්බං. අථ වා ධාතුනං අත්ථානිසයයොගතො අස්සද්ධියාදිනං අභිභවනෙන සද්ධාදිබලානං අභිභවනත්ථොපි ගහෙතඛිබ්බො “අබලා නං බලියන්ති”ති එත්ථ විය. බාලොති බලති අස්සසති වෙව පස්සසති වාති බාලො, අස්සසිතපස්සසිතමත්තෙන ජීවති, න සෙට්ඨෙත පඤ්ඤාජීවිතෙනාති චුත්තං භොති. තථා හි අට්ඨකථායං චුත්තං “බලන්තිති බාලා, අස්සසිතපස්සසිතමත්තෙන ජීවන්ති, න පඤ්ඤාජීවිතෙනාති අත්ථො”ති. පඤ්ඤාජීවිතොයෙව හි ජීවිතං සෙට්ඨං නාම. තෙනාහ භගවා “පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති.

පුල මහත්තෙ. පුලති. විපුලං.

කුල සඨ්ඛානෙ බන්ධුම්භි ව. කොලති. කුලං, කොලො.

සල ගමනෙ. සලති.

කිල පිතිය කිළනෙසු. පිතස්ස භාවො පිතියං යථා දක්ඛියං. කිළනං කිළායෙව. කිලති.

ඉල කම්පනෙ. ඉලති. එලං, එලා. එත්ථ එලං වුච්චති දොසො. කෙනට්ඨෙත? කම්පනට්ඨෙත. දොසොති චෙත්ථ අගුණො වෙදිතඛ්ඛො, න පටිසො. “නෙලඬගො සෙතපච්ඡාදො”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

අපිව එලං වුච්චති උදකං. තථා හි “එලම්බුජං කණ්ටකිං වාරිජං යථා”ති ඉමිස්සා පාළියා අත්ථං නිද්දිසන්තො ආයස්මා සාරිපුත්තො “එලං වුච්චති උදක”න්ති ආහ. එලාති ලාලා වුච්චති “එලමුගො”ති එත්ථ විය. අපිව එලාති බෙළො වුච්චති “සුත්වා නෙලපතිං වාවං, වාළා පන්ථා අපක්කමු”න්ති එත්ථ විය. එත්ථ නෙලපතිං වාවන්ති බෙළබින්නිපාතවිරහිතං වචනන්ති අත්ථො. ලාලාබෙළවාචකස්ස තු එලාසද්දස්ස අඤ්ඤං පවත්තිනිමිත්තං පරියෙසිතඛ්ඛං. අනෙකප්පවත්තිනිමිත්තා හි සද්දා. කිං වා අඤ්ඤෙන පවත්තිනිමිත්තෙන, ඉල කම්පනෙති එවං වුත්තං කම්පනං එව ලාලාබෙළවාචකස්ස එලාසද්දස්ස පවත්තිනිමිත්තං, තස්මා ඉලන්ති ජිගුච්ඡිතඛ්ඛභාවෙන කම්පෙන්නි හදයවලනං පාපුණන්ති ජනා එත්ථාති එලාති අත්ථො ගහෙතඛ්ඛො. සමානපවත්තිනිමිත්තායෙව හි සද්දා ලොකසඬකෙතවසෙන නානාපදත්ථවාචකාපි භවන්ති. තං යථා? හිනොති ගච්ඡතිති හෙතු, සප්පති ගච්ඡතිති සප්පො, ගච්ඡතිති ගොති. තථා අසමානප්පවත්තිනිමිත්තායෙව සමානපදත්ථවාචකාපි භවන්ති. තං යථා? රඤ්චතිති රාජා, භූමිං පාලෙතිති භූමිපාලො, නරෙ ඉන්ද්‍රිතිති නරින්දොති. එස නයො සඛ්ඛත්ථාපි විභාවෙතඛ්ඛො.

ඉල ගතියං. ඉලති.

හිල භාවකරණෙ. හෙලති.

සිල උඤ්ජෙ. සිලති.

තිල සිනෙහනෙ. තිලති. තිලං, තෙලං, තිලො.

විල වසනෙ. විලති.

වල විලාසනෙ. වලති.

පිල ගහණෙ. පිලති.

මිල සිනෙහනෙ. මිලති.

ඵල සඤ්චලෙ එරණෙ ව. ඵලති.

ලකාරන්තධාතුරූපානි.

වකාරන්තධාතු

වා ගතිගන්ධනෙසු. වානි. වානො.

වී පජනකන්ති අසනධාදන ගතීසු. පජනං වලනං. කන්ති අභිරුචි. අසනං භත්තපරිභොගො. ධාදනං පුච්චාදිභක්ඛනං. ගති ගමනං. වෙති.

වෙ තත්තසන්තානෙ. වායති. තන්තවායො.

වෙ සොසනෙ. වායති.

ධිවු ඛිවු නිදස්සනෙ. ධෙවති. බෙවති.

ථිවු දිත්තියං. ථෙවති. මධුමධුකා ථෙවන්ති.

ජීව පාණධාරණෙ. ජීවති. ජීවිතං, ජීවො, ජීවිකා. අත්ථී නො ජීවිකා දෙව, සා ව යාදිසකිදිසා. ජීවිතං කප්පෙති.

පිව මිව තිව නිව ථුලියෙ. පිවති. පිවරො. මිවති. තිවති. නිවති.

එක්ථ ව පිවරොති කච්ඡපො, යො කොච්ච වා ථූලසරීරො. තථා හි “පිවරො කච්ඡපෙ ථූලෙ”ති පුබ්බාවරියෙහි චූත්තං.

අව පාලනෙ. අවති. බුද්ධො මම අවතං.

භව ගතියං. සවති.

කව වණ්ණෙ. කවති.

බිච්ඡ මදෙ. බිවති.

ධොවු ධොවනෙ. ධොවති.

දෙවු දෙව දෙවනෙ. දෙවති ආදෙවති, පරිදෙවති, ආදෙවො, පරිදෙවො, ආදෙවනා, පරිදෙවනා, ආදෙවිතත්තං, පරිදෙවිතත්තං.

සෙවු කෙවු බෙවු ගෙවු ගිලෙවු මෙවු මීලෙවු සෙවනෙ. සෙවති. කෙවති. බෙවති. ගෙවති. ගිලෙවති. මෙවති මීලෙවති.

දෙවු ජ්ඤාතගතියං. ජ්ඤාතගති පරිජ්ඤාතගමනං. දෙවති.

ධාතු ගතිසුද්ධියං. ධාවති, විධාවති. ආධාවති, පරිධාවති. ධාවකො.

චිච්ඡ ආදානසංවරෙසු. චිවති.

චෙචි චෙතනාතුලො. චෙවති.

වකාරන්තධාතුරූපානි.

සකාරන්තධාතු

සා පාකෙ. සාති.

සි සෙවායං. සෙවති. සෙවනා, සෙවකො, සෙවිතො, සිවො, සිවං.

නිහියති පුරිසො නිහිනසෙවී,
න ව භායෙථ කදාවි තුලාසෙවී;
සෙට්ඨමුපගමං උදෙති බිජ්ජං,
තස්මා අත්තනො උත්තරිතරං භජෙථ;

සි ගතිබුද්ධිසු. සෙති, අතිසෙති. අතිසිතුං, අතිසිත්වා, සෙතු.

සි සයෙ. සයො සුපනං. සෙති. සයති. සෙනං. සයනං.

සු ගතියං. සවති. පසවති. පසුතො, සුතො.

එක්ථ සුතොති දුතො, “චිත්තිඤ්ඤි මං චිත්තති සුත දිස්වා”ති “දෙවසුතො ව මාතලී”ති ව ඉමානි තත්ථ පයොගානි.

සු සවනෙ. සවනං සන්දනං. සවති. ආසවො.

සු පසවෙ. පසවො ජනනං. සවති, පසවති. සුත්තං.

එක්ථ පන සුත්තන්ති අත්ථෙ සවති ජනෙතීති සුත්තං, තෙපිටකං බුද්ධච්චනං, තදඤ්ඤම්පි වා හත්ථිසුත්තාදි සුත්තං.

සු පාණගබ්භවීමොවනෙසු. සුති. පසුති. පසුතො.

සු පෙරණෙ. සුති.

සෙ බයෙ. සියති. එකාරස්සියාදෙසො.

සෙ පාකෙ. සෙති.

සෙ ගතියං. සෙති. සෙතු.

හිංස හිංසායං. හිංසති. හිංසකො, හිංසනා, හිංසා.

ඉස්ස ඉස්සායං. ඉස්සති. පුරිසපරක්කමස්ස දෙවා න ඉස්සන්ති. ඉස්සා, ඉස්සායනා.

නමස්ස වන්දනානතියං. වන්දනානති නාම වන්දනාසඬ්ඛානං නමනං, සකම්මකොයෙවායං ධාතු, න නමුධාතු විය සකම්මකො වෙව අකම්මකො ව. නමස්සති.

සුස සද්දෙ. සුසති, සොසති. පටිසොසො, නිග්ගොසො, වට්ඨොසො.

චුස පානෙ. චුසති.

පුස බුද්ධියං. පුසති. පොසො. සම්පිළෙ මම පොසනං. පොසනන්ති වඩ්ඪනං.

මුස ථෙය්‍යා. ථෙන්නං ථෙය්‍යං වොරිකා. මුසති. දුද්දික්ඛො වක්ඛුමුසනො. මුසලො.

පුස පසවෙ. පුසති.

වාසි භූස අලඬ්ඛාරෙ. වාසති. භූසති, විභූසති. භූසනං, විභූසනං.

උස රුජායං. උසති.

ඉස උච්ඡෙ. එසති. ඉසි.

එත්ථ පන සීලාදයො ගුණෙ එසන්තිති ඉසයො, බුද්ධාදයො අරියා තාපසපබ්බජ්ජාය ව පබ්බජිතා නරා. “ඉසි තාපසො ජට්ඨො ජට්ඨ ජට්ඨරො”ති එතෙ තාපසපරියායා.

කස විලෙබ්බෙන. කසති, කස්සති. කස්සකො, ආකාසො.

එත්ථ කස්සකොති කසිකාරකො. ආකාසොති නහං. තඤ්චි න කස්සතිති ආකාසො. කසිතුං විලෙබ්බතුං න සක්කාති අත්ථො. ඉමානි තද්භිධානානි —

ආකාසො අමිබරං අබ්භං, අන්තලික්ඛ’මසං නහං;
වෙහාසො ගගනං දෙවො, ඛ’මාදිච්චපථොපි ව.

තාරාපථො ව නක්ඛත්ත-පථො රච්චපථොපි ව;
වෙහායසං වායුපථො, අපථො අනිලඤ්ජසං.

කස සිස ජස කුස වස මස දිස ජුස යුස හිංසත්ථා. කසති. සිසති. ජසති. කුසති. වසති. මසති. මසකො. ඔමසති, ඔමසවාදො. දිසති. ජුසති. යුසති.

තත්ථ ඔමසතීති විජ්ඣති. ඔමසවාදොති පරෙසං සුවියා විය විජ්ඣනවාදො. මසකොති මකසො.

හස්ස හස්සනෙ. හස්සන්ති කථනං චුච්චති “ආවාසො ගොවරො හස්සං. හස්සකාරක”න්තිආදීසු විය. හස්සති. හට්ඨං. හට්ඨන්ති භාසිතං, වචනන්ති අත්ථො. එත්ථ පන —

“සුභාසිතා අත්ථවතී, ගාථායො තෙ මහාමුනි;
නිජ්ඣත්තොමිහි සුභට්ඨොන, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භවා”ති

පාළි නිදස්සනං. තත්ථ නිජ්ඣත්තොති නිජ්ඣාපිනො ධම්මොපපඤ්ඤාය පඤ්ඤත්තිගතො අමිහි. සුභට්ඨොනාති සුභාසිතෙන.

ජිසු නිසු විසු මිසු වස්ස සෙවනෙ. ජෙසති. නෙසති. වෙසති. මෙසති. දෙවො වස්සති.

මරිසු සහනෙ ව. වකාරො සෙවනාපෙක්ඛකො. මරිසති.

පුස පොසනෙ. පොසති. පොසො. කම්මවිත්තඋතුආභිආරෙහි පොසියතීති පොසො. “අඤ්ඤෙපි දෙවො පොසෙති”ති දස්සනතො පන චුරාදිගණෙපි ඉමං ධාතුං වක්ඛාම.

පිසු සිලිසු පුසු පලුසු උසු උපදාහෙ. පෙසති. සිලෙසති. සිලෙසො. පොසති. පලොසති. ඔසති. උසු.

සසු සංහරිසෙ. සංහරිසො සඤ්ඤට්ඨනං. සස්සති.

හසු ආලිඬිගෙ. ආලිඬිගො උපගුහනං. හස්සති.

හස හසනෙ. හසති. අස්සා හසන්ති, ආජානියා හසන්ති, පහසති, උහසති. කාරිතෙ “භාසෙති”ඉච්චාදි, උහසියමානො, භාසො, පහාසො, හසනං, පහසනං, හසිතං. භකාරලොපෙන මන්දහසනං “සිත”න්ති වුවුවති “සිතං පාත්ථාකාසි”තිආදීසු.

තත්ථ උහසතීති අවහසති. උදසියමානොති අවහසියමානො. තත්‍රායං පාළි “ඉධ භික්ඛුං අරඤ්ඤගතං වා රුක්ඛමුලගතං වා සුඤ්ඤාගාරගතං වා මාතුගාමො උපසඬ්ඨකමිත්ථා උහසති” ඉති ව “සො මාතුගාමෙන උහසියමානො” ඉති ව. භාසොති හසනං වා සොමනස්සං වා “භාසො මෙ උපපජ්ජටා”තිආදීසු විය.

තුස හස හිස රස සද්දෙ. තුසති, හසති, හිසති, රසති, රසිතං. අත්‍රායං පාළි “භෙරියො සඬ්ඛා වජ්ජන්තු, වීණා සඬ්ඛා රසන්තු තා” ඉති.

රස අස්සාදනෙ. රසති. රසො.

රස අස්සාදසිනෙහෙසු. රසති. රසො.

රස භානියං. රසති. රසනං, රසො.

අත්‍රායං පාළි –

“නහෙව ඨිත නා’සිනං, න සයානං න පද්ධගුං;
යාව ඛ්‍යාති නිමිසති, තත්‍රාපි රසතිඬ්ඛයො”ති.

තත්ථ රසතිඬ්ඛයොති සො සො වයො රසති පරිභායති, න වඩ්ඨතීති අත්ථො.

ලස සිලෙසනකීළනෙසු. ලසති. ලාසො. ලසි ව තෙ නිජ්ජලිතා. ලසි වුවුවති මත්ථලුඬිගං. නිජ්ජලිතාති නික්ඛන්තා.

නිස සමාධිමිහි. සමාධි සමාධානං විත්තෙකග්ගතා. නෙසති.

මිස මස සද්දෙ රොසෙ ව. මෙසති. මසති. මෙසො. මසකො.

පිසි පෙසු ගතියං. පිසති. පෙසති.

සසු හිංසායං. සසති. සත්ථං. සත්ථං වුවුවති අසි.

සංස ථුතියඤ්ච. වකාරො හිංසාපෙක්ඛාය. සංසති, පසංසති. පසංසා, පසංසනා. පසත්ථො භගවා. පසංසමානො, පසංසිතො, පසංසකො, පසංසිතඬ්ඛො, පසංසනියො, පාසංසො, පසංසිත්ථා ඉච්චාදීනි.

දිස පෙක්බනෙ. එතිස්සා පන නානාරූපානි භවන්ති – “දිස්සති පදිස්සති” ඉච්චාදි අකම්මකං. “පස්සති දක්ඛති” ඉච්චාදි සකම්මකං.

දිස්සතු, පස්සතු, දක්ඛතු. දිස්සෙය්‍යා, පස්සෙය්‍යා, දක්ඛෙය්‍යා. දිස්සෙ, පස්සෙ, දක්ඛෙ. දිස්ස, පස්ස, දක්ඛ. අදිස්සා, අපස්සා. අද්දා සිදන්තරෙ නගෙ. අද්දක්ඛා, අද්දක්ඛුං, අදස්සුං. අදස්සි, අපස්සි, අදක්ඛි.

දස්සිස්සති, පස්සිස්සති, දක්ඛිස්සති. අදස්සිස්සා, අපස්සිස්සා, දක්ඛිස්සා. එවං චත්තමානපඤ්චමියාදිවසෙන විත්ථාරෙතඛිබානි. කාරිතෙ “දස්සෙති දස්සයති” ති රූපානි. කම්මෙ “පස්සියති” ඉච්චාදිනි.

දිසා. පස්සො. පස්සං. පස්සිතා. දස්සෙතා. දස්සනං. විපස්සනා, ඤාණදස්සනන්ති නාමිකපදානි. තදත්ථෙ පන තුමත්ථෙ ච “දක්ඛිතායෙ” ති රූපං. “ආගතාමිහ ඉමං ධම්මසමයං, දක්ඛිතායෙ අපරාජිතසඬ්ඝ” න්ති හි පාළි. ඉමස්මිං පන පාළිප්පදෙසෙ “දක්ඛිතායෙ” ති ඉදං තදත්ථෙ තුමත්ථෙ චා චතුත්ථියා රූපං. තථා හි දක්ඛිතායෙති ඉමස්ස දස්සනත්ථායානි චා පස්සිතුන්ති චා අත්ථො යොජෙතඛිබො. දිසානිආදිසු පන පුරත්ථිමාදිහෙදාපි දිසානි වුව්චති. යථාහ –

“දිසා චතස්සො විදිසා චතස්සො,
උද්ධං අධො දස දිසතා ඉමායො;
කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා,
යමද්දසා සුපිනෙ ඡබ්බිසාණ” න්ති.

මාතෘපිතාදයොපි. යථාහ –

“මාතෘපිතා දිසා පුබ්බා, ආචරියා දක්ඛිණා දිසා;
පුත්තදාරා දිසා පච්ඡා, මිත්තාමච්චා ච උත්තරා;

දාසකම්මකරා හෙට්ඨා, උද්ධං සමණබ්‍රාහ්මණා;
එතා දිසා නමස්සෙය්‍යා, අලමත්තො කුලෙ ගිහී” ති;

පච්චයදායකාපි. යථාහ – “අගාරිනො අන්තදපානචත්ථදා, අවිභායිකා නම්පි දිසං වදන්ති” ති.

නිබ්බානම්පි. යථාහ –

“එතාදිසා පරමා සෙනකෙතු,
යං පත්ථා නිද්දුක්ඛා සුබ්බිනො භවන්ති” ති;

එවං දිසාසද්දෙන වුව්චමානං අත්ථරූපං ඤත්ථා ඉදානිස්ස නිබ්බවනමෙවං දට්ඨබ්බං. දිස්සති වන්දාවට්ටනාදිවසෙන “අයං පුරිමා අයං පච්ඡිමා” තිආදිනා නානප්පකාරතො පඤ්ඤායනිති දිසා, පුරත්ථිමදිසාදයො. තථා “ඉමෙ අමිභාකං ගරුට්ඨාන” න්තිආදිනා පස්සිතඛිබානි දිසා, මාතෘපිතාදයො. දිස්සන්ති සකාය පුඤ්ඤක්‍රියාය ඉමෙ දායකානි පඤ්ඤායන්තිති දිසා, පච්චයදායකා. දිස්සති උප්පාදවයාභාවෙන නිව්චධම්මත්තා සබ්බකාලම්පි විජ්ජන්ති දිසා, නිබ්බානං. පස්සොති කාරණාකාරණං පස්සතිති පස්සො. එවං පස්සතිති පස්සං. අත්‍රායං පාළි –

“පස්සති පස්සො පස්සන්තං, අපස්සන්තම්පි පස්සති;
අපස්සන්තො අපස්සන්තං, පස්සන්තම්පි න පස්සති” ති.

පස්සතිති පස්සිතා. දස්සෙතිති දස්සිතා. දස්සනන්ති දස්සනක්‍රියා. අපිච දස්සනන්ති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං. තඤ්ච රූපාරම්මණං පස්සතිති දස්සනන්ති වුව්චති. තථා “දස්සනෙන පභාතඛිබා ධම්මා” ති චචනතො දස්සනං නාම සොනාපත්තිමග්ගො. කස්මා සොනාපත්තිමග්ගො දස්සනං? පඨමං නිබ්බානදස්සනතො. නනු ගොත්‍රභූ පඨමතරං පස්සතිති? නො න පස්සති, දිස්ථා කත්තඛිබකිච්චං පන න කරොති සංයොජනානං අප්පභානතො, තස්මා “පස්සති” ති න චත්තඛිබො. යත්ථ කත්ථවි රාජානං දිස්ථාපි පණ්ණාකාරං දත්ථා කිච්චනිජ්ජන්තියා අදිට්ඨත්තා අප්පාපි රාජානං න පස්සාමිති වදන්තො ගාමවාසී නිදස්සනං.

විපස්සනානි අනිච්චාදිවසෙන බන්ධානං විපස්සනකං ඤාණං. ඤාණදස්සනන්ති දිබ්බචක්ඛුපි විපස්සනාපි මග්ගොපි ඵලම්පි පච්චචෙක්ඛණඤාණම්පි සබ්බඤ්ඤාඤාණම්පි වුව්චති. “අප්පමත්තො සමානො ඤාණදස්සනං ආරාධෙති” ති එත්ථ හි දිබ්බචක්ඛු ඤාණදස්සනං නාම. “ඤාණදස්සනාය චිත්තං අභිනිහරති අභිනින්නාමෙති” ති එත්ථ විපස්සනාඤාණං. “අභිබ්බා තෙ ඤාණදස්සනාය අනුත්තරාය සම්බොධායා” ති එත්ථ මග්ගො, “අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මො අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ථාසුචිභාරො” ති එත්ථ ඵලඤාණං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මෙ චෙතොවිමුත්ති, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනඛිහවො” ති එත්ථ

පව්වවෙක්ඛණඤාණං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උද්පාදි සත්තාභකාලඬකතො ආලාරො කාලාමො”ති එත්ථ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං. එත්ථෙතං භවති –

“දිබ්බවක්ඛුපි මග්ගොපි, එලඤ්චාපි විපස්සනා;
පව්වවෙක්ඛණඤාණමපි, ඤාණං සබ්බඤ්ඤානමපි ව;
ඤාණදස්සනසද්දෙන, ඉමෙ අත්ථා පච්චවරො”ති.

දංස දංසනෙ. දංසති, විදංසති. දන්තො. කාරිතෙ ආලොකං විදංසෙති.

එස බුද්ධියං. එසති.

සංස කථනෙ. සංසති. යො මෙ සංසෙ මහානාගං.

කිලිස බාධනෙ. කිලිසති. කිලෙසො.

එත්ථ බාධනට්ඨෙත රාගාදයොපි “කිලෙසා”ති වුවුවන්ති දුක්ඛමපි. එතෙසු දුක්ඛවසෙන –

“ඉදඤ්ච පච්චයං ලද්ධා, පුබ්බෙ කිලෙසමත්තනො;
ආනන්දියං විවරිංසු, රමණියෙ ගිරිබ්බපෙ”ති

පයොගො වෙදිතබ්බො. දිවාදිගණං පන පත්තස්ස “කිලිස්සති”ති රූපං.

වස සිනෙහනෙ. වසති. වසා.

එත්ථ ව වසා නාම විලිනසිනෙහො. සා වණ්ණතො නාළිකෙරතෙලවණ්ණා. ආවාමෙ ආසිත්තතෙලවණ්ණාතිපි වත්තුං වට්ටති.

ඊස හිංසාගතිදස්සනෙසු. ඊසති. ඊසො.

භාසබ්බත්තායං වාචායං. භාසති. භාසා, භාසිතං, භාතා. පරිභාසති. පරිභාසා, පරිභාසකො.

තත්‍ර භාසන්ති අත්ථං එතායාති භාසා, මාගධභාසාදි. භාසිතන්ති වචනං. වචනත්ථො හි භාසිතසද්දො නිව්චං නපුංසකලිඬිගො දට්ඨබ්බො. යථා “සුත්වා ලුද්දස්ස භාසිත”න්ති. වාච්චලිඬිගො පන භාසිතසද්දො තිලිඬිගො දට්ඨබ්බො. යථා “භාසිතො ධම්මො, භාසිතං චතුසච්චං, භාසිතා වාචා”ති. පුබ්බෙ භාසතිති භාතා, ජෙට්ඨභාතාති වුත්තං හොති. යො හි පුබ්බෙ ජාතත්තා එවං වත්තුංලහති. කිඤ්චාපි භාතුසද්දො “භාතිකසතං, සත්තභාතරො. භාතරං කෙන දොසෙන, දුප්පාසි දකරක්ඛිනො”තිආදීසු ජෙට්ඨකනිට්ඨභාතුසු වත්තති, තථාපි යෙභුයොන ජෙට්ඨකෙ නිරුට්ඨො, “භාතා”ති හි වුත්තෙ ජෙට්ඨභාතාති විඤ්ඤායති, තස්මා කත්ථවි යානෙ “කනිට්ඨභාතා”ති විසෙසෙත්වා වුත්තං.

නනු ව හො කත්ථවි “ජෙට්ඨභාතා”ති විසෙසෙත්වා වුත්තන්ති? සච්චං, තං පන භාතාසද්දස්ස කනිට්ඨෙපි වත්තනතො පාකට්ඨකරණත්ථං “ජෙට්ඨභාතා”ති වුත්තං. යථා හි හරිණෙසු වත්තමානස්ස මිගසද්දස්ස කදාවි අවසෙසචතුප්පදෙසුපි වත්තනතො “හරිණමිගො”ති විසෙසෙත්වා වාචං භාසන්ති, එවං සම්පද්දො වෙදිතබ්බං. යථා ව ගොහත්ථිමහිංසඅව්ජසුකරසසබ්බොරාදීසු සාමඤ්ඤවසෙන මිගසද්දෙ වත්තමානෙපි “මිගච්චමං මිගමංස”න්ති ආගතට්ඨානෙ “හරිණස්සා”ති විසෙසනසද්දං විනාපි “හරිණමිගච්චමං හරිණමිගමංස”න්ති විසෙසත්ථාධිගමො හොති, එත්ථ න ගොහත්ථිආදීනං වම්මං වා මංසං වා විඤ්ඤායති. තථා “මිගමංසං බාදන්ති”ති වචනස්ස ගොහත්ථිආදීනං මංසං බාදන්තිති අත්ථො න සම්භවති, එවමෙව කත්ථවි විනාපි ජෙට්ඨකඉති විසෙසනසද්දං “භාතා”ති වුත්තෙයෙව “ජෙට්ඨකභාතා”ති අත්ථො විඤ්ඤායතිති. නනු ව හො “මිගච්චමං, මිගමංස”න්ති එත්ථ වම්මමංසසද්දෙහෙව විසෙසත්ථාධිගමො හොතිති? න හොති, මිගසද්දස්ස ඉව වම්මමංසසද්දානං සාමඤ්ඤවසෙන වත්තනතො, එවඤ්ච සති කෙන විසෙසත්ථාධිගමො හොතිති වෙ? ලොකසඬකෙතවසෙන, තථා හි මිගසද්දෙ ව වම්මසද්දාදීසු ව සාමඤ්ඤවසෙන වත්තමානෙසුපි ලොකසඬකෙතෙන පරිවර්ජන්තත්තා ගොහත්ථිආදීනං වම්මාදීනි න ඤායන්ති ලොකෙන, අථ බො හරිණවම්මාදීනියෙව ඤායන්ති. “සඬකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුති කාරණ”න්ති හි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

ගිලෙසු අත්ථිච්ඡායං. පුනප්පුනං ඉච්ඡා අත්ථිච්ඡා. ගිලෙසති.

යෙසු පයතනෙ. යෙසති.

ජෙසු නෙසු එසු හෙසු ගතියං. ජෙසති. නෙසති. එසති. හෙසති. ධාත්වන්තස්ස පන සඤ්ඤොගවසෙන “ජෙස්සති, නෙස්සති”තිආදීනිපි ගහෙනබ්බානි. ජෙස්සමානො. ජෙස්සං, ජෙස්සන්තො. එත්ථ ව –

“යථා ආරඤ්ඤකං නාගං, දන්තිං අන්වෙති හත්ථීනි;
ජෙස්සන්තං ගිරිදුග්ගෙසු, සමෙසු විසමෙසු වා”ති

පාළි නිදස්සනං.

දෙසු හෙසු අබ්‍යන්තසද්දෙ. දෙසති. හෙසති.

කාස සද්දකුච්ඡායං. කාසති, උක්කාසති. කාසො. කාසං සාසං දරං බලාං, ඛිණ්ණමෙධො නිගච්ඡති.

කාසු භාසු දිත්තියං. දිත්තීති පාකටතා, විරාජනතා වා. කාසති, පකාසති. පකාසති තෙජො. දුරෙ සන්තො පකාසෙන්නි. භාසති. පභාසති මීදං බ්‍යම්භං. පකාසො. කාසු ඔභාසො.

තත්‍ර පකාසතීති පකාසො, පාකටො භොතීති අත්ථො. තුච්ඡභාවෙන පුඤ්ජභාවෙන වා කාසති පකාසති පාකටා භොතීති කාසු. “කාසු” ඉති ආවාටොපි වුවචති රාසිපි.

“කිංත්‍ර සන්තරමානොව, කාසුං බනසි සාරථි;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිංකාසුයා කරිස්සසි”ති

එත්ථ හි ආවාටො කාසු නාම. “අභිගාරකාසුං අපරෙ චුණන්ති, නරා රුදන්තා පරිදඬුභගන්තා”ති එත්ථ රාසි. කාරිතෙ – පකාසෙතීති පකාසකො. ඔභාසෙතීති ඔභාසකො. කම්මෙ පකාසියතීති පකාසිතො. එවං භාසිතො. භාවෙ – කාසනා. සඬකාසනා. පකාසනා. තුමන්තාදිත්තෙ “පකාසිතුං, පකාසෙතුං, ඔභාසිතුං, ඔභාසෙතුං. පකාසිත්වා, පකාසෙත්වා, ඔභාසිත්වා, ඔභාසෙත්වා”ති රූපානි භවන්ති. තද්ධිතෙ භාසු එතස්ස අත්ථීති භාසුරො, පභස්සරො යො කොචි. භාසුරොති වා කෙසරසිභො. ඉමස්මිං අත්ථෙ භාසුසද්දො “රාජ දිත්තිය”න්ති එත්ථ රාජසද්දො විය විරාජනවාචකො සියා, තස්මා රූපසිරියා විරාජනසම්පන්නතාය භාසු විරාජනතා එතස්ස අත්ථීති භාසුරොති නිබ්බවනං ඤෙය්‍යං.

නාසු රාසු සද්දෙ. නාසති. රාසති. නාසා, නාසිකා.

තත්‍ර නාසාති හත්ථියොණ්ඩාපි නාසාති වුවචති “සවෙ මං නාගනාසුරු, ඔලොකෙය්‍ය පභාවතී”තිආදීසු විය. මනුස්සාදීනං නාසිකාපි නාසාති වුවචති “යො තෙ හත්ථෙ ව පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙදයි”තිආදීසු විය. නාසන්ති අබ්‍යන්තසද්දං කරොන්ති එතායාති නාසා. නාසා එව නාසිකා. යත්ථ නිබ්බවනං න වදාම, තත්ථ තං සුවඤ්ඤෙය්‍යන්තා අප්පඨිද්ධන්තා වා න චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, අචුත්තම්පි පයොගවිචක්ඛණෙහි උපපරික්ඛිත්වා යොජෙතබ්බං. අත්‍රිදං වුවචති –

නාසා යොණ්ඩා කරො හත්ථො,
හත්ථිදබ්බෙ සමා මතා;
නාසා ව නාසිකා ව ද්දවෙ,
නරාදීසු සමා මතා”ති.

නස කොට්ඨ්ථෙ. නසති.

හිසි හයෙ. හිංසති. හිංසනකො. තදාසි යං හිංසනකං. හෙස්මාකායො.

ආසිසි ඉච්ඡායං. ආපුබ්බො සිසි ඉච්ඡායං වන්නති. ආසිසති. ආසිසතෙව පුරිසො. ආසිසනා. ආසිසන්තං. ආසිසන්තො, ආසිසමානො, ආසමානො. “සුග්ගතිමාසමානා”ති පාළි එත්ථ නිදස්සනං.

ගසු අදනෙ. ගසති.

සුසි කන්තිකරණං. ඊකාරන්තොයං, තෙන ඉතො න නිග්ගහිතාගමො. සුසති.

පංසු හංසු අවසංසනෙ. පංසති. හංසති.

ධංසු ගතියං. ධංසති. රජො නුද්ධංසති උද්ධං.

පස විත්ථාරෙ. පසති. පසු.

කුස අවිභානෙ රොදනෙ ව. කොසති, පක්කොසති. පක්කොසකො, පක්කොසිනො, පක්කොසනං.

කස්ස ගතිං. කස්සති, පටිකස්සති. පටිකස්සති. මූලාය පටිකස්සෙය්‍යා. පටිකස්සෙය්‍යාති ආකඨිඨෙය්‍යා, මූලාපත්තිංයෙව පතිට්ඨාපෙය්‍යාති අත්ථො.

අස දිත්‍යාදානෙසු ව. වකාරො ගතිපෙක්ඛකො. අසති.

දිස ආදානසංවරණෙසු. දිස්සති පුරිසො.

දාසු දානෙ. දාසති.

රොස භයෙ. රොසති. රොසකො.

හෙසු වලනෙ. හෙසති.

පස බාධනඵස්සනෙසු. පසති. පාසො, නාගපාසො, හත්ථපාසො.

ලස කන්තිං. ලසති, අභිලසති, විලසති. ලාසො, විලාසො, විලසනං.

වස හක්ඛණෙ. වසති.

කස භිංසායං. කසති.

තිස තිත්තිං. තිත්ති තප්පනං පරිපුණ්ණතා සුභිතතා. තිසති. තිත්ති.

වස නිවාසෙ. වසති, වසියති, වච්ඡති. වත්ථු, වත්ථං, පරිවාසො, නිවාසො, ආවාසො, උපවාසො, උපොසථො, විජ්ජවාසො, විරජ්ජවාසී, විරජ්ජවුත්ථො, වසිත්වා, වත්තුං, වසිතුං ඉච්චාදීති.

අනු උපවාසොති අන්තෙන වජ්ජිතො වාසො උපවාසො. උපොසථොති උපවසන්ති ඵත්ථාති උපොසථො, උපවසන්ති සීලෙන වා අනසනෙන වා උපෙනා හුත්වා වසන්තීති අත්ථො. අයං පනෙත්ථ අත්ථුද්ධාරො – “ආයාමාවුසො කප්පින උපොසථං ගමිස්සාමා”තිආදීසු පාතිමොක්ඛද්දෙසො උපොසථො. “ඵවං අට්ඨඨිගසමන්තාගතො ඛො විසාඛෙ උපොසථො උපවුත්ථො”තිආදීසු සීලං. “සුද්ධස්ස වෙ සදා ඵග්ගු, සුද්ධස්සුපොසථො සදා”තිආදීසු උපවාසො. “උපොසථො නාම නාගරාජා”තිආදීසු පඤ්ඤත්ති. “න භික්ඛවෙ තදහුපොසථෙ සභික්ඛුකා ආවාසා”තිආදීසු උපවසිතඛිඛදිවසොති.

වස කන්තිං. වච්ඡති. ජිනවච්ඡයො.

සස සුසනෙ. සසති. සසො.

සස පාණනෙ. සසති. සතොව අස්සසති, සතොව පස්සසති. සසො, සසනං. අස්සාසො පස්සාසො අස්සසන්තො පස්සසන්තො.

අස භුචි. අත්ථි. අස.

ඵත්ථ අත්ථීති ආබ්‍යාතපදං. න අත්ථි බීරා බ්‍රාහ්මණී. අත්ථීතා, අත්ථීභාවො, “යං කිඤ්චි රතනං අත්ථි”තිආදීසු විය නිපාතපදං. තස්මා අත්ථීති පදං ආබ්‍යාතනිපාතවසෙන දුට්ඨන්ති වෙදිතඛිඛං. අසඉති අවිභත්තිකං නාමිකපදං. ඵත්ථ ව “අසස්මිති හොති”ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ අත්ථීති අස, නිච්චස්සෙතං අධිවචනං. ඉමිතා සස්සතදිට්ඨි වුත්තා.

තත්‍රායං පදමාලා – “අත්ථි, සන්ති. අසි, අත්ථ. අස්මි, අස්ම, අමිහි, අමිහ” ඉච්චෙතානි පසිද්ධානි. “අත්ථු, සන්තු. ආහි, අත්ථ. අස්මි, අස්ම අමිහි, අමිහ” ඉච්චෙතානි ව, “සියා, අස්ස, සියුං, අස්සු, සියංසු. අස්ස, අස්සථ. සියං, අස්ස, අස්සාම” ඉච්චෙතානි ව පසිද්ධානි.

එත්ථ පන “තෙසඤ්ච ඛො භික්ඛවෙ සමග්ගානං සම්මොදමානානං...පෙ.... සියංසු ද්වෙ භික්ඛු අභිධම්මෙ නානාවාදා”ති පාළි නිදස්සනං . තත්ථ සියංසුති භවෙය්‍යුං. අභිධම්මෙති විසිටියෙ ධම්මෙ.

ඉදානි සියාසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො පහෙදො ව චුච්චතෙ. සියාති එකංසෙ ව විකප්පනෙ ව “පට්ඨිධාතු සියා අප්ඤ්ඤානිකා, සියා බාහිරා”ති එකංසෙ. “සියා අඤ්ඤාතරස්ස භික්ඛුනො ආපත්තිවිතික්කමො”ති විකප්පනෙ.

සියාති එකමාරඛ්‍යාතපදං, එකමඛ්‍යාපදං. ආඛ්‍යාතත්තෙ එකවචනන්තං, අඛ්‍යාතත්තෙ යථාපාවචනං. “සුත්තා මත්ථි ධනා මත්ථි”ති එත්ථ අත්ථිති අඛ්‍යාපදම්ච එකවචනන්තම්පි බහුවචනන්තම්පි භවති. තස්සාඛ්‍යාතත්තෙ පයොගොවිදිතොව. අඛ්‍යාතත්තෙ පන “සුඛං න සුඛසහගතං, සියා පීතිසහගත”න්ති “ඉමෙ ධම්මා සියා පරිත්තාරම්මණා”ති ව එකවචනබහුවචනප්පයොගා වෙදිතබ්බා. එත්ථ ධාතුයා කිච්චං නත්ථි. පරොක්ඛායං “ඉතිහ අස ඉතිහ අසා”ති දස්සනතො අස ඉති පදං ගහෙතබ්බං. භියාත්තනිරූපානි අප්පසිද්ධානි. අප්පතනියා පන “ආසි, ආසිංසු, ආසුං. ආසි, ආසිත්ථ. ආසිං, ආසිම්භා” ඉච්චෙතානි පසිද්ධානි. භවිස්සන්තියා “භවිස්සති, භවිස්සන්ති” ඉච්චාදිති. කාලාතිපත්තියා “අභවිස්සා, අභවිස්සංසු” ඉච්චාදිති භවන්ති.

සාස අනුසිටියං. සාසති, අනුසාසති. කම්මන්තං වො සාසති, සාසනං, අනුසාසනං, අනුසාසනී, අනුසිටියි, සත්ථා, සත්ථං, අනුසාසකො, අනුසාසිකා.

තත්‍ර සාසනන්ති අධිසිලාදිසික්ඛත්තයසඬග්ගිකසාසනං, පරියත්තිපට්පත්තිපට්චෙධසඬබ්බාතං වා සාසනං. තඤ්ඤි සාසති එතෙන, එත්ථ වාති “සාසන”න්ති පචුච්චති. අපිච සාසනන්ති “රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙති”තිආදියු විය පාපෙතබ්බවචනං. තථා සාසනන්ති ඔවාදො, යො “අනුසාසනී”ති ව, “අනුසිටියි”ති ව චුච්චති. සත්ථාති නිව්ධයානමුඛෙන සදෙවකං ලොකං සාසතීති සත්ථා, දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තෙ අනුසාසතීති අත්ථො. සත්ථන්ති සද්දෙ ව අත්ථෙ ව සාසති ආචික්ඛති එතෙනාති සත්ථං. කිංතං? ඛ්‍යාකරණං.

ථීස ඉස්සරියෙ. ඉස්සරියං ඉස්සරභාවො. ථීසති. වඬ්ඨිසො, ජනපදෙසො, මනුෂෙසො.

තත්‍ර වඬ්ඨිසොති වාචාය ථීසො ඉස්සරොති වඬ්ඨිසො. කො සො? ආයස්මා වඬ්ඨිසො අරභා. ආභ ව සයමෙව –

“වඬ්ඨෙ ජාතොති වඬ්ඨිසො, වචනෙ ඉස්සරොති ව;
‘වඬ්ඨිසො’ ඉති මෙ නාමං, අභවි ලොකසම්මත”න්ති;

ආස උපවෙසනෙ. උපවෙසනං නිසීදනං “ආසනෙ උපවිටියො සඬිසො”ති එත්ථ විය. ආසති. අච්ඡති. ආසිනො. ආසනං. උපාසති. උපාසකො.

තත්ථ ආසනන්ති ආසති නිසීදති එත්ථාති ආසනං, යං කිඤ්චි නිසීදනයොග්ගං මඤ්චපියාදි.

කසි ගතිසොසනෙසු. ථීකාරන්තොයං ධාතු, තෙනිතො න නිග්ගහීතාගමො. කසති.

නිසි චුම්ඛනෙ. නිසති.

දිසි අප්පිතියං. ධම්මං දෙස්සති. දිසො. දිට්ඨො. දෙස්සි. දෙස්සො. දෙස්සියො.

තත්‍ර දිසොති ව දිට්ඨොති ව පච්චාමිත්තස්සාධිච්චනමෙතං. සො හි පරෙ දෙස්සති නප්පියායති, පරෙහි වා දෙස්සියති පියො න කරියතීති “දිසො”ති ව “දිට්ඨො”ති ව චුච්චති. අප්ථ වා දිසොති වොරො වාපච්චාමිත්තො වා. දිට්ඨොති පච්චාමිත්තොයෙව. අත්‍රිමෙ පයොගා –

“දිසො දිසං යං තං කසිරා, වෙරි වා පන වෙරිනං;
මිච්ඡාපණ්හිතං චිත්තං, පාපියො නං තතො කරෙ”ති ව.

“දිසා හි මෙ ධම්මකපං සුණන්තු”ති ව, “දිසා හි මෙ තෙ මනුස්සෙ භජන්තු යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සන්තො”ති ව,

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”ති ව.

දෙස්සිති දෙස්සනසිලො අප්පියායනසිලොති දෙස්සි. “ධම්මකාමො භවං භොති, ධම්මදෙස්සි පරාභවො”ති ඉදමෙත්ථ පයොගනිදස්සනං. දෙස්සොති අප්පියො, තථා දෙස්සියොති. එත්ථ ව –

“න මෙ දෙස්සා උහො පුත්තා, මද්දිදෙව් න දෙස්සියා;
සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං, තස්මා පියෙ අදාසහ”න්ති ව,

“න මෙ සා බ්‍රාහ්මණී දෙස්සා, නපි මෙ බලං න විජ්ජති”ති ව,

“මාතා පිතා න මෙ දෙස්සා, නපි දෙස්සං මහායසං;
සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං, තස්මා චතමධිට්ඨති”න්ති ව

පයොගා. සබ්බත්ථ මෙති ව මය්හන්ති ව සාමිවචනං දට්ඨබ්බං.

ඉමානි පන පච්චාමිත්තස්ස නාමානි —

“පච්චමිත්තො රිපු දිට්ඨො, දිසො චෙරි ව සත්ව’රි;
අමිත්තො ව සපත්තො ව, එවං පණ්ණත්තිකාරිසු”ති.

එසු ගතියං. එසති.

භස්ස භස්සනදිත්තිසු. භස්සනං වචනං. දිත්ති සොභා. භස්සති. භස්සං, පභස්සරං.

ධිස සද්දෙ. ධිසති.

දිස අතිසජ්ජනෙ. දිසති, උපදිසති, සන්දිසති, නිද්දිසති, පච්චාදිසති, පටිසන්දිසති, උද්දිසති. දෙසො, උද්දෙසො ඉච්චාදිති.

පිසු අවයවෙ. පිසති.

ඉසි ගතියං. ඉසති.

චුස සම්ඵස්සෙ. චුසති. ඵස්සො, චුසනා, සම්චුසනා, සම්චුසිතත්තං. ඵචරුපො කායසම්ඵස්සො අහොසි.
ථොට්ඨබ්බං, චුසිතං. දෙවො ව එකමෙකං චුසායති. චුට්ඨං, චුසිතුං, චුසිත්වා, චුසිත්වාන, චුසිය, චුසියාන. චුස්ස චුස්ස
බ්‍යන්තිං කරොති.

තත්‍ර ඵස්සොති ආරම්මණං චුසන්ති එතෙන, සයං වා චුසති, චුසනමත්තමෙව වා එතන්ති ඵස්සො, ආරම්මණෙ
චුසනලක්ඛණො ධම්මො.

රුස රිස භිංසායං. රොසති. රිසති. පුරිසො.

එත්ථ ව “පුං වුච්චති නිරයො, තං රිසතිති පුරිසො”ති ආවරියා වදන්ති.

රිස ගතියං. රෙසති.

විස පචෙසනෙ. විසති, පවිසති. පචෙසො, පචෙසනං, නිචෙසනං, පවිසං. එත්ථ නිචෙසනං වුච්චති ගෙහං.

මස ආමසනෙ. මසති, ආමසති, පරාමසති. පරාමාසො, පරාමසනං.

එත්ථ පරාමාසොති පරතො ආමසතිති පරාමාසො, අනිච්චාදිධම්මෙ නිච්චාදිවසෙන ගණ්භානිති අත්ථො.
“පරාමාසො මිච්ඡාදිට්ඨි කුම්මග්ගො මිච්ඡාපථො”තිආදීනි බහුනි චෙවචනපදානි අභිධම්මතො ගහෙතබ්බානි.

ඉසු ඉච්ඡායං. ඉච්ඡති, සම්පට්චිඡති. සම්පට්චිඡනං, ඉච්ඡා, අභිච්ඡා, ඉච්ඡං, ඉච්ඡමානො.

චෙසු දානෙ. චෙච්ඡති, පචෙච්ඡති, පචෙච්ඡෙති. පචෙච්ඡං, පචෙච්ඡන්තො.

නිස බද්ධායං. බද්ධානි විනිබද්ධො, අභඩ්ඛාරස්සෙතං අධිවචනං. නිසති.

ජුසි පිතිසෙවනෙසු. ජොසති.

ඉස පරියෙසනෙ. එසනි. ඉසි, ඉටියං, අනිටියං, එසං, එසමානො.

සංකසෙ අච්ඡනෙ. අච්ඡනං නිසිදනං. සඬකසායනි.

සකාරන්තධාතුරූපානි.

භකාරන්තධාතු

භා වාගෙ. ජහති, විජහති. විජහනං, ජහිතුං, ජහාතවෙ, ජහිත්වා, ජහාය.

මිඪී ඊසංභසනෙ. මිභයනෙ, උමිභයනෙ විමිභයනෙ.

තත්ථ මිභයනෙති සිතං කරොති. උමිභයනෙති පහට්ඨාකාරං දස්සෙති. විමිභයනෙති විමිභයනං කරොති. තත්ත්වායං පාළි “න නං උමිභයනෙ දිස්වා. පෙක්ඛිතෙන මිභිතෙන ව. මිභිතපුබ්බංව භාසති. යදා උමිභයමානා මං, රාජපුත්ති උදික්ඛති. උමිභාපෙය්‍ය පභාවති. පමිභාපෙය්‍ය පභාවති” ති.

තත්ථ උමිභයමානාති පහට්ඨාකාරං දස්සෙත්වා භසමානා. උමිභාපෙය්‍යාති සිතවසෙන පහංසෙය්‍ය. පමිභාපෙය්‍යාති මහාභසිතවසෙන පරිභාසෙය්‍ය.

හු දානෙ. භවති. හුති.

හු පසප්පකරණෙ. පසප්පකරණං පකාරෙන සප්පනක්‍රියා. භවති. හුතො, හුතවා, හුතාවී, ආහුති.

හු සත්තායං. හොති, හොන්ති. හොසි, හොථ. හොමී, හොම. පහොති, පහොන්ති. පහුතං, පහුතා, කුතො පහුතා කලභා විවාදා. හොන්තො, හොන්තා, හොන්තං, පහොන්තො. පච්ඡාසමණෙන හොතබ්බං. හොතුං හොතුයෙ, පහොතුං, හුත්වාන. වත්තමානාවිභත්තිරූපාදිති. එත්ථ පසිද්ධරූපානෙව ගභිතානි.

හොතු, හොන්තු. හොසි, හොථ. හොමී, හොම. පඤ්චමීචිභත්තිරූපානි. එත්ථාපි පසිද්ධරූපානෙව ගභිතානි.

හුවෙය්‍ය, හුවෙය්‍යුං. හුවෙය්‍යාසි, හුවෙය්‍යාථ. හුවෙය්‍යාමී, හුවෙය්‍යාම. හුවෙථ, හුවෙරං. හුවෙථො, හුවෙය්‍යාවිහො. හුවෙය්‍යං, හුවෙය්‍යාමිහෙ. සත්තමියා රූපානි. එත්ථ පන “උපකො ආජීවකො ‘හුවෙය්‍ය පාචුසො’ ති වත්වා සීසං ඔකම්පෙත්වා උමිමග්ගං ගහෙත්වා පක්කමී” ති පාළියං හුවෙය්‍යාති පදස්ස දස්සනතො නයවසෙන ‘හුවෙය්‍ය, හුවෙය්‍යු’ න්තිආදීනි වුත්තානි. හුවෙය්‍යාතිපි පාඨො දිස්සති, යථා පච්චපෙක්ඛණා. තබ්බසෙන “හුවෙය්‍ය, හුවෙය්‍යු . හුවෙය්‍යාසි” තිආදීනා වකාරස්ස පකාරාදෙසභූතානි රූපානිපි ගහෙතබ්බානි.

අපරො නයො – හෙය්‍ය, හෙය්‍යුං. හෙය්‍යාසි, හෙය්‍යාථ. හෙය්‍යාමී, හෙය්‍යාම. හෙථ, හෙරං. හෙථො, හෙය්‍යාවිහො. හෙය්‍යං, හෙය්‍යාමිහෙ. ඉමානි අට්ඨකථානායෙන ගභිතරූපානි. එත්ථ පන “න ව උප්පාදො හොති. සවෙ හෙය්‍ය, උප්පාදස්සාපි උප්පාදො පාපුණෙය්‍යා” ති ඉදමපි නිදස්සනං දට්ඨබ්බං.

හුව, හුවු. හුවෙ, හුවිත්ථ. හුවං, හුවිමිභ. හුවිත්ථ, හොථ ඉච්චපි සඤ්ඤාගතකාරලොපෙන අහොසිති අත්ථො. තථාහි “කසිරා ජීවිකා හොථා” ති පදස්සත්ථං වණ්ණෙත්තෙහි “දුක්ඛා නො ජීවිකා අහොසි” ති අත්ථො වුත්තො. හුවිරෙ. හුවිත්ථො, හුවිච්චො. හුවිං, හුවිමිහෙ. පරොක්ඛාය රූපානි.

අහුවා, අහුවු. අහුවො, අහුවිත්ථ. අහුවං, අහුවිමිභ. අහුවිත්ථ, අහුවිත්ථුං. අහුවසෙ, අහුවච්ඡං. අහුවිං, අහුවිමිභසෙ. නියයත්තනිරූපානි.

එත්ථ අහුවමිභසෙති මයං භවමිභසෙති අත්ථො. “අකරමිභස තෙ කිච්චං, යං බලං අහුවමිභසෙ” ති පාළියං පන “අහුව අමිභසෙ” ඉති වා පදවිජෙදො කාතබ්බො “අහු අමිභසෙ” ති වා. පච්ඡිමනෙයෙ වකාරාගමො “අහුවා” ති ව “අහු” ති ව ද්විත්තමපි අහොසිති අත්ථො. අමිභන්ති අමිභාකං. සෙති නිපාතමත්තං. ඉදං වුත්තං හොති – අමිභාකං යං බලං අහොසි, මයං තෙන බලෙන තව කිච්චං අකරමිභානි.

අහොසි, අහුං, අහෙසුං. අහුවො, අහුවිත්ථ. අහොසිත්ථඉච්චපි. අහොසිං, අහුවාසිං ඉච්චපි, අහොසිමිභා, අහුමිභා . අහුවා, අහුවු, අහුවසෙ, අහුවච්ඡං. අහුවං, අහුං ඉච්චපි. අහුවිමිහෙ. අප්පත්තනියා රූපානි.

එත්ථ “අහං කෙවට්ටගාමස්මිං, අහුං කෙවට්ටදාරකො” ති දස්සනතො “අහු” න්ති වුත්තං, අහොසිත්ති අත්ථො. “අහං හදන්තෙ අහුවාසිං පුබ්බෙ සුමෙධනාමස්ස ජීනස්ස සාවකො” ති දස්සනතො “අහුවාසි” න්ති ඉච්චෙවත්ථො. තථා

හි අනෙකවණ්ණවිමානවත්ථුඅට්ඨකථායං ඉමිස්සා පාළියා අත්ථං වණ්ණෙනන්තෙහි අනුවාසින්නි අභොසින්නි අත්ථො පකාසිතො.

“හෙස්සති, හෙහිස්සති, හෙහිති, හොහිති”ති ඉමානි වත්තාරි භවිස්සන්නියා මානිකාපදානි වෙදිතබ්බානි.

ඉදානි තානි විහජිස්සාමි – හෙස්සාති, හෙස්සන්නි. හෙස්සසි, හෙස්සථ. හෙස්සාමි, හෙස්සාම. හෙස්සතෙ, හෙස්සන්නෙ. හෙස්සසෙ, හෙස්සවිහෙ. හෙස්සං, හෙස්සාමිහෙ. ඉමානි “අනාගතමිහි අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉම”න්ති දස්සනතො වුත්තානි.

හෙහිස්සති, හෙහිස්සන්නි. හෙහිස්සසි. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

හොහිස්සති, හොහිස්සන්නි. හොහිස්සසි. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

හෙහිති, හෙහින්නි. හෙහිසි. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං.

හොහිති, හොහින්නි. හොහිසි. සෙසං විත්ථාරෙතබ්බං. භවිස්සන්නියා රූපානි.

අනුචිස්සා, අනුචිස්සංසු. අනුචිස්සසෙ, අනුචිස්සථ. අනුචිස්සං, අනුචිස්සමිහා. අනුචිස්සථ, අනුචිස්සසු. අනුචිස්සසෙ, අනුචිස්සවිහෙ. අනුචිස්සිං, අනුචිස්සාමිහසෙ. කාලාතිපත්තිරූපානි.

විහෙ අවිභායනෙ බද්ධායං සද්දෙ ව. අවිභායනං පක්කොසනං. බද්ධානි අභඬකාරො, සට්ඨනං වා සාරම්භකරණං වා. සද්දො රවො. විහෙති, විභායති, අවිහෙති, අවිභායති, අවිභාසි ඉච්චපි. කච්චායනො මාණවකොස්මි රාජ, අනුනනාමො ඉති මච්චහන්ති. ආසද්දො උපසග්ගොව, සො සඤ්ඤොගපරත්තා රස්සො ජාතො. අච්චිතො. අනච්චිතො තතො ආගා. අවිභා, අවිභායනා. වාරණච්චහයනා රුක්ඛා. කාමච්චිහෙ විසයො. කුමාරො වන්දසච්චහයො.

“සත්තත්තන්තිං සුමධුරං,
රාමණෙයාං අවාචයිං;
සො මං රඬගමිහි අවිහෙති,
සරණං මෙ හොහි කොසියා”ති.

එත්ථ අවිහෙතීති සාරම්භවසෙන අත්තතො විසයං දස්සෙතුං සඬ්ඝට්ඨිති අත්ථො. “සමාගතෙ එකසනං සග්ගෙ, අවිහෙත්ථ යක්ඛො අවිකම්පමානො”ති එත්ථාපි සාරම්භවසෙන සට්ඨනං අවිභායනං නාම.

“තත්ථ නච්චන්ති ගායන්ති, අවිභායන්ති වරාවරං;
අච්ඡරා විය දෙවෙසු, නාරියො සමලඬකතා”ති

එත්ථ පන අවිභායන්ති වරාවරන්ති වරතො වරං නච්චඤ්ච ගීතඤ්ච කරොන්තියො සාරම්භං කරොන්තීති අත්ථො දට්ඨබ්බො.

පඤ්ඤ පුච්ඡායං. හික්ඛු ගරුං පඤ්ඤං පඤ්ඤති. පඤ්ඤො. අයං පන පාළි “පරිපුච්ඡති පරිපඤ්ඤති ඉදං භන්තෙ කථං ඉමස්ස කො අත්ථො”ති. පඤ්ඤසද්දො පුල්ලිඬගවසෙන ගහෙතබ්බො. “පඤ්ඤො මං පටිභානි, තං සුඤ්ඤා”ති යෙභුයොන පුල්ලිඬගප්පයොගදස්සනතො. කත්ථවි පන ඉත්ථිලිඬගොපි භවති නපුංසකලිඬගොපි. තථා හි “පඤ්ඤා මෙසා කුසලෙහි වින්තිතා. කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්ඤානි වියාකරොහි”ති තද්දිපිකා පාළියො දිස්සන්ති, ලිඬගවිපල්ලාසො වා තත්ථ දට්ඨබ්බො.

පඤ්ඤ ඉච්ඡායං. පඤ්ඤති. පඤ්ඤො. එත්ථ ව පඤ්ඤොති ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො. ඉදං පනෙත්ථ නිබ්බවනං පඤ්ඤියති ඤාතුං ඉච්ඡියති සොති පඤ්ඤොති. තථා හි වුත්තං “විස්සජ්ජිතමිහි පඤ්ඤො”ති ඉමිස්සා නෙත්තිපාළියා අත්ථං සංවණ්ණෙනන්තො “පඤ්ඤොති ඤාතුං ඉච්ඡිතෙ අත්ථො”ති.

මිහ සෙවනෙ. මිහති, උම්මිහති. මෙසො, මෙහනං.

තත්ථ උම්මිහතීති පස්සාවං කරොති. මෙසොති මිහති සිඤ්ඤති ලොකං වස්සධාරාහිති මෙසො, පජ්ජන්තො. මෙහනන්ති ඉත්ථිනං ගුහිභට්ඨානං.

දහ භස්මිකරණෙ ධාරණෙ ව. ආගාරානි අග්ගි දහති. අයං පුරිසො ඉමං ඉත්ථිං අයයිකං දහති, මම අයයිකානි ධාරෙතීති අත්ථො. ඉමස්ස පුරිසස්ස අයං ඉත්ථි අයයිකා භොතීති අධිප්පායො. අනු පනායං පාළි “සක්ඛා බො අම්බට්ඨ

රාජානං උක්කාකං පිතාමහං දහන්ති” ති. අග්ගිනා දඩ්ඪං ගෙහං, දස්හති, දස්හමානං. දස්ස ඩාදෙසෙ “ඛහති” ති රූපං. “ඛහන්තං බාලමන්වෙති, හස්මාජන්තොව පාවකො” ති ආදයො පයොගා එත්ථ නිදස්සනාති භවන්ති.

වහ පරිසක්කනෙ. වහති.

රහ වාගෙ. රහති. රහො, රහිතො.

රහි ගතියං. රහති. රහො, රහං.

දහි ඛහි වුද්ධියං. දහති. ඛහති.

ඛහි සද්ධෙ ව. වකාරො වුද්ධාපෙක්ඛො. ඛහති.

තුහි දුහි අද්දනෙ. තුහති. දුහති.

අරහ මහ පුජායං. අරහති. අරහං, අරහා. මහති.

මහනං, මහො. විහාරමහො. වෙතියමහො.

තත්‍ර නික්කිලෙසත්තා එකන්තදක්ඛිණෙය්‍යභාවෙන අත්තනො කතපුජාසක්කාරාදීනං මහජ්ඣලභාවකරණෙන අරහණියො පුජනියොති අරහා, බිණාසවො.

ඊහ වෙතායං. ඊහති. ඊහා. ඊහා වුච්චති චිරියං.

වහ මහ බුද්ධියං. වහති, මහති.

අහි පිලහි ගතියං. අහති. පිලහති, අහි.

එත්ථ ව අහීති නිජ්ජාදොපි සමානො අහති ගච්ඡති ගන්තුං සක්කොතීති අහි.

ගරහ කලහ කුච්ඡනෙ. ගරහති. ගරහා, කලහති, කලහො.

වරහ වලහ පධානියෙ පරිභාසනහිංසාදානෙසු ව. වරහති. වලහති. වරාහො.

එත්ථ ව වරාහොති සුකරොපි හත්ථිපි වුච්චති. තථා හි “එනෙය්‍යා ව වරාහා ව. මහාවරාහොව නිවාපපුට්ඨො” ති ආදීසු සුකරො “වරාහො” ති නාමෙන වුච්චති. “මහාවරාහස්ස නදීසු ජග්ගතො, හිසං සසමානස්සා” ති ආදීසු පන හත්ථි “වරාහො” ති නාමෙන වුච්චති. මහාවරාහස්සාති හි මහාහත්ථිනොති අත්ථො.

වෙහු ජෙහු වාහු පයතනෙ. වෙහති, ජෙහති. වාහති. වාහනො.

වාහනො වුච්චති අස්සො. සො හි වාහන්ති සඬගාමාදීසු කිච්චෙ උජ්ජන්තෙ පයතන්ති චිරියං කරොන්ති, එතෙනාති වාහනොති වුච්චති.

දාහු නිද්දක්ඛයෙ. දාහති.

ඌහ විතක්කෙ. ඌහති, ආයුහති, වියුහති, බයුහති අපොහති. ඌහනං, ආයුහනං, බයුහො, අපොහො.

තත්ථ ඌහතීති විතක්කෙති, ආයුහතීති වායමති, වියුහතීති පංසුං උද්ධරති. එවං බයුහතීති එත්ථාපි. අපොහතීති ඡඩ්ඛෙති, අථ වා විවෙවෙති.

ගාහු විලොළනෙ. ගාහති. ගාහො, චන්දග්ගාහො, සුරියග්ගාහො, නක්ඛන්තග්ගාහො.

ගහ ගහණෙ. ගහති, පග්ගහති. ආහුතිංපග්ගහිස්සාමි. පග්ගහො, පග්ගාහො.

පග්ගහොති පත්තො. පග්ගාහොති චිරියං.

සහ පරිසහනෙ. පරිසහනං බන්ති. සහති. සහො, අසහො, අසය්හො.

රුහ වම්මනි පාතුභාවෙ. රුහති. රුක්ඛො.

මාතු මානෙ. මාහති.

ගුහු සංවරණෙ. ගුහති නිග්ගුහති. ගුහො, ගුය්හකො.

වහ පාපුණෙ. වහති. වාරිවහො.

දුහ පපුරණෙ. දුහති, දොහති. දුය්හමානා ගාවී.

දිහ උපවයෙ. දෙහති. දෙහො. දෙහොති සරීරං.

ලිහ අස්සාදනෙ. ලෙහති, පලෙහති. ලෙහනියං. අත්‍රායං පාළි “සුනඛා හිමස්ස පලිහිංසු පාදෙ”ති. අයං පනත්ථො – සුනඛා ඉමස්ස කුමාරස්ස පාදතලෙ අත්තනො ජීවිහාය පලිහිංසුති.

ඔහ වාගෙ. ඔහති. සබ්බමනත්ථං අපොහති. අපොහො.

බ්‍රහ්ම උග්ගමෙ. බ්‍රහති. බ්‍රහා.

දහ ථහ හිංසත්ථා. දහති. ථහති.

බ්‍රහ වඩ්ඪනෙ. උපරුපරි බ්‍රහතිති බ්‍රහ්මා. කාරිතෙ “විවෙකමනුබ්‍රහෙතුං වට්ටති”ති පයොගො.

බ්‍රහ්මාති තෙහි තෙහි ගුණවිසෙසෙහි බ්‍රහිතොති බ්‍රහ්මා. බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මාපි වුව්වති තථාගතොපි බ්‍රාහ්මණොපි මාතෘපිතරොපි සෙට්ඨමිපි. “සහස්සො බ්‍රහ්මා ද්විසහස්සො බ්‍රහ්මා”තිආදීසු හි මහාබ්‍රහ්මා “බ්‍රහ්මා”ති වුව්වති. “බ්‍රහ්මාති ඛො හික්ඛවෙ තථාගතස්සෙනං අධිවචන”න්ති එත්ථ තථාගතො.

“තමොනුදො බුද්ධො සමන්තවක්ඛු,
ලොකන්තගු සබ්බභවාතිවත්තො;
අනාසවො සබ්බදුක්ඛජ්ජහීනො,
සච්චවිහයො බ්‍රහ්මෙ උපාසිතො මෙ”ති

එත්ථ බ්‍රාහ්මණො. “බ්‍රහ්මාති මාතෘපිතරො, පුබ්බාවරියාති වුව්වරෙ”ති එත්ථ මාතෘපිතරො. “බ්‍රහ්මවක්කං පවත්තෙති”ති එත්ථ සෙට්ඨං. එත්ථෙතං වුව්වති –

“මහාබ්‍රහ්මනි විජ්ජෙ ව, අථො මාතෘපිතසු ව;
තථාගතෙ ව සෙට්ඨෙ ව, බ්‍රහ්මසද්දො පවත්තති”ති.

අපරො නයො – බ්‍රහ්මාති තිවිධා බ්‍රහ්මානො සම්මුතිබ්‍රහ්මානො උපපත්තිබ්‍රහ්මානො විසුද්ධිබ්‍රහ්මානොති.

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුවා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පට්ඨෙදෙමි තෙ බ්‍රහ්මෙ, න නෙ වාරෙතුමුස්සහෙ,
පරිබ්බජ මහාබ්‍රහ්මෙ, පවත්තඤ්ඤෙපි පාණිනො”ති ව

එවමාදීසු හි බ්‍රහ්මසද්දෙන සම්මුතිබ්‍රහ්මානො වුත්තා.

“අපාරුතා තෙසං අමතස්ස ද්වාරා,
යෙ සොතවන්තො පමුඤ්ඤන්තු සද්ධං;
විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං,
ධම්මං පණිතං මනුජෙසු බ්‍රහ්මෙ,

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහම්පති”ති ව එවමාදීසු බ්‍රහ්මසද්දෙන උපපත්තිබ්‍රහ්මා. “බ්‍රහ්මවක්කං පවත්තෙති”තිආදිවචනනො බ්‍රහ්මන්ති අරියධම්මො වුව්වති. තතො නිබ්බත්තා අවිසෙසෙන සබ්බෙපි අරියා විසුද්ධිබ්‍රහ්මානො නාම පරමත්ථබ්‍රහ්මතාය. විසෙසනො පන “බ්‍රහ්මාති ඛො හික්ඛවෙ තථාගතස්සෙනං අධිවචන”න්ති

වචනතො සම්මාසම්බුද්ධො උත්තමබ්‍රහ්මා නාම සදෙවකෙ ලොකෙ බ්‍රහ්මභූතෙහි ගුණෙහි උක්කංසපාරමිප්පත්තිනො.
එත්තං වුච්චති –

“සම්මුතිස්සපපත්තිනං, විසුද්ධිනං වසෙන ව;
බ්‍රහ්මානො තිව්ධා භොන්ති, උත්තමෙන චතුඛ්ඛිධා”ති.

ධම්ම නිට්ඨුහනෙ. ධම්මෙහි. “පට්ඨාමගතං සල්ලං, පස්ස ධම්මාමි ලොභිත”න්ති පාළි නිදස්සනං.

තත්ථ ධම්මාමිති නිට්ඨුහාමිති අත්ථො.

හකාරන්තධාතුරූපානි.

ළකාරන්තධාතු

බ්ල අක්කොසෙ. බෙළති. බ්ලාරො.

කීළ විහාරෙ. කීළති. කීළා.

අළ උග්ගමෙ. අළති. වාළො.

ලළ විලාසෙ. ලළති. ලළිතො අස්සො.

කළ මදෙ කක්කස්සෙ ව. කක්කස්සං කස්සසියං ඵරුසභාවො. කළති.

තුළ තොළනෙ. තොළති.

හුළ භොළ ගතියං. හුළති. භොළති.

රොළ අනාදරෙ. රොළති.

ලොළ උම්මාදෙ. ලොයති.

හෙළ භොළ අනාදරෙ. හෙළති. භොළති.

වාළ ආලපෙ. වාළති.

දාළ ධාළ විසරණෙ. දාළති. ධාළති.

හළ සිලාසායං. හළති.

හීළ අනාදරෙ. හීළති. හීළා, හීළිකො, හීළිතො.

කළ සෙවනෙ. කළති. කළනං.

හෙළ වෙය්නෙ. හෙළති.

ඊළ ථුතියං. ඊළති.

ජුළ ගතියං. ජුළති, ජොළති.

පුළ මුළ සුඛනෙ. පුළති. මුළති.

ගුළ රක්ඛායං. ගුළති. ගුළො.

ජුළ ඛන්ධනෙ. ජුළති.

කුළ සසනෙ. කුළති.

බුළ බාලො ව. වකාරො සසනාපෙක්කකො. බුළති.

සුළ බුළ සංවරණෙ. සුළති. බුළති.

පුළ සඨසාතෙ. පුළති. පුළිනං.

සළ අබ්‍යත්තසද්දෙ. සළති. සාළිකො, සාළිකා.

“උසභොව මහී නදති,
මිගරාජාව කුජති;
සුසුමාරොව සළති,
කිං විපාකො භවිස්සති” ති නිදස්සනං;

ඉමානි ළකාරන්තධාතුරුපානි.

ඉති භූවාදිගණෙ අවග්ගන්තධාතුරුපානි සමත්තානි. එත්තාවතා සබ්බාපි භූවාදිගණෙ ධාතුයො පකාසිතා.

ඉදානි භූවාදිගණිකධාතුනංයෙව කාචි අසමානසුතිකා, කාචි අසමානන්තිකා. තාසු කාචි සමානත්ථවසෙන සමොධානෙන්වා පුබ්බාවරියෙහි චුත්තා, තායෙව ධාතුයො එකදෙසෙන රූපවිභාවනාදීහි සද්ධිං පකාසයිස්සාම. තං යථා?

භූ භූ සත්තායං භොති, භවති. පභොති, පභවති. හුවෙය්‍යා පාචුසො. සවෙ උප්පාදො භෙය්‍යා. අජෙසි යක්කො නරචිරසෙට්ඨං, තත්ථප්පනාදො තුමුලො බහුව. අමිබ්බායං අහුවා පුරෙ. අහු රාජා විදෙහානං. පහුතං මෙ ධනං සක්කං. පහුතමරියො පකරොති පුඤ්ඤං. පහුතචිත්තො පුරිසො. පහුතජීවහො භගවා. පියජ්ජභුතා කලහා විවාදා. පච්ඡාසමණෙන භොතබ්බං. භවිතබ්බං. භොතුං, භෙතුයෙ, භවිතුං. හුත්වා, හුත්වාන. භවිත්වා, භවිත්වාන.

එත්ථ පන “අත්ථි භෙහිති සො මග්ගො, න සො සක්කා න භෙතුයෙ” ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ නභෙතුයෙහි අභවිතුං. හුධාතුතො තුංපච්චයස්ස තචෙපච්චයස්ස වා තුයෙ ආදෙසො, උභාරස්ස ව එකාරාදෙසො කතොති දට්ඨබ්බං. අථ වා භෙතුභාවාය න න සක්කාතිපි අත්ථො. අයං පනත්ථො ඉධ නාධිජ්ජෙතො, පුරිමොයෙවත්ථො අධිජ්ජෙතො භොතිස්ස ධාතුතො පයොගභාවාය උදාහරිතපදස්සත්ථාවතො. තත්ථ පභොතිති ඉදං වත්ථං විපුලභාවෙන විවරං කාතුං පභොති, නො නප්පභොති. පභොතිති වා පුරිසො අරයො ජෙතුං සක්කොති. අථ වා පභොතිති භොති. පභවතිති සන්දති. පහුතන්ති විපුලං, මහන්තන්ති අත්ථො. පහුතචිත්තොති විපුලචිත්තො මහද්ධතො. පහුතජීවහොති සුපුපුලසුද්ධසුමුදුකජීවහො, පියජ්ජභුතාති පියතො නිබ්බන්තා.

ගමු සප්ප ගතියං. ගච්ඡති, ගමති, සම්මති, ආගච්ඡති, උග්ගච්ඡති, අතිගච්ඡති, පටිගච්ඡති, අවගච්ඡති, අධිගච්ඡති, අනුගච්ඡති, උපගච්ඡති, අපගච්ඡති, විගච්ඡති, නිගච්ඡති, නිග්ගච්ඡති. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි. “සමුග්ගච්ඡති” තිආදිනා උපසග්ගද්වයවසෙනපි යථාසම්භවං යොජෙතබ්බානි. සප්පති, සංසප්පති, පරිසප්පති. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

තත්ථ ගමතිති ගච්ඡති. කාරිතෙ “දෙවදත්තං ගමෙති ගමයති” ති රූපානි භවන්ති. “අපායං ගමෙතිති අපායගමනීය” ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං. චුරාදිගණං පත්තස්ස ආපුබ්බස්ස ඉමස්ස “ආගමෙති, ආගමයති, ආගමෙන්තො, ආගමයමානො” ති සුද්ධකත්තුරුපානි භවන්ති.

තත්ථ ආගමෙතිති මුහුත්තං අධිවාසෙතිති අත්ථො. සම්මතිති ගච්ඡති. ආගච්ඡතිති ආයාති. උග්ගච්ඡතිති උය්‍යාති උද්ධං ගච්ඡති. අතිගච්ඡතිති අතික්කම්ත්වා ගච්ඡති. පටිගච්ඡතිති පුන ගච්ඡති. අවගච්ඡතිති ජානාති. අධිගච්ඡතිති ලභති ජානාති වා. අනුගච්ඡතිති පච්ඡෙතො ගච්ඡති. උපගච්ඡතිති සමීපං ගච්ඡති. අපගච්ඡතිති අපෙති. විගච්ඡතිති විගමති. නිගච්ඡතිති ලභති. “යසං පොසො නිගච්ඡති” ති ඉදං නිදස්සනං. නිග්ගච්ඡතිති නික්කමති. සප්පතිති ගච්ඡති. සංසප්පතිති සංසරන්තො ගච්ඡති. පරිසප්පතිති සමන්තතො ගච්ඡති.

ඉදානි පන විඤ්ඤානං සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ පරමකොසල්ලජනනත්ථං සප්පයොගං පදමාලං කථයාම. සෙය්‍යාට්ඨං? සො ගච්ඡති, තෙ ගච්ඡන්ති, ගච්ඡරෙ. ත්වං ගච්ඡසි, තුම්හෙ ගච්ඡථ. අහං ගච්ඡාමි, මයං ගච්ඡාම. සො ගච්ඡතෙ, තෙ ගච්ඡන්තෙ. ත්වං ගච්ඡසෙ, තුම්හෙ ගච්ඡවිහෙ. අහං ගච්ඡෙ, මයං ගච්ඡාමිහෙ. වත්තමානාය රූපානි.

සො ගව්ෂතු, තෙ ගව්ෂන්තු. ත්වං ගව්ෂාහි, ගව්ෂ, ගව්ෂස්සු, තුම්හෙ ගව්ෂථ. අහං ගව්ෂාමි, මයං ගව්ෂාම. සො ගව්ෂනං, තෙ ගව්ෂන්තං. ත්වං ගව්ෂස්සු, තුම්හෙ ගව්ෂවිහො. අහං ගව්ෂෙ, මයං ගව්ෂාමසෙ. පඤ්චමියා රූපානි.

සො ගව්ෂෙයා, ගව්ෂෙ, තෙ ගව්ෂෙයාං. ත්වං ගව්ෂෙයාසි, තුම්හෙ ගව්ෂෙයාථ. අහං ගව්ෂෙයාමි, මයං ගව්ෂෙයාම, ගව්ෂෙමු. සො ගව්ෂෙථ, තෙ ගව්ෂෙරං. ත්වං ගව්ෂෙථො, තුම්හෙ ගව්ෂෙයාචිහො. අහං ගව්ෂෙයාං, මයං ගව්ෂෙයාමිහෙ. සත්තමියා රූපානි.

සො ගව්ෂ, තෙ ගව්ෂු. ත්වං ගව්ෂෙ, තුම්හෙ ගව්ෂන්ථ, ගඤ්ජිත්ථ. අහං ගව්ෂං, මයං ගව්ෂම්හ, ගඤ්ජම්හ. සො ගව්ෂන්ථ, ගඤ්ජිත්ථ, තෙ ගව්ෂිරො. ත්වං ගව්ෂිත්ථො, තුම්හෙ ගව්ෂිචිහො. අහං ගව්ෂිං, ගඤ්ජිං, මයං ගව්ෂිමිහෙ. පරොක්ඛාය රූපානි.

සො අගව්ෂා, තෙ අගව්ෂු. ත්වං අගව්ෂෙ, තුම්හෙ අගව්ෂථ. අහං අගව්ෂං, මයං අගව්ෂම්හා. සො අගව්ෂථ, තෙ අගව්ෂන්ථුං. ත්වං අගව්ෂසෙ, තුම්හෙ අගව්ෂිචිහං. අහං අගව්ෂං, මයං අගව්ෂිමිහෙ. අප්පනනියා රූපානි.

සො ගව්ෂිස්සති, තෙ ගව්ෂිස්සන්ති. ත්වං ගව්ෂිස්සසි, තුම්හෙ ගව්ෂිස්සථ. අහං ගව්ෂිස්සාමි, මයං ගව්ෂිස්සාම. සො ගව්ෂිස්සතෙ, තෙ ගව්ෂිස්සන්තෙ. ත්වං ගව්ෂිස්සසෙ, තුම්හෙ ගව්ෂිස්සචිහෙ. අහං ගව්ෂිස්සං, මයං ගව්ෂිස්සාමිහෙ. භවිස්සන්තියා රූපානි.

සො අගව්ෂිස්සා, තෙ අගව්ෂිස්සංසු. ත්වං අගව්ෂිස්සෙ, තුම්හෙ අගව්ෂිස්සථ. අහං අගව්ෂිස්සං, මයං අගව්ෂිස්සාමිහා. සො අගව්ෂිස්සථ, තෙ අගව්ෂිස්සසු. ත්වං අගව්ෂිස්සසෙ, තුම්හෙ අගව්ෂිස්සචිහෙ. අහං අගව්ෂිස්සං, මයං අගව්ෂිස්සාමිහසෙ. කාලාතිපත්තියා රූපානි.

තත්ථ අප්පනනියා කාලාතිපත්තියා ච අකාරාගමං සබ්බෙසු පුරිසෙසු සබ්බෙසු වචනෙසු ලබ්භමානම්පි සාසනෙ අනියතං හුත්වා ලබ්භති දට්ඨබ්බං. තථා හි “අගව්ෂි, ගව්ෂි, අගව්ෂිස්සා, ගව්ෂිස්සා”තිආදිනා ද්වෙ ද්වෙ රූපානි දිස්සන්ති. ගමති, ගමන්ති. ගමතු, ගමන්තු. ගමෙයා. ගමෙයාං. සෙසං සබ්බං චිත්ථාරොතබ්බං.

ඉදානි පරොක්ඛානියාත්තනප්පනනියු විසෙසො චුච්චතෙ – සො පුරිසො මග්ගං ග, සා ඉත්ථි සර’මාග. තෙ මග්ගං ගු, තා සර’මාගු. එකාරස්ස අකාරාදෙසං ත්වං මග්ගං ග, ත්වං සර’මාග. තුම්හෙ මග්ගං ගුත්ථ, තුම්හෙ සර’මාගුත්ථ. අහං මග්ගං ගං, අහං සර’මාගං. අහං තං පුරිසං අන්වගං, මයං මග්ගං ගුම්හ, මයං සරං ආගුම්හ, මයං තං පුරිසං අන්වගුම්හ. අයං තාච පරොක්ඛාය විසෙසො.

“සො මග්ගං අගමා, තෙ මග්ගං අගමු” ඉච්චාදි නියාත්තනියා රූපං. “සො අගමි, තෙ අගමුං, තෙ ගුං” ඉච්චාදි අප්පනනියා රූපං.

ඉදානි තෙසං පදරූපානි පාකට්ඨකරණත්ථං කිඤ්චි සුත්තං කථයාම – “සොපාගා සමිතිං චනං. අථෙත්ථ පඤ්චමො ආගා. ආගුං දෙවා යසස්සිනො. මාහං කාකොච දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං. අගමා රාජගහං බුද්ධො. වඩ්ඤං අගමු පබ්බතං. බ්‍රාහ්මණා උපගච්ඡු ම”න්ති එවමාදීති භවන්ති.

ග ගු ග ගුත්ථ ගං ගුම්හ, අගු අගමු අගමුං;
අගමා’ගමි ගව්ෂන්ති, ආදිහෙදං මනෙ කරෙ.

ඉදානි නාමිකපදානි චුච්චන්තෙ – ගතො, ගන්තා, ගව්ෂං, ගව්ෂන්ති, ගව්ෂන්තං කුලං, සහගතං, ගති, ගමනං, ගමො, ආගමො, අවගමො, ගන්තබ්බං, ගමනියං, ගම්මං, ගම්මමානං, ගමියමානං, ගො, මාතුගාමො, හිඩ්ගු, ජගු, ඉන්දගු, මෙධගො ඉච්චාදීනි, කාරිතෙ – ගව්ෂාපෙති, ගව්ෂාපයති, ගව්ෂෙති, ගව්ෂයති, ගම්මෙති. කම්මෙ – ගම්මති, ගමියති, අධිගම්මති, අධිගමියති. තුමන්තාදීන්තෙ “ගන්තුං, ගමිතුං, ගන්ත්වා, ගන්ත්වාන, ගමිත්වා, ගමිත්වාන, ගමිය, ගමියාන, ගම්ම, ආගම්ම, ආගන්ත්වා, අධිගම්ම, අධිගන්ත්වා” ඉච්චාදීනි . සප්පධාතුස්ස පන “සප්පො, සප්පිති, පිට්ඨසප්පි, සප්පි” ඉච්චාදීනි රූපානි භවන්ති.

තත්ථ සහගතසද්දො තබ්භාවෙ වොකිණ්ණෙ නිස්සයෙ ආරම්මණෙ සංසට්ඨෙති ඉමෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. තත්ථ “යායං තණ්හා පොනොබ්භවිකා නන්දිරාගසහගතා”ති තබ්භාවෙ වෙදිතබ්බො, නන්දිරාගභූතාති අත්ථො. “යායං භික්ඛවෙ වීමංසා කොසප්පසහගතා කොසප්පසම්පයුත්තා”ති වොකිණ්ණෙ වෙදිතබ්බො, අන්තරන්තරා උප්පජ්ජමානෙන කොසප්පෙන වොකිණ්ණාති අයමෙත්ථ අත්ථො. “අට්ඨිකසඤ්ඤාසහගතං සතිසම්බොජ්ඣාසංඝාතොති”ති නිස්සයෙ වෙදිතබ්බො, අට්ඨිකසඤ්ඤා නිස්සයා අට්ඨිකසඤ්ඤා භාවෙත්වා පට්ඨෙත්ති අත්ථො. “ලාභි හොති රූපසහගතානං වා සමාපත්තිනං අරූපසහගතානං වා”ති ආරම්මණෙ, රූපාරූපාරම්මණානන්ති අත්ථො. “ඉදං සුඛං ඉමාය පීතියා සහගතං සහජාතං සම්පයුත්ත”න්ති සංසට්ඨෙ, ඉමිස්සා පීතියා සංසට්ඨන්ති අත්ථො. එත්ථෙතං චුච්චති –

තබ්‍රාහිම වෙව වොකිණ්ණෙ, නිස්සයාරම්මණෙසු ව;
සංසට්ඨෙ ව සහගත-සද්දො දිස්සති පඤ්චසු;

ගතීති ගතිගති නිබ්බන්තිගති අප්ඤ්ඤාසයගති විභවගති නිප්ඵත්තිගති ඤාණගතීති බහුවිධා ගති නාම.

තත්ථ “තං ගතිං පෙච්ච ගච්ඡාමි”ති ව “යස්ස ගතිං න ජානන්ති, දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා”ති ව අයං ගතිගතිනාම.
“ඉමෙසං බො අහං භික්ඛූනං සිලවන්තානං නෙව ජානාමි ගතිංවා අගතිංවා”ති අයං නිබ්බන්තිගති නාම. “එවං බො තෙ
අහං බ්‍රහ්මෙ ගතිඤ්ච ජානාමි ජුතිඤ්ච ජානාමි”ති අයං අප්ඤ්ඤාසයගති නාම. “විභවො ගති ධම්මානං, නිබ්බානං
අරහතො ගති”ති අයං විභවගති නාම. “ද්වෙ ගතියො භවන්ති අනඤ්ඤා”ති අයං නිප්ඵත්තිගති නාම. “තං තත්ථ
ගතිමා ධිහිමා”ති ව “සුන්දරං නිබ්බානං ගතො”ති ව අයං ඤාණගති නාම. එත්ථෙතං වුවිච්ඡිති –

ගතිගතාඤ්ච නිබ්බතාං, විභවප්ඤ්ඤාසයෙසු ව;
නිප්ඵත්තියඤ්ච ඤාණෙ ව, ගතිසද්දො පවත්තති.

ගච්ඡතීති ගො. මාතුයා සමභාවං මිස්සිභාවඤ්ච ගච්ඡති පාපුණාතීති මාතුගාමො. රොගං හිංසන්තං ගච්ඡතීති හිඩගු.

ඉමානි තස්ස නාමානි

හිඩගු හිඩගුජතුවචෙව, තථා හිඩගුසිපාටිකා;
හිඩගුජාතීති කථිතා, විනයට්ඨකථාය හි.

ජගුති වුත්තො ජාතිං ගච්ඡතීති ජගු. ඉන්ද්‍රියෙන ගච්ඡතීති ඉන්ද්‍රගු. අථ වා ඉන්ද්‍රභූතෙන කම්මුතා ගච්ඡතීති ඉන්ද්‍රගු.
“හින්ද්‍රගු”තිපි පාළි. තත්ථ හින්දන්ති මරණං. තං ගච්ඡතීති හින්ද්‍රගු. සබ්බමෙතං සත්තාධිවචනං, ලිඛිගතො පුල්ලිඛිගං.
මෙධගොති අත්තනො නිස්සයඤ්ච පරඤ්ච මෙධමානො හිංසමානො ගච්ඡති පවත්තතීති මෙධගො, කලහො. “තතො
සම්මන්ති මෙධගා”ති එත්ථ හි කලහො මෙධගසද්දෙන භගවතා වුත්තො. ගමිත්වාති එත්ථ –

“ඉසිච්ඡයං ගමිත්වාන, විනිත්වා පඤ්චවග්ගියෙ;
තතො විනෙසි භගවා, ගන්ත්වා ගන්ත්වා තහිං තහි”න්ති

අයං පාළි නිදස්සනං. සප්පොති සප්පතීති සප්පො, සංසප්පන්තො ගච්ඡතීති අත්ථො. තෙනාහ ආයස්මා
සාරිපුත්තො “යො කාමෙ පරිවජ්ජෙති, සප්පස්සෙව පදාසිරො”ති ඉමිස්සා පාළියා නිද්දෙසෙ “සප්පො වුවිච්ඡිති අහි.
කෙනට්ඨෙත සප්පො? සංසප්පන්තො ගච්ඡතීති සප්පො. භුජන්තො ගච්ඡතීති භුජගො. උරෙන ගච්ඡතීති උරගො.
පන්තසිරො ගච්ඡතීති පන්තගො. සරිරෙන සප්පතීති සරිසපො. බිලෙ සයතීති බිලාසයො. දායා තස්ස ආවුධොති
දායාවුධො. විසං තස්සසොරන්ති සොරවිසො. ජිවිතා තස්ස දුට්ඨාති දුට්ඨිවිතො. ද්විති ජිවිතාහි රසං සායතීති
ද්විරසඤ්ඤ”ති. සප්පිතිති උරගි. පියසප්පිති පියෙත සප්පති ගච්ඡතීති පියසප්පි, පඩ්ගුලො. සප්පිති යො න පරිභුඤ්ජති,
තස්ස බලායුච්ඡිද්ධන්තං සප්පති ගච්ඡති පවත්තතීති සප්පි, සතං.

සක්ක ටෙක ලඛ්‍ය ගතාත්තා. සක්කති, නිසක්කති, පරිසක්කති. නිසක්කො, පරිසක්කනං. ටෙකති. ටිකා. ලඛ්‍යති,
උල්ලඛ්‍යති, ඔලඛ්‍යති, ලඛ්‍යකො, උල්ලඛ්‍යකා පිති.

කෙ රෙ ගෙ සද්දෙ. කායති. රායති. ගායති. ජාතකං. රා. ගීතං. කායිතුං. රායිතුං, ගායිතුං. කායිත්වා. රායිත්වා.
ගායිත්වා.

තත්ථ ජාතකන්ති ජාතං භූතං අතීතං අත්තනො වරිතං කායති කථෙති භගවා එතෙනාති ජාතකං. ජාතකපාළි හි ඉධ
ජාතකන්ති වුත්තං. අඤ්ඤුත පන ජාතං එවං ජාතකන්ති ගහෙතබ්බා. තථා හි ජාතකසද්දො පරියන්තියම්පි වත්තති
“ඉතිවුත්තකං ජාතකං අබ්භුතධම්ම”න්තිආදියු, ජාතියම්පි වත්තති “ජාතකං සමොධානෙසි”තිආදියු. රා වුවිච්ඡිති සද්දො.
ගීතන්ති ගායනං.

බෙ ජෙ සෙ බයෙ. බායති. ජායති. සායති. බයං ගච්ඡතීති අත්ථො.

එත්ථ පන සියා “නනු ව හො බායතීති පදස්ස බාදතීති වා පඤ්ඤායතීති වා අත්ථො භවති, තථා ජායතීති පදස්ස
නිබ්බන්තතීති අත්ථො, සායතීති පදස්ස රසං අස්සාදෙතීති අත්ථො, එවං සන්තෙ හො කස්මා ඉධ එවං අත්ථො තුම්හෙහි
කටියති”ති? සච්චං, ධාතුනන්තු අනෙකත්ථත්තා එවං අත්ථො කථෙතුං ලබ්භති. තථා හි “අප්පස්සුතායං පුරිසො,
බලිබද්දොව ජීරති”ති එත්ථ ජීරතීති අයං සද්දො ජරං පාපුණාතීති අත්ථං අවත්වා වඩ්ඪතීති අත්ථමෙව වදති, එවං
සම්පදම්ඳං දට්ඨබ්බං.

ගු සු කු උ සද්දෙ. ගවති. සවති. කවති. අවති.

බු රු කු සද්දෙ. බොති. රොති. කොති.

වු පු පු ප්ල ගා සෙ ගතියං. වවති. ජවති. පවති. ප්ලවති. ගාති. සෙති. වචනං, වුති. ජවනං, ජවො. පවනං, ප්ලවනං. ගානං. සෙතු. පොතො. ප්ලවො.

එත්ථ ගානන්ති ගමනං. පොතොති පවති ගව්ඡති උදකෙ එතෙනාති පොතො, නාවා. තථා ප්ලවති න සිද්ධීති ප්ලවො, නාවා එව. “භින්නප්ලවො සාගරස්සෙව මජ්ඣෙ”ති භි ජාතකපාළි දිස්සති. “නාවා, පොතො, ප්ලවො, ජලයානං, තරණ”න්ති නාවාභිධානාති.

ධෙ ථෙ සද්දසඨ්ඨානෙසු. ධායති. ථායති. භාවෙ – ධියති, ථියති. ඉත්ථි. ථි.

දෙ තෙ පාලනෙ. දායති. දයා. තාණං.

රා ලා ආදානෙ. රාති. ලාති.

අති අදි බන්ධනෙ. අන්තති. අන්දති. අන්තං. අන්ද්.

ජුතසුභ රුව දිත්තියං. ජොතති. සොභති. රොචති, විරොචති.

අක අග කුට්ලායං ගතියං. අකති. අගති.

නාථ නාධ යාවනොපතාපිස්සරියාසීසාසු. නාථති. නාධති.

සල හුල වල කම්පනෙ. සලති. හුලති. වලති. කුසලං.

එත්ථ ව කුච්ඡිනෙ පාපකෙ ධම්මෙ සලයතීති කුසලං, හෙතුකත්තුවසෙනිදං නිබ්බවනං දට්ඨබ්බං. තථා භි අට්ඨසාලිතියං “කුච්ඡිනෙ පාපකෙ ධම්මෙ සලයන්ති වලයන්ති කම්පෙන්ති විද්ධංසෙන්තිති කුසලා”ති හෙතුකත්තුවසෙන අත්ථො කට්ඨො. ඉදං සලධාතුවසෙන කුසලසද්දස්ස නිබ්බවනං. අඤ්ඤාසම්පි ධාතුනං වසෙන කුසලසද්දස්ස නිබ්බවනං භවති. තථා භි අට්ඨසාලිතියං අඤ්ඤානිපි නිබ්බවනාති දස්සිතාති. කථං? “කුච්ඡිනෙත වා ආකාරෙන සයන්තිති කුසා, තෙ අකුසලධම්මසඨ්ඨානෙ කුසෙ ලුනන්ති ඡින්නන්තිති කුසලා. කුච්ඡිතානං වා සානතො තනුකරණතො ඤාණං කුසං නාම, තෙන කුසෙන ලාභබ්බාති කුසලා, ගහෙනබ්බා පවත්තෙනබ්බාති අත්ථො. යථා වා කුසා උභයභාගගතං භත්ථප්පදෙසං ලුනන්ති, එවම්මෙපි උප්පන්නානුප්පන්නභාවෙන උභයභාගගතං කිලෙසපක්ඛං ලුනන්ති, තස්මා කුසා විය ලුනන්තිතිපි කුසලා”ති. එවං අඤ්ඤානිපි නිබ්බවනාති දස්සිතාති. තත්ත “ධම්මා” ඉති පදාපෙක්ඛං කත්වා තදනුරූපලිඛිතවචනවසෙන “කුසලා”ති නිද්දෙසො කතො, ඉධ පන සාමඤ්ඤානිද්දෙසවසෙන “කුසල”න්ති නපුංසකෙකවචනනිද්දෙසො අම්මෙහි කතො. පුඤ්ඤවාචකො භි කුසලසද්දො ආරොග්‍යවාචකො ව එකන්තෙන නපුංසකලිඛිගො, ඉතරත්ථවාචකො පන තිලිඛිගිකො, යථා කුසලො එස්සො, කුසලා වෙදනා. කුසලං චිත්තන්ති. කුසලසද්දො ඉමස්මිං භූවාදිගණෙ ලාධාතූසලධාතුවසෙන නිප්ඵත්තිං ගතොති වෙදිතබ්බො. ඉති භූවාදිගණෙ සමොධානගතධාතූයො සමත්තා.

ඉච්චෙවං –

චිත්ථාරතො ව සඨ්ඨෙපා, භූවාදීනං ගණො මයා;
යො චිහත්තො සඋද්දෙසො, සනිද්දෙසො යථාරහං.

උපසග්ගතිපාතෙහි, නානාඅත්ථයුතෙහි ව;
යොජෙත්වාන පදානෙත්ථ, දස්සිතාති විසුං විසුං.

පාළිනිදස්සනාදීහි, දස්සිතාති සහෙව තු;
තෘයාද්‍යන්තාති ව රූපාති, ස්‍යාන්තාති ව සබ්බසො.

පදානං සදිස්සත්තඤ්ච, තථා විසදිස්සත්තනං;
වොදනාපරිභාරෙහි, සහිතො චත්ථනිච්ඡයො.

අත්ථුද්ධාරො'හිධානඤ්ච, ලිඛිගත්තයවිමිස්සනං;
අභිධෙය්‍යකලිඬිගෙසු, සවිසෙසපදානි ව.

නානාපදබහුප්පද-සමොධානඤ්ච දස්සිතං;
රුළුභිසද්දාදයො වෙව, සුචිහත්තා අනාකුලා.

සබ්බනාමං සබ්බනාම-සදිසානි පදානි ව;
නානාපදෙහි යොජෙතුං, දස්සිතානි යථාරහං.

තුමන්තානි ව රූපානි, ත්වාද්‍යන්තානි ව විඤ්ඤානං;
පිටකෙ පාටවත්ථාය, සබ්බමෙතං පකාසිතං.

යෙ සද්දනීතිමිහි ඉමං විභාගං,
ජානන්ති සම්මා මුනිසාසනෙ තෙ;
අත්ථෙසු සබ්බෙසුපි චිතකඩ්ඛා,
අච්ඡම්භිතො සිහසමා භවන්ති.

චිහුතභුතග්ගසයම්භුවක්කෙ ,
සුභුතභූරිං වදතා නරානං;
යො සද්දනීතිමිහි භූවාදිකණ්ඩො,
චුත්තො මයා තං භජන්තංකාමො.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ ඛ්‍යාප්පට්ඨනීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

පන්තරසහි පරිච්ඡෙදෙහි මණ්ඩිතො භූවාදිගණො නාම

සොළසමො පරිච්ඡෙදො.

17. රුධාදිෂක්ක

රුධාදිගණක

ඉතො පරං පවක්ඛාමී, රුධාදිකගණාදයො;
සාසනස්සොපකාරාය, ගණෙ තු ඡබ්බිධෙ කථං.

රුධි ආවරණෙ. රුධිධාතු ආවරණෙ වත්තති. එත්ථ ආවරණං නාම පිදහනං වා පරිරුන්ධනං වා පලිබුද්ධනං වා හරිතුං වා අප්පදානං, සබ්බමෙතං වට්ඨති. රුන්ධති, රුන්ධිති, රුන්ධීති, රුන්ධෙති, අවරුන්ධෙති. කම්මනි – මග්ගො පුරිසෙන රුන්ධියති. රොධො, ඔරොධො, විරොධො, පටිවිරොධො, විරුද්ධො, පටිවිරුද්ධො, පරිරුද්ධො. රුන්ධිතුං, පරිරුන්ධිතුං. රුන්ධිත්වා. පරිරුන්ධිත්වා.

තත්‍ර රොධොති වාරකො. සො හි රුන්ධති පවෙසිතානං කුරුරකම්මන්තානං සත්තානං ගමනං ආවරතිති රොධොති වුව්වති. ඔරොධොති රාජුබ්බරී, සා පන යථාකාමවාරං වරිතුං අප්පදානෙන ඔරුන්ධියති අවරුන්ධියතිති ඔරොධො. විරොධොති අනනුකුලතා. පටිවිරොධොති පුනස්පුනං අනනුකුලතා. විරුද්ධොති විරොධං ආපන්නො. පටිවිරුද්ධොති පටිසන්තුභාවෙන විරොධං ආපන්නො. පරිරුද්ධොති ගහණත්ථාය සම්පරිවාරිතො. වුත්තස්සේති “යථා අරිහි පරිරුද්ධො, විජ්ජන්තෙ ගමනෙ පටෙ”ති. අවරුද්ධොති පබ්බාජිතො.

මුව මොවනෙ. මීගං බන්ධනා මුඤ්චති. මුඤ්චනං, මොවනං. දුක්ඛප්පමොවනං, මොවො.

මොවොති චෙත්ථ අට්ඨිකකදලීරුක්ඛො. මුඤ්චිතුං. මුඤ්චිත්වා. කාරිතෙ “මොවෙති, මොවෙතුං, මොවෙත්වා”තිආදීති.

රිව විරෙවනෙ. රිඤ්චති. රිඤ්චනං, විරෙවනං, විරෙකො, විරෙවකො. රිඤ්චිතුං. රිඤ්චිත්වා.

සිව පග්ගරණෙ. උදකෙන භූමිං සිඤ්චති. පුත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චි. අභිසෙකො. මුද්ධාභිසිත්තො බත්තියො. සිඤ්ච හික්ඛු ඉමං නාවං, සිත්තා තෙ ලහුමෙස්සති. සිත්තට්ඨානං. සිඤ්චිතුං. සිඤ්චිත්වා.

යුජ යොගෙ. යුඤ්ජති, අනුයුඤ්ජති. කම්මනි “යුඤ්ජියති”ති රූපානි. කෙච්චි “යුඤ්ජතෙ”ති ඉච්ඡන්ති. යුඤ්ජනං, සංයොගො, අනුයොගො, භාවනානුයුත්තො, සඤ්ඤොගො, සඤ්ඤොජනං, අත්ථයොජනා. දීඝං සන්තස්ස යොජනං. යුඤ්ජිතුං, අනුයුඤ්ජිතුං. අනුයුඤ්ජිත්වා. යොජෙති. තත්ථ සංයොජනන්ති බන්ධනං කාමරාගාදි. යොජනන්ති –

විදත්ථි ද්වාදසඛගුලො, තද්වයං රතනං මනං;
සත්තරතනිකා යට්ඨි, උසභං විසයට්ඨිකං;
ගාවුතං උසභාසිති, යොජනං චතුරාවුතං.

භුජ පාලනබ්‍යවහරණෙසු. පාලනං රක්ඛණං. බ්‍යවහරණං අප්පකොහරණං. භුඤ්ජති, පරිභුඤ්ජති, සංභුඤ්ජති. දාසපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජී. කාරිතෙ “භොජෙති භොජයති”තිආදීනි රූපානි. භොජනං, සම්භොගො, මහිභුජො, ගාමභොජකො, උපභොගො, පරිභොගො. භුත්තො ඔදනො භවතා. සචෙ භුත්තො භවෙය්‍යාහං. ඔදනං භුත්තො භුත්තවා භුත්තාවී. තුමන්තාදිත්තෙ “භුඤ්ජිතුං, පරිභුඤ්ජිතුං, භොජෙතුං, භොජයිතුං, භුඤ්ජිත්වා, භුඤ්ජිත්වාන, භුඤ්ජිය, භුඤ්ජියාන, භොජෙත්වා, භොජෙත්වාන, භොජයිත්වා, භොජයිත්වාන” ඉච්චාදීනි පරිසද්දාදීනි විසෙසිතබ්බානි.

තත්‍ර භුඤ්ජතීති හත්තං භුඤ්ජති, භොජනියං භුඤ්ජති. තථා හි “බාදනියං වා භොජනියං වා බාදනි වා භුඤ්ජති වා”තිආදි වුත්තං. අපිච කදාචි බාදනියෙපි “භුඤ්ජති”ති වොභාරො දිස්සති. “එලානි බුද්දකප්පානි, භුඤ්ජ රාජ වරාවර”න්ති හි වුත්තං. පරිභුඤ්ජතීති විචරං පරිභුඤ්ජති, පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජති, ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරං පරිභුඤ්ජති, පටිසෙවනීති වුත්තං භොති. තෙනෙව ච පටිසෙවනීති පරිභුඤ්ජතීති අත්ථො සංවණ්ණියති. අපිච “කාමෙ භුඤ්ජති”ති ච “පඤ්චකාමගුණෙ පරිභුඤ්ජති”ති ච දස්සනතො පන භුඤ්ජනපරිභුඤ්ජනසද්දා පටිසෙවනත්ථෙත කත්ථවි සමානත්ථාපි භොත්තීති අවගන්තබ්බා. සංභුඤ්ජතීති සම්භොගං කරොති, එකතො වාසං කරොතිති අත්ථො. එත්ථ සියා “නනු ච භො අත්‍ර භුජධාතු පාලනබ්‍යවහරණෙසු වුත්තො, සො කථං එත්තකෙසුපි අත්ථෙසු වත්තති”ති? වත්තතෙව, අනෙකත්ථා හි ධාතවො, තෙ උපසග්ගසභායෙ ලභිත්වාපි අනෙකත්ථරාව භොත්ති. ඉතො පට්ඨාය තුමන්තාදීනි රූපානි න වක්ඛාම. යත්ථ පන විසෙසො දිස්සති, තත්ථ වක්ඛාම.

කති ඡෙදනෙ. කන්තති, විකන්තති. සල්ලකත්තො.

හිදි විදාරණ. හින්දු. අනාගතත්වේ වත්තබ්බෙ “හෙජ්ජස්සති, හින්දිස්සති”ති ද්විධා භවන්ති රූපානි. පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ හින්දතීති හික්ඛු. තෙනාහ –

“න තෙන හික්ඛු සො හොති, යාවතා හික්ඛතෙ පරෙ;
විසං ධම්මං සමාදාය, හික්ඛු හොති න තාවතා.

යොධ පුඤ්ඤඤව පාපඤ්ච, බාහින්වා බ්‍රහ්මවරියං;
සඬ්ඛාය ලොකෙ වරති, සවෙ ‘හික්ඛු’ති වුවවතී”ති.

ඉදඤ්ච ඛිණාසවං සන්ධාය වුත්තං, සෙක්ඛපුප්ප්භසමණාපි යථාසම්භවං “හික්ඛු”ති වත්තබ්බතං
පාපුණන්තියෙව. සඬ්ඛං හින්දතීති සඬ්ඛහෙදකො. දෙවදත්තෙන සඬ්ඛො හින්තො, හින්දියතීති හින්තොති හි
නිබ්බවතං. න තෙ කට්ඨානි හින්තානි. හින්දතීති හෙත්තා.

ජිදි ද්වේධාකරණ. ජිත්තීති ඡෙදකො, එවං ඡෙත්තා. කෙසෙ ඡෙත්තුං වට්ටති. ජිත්තියතීති ජිත්තො. ජිත්තොපි
රුක්ඛො පුනඳෙව රුහති. ඉදං පන හිදිජිදිද්වයං දිවාදිගණං පත්වා “හිජ්ජති ජිජ්ජති”ති සුද්ධකත්තුවාවකං රූපද්වයං
ජනෙති, තස්මා “හිජ්ජතීති හින්තො”තිආදිනා සුද්ධකත්තුවසෙනපි නිබ්බවතං කාතබ්බං.

තදි හිංසානාදරෙසු. තන්දති. තන්දි, තද්ද, තද්දති කච්ඡු.

උදි පසවකිලෙදනෙසු. පසවතං සන්දනං. කිලෙදනං තින්දතා. උන්දති. උන්දුරො, සමුද්දො.

විද ලාභෙ. වින්දති. ගොවින්දො, විත්ති. එත්ථ විත්තීති අනුභවතං, වෙදනා වා.

විද තුවධියං. වින්දති, නිබ්බින්දති. නිබ්බින්දනං. විරජ්ජති. නිබ්බින්දො කාමරතියා. විත්ති, විත්තං, වෙදො. ලහති
අත්ථවෙදං ධම්මවෙදං.

එත්ථ විත්තීති සොමනස්සං. “විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා”ති හි වුත්තං. විත්තන්ති විත්තිජනනත්තා
විත්තසඬ්ඛාතං ධනං. වෙදොති ගන්ථොපි ඤාණමපි සොමනස්සමපි වුවවති. “තිණ්ණං වෙදානං පාරගු”තිආදීසු හි
ගන්ථො “වෙදො”ති වුවවති. “බ්‍රාහ්මණං වෙදගුමභිජඤ්ඤා අකිඤ්චනං කාමභවෙ අසත්ත”න්තිආදීසු ඤාණං. “යෙ
වෙදජාතා විවරන්ති ලොකෙ”තිආදීසු සොමනස්සං.

වෙදගන්ථො ව ඤාණෙ ව, සොමනස්සෙ ව වත්තති;
වෙදසද්දො ඉමං නානා-ධාතුතො සමුදිරයෙ.

ලිප ලිම්පනෙ. ලිම්පති, ලිම්පකො. අවලෙපො. අවලෙපොති අභඩ්ඛාරො.

ලුප අවිඡෙදනෙ. ලුම්පති. විලුම්පකො, විලුත්තො විලොපො.

විලුම්පතෙව පුරිසො, යාවස්ස උපකප්පති;
යදා වඤ්ඤෙ විලුම්පන්ති, සො විලුත්තො විලුම්පතීති.

පිස වුණ්ණනෙ. පිංසති. පිසකො. පිසුණා වාචා. ආගමට්ඨකථායං පන “අත්තනො පියභාවං පරස්ස ව සුඤ්ඤභාවං
යාය වාචාය භාසති, සා පිසුණා වාචා”ති වුත්තං, තං නිරුත්තිලක්ඛණෙන වුත්තන්ති ද්විධ්බ්බං.

හිසි විහිංසායං. හිංසති, විහිංසති. හිංසකො.

අහිංසකොති මෙ නාමං, හිංසකස්ස පුරෙ සතො;
අජ්ජාහං සච්චනාමොමිහි, න නං හිංසාමි කිඤ්චනං.

හිංසිතබ්බං කිංසතීති සීහො. ආදිඅත්තක්ඛරවිපල්ලාසවසෙන සද්දසිද්ධි, යථා “කන්තනට්ඨෙන තක්ක”න්ති.
විහෙසකො, විහෙසනං.

සුම්භ පභාරෙ. යො නො ගාවොව සුම්භති. පරිසුම්භති. සුම්භොති. අත්‍රිමෙ පාළිතො පයොගා –

“සංසුම්භමානා අත්තානං, කාලමාගමයාමසෙ”ති ව,

“කෙසේගහණමුක්කපො, භූමා ව පරිසුම්හනා;
දත්ත ව නො පක්කමති, බහුදුක්කං අනප්පක”න්ති ව,

“භූමිං සුම්භාමි වෙගසා”ති ව.

අඤ්ඤත්ථ පන අඤ්ඤාපි චුත්තා. තා ඉධ අනුපපත්තිනො න චුත්තා. කෙවෙත්ථ මඤ්ඤෙය්‍යං, යථා භූවාදිගණෙ “සකි සඬකායං ඛජ්ඣිගතිවෙකල්ලෙ”තිආදීනං ධාතුනං පටිලද්ධවග්ගන්තභාවස්ස නිග්ගහිතාගමස්ස වසෙන “සඬකති ඛඤ්ජති”ති රූපානි භවන්ති, තථා ඉමස්මිං රුධාදිගණෙ “මුව මොවනෙ කති ඡෙදනෙ”තිආදීනං ධාතුනං පටිලද්ධවග්ගන්තභාවස්ස නිග්ගහිතාගමස්ස වසෙන “මුඤ්චති කන්තති”තිආදීනි රූපානි භවන්ති. එවං සන්නෙ කො ඉමෙසං තෙසඤ්ච විසෙසොති? එත්ථ චූච්චනෙ – යෙ භූවාදිගණස්මිං අනෙකස්සරා අසංයොගන්තා ඉකාරන්තවසෙන නිද්දිට්ඨා, තෙ ආබ්‍යාතත්තඤ්ච නාමිකත්තඤ්ච පත්වා සුද්ධකත්තභෙතුකත්තච්චසයෙසු එකන්තතො නිග්ගහිතාගමෙන නිප්පන්තරූපා භවන්ති, න කත්ථවිපි තෙසං විනා නිග්ගහිතාගමෙන රූපජ්ජවත්ති දිස්සති. තං යථා? සඬකති, සඬකා, ඛඤ්ජති, ඛඤ්ජො ඉච්චාදි. අයං අනෙකස්සරානං ඉකාරන්තවසෙන නිද්දිට්ඨානං භූවාදිගණිකානං විසෙසො.

යෙ ව රුධාදිගණස්මිං අනෙකස්සරා අසංයොගන්ත්වා අකාරන්තවසෙන වා උකාරන්තවසෙන වා නිද්දිට්ඨා, තෙ ආබ්‍යාතත්තං පත්වා සුද්ධකත්තච්චසයෙයෙව එකන්තතො නිග්ගහිතාගමෙන නිප්පන්තරූපා භවන්ති, න භෙතුකත්තච්චසයෙ. නාමිකත්තං පන සහනිග්ගහිතාගමෙන විනා ව නිග්ගහිතාගමෙන නිප්පන්තරූපා භවන්ති. යත්ථ විනා නිග්ගහිතාගමෙන නිප්පන්තරූපා, තත්ථ සසංයොගරූපායෙව භවන්ති. තං යථා? මුඤ්චති, මුඤ්චාපෙති, මොවෙති, මොවාපෙති. ඡිත්ථාපෙති. ඡෙදෙති, ඡෙදාපෙති. ඡිත්තනං, ඡෙදො. මුඤ්චනං, මොවනං. කන්තති, කන්තනං, සල්ලකත්තො. පිට්ඨිමංසානි අත්තනො, සාමං උක්කච්ච ඛාදසි ඉච්චාදීනි. තත්ථ උක්කච්චාති උක්කන්තිත්වා, ඡිත්තීත්වාති අත්තො.

නනු ව හො එවං සන්නෙ ආබ්‍යාතනාමිකභාවං පත්වා සුද්ධකත්තභෙතුකත්තච්චසයෙසු එකන්තතො පටිලද්ධනිග්ගහිතාගමෙහි සකි ඛජ්ඣි ආදීනියෙව රුධාදිගණිකෙහි භවිතබ්බං, න පන මුවජ්ජිආදීනී? තන්න, මුවජ්ජිආදීනියෙව රුධාදිගණිකෙහි භවිතබ්බං රුච්චාතුයා සමානගතිකත්තා, තථා හි යථා “රුත්ථස්ස, රුත්ථයති, රුත්ථාපෙති, රුත්ථනං, රොධො, විරොධො”තිආදීසු නිග්ගහිතාගමානිග්ගහිතාගමවසෙන ද්විජ්ජකාරානි රූපානි දිස්සන්ති, තථා මුවජ්ජිආදීනමිති.

නනු කච්චායනෙ නිග්ගහිතාගමස්ස නිව්ච්චිධානත්ථං “රුධාදිතො නිග්ගහිතපුබ්බඤ්චා”ති ලක්ඛණං චුත්තන්ති? සච්චං, තං පන ක්‍රියාපදත්තං සන්ධාය චුත්තං. යදි ව නාමිකපදත්තමිපි සන්ධාය චුත්තං භවෙය්‍ය, “විරොධො”තිආදීනං දස්සනතො වාසද්දං පක්ඛිපිත්වා වත්තබ්බං සියා, න ව වාසද්දං පක්ඛිපිත්වා චුත්තං, තෙන ඤායති ක්‍රියාපදත්තංයෙව සන්ධාය චුත්තන්ති.

නනු ව හො එවං සන්නෙ සකිඛජ්ජිආදීනං නිව්ච්චං සනිග්ගහිතාගමක්‍රියාපදත්තංයෙව සන්ධාය “රුධාදිතො නිග්ගහිතපුබ්බඤ්චා”ති ඉදං චුත්තන්ති සක්කා මන්තුන්ති? න සක්කා, සකිඛජ්ජිආදීනං රුධාතුයා අසමානගතිකත්තා නාමිකත්තෙ ද්විජ්ජකාරස්ස අසම්භවතො. තථා හි යෙසං යා නාමිකත්තෙ නිග්ගහිතාගමානිග්ගහිතාගමවසෙන ද්විජ්ජකාරවත්තතා, සා එව තෙසං රුධාදිගණභාවස්ස ලක්ඛණං. තඤ්ච සකිඛජ්ජිආදීනං නත්ථි. “සඬකා ඛඤ්ජො”තිආදීනා හි නාමත්තෙ එකොයෙව පකාරො දිස්සති සනිග්ගහිතාගමො, “කමු පදච්චිකෙපෙ”ඉච්චාදීනං පන “කමො, කමනං, වඬකමො, වඬකමන”න්තිආදීනා නාමිකත්තෙ ද්විජ්ජකාරවත්තතාසම්භවෙපි නිග්ගහිතාගමස්ස අබ්භාසවිසයෙ පවත්තත්තා සා ද්විජ්ජකාරවත්තතා රුධාදිගණභාවස්ස ලක්ඛණං න හොති, තස්මා අබ්භාසවිසයෙ පවත්තං නිග්ගහිතාගමං වජ්ජෙත්වා යා ද්විජ්ජකාරවත්තතා, සායෙව රුධාදිගණිකභාවස්ස ලක්ඛණන්ති සන්නිට්ඨානං කාතබ්බං. අයං නයො අතීව සුබ්බමො සම්මා මනසි කාතබ්බො.

රුධාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්භවිහො අත්ථයුත්තිතොති.

දුධාදිගණොයං.

දිවාදිගණික

දිවු කිලාවිජ්ජිසාබ්‍යවහාරජුතිපුත්තිකන්තිගතිසත්තිසු. එත්ථ ව කිලාති ලළනා, විහාරො වා. ලළනාති ව ලළිතානුභවනවසෙන රමණං. විහාරො ඉරියාපථපරිවත්තනාදිනා වත්තනං. විජ්ජිසාති විජ්ජිච්ඡා. බ්‍යවහාරොති වොහාරො. ජුතීති සොභා. පුත්ති ථොමනා. කන්තීති කමනියනා. ගතීති ගමනං. සත්තීති සාමන්ථියං. ඉමෙසු අත්ථෙසු දිවුධාතු වත්තති. දිබ්බති. දෙවො. දෙවී. දෙවතා.

එත්ථ දෙවොති තිවිධා දෙවා සම්මුතිදෙවා උපපත්තිදෙවා විසුද්ධිදෙවාති. තෙසු මහාසම්මතකාලතො පටියාය ලොකෙන “දෙවා”ති සම්මතත්තා රාජරාජකුමාරාදයො සම්මුතිදෙවා නාම. දෙවලොකෙ උපපත්තා උපපත්තිදෙවා නාම. බිණාසවා විසුද්ධිදෙවා නාම. චුත්තම්පි චෙතං “සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො දෙවියො කුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම භූමිමදෙවෙ උපාදාය තදුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබිණාසවා”ති.

ඉදං පනෙත්ථ නිබ්බවනං – දිබ්බන්ති කාමගුණඤ්ඤාචිත්තිස්සරියාදිහි කීළන්ති, තෙසු වා විහරන්තිහි දෙවා. දිබ්බන්ති යථාහිලාසිතං විසයං අප්පටිසානෙන ගච්ඡන්තිහි දෙවා. දිබ්බන්ති යථිච්ඡිතනිප්පාදනෙ සක්කොන්තිහි දෙවා. අථ වා තංතංබාසනනිත්ථරණත්ථිකෙහි සරණං පරායණන්ති දෙවනියා අභිත්ථවතියාති දෙවා. සොභාවිසෙසයොගෙන කමතියාති වා දෙවා.

එත්ථ ව ථුතිකන්ති අත්ථා කම්මසාධනවසෙන දට්ඨබ්බා, කීළාදයො ඡ අත්ථා කත්තුසාධනවසෙන. කෙච් පන “දිවු කීළාවිජිගිසාබ්බාවහාරජුතිථුතිගතිසු”ති පයන්ති. කෙච් “ගති”ති පදං විහාය “ජුතිථුතිසු”ති පයන්ති. කෙච් “ථුති”ති පදං විහාය “ජුතිගතිසු”ති පයන්ති, කෙච් පන දිවුධාතුං “සත්තිථුතික”න්තිඅත්ථෙපි ඉච්ඡන්ති. තෙනාහ අභිධම්මස්ස අනුට්ඨාකාරො “දෙවසද්දො යථා කීළාවිජිගිසාවොහාරජුතිගතිඅත්ථො, එවං සත්තිඅභිත්ථවකමනත්ථොපි හොති ධාතුසද්දානං අනෙකත්ථභාවතො”තිආදි.

ඉදං පන යථාචුත්තෙසු සම්මුතිදෙවාදිසු පච්චෙකං නිබ්බවනං – දිබ්බන්ති කීළන්ති අත්තනො විසයෙ ඉස්සරියං කරොන්තිහි දෙවා, රාජානො. දිබ්බන්ති කීළන්ති පඤ්චහි කාමගුණෙහි, පටිපක්ඛෙ වා විජෙතුං ඉච්ඡන්ති, වොහරන්ති ව ලොකස්ස යුත්තායුත්තං, ජොතන්ති පරමාය සරිරජුතියා, ථොමියන්ති තබ්බාවත්ථිකෙහි, කාමියන්ති දට්ඨං සොතුඤ්ඤ ව සොභාවිසෙසයොගෙන, ගච්ඡන්ති ව යථිච්ඡිතට්ඨානං අප්පටිහතගමනෙන, සක්කොන්ති ව ආනුභාවසම්පත්තියා තංතංකිච්චං නිප්පාදෙතුන්ති දෙවා, වාතුමහාරාජිකාදයො. කීළන්ති පරමාය ඤානකීළාය, විජෙතුං ඉච්ඡන්ති පටිපක්ඛං, පරමසුබ්බඤ්ඤාණවිසෙසවිසයං අත්ථඤ්ඤ වොහරන්ති, ජොතන්ති සබ්බකිලෙසදොසකලුසාභාවා පරමවිසුද්ධාය ඤාණජුතියා, ථොමියන්ති ව විඤ්ඤාතසභාවෙහි පරමනිම්මලගුණවිසෙසයොගතො, කාමියන්ති ව අනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛන්තතාය දට්ඨං සොතුං පුජිතුඤ්ඤ, ගච්ඡන්ති ව අමතමහානිබ්බානං අපච්චාගමනියාය ගතියා, සක්කොන්ති ව චිත්තාවාරං ඤත්වා තෙ තෙ සත්තෙ හිතෙ නියොජෙතුං අමතමහානිබ්බානසුබ්බෙ ව පතිට්ඨාපෙතුන්ති දෙවා, විසුද්ධිදෙවා.

දෙවසද්ද “විද්ධෙ විගතවලාහකෙ දෙවෙ”තිආදිසු අජටාකාසෙ ආගතො. “දෙවො ව ථොකං ථොකං ථුසායති”තිආදිසු මෙසෙ. “අයඤ්ඤි දෙව කුමාරො”තිආදිසු ඛත්තියෙ. “අහං දෙව සකලජම්බුදීපෙ අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො සන්තිකෙ කිඤ්ඤි භයං න පස්සාමී”තිආදිසු ඉස්සරපුග්ගලෙ. “පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො සමච්චිභූතො පරිවාරෙති දෙවො මඤ්ඤෙ”තිආදිසු උපපත්තිදෙවෙ. “දෙවතිදෙවං නරදම්මසාරථී”න්තිආදිසු විසුද්ධිදෙවෙ ආගතො.

දෙවීති රාජහරියාපි දෙවධිතාපි “දෙවී”ති වුවවති. දෙවස්ස හරියාති හි දෙවී, සාපි අත්ථතො “දිබ්බන්ති දෙවී”ති වත්තබ්බා, යථා “හික්ඛන්ති හික්ඛුතී”ති. තථා හි චුත්තං විමානවත්ථුඅට්ඨකථායං “දිබ්බන්ති අත්තනො පුඤ්ඤද්ධියා කීළන්ති දෙවී”ති.

දෙවතාති දෙවපුත්තොපි බ්‍රහ්මාපි දෙවධිතාපි. “අථ බො අඤ්ඤතරා දෙවතා අභික්කන්තාය රුත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා”තිආදිසු හි දෙවපුත්තො “දෙවතා”ති චුත්තො “දෙවොයෙව දෙවතා”ති කත්වා, තථා “තා දෙවතා සත්තසතා උළාරා, බ්‍රහ්මා විමානා අභිනික්ඛමිත්වා”තිආදිසු බ්‍රහ්මානො.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා”ති-

ආදිසු දෙවධිතා.

ඉමානි උපපත්තිදෙවෘතං නාමානි –

දෙවො සුරො ව විබුධො, නිජ්ජරො අමරො මරු;
සුධාසි තිදසො සග්ග-වාසි අනිම්සොපි ව;
දිවොකො’මතපායි ව, සග්ගට්ඨො දෙවතානි ව.

බි බයෙ. බියති. බයො. බියනං. රාගක්ඛයො.

බි නිවාසෙ කොධහිංසාසු ව. බියති. න ගච්ඡසි යමක්ඛයං. නාගදානෙන බියන්ති.

තත්ථ බියතීති නිවසති. යමක්ඛයන්ති යමනිවෙසනං. බියන්තීති කුප්ඤ්ඤාති හිංසන්ති වා.

සා ගන්ධොපාදානෙ. සායතීති සානං. සානෙන ගන්ධං සායිතුං සායිත්වා.

රුව රොවනෙ. රොවනං රුවි. භත්තං මෙ රුවිවති. භත්තමිපිතස්ස න රුවිවති. පබ්බජ්ජා මම රුවිවති. රුවිවිතුං, රුවිවිත්වා. කෙවි පන ඉමස්මිං දිවාදිගණෙ “රුව දිත්තිමිහි”ති පදන්ති. තං න යුත්තං කත්ථපිති දිත්තිසම්බාතසොභනත්ථවාචකස්ස රුවධාතුනො “රුවිවති”ති රූපාභාවනො. තස්මා එවං සල්ලක්ඛෙනබ්බං, දිත්තිරුවීනං වාවකො රුවධාතු භූවාදිගණිකො. තස්ස හි “රොවති, විරොවති. එකත්තමුපරොවිත”න්ති රූපානියෙව භවන්ති, න “රුවිවති”ති රූපං. රුවියායෙව වාවකො පන දිවාදිගණිකොපි භොති චුරාදිගණිකොපි. තස්ස හි දිවාදිගණිකකාලෙ “ගමනං මය්හං රුවිවති”ති රූපං. චුරාදිගණිකකාලෙ “කිං නු ජාතිං න රොවෙසි”ති රූපං. ආපුබ්බො වෙ ආවික්ඛනෙ වත්තති, “ආරොවෙති, ආරොවයති”ති රූපානි දිස්සන්ති.

මුව මොක්ඛෙ. දුක්ඛතො මුවිවති. සද්ධාය අධිමුවිවති. මුත්ති, විමුත්ති, අධිමුත්ති, මුවිවමානො.

උව සමවායෙ. උවිවති. ඔකො, ඌකා, උක්කා.

ඔකොති උදකමිපි ආවාසොපි. “ඔකපුණ්ණෙහි විවරෙහි”ති ව, “වාරිජොව ථලෙ බිත්තො, ඔකමොකතමුබ්භතො”ති වෙන්ථ පයොගො. ඌකාති සීසෙ නිබ්බත්තකිම්බිසෙසො.

උක්කාති දිපිකාදයො වුවිවන්ති. “උක්කාසු ධාරියමානාසු”ති හි ආගතට්ඨානෙ දිපිකා “උක්කා”ති වුවිවති. “උක්කං බන්ධෙය්‍ය, උක්කං බන්ධිත්වා, උක්කාමුඛං ආලිම්පෙය්‍යා”ති ආගතට්ඨානෙ අභිගාරකපල්ලං. “කම්මාරානං යථා උක්කා, අන්තො ක්ඛායති නො බහි”ති ආගතට්ඨානෙ කම්මාරුද්ධනං. “එවං විපාකො උක්කාපාතො භවිස්සති”ති ආගතට්ඨානෙ වාතවෙගො “උක්කා”ති වුවිවති. “සණ්ඨාසෙන ජාතරූපං ගහෙත්වා උක්කාමුඛෙ පක්ඛිපෙය්‍යා”ති ආගතට්ඨානෙ සුවණ්ණකාරානං මුසා “උක්කා”ති වෙදිතබ්බා. ඉව්වෙවං –

දිපිකාවාතවෙගෙසු, කම්මාරානඤ්ච උද්ධනෙ;
මුසායමිපි ව අභිගාර-කපල්ලෙ වාති පඤ්චසු;
විසයෙසු පනෙනෙසු, උක්කාසද්දො පවත්තති;

ජෙ ජෙදනෙ. ඡියති, ඡියන්ති. අවච්ඡිනං, අවච්ඡානං. ජෙත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිනං.

සජ සඬගෙ. සඬගො උගනං. සජ්ජති. සජ්ජනං, සජ්ජිතො, සත්තො.

යුජ සමාධිමිහි. සමාධානං සමාධි, කායකම්මාදිනං සම්මාපයොගවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො. යුජ්ජති. යොගො, යොගී.

එත්ථ යොගොති විරියං. තඤ්ඤි –

“වායමෙට්ඨ පුරිසො, න නිබ්බන්දෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වො’හ’මත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අනු”න්ති

වචනතො අවස්සං කාතුං යුජ්ජති උපපජ්ජති යොගොති වුවිවති.

රන්ජ රාගෙ. රජ්ජති. විරජ්ජති. රජ්ජමානො, රජ්ජං, රජ්ජන්තො, රාගො, විරාගො, රජ්ජනං, විරජ්ජනං, රජ්ජියං. උපසග්ගවසෙන අඤ්ඤො අත්ථො භවති. සම්භා රට්ඨා නිරජ්ජති, අත්තනො රට්ඨා නිග්ගච්ඡති අත්ථො.

තත්ථ විරාගොති විරජ්ජන්ති එත්ථ සංකිලෙසධම්මාති විරාගො, නිබ්බානං මග්ගො ව.

විජී භයවලනෙසු. විජ්ජති, සංවිජ්ජති. සංවෙගො, සංවෙජ්ජියං. උබ්බිජ්ජති. උබ්බෙගො, උබ්බිග්ගහදයො.

ලුප විනාසෙ. ලුප්ජති ලොකො. ලොපො, ලුත්ති, ලුප්ජනං, ලුත්තො.

යා ගතිනිවත්තියං. යායති. යායී, යීති, යානං, යීතො, තත්ත්වයො, තිට්ඨං, කප්පට්ඨායී, ආසභට්ඨානට්ඨායී.

“සුඛං සයාමි යායාමි, සුඛං කප්පෙමි ජීවිතං;
අභත්ථපාසො මාරස්ස, අභො සත්ථානුකම්පකො”ති

පාළු නිදස්සනං. ලාපං ගොවරට්ඨායිනන්ති ව. තත්ථ යායාමිති තිට්ඨාමි.

ඩිගතිං. ඩියති. ඩෙමානො. ඩිනො වා. “උච්චෙ සකුණ ඩෙමාන, පත්තයාන විහඬිගම. වජ්ජෙසි බො ත්ථං වාමුරු”න්ති නිදස්සනං.

එත්ථ ඩියතිති ඩෙමානොති නිබ්බවනං ගහෙනබ්බං.

තා පාලනෙ. තායති. අසස්ස තාතා. සො නුන කපණො තාතො, චිරං රුජ්ජති අස්සමෙ. තාණං, පරිත්තං, ගොත්තං. ත්ථං බොසි උපාසක කතකල්‍යාණො කතභිරුත්තාණො.

තත්‍ර පරිත්තන්ති මහාතෙජවත්තතාය සමන්තතො සත්තානං භයං උපද්දවං උපසග්ගඤ්ච තායති රක්ඛතීති පරිත්තං, ගං තායතීති ගොත්තං.

නත ගත්තවිනාමෙ. ගත්තවිනාමො ගත්තවික්ඛෙපො. නච්චති. නච්චං. නිගණ්ඨො නාටපුත්තො.

දා සොධනෙ. දායති. දානං. අනුයොගදාපනත්ථං. අනුයොගං දත්වා. දානං දත්වා.

දා සුපනෙ. දායති. නිද්දායති. නිද්දායනං, නිද්දායමානො, නිද්දායන්තො.

දාදානෙ. පුරිසො දානං දායති. ආපුබ්බො ගහණෙ. අදින්නං ආදියති. සීලං සමාදියති. කම්මෙ – පුරිසෙන දානං දියති, අදින්නං ආදියති. කාරිතෙ – ආදපෙති, සමාදපෙති, ආදපයති, සමාදපයති, යෙ ධම්මමෙවාදපයන්ති සන්තො.

දා අවබණ්ඩනෙ. දියති, දියන්ති. පරිත්තං.

එත්ථ ව පරිත්තන්ති සමන්තතො බණ්ඩිතත්තා පරිත්තං. අප්පමත්තකඤ්චි ගොමයපිණ්ඩං පරිත්තන්ති වුව්චති. තස්මා පරිත්තන්ති අප්පකස්ස නාමං කාමාවචරස්ස ව ධම්මස්ස අප්පෙසක්ඛත්තා.

දා සුද්ධියං. දායති. වොදායති. වොදානං. අකම්මකොයං ධාතු. තථා හි “වොදායති සුජ්ඣති එතෙනාති වොදානං, සමට්ථිපස්සනා”ති නෙත්තිසංචණ්ණනායං වුත්තං.

දී බයෙ. දියතෙ. දීනො, ආදීනවො.

තත්‍ර දීනොති පරික්ඛිණඤාතිධනාදිභාවෙන දුක්ඛිතො. ආදීනවොතිආදීනං දුක්ඛං වාති අධිගච්ජති එතෙනාතිආදීනවො, දොසො.

දු පරිකාපෙ. දුයතෙ. දුනො, දුතො.

හිදි හිජ්ජනෙ. හිජ්ජනධම්මං හිජ්ජති. හිජ්ජතීති හින්තො. හිජ්ජනං හෙදො.

ඡිදි ඡිජ්ජනෙ. සුත්තං ඡිජ්ජති. ඡිජ්ජතීති ඡින්තො. එවං ඡිද්දං. ඡිජ්ජනං ඡෙදො.

බිදි දීනියෙ. දීනභාවො දීනියං, යථා දක්ඛියං. බිජ්ජති, බින්තො, අබින්තමති, බෙදො, බෙදඬිගතො ලොකභිතාය නාටො.

එත්ථ බෙදඬිගතොති කායිකදුක්ඛසඬ්ඛාතං පරිස්සමං පත්තො, දුක්ඛමනුභවීති අත්ථො.

පද ගතියං. පජ්ජති. මග්ගං පටිපජ්ජති. පටිපත්තිං පටිපජ්ජති. අද්ධානමග්ගප්පටිපත්තො හොති, එලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති. ආපත්තිං ආපජ්ජති. අකම්මකම්පි භවති, තෙසං අධම්මො ආපජ්ජති, පජ්ජො, ඛාග්ගපජ්ජො, සම්පදායො.

එත්ථ ව පජ්ජොති මග්ගො. ඛාග්ගපජ්ජෙ සද්දුලපථෙ ජාතොති ඛාග්ගපජ්ජො, එවංනාමකො කුලපුත්තො. සම්පදියති ඤාපියති ධම්මො එතෙනාති සම්පදායො, අක්ඛාතා.

විද සත්තායං. සත්තා විජ්ජමානාකාරො. විජ්ජති, සංවිජ්ජති. ජාතවෙදො, විජ්ජා, අවිජ්ජා, විදිතො.

තත්ප් ජාතවෙදොති අග්ගි. සො හි ජාතොව වෙදයති ධුමජාලුට්ඨානෙන පඤ්ඤායති, තස්මා ජාතවෙදොති වුව්වති. විජ්ජාති ධම්මානං සභාවං විදිතං කරොතිති විජ්ජා, ඤාණං. අවිජ්ජාති ඛන්ධානං රාසට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨං, සච්චානං තප්ට්ඨං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතියට්ඨං අවිදිතං කරොතිති අවිජ්ජා. දුක්ඛාදීනං පිළිනාදිවසෙන චුත්තං චතුබ්බිධං අත්පං අවිදිතං කරොතිති අවිජ්ජා, මොහො.

මද උම්මාදෙ. උම්මාදො නාම මුය්හ නං වා සතිවිජ්ජවාසො වා චිත්තවික්ඛෙපො වා. මජ්ජිම, පමජ්ජිම. මත්තො, සුරාමදමත්තො. මත්තො අහං මහාරාජ. පුත්තමංසාති ඛාදයි. මත්තහත්ථී, පමත්තො, උම්මත්තො.

අප්පමාදො අමතං පදං, පමාදො මච්චුනො පදං;
අප්පමත්තා න මියාන්ති, යෙ පමත්තා යථා මතා.

මිද සිනෙහනෙ. මෙජ්ජති. මෙත්තා, මෙත්ති, මිත්තං, මිත්තො.

අන්තරධා අදස්සනෙ. අන්තරපුබ්බො ධාධාතු විජ්ජමානස්ස චත්ථුනො අදස්සනෙ චත්තති. අන්තරධායති. අන්තරධානං, අන්තරධායත්තො. සා දෙවතා අන්තරහිතා. අන්තරාපිධායති.

බුධ අවගමනෙ. අවගමනං ජානනං. බුජ්ඣති, බුද්ධො, බුද්ධි, බුද්ධං, බොධො, බොධි. බුජ්ඣති සච්චාති. සකලං බුද්ධො, බුද්ධවා, විබොධෙති, බොධෙතා, බුද්ධො, විබුද්ධො ඉච්චාදීති.

තත්‍ර බුද්ධොති බුජ්ඣති සච්චාතීති බුද්ධො, බොධෙතා පජායාති බුද්ධො. අප් වා පාරමිතාපරිභාවිතාය පඤ්ඤාය සබ්බමපි ඤෙය්‍යං අබුජ්ඣති බුද්ධො. කෙච් පන කම්මෙනපි බුද්ධසද්දස්ස සිද්ධං ඉච්ඡන්තා එවං නිබ්බවනං කරොන්ති “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවාති අධිගතගුණවිසෙසෙහි ඛිණ්ණසවෙහි බුජ්ඣතිබ්බොති බුද්ධො”ති. චිත්ථාරො පන නිද්දෙසෙ චුත්තනයෙන ගහෙතබ්බො. බුද්ධිති බුජ්ඣතිති බුද්ධි. එවං බුද්ධං බොධො බොධි ව. අප් වා බුජ්ඣනං බුද්ධි. එවං බොධො බොධි ව, සබ්බමෙතං පඤ්ඤායාධිවචනං.

ඉදානි බොධිසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වදාම. බොධිති හි රුක්ඛොපි මග්ගොපි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණම්පි නිබ්බානම්පි එවංපණ්ණත්තිකො පුග්ගලොපි වුව්වති, තථා හි “බොධිරුක්ඛමුලෙ පට්ඨානිසම්බුද්ධො”ති ව, “අන්තරා ව බොධිං අන්තරා ව ගය”න්ති ව ආගතට්ඨානෙ රුක්ඛො බොධිති වුව්වති. “චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං”න්ති ආගතට්ඨානෙ මග්ගො. “පප්පොති බොධිං වරහුරි සුමෙධසො”ති ආගතට්ඨානෙ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං. “පත්ථාන බොධිං අමතං අසඬ්ඛත”න්ති ආගතට්ඨානෙ නිබ්බානං. “බොධි භන්තෙ රාජකුමාරො භගවතො පාදෙ සිරසා චන්දති”ති “අරියසාවකො බොධිති වුව්වති”ති ව ආගතට්ඨානෙ එවංපණ්ණත්තිකො පුග්ගලො.

අත්‍රිදං වුව්වති –

රුක්ඛෙ මග්ගෙ ව නිබ්බානෙ, ඤාණෙ සබ්බඤ්ඤානාය ව;
තථා පණ්ණත්තියඤ්ඤෙව, බොධිසද්දො පචත්තති.

බුජ්ඣතිති බුජ්ඣති, බොධෙතිති බොධෙතා.

එත්ප් ව කොච් පයොගො තුමන්තාදීති ව රූපානි වුව්වත්තෙ – “ගුය්හමත්පමසම්බුද්ධං, සම්බොධයති යො නරො. පරං සම්බුද්ධමරහති. බුජ්ඣතුං, බුද්ධුං, බුජ්ඣත්වා, බුජ්ඣත්වාන, බුජ්ඣතුන, බුද්ධිය, බුද්ධියාන, බුද්ධා, බුද්ධාන” ඉති භවන්ති.

තත්‍ර අසම්බුද්ධන්ති පරෙහි අඤ්ඤානං, “අසම්බොධ”න්තිපි පායො, පරෙසං බොධෙතුං අයුත්තන්ති අත්ථො. සම්බුද්ධන්ති සංබුජ්ඣතුං. බුද්ධාති බුජ්ඣත්වා, එවං බුද්ධානාති එත්ථාපි.

කෙච් පන “නාමරූපපරිච්ඡේදෙ ‘බොධිමග්ගෙන බුධිවා’ති ව, “බුධිවා බොධිතලෙ යමාහ සුගතො”ති ව ධකාරවකාරසඤ්ඤොගවතො පදස්ස දස්සනතො ත්වාපච්චියන්තභාවතො ව ධකාරවකාරසංයොගවසෙන “බුධිවා”ති පදසිද්ධි ඉච්ඡිතබ්බො”ති වදන්ති, තං තාදිසස්ස පදරූපස්ස බුද්ධවචනෙ අදස්සනතො ව, බුද්ධවචනස්ස අනනුකූලතාය ව, පරිසුද්ධෙ ව පොරාණපොත්පකෙ වකාරසංයොගවිගතස්ස “බොධිමග්ගෙන බුද්ධා”තිව, “බුද්ධා බොධිතලෙ”ති ව පදස්ස දස්සනතො න ගහෙතබ්බං. තථා හි න තාදිසො පායො බුද්ධවචනස්ස අනුකූලො භොතීති. න හි බුද්ධවචනෙ වස්සසතම්පි වස්සසතස්සම්පි පරියෙසන්තා තාදිසං වකාරධකාරසඤ්ඤොගපදං පස්සිස්සන්ති. එවං “බුධිවා”ති පදරූපස්ස බුද්ධවචනස්ස අනනුකූලතා දට්ඨබ්බා. තඤ්ච සක්කටගන්තං කතපරිවයභාවෙන වඤ්චිතෙහි විදුහි ඉච්ඡිතං, න සද්ධම්මනීතිවිදුහි. එත්ප් ඉමානි නිදස්සනපදානි වෙදිතබ්බානි –

කො මං විද්ධා නිලියති. ලද්ධා මච්චො යදිච්ඡති. ලද්ධාන පුබ්බාපරියං විසෙසං, අදස්සනං මච්චුරාජස්ස ගච්ඡෙ.

උම්මාදන්තිමහං දිට්ඨා, ආමුක්කමණ්ණිකංඛලං;
න සුපාමි දිවාරත්තිං, සහස්සංව පරාජිතො”ති;

තත්ථ විද්ධාති විජ්ඣන්තො. ලද්ධාති ලභිත්වා. ලද්ධානාති ලභිත්වාන. දිට්ඨාති දිස්වා. ඉති “විද්ධා ලද්ධා ලද්ධාන දිට්ඨා”ති පදානි ත්වාපච්චයෙන සද්ධිං ගතානිපි සඤ්ඤාගවසෙන වකාරපටිබද්ධානි න භොන්ති, තස්මා “බුද්ධා බුද්ධාන” ඉච්චෙනානිපි “ලද්ධා ලද්ධාන” ඉච්චාදීනි විය පරිභින්නවකාරසඤ්ඤාගානි ඵල ගහෙතබ්බානි. යෙ “බුද්ධවා”ති රූපං ඉච්ඡන්ති පටන්ති ව, මඤ්ඤෙ තෙ ත්වාපච්චයො වඤ්චෙති, තෙන තෙ වඤ්චනං පාපුණන්ති, තස්මා තාදිසං රූපං අභිගහෙත්වා යො සද්දතීතියං සද්දච්චිච්ඡයො වුත්තො, සොයෙව ආයස්මත්තෙහි සාරතො පච්චෙතබ්බො.

බුධ බොධනෙ. සකම්මකාකම්මකොයං ධාතු. තථා හි බොධනසද්දච්චාරණෙන ජානනං විකසනං නිද්දක්ඛයො ව ගහිතො, තස්මා “බුධ ඤාණෙ, බුධ විකසනෙ, බුධ නිද්දක්ඛයෙ”ති වුත්තං භොති. බුජ්ඣති හගවා, ධම්මෙ බුජ්ඣති, පබුජ්ඣති, පදුමං බුජ්ඣති. පුරිසො බුද්ධො, පබුද්ධො, බොධති, පබොධති ඉච්චාදීනි.

සංධා සන්ධිමිභි. සංපුබ්බො ධාධාතු සන්ධිමිභි වත්තති. නෙවස්ස මද්දි භාකුටි, න සන්ධියති න රොදති. න සන්ධියතීති ඉදං අඤ්ඤෙහි පකරණෙහි අසාධාරණං දිවාදිරූපං.

ධනු යාවනෙ. මාතා හි තච ඉරන්ධති, විධරස්ස හදයං ධනියාති. ඉදම්පි අසාධාරණං දිවාදිරූපං.

ධි අනාදරෙ. ධියතෙ. ධිනො.

යුධ සම්පහාරෙ. යුජ්ඣති. යොධො, යුද්ධං, වරණායුධො, යකාරස්ස වකාරභාවෙ “ආවුධ”න්ති රූපං. තත්ත්ව වරණායුධොති කුක්කුටො.

කුධ කොපෙ. කුජ්ඣති. කොධො, කුජ්ඣනා, කුජ්ඣිතත්තං. කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති.

සුධ සොචෙය්‍යො. සොචෙය්‍යං සුවිභාවො. සුජ්ඣති. සුද්ධි, විසුද්ධි, සුජ්ඣනං, සුද්ධො, විසුද්ධො, පරිසුද්ධො. කාරිතෙ “සොධෙති, සොධකො” ඉච්චාදීනි.

සිදු සංරාධනෙ. සිජ්ඣති. සිද්ධි.

රධ භිංසායං. රජ්ඣති, විරජ්ඣති, අපරජ්ඣති. අපරාධො.

රාධ සාධ සංසිද්ධියං. රාධයති, සාධයති. ආරාධනං, සාධනං. සපරහිතං සාධෙතීති සාධු, සප්පුරිසො. අච්චන්තං සාධෙතබ්බන්ති සාධු, ලද්ධකං සුන්දරං දානසීලාදි.

විධ විජ්ඣනෙ. විජ්ඣති. පටිවිජ්ඣති. ඛණ විද්ධ, විධු, විජ්ඣනකො, විද්ධො, පටිවිද්ධො, විජ්ඣනං, වෙධො, පටිවෙධො, විජ්ඣන්තො, විද්ධා, විද්ධාන. කො මං විද්ධා නිලියති.

ඉධ වුද්ධියං. ඉජ්ඣති, සමිජ්ඣති. ඉද්ධි, ඉජ්ඣනං, සමිජ්ඣනං, ඉද්ධො. තත්ථ ඉද්ධිති ඉජ්ඣනං ඉද්ධි. ඉජ්ඣන්ති වා සත්තා ඵතාය ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා භොන්තිති ඉද්ධි.

ගිඬු අභිකඬ්ඛායං. ගිජ්ඣති, ගිජ්ඣො. ගද්ධො. ගද්ධබාධිපුබ්බො. කාමගිද්ධො න ජානාසී. ගෙධො.

රුධි ආවරණෙ. රුජ්ඣති, විරුජ්ඣති, පටිවිරුජ්ඣති. විරොධකො, විරුද්ධො. රොධො, විරොධො, පටිවිරොධො, අනුවිරොධො.

අනුවිධා අනුකරණෙ. අනුවිපුබ්බො ධාධාතු අනුක්‍රියායං වත්තති. පුරිසො අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස ක්‍රියං අනුවිධියති තත්‍රායං පාළි –

දුසිතො ගිරිදත්තෙන, හයො සාමස්ස පණ්ඩවො;
පොරාණං පකතිං භිත්වා, තස්සෙවානුවිධියති”ති.

ඉදම්පි අසාධාරණං දිවාදිරූපං.

අනුරුධ කාමෙ. කාමො ඉච්ඡා. අනුපුබ්බො රුධ්මාතු ඉච්ඡායං වත්තති. අනුරුද්ධො, අනුරොධො. අනුස්මාති කිං විරොධො.

තත්ථ අනුරුද්ධොති අනුරුජ්ඣති පණ්ණං පණ්ණං වත්ථුං කාමෙතිති අනුරුද්ධො. අනුරොධොති අනුකුලතා. අයං පාළි “සො උප්පන්නං ලාභං අනුරුජ්ඣති, අලාභෙ පටිවිරුජ්ඣති”ති.

බ්‍යාධ තාළනෙ. බ්‍යාජ්ඣති. බ්‍යාධො. බ්‍යාධොති ලුද්ධො. තං තං මිගං බ්‍යාජ්ඣති තාළෙති හිංසනීති බ්‍යාධො.

ගුධ පරිවෙදනෙ. ගුජ්ඣති. ගොධා.

මන ඤාණෙ. මඤ්ඤති, අවමඤ්ඤති, අතිමඤ්ඤති. සෙය්‍යාදිවසෙන මඤ්ඤතිති මානො. “මඤ්ඤනා, මඤ්ඤිතත්තං, මානො, අභඬ්ඤායො, උන්නති, කෙතු, පග්ගහො, අවලෙපො”ති පරියායා.

ජන ජනනෙ. සකම්මකොයං ධාතු. “ජඤ්ඤති”තිමස්ස රූපං, කරොතීති අත්ථො. කාරිතෙ – ජනෙසි චුස්සති මමං. ජනයති, පුබ්බං ජනෙති, ජනයතීති ජනකො, පිතා, යො කොච්චා නිබ්බත්තෙනා. පුට්ඨ කිලෙසෙ ජනෙතිති පුට්ඨජනො. තත්ථ “ජනෙති ජනයති”ති රූපානි චුරාදිගණං පත්ථා සුද්ධකත්තුරූපානි භවන්ති. කරොතීති හි තෙසං අත්ථො. හෙතුකත්තුචසෙනපි තදත්ථො වත්තබ්බො “නිබ්බත්තෙති”ති.

ජනී පාතුභාවෙ. ඊකාරන්තොයං අකම්මකො ධාතු, විපුබ්බො වෙ, සකම්මකො. පුත්තො ජායති, ජානො. පුට්ඨ කිලෙසා ජායන්ති එත්ථාති පුට්ඨජනො. ජනනං ජාති, “සඤ්ජාති, නිබ්බත්ති, අභිනිබ්බත්ති, ඛන්ධානං පාතුභාවො”ති පරියායා. ඉත්ථී පුත්තං විජායති, ඉත්ථී පුත්තං විජානා. සො පුරිසො විජානමාතුයාපි අමනාපො. උපවිජඤ්ඤා ඉත්ථී. කාරිතෙ “ජාපෙති, ජාපයති. අත්ථජාපිකා පඤ්ඤා”ති රූපානි.

හන හිංසායං. ඉධ හිංසාවචනෙන සට්ඨනං ගහෙතබ්බං. සද්දො සොතම්හි හඤ්ඤති. පටිහඤ්ඤති. බුද්ධස්ස හගවතො වොහාරො ලොකිලෙ සොතෙ පටිහඤ්ඤති. ඉමානි කත්තුපදානි. භූවාදිගණං පන පත්ථා “ලොභෙන වෙ හඤ්ඤති ජාතරූපං, න ජාතරූපෙන හනන්ති ලොභ”න්ති පාළියං “හඤ්ඤති”ති පදං කම්මපදං, ජාතරූපං ලොභෙන කම්මාරොහි හඤ්ඤතිති අත්ථො. “හනන්ති”ති පදං කත්තුපදං, ලොභං ජාතරූපෙන කම්මාරා හනන්තිති හි අත්ථො. එත්ථ හනනං පහරණන්ති ගහෙතබ්බං.

රූප රූප්පනෙ. රූප්පනං කුප්පනං සට්ඨනං පිළිනං. රූප්පති. රූපං, රූප්පනං. ඉමස්ස පන “රූප රූපක්‍රියාය”න්ති චුරාදිගණෙ ධීතස්ස “රූපෙති රූපයති”ති රූපානි භවන්ති.

තත්ථ රූපන්ති කෙනට්ඨෙන රූපං? රූප්පනට්ඨෙන රූපං. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා “කිඤ්ච භික්ඛවෙ රූපං? රූප්පතීති බො භික්ඛවෙ තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති. කෙන රූප්පති? සිතෙනපි රූප්පති, උණ්හෙනපි රූප්පති, ජීසවිජායපි රූප්පති, පිපාසායපි රූප්පති, ඩංසමකසවාතාතපසරීසපසම්ඵස්සෙනපි රූප්පති, රූප්පතීති බො භික්ඛවෙ තස්මා ‘රූප’න්ති චුච්චති”ති.

තත්ථ රූප්පතීති කුප්පති සට්ඨයති පිළියති, හිජ්ජතීති අත්ථො. හිජ්ජතීති විකාරං ආපජ්ජති, විකාරාපත්ති ව සිතාදිසන්තිපාතෙ විසදිසරූපප්පචන්තියෙව. එත්ථ ව කුප්පතීති එතෙන කත්තුඅත්ථෙ රූපපදසිද්ධිං දස්සෙති, සට්ඨයති පිළියතීති එතෙහි කම්මත්ථෙ. කොපාදික්‍රියායෙව හි රූප්පනක්‍රියාති, සො පන කත්තුභූතො කම්මභූතො ව අත්ථො හිජ්ජමානො නාම හොතිති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථං “හිජ්ජතීති අත්ථො”ති චුත්තං.

අථ වා රූප්පතීති රූපන්ති කම්මකත්තුත්ථෙ රූපපදසිද්ධි චුත්තා. විකාරො හි රූප්පනන්ති චුච්චති, තෙනෙව හිජ්ජතීති අත්ථොති කම්මකත්තුත්ථෙන හිජ්ජතීති සද්දෙන අත්ථං දස්සෙති. තත්ථ යදා කම්මත්ථෙ “රූප්පති”ති පදං, තදා “සිතෙන”තිආදි කත්තුඅත්ථෙ කරණචචනං. යදා පන “රූප්පති”ති පදං කත්තුඅත්ථෙ කම්මකත්තුඅත්ථෙ වා, තදා හෙතුම්හි කරණචචනං දට්ඨබ්බං.

රූපසද්දො ඛන්ධ භව නිමිත්ත පච්චය සරීර වණ්ණසණ්ඨානාදිසු අත්ථෙසු වත්තති. අයඤ්චි “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්න”න්ති එත්ථ රූපක්ඛන්ධෙ වත්තති. “රූපුප්පත්තියා මග්ගං භාවෙති”ති එත්ථ රූපභවෙ. “අජ්ඣත්තං අරූපසඤ්ඤී ඛනිද්ධාරූපානි පස්සති”ති එත්ථ කසිණනිමිත්තෙ. “සරූපා භික්ඛවෙ උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා, නො අරූපා”ති එත්ථ පච්චයෙ. “ආකාසො පරිවාරිතො රූපන්ත්ථෙව සබ්බං ගච්ඡති”ති එත්ථ සරීරෙ. “වක්ඛුඤ්චි පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණ”න්ති එත්ථ වණ්ණෙ. “රූප්ප්පමාණො රූප්ප්පසන්නො”ති එත්ථ සණ්ඨානෙ. ඉච්චෙවං –

ඛන්ධෙ භවෙ නිමිත්තෙ ව, සරීරෙ පච්චයෙපි ව;
වණ්ණෙ සණ්ඨානආදිමිති, රූපසද්දො පවත්තති.

කුප කොපෙ. කුප්පති. කුප්පන්ති වාතස්සපි ඵරිතස්ස. කොපො, පකොපො. වච්ඡකොපං රක්ඛෙය්‍යා.

තප සන්තාපෙ. තප්පති, සන්තප්පති. සන්තාපො.

තප පිණෙන. තප්පති. තප්පනං.

දප භාසෙ. දප්පති.

දීප දිත්තියං. දීප්පති. දීපො.

ලුප අදස්සනෙ. ලුප්පනං, ලොපො, ලුත්ති.

බීප පෙරණෙ. බීප්පති. බීප්පං.

ලුහ ගිද්ධියං. ලුහති. අත්තනොයෙව ජණ්ණකං ඔලුබහ තිට්ඨති. ලුබහනං, ලොහො, ලුබ්භිත්වා, ලුබ්භිත්වාන, ලුබ්භිය, ලුබ්භියාන, ඔලුබ්භිත්වා, ඔලුබ්භිත්වාන, ඔලුබ්භිය, ඔලුබ්භියාන, ලුබ්භිතුං, ඔලුබ්භිතුං.

තත්ථ ලොහොති ලුබ්භන්ති තෙන සත්තා, සයං වා ලුබ්භති, ලුබ්භනමත්තමෙව වා තන්ති ලොහො. එත්ථ පන “ලොහො ලුබ්භනා ලුබ්භිතත්තං රාගො තණ්හා තසිණා මුව්ඡා එජා වනං වනටො” ඉච්චාදීති ලොහස්ස ඛහුනාමානි වෙදිතබ්බානි.

බුහ සඤ්චලනෙ. බුබ්භති, සංබුබ්භති. බුබ්භිත්ථනගරං. සඬබොහො. කාරිතෙ – බොහෙති, බොහයති.

සමු උපසමෙ. චිත්තං සම්මති, උපසම්මති, වූපසම්මති, සමණො, සන්ති, සන්තො.

එත්ථ සමණොති සම්මති සන්තචිත්තො භවතීති සමණො. කාරිතවසෙන පන කිලෙසෙ සමෙති උපසමෙතීති සමණොති නිබ්බවනං දට්ඨබ්බං. තථා හි “යං සමෙතීති ඉදං අරියං. සමයනීතිධ සත්තාන”න්ති ද්වෙ කාරිතරූපානි.

සමු බෙදෙ නිරොධෙ ව. බෙදො. කිලමනං. නිරොධො අභාවගමනං. අද්ධානමග්ගප්පට්ඨපන්තස්ස කායො සම්මති. අග්ගි සම්මති. සන්තො.

සන්තසද්දො “දීසං සන්තස්ස යොජන”න්තිආදීසු කිලන්තභාවෙ ආගතො. “අයඤ්ච චිතක්කො අයඤ්ච විචාරො සන්තා භොන්ති සමීතා”තිආදීසු නිරුද්ධභාවෙ. “අධිගතො බො ම්‍යායං ධම්මො ගම්භීරො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්තො පණිතො”තිආදීසු සන්තඤ්ඤාණගොචරතායං. “උපසන්තස්ස සදා සතීමතො”තිආදීසු කිලෙසවූපසමෙ. “සන්තො භවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති”තිආදීසු සාධුසු. “පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ මහාවොරා සන්තො සංචිජ්ජමානා”තිආදීසු අත්ථිභාවෙ. එත්ථෙතං වූච්චති –

“කිලන්තත්තෙ නිරුද්ධත්තෙ, සන්තධිගොචරත්තනෙ;
කිලෙසුපසමෙ වෙව, අත්ථිභාවෙ ව සාධුසු;
ඉමෙසු ඡසු යානෙසු, සන්තසද්දො පනාගතො”ති.

දමු දමනෙ. දම්මති. දන්තො, දමො, දමනං. කාරිතෙ “චිත්තං දමෙති, දමයතී”ති රූපානි.

තත්ථ දමොති ඉන්ද්‍රියසංවරාදීනං එතං නාමං. “සච්චෙන දන්තො දමසා උපෙතො. වෙදන්තගු වුසිතබ්බමචරියො”ති එත්ථ හි ඉන්ද්‍රියසංවරො “දමො”ති වුත්තො. “යදි සච්චා දමා වාගා, ඛන්තයා භියෙය්‍යාධ විජ්ජතී”ති එත්ථ පඤ්ඤා “දමො”ති වුත්තො. “දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙනා”ති එත්ථ උපොසථකම්මං “දමො”ති වුත්තං. “දමුපසමෙනා”ති එත්ථ ඛන්ති “දමො”ති වුත්තො. ඉච්චෙවං –

“ඉන්ද්‍රියසංවරො පඤ්ඤා, ඛන්ති වාපි උපොසටො;
ඉමෙ අත්ථා පවුච්චන්ති, දමසද්දෙන සාසනෙ”ති.

යා ගතිපාපුණෙසු. යායති, යායන්ති. පරියායො. යායමානො මහාරාජා, අද්දා සීදන්තරෙ නගෙ. යායන්තො. යායන්තමනුයායති. යානානුයායී. යායිතුං, යායිත්වා ඉච්චාදීති.

එත්ථ පරියායසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො වූච්චතෙ, පරියායසද්දො වාරදෙසනාකාරණෙසු සමන්තතො ගන්තබ්බට්ඨානෙ ව සදිසෙ ව වත්තති. “කස්ස නු බො ආනන්ද අජ්ජ පරියායො භික්ඛුනියො ඔවදිතු”න්තිආදීසු හි

වාරෙ වත්තනි. “මධුපිණ්ඩිකපරියායොතිනං ධාරෙහි” නිආදීසු දෙසනායං. “ඉමිනාපි බො තෙ රාජඤ්ඤ පරියායෙන එවං භොතු” නිආදීසු කාරණෙ. “පරියායපථො” නිආදීසු සමන්තතො ගන්තබ්බට්ඨානෙ. “කොපසද්දො බොහපරියායො” නිආදීසු සදිසෙ වත්තනි. ඉච්චෙවං –

පරියායරවො වාර-දෙසනාකාරණෙසු ව;
සමන්තතොව ගන්තබ්බ-ට්ඨානෙ ව සදිසෙ සියා.

රි වසනෙ. රියනි.

විලී විලීනභාවෙ. සප්පි විලීයනි. කාරිතෙ විලාපයනි.

වා ගතිගන්ධනෙසු. වායනි. වායො, වාතො.

සිවු තත්තසත්තානෙ. සිබ්බනි, සංසිබ්බනි. සිබ්බං, සිබ්බන්තො. කාරිතෙ – සිබ්බෙති, සිබ්බයනි, සිබ්බාපෙති, සිබ්බාපයනි.

සිවු ගතිසොසනෙසු. සිබ්බනි.

ධිවු බිවු නිදස්සනෙ. ධිබ්බනි. බිබ්බනි.

සා තනුකරණෙ. සියනි, සියන්ති.

සා අන්තකම්මනි. සියති අනවසෙසතො මානං සියති සමුවර්ණිතීති අග්ගමග්ගො මානසන්ති හි වුත්තං.

සා අස්සාදනෙ. රසං සායනි. සායිතං, සායනං.

සි පාණිප්පසවෙ. සුයනි, පසුයනි. පසුතා ගාවී.

කුසු හරණදිත්තීසු. කුසයනි.

සිලිස ආලිඛිගනෙ. සිලිස්සනි. සිලෙසො.

කිලිස උපතාපෙ. කිලිස්සනි, සංකිලිස්සනි. කිලෙසො, සංකිලෙසො. ඉකාරලොපෙ ක්ලිස්සනි ක්ලෙසො ඉච්චාදීනි. අපිව මලිනතාපි කිලිසසද්දෙන වුවිවති, කිලිට්ඨවත්ථං පරිදහති. “විත්තෙන සංකිලිට්ඨෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා” නිආදීසු ධාතුනං අනෙකත්ථතාය.

මස අප්පිභාවෙ බමායඤ්ච. මස්සනි.

ලිස අප්පිභාවෙ. ලිස්සනි. ලෙසො. “ලිස ලෙසනෙ” නිපි පටන්ති ආවරියා.

තස පිපාසායං. තස්සනි, පරිතස්සනි. පරිතස්සනා, තසිණා, තසිතො.

දුස දොසනෙ. දුස්සනි. දොසො, දොසනං, දොසිතො.

දුස අප්පිනියං. දුස්සනි, පදුස්සනි. දොසො, පදොසො, දුට්ඨො, පදුට්ඨො, දුසකො, දුසිතො, දුසනා.

අසු බෙපෙ. බෙපො බිපනං. අස්සනි. නිරස්සනිආදියනි ව ධම්මං. ඉස්සාසො.

එත්ථ ව නිරස්සනීති ඡඩ්ඛෙති සත්ථාරං තථා ධම්මක්ඛානාදීනි. ඉස්සාසොති උසුං අස්සනි බිපතීති ඉස්සාසො, ධනුග්ගහො.

යසු පයතනෙ. යස්සනි. නියසකම්මං.

එත්ථ ව යෙන විනයකම්මෙන “නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බ” න්ති නියස්සියති හජාපියතීති නියසො බාලං, තං නියසකම්මං නාම. “කරොහි මෙ යක්ඛ නියසකම්ම” න්ති එත්ථ පන නිග්ගහකම්මං නියසකම්මං නාම.

හස්ස හස්සනෙ. හස්සති. හස්සං, හස්සකාරකො.

වස සද්දෙ. සකුණො වස්සති. අධමො මීගජානානං, සිඬගාලො තාත වස්සති. මණ්ඩුකො වස්සති.

නස අදස්සනෙ. නස්සනධම්මං නස්සති. පනස්සති. විනස්සති. නස්ස වසලි, වර පිරෙ විනස්ස. නට්ඨො, විනට්ඨො. කාරිතෙ – නාසෙති, නාසයති.

සුස සොසනෙ. පණ්ණං සුස්සති. කාරිතෙ – වාතො පණ්ණං සොසෙති, සොසයති. කම්මෙ – වාතෙන පණ්ණං සොසියති. භාවෙ ක්‍රියාපදමප්පසිද්ධං. සොසො, සුක්ඛං කට්ඨං. සුස්සං, සුස්සන්තො. සුස්සමානො දහදො.

තුස තුට්ඨියං. තුස්සති, සන්තුස්සති. සන්තුට්ඨි, සන්තොසො, තොසනං, තුට්ඨබ්බං, තුස්සිතබ්බං, තුසිතා. කාරිතෙ “තොසෙති” ඉච්චාදීති.

භා පරිභානියං. භායති, පරිභායති. භායන්ති තත්ථ වළවා. භාවෙ “භයං වා ජම්භිතත්තං වා ලොමහංසො වා, සො පභිසිස්සති” ති ව “රාගො පභියති” ති ව රූපං. කම්මෙ ක්‍රියාපදමප්පසිද්ධං. “රාගො පභියති” ති ඉදං පන “භා වාගෙ” ති චුත්තස්ස භුවාදිගණිකධාතුස්ස රූපං “රාගං පජහති” ති කත්තුපදස්ස දස්සනතො.

නහ ඛන්ධනෙ. නස්හති. උපනය්හති. සන්නය්හති. සන්තාහො. සන්තද්ධො.

මුහ වෙච්ඡිතෙ. මුස්හති, සම්මුස්හති, පමුස්හති. මොහො, පමොහො. මුල්ලො. මොමුහො පුරිසො. මොමුහං විත්තං. කාරිතෙ – මොහෙති. පමොහකො. එත්ථ ව මොමුහොති අවිසදනාය මොමුහො, මහාමුල්ලොති අත්ථො.

සහ සුහ සත්තියං. සස්හති. සුස්හති.

න්භා සොචෙය්‍යො. න්භායති, අප්පක්ඛරානං ඛහුභාවෙ නභායති. නභායිත්වා, න්භායිත්වා. නභානං, න්භානං. සීසං න්භානො. එත්ථ ව සීසං න්භානොති සීසං ධොවිත්වා න්භානොති අත්ථො ගහෙතබ්බො පොරාණෙහි අනුමතත්තා.

සිනිහ පිනියං. සිනිය්හති. සිනෙහකො, සිනෙහිතො, සිනිද්ධො. පුත්තෙ සිනෙහො අජායථ. ඉකාරලොපෙන ස්නෙහො. තථා හි “නිස්සනෙහමභිකඩ්ඛාමී” ති පාළි දිස්සති.

විරිළ ලජ්ජායං චොදනෙ ව. විරිළිතො. ලජ්ජාවසෙන අත්ථො පසිද්ධො, න චොදනාවසෙන. තථා හි “විරිළිතොති ලජ්ජිතො” ති අත්ථසංවණ්ණකා ගරු වදන්ති “ලජ්ජනාකාරප්පත්තො” ති ව.

දිවාදි එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්භවිහො අත්ථයුත්තිතොති.

දිවාදිගණොයං.

ස්වාදිගණික

සු සවනෙ. “සුණොති, සුණාති. සුණංසු. පටිස්සුණි, පටිස්සුණංසු. අස්සොසි, අස්සොසුං. පච්චස්සොසි, පච්චස්සොසුං” ඉච්චාදීති, “සුණිස්සති, සොස්සති” ඉච්චාදීති ව හවන්ති. අබ්භාසවිසයෙ “සුස්සුසති, සුස්සුසා” ඉච්චාදීති. අනබ්භාසවිසයෙ – සාවකො, සොතො, සුණං, සුණන්තො, සුණමානො, සුයාමානො, සවනං, සුතං. අසුයිත්ථාති වා සුතං. සුතවා, සොතං, සොණො, සුණතුං, සොතුං. සුණිත්වා, සුණිය, සුණියාන, සුත්වා, සුත්වාන. කාරිතෙ – සාවෙති, සාවයති. කම්මෙ – සද්දො සුයාති, සුයති ව. භාවෙ පදරූපමප්පසිද්ධං.

තත්ථ සාවකොති අත්තෙවාසිකො, සො දුට්ඨො ආගතප්ඵලො අනාගතප්ඵලො ව, තත්ථ ආගතප්ඵලො සවනන්තෙ අරියාය ජානියා ජානොති “සාවකො” ති චුච්චති, ඉතරො ගරුනං ඔවාදං සුණාතිති “සාවකො” ති. සාවකො, අත්තෙවාසිකො, සිස්සොති පරියායා.

එත්ථ සුතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වදාම සද්ධිං සොතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙන. සුතසද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ව අනුපපදෙන, සුතසද්දො ව –

ගමනෙ විස්සුතෙ තිත්තෙ, නියොගො’පවිතෙපි ව;
සද්දෙ ව සොතද්වාරානු-සාරඤ්ඤාතෙසු දිස්සති.

තථා හි “සෙනාය පසුතො”තිආදීසු ගව්‍යන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”තිආදීසු විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්සා”තිආදීසු තිත්තස්සාති අත්ථො. “යෙ ඤානප්පසුතා ධීරා”තිආදීසු අනුයුත්තාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්තිආදීසු උපචිතන්ති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාත”න්තිආදීසු සද්දොති අත්ථො. “බහුස්සුතො හොති සුතධරො සුතසන්නිවයො”තිආදීසු සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධම්මධරොති අත්ථො.

සොතසද්දොපි අනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස –

මංසවිඤ්ඤාණඤාණෙසු, තණ්හාදීසු ච දිස්සති;
ධාරායං අරියමග්ගෙ, චිත්තසන්නතියම්පි ව.

“සොතායතනං , සොතධාතු, සොතින්ද්‍රිය”න්තිආදීසු සොතසද්දො මංසසොතෙ දිස්සති, “සොතෙන සද්දං සුත්වා”තිආදීසු සොතවිඤ්ඤාණෙ. “දිබ්බාය සොතධාතූයා”තිආදීසු ඤාණසොතෙ. “යාති සොතාති ලොකස්මිත්ති, යාති ඵතාති සොතාති මයා කිත්තිතාති පකිත්තිතාති ආචික්ඛිතාති දෙසිතාති පඤ්ඤපිතාති පට්ඨපිතාති විචරිතාති විහත්තාති උත්තාතිකතාති පකාසිතාති. සෙය්‍යාටීදං? තණ්හාසොතො දිට්ඨිසොතො කිලෙසසොතො දුච්චරිතසොතො අවිජ්ජාසොතො”තිආදීසු පඤ්චසු ධම්මෙසු. “අද්දසා බො භගවා මහන්තං දාරුක්ඛන්ධං ගඬ්ඨාය නදියා සොතෙන වුය්භමාන”න්තිආදීසු උදකධාරායං. “අරියස්සෙතං ආවුසො අට්ඨංඝිතිකස්ස මග්ගස්ස අධිවචනං, යදිදං සොතො”තිආදීසු අරියමග්ගෙ. “පුරිසස්ස ච විඤ්ඤාණසොතං පජානාති උභයතො අබ්බොච්ඡන්තං ඉධලොකෙ පතිට්ඨිතඤ්ච පරලොකෙ පතිට්ඨිතඤ්චා”තිආදීසු චිත්තසන්නතියන්ති.

සොණොති සුනබො. සො හි සාමිකස්ස වචනං සුණාතිති සොණොති වුච්චති.

ඉමානි තදභිධානානි –

සුනබො සාරමෙය්‍යා ව, සුණො සුනො ච කුක්කුරො;
සොණො ස්වානො සුවානො ව, සාඵරො මිගදංසනො.

සා සුනිධාති’මෙ සද්දා, පුමානෙසු පචත්තරෙ;
සුනඛි කුක්කුරි සි’ති, ඉමෙ ඉත්ථීසු චත්තරෙ.

සුනබා සාරමෙය්‍යාති, ආදි බහුවචො පන;
පචත්තති පුමිත්ථීසු, අඤ්ඤත්‍රාපි අයං නයො;

කුක්කුරොති අයං තත්ථ, බාලකාලෙ රචෙන වෙ;
මහල්ලකෙපි සුනබෙ, රුල්භියා සම්පචත්තති.

තථා හි අට්ඨකථාවරියා කුක්කුරජාතකෙ “යෙ කුක්කුරා රාජකුලමිහි වඩ්ඪ්ඨා, කොලෙය්‍යකා වණ්ණබලුපපන්නා”තිඉමස්මිංපදෙසෙ ඵ්චමත්ථං වණ්ණයිංසු “යෙ කුක්කුරාති යෙ සුනබා. යථා හි තරුණොපි පස්සාචො පුතිමුත්තන්ති තදහුජාතොපි සිඬ්ඨාලො “ජරසිඬ්ඨාලො’ති, කොමලාපි ගලාවීලතා ‘පුතිලතා’ති, සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො ‘පුතිකායො’ති වුච්චති, ඵ්චමෙව වස්සසතිකොපි සුනබො ‘කුක්කුරො’ති වුච්චති, තස්මා මහල්ලකා කායුපපන්නාපි තෙ ‘කුක්කුරා’ත්ථෙව වුත්තා”ති.

කි හිංසායං. කිණොති, කිණාති, කිණන්ති.

සක සාමන්ථීයෙ. සමත්ථභාවො සාමන්ථීයං, යථා දක්ඛියං. සක්කුණාති, සක්කුණන්ති. අසක්ඛි. සක්ඛිස්සති. සක්කො. සක්කි.

ඵත්ථ සක්කොති දෙවරාජා. සො හි පරහිතං සකහිතඤ්ච කාතුං සක්කුණාතිති සක්කො. අපිච සක්‍යකුලජාතො යො කොචපි. තථා හි “අථ බො මහානාමො සක්කො”තිආදි වුත්තං. “භගවත්තඤ්ච පිඬ්ඨිගියො මං සක්ක සමුද්ධරාහිති ආලපි. සක්‍යා චත හො කුමාරා පරමසක්‍යා චත හො කුමාරා”ති වචනමුපාදාය සබ්බෙපි සක්‍යකුලෙ ජාතා “සක්‍යා”ති ච “සාකියා”ති ච “සක්කා”ති ච වුච්චන්ති. ඵත්ථ ස්වාදිත්තෙපි අනෙකස්සරධාතූතො ඵකොච උණාපච්චයො හොති, න ඡුණාපච්චයාති දට්ඨංඛිං.

බි බයෙ. බිණොති. බිණාති. බිණා ජාති. බිණො. අයොගා භූරිසඬ්ඨයො.

ගෙ සද්දෙ. ගිණොති, ගිණාති.

වි වයෙ. ණකාරස්ස නකාරත්තං. පාකාරං විනොති. විතං කුසලං. වෙනො පුග්ගලො.

රු උපතාපෙ. රුණොති, රුණාති.

රාධ සාධ සංසිද්ධියං. රාධුණාති. සාධුණාති. රාධනං. ආරාධනං. සාධනං.

පි පිතියං. පිණොති, පිණාති. පිති, පියො.

අප පාපුණෙ සම්භු ව. පාපුණොති, පාපුණාති. පත්තො. සබ්බඤ්ඤුතං සත්ථා පත්තො. සම්පත්තො යමසාධනං. සම්භුණාති, න කිඤ්චි අත්ථං අභිසම්භුණාති. සම්භුණන්තො, අභිසම්භුණමානො.

තත්ථ පත්තොති පසද්දො උපසග්ගො “පජ්ජොති”ති එත්ථ පසද්දො විය. තථා හි “පත්තො”ති එත්ථ පාපුණොති අත්ථෙ පපුබ්බස්ස අපධාතුස්ස පකාරෙ ලුත්තෙ තපව්වයස්ස ද්විභාවො භවති. තත්ථ න අභිසම්භුණාතීති න සම්පාපුණාති, න සාධෙතීති වුත්තං හොති.

බ්ප බෙපෙ. බ්පුණාති. බ්ජපං. බ්ජපන්ති මච්ඡපඤ්ජරො.

ආප ඛ්‍යාපනෙ. ආපුණාති. ආපො.

මි පක්ඛෙපනෙ. මිනොති. මිත්තො.

එත්ථ ව සබ්බගුය්හෙසු නිමියති පක්ඛිපියතීති මිත්තො. “මිත්තො භවෙ සත්තපදෙන හොති”ති වචනං පන වොහාරවසෙන වුත්තං, න අත්ථවසෙන. වුච්චෙය්‍ය වෙ, යො කොචි අවිස්සාසිකො අත්තතො පටිච්චරුද්ධොපි ව මිත්තො නාම භවෙය්‍ය, න වෙචං දට්ඨබ්බං. එවඤ්ච පන දට්ඨබ්බං “සත්තපදවිතිහාරමත්තෙනපි සහ ගච්ඡන්තො සහ ගච්ඡන්තස්ස පියවාචානිච්ඡාරණෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලාපසල්ලාපකරණමත්තෙන මිත්තො නාම හොතීති වත්තබ්බං. කිංකාරණා? දළ්භවිස්සාසො මිත්තො නාම න භවෙය්‍යාති මිත්තස්ස ගුණපසංසාවසෙන එවං වුත්ත”න්ති.

වු සංවරණෙ. වුණොති, වුණාති, සංවුණොති, සංවුණාති. පණ්ඨිතො සිලසංවුතො.

සු අභිසවෙ. අභිසවො නාම පිලනං මන්ථනං සන්ධානං සිත්භානං වා. සුණොති, සුණාති.

සි බන්ධනෙ. සිනොති.

සි නිසානෙ. සිණොති, සිණාති. නිසිතසත්ථං.

න හි නුනායං සා බුජ්ජා, ලහති ජිව්හාය ඡෙදනං;
සුනිසිතෙන සත්ථෙත, එවං දුබ්භාසිතං භණං;

එත්ථ භණන්ති භණන්ති.

වුස පාගබ්බියෙ. පාගබ්බියං නාම කායවාචාමනෙහි පගබ්බභාවො. වුසුණාති.

අසු ඛ්‍යාපනෙ. අසුණාති. අස්සු.

හි ගතිබුද්ධිසු උපතාපෙ ව. හිනොති.

එත්ථ පන අසමානන්තත්තෙපි සමානත්ථානං සමොධානං වුච්චති.

තික තිග සස දික්ඛ කිවි වීරි ජීරි දාස දු හිංසායං. තිකුණාති. තිගුණාති. සසුණාති. දික්ඛුණාති. කිවුණාති. වීරුණාති. ජීරුණාති. දාසුණාති. දුණොති, දුණාතීති රූපානි හිංසාවාචකානි භවන්ති.

සුවාදි එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණවිහො අත්ථයුත්තීතො.

ස්වාදිගුණොයං.

කියාදිගණික

කී දබ්බවිනිමයෙ. දබ්බවිනිමයො කයවික්කයවසෙන භණ්ඩස්ස පරිවත්තනං. කිණාති, කිණන්ති. වික්කිණාති, වික්කිණන්ති. කෙතුං, කිණිතුං. වික්කෙතුං, වික්කිණිතුං. කිණිත්වා, වික්කිණිත්වා. කිතං භණ්ඩං. කයො, වික්කයො. වික්කිණෙය්‍යා භනෙය්‍යා වා.

බි ගතියං. බිණාති. අතිබිණො සරො. බං, බානි. නකාරස්ස ණකාරත්තං.

තත්ථ බිණාතීති ගවිජති. අතිබිණොති අතිගතො. අත්‍රායං පාළි “සෙත්ති වාපාතිබිණාව, පුරාණාති අනුත්ථුන”න්ති. තත්ථ වාපාතිබිණාති වාපතො අතිබිණා අතිගතා. අවිධකථායං පන “වාපාතිබිණාති වාපතො අතිබිණා වාපා විනිමුත්තාති අත්ථො”ති පදත්ථවිවරණං කතං, තම්පි ගතත්ථස්සෙව සන්ධාය අධිප්පායත්ථවසෙන කතන්ති දව්ඨබ්බං. තත්‍ර ඛන්ති සග්ගො. සො හි කතපුස්සෙව ගන්තබ්බත්තා “බ”න්ති වුච්චති. බානීති සග්ගා.

වි වයෙ. පුස්සෙවිනාති. පාකාරං විනාති. පාරමියො විවිනාති, විවිනාති ව. පුජ්ථං ඔවිනාති, ඔවිනාති වා. පවිනාති. පවිනිත්වා. විතං කුසලං. වයො සස්සෙවයො. විතො පාකාරො. විනාතීති වෙතො, ඉට්ඨකච්චිකි. යො සත්තො පුස්සෙවසස්සෙවයො. “සස්සෙවයො රාසි සමුහො පිණ්ඩො ගණො සඨසො කදම්බො වග්ගො කරො සථා”ඉච්චෙවමාදයො පරියායා.

පී ජයෙ. පීනාති, විපීනාති, පීනියති. ජෙතා, පීනො. පීනො මාරො. මාරං පීනො. පීතවා, පීතාවී, පීතබ්බො, ජෙය්‍යො, ජයනං, පීතං, විපීතං, ජයො, පරාජයනං, පරාජයො. යස්ස පීතං නාවපීයති. පීතමස්ස නොයාති කොච්චි ලොකෙ. ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ව පාපිමතො පරාජයො.

තත්ථ ජෙතාති පීනාතීති ජෙතා, යො කොච්චි පුග්ගලො. අපීනීති පීනො, සබ්බස්සෙව ධම්මරාජා. කිං සො අපීනි? පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ මාරාදිඅරයො ව. ඉති පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ මාරාදයො ව අරයො අපීනීති පීනො. වුත්තම්පි වෙතං –

“මාදිසා වෙ පීනා භොන්ති, යෙ පත්තා ආසවක්ඛයං;
පීනා මෙ පාපකා ධම්මා, තස්මාහං උපක පීනො”ති,

“තථාගතො හික්ඛවෙ අභිභූ අනභිභූතො”ති ව.

පීනසද්දො හි කෙවලො සබ්බස්සෙවමිති පවත්තති, සොපපදො පන පච්චෙකබුද්ධාදීසු තම්හි ව යථාරහං පවත්තති. “පච්චෙකපීනො, ඔධිපීනො, අනොධිපීනො, විපාකපීනො, අවිපාකපීනො”ති ඉමානෙත්ථ නිදස්සනපදානි.

පී ජානියං. පීනාති, න පීනාති න ජාපයෙ, පීනො රථස්සං මණිකුණ්ඩලෙ ව, පුත්තෙ ව දාරෙ ව තථෙව පීනො. පීනො ධනස්සෙව දාසෙ ව.

ඤා අවබොධනෙ. ජානාති, ඤායති, නායති. අනිමිත්තා න නායරෙ. ජස්සෙව සො යදි භාපයෙ. මා මං ජස්සෙව ඉච්ඡති. “ඉමෙ අමිභාක”න්ති ඤාතබ්බවයෙන ඤාති, ඤාතකො. ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා ව. ඤාතකො නො නිසිත්තොති. ඤාතබ්බං ඤෙය්‍යං, සඨ්ඛාරවිකාරලක්ඛණනිබ්බානපස්සෙවතිධම්මා. ඊදිසෙසු යානෙසු ඤෙය්‍යසද්දො එකන්තෙන නපුංසකො, වාච්චලිඬගත්තෙ සබ්බලිඬගිකො, යථා? ඤෙය්‍යො එස්සො. ඤෙය්‍යො වෙදනා. ඤෙය්‍යො විත්තං. ඤෙය්‍යො පුරිසො, ඤෙය්‍යො ඉත්ථී, ඤෙය්‍යං ධනන්ති ව.

ථු අභිත්ථවෙ. ථුනාති. අභිත්ථුනාති. ථුති, අභිත්ථුති. ථවනා, අභිත්ථවනා, ථුතො, අභිත්ථුතො.

ථු නිත්ථුනනෙ. ථුනාති.

උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධම්මෙ,
අපාරුතද්වාරෙ අදානසීලෙ;
නෙස්සාම තං යත්ථ ථුනන්ති දුග්ගතා,
සමප්පිතා නෙරයිකා දුක්ඛෙන;
පුරාණාති අනුත්ථුන”න්ති ව පයොගො.

දු හිංසායං. දුනාති. මිත්තද්දු. දුමො.

එත් එ මිත්තද්දුනි මිත්තං දුනානි හිංසනි දුබ්බනිති මිත්තද්දු. අනු “වෙදා න තාණාය භවන්ති තස්ස, මිත්තද්දුනො භුනානුනො නරස්සා”ති පාළි නිදස්සනං. දුමොති දුනියති ගෙහසම්භාරාදිඅත්ථාය හිංසියති ජිනදියති, පණ්ණපුප්පාදිඅත්ථිකෙහි වා පණ්ණපුප්පාදිහරණෙන පිළියනීති දුමො.

ධු කම්පනෙ. ධුනාති. ධුමො, ධොනා, ධොනො, ධුනො. ධුනන්තො වාකචීරානි, ගච්ඡාමි අම්බරෙ තදා.

තත් ධුමොති ධුනාති කම්පනීති ධුමො. ධුමසද්දො කොධෙ තණ්හාය චිතක්කෙ පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස ධම්මදෙසනායං පකතිධුමෙති ඉමෙස්ස අත්ථෙස්ස චත්තති. “කොධො ධුමො භස්මානි මොසවජ්ජ”න්ති එත් එ හි කොධෙ චත්තති. “ඉච්ඡා ධුමායිතො සදා”ති එත් තණ්හායං. “තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො හික්ඛු භගවතො අවිදුරෙ ධුමායන්තො නිසින්තො හොති”ති එත් චිතක්කෙ.

“පඬිකො ව කාමා පලිපො ව කාමා,
භයඤ්ච මෙන තිමුලං පවුත්තං;
රජො ව ධුමො ව මයා පකාසිතො,
හින්වා තුවං පබ්බජ භුමිදත්තා”ති

එත් පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස. “ධුමං කත්තා හොති”ති එත් ධම්මදෙසනායං. “ධජො රථස්ස පඤ්ඤානො, ධුමො පඤ්ඤානමග්ගිනො”ති එත් පකතිධුමෙ. ඉච්චෙවං –

කොධතණ්හාචිතක්කෙස්ස, පඤ්චකාමගුණෙස්ස ව;
දෙසනායඤ්ච පකති-ධුමෙ ධුමො පචත්තති.

ධොනානි පඤ්ඤා. චුත්තඤ්ඤෙතං නිද්දෙසෙ “ධොනා චුච්චති පඤ්ඤා, යා පඤ්ඤා පජානනා සම්මාදිට්ඨි, කිංකාරණා ධොනානි චුච්චති පඤ්ඤා? යං තාය පඤ්ඤාය කායදුච්චරිතං ධුතඤ්ච ධොතඤ්ච සන්ධොතඤ්ච නිද්ධොතඤ්ච, වච්චුච්චරිතං මනොදුච්චරිතං ධුතඤ්ච ධොතඤ්ච සන්ධොතඤ්ච නිද්ධොතඤ්ච. තංකාරණා ධොනා චුච්චති පඤ්ඤා. අප් වා සම්මාදිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨි ධුතා ව ධොතා ව සන්ධොතා ව නිද්ධොතා ව, තංකාරණා ධොනා චුච්චති පඤ්ඤා”ති. “ධොතස්ස හි නත්ථි කුහිඤ්චි ලොකෙ, පකජ්ජිතා දිට්ඨි භවාභවෙස්ස”ති අයමෙත්ථ පාළි නිදස්සනං. අනු ධොනා අස්ස අත්ථිති ධොනො, තස්ස ධොතස්සානි නිබ්බන්තං. ධාතුනමනෙකත්ථාය ධුධාතු කම්පනත්ථෙපි ධොචනත්ථෙපි චත්තති.

මුන ඤාණෙ. මුනාති. මොනං, මුනි. ඉමස්මිං යානෙ ධාතුයා ආබ්‍යාතත්තෙ එකත්තෙන අන්තලොපො භවති. සොභිතත්ථෙරගාථායං පන අනාගතච්චනෙ උකාරස්ස චුද්ධිවසෙන “අභං මොනෙන මොනිස්ස”න්ති රූපන්තරඤ්ච දිස්සති. තත් මොනිස්සන්ති ජානිස්සං. නාමත්තෙ අන්තලොපො න හොති. තත් මොනන්ති කිඤ්චාපි “න මොනෙන මුනි හොති”ති එත් තුණ්හිභාවො “මොන”න්ති චුච්චති, තථාපි ඉධ “ඤාණෙ”ති වචනතො න සො අධිප්පෙනො, ඤාණමෙවාධිප්පෙනං, තස්මා මොනෙයාපටිපදාසඬ්ඛාතං මග්ගඤාණමොනම්පි ගහෙතබ්බං. මුනීති මුනාති ජානාති හිතාහිතං පරිච්ඡින්නීති මුනි. අප් වා ඛන්ධාදිලොකෙ තුලං ආරොපෙන්වා මිනන්තො විය “ඉමෙ අජ්ඣත්තිකා ඛන්ධා, ඉමෙ බාහිරා”තිආදිනා නයෙන ඉමෙ උභො අත්ථෙ මුනාතීති මුනි. තෙනාභ භගවා –

“න මොනෙන මුනි හොති, මුළ්භරූපො අච්ඡදස්ස;
යො ව තුලංව පග්ගස්ස, වරමාදාය පණ්ඩිතො.

පාපානි පරිච්ඡපෙති, ස මුනි තෙන සො මුනි;
යො මුනාති උභො ලොකෙ, මුනි තෙන පචුච්චති”ති.

අපරාපෙත්ථ භවති අත්ථවිභාවනා. මුනීති මොනං චුච්චති ඤාණං, කායමොනෙයාදිස්ස වා අඤ්ඤතරං, තෙන සමන්තාගතත්තා පුග්ගලො “මුනී”ති චුච්චති. සො පනෙස අගාරියමුනි අනගාරියමුනි සෙක්ඛමුනි අසෙක්ඛමුනි පච්චෙකමුනි මුනිමුනීති අනෙකවිධො. තත් අගාරියමුනීති ගිහිපි ආගතථලො විඤ්ඤාතසාසනො. අනගාරියමුනීති තථාරූපොව පබ්බජිතො. සෙක්ඛමුනීති සත්ත සෙක්ඛා. අසෙක්ඛමුනීති බිණාසවො. පච්චෙකමුනීති පච්චෙකබුද්ධො. මුනිමුනීති සම්මාසම්බුද්ධො. තථා හි ආයස්මාපි සාරිපුත්තො ආභ “මුනීති චුච්චති තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති.

පු පවනෙ. පවනං සොධනං. පුනාති. පුඤ්ඤං, පුත්තො, දන්තපොණං.

එත් ව පුඤ්ඤන්ති අත්තනො කාරකං පුනාති සොධෙතීති පුඤ්ඤං. අප් වා යත්ථ සයං උප්පන්නං තංසන්තානං පුනාති විසොධෙතීති පුඤ්ඤං. කින්නං? සුවරිතං කුසලකම්මං. සකම්මිකත්තා ධාතුස්ස කාරිතවසෙන අත්ථවිචරණං ලබ්භති. පුත්තොති අත්තනො කුලං පුනාති සොධෙතීති පුත්තො. එවඤ්ච සති හිතපච්චානං වණ්ඩාලාදිනං පුත්තො

නාම න භවෙය්‍යාති න චන්තබ්බං සද්දානමත්ථකථනස්ස නානප්පකාරෙන පවත්තිතො, තස්මා අත්තනො පිතු හදයං පුරෙතීති පුත්තොති එවමාදිනාපි නිබ්බවනං ගහෙතබ්බමෙව. නානාධාතුවසෙනපි හි පදානි සිද්ධිං සමුපගච්ඡන්ති.

පුත්තො ච නාම අත්තනො ඛෙත්තො අත්තෙවාසිකො දිත්තකොති චතුබ්බධො. තත්ථ අත්තනං පටිච්ච ජාතො අත්තනො නාම. සයනපියෙ පල්ලඛකෙ උරෙති එවමාදිසු නිබ්බත්තො ඛෙත්තො නාම. සන්තිකෙ සිප්පග්ගණ්හනකො අත්තෙවාසිකො නාම. පොසාපනත්ථාය දිත්තො දිත්තකො නාම දත්තපොණන්ති දත්තෙ පුනන්ති විසොධෙන්ති එතෙනාති දත්තපොණං, දත්තකට්ඨං.

පි තප්පනකන්තිසු. පිණාතිති පිති. එත්ථ ච පිතීති පිණං පිති, තප්පනං කන්තිති ච වුත්තං හොති. ඉදං භාවවසෙන නිබ්බවනං. ඉදං පන හෙතුකත්තුවසෙන පිණයතීති පිති, තප්පෙතීති අත්ථො.

සා පනෙසා බුද්දකාපිති ඛණිකාපිති ඔක්කන්තිකාපිති උබ්බෙගාපිති ඵරණාපිතීති පඤ්චවිධා හොති. තත්ථ බුද්දකාපිති සරිරෙ ලොමහංසනමත්තමෙව කාතුං සක්කොති. ඛණිකාපිති ඛණෙ ඛණෙ විප්පුප්පාදසදිසා හොති. ඔක්කන්තිකාපිති සමුද්දතිරං විචි විය කායං ඔක්කමිත්වා ඔක්කමිත්වා හිප්පති. උබ්බෙගාපිති බලවතී හොති කායං උද්ධග්ගං කත්වා ආකාසෙ ලඛ්‍යාපනප්පමාණා හොති. ඵරණාපිතියා පන උප්පන්නාය සකලසරිරං ධමිත්වා පූරිතවත්ථි විය මහතා උදකොසෙන පක්ඛන්දපබ්බතකුච්ඡි විය ච අනුපරිපුටං හොති, එවං පඤ්චවිධා පිති, සා සම්පියායනලක්ඛණත්තා “පිණාති”ති පිතීති සුද්ධකත්තුවසෙනපි චත්තුං යුජ්ජති. එත්ථ “පියායති, පිතා, පියො, පෙමො”තිආදීනි පීධාතුයා එව රූපානි. තත්ථ “පුත්තං පියායතීති පිතා”ති වදන්ති. පියාසිතබ්බොති පියො. පෙමනං පෙමො.

මා පරිමාණෙ. මිනාති. මානං, පරිමාණං, මත්තං, මත්තා, මනො, විමානං, මිනිතබ්බං, මෙතබ්බං, ඡායා මෙතබ්බා. ඊදිසෙසු යානෙසු අනීයපච්චයො න ලබ්භති.

එත්ථ මනොති එකාය නාළියා එකාය ච තුලාය මිනමානො විය ආරම්භං මිනාති පරිච්ඡින්නදතීති මනො. විසෙසනො මිනියතෙ පරිච්ඡින්නදියතෙති විමානං, දෙවානං පුඤ්ඤබලෙන නිබ්බත්තබ්බාමහං දෙවතිකෙතං. යං විමානං උපසොහිතං, පහාසනිමිදං බ්‍යාමිහන්ති ච ආදිනා ථොමියති.

මි හිංසායං. මිනාති. මිනො, කුමිනං.

එත්ථ මිනොති මච්ඡො. මච්ඡස්ස හි “මිනො මච්ඡො අම්බුජො වාරිජො වාරිවරො”ති අනෙකානි නාමානි. විසෙසනාමානි පන “අමරො බලියො චන්දකුලො කන්දඵලි ඉන්දඵලි ඉන්දවලො කුලියො වාමි කුඬකුතලො කණ්ඨිකො සකුලො මඬ්ඟුරො සිඬ්ඟි සතච්ඤා රොහිතො පාඨිනො කාණො සච්ඤා පාචුසො” ඉච්චෙවමාදීනි, “නිමි නිමිඬ්ගලො” ඉච්චෙවමාදීනි ච භවන්ති. කුමිනන්ති කුච්ඡිතෙනාකාරෙන මච්ඡෙ මිනන්ති හිංසන්ති එතෙනාති කුමිනං, මච්ඡබන්ධනපඤ්ජරො. සො පන පාළියං කුමිනසද්දෙන වුච්චති. තථා හි –

“වාරිජස්සෙව මෙ සනො, බන්ධස්ස කුමිනාමුඛෙ;
අක්කොසති පහරති, පියෙ පුත්තෙ අපස්සතො”ති

පාළි දිස්සති.

මු බන්ධනෙ. මුනාති. මුනි.

එත්ථ මුනීති අත්තනො විත්තං මුනාති මච්චි බන්ධනි රාගදොසාදිවසං ගන්තුං න දෙතීති මුනි.

රි ගතිදෙසනෙසු. රිකාති. රෙණු. නකාරස්ස ණත්තං.

ලි සිලෙසෙ. ලිනාති, නිලිනාති. ලිනං, සල්ලිනං, පටිසල්ලානං.

වි තත්තසන්තානෙ. වත්ථං විනාති. ඉමිනා සුත්තෙන විවරං විනාති. කම්මෙ – ඉදං බො ආවුසො විවරං මං උද්දිස්ස වියාති. චිතං. සුවිතං. අප්පකං හොති වෙනබ්බං. කාරිතෙ “වායාපෙති, තන්තවායෙහි විවරං වායාපෙස්සාමා”ති විවරං වායාපෙසුං” ඉච්චෙවමාදීනි භවන්ති.

වි හිංසායං. විනාති. වෙණු. වෙණුති වංසො.

ලු ඡෙදනෙ. ලුනාති. ලොණං, කුසලං, බාලො, ලුතො.

එත්ථ ච ලොණන්ති උනාති චිතරසභාවං චිතාසෙති සරසභාවං කරොතීති ලොණං, ලවණං. කුසො විය හත්ථප්පදෙසං අකුසලධම්මෙ උනාතීති කුසලං, අනවජ්ජග්ගථවිපාකලක්ඛණො ධම්මො. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙ ද්වෙ අත්ථෙ උනාතීති බාලො, අවිද්වා. ලුතොති මක්ඛටකො වුව්වති. තස්ස හි සුත්තං “ලුතසුත්ත”න්ති වදන්ති. යුසං පාතුං පටඨගමක්ඛිකාදීනං ජීවිතං උනාතීති ලුතො.

සි බන්ධනෙ. සිනාති. සිමා, සිසං.

එත්ථ සීමාති සිතියතෙ සමග්ගෙන සඬ්ඝෙන කම්මවාචාය බන්ධියතෙති සිමා. සා දුට්ඨා බද්ධසීමා අබද්ධසීමාති. තාසු අබද්ධසීමා මරියාදකරණවසෙන “සීමා”ති වෙදිතබ්බා. සිනාති බන්ධති කෙසෙ මොළිකරණවසෙන එත්ථාති සිසං. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බාති.

සා පාකෙ. සිනාති.

සු හිංසායං. සුණාති. පරසු. පරං සුණන්ති හිංසන්ති එතෙනාති පරසු.

අස භොජනෙ. වුත්තානං එලමස්නාති. අසනං.

එත්ථ අසනන්ති ආභාරො. සො හි අසියති භුඤ්ජියතීති “අසන”න්ති වුව්වති. “අස්නාථ බාදථ පිවථා”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

කිලිස විබාධනෙ. කිලිස්නාති. කිලෙසො.

එත්ථ ච කිලෙසොති රාගාදයොපි දුක්ඛම්පි වුව්වති.

උද්ධස උඤ්ජෙ. උඤ්ජො පරියෙසනං. උද්ධස්නාති.

ඉස අභික්ඛණෙ. ඉස්නාති.

විස විජ්ජයොගෙ. විස්නාති. විසං.

පුස සිනෙහසවනපුරණෙසු. පුස්නාති.

පුස පොසනෙ. පුස්නාති.

මුස ථෙය්‍යෙ. මුස්නාති. මුසලො.

කියාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්හවිහො අත්ථයුත්තිනො.

සාසනා ලොකතො වෙනෙ,
දස්සිතා තෙසු ලොකතො;
සාසනස්සොපකාරාය,
වුත්තා තදනුරූපකා.

කියාදිගණොයං.

ගහාදිගණික

ඉදානි ගහාදිගණො වුව්වතෙ. එත්ථෙකෙ එවං මඤ්ඤන්ති.

ගහාදීනං ගණො නාම, පච්චෙකං නුපලබ්භති;
අථමෙකො ගහධාතු, ගහාදීනං ගණො සියා.

යතො ජ්ජණ්භා පරා භෙය්‍යං, ධාතුතො ජීනසාසනෙ;
තෙපි අඤ්ඤෙ න විජ්ජන්ති, අඤ්ඤත්‍ර ගහධාතුයා.

ඉති විත්තය එකවිවෙ, ගහධාතුං කියාදිනං;
පක්ඛිපිංසු ගණෙ එවං, න වදිංසු ගහාදිකං.

න තෙසං ගහණං ධිරො, ගණ්භෙයා සුවිවක්ඛණො;
යතො කච්චායනෙ වුත්තො, ගහාදිනං ගණො විසුං.

“ගහාදිතො ජපණ්භා” ඉති, ලක්ඛණං වදනා හි සො;
කච්චායනෙන ගරුතා, දස්සිතො නනු සාසනෙ.

සවෙ විසුං ගහාදිනං, ගණො නාම න ලබ්භති;
ගහාදිදිපකෙ සුත්තෙ, හිත්වාන ඛාහිරං ඉදං.

“ගහතො ජපණ්භා” ඉව්වෙව, වත්තබ්බං අථ වා පන;
“කියාදිතො නාජපණ්භා”ති, කාතබ්බං එකලක්ඛණං.

යස්මා තථා න වුත්තස්සව, න කතස්සවෙකලක්ඛණං;
තස්මා අයං විසුංයෙව, ගණො ඉව්වෙව ඤායති.

“සරා සරෙ ලොප”මිති-ආදීනි ලක්ඛණානිව;
ගම්භිරං ලක්ඛණං එතං, දුජ්ජානං තක්කගාහිනා.

උසාදයොපි සන්ධාය, ආදිග්ගහො කතො තහිං;
තථා හි “උණ්භාපෙති”ති, ආදිරුපානි දිස්සරෙ.

ඉදානි පාකටං කත්වා, ආදිසද්දඵලං අහං;
සජ්ජයොගං ගහාදිනං, ගණං වක්ඛාමි මෙ සුණ.

ගහ උපාදානෙ. උපාදානං ගහණං, න කිලෙසුපාදානං. උපසද්දො හෙත්ථ න කිස්සවි අත්ථවිසෙසං වදති. අථ වා කායෙන චිත්තෙන වා උපගන්ත්වා ආදානං ගහණං උපාදානන්ති සමීපත්ථො උපසද්දො. කත්ථවි හි උපසද්දො ආදානසද්දසහිතො දළ්භග්ගහණෙ වත්තති “කාමුපාදාන”න්තිආදීසු. ඉධ පන දළ්භග්ගහණං වා හොතු සිටීලග්ගහණං වා, යං කිස්සවි ගහණං උපාදානමෙව, තස්මා ගහධාතු ගහණෙ වත්තති අත්ථො ගහෙනබ්බො. සෙජ්ජති, ගණ්භාති වා. පරිග්ගණ්භාති, පටිග්ගණ්භාති, අධිගණ්භාති, පග්ගණ්භාති, නිග්ගණ්භාති. පධානගණ්භනකො. ගණ්භිතුං, උග්ගණ්භිතුං. ගණ්භිත්වා, උග්ගණ්භිත්වා. අස්සද්දඵලං රුපානි හවන්ති. අහං ජාලිං ගහෙස්සාමි. ගහෙතුං. ගහෙත්වා. උග්ගහකො, සඬගහකො, අජ්ඣොගාල්ලො. කාරිතෙ “ගණ්භාපෙති, ගණ්භාපයති, අස්සද්දතරං සතිපට්ඨානං උග්ගණ්භාපෙත්ති, සද්ධිං අමච්චසහස්සෙන ගණ්භාපෙත්වා. උපජ්ඣං ගාභාපෙතබ්බො. උපජ්ඣං ගාභාපෙත්වා . ගාහෙති, ගාහයති, ගාභාපෙස්සති. ගාභාපයන්ති සබ්භාවං. ගාහකො, ගාහෙත්වා” ඉව්වාදීනි. කම්මති – ගස්හති, සධ්ගස්හති, ගණ්භියති වා. තථා හි “ගණ්භියන්ති උග්ගණ්භියන්ති”ති නිද්දෙසපාළි දිස්සති. “ගෙහං, ගාහො, පරිග්ගහො, සඬගහකො, සඬගහෙතා” ඉව්වාදීනි යොජෙතබ්බානි.

තත්ත අකාරානන්තරත්තපදානං “සෙජ්ජති, සෙජ්ජන්ති. සෙජ්ජසි”ති ව “ගණ්භති, ගණ්භන්ති. ගණ්භසි”ති ව ආදිනා නයෙන සබ්බාසු චිත්තේසු සබ්බථා පදමාලා යොජෙතබ්බා. ආකාරකාරානන්තරත්තපදානං “ගණ්භාති ගණ්භාපෙති”තිආදිනා යථාසම්භවං පදමාලා යොජෙතබ්බා වජ්ජෙතබ්බට්ඨානං වජ්ජෙත්වා.

ඉමානි පන පසිද්ධානි කානිවි අජ්ජනනිරුපානි “අග්ගහි මත්තිකාපත්තං. අග්ගහුං, අග්ගහිංසු, අග්ගහෙසු”න්ති. හවිස්සන්තිආදීසු ගහෙස්සති, ගහෙස්සන්ති. සෙසං පරිපුණ්ණං කාතබ්බං. අග්ගහිස්සා, අග්ගහිස්සංසු. සෙසං පරිපුණ්ණං කාතබ්බං.

උස දාහෙ. දාහො උණ්භං. උසති දහතිති උණ්භං. උණ්භසද්දො “උණ්භං හත්තං භුස්සති”තිආදීසු දබ්බමපෙක්ඛති, “සිතං උණ්භං පටිහනති”තිආදීසු පන ගුණං උණ්භභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා. උණ්භභාවො හි සීතභාවො ව ගුණො.

තස විපාසායං. තණ්භා. කෙනට්ඨෙන තණ්භා? තස්සති පරිතස්සතිති අත්ථෙන්න.

ජුස්සි පීතිසෙවනෙසු. ජුණ්භො සමයො. කාලෙ වා යදි වා ජුණ්භෙ, යදා වායති මාලුතො.

තත්ථ ජුණ්භොති ජොසෙති ලොකස්ස පීතිංසොමනස්සස්සද්ධ උප්පාදෙතිති ජුණ්භො.

පුත්‍ර දිත්තියං. පුත්‍රභා රත්ති. ජොතති සයං නිප්පභාපි සමානා වන්දනාරකප්පභාසෙනපි දිබ්බති විරොවති සප්පභා හොතිති පුත්‍රභා.

සා තනුකරණෙ. සණ්භවාවා. සියති තනුකරියති, න ඵරුසභාවෙන කක්කසා කරියතිති සණ්භා.

සො අන්තකම්මති. සණ්භං, ඤාණං. සියති සයං සුබ්බමභාවෙන අතිසුබ්බමම්පි අත්ථං අන්තං කරොති නිප්ඵත්තිං පාපෙතිති සණ්භං.

තිජ නිසානෙ. නිසානං තික්ඛතා. තිණ්හො පරසු. තිතික්ඛතිති තිණ්හො.

සි සෙවායං. අත්තනො භික්ඛාසීසන්තෙහි සෙවියතෙති සිප්පං, යං කිඤ්චි ජීවිතහෙතු සික්ඛිතබ්බං සිප්පායතනං. අපිච සිප්පන්ති අට්ඨාරස මහාසිප්පානි – සුති සුරමති බ්‍යාකරණං ඡන්දොච්චිති නිරුත්ති ජොතිසත්ථං සික්ඛා මොක්ඛඤාණං ක්‍රියාවිධි ධනුබ්බෙදො භත්ටිසික්ඛා කාමනත්තං අස්සලක්ඛණං පුරාණං ඉතිභාසො නීති තක්කො වෙජ්ජකඤ්චාති.

කු කුච්ඡායං. කුච්ඡා ගරභා. කණ්භා ධම්මා. කණ්හො පුරිසො.

තත්ථ කණ්භාති අපභස්සරභාවකරණත්තා පණ්ඩිතෙහි කුච්ඡිතබ්බා ගරභිතබ්බාති කණ්භා, අකුසලධම්මා. කාලවණ්ණත්තා සුවණ්ණවණ්ණාදිකං උපනිධාය කුච්ඡිතබ්බො නින්දිතබ්බොති කණ්හො, කාලවණ්ණො. චුත්තම්පි වෙනං –

“කණ්හො වතායං පුරිසො, කණ්භං භුඤ්ජති භොජනං;
කණ්හෙ භූමිප්පදෙසස්මිං, න මය්හං මනසො පියො”ති ව,

“න කණ්හො තවසා හොති,
අන්තොසාරො හි බ්‍රාහ්මණො;
යස්මිං පාපානි කම්මානි,
ස වෙ කණ්හො සුපම්පති”ති ව.

ඉච්චෙවං –

ගභාදිකෙ ධාතුගණෙ, සන්ධාය තසිආදයො;
ආදිග්ගහො කතො ජපණ්භා, ගභාදිසු යථාරහං.

ගහතො ධාතුතො හි ජපො,ආබ්‍යාතත්තෙවදිස්සති;
ආබ්‍යාතත්තෙ ව නාමත්තෙ, ණ්භාසද්දො උසතො තථා.

උසගහෙහි අඤ්ඤස්මා, නාමත්තෙව දුචෙ මතා;
ඵචං විසෙසතො ඤෙඤොයා, ගභාදිගණනිච්ඡයො.

ඵත්ථ පන කිඤ්චාපි සාසනෙ “තණ්භායති”ති ක්‍රියාපදම්පි දිස්සති, තථාපි තස්ස “පබ්බතායති, මෙත්තායති”තිආදීනි විය නාමස්මා විභිතස්ස ආයපච්චයස්ස වසෙන සිද්ධත්තා ක්‍රියාපදන්තෙපි ණ්භාපච්චයො මුඛ්‍යතො ලබ්භතිති න සක්කා වත්තුං. “තණ්භායති”ති හි ඉදං ණ්භාපච්චයවතා තසධාතුතො නිප්ඵන්තතණ්භාසද්දස්මා පරස්ස ආයපච්චයස්ස වසෙන නිප්ඵන්තං. තථා කිඤ්චාපි රුපියසංචොභාරසික්ඛාපදවණ්ණනායං “වාසිඵලං තාපෙත්වා උදකං වා බීරං වා උණ්භාපෙති”ති ඉමස්මිං පදෙසෙ “උණ්භාපෙති”ති හෙතුකත්තුචාවකං ක්‍රියාපදං දිස්සති, තථාපි තස්ස ණ්භාපච්චයවතා උසධාතුතො නිප්ඵන්තඋණ්භාසද්දතො විභිතස්ස කාරිතසඤ්ඤස්ස ණාපෙපච්චයස්ස වසෙන නිප්ඵන්තත්තා ක්‍රියාපදන්තෙපි ණ්භාපච්චයො මුඛ්‍යතො ලබ්භතිති න සක්කා වත්තුං. “උණ්භාපෙති”ති ඉදං චුත්තප්පකාරඋණ්භාසද්දතො ණාපෙපච්චයවසෙන නිප්ඵන්තං, ඵතස්මිං දිට්ඨෙ “උණ්භාපයති”ති පදම්පි දිට්ඨමෙව හොති.

කිඤ්ච භියො චිත්තයට්ඨකථායං “උණ්භාපෙති”ති කාරිතපදස්ස දිට්ඨත්තායෙව “උණ්භති”ති කත්තුපදම්පි නයතො දිට්ඨමෙව හොති කත්තුකාරිතපදානං ඵකධාතුම්හි උපලබ්භමානත්තා, යථා? ගණ්හති, ගණ්භාපෙති, ගච්ඡති, ගච්ඡාපෙතිති, තස්මා “උස දාහෙ”ති ධාතුස්ස “උණ්හති”ති රූපං උපලබ්භතිති මන්ත්වා “උණ්හතිති උණ්හ”න්ති නිබ්බවනං කාතබ්බං. ඉති ජපපච්චයො ගහතො ව අඤ්ඤතො ව ඵකධා ලබ්භති, ණ්භාපච්චයො පන ගහතො උසතො ව ද්විධා අඤ්ඤතො ඵකධා ලබ්භතිති දිට්ඨබ්බං. කිඤ්චාපෙත්ථ ඵචං නියමො චුත්තො, තථාපි සාට්ඨකථෙ තෙපිට්ඨකෙ

බුද්ධවචනෙ අඤ්ඤානිපි එකෙකස්ස ධාතුස්ස නාමිකපදානි ද්වෙ ද්වෙ ක්‍රියාපදානි විචිතබ්බානි. යෙන පන බුද්ධවචනානුරූපෙන නයෙන ගභාදිගණෙ ආදිසද්දෙන තස්සධාතූයො අමිහෙහි ගහිතා, ඉමස්මා නයා අඤ්ඤො නයො පසත්ථතරො නත්ථි, අයමෙව පසත්ථතරො, තස්මා අයං නීති සාසනට්ඨිතියා ආයස්මන්තෙහි සාධුකං ධාරෙතබ්බා වාචෙතබ්බා ව.

ගභාදි එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්භවිහො අත්ථයුත්තිතො.

ගභාදිගණොයං.

තනාදිගණික

තනු විත්ථාරෙ. තනොති. ආයතනං, තනු. කම්මති “තනියාති, තනියාන්ති. විතනියාති”ති රූපානි. අත්‍රායං පාළි “යථා හි ආසහං වම්මං, පථබ්බා විතනියාති”ති. ගරු පන “පතායතෙ, පතඤ්ඤති”ති රූපානි වදන්ති. තනිතුං, තනිත්වාන. තුමන්තාදිරූපානි.

තත්ථ ආයතනන්ති ආයතූතෙ ධම්මෙ තනොති විත්ථාරෙතීති ආයතනං. තනුති සරීරං. තඤ්ඤි කලලතො පට්ඨාය කම්මාදිහි යථාසම්භවං තනියාති විත්ථාරියති මහත්තං පාපියති “තනු”ති වුවවති. “තනු වපු සරීරං පුං කායො දෙහො”තිආදයො සරීරවාචකා සද්දා. සරීරං ඛන්ධපඤ්ඤකං. යඤ්ඤි මහාපතො සරීරන්ති වදති, තං පරමත්ථතො ඛන්ධපඤ්ඤකමත්තමෙව, න තතො අත්තා වා අත්තනියං වා උපලබ්භති. “කාමරාගබ්‍යාපාදානං තනුත්තකරං සකදාගාමීග්ගවිත්ත”න්තිආදීසු පන තනුසද්දො අප්පත්ථවාචකො, අප්පත්ථවාචකස්ස ව තස්ස ක්‍රියාපදං න පස්සාම, තස්මා නිපාතපදෙන තෙන භවිතබ්බං. තනුසද්දො නිපාතපදන්ති වුත්තට්ඨානම්පි න පස්සාම, නිව්ඡයෙන පන අනිප්ඵන්තපාටිපදිකොති ගහෙතබ්බො.

තනොති, තනොන්ති. තනොසි, තනොථ. තනොමි, තනොම. තනුතෙ, තනුන්තෙ. තනුසෙ, තනුසෙ, තනුවිහෙ. තනෙ, තනුම්හෙ. සෙසං යථාසම්භවං විත්ථාරෙතබ්බං.

තනොතු, තනොන්තු. තනෙයා, තනෙ, තනෙය්‍යුං. විතන, විතනු. අතනා, අතනු. අම්මාය පතනු කෙසා. අතනි, අතනිංසු. තනිස්සති, තනිස්සන්ති. අතනිස්සා, අතනිස්සංසු. කම්මති “තනියාති, තනියාන්ති. තනියාසි”තිආදිනා විත්ථාරෙතබ්බං.

සක සත්තියං. සත්ති සමත්ථභාවො. සක්කොති සක්කො. විඤ්ඤාපෙතුං අසක්ඛි. සක්ඛිස්සසි. සක්ඛති. ත්වම්පි අම්ම පබ්බජිතුං සක්ඛිස්සසි. සක්කතෙ ජරාය පටිකම්මං කාතුන්ති පාළි.

තත්ථ සක්කොති දෙවරාජා. සො හි අත්ථානං සහස්සම්පි මුහුත්තෙන වින්තනසමත්ථතාය සපරහිතං කාතුං සක්කොතිති “සක්කො”ති වුවවති. අඤ්ඤත්‍ර පන ධාතුනං අවිසයෙ තද්ධිතවසෙන සක්කව්වං දානං අදාසිති සක්කොති එවම්පි අත්ථං ගහෙත්වා සක්කසද්දො නිරුත්තිතයෙන සාධෙතබ්බො. වුත්තඤ්ඤි භගවතා “සක්කො මහාලි දෙවානම්න්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො සක්කව්වං දානං අදාසි, තස්මා ‘සක්කො’ති වුවවති”ති. සක්කොන්තො. සක්කොන්ති. සක්කොන්තං කුලං.

බුණු බිණු හිංසායං. බුණොති. බිණොති.

ඉණු ගතියං. ඉණොති. ඉණං ඉණායිකො.

තිණු අදනෙ. තිණොති. තිණං. එත්ථ තිණන්ති යවසං. තඤ්ඤි තිණියතෙ තිණහක්ඛෙහි ගොණාදිහි අදියතෙ බාදියතෙති තිණං.

සිණු දිත්තියං. සිණොති.

හනු අපනයනෙ. අපනයනං අනාලාපකරණං නිබ්බවනතාකරණං. හනොති. හනුතෙ.

පනු දානෙ පනොති. පනුතෙ.

මනු බොධනෙ. මනොති. මනුතෙ. මනො. මනං. මානසං. මනුස්සො. මානවො. මාණවො.

එත්ථ මනෝනි මනුනෙ බුද්ධිකිති මනෝ, එවං මනං. ඉමෙසං පන ද්විත්තං මනසද්දානං “යස්මිං මනෝ නිවිසති. සත්තං තස්ස මනං භෝති” තිආදිසු පුත්තපුංසකලිඬිගතා දට්ඨබ්බා. මානසන්ති රාගොපි චිත්තමිපි අරහත්තමිපි. “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො” ති එත්ථ හි රාගො මානසං. “චිත්තං මනෝ මානස” ති එත්ථ චිත්තං. “අප්පත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලං කයිරා ජනෙ සුතො” ති එත්ථ අරහත්තං. එත්ථෙතං වුවිච්ඡි –

රාගො චිත්තං අරහත්තඤ්ච, “මානස” ති සමීරිතං;
සත්ථුතො සාසනෙ පාප-සාසනෙ’බ්බසාසනෙ.

තත්ථ සම්පසුත්තමනසි භවොති රාගො මානසො. මනෝ එව මානසන්ති කත්වා චිත්තං මානසං. අනවසෙසනො මානං සියති සමුවිජිත්ඤ්ඤිති අග්ගමග්ගො මානසං. තත්තිබ්බත්තත්තා පන අරහත්තස්ස මානසතා දට්ඨබ්බා. මනුති සත්තො. “යෙන චක්ඛුපසාදෙන, රූපානි මනු පස්සති” ති එත්ථ හි “මනු” ති සත්තො වුත්තො. අථ වා මනුති පඨමකප්පිකකාලෙ මනුස්සානං මාතෘපිභූට්ඨානෙ ඨිතො මනුනාමකො පුරිසො, යො සාසනෙ “මහාසම්මතරාජා” ති වුත්තො. සො හි සකලලොකස්ස හිතං කාතුං මනුනෙ ජානාතිති “මනු” ති වුවිච්ඡි. යථාබලං අත්තනො හිතං මනුනෙ ජානාතිති මනුස්සො, මනස්ස වා උස්සන්තත්තා මනුස්සො. අථ වා වුත්තප්පකාරස්ස මනුනො අපච්චං මනුස්සො. එවං මානවො මාණවො ච, නකාරස්ස හි ණකාරෙ කතෙ “මාණවො” ති රූපං සිජ්ඣති. කෙච්ඡි පනාහු “දන්තජනකාරසහිතො මානවසද්දො සබ්බසත්තසාධාරණච්චනො, මුද්ධජණකාරසහිතො පන මාණවසද්දො කුවිජිතමුල්භාපච්චච්චනො” ති, තං විමංසිත්වා යුත්තඤ්ඤෙ, ගහෙතබ්බං, න පනෙත්ථ වත්තබ්බං “මාණවසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරච්චනෙ ඉදං චචනං විරුජ්ඣති” ති අන්තරසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අන්තරඅන්තරිකාසද්දානමිපි ආහරණස්ස දස්සනතො.

තත්ථ පනායං විමංසනා – වුළකම්මචිභඩ්ගසුත්තස්මිඤ්ඤි “සුභො මාණවොතොදෙය්‍යපුත්තො” ති ඉමස්මිං පදෙසෙ අට්ඨකථාවරියෙහි “සුභොති සො කිර දස්සනියො අභොසි පාසාදිකො, තෙනස්ස අඬ්ගසුභතාය ‘සුභො’ ත්වෙච නාමං අකංසු. ‘මාණවො’ ති පන තං තරුණකාලෙ වොහරිංසු, සො මහල්ලකකාලෙපි තෙනෙච වොහාරෙන වොහරියති” ති එවං මුද්ධජණකාරස්ස මාණවසද්දස්ස අත්ථො පකාසිතො, තට්ථිකායමිපි ගරුහි “යං අපච්චං කුවිජිතං මුද්ධං වා, තත්ථ ලොකෙ මාණවවොහාරො, යෙභුයොන ච සත්තා දහරකාලෙ මුද්ධධාතුකා භොන්තිති වුත්තං ‘තරුණකාලෙ වොහරිංසු’ ති, එවං මුද්ධජණකාරස්ස මාණවසද්දස්ස අත්ථො පකාසිතො. ඉදානි මාණවසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො භවති, මාණවොති සත්තොපි වොරොපි තරුණොපි වුවිච්ඡි. “වොදිතා දෙවදුතෙහි, යෙ පමජ්ජන්ති මාණවා” තිආදිසු හි සත්තො “මාණවො” ති වුත්තො. “මාණවෙහි සහ ගච්ජන්ති කතකම්මෙහිපි අකතකම්මෙහිපි” තිආදිසු වොරො. “අම්බට්ඨො මාණවො” තිආදිසු තරුණො “මාණවො” ති වුත්තො.

අප්ප පාපුණො. අප්පොති. ආපො.

එත්ථ ආපොති අප්පොති තං තං යානං විස්සරතිති ආපො.

මා පරිමාණො. මිනොති. උපමා, උපමානං, විමානං. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බානි.

එත්ථ ව යා අච්චන්තං න මිනොති න විච්ඡිත්ඤ්ඤි, සා මානස්ස සමීපෙ වත්තතිති උපමා යථා “ගොණො විය ගවජො” ති. උපමානන්ති උපමා එව. තථා හි “විතොපමානමජ්ජමාණමනාථනාථ” ති. එත්ථ විතොපමානන්ති ඉමස්ස විතොපමං, නිරුපමන්ති අත්ථො. අථ වා උපමානන්ති උපමෙතබ්බාකාරො “සිභො විය භගවා” ති. එත්ථ හි සිභො උපමා, භගවා උපමෙයො තෙජොපරක්කමාදිති උපමෙතබ්බත්තා, තෙජොපරක්කමාදෙයො උපමෙතබ්බාකාරො. එත්ථ පන සාතිසයත්තා කිඤ්චාපි සිභස්ස තෙජාදිහි භගවතො තෙජාදිඋපමෙතබ්බාකාරො නත්ථි, තථාපි හීනුපමාවසෙන “සිභො විය භගවා” ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විමානන්ති උතුසමුට්ඨානත්තෙපි කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානත්තා කම්මෙන විසෙසනො මිනියති පරිච්ඡිත්ඤ්ඤිති විමානං.

කර කරණො. “කරොති, කයිරති, කුබ්බති, කුබ්බති, පකරොති, උපකරොති, අපකරොති, පටිකරොති, නිරාකරොති, පටිසඬ්ඛරොති, අභිසඬ්ඛරොති” ඉව්චෙවමාදිති කත්තරි භවන්ති. කම්මෙ පාළිනායවසෙන ඉකාරාගමට්ඨානෙ යකාරස්ස ද්වෙභාවො. තස්මිංයෙවධානෙ රයකාරානං විපරියායෙ සති න ද්වෙභාවො. තථා ඊකාරාගමට්ඨානෙ “කරියාති, කයිරති, කරියති, කයාති, පකරියති, පකරියාති, පටිසඬ්ඛරියාති, අභිසඬ්ඛරියාති” ඉව්චෙවමාදිති කම්මති භවන්ති.

එත්ථ ව කයිරතීති පදං ද්විසු යානෙසු දිස්සති කත්තරි කම්මෙ ව. තෙස කත්තුවසෙන “පුරිසො කම්මං කයිරති” ති යොජෙතබ්බං, කම්මවසෙන පන අයං පාළි “කුටි මෙ කයිරති අදෙසිතචත්ථුකා” ති. තත්ථ ව කත්තුවසෙන වුත්තං කත්තුවදං යිරපච්චයෙන සිද්ධං. කම්මවසෙන පන වුත්තං කම්මපදං ඉකාරාගමස්ස ආදිඅත්තභූතානං රයකාරානං විපරියායෙනාති දට්ඨබ්බං. “කාරොති, කාරයති, කාරාපෙති, කාරාපයති” ති වත්තාරි කාරිතරූපානි, යානි “හෙතුකත්තරූපානි” ති වුවිච්ඡි තද්දීපකත්තා.

ඉදානි පන පදමාලා වත්තබ්බා, තත්‍ර පඨමං “කුබ්බති”ති පදස්සෙව පදමාලං යොජෙස්සාම සබ්බාසු විහත්තිසු එකාකාරෙන යොජෙතබ්බත්තා. “කරොති”ති ඔකාරානන්තරත්‍යන්තපදස්ස පන “කාරොති”ති එකාරානන්තරත්‍යන්තපදස්ස ව පදමාලං යථාසම්භවං පච්ඡා යොජෙස්සාම එකාකාරෙන අයොජෙතබ්බත්තා.

තත්‍ර කුබ්බති, කුබ්බන්ති. කුබ්බසි, කුබ්බථ. කුබ්බාමි, කුබ්බාම. කුබ්බතෙ, කුබ්බන්තෙ. කුබ්බසෙ, කුබ්බවිහෙ. කුබ්බෙ, කුබ්බම්හෙ. වත්තමානාවසෙන චුත්තරුපානි.

පඤ්චමියාදීනං වසෙන පන කුබ්බතු, කුබ්බන්තු. කුබ්බෙයා, කුබ්බෙයාසුං. සෙසං “භවති, භවන්ති”ති චුත්තනායානුසාරෙන සබ්බන්ථ විත්ථාරෙතබ්බං.

“කරියති”තිආදීනිපි අ කාරානන්තරත්‍යන්තපදානි එවමෙව යොජෙතබ්බානි. එත්ථ ව “කුබ්බති, කුබ්බන්ති. කුබ්බසි”තිආදීනා චුත්තා අයං පදමාලා පාළිනායදස්සනතො එදිසි චුත්තා. සද්දස්සන්ථවිදු පන සාසනිකා සද්දස්සන්ථෙයෙව ආදරං කත්වා “කුබ්බති, කුබ්බසි”ති එවංපකාරානි රුපානි පාළියං නත්ථිති මඤ්ඤන්තා න ඉච්ඡන්ති. තෙහි සද්දස්සන්ථෙව ය පාළියමිපි “අසන්තො නානුකුබ්බන්ති”තිආදීසු ඔකාරපච්චයස්සාදෙසභුතො උකාරො සරෙයෙව පරෙ වකාරං පජ්ජොතිති මඤ්ඤමානා “කුබ්බන්ති, කුබ්බන්තෙ”තිආදීනියෙව රුපානි ඉච්ඡන්ති, පරසරස්සාභාවතො “කුබ්බති, කුබ්බසි”තිආදීනි පාළියං නත්ථිති න ඉච්ඡන්ති. මයං පන පාළිනායදස්සනතො තානි රුපානි ඉච්ඡාම. අත්‍ර සොතාරානං කඨඨාවිනොදනත්ථං කිඤ්චි පාළිනායං වදාම – “සීලවන්තො න කුබ්බන්ති, බාලො සීලානි කුබ්බති”ති ව, “කස්මා භවං විජනමරඤ්ඤනිස්සිතො, තපො ඉධ කුබ්බති”ති ව, “ඵරුසාහි වාචාහි පනුබ්බමානො”ති ව. ඊදිසෙසු පන යානෙසු අකාරාගමො කාතබ්බො . අවින්තෙයොහි පාළිනායො, යෙභුයොන සද්දස්සන්ථනායවිදුරො ව. තථා හි යථා “අග්ගිනිං සම්පජ්ජලිතං පටිසන්ති”ති පාළිගතිදස්සනතො “අග්ගිනි, අග්ගිනි, අග්ගිනියො. අග්ගිනිං, අග්ගිනි, අග්ගිනියො. අග්ගිනිනා”ති පදමාලා කාතබ්බා හොති, එවමෙව “බාලො සීලානි කුබ්බති”ති පාළිගතිදස්සනතො “කුබ්බති, කුබ්බන්ති. කුබ්බසි”ති පදමාලාපි යොජෙතබ්බාව.

යථා ව “බහුම්පෙනං අසබ්භි ජාතවෙදා”ති පාළිගතිදස්සනතො “සන්තො සබ්භිහි සද්ධිං සතං ධම්මො න ජරං උපෙනිති පවෙදයන්ති”ති අට්ඨකථාගතිදස්සනතො ව “සබ්භි, සබ්භි, සබ්භයො. සබ්භිං, සබ්භි, සබ්භයො. සබ්භිනා”ති පදමාලා යොජෙතබ්බා හොති, එවමෙව “බාලො සීලානි කුබ්බති”ති පාළිගතිදස්සනතො “කුබ්බති, කුබ්බන්ති. කුබ්බසි”ති පදමාලාපි යොජෙතබ්බාව. තථා “කුබ්බති, කුබ්බන්ති. කුබ්බසි”තිආදි සබ්බං සබ්බන්ථ යොජෙතබ්බං.

ඉදානි යථාපටිඤ්ඤාතා පදමාලා අනුප්පන්නා. කරොති, කරොන්ති. කරොසි, කරොථ. කරොමි, කුම්මි, කරොම, කුම්ම. කරුතෙ, කුබ්බන්තෙ. කරුසෙ, කරුවිහෙ. කරෙ, කරුම්හෙ. වත්තමානාවසෙන චුත්තරුපානි.

කරොතු, කරුතු, කරොන්තු. කරොහි, කරොථ. කරොමි, කුම්මි, කරොම, කුම්ම. කරුතං, කුබ්බන්තං. කරස්සු, කරුස්සු, කරුවිහො. කරෙ, කුබ්බාමසෙ. පඤ්චමීවසෙන චුත්තරුපානි.

එත්ථ පන කොට්ඨි වදෙයා –

“න නො විවාහො නාගෙහි, කතපුබ්බො කුදාවනං;
තං විවාහං අසංයුත්තං, කථං අමිහෙ කරොමසෙ”ති

පාළිදස්සනතො “කරොමසෙ”ති පදං කස්මා ඉධ න චුත්තං, නනු කරධාතුතො පරං ඔකාරං පටිච්ච ආමසෙවචනස්සාවයවභුතො ආකාරො ලොපං පජ්ජොතිති? තන්ත, “කරොමසෙ”ති එත්ථ “ආමසෙ”ති වචනස්ස අභාවතො මවචනස්ස සබ්භාවතො. එත්ථ හි සෙකාරො ආගමො, තස්මා “කරොමා”ති වත්තමානාවචනවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො, න පන පඤ්චමීවචනවසෙන. එවංභුතො ව සෙකාරො කත්ථවි නාමිකපදතො පරො හොති “යෙ කෙට්ඨි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ. යං බලං අනුචම්භසෙ”තිආදීසු. කත්ථවි පනාඛ්‍යාතිකපදතො සාදෙසනිරාදෙසවසෙන –

“අකරම්භස තෙ කිච්චං; ඔක්කන්තාමසි භුතානි;
සුතං නෙතං අභිණ්භසො, තස්මා එවං වදෙමසෙ”ති

ආදීසු.

කරෙයා, කරෙයාසුං. කරෙයාසි, කරෙයාථ. කරෙයාමි, කරෙයාම. කුබ්බෙථ, කුබ්බෙරං. කුබ්බෙථො, කුබ්බෙයාවිහො. කරෙයාං, කරෙ, කරෙයාමිහෙ. සත්තමීවසෙන චුත්තරුපානි.

කර, කරු. කරෙ, කරිත්ථ. කරං, කරිම්භ. කරිත්ථ, කරිරෙ. කරිත්ථො, කරිවිහො. කරිං, කරිම්භෙ. පරොක්ඛාවසෙන චුත්තරුපානි.

එත්ථ කරාති පුරිසො කම්මං කරිති පයමපුරිසයොජනාය යොජෙනබ්බං. “ආගං කර මහාරාජ, අකරං කම්මදුක්කට”න්ති එත්ථාපි “මහාරාජ භවං ආගං කරි”ති පයමපුරිසයොජනාය යොජෙනබ්බං. එවඤ්ඤි සති අයං පයොගො “මඤ්ඤෙ භවං පත්ථයති, රඤ්ඤො හරියං පතිබ්බත”න්තිආදයො විය පයමපුරිසප්පයොගො භවති.

ජාතකට්ඨකථායං පන මජ්ඣිමපුරිසප්පයොගො චුත්තො “ආගං කරාති මහාරාජ ත්වං මහාපරාධං මහාපාපං කරි. දුක්කටන්ති යං කතං දුක්කටං හොති,තං ලාමකං කම්මං අකර”න්ති, තස්මා ජාතකට්ඨකථාවසෙනාපි කදාවි කරඉති ව කරිති ව අකරන්ති ව මජ්ඣිමපුරිසප්පයොගො භවතිති දට්ඨබ්බං. යෙභුයාවසෙන පන “පුරිසො කම්මං කර, පුරිසො කම්මං කරි, අභං කම්මං අකර”න්ති පයමුත්තමපුරිසප්පයොගො දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව කරඉති යථාචුත්තවිභත්තිවසෙන, කරිති අජ්ජතනිවසෙන, අකරන්ති භියාත්තනිවසෙන චුත්තං. තත්ථ “කරිත්ථො”ති පදං “අඤ්ඤං භත්තාරං පරියෙස, මා කිසිත්ථො මයා විනා”ති එත්ථ “කිසිත්ථො”ති පදෙන සමං පරොක්ඛායත්තනොපදමජ්ඣිමපුරිසෙකවචනවසෙන, එදිසො පන නයො අඤ්ඤත්වාපි යථාසම්භවං යොජෙනබ්බං.

අකා, අකරා, අකර ඉති රස්සපාඨොපි. අකරු. එත්ථ “සබ්බාරිච්ඡයං අකා”ති පදං නිදස්සනං. අකරාති පුරිසො කම්මං අකාසිති අතීතක්‍රියාවාවකො පයමපුරිසප්පයොගො දට්ඨබ්බං. තථා හි “රජ්ජස්ස කිර සො හිතො, අකරා ආලයෙ බහු”ති පාළි දිස්සති. “මා මෙතං අකරා කම්මං, මා මෙ උදකමාහරි”ති එත්ථ පන සන්තෙපි අතීතවාචකපට්ඨමපුරිසප්පයොගභාවෙ මාසද්දයොගතො භියාත්තනජ්ජතනිවිභත්තියො පඤ්චමිච්ඡත්තිඅත්ථෙ අනුත්තකාලිකා හුත්වා “ත්වං මා කරොසි, මා ආහරසි”ති මජ්ඣිමපුරිසප්පයොගාරහා භවන්ති.

කිඤ්ච භියො “ජරාධම්මං මා ජීරිති අලබ්භතෙයාං යාන”න්තිආදීසුපි සන්තෙපි අතීතවාචකපට්ඨමපුරිසප්පයොගභාවෙ මාසද්දයොගතො අජ්ජතනිවිභත්තිපඤ්චමිච්ඡත්තිඅත්ථෙ අනුත්තකාලිකා හුත්වා “මා ජීරතු”තිආදිනා පයමපුරිසප්පයොගාරහා භවන්ති. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “ජරාධම්මං මා ජීරිති යං මය්භං ජරාසභාවං, තං මා ජීරතු. එස නයො සෙසෙසුපි”ති. යං පනම්භෙහි “අකර ඉති රස්සපාඨොපි”ති චුත්තං, තස්ස “අතිකර”මකරා වරිය, මය්භම්පෙන න රුවිච්ඡි”ති ඉමාය පාළියා වසෙන අත්ථිකා වෙදිතබ්බං. තස්සායමත්ථො “ආවරිය භවං අතික්කන්තකරණං අකරා”ති පයමපුරිසවසෙන ගහෙතබ්බං. අපිච “භව”න්ති වත්තබ්බෙ අත්ථෙ “ත්ව”න්ති වචනං වත්තබ්බමෙවාති අධිප්පායවසෙන “ආවරිය ත්වං අතික්කන්තකරණං කරොසි”ති යොජනාපි කාතබ්බාව.

අකරො, අකත්ථ, අකරොථ. අකරං, අකං, අකරම්භ, අකම්භ. එත්ථ “සංවඩ්ඨසිත්වා පුළිනං, අකං පුළිනවෙතිය”න්ති පාළි නිදස්සනං. අකත්ථ, අකත්ථුං. අකුරුසෙ, අකරවිභං. අකරිං, අකරං, අකරම්භසෙ. භියාත්තනිවසෙන චුත්තරුපාති.

එත්ථ ව පඤ්චවිධො සෙකාරො ආහරිත්වා දස්සෙතබ්බං. තථා හි පඤ්චවිධො සෙකාරො පදාවයව අපදාවයවඅනෙකන්තපදාවයව සොසද්දත්ථ ආදෙසවසෙන. තත්ථ පදාවයවො සෙකාරො “ත්වං කම්මං කුරුසෙ, ත්වං අත්ථකුසලො අභවසෙ”තිආදීසු දට්ඨබ්බං. අපදාවයවො පන “තස්මා එවං වදෙමසෙ. මූලා අකුසලා සමුහතාසෙ”තිආදීසු දට්ඨබ්බං. අනෙකන්තපදාවයවො “අරොගා ව භවාමසෙ. මණිං තාත ගණ්භාමසෙ”ආදීසු දට්ඨබ්බං. එත්ථ හි සෙකාරො යදි පඤ්චමිච්ඡත්තියං ආමසෙවචනස්සාවයවො, තදා පඤ්චමිච්ඡත්තියුත්තානං පත්ථනාසිසනත්ථානං “භවාමසෙ, ගණ්භාමසෙ”ති පදානං අවයවො හොති. යදි පන ආගමො, පඤ්චමිච්ඡත්තියුත්තානං පත්ථනාසිසනත්ථානං “භවාම, ගණ්භාමා”ති පදානං අවයවො න හොති, එවං “භවාමසෙ”තිආදීසු සෙකාරස්ස අනෙකන්තපදාවයවත්තං වෙදිතබ්බං. සොසද්දත්ථො “එසෙසෙ එකෙ එකටියො”ති එත්ථ දට්ඨබ්බං. එසෙසෙති ඉමස්ස හි “එසොසො එකො එකටියො”ති අත්ථො. ආදෙසො “අකරම්භස තෙ කිච්ච”න්ති එත්ථ, “ඔක්කන්තාමසි භුතාති”ති වෙත්ථ දට්ඨබ්බං එකාරස්ස අකාරිකාරාදෙසකරණවසෙන. තත්ථ “අකරම්භස තෙ කිච්ච”න්ති ඉමස්ස “අකරම්භසෙ තෙ කිච්ච”න්ති අත්ථො. “අකරම්භසෙ”ති වෙත්ථ සවෙ සෙකාරො ආගමො, තදා “කරම්භා”ති පදං භියාත්තනිපරස්සපදෙ උත්තමපුරිසබහුවචනත්තං. සවෙ පන මිභසෙවචනස්සාවයවො, තදා “අකරම්භසෙ”ති පදං භියාත්තනිඅත්තනොපදෙ උත්තමපුරිසබහුවචනත්තං. එවං පඤ්චවිධො සෙකාරො භවතිති අවගන්තබ්බං.

අකරි, කරි, අකාසි, අකරුං, අකරිංසු, අකංසු, අකංසුං. අකරො, අකරිත්ථ, අකාසිත්ථ.

එත්ථ ව අකරොති ත්වං අකරොති යොජෙනබ්බං. “අකරො” ඉති හි පදං “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්කා”ති එත්ථ මජ්ඣිමපුරිසෙකවචනත්ථං “අදො”ති පදමිච්ච දට්ඨබ්බං පාළියං අවිජ්ජමානත්තෙපි නයවසෙන ගහෙතබ්බත්තා. ගරු පන “අකරො”ති චුත්තට්ඨානෙ “අකාසි”ති මජ්ඣිමපුරිසවචනං ඉච්ඡන්ති. තාදිසඤ්ඤි පදං යෙභුයොන පයමපුරිසවචනමෙව හොති. තථා හි “අදාසි මෙ, අකාසි මෙ”ති පයමපුරිසපාළියො බහු සන්දිස්සන්ති. “මාකාසි මුබ්බා පාපං, මා බො සුකරමුබ්බො අහු”තිආදීසු පන මාසද්දයොගතො “ත්වං පාපං මා අකාසි, මා සුකරමුබ්බො අහොසි”ති පදයොජනා කාතබ්බා හොතිති දට්ඨබ්බං.

අකිරි , කරිං, අකාසිං, අකරිමහ, කරිමහ, අකාසිමහ. අකරා, අකරු. අකරුසෙ, අකරිවහං. අකරං, අකරිමහෙ. අජ්ජනනිවසෙන වුත්තරුපානි.

කරිස්සති, කරිස්සන්ති. කරිස්සසි, කරිස්සපං. කරිස්සාමි, කරිස්සාම. කරිස්සතෙ, කරිස්සන්තෙ. කරිස්සසෙ, කරිස්සවහෙ. කරිස්සං, කස්සං ඉච්චපි. තථා හි පාළි දිස්සති “කස්සං පුරිසකාරිය”න්ති. කරිස්සමහෙ. තථා කාහනි, කාහන්ති. කාහසි, කාහපං. කාහාමි, කාහාම. කාහිති, කාහින්ති. කාහිසි ඉච්චෙවමාදිනා යථාසම්භවං යොජෙනබ්බං. භවිස්සන්තිවසෙන වුත්තරුපානි.

අකරිස්සා, අකරිස්ස, අකරිස්සංසුති සෙසං සබ්බං යොජෙනබ්බං. කාලාතිපත්තිවසෙන වුත්තරුපානි.

කයිරති, කයිරන්ති. කයිරසි, කයිරාපං. කයිරාමි, කයිරාම. කයිරතෙ. සෙසං යොජෙනබ්බං. චත්තමානාවසෙන වුත්තරුපානි.

කයිරතු, කයිරන්තු. සෙසං යොජෙනබ්බං. පඤ්චමීවසෙන වුත්තරුපානි.

කයිරා, කුයිරා. කයිරුං. අත්‍රායං පාළි “කුමභිමිහිප’ඤ්ජලිං කුයිරා, වාතඤ්චාපි පදක්ඛණ”න්ති. තත්ථ කුමභිමිහිපි අඤ්ජලිත්ති ඡෙදො. කයිරාසි, කයිරාපං. කයිරාමි, කයිරාම. කයිරොපං, කයිරෙරං. කයිරෙරො, කයිරාවහො. කයිරං, කයිරාමිහෙ. සත්තමීවසෙන වුත්තරුපානි.

තත්ථ කයිරාති ඉදං “පුඤ්ඤඤ්චෙ පුරිසො කයිරා”ති දස්සනතො පඨමපුරිසවසෙන යොජෙනබ්බං, “අධම්මං සාරථී කයිරා”ති එත්ථාපි “සාරථී භවං අධම්මං කරෙය්‍යා”ති පඨමපුරිසවසෙන යොජෙනබ්බං, න මජ්ඣිමපුරිසවසෙන. අප්ච “කයිරාසි”ති චත්තබ්බෙ සිකාරලොපං කත්ථා “කයිරා”ති මජ්ඣිමපුරිසවචනං වුත්තන්ති ගහෙනබ්බං.

එත්ථ පන සියා – යථා “පුත්තං ලභෙට්ඨ වරද”න්ති පාළියං “ලභෙට්ඨා”ති ඉමස්ස පදස්ස “සබ්භිරොව සමාසෙට්ඨ, සබ්භි කුබ්බෙට්ඨ සත්ථව”න්තිආදියු “සමාසෙට්ඨ”තිආදිනං විය පඨමපුරිසවසෙන අත්ථං අග්ගහෙත්ථා පුරිසවිපල්ලාසං කත්ථා “ලභෙය්‍යා”න්ති උත්තමපුරිසවසෙනත්ථො අවධිකථාවරියෙහි ගතිතො, තථා කුමභෙහිපි “අධම්මං සාරථී කයිරා”ති එත්ථ “කයිරා”ති පදස්ස පුරිසවිපල්ලාසං කත්ථා “කරෙය්‍යාසි”ති මජ්ඣිමපුරිසවසෙනත්ථො චත්තබ්බො, අවධිකථාවරියෙහිපි “කරෙය්‍යාසි”ති තදත්ථො වුත්තොති? සච්චං, එවං සන්තෙපි අවධිකථාවරියෙහි වොහාරත්ථෙසු පරමකොසල්ලසමන්තාගතත්තා “ත්ථ”න්ති චත්තබ්බෙ අත්ථෙ භවංසද්දො පචත්තති, “භව”න්ති චත්තබ්බෙ අත්ථෙ ත්ථංසද්දො පචත්තති චිත්තෙත්ථා අධිප්පායත්ථවසෙන “කරෙය්‍යාසි”ති අත්ථො වුත්තො, න පුරිසවිපල්ලාසවසෙන. තථා හි “පුත්තං ලභෙට්ඨ වරද”න්ති ඉමස්ස අවධිකථායං “ලභෙට්ඨා”ති උල්ලිඛිත්ථා “ලභෙය්‍යා”න්ති පුරිසවිපල්ලාසවසෙන විවරණං කතං. “අධම්මං සාරථී කයිරා”ති ඉමස්ස පන අවධිකථායං “කයිරා”ති උල්ලිඛිත්ථා “කරෙය්‍යාසි”ති විවරණං කතං, තස්මා “අධම්මං සාරථී කයිරා”ති එත්ථ පුරිසවිපල්ලාසො න චිත්තෙත්තබ්බො. අප්ච වා යථා “පුත්තං ලභෙට්ඨ වරද”න්ති එත්ථ ව “කායෙ රජො න ලිම්පෙට්ඨා”තිආදියු එට්ඨවනං ගතිනං, එවං එට්ඨවනං අග්ගහෙත්ථා “ලභෙ අථා”ති පදවිඡෙදො කරණියො. එවඤ්ඤි සති පුරිසවිපල්ලාසෙන කිච්චං නත්ථි. තත්ථ ලභෙහි සත්තමියා උත්තමපුරිසවචනං “වජ්ඣකඤ්චාපි පමොවයො”ති පදමිව. අථාති අධිකාරන්තරෙ නිපාතො පදපුරුණො වා. එත්ථ ව අධිකාරන්තරවසෙන අපරමපි වරං පුත්තං ලභෙය්‍යන්ති අත්ථො. යස්මා පනෙත්ථ ද්විත්තමත්ථානං උජ්ජන්ති දිස්සති, යස්මා වෙනෙසු ද්විසු දුජ්ජානො භගවතො අධිප්පායො, තස්මා ද්වෙපි අත්ථා ගහෙනබ්බාව.

එත්ථ පන කිඤ්චාපි ලිඛිතවිපල්ලාසො විභත්තිවිපල්ලාසො වචනවිපල්ලාසො කාලවිපල්ලාසො පුරිසවිපල්ලාසො අක්ඛරවිපල්ලාසොති ඡබ්බිකො විපල්ලාසො ආභරිත්ථා දස්සෙනබ්බො, තථාපි සො උපරි ආවිභවිස්සන්ති න දස්සිතො. තත්‍ර කයිරාථාති පදං සත්තමියා පරස්සපදවසෙන අත්තනොපදවසෙන ව ද්විධා හිජ්ජති, තථා මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනවසෙන පඨමපුරිසෙකවචනවසෙන ව. තථා හි “යථා පුඤ්ඤාති කයිරාපං, දදන්තා අපරාපර”න්ති එත්ථ “කයිරාථා”ති ඉදං සත්තමියා පරස්සපදවසෙන මජ්ඣිමපුරිසබ්බවචනවසෙන ව වුත්තං. යථානුරූපං පුඤ්ඤාති කරෙය්‍යාපයොති හි අත්ථො. “කයිරාපං ධිරො පුඤ්ඤාති”ති එත්ථ පන “කයිරාථා”ති ඉදං සත්තමියා අත්තනොපදවසෙන පඨමපුරිසෙකවචනවසෙන ව වුත්තං. කරෙය්‍යාති හි අත්ථො. ඉධ පරොක්ඛාදිවසෙන යිරපච්චයසහිතාති රුපාති යෙභුයොන සාසනෙ අජ්ජසිද්ධාන්ති න දස්සිතාති.

අත්තනො එලං කරොතිති කාරණං. කරොතිති කත්තා, එවං කාරකො කාරකං වා. එත්ථ හි කාරකසද්දො යත්ථ කත්තුකාරකමිමකාරකාදිවාචකො, තත්ථ පුල්ලිඛිගොපි හොති, යෙභුයොන නපුංසකලිඛිගොපි. යත්ථ පන රජතකාරකමිමකාරලොභකාරාදිවාචකො, තත්ථ පුල්ලිඛිගො එව. කාරාපෙතිති කාරාපකො. කරං, කුබ්බං, කුබ්බං, කරොන්තො, කුබ්බන්තො, කුබ්බානො, කුරුමානො, පක්‍කුංඛිමානො . කාරිකා, කාරාපිකා. කරොන්ති, කුබ්බන්ති. කාරකං කුලං. කාරාපකං, කරොන්තං, කුබ්බන්තං, කුරුමානං. සඬ්ඛාරො, පරික්ඛාරො, පරික්ඛනො, පුරක්ඛනො, කරණං, ක්‍රියා. අක්ඛරචිත්තකා පන “ක්‍රියා” ඉච්චපි පදමිච්ඡන්ති. එත්ථ ක්‍රියාසද්දො කිඤ්චාපි “අඵලා හොති අක්‍රුබ්බතො”තිආදියු කකාරරකාරසංයොගවන්තාති පදාති දිස්සන්ති, තථාපි ක්ලෙසසද්දො විය පාළියං න දිස්සති,

අදිස්සමානොපි සො අට්ඨකථාවරියාදීහි ගරුහි ගහිතත්තා ගහෙනබ්බොව. තථා හි
“ක්‍රියාක්‍රියාපත්තිවිභාගදෙසකො” තිආදිකා සද්දරවනා දිස්සති.

කාතුං, කත්තුං. කාතවෙ, කාරෙතුං. කත්වා, කත්වාන, කාතුන, කරිත්වා, කරිත්වාන, කච්ච, අධිකච්ච, කරිය,
කරියාන, පුරක්ඛිත්වා, කාරෙත්වා. අඤ්ඤානිපි තුමන්තාදීනි යොජෙනබ්බානි.

තත්‍ර කච්චාති කත්වා. අධිකච්චාති අධිකං කත්වා. අක්ඛරචින්තකා පන සද්දසත්ථනයං නිස්සාය “අධිකච්ච” ඉති
රූපං ඉච්ඡන්ති, මයං පනෙතාදිසං රූපං පාළියා අනුකූලං න භොතීති න ඉච්ඡාම. තථා හි ථෙරිකාගාථායං ගොතමියා
පරිනිබ්බානවචනෙ “පදක්ඛිණං කච්ච නිපච්ච පාදෙ”ති පාළි දිස්සති. තත්ථ හි පදක්ඛිණං කත්වාති අත්ථො. කච්චාති
පදස්ස දස්සනෙන අධිකච්චාති පදමපි දිට්ඨමෙව භොති, එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි යථාරහං වෙදිතබ්බො.

ඉදානි කරොතිස්ස ධාතුස්ස අප්පමත්තකං අත්ථානිසයයොගං කථයාම – තණ්හඬිකරො. කාරණා. ඵරුසාහි වාචාහි
පක්‍රබ්බමානො. සන්තෙ න කුරුතෙ පියන්ති.

තත්‍ර තණ්හඬිකරොති වෙනෙය්‍යානං තණ්හං ලොභං කරොති හිංසතීති තණ්හඬිකරො. අථ වා
රූපකායධම්මකායසම්පත්තියා අත්තති සකලලොකස්ස තණ්හං සිනෙහං කරොති ජනෙතීති තණ්හඬිකරො. කාරණානි
හිංසනා. පක්‍රබ්බමානොති හිංසමානො. සන්තෙ න කුරුතෙ පියන්ති සප්පුරිසෙ අත්තනො පියෙ ඉට්ඨෙ කන්තෙ
මනාපෙ න කරොතිති අත්ථො. අථ වා පියං පියායමානො තුස්සමානො මොදමානො සන්තෙ න කුරුතෙ න සෙවතීති
අත්ථො. යථා “රාජානං සෙවති”ති එතස්මිං අත්ථෙ රාජානං පියං කුරුතෙති සද්දසත්ථවිදු මන්තෙත්ති, දුල්ලභායං නීති
සාධුකං මනසි කාතබ්බා.

එත්ථ ව පරික්ඛාරසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො නියතෙ, “පරික්ඛාරොති සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහි සුපරික්ඛිත්තං
භොති”තිආදීසු පරිවාරො වුවචති. “රථො සෙතපරික්ඛාරො, ඤානක්ඛො වක්කචීරියො”තිආදීසු අලඬිකාරො. “යෙ
විමෙ පබ්බජිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරා සමුදානෙනබ්බා”තිආදීසු සම්භාරො. එත්ථෙතඤ්ඤි වුවචති –

සාසනඤ්ඤාහි විඤ්ඤාහි, පරික්ඛාරොති සාසනෙ;
පරිවාරො අලඬිකාරො, සම්භාරො ව පවුච්චති.

ජාගර නිද්දක්ඛයෙ. ජාගරොති. ජාගරං. දිසා ජාගරතො රත්ති.

තනාදී එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්හවිහො අත්ථයුත්තිතොති.

තනාදිගණොයං.

රුධාදිජක්කං විවිධත්ථසාරං,
මතිඬිකරං විඤ්ඤාජනාධිරාමං;
උළාරජන්දෙහි සුසෙවනියං,
සුවණ්ණභංසෙහි සුවිංච යානං.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යජ්ජගතීසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිජ්ජකරණෙ රුධාදිජක්කං

නාම

සත්තරසමො පරිච්ඡෙදො.

18. චුරාදිගණපරිදීපන

ඉතො පරං පවක්ඛාමී, පචුරත්ථනිතක්කරං;
චුරාදිගණනාමං, නාමතො අට්ඨමං ගණං.

චුර ථෙය්‍යො. ථෙන්නං ථෙය්‍යං, චොරිකානි චුත්තං හොති. තස්මිං ථෙය්‍යො චුරධිතු වත්තති. චොරෙති, චොරයති, චොරො, චොරී, චොරිකා, චොරෙතු, චොරයිතුං, චොරෙත්වා, චොරයිත්වා. කත්තුත්ථෙසු ණණයනා චුරාදිගණලක්ඛණං. කාරිතෙ – චොරාපෙති, චොරාපයති, චොරාපෙතුං, චොරාපයිතුං, චොරාපෙත්වා, චොරාපයිත්වා. කම්මෙධනං චොරෙහි චොරියති, චොරිතං ධනං. එස නයො සබ්බත්ථං.

කකාරත්තධාතු

ලොක දස්සනෙ. ලොකෙති, ලොකයති, ඔලොකෙති, ඔලොකයති, උල්ලොකෙති, උල්ලොකයති, අපලොකෙති, අපලොකයති, ආලොකෙති, ආලොකයති, විලොකෙති, විලොකයති. ලොකො, ආලොකො, ලොකනං, ඔලොකනං, උල්ලොකනං, ආලොකනං, විලොකනං, අපලොකනං, අවලොකනං. ඔලොකෙතුං, ඔලොකයිතුං, ඔලොකෙත්වා, ඔලොකයිත්වා. කාරිතෙ පන “ඔලොකාපෙති, ඔලොකාපයති, ඔලොකාපෙතුං, ඔලොකාපයිතුං, ඔලොකාපෙත්වා, ඔලොකාපයිත්වා” ඉච්චෙවමාදිති යොජෙතඛිබ්බාති. එස නයො සබ්බත්ථං.

තත්ථ ලොකොති තයො ලොකා සඬ්ඛාරලොකො සත්තලොකො ඔකාසලොකොති. තත්ථ “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති ආගතට්ඨානෙ සඬ්ඛාරලොකො වෙදිතඛිබ්බො. “සස්සනො ලොකො”ති වා ‘අසස්සනො ලොකො’ති වා”ති ආගතට්ඨානෙ සත්තලොකො.

“යාවතා චන්දිමසුරියා පරිහරන්ති,
දිසා හන්ති විරොචමානා;
තාව සහස්සධා ලොකො,
එත්ථ තෙ වත්තතෙ වසො”ති

ආගතට්ඨානෙ ඔකාසලොකො.

අථ වා ලොකොති තිවිධො ලොකො කිලෙසලොකො භවලොකො ඉන්ද්‍රියලොකොති. තත්ථ රාගාදිකිලෙසබහුලතාය කාමාවචරසත්තා කිලෙසලොකො. ඤානාභිඤ්ඤාපරිබුද්ධියා රූපාවචරසත්තා භවලොකො. ආනෙඤ්ජසමාධිබහුලතාය විසදින්ද්‍රියත්තා අරූපාවචරසත්තා ඉන්ද්‍රියලොකො. අථ වා කිලිස්සනං කිලෙසො, විපාකදුක්ඛන්ති අත්ථො. තස්මා දුක්ඛබහුලතාය අපායෙසු සත්තා කිලෙසලොකො. තදඤ්ඤෙ සත්තා සම්පත්තිභවභාවතො භවලොකො. තත්ථ යෙ විමුක්තිපරිපාචකෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතා සත්තා, සො ඉන්ද්‍රියලොකොති වෙදිතඛිබ්බං.

ජාතකට්ඨකථායං පන –

“සඬ්ඛාරලොකො සත්තලොකො ඔකාසලොකො ඛන්ධලොකො ආයතනලොකො ධාතුලොකොති අනෙකවිධො ලොකො. එත්ථ ‘එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා...පෙ.... අට්ඨාරස ලොකා අට්ඨාරස ධාතුයො’ති එත්ථ සඬ්ඛාරලොකො චුත්තො. ඛන්ධලොකාදයො තදන්තොගධායෙව. ‘අයං ලොකො පරො ලොකො බ්‍රහ්මලොකො සදෙවකො’තිආදීසු පන සත්තලොකො චුත්තො. ‘යාවතා චන්දිමසුරියා පරිහරන්ති, දිසා හන්ති විරොචමානා. තාව සහස්සධා ලොකො, එත්ථ තෙවත්තතෙ වසො’ති එත්ථ ඔකාසලොකො චුත්තො”ති චුත්තං.

අත්ථතො පන ඉන්ද්‍රියබද්ධානං ඛන්ධානං සමූහො සත්තානො ව සත්තලොකො, රූපාදීසු සත්තවිසත්තතාය සත්තො, ලොකියති එත්ථ කුසලාකුසලං තඛිබ්පාකො වාති. අනින්ද්‍රියබද්ධානං රූපානං සමූහො සත්තානො ව ඔකාසලොකො, ලොකියන්ති එත්ථ තසා ථාවරා ව, තෙසඤ්ච ඔකාසභූතොති, තදාධාරණතාය හෙස “භාජනලොකො”තිපි චුච්චති. දුච්චොපි වෙස රූපාදිධම්මෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තත්තා උපාදාපඤ්ඤත්තිභූතො අපරමත්ථසභාවො සප්පච්චයෙ පන රූපාරූපධම්මෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තත්තා තදුභයස්සාපි උපාදානානං වසෙන පරියායතො පච්චයායත්තචුත්තිතා උපවර්තඛිබ්බා, තදුභයෙ ඛන්ධා සඬ්ඛාරලොකො, පච්චයෙහි සඬ්ඛරියන්ති, ලුප්ඡන්ති පලුප්ඡන්ති වාති එත්ථ පච්චයායත්තචුත්තිතාය මග්ගථලධම්මානම්පි සතිපි ලුප්ඡනපලුප්ඡනත්තෙ තෙභූමිකධම්මානංයෙව “ලොකො”ති අධිප්පෙතත්තා නත්ථී ලොකතාපජ්ජනං. තථා හි තෙ “ලොකුත්තරා”ති චුත්තා.

ආලෝකොති රස්මි, ආලෝකෙන්ති එතෙන භූසො පස්සන්ති ජනා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං වාති ආලෝකො.
ඔලෝකනන්ති භෙට්ඨා පෙක්ඛනං. විලෝකනන්ති උද්ධං පෙක්ඛනං. ආලෝකනන්ති පුරතො පෙක්ඛනං.
විලෝකනන්ති ද්විසු පස්සෙසු පෙක්ඛනං, විවිධා වා පෙක්ඛනං. අපලෝකනන්ති “සඬ්ඝං අපලෝකෙන්වා”ති ආදීසු විය
ජානාපනං. අවලෝකනන්ති “නාගාවලෝකිතං අවලෝකෙන්වා”ති ආදීසු විය පුරිමකායං පරිවත්තෙන්වා පෙක්ඛනං.
“ආලෝකිතෙ විලෝකිතෙ සම්පජානකාරී භොති”ති එත්ථාපි භාවවසෙන ආලෝකනං ආලෝකිතං විලෝකනං
විලෝකිතන්ති අත්ථො ගහෙතඛිබ්බො.

ථක පටිසානෙ. ථකෙති, ථකයති ද්වාරං පුරිසො.

තක්ක විතක්කෙ. තක්කෙති, විතක්කෙති, විතක්කයති. තක්කො, විතක්කො, විතක්කිතා.

තත්ථ තක්කනං තක්කො, උභනන්ති චුත්තං භොති, එවං විතක්කො. අථ වා විතක්කෙන්ති එතෙන, සයං වා
විතක්කෙති, විතක්කනමත්තමෙව වා එතන්ති විතක්කො. “තක්කො, විතක්කො, අප්පනා, ඛාප්පනා, වෙනසො
අභිනිරොපනා”ති අභිධම්මෙ පරියායසද්දා චුත්තා. විතක්කෙතිති විතක්කිතා, පුග්ගලො. “අවිතක්කිතා
මච්චුප්පඛිඛන්ති”ති පාළි.

අකි ලක්ඛණෙ. ලක්ඛණං සඤ්ඤාණං, සඤ්ජානනකාරණන්ති චුත්තං භොති. අත්තිදං සල්ලක්ඛිතඛිබ්බං. යෙ ඉමස්මිං
චුරාදිගණෙ අනෙකස්සරා අසංයොගන්තා ඉකාරානුබන්ධවසෙන නිද්දිට්ඨා ධාතවො, තෙ එවංචුත්තෙහි ඉමෙහි තිහි
ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතා ආඛ්‍යාතත්තං නාමිකත්තඤ්ච පාපුණන්තා එකන්තතො නිග්ගහිතාගමෙන
නිප්පන්තරූපායෙව භවන්ති, න කත්ථවිපි විගතනිග්ගහිතාගමරූපානි භවන්ති. අඬකෙති, අඬකයති. අඬකනං, අඬකො .
සමාසෙ පන “සසඬකො, චක්කඬකිතවරණො”ති ආදීනි රූපානි භවන්ති.

සක්ක චක්ක භාසනෙ. සක්කෙති, සක්කයති. චක්කෙති, චක්කයති.

නක්ක චක්ක නාසනෙ. නක්කෙති, නක්කයති. චක්කෙති, චක්කයති.

චක්ක චුක්ක ඛාපනෙ. චක්කෙති, චක්කයති. චුක්කෙති, චුක්කයති. චක්කං. චක්කන්ති කෙනට්ඨෙන චක්කං?
චක්කෙති ඛාපති භිංසතිති අත්ථොන චක්කං. චක්කසද්දො –

සම්පත්තියං ලක්ඛණෙ ව, රථඬගෙ ඉරියාපටේ;
දානෙ රත්තධම්මබුර-චක්කාදීසු පදිස්සති;

“චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ චක්කානි යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සාන”න්ති ආදීසු හි අයං සම්පත්තියං දිස්සති.
“පාදතලෙසු චක්කානි ජාතානි”ති එත්ථ ලක්ඛණෙ. “චක්කංව වහතො පද”න්ති එත්ථ රථඬගෙ. “චතුචක්කං
නවද්වාර”න්ති එත්ථ ඉරියාපටේ. “දද භුඤ්ජ ව මා වප්පමාදො, චක්කං චත්තස්සු පාණින”න්ති එත්ථ දානෙ. “දිඛිං
චක්කරතනං පාතුරහොසි”ති එත්ථ රතනචක්කෙ. “මයා පවත්තිතං චක්ක”න්ති එත්ථ ධම්මචක්කෙ. “ඉච්ඡාහතස්ස
පොසස්ස, චක්කං භමති මත්ථකෙ”ති එත්ථ බුරචක්කෙ. “බුරපරියන්තෙන වෙපි චක්කෙනා”ති එත්ථ පහරණචක්කෙ.
“අසනිවිචක්ක”න්ති එත්ථ අසනිමණ්ඩලෙති.

තකි ඛන්ධනෙ. තඬකෙති, තඬකයති.

අක්ක ථවනෙ. ථවනං ථුති. අක්කෙති, අක්කයති. අක්කො. අක්කොති සුරියො. සො හි මහාජුතිතාය අක්කියති
අභිත්ථවියති තප්පසන්තෙහි ජනෙහීති අක්කො. තථා හි තස්ස “නත්ථි සුරියසමා ආභා. උදෙනයං චක්ඛුමා
එකරාජා”ති ආදීනා අභික්ඛුති දිස්සති.

හික්ක භිංසායං. හික්කෙති, හික්කයති.

නික්ක පරිමාණෙ. නික්කෙති, නික්කයති.

බුක්ක භස්සනෙ. එත්ථ සුනඛස්සනං භස්සනන්ති ගහෙතඛිබ්බං, න වාචාසඬ්ඛාතං භස්සනං. බුක්කෙති, බුක්කයති.
එත්ථ ව “බුක්කයති සා වොරෙ” ඉති ලෝකියප්පයොගො වෙදිතඛිබ්බො. භූවාදිගණෙ පන “බුක්කති සා”ති රූපං භවති.
අඤ්ඤො ඤ “බුක්ක පරිභාසනෙ” ඉති පඨති, එවං පඨන්තෙපි සුනඛස්සනමෙවාධිප්පෙනං.

දක ලක අස්සාදනෙ. දකෙති, දකයති. ලකෙති, ලකයති.

තක්ක ලොක භාසායං. තක්කෙති, තක්කයති. ලොකෙති, ලොකයති.

වික සික ආමසනෙ. විකෙති, විකයති. සිකෙති, සිකයති.

කකාරන්තධාතුරූපානි.

බකාරන්තධාතු

ලක්ඛ දස්සනඛකෙසු. දස්සනං පස්සනං. අඛකො ලඤ්ජනං. ලක්ඛෙති, ලක්ඛයති. සල්ලක්ඛෙති, සල්ලක්ඛයති. ලක්ඛං විජ්ඣති උසුනා, ලක්ඛං කරොති.

ගඬගාය වාලුකා බීයෙ, උදකං බීයෙ මහණ්ණවෙ;
මහියා මත්තිකා බීයෙ, ලක්ඛෙ න මම බුද්ධියා.

කප්පලක්ඛණං. ගොලක්ඛණං. ඉත්ථිලක්ඛණං. ධම්මානං ලක්ඛණං. සල්ලක්ඛනා. උපලක්ඛනා. පච්චුපලක්ඛනා. ලක්ඛධාතුයා යුපච්චයන්තාය සමාදිපුබ්බානං රූපානං නකාරො දන්තපො.

භක්ඛ අදනෙ. භක්ඛෙති, භක්ඛයති. භක්ඛො නො ලද්ධො. භක්ඛයන්ති මීගාධමා. භූවාදිගණෙ පන “භක්ඛති” ති රූපං.

නක්ඛ සම්බන්ධෙ. නක්ඛෙති, නක්ඛයති.

මක්ඛ මක්ඛනෙ. මක්ඛෙති, මක්ඛයති. මක්ඛො, මක්ඛී. තත්ථ මක්ඛොති පරෙහි කතගුණං මක්ඛෙති පිසතිති මක්ඛො, ගුණධංසනා. “මක්ඛං අසහමානො” ති එත්ථ පන අත්තති පරෙහි කතං අවමඤ්ඤනං මක්ඛොති වූච්චති.

යක්ඛ පූජායං. යක්ඛෙති, යක්ඛයති. යක්ඛො. යක්ඛොති මහානුභාවො සත්තො. තථා හි “පුච්ඡාමි තං මහායක්ඛ, සබ්බභූතානම්ස්සරා” ති එත්ථ සක්කො දෙවරාජා “යක්ඛො” ති වුත්තො. අථ වා යක්ඛොති යක්ඛයොනියං නිබ්බන්තසත්තො. සබ්බෙපි වා සත්තා “යක්ඛා” ති වූච්චන්ති. “පරමයක්ඛවිසුද්ධිං පඤ්ඤාපෙන්නී” ති එත්ථ හි යක්ඛසද්දො සත්තෙ වත්තති. තථා හි යක්ඛොපි සත්තොපි දෙවොපි සක්කොපි බිණ්ණසවොපි යක්ඛොයෙව නාම, මහානුභාවතාය යක්ඛියති සරණගතෙහි ජනෙහි නානාපච්චයෙහි නානාබලීහි ව පූජියතිති යක්ඛො.

සත්තෙ දෙවෙ ව සක්කෙ ව, බිණ්ණසවෙ ව රක්ඛසෙ;
පඤ්චස්වෙතෙසු අත්ථෙසු, යක්ඛසද්දො පවත්තති.

ලක්ඛ ආලොචනෙ. ලක්ඛෙති, ලක්ඛයති. ලක්ඛං විජ්ඣති උසුනා.

මොක්ඛ ආසනෙ. මොක්ඛෙති, මොක්ඛයති.

රුක්ඛ ඵාරුස්සෙ. ඵාරුස්සං ඵරුසභාවො. රුක්ඛෙති, රුක්ඛයති. සමාසෙ “රුක්ඛකෙසො, අතිරුක්ඛවචනො” ති රූපානි. එත්ථ ව “සමණො අයං පාපො අතිරුක්ඛවාචො” ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ අතිරුක්ඛවාචොති අතිඵරුසවචනොති අත්ථො.

බකාරන්තධාතුරූපානි.

ගකාරන්තධාතු

ලිඛග විත්තිකරණෙ. විත්තිකරණං විචිත්රභාවකරණං. ලිඛගෙති, ලිඛගයති, ලිඛගං. එත්ථ ලිඛගං නාම දීඝරස්සකිසුල්ලපරිමණ්ඩලාදිහෙදං සණ්ඨානන්ති ගහණෙ අතීථ යුජ්ජති. තඤ්ඤි නානාජපකාරෙහි විචිත්‍රං හොති, ලිඛගීයති විචිත්තං කරියති අවිජ්ජානණ්ණාකම්මෙහි උතුනා වා වුණ්ණාදීහි වා සරිරමිති ලිඛගං, අජ්ඣන්තසත්තානානිණරුක්ඛාදිකුණ්ඩලකරණ්ඩකාදීසු පවත්තසණ්ඨානවසෙනෙතං දට්ඨබ්බං. ලිඛගසද්දො සද්දෙ සද්දස්පවත්තිතිමිත්තෙ ඉත්ථිබ්බාඤ්ජනෙ පුරිසබ්බාඤ්ජනෙ සඤ්ඤාණෙ ආකාරෙ වාති ඉමෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. අයඤ්ඤි “රුක්ඛොති වචනං ලිඛග” න්ති එත්ථ සද්දෙ දිස්සති. “සතලිඛගස්ස අත්ථස්සා” ති එත්ථ සද්දස්පවත්තිතිමිත්තෙ. “තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස හික්ඛුනො ඉත්ථිලිඛගං පාතුහවති” ති එත්ථ ඉත්ථිබ්බාඤ්ජනෙ. “පුරිසලිඛගතිමිත්තකුත්තාකප්පාන” න්ති එත්ථ පුරිසබ්බාඤ්ජනෙ. “තෙන ලිඛගෙන ජානාම, ධූවං බුද්ධො භවිස්සති” ති

එත්ථ සඤ්ඤාණේ . “තෙහි ලිඬගෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි තෙහි ආකාරෙහි ආගන්තුකභාවො ජානිතබ්බො “ආගන්තුකා ඉමෙ”ති එත්ථ ආකාරෙ දිස්සති.

සද්දෙ ව තන්තිමිත්තෙ ව, කාටකොට්ඨකාය ව;
ලක්ඛණේ වෙව ආකාරෙ, ලිඬගසද්දො පවත්නති.

මග අන්වෙසනෙ. මගෙහි, මගයති. මිගො, මගො, මගො, මගයමානො.

එත්ථ ව “යථා බිළාරො මුසිකං මගයමානො”ති පාළි නිදස්සනං. “මිගො”ති ව “මගො”ති ව චතුප්පදො පවුච්චති. එත්ථ මිගොති මගයති ඉතො චිතො ගොචරං අන්වෙසති පරියෙසනීති මිගො. එවං මගො. එත්ථ විසෙසනො හරිණ මිගො මිගො නාම. සාමඤ්ඤතො පන අවසෙසාපි චතුප්පදා “මිගො” ඉච්චෙව වුච්චන්ති. තථා හි සුසිමජාතකෙ “කාළා මිගා සෙතදන්තා තව ඉමෙ, පරොසහස්සං හෙමජාලාභිසඤ්ජන්තා”ති එතස්මිං පාළිප්පදෙසෙ හත්ථිනොපි මගසද්දෙන වුත්තා “කාළමිගා”ති. අථ වා මගියති ජීවිතකප්පනත්ථාය මංසාදිහි අත්ථිකෙහි ලුද්දෙහි අන්වෙසියති පරියෙසියතීති මිගො, අරඤ්ඤජාතා සසපසදහරිණෙණෙයාදයො චතුප්පදා, එවං මගො. “අත්ථං න ලහතෙ මගො”ති එත්ථ පන මගො වියාති මගො, බාලොති අත්ථො.

මග්ග ගවෙසනෙ. මග්ගෙහි, මග්ගයති. මග්ගො, මග්ගනං.

එත්ථ ව මග්ගොති පටිපදාය ව පකතිමග්ගස්ස ව උපායස්ස ව අධිවචනං. “මහාවිහාරවාසීනං, වාවනාමග්ගතිස්සිත”න්තිආදීසු පන කථාපබන්ධොපි “මග්ගො”ති වුච්චති. තත්‍ර පටිපදා එකන්තතො ජාතිජරාබ්‍යාධිදුක්ඛාදීහි පිළිතෙහි සත්තෙහි දුක්ඛක්ඛයං නිබ්බානං පාපුණත්ථාය මග්ගිතබ්බො ගවෙසිතබ්බොති මග්ගො. පකතිමග්ගො පන මග්ගමුල්ලෙහි මග්ගිතබ්බොති මග්ගො. පකතිමග්ගමුල්ලෙහි ව පටිපදාසඬ්ඛාතාරියමග්ගමුල්ලා එව බහවො සන්ති. පකතිමග්ගො හි කදාචි එව අද්ධිකානං මුය්හති, “එස මග්ගො”ති නායකා න දුල්ලහා. අරියමග්ගො පන සබ්බදායෙව සබ්බලොකස්ස මුය්හති, නායකා පරමදුල්ලහා. තස්මා සො එව අවිජ්ජාසම්මුල්ලෙහි මග්ගිතබ්බොති මග්ගො. අඤ්ඤෙසං පන ද්විත්තං ධාතුනං වසෙනපි අත්ථං වදන්ති ගරු “කිලෙසෙ මාරොන්තො ගච්ජතීති මග්ගො”ති. තං තං කිච්චං හිතං වා නිජ්ජාදෙතුකාමෙහි මග්ගියති ගවෙසියතීති මග්ගො, උපායො. මග්ගසද්දො හි “අභිධම්මකථාමග්ගං, දෙවානං සම්පවත්තයි”ති එත්ථ උපායෙපි වත්තති. තථා හි අභිධම්මට්ඨිකායං “මග්ගොති උපායො, බන්ධායතනාදීනං කුසලාදීනඤ්ච ධම්මානං අවබොධස්ස සච්චප්පට්ඨෙධස්සෙව වා උපායභාවතො අභිධම්මකථාමග්ගො”ති වුත්තො, පබන්ධො වා “මග්ගො”ති වුච්චති. සො හි දීඝත්තා මග්ගො වියාති මග්ගො, තස්මා අභිධම්මකථාපබන්ධො අභිධම්මකථාමග්ගොති වුත්තො. ඉදානි පකතිපටිපදාමග්ගානං නාමානි කථයාම. තෙසු පකතිමග්ගස්ස –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ඤං වටුමා’යනං;
අද්ධාන’මද්ධා පදවී, වත්තති වෙව සත්තති”ති

ඉමානි නාමානි. පටිපදාමග්ගස්ස පන –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජසං වටුමා’යනං;
නාව උත්තර සෙතු ව, කුල්ලො ව හිසි සඬ්ඛමො”ති

අනෙකානි නාමානි. එත්ථ පන කෙච් “නාවාතිආදීනි පකතිමග්ගස්ස නාමානි”ති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං, පකතිමග්ගස්ස කිස්මිඤ්චිපි පාළිප්පදෙසෙ “නාවා”තිආදීහි පදෙහි වුත්තට්ඨානාභාවතො, අභිධානසත්ථෙසු ව “නාවා” ඉච්චාදිකානං තදභිධානානං අනාගතත්තා.

අයං පනෙත්ථ වචනත්ථො – නාවාවියාති නාවා, උත්තරන්ති එතෙනාති උත්තරං, නාවායෙව උත්තරන්ති. අයඤ්ඤි නාවාපරියායො “තරං, තරණං, පොතො, ජ්ලවො”ති. ඉමෙපි තංපරියායායෙව. උත්තරං වියාති උත්තරං. සෙතු වියාති සෙතු. කුල්ලො වියාති කුල්ලො. හිසි වියාති හිසි. සඬ්ඛමො විය, සඬ්ඛමන්ති වා එතෙනාති සඬ්ඛමො, සබ්බමෙතං අරියමග්ගස්සෙව නාමං, න පකතිමග්ගස්ස. තථා හි “ධම්මනාවං සමාරුය්හ, සන්තාරෙස්සං සදෙවක”න්ති ව, “ධම්මසෙතුං දළ්භං කත්වා, නිබ්බුතො සො නරාසභො”ති ව, “කුල්ලො’ති බො හික්ඛවෙ අරියමග්ගස්සෙතං අධිවචන”න්ති ව එවමාදිනා තත්ථ තත්ථ භගවතා අරියමග්ගො “නාවා”තිආදීහි අනෙකෙහි නාමෙහි වුත්තො. අට්ඨකථාවරියෙහිපි සුත්තනිපාතට්ඨකථායං “බද්ධා හිසි සුසඬ්ඛතා භගවා”ති එතස්මිං පදෙසෙ එවං අත්ථසංවණ්ණනා කතා “හිසිති පත්ථරිත්වා පුටුලං කත්වා බද්ධා ‘කුල්ලා’ති වුච්චති ලොකෙ, අරියස්ස විනයෙ පන අරියමග්ගො’ති.

‘මග්ගො පජ්ජො පථො පන්ථො, අඤ්ජසං වටුමා’යනං;
නාවා උත්තර සෙතු ව, කුල්ලො ව හිසි සඬ්ඛමො;
අද්ධානං පභවො’ච්චෙව, තත්ථ තත්ථ පකාසිතො”ති.

එවං ආවර්ශයෙහි කතාය අත්පට්ඨංවණ්ණනාය දස්සනතො ව “නාවානිආදීනිපි පකතිමග්ගස්ස නාමානි”ති වචනං න ගහෙතබ්බං, යථාචුත්තමෙව වචනං ගහෙතබ්බං.

කොච්ඡි පනෙත්ථ එවං වදෙය්‍ය “ධම්මසෙතුං දළ්භං කත්වා”ති එත්ථ ‘ධම්මසෙතුන්ති මග්ගසෙතු’න්ති වචනතො ධම්මසද්දො මග්ගෙ වත්තති, න සෙතුසද්දො”ති. තත්ත, ධම්මසද්දො විය සෙතුසද්දොපි මග්ගෙ වත්තතිති සෙතු වියාති සෙතු, ධම්මො එව සෙතු ධම්මසෙතුති අත්පට්ඨසෙන, එස නයො අඤ්ඤාපි. අපරම්පි වදෙය්‍ය “නනු ඉභ්මජාලසුත්තත්තව්‍යාකපායං ‘දක්ඛිණුත්තරෙන බොධිමණ්ඩං පටිසිත්වා අස්සත්පද්‍ධමරාජානං පදක්ඛිණං කත්වා පුබ්බුත්තරභාගෙ ධීතො’ති ඉමස්මිං යානෙ දක්ඛිණුත්තරසද්දෙන දක්ඛිණො මග්ගො චුත්තො”ති. න, අනෙකෙසු පාළිප්පදෙසෙසු අට්ඨකපාපදෙසෙසු ව අභිධානසත්පදෙසු ව මග්ගවාචකස්ස උත්තරසද්දස්ස අනාගතත්තා, තස්මා තත්ථ එවමත්ථො දට්ඨබ්බො “දක්ඛිණදිසතො ගන්තබ්බො උත්තරදිසාභාගො දක්ඛිණුත්තරොති චුච්චති, එවංභූතෙන දක්ඛිණුත්තරෙන බොධිමණ්ඩපටිසන්ධාය දක්ඛිණුත්තරෙන බොධිමණ්ඩං පටිසිත්වාති චුත්ත”න්ති. අථ වා දක්ඛිණුත්තරෙනාති දක්ඛිණපටිප්ඵුත්තරෙන, එත්ථ ආදිඅවසානග්ගහණෙන මජ්ඣස්සපි ගහණං දට්ඨබ්බං. එවං ගහණංයෙව හි යං ජාතකනිදානෙ චුත්තං “බොධිසත්තො තිණං ගහෙත්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්භ දක්ඛිණදිසාභාගෙ උත්තරාභිමුඛො අට්ඨාසි, තස්මිං ඛණෙ දක්ඛිණවක්කවාළං ඔසිදිත්වා හෙට්ඨා අච්චිසම්පත්තං විය අහොසි, උත්තරවක්කවාළං උල්ලඛිසිත්වා උපරි හවග්ගප්පත්තං විය අහොසි, බොධිසත්තො ඉදං සම්බොධිපාපුණට්ඨානං න හවති මඤ්ඤෙති පදක්ඛිණං කරොන්තො පටිප්ඵිදිසාභාගං ගන්ත්වා පුරත්ථාභිමුඛො අට්ඨාසි”තිආදි, තෙන සමෙති. අථාපි වදෙය්‍ය “යදි උත්තරසද්දො දිසාවාවකො, එවඤ්ඤා සති “දක්ඛිණුත්තරෙනා”ති එනයොගං අවත්වා “දක්ඛිණුත්තරායා”ති ආයයොගො වත්තබ්බො”ති. තත්ත, දිසාවාවකස්සපි සද්දස්ස “උත්තරෙන නදි සීතා, ගම්භීරා දුරතික්කමා”ති එනයොගවසෙන වචනතො. අපිව දිසාභාගං සන්ධාය “දක්ඛිණුත්තරෙනා”ති වචනං චුත්තං. දිසාභාගො හි දිසා එවාති නිට්ඨමෙත්ථාවගන්තබ්බං.

ගකාරන්තධාතුරූපානි.

සකාරන්තධාතු

ලිපි භාසනෙ. ලඛ්ඨසෙති, ලඛ්ඨසයති. එතානි බුද්ධවචනෙ අප්පසිද්ධානිපි ලොකිකප්පයොගදස්සනවසෙන ආගතානි. සාසනස්මිඤ්චි භූවාදිගණචුරාදිගණපරියාපන්නස්ස ගත්තත්ථාවාවකඋල්ලඛිසනත්ථපරිදිපකස්ස ධාතුස්ස රූපං අතිව පසිද්ධං.

ලඛ්ඨස ලඛ්ඨසනෙ. ලඛ්ඨසෙති, ලඛ්ඨසයති.

“අතිකර’මකරා’වරිය, මය්භම්පෙතං න රූච්චති;
චතුත්ථෙ ලඛ්ඨසිත්වාන, පඤ්චමීයමිපි ආචුතො”ති

ඉමස්මිං සත්තිලඛ්ඨසනජාතකෙ චුරාදිගණපරියාපන්නස්ස ගත්තත්ථාවාවකස්ස උල්ලඛිසනත්ථපරිදිපකස්ස ලඛ්ඨසධාතුස්ස “ලඛ්ඨසිත්වා, ලඛ්ඨසිත්වානා”ති රූපෙ දිට්ඨෙයෙව “ලඛ්ඨසෙති, ලඛ්ඨසයති”ති රූපානි දිට්ඨානි එව භොන්ති. භාසත්ථාවාවකස්ස පන තථාරූපානි රූපානි න දිට්ඨානි, එවං සන්තෙපි පුබ්බාවරියෙහි දීඝදස්සිති අභිමතත්තා භාසත්ථාවාවකාපි ලඛ්ඨසධාතු අත්ථිති ගහෙතබ්බො, එවං සබ්බෙසුපි භූවාදිගණාදිසු සාසනෙ අප්පසිද්ධානමිපි රූපානං සාසනානුකූලානං ගහණං වෙදිතබ්බං, අනනුකූලානඤ්ච අප්පසිද්ධානං ඡඩ්ඛිතං.

අස පාපකරණෙ. අසෙති, අසයති. අසං, අසො, අනසො.

තත්ථ අසන්ති දුක්ඛං. “අසන්තං පටිසෙවිස්සං. වනෙ වාලමිගාකිණ්ණෙ. ඛග්ගදීපිනිසෙවිතෙ”ති ඉදං නිදස්සනං. අසොති කිලෙසො. තෙන අසෙන අරහා අනසො. තත්ථ අසයන්ති පාපං කරොන්ති සත්තා එතෙනාති අසං, කිත්තං? දුක්ඛං, එවං අසො. නනු ව සප්පුරිසා දුක්ඛහෙතුපි කිලෙසහෙතුපි ව අත්තනො සුඛත්ථාය පාපං න කරොන්ති. තථා හි —

“න පණ්ඨිතා අත්තසුඛස්ස හෙතු,
පාපානි කම්මානි සමාවරන්ති;
දුක්ඛෙන ඵුට්ඨා ඛලිතාපි සන්තා,
ඡන්දා ව දොසා න ඡහන්ති ධම්ම”න්ති

චුත්තං. එවං සන්තෙ කස්මා “අස පාපකරණෙ”ති ධාතු ව “අසයන්ති පාපං කරොන්ති සත්තා එතෙනාති අස”න්තිආදිවචනඤ්ච චුත්තන්ති? සච්චං, යෙභුයොන පන සත්තා දුක්ඛාදිහෙතු පාපකම්මං කරොන්ති, එතෙසු සප්පුරිසා එව න කරොන්ති, ඉතරෙ කරොන්ති. එවං පාපකරණස්ස හි දුක්ඛං කිලෙසො ව හෙතු. තථා හි —

සුඛිපි හෙකෙ න කරොන්ති පාපං,

අවණ්ණසංසග්ගහයා පුනෙකෙ;
පහු සමානො විපුලත්ථවිනිති,
කිංකාරණා මෙ න කරොසි දුක්ඛ”න්ති

චුත්තං. අයඤ්භි ගාථා දුක්ඛභෙතුපි සත්තා පාපං කරොන්තිති එතමත්ථං දීපෙති. “කුද්ධො හි පිතරං හන්ති, කුද්ධො හන්ති සමාතර”න්ති අයං පන කිලෙසභෙතුපි පාපං කරොන්තිති එතමත්ථං දීපෙති, තස්මා අම්භෙහි “අස පාපකරණෙ”තිආදිවචනං චුත්තං.

සකාරන්තධාතුරූපානි.

වකාරන්තධාතු

ලොව දස්සනෙ. ලොවෙති, ලොවයති. ලොවනං. රූපාරම්මණං ලොවයති පස්සතිති ලොවනං, වක්ඛු.

කිව් මද්දනෙ. කිඤ්චෙති, කිඤ්චයති. කිඤ්චනං, අකිඤ්චනො.

තත්ථ කිඤ්චනන්ති පලිබොධො. කිඤ්චෙති සත්තෙ මද්දනීති කිඤ්චනං. කිඤ්චනසද්දො මද්දනත්ථෙ වත්තති. මනුස්සා හි විහිං මද්දන්තා ගොණං “කිඤ්චෙහි කාපිල, කිඤ්චෙහි කාපිලා”ති වදන්ති.

පච්චි විත්ථාරෙ. පඤ්චෙති, පඤ්චයති. පපඤ්චෙති, පපඤ්චයති. පපඤ්චා.

එත්ථ පපඤ්චානි තණ්හාමානදිට්ඨියො. එතා හි අත්තනිස්සිතානං සත්තානං සංසාරං පපඤ්චෙන්ති විත්ථීන්තං කරොන්තිති පපඤ්චානි චුච්චන්ති. අථ වා පපඤ්චෙන්ති යත්ථ සයං උප්පන්නා තංසන්නානං විත්ථාරෙන්ති විරං යපෙන්නීති පපඤ්චා. ලොකියා පන “අම්භාකං තුම්භෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තානං පපඤ්චො හොති”තිආදීනි වදන්තා කාලස්ස විරහාවං පපඤ්චොති වදන්ති, සාසනෙ පන ද්වයම්පි ලබ්භති.

සිච්ච කුඩ්ඛනෙ. සිච්චෙති, සිච්චයති.

වඤ්චු පලම්භනෙ. පලම්භනං උපලාපනං. වඤ්චෙති, වඤ්චයති. වඤ්චකො, වඤ්චනං. භූවාදිගණෙ පන වඤ්චධාතු ගත්තත්ථෙ වත්තති. “සන්ති පාදා අවඤ්චනා”ති හි පාළි

වච්ච අප්ඤ්ඤානෙ. වච්චෙති, වච්චයති.

චු වචනෙ. වාචෙති, වාචයති. අඤ්ඤො “චු සහනෙ” ඉති බුතෙ. වාචෙති, වාචයති, සහතීති අත්ථො.

අඤ්චු විසෙසනෙ. අඤ්චෙති, අඤ්චයති.

ලොව භාසායං. ලොවෙති, ලොවයති. ලොවනං, ලොවයති සමවිසමං ආවික්ඛන්තං විය හවතීති ලොවනං, වක්ඛු.

රව පතියනනෙ. රවෙති, රවයති. රවනා, විරවිතං, කෙසරවනා, ගාථාරවනා.

සුච පෙසුඤ්ඤෙ. පිසුණහාවො පෙසුඤ්ඤං. සුචෙති, සුචයති. සුචකො.

පච්ච සංයමනෙ. පච්චෙති, පච්චයති.

රිච වියොජනසම්පජ්ජනෙසු. රෙචෙති, රෙචයති. සෙට්ඨිපුත්තං විරෙචෙය්‍යා. විරෙචෙති, විරෙචයති. විරෙචකො, විරෙචනං.

වච භාසනෙ. වචෙති, වචයති. භූවාදිගණෙපි අයං වත්තති. තදා තස්සා “වත්ති, වචති, අවොච, අවොචු”න්තිආදීනි රූපානි හවන්ති. කාරිතෙ පන “අන්තෙවාසිකං ධම්මං වාචෙති, වාචයති”ති රූපානි. වත්තුං, වත්තවෙ, වත්වා, චුත්තං, චුච්චති.

අච්ච පූජායං. අච්චෙති, අච්චයති. බ්‍රහ්මාසුරසුරච්චිතො.

සුච ගන්ධනෙ. සුචෙති, සුචයති. සුචකො, සුත්තං.

එත්ථ ව අත්තත්ථපරත්ථාදිහෙදෙ අත්ථෙ සුවෙතිති සුත්තං. තෙපිටකං බුද්ධවචනං.

කව දිත්තියං. කව්වෙති, කව්වයති. කව්වො.

එත්ථ කව්වොති රූපසම්පත්තියා කව්වෙති දිබ්බති විරොවතිති කව්වො, එවංනාමකො ආදිපුරිසො, තබ්බංසෙ ජාතා පුරිසා “කව්වානා”තිපි “කව්වායනා”තිපි “කානියානා”තිපි වුව්වන්ති, ඉත්ථියො පන “කව්වානී”තිපි “කව්වායනී”තිපි “කානියානී”තිපි වුව්වන්ති.

වකාරන්තධාතුරූපානි.

ජකාරන්තධාතු

මිලෙජ අඛ්‍යාත්තායං වාචායං. මිලෙච්ඡෙති, මිලෙච්ඡයති. මිලක්ඛු.

එත්ථ මිලක්ඛුති මිලෙච්ඡෙති අඛ්‍යාත්තවාචං භාසතිති මිලක්ඛු.

කුච්ඡ අවක්ඛෙපෙ. අවක්ඛෙපො අධොබ්භනං. කුච්ඡෙති, කුච්ඡයති.

විච්ඡ භාසායං. විච්ඡෙති, විච්ඡයති.

ජකාරන්තධාතුරූපානි.

ජකාරන්තධාතු

වජ්ජ වජ්ජනෙ. වජ්ජෙති, වජ්ජයති. පරිවජ්ජනකො. වජ්ජිතො සීලවන්තෙහි, කථං භික්ඛු කර්ස්සසීති.

තුජ්ජ බලපාලනෙසු. තුජ්ජෙති, තුජ්ජයති.

තුජ්ජ පිඨි භිංසාබලදානනිකෙතනෙසු. නිකෙතනං නිවාසො. තුඤ්ඤෙති, තුඤ්ඤයති. පිඤ්ඤෙති. පිඤ්ඤයති.

බජ්ජ කිච්ඡජීවනෙ. බඤ්ඤෙති, බඤ්ඤයති. බඤ්ඤො.

බජ්ජ රක්ඛණෙ. තාදිසානියෙව රූපානි. භූවාදිගණෙ “බජ්ජ ගතිවෙකල්ලෙති ඉමිස්සා “බඤ්ඤති”ති රූපං.

පුජ පුජායං. පුජෙති, පුජයති. පුජා. එසාව පුජනා සෙය්‍යා. පුජකො, පුජිතො, පුජනීයො, පුජනෙය්‍යා, පුජෙතබ්බො, පුජිතො.

ගජ මද්දනසද්දෙසු. ගජෙති, ගජයති. ගජො.

තිජ නිසානෙ. තෙජෙති, තෙජයති.

වජ මග්ගනසඬ්ඛාරෙසු. වජෙති, වජයති.

තජ්ජ සන්තජ්ජනෙ. තජ්ජෙති, තජ්ජයති. සන්තජ්ජෙති, සන්තජ්ජයති. සන්තජ්ජිතො.

අජ්ජ පටිසජ්ජනෙ. අජ්ජෙති, අජ්ජයති.

සජ්ජ සජ්ජනෙ. සජ්ජෙති, සජ්ජයති දානං. ගමනසජ්ජො හුත්වා.

භජ විස්සාසෙ. භජෙති, භජයති. භූවාදිගණෙ පන “භජති”ති රූපං, භත්ති, සම්භත්ති.

තුජ්ජ පිඨි ලුඨි භජි භාසායං. තුඤ්ඤෙති, තුඤ්ඤයති. පිඤ්ඤෙති, පිඤ්ඤයති. ලුඤ්ඤෙති, ලුඤ්ඤයති. භඤ්ඤෙති, භඤ්ඤයති. කට්ඨෙති අත්ථො.

රූජ භිංසායං. රොජෙති, රොජයති. රොගො.

භාජ පුටකම්මති. පුටකම්මං පුටක්කරණං, විසුං ක්‍රියාති අත්ථො. භාජෙති, භාජයති. විභාජෙති, විභාජයති. විභන්ති.

සභාජ සීතිසෙවනෙසු. සභාජෙති, සභාජයති.

ලජ පකාසනෙ. ලජෙති, ලජයති. ලාජා.

යුජ සංයමනෙ. සංයුඛබ්බො ඛන්ධනෙ. යොජෙති, යොජයති. සංයොජෙති, සංයොජයති. සංයොජනං.

මජ්ජ ඝොවෙය්‍යාලඬකාරෙසු. මජ්ජෙති, මජ්ජයති. සම්මජ්ජෙති, සම්මජ්ජයති. සම්මජ්ජා.

භාජ භාජනදානෙසු. භාජෙති, භාජයති. කථං වෙස්සන්තරො පුත්තො, ගජං භාජෙති සඤ්චය.

ජකාරන්තධාතුරූපානි.

කුඤ්ඤන්තා අප්පසිද්ධා. සද්දසත්ථෙ පන “ඤා නියොජනෙ”ති පයන්ති, රූපං පන බුද්ධච්චනානුකූලං න භවති, තස්මා න දස්සිතං අම්භෙහි.

ටකාරන්තධාතු

සට්ඨ සට්ඨනෙ. සට්ඨනං වායාමකරණං. සට්ඨෙති, සට්ඨයති. එත්ථ තු “සට්ඨෙසී, සට්ඨෙසී, කිංකාරණා සට්ඨෙසී, අහං තං ජානාමී”ති නිදස්සනං.

සට්ඨ සඬ්ඝාතෙ. පුඛබ්බෙ විය ක්‍රියාපදානි, නාමිකත්තෙ “සට්ඨො, සට්ඨා”ති රූපානි. එත්ථ ගට්ඨොති පානීයසට්ඨො. සට්ඨාති සමුභො “මච්ඡසට්ඨා”තිආදීසු විය.

සට්ඨ චලනෙ. සට්ඨෙති, සට්ඨයති.

නට්ඨ අවසන්දනෙ. අවසන්දනං ගත්තවික්ඛෙපො. නට්ඨෙති, නට්ඨයති.

චුට්ඨ ජුට්ඨ කුට්ඨ ඡෙදනෙ. චුට්ඨෙති, චුට්ඨයති. ජුට්ඨෙති, ජුට්ඨයති. කුට්ඨෙති, කුට්ඨයති.

පුට්ඨ චට්ඨ අප්පභාවෙ. පුට්ඨෙති, පුට්ඨයති. චුට්ඨෙති, චුට්ඨයති, අප්පං භවතීති අත්ථො.

මුට්ඨ සඤ්චුණ්ණනෙ. මොට්ඨෙති, මොට්ඨයති.

අට්ඨ සුට්ඨ අනාදරෙ. අට්ඨෙති, අට්ඨයති. සුට්ඨෙති, සුට්ඨයති.

ඛට්ඨ සංවරණෙ ඛට්ඨෙති, ඛට්ඨයති.

සට්ඨ භිංසාබලදානනිකෙතනෙසු. සට්ඨෙති, සට්ඨයති.

තුච්චට්ඨ නිපජ්ජායං. තුච්චට්ඨෙති, තුච්චට්ඨයති. ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු එකමඤ්චෙ තුච්චට්ඨෙන්ති.

ජට්ඨ ඡට්ඨනෙ. ඡට්ඨෙති, ඡට්ඨයති. අත්‍රායං පාළි – සචෙ ඝො ඡට්ඨෙති, ඉච්චෙනං කුසලං. නොචෙ ඡට්ඨෙති, පඤ්චභඩ්ඛෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු රූපියජට්ඨකො සම්මන්තිතබ්බො.

පුට්ඨ භිංසායං. පොට්ඨෙති, පොට්ඨයති.

කීට්ඨ ඛන්ධෙ. ඛන්ධො ඛන්ධනං. කීට්ඨෙති, කීට්ඨයති. කීට්ඨො.

චුට්ඨ ඡෙදනෙ. චුණ්ට්ඨෙති, චුණ්ට්ඨයති.

ලුට්ඨ ථෙය්‍යො. ලුණ්ට්ඨෙති, ලුණ්ට්ඨයති.

කුට්ඨ අප්පසාදෙ. කුට්ඨෙති, කුට්ඨයති. කුට්ඨං රජනං. කුට්ඨා ගාථී. කුට්ඨාපසො.

වුට පුට පුට විහෙදේ. වුටෙති, වුටයති. පොටෙති, පොටයති. ලොටෙති, ලොටයති. අඬුලියො ලොටෙසු.

සට සඬසාටෙ හන්තෑත්ටේ ව. සටෙති, සටයති.

පට පුට ලුට සට සටි භාසායං. පාටෙති, පාටයති. පොටෙති, පොටයති. ලොටෙති, ලොටයති. සාටෙති, සාටයති. සණ්ටෙති, සණ්ටයති.

පට වට ගන්ටේ. පටෙති, පටයති. වටෙති, වටයති.

බෙට හක්බණේ. බෙටෙති, බෙටයති.

බොට බෙපෙ. බොටෙති, බොටයති.

කුටි දාහෙ. කුටෙති, කුටයති.

යුට සංසග්ගෙ. යොටෙති, යොටයති.

වට විහජනෙ. වටෙති, වටයති.

ටකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

සය සඬබාරගතීසු. සයෙති, සයයති.

සුය ආලසියෙ. සොයෙති, සොයයති.

සුයී සොසනෙ. සුණ්දෙති, සුණ්දයති.

සය සිලාසායං. සයෙති, සයයති.

සය අසම්මාභාසනෙ. සයෙති. සයයති, සයො.

එත්ථ සයොති කෙරාටිකො. සයයතීති සයො, න සම්මා භාසතීති අත්ථො.

සය කෙතවෙ. රූපං තාදිසමෙව.

“සුදස්සං වජ්ජමඤ්ඤෙසං, අත්තනො පන දුද්දසං...පෙ....
අත්තනො පන ඡාදෙති, කලිංච කිත්තවාසයො”ති.

එත්ථ සාකුණිකො “කිත්තවා”ති වුත්තො. තස්ස ඉදං කෙතවං, තස්මිං කෙතවෙ අයං ධාතු වත්තතීති අත්ථො.

කයී සොකෙ. කණ්දෙති, කණ්දයති.

ධකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

පටි පරිභාසෙ. පණ්දෙති, පණ්දයති. උප්පණ්දෙති, උප්පණ්දයති. මනුස්සානං නං භික්ඛුනිං උප්පණ්ඩිංසු.

ලඬි උක්බෙපෙ. ලණ්දෙති, ලණ්දයති.

බඩි කඩි ඡෙදෙ. බණ්දෙති, බණ්දයති. කණ්දෙති, කණ්දයති. බණ්දො, කණ්දො.

පිඩි සඬසාතෙ. පිණ්දෙති, පිණ්දයති. පිණ්දො.

එත්ථ ව පිණ්ඩොති සමුහසඬ්ඛානො කලාපොපි “වොළං පිණ්ඩො රති බ්ඞ්ඞා”ති එත්ථ චූත්තො ආහාරසඬ්ඛානො පිණ්ඩොපි පිණ්ඩොයෙව.

කුඬි වෙධනෙ. කුණ්ඩෙති, කුණ්ඩයති. කුණ්ඩලං.

මඬි භූසායං හසනෙ ව. මණ්ඩෙති, මණ්ඩයති. මණ්ඩො, මණ්ඩනං, මණ්ඩිතො.

හඬි කල්‍යාණෙ. කල්‍යාණං කල්‍යාණතා. හණ්ඩෙති, හණ්ඩයති. හණ්ඩො.

එත්ථ ව හණ්ඩොති ධනං, අලඬ්ඛාරො වා. “හණ්ඩං ගණ්හාති. සමලඬ්ඛරිත්වා හණ්ඩෙනා”ති ව ආදීසු විය.

දණ්ඩ දණ්ඩව්නිපාතෙ. දණ්ඩෙති, දණ්ඩයති. දණ්ඩො.

ජඩ්ඞ ජඩ්ඞනෙ. ජඩ්ඞෙති, ජඩ්ඞයති. ජඩ්ඞනකො. ජඩ්ඞියති, ජඩ්ඞිතො. ජඩ්ඞිතුං, ජඩ්ඞයිතුං, ජඩ්ඞිත්වා, ජඩ්ඞයිත්වා.

ඬකාරන්තධාතුරූපාති.

ඬකාරන්තධාතු

වඬ්ඬ ආකිරණෙ. කංසපාතියා පායාසං වඬ්ඬෙති, වඬ්ඬයති. හත්තං වඬ්ඬෙත්වා අදාසි.

ඉමාති ඬකාරන්තධාතුරූපාති.

ණකාරන්තධාතු

වණ්ණ වණ්ණක්‍රියාවිත්ථාරගුණවවනෙසු. වණ්ණො පසංසා. ක්‍රියා කරණං. විත්ථාරො විත්ථීන්තතා. ගුණො සිලාදිධම්මො. වචනං වාචා. වණ්ණෙති, වණ්ණයති. වණ්ණො, වණ්ණං, සුවණ්ණං, සංවණ්ණනා.

වණ්ණසද්දො ජවිට්ඨිකුලවග්ගකාරණසණ්ඨානපමාණරූපායනනාදීසු දිස්සති. තත්ථ “සුවණ්ණවණ්ණොසි හගවා”ති එවමාදීසු ජවියං. “කදා සඤ්ඤුල්භා පන තෙ ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණා”ති එවමාදීසු ථුතියං. “වත්තාරොමෙ හො ගොතම වණ්ණා”තිඑවමාදීසු කුලවග්ගෙ. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධපෙනොති වුව්චති”ති එවමාදීසු කාරණෙ. “මහත්තං හත්ථීරාජවණ්ණං අභිනිමිතීන්තවා”තිඑවමාදීසු සණ්ඨානෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණා”ති එවමාදීසු පමාණෙ. “වණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා”ති එවමාදීසු රූපායනනෙති.

තත්ථ ජවියන්ති ජවිගතා වණ්ණධාතු එව “සුවණ්ණවණ්ණො”ති එත්ථ වණ්ණග්ගහණෙන ගහිතාති අපරෙ. වණ්ණනං කිත්තියා උග්ගොසනන්ති වණ්ණො, ථුති. වණ්ණියති අසඬ්ඛරතො වචන්ථපියතීති වණ්ණො, කුලවග්ගො. වණ්ණියති ඵලං එතෙන යථාසභාවතො විභාවියතීති වණ්ණො, කාරණං, වණ්ණං දීඝරස්සාදිවසෙන සණ්ඨහනන්ති වණ්ණො, සණ්ඨානං. වණ්ණියති අඬ්ඬමහන්තාදිවසෙන පමියතීති වණ්ණො, පමාණං. වණ්ණෙති විකාරමාපජ්ජමානං හදයඬ්ගතභාවං පකාසෙතිති වණ්ණො, රූපායනනං. එවං තෙන තෙන පචත්තිනිමිත්තෙන වණ්ණසද්දස්ස තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ පචත්ති වෙදිතබ්බා.

අපරම්පි වණ්ණසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං වදාම. වණ්ණසද්දො සණ්ඨානජාති රූපායනනකාරණපමාණගුණපසංසාජාතරූපපුළිකක්ඛරාදීසු දිස්සති. අයඤ්චි “මහත්තං සප්පරාජවණ්ණං අභිනිමිතීන්තවා”තිආදීසු සණ්ඨානෙ දිස්සති, “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, භීනො අඤ්ඤො වණ්ණො”තිආදීසු ජාතියං. “පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො”තිආදීසු රූපායනනෙ.

“න හරාමි න හඤ්ජාමි, ආරා සිඬ්ඝාමි වාරිජං;
අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධපෙනොති වුව්චති”ති

ආදීසු කාරණෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණා”තිආදීසු පමාණෙ. “කදා සඤ්ඤුල්භා පන තෙ ගහපති සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණා”තිආදීසු ගුණෙ. “වණ්ණාරහස්ස වණ්ණං භාසති”තිආදීසු පසංසායං. “වණ්ණං අඤ්ජනවණ්ණෙන, කාලිඬ්ගමිති වනිමිහසෙ”ති එත්ථ ජාතරූපෙ. “අකිලාසුනො වණ්ණපථෙ ඛණ්ණා”ති එත්ථ පුළිනෙ. “වණ්ණාගමො වණ්ණවිපරියායො”තිආදීසු අක්ඛරෙ දිස්සති. ඉව්චෙවං සබ්බථාපි –

ජවියං ථුතියං හෙමෙ, කුලවග්ගෙ ව කාරණෙ;

සශ්‍යානෙ ව පමාණෙ ව, රූපායනනජාතිසු;
ගුණක්ඛරෙසු පුළිනෙ, වණ්ණසද්දො පවත්නති;

සුවණ්ණසද්දො ඡවිසම්පත්තිගරුළුජාතරූපෙසු ආගතො. අයඤ්ථි “සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ, සුගතෙ දුග්ගතෙ”ති,
“සුවණ්ණතා සුස්සරතා”ති ව එවමාදීසු ඡවිසම්පත්තියං ආගතො. “කාකං සුවණ්ණං පරිවාරයන්ති”තිආදීසු ගරුළෙ.
“සුවණ්ණවණ්ණො කඤ්චනසන්තිහත්තවො”තිආදීසු ජාතරූපෙති.

පුණ සඨසානෙ. පුණෙති, පුණයති.

වුණ සඨකොවනෙ. වුණෙති, වුණයති.

වුණ්ණ පෙරණෙ. වුණ්ණෙති, වුණ්ණයති. වුණ්ණං. වුණ්ණවුණ්ණං කරොති.

සණ දානෙ. සණෙති, සණයති.

කුණ සඨකොවනෙ. කුණෙති, කුණයති. කුණො. කුණහත්ථො. හත්ථෙන කුණි.

තුණ පුරණෙ. තුණෙති, තුණයති. තුණි.

එත්ථ තුණිති සරකලාපො. සා හි තුණෙන්ති පුරෙන්ති සරෙ එත්ථාති තුණි.

භුණ භාසායං. භුණෙති, භුණයති.

කණ නිමිලනෙ. කාණෙති, කාණයති. කාණො.

එත්ථ කාණොති එකෙන වා ද්විති වා අක්ඛිති පරිහිනක්ඛි. අවධකථාවරියා පන “කාණො නාම එකක්ඛිනා
කාණො, අන්ධො නාම උභයක්ඛිකාණො”ති වදන්ති, තං කාණන්ධසද්දානං එකත්ථසන්තිපාතෙ යුජ්ජති. ඉතරථා
කාණකච්ඡපොපමසුත්තෙ වුත්තො කච්ඡපො එකස්මිං කාණො සීයා, එකක්ඛිකාණො ව පන පුරිසො “අන්ධො”ති න
වත්තබ්බො සීයා, තස්මා තෙසමයුගලත්තෙ එකෙකස්ස යථාසම්භවං ද්විත්තං ද්විත්තමාකාරානං වාචකතා දව්ඨබ්බා.
තථා හි කොසලසංයුත්තවධකථායං “කාණොති එකච්ඡිකාණො වා උභයච්ඡිකාණො වා”ති වුත්තං. අථ වා
“ඔවදෙය්‍යානුසාසෙය්‍යා”ති එත්ථ ඔවාදානුසාසනානං විය සවිසෙසනා අවිසෙසනා ව දව්ඨබ්බා.

ගණ සඨධ්‍යානෙ. ගණෙති, ගණයති. ගණනා, ගණො.

එත්ථ ගණනාති සඨධ්‍යා. ගණොති හික්ඛුසමුහො. යෙසං වා කෙසඤ්චි සමුහො. සමුහස්ස ව අනෙකානි නාමානි.
සෙය්‍යාදිදං —

සඨසො ගණො සමුහො ව,
බන්ධො සන්තිවයො වයො;
සමුව්චයො ව නිවයො,
වග්ගො පුගො ව රාසි ව.

කායො නිකායො නිකරො,
කදම්බො විසරො සථා;
සමුදායො ව සන්දෙහො,
සඨසානො සමයො කරො.

ඔසො පුඤ්ජො කලාපො ව,
පිණ්ඩො ජාලඤ්ච මණ්ඩලං;
සණ්ඩො පවාහො ඉච්චෙනෙ,
සමුහත්ථාහිධායකාති.

කිඤ්චාපි එතෙ සඨසගණසමුහාදයො සද්දා සමුහත්ථවාචකා, තථාපි සඨසගණසද්දායෙව විනාපි විසෙසකපදෙන
හික්ඛුසමුහෙ වත්තන්ති, නාඤ්ඤෙ, අඤ්ඤෙ පන සඨසගණසද්දෙහි සද්ධිං අඤ්ඤමඤ්ඤඤච කදාචි සමානත්ථවිසයා
හොන්ති, කදාචි අසමානත්ථවිසයා, තස්මා යථාපාවචනං අසම්මුය්හන්තෙන යොජෙතබ්බා. “එකො, ද්වෙ”තිආදිනා
ගණෙතබ්බොති ගණො.

කණ්ණ සවනෙ. කණ්ණෙති, කණ්ණයති. කණ්ණො. කණ්ණයන්ති සද්දං සුණන්ති එතෙනාති කණ්ණො, යො ලොකෙ “සවනං, සොත”න්ති ව චුච්චති.

කුණ ගුණ ආමන්තනෙ. කුණෙති, කුණයති. ගුණෙති, ගුණයති. ගුණො. ගොණො.

එත්ථ ගුණොති සීලාදයො ධම්මා, කෙනට්ඨෙත තෙ ගුණා. ගොණාපියති ආමන්තාපියති අත්තති පතිට්ඨිතො පුග්ගලො දට්ඨං සොතුං පුජිතුඤ්ච ඉච්ඡන්තෙහි ජනෙහිති ගුණො. එත්ථ කිඤ්චාපි සීලාදිධම්මානං ආමන්තාපනං නත්ථි, තථාපි තංභෙතුආමන්තනං නිමන්තනඤ්ච තෙයෙව කරොන්ති නාමාති එවං චුත්තං. තථා හි –

“යථාපි ඛේත්තසම්පන්නෙ,
බ්ඡං අප්පම්පි රොපිතං;
සම්මා ධාරං පවස්සන්තෙ,
එලං තොසෙති කස්සක”න්ති

එත්ථ කස්සකස්ස කුට්ඨිඋප්පත්තිකාරණත්තා භෙතුච්ඡෙත නිව්චෙතනස්සපි එලස්ස තොසනං චුත්තං, එවම්ධාපි ආමන්තාපනකාරණත්තා එවං චුත්තං. අඤ්ඤෙ පන “ගුඤ්ජන්තෙ අබ්බයන්තෙ ඉති ගුණා”ති අත්ථං වදන්ති. තදනුරූපං පන ධාතුසද්දං න පස්සාම, “ගුණ ආමන්තනෙ” ඉච්චෙව පස්සාම, විචාරෙත්වා ගභෙතබ්බං.

වණ ගත්තච්චුණ්ණනෙ. වණෙති, වණයති. වණො.

එත්ථ වණොති අරු. සා හි සරිරං වණයති ච්චුණ්ණෙති ඡිද්දාවඡිද්දං කරොන්ති වණොති චුච්චති.

පණ්ණ හරිතෙ. පණ්ණෙති, පණ්ණයති. තාලපණ්ණං. සුපෙය්‍යපණ්ණං.

එත්ථ ව හරිතභාවවිගතෙපි වත්ථුස්මිං පණ්ණභාවො රුජ්ඣිතො පවත්තොති දට්ඨබ්බො. “පණ්ණං, පත්තං, පලාසො, දලං” ඉච්චෙතෙ සමානත්ථා.

පණ බ්බවහාරෙ. පණෙති, පණයති. රාජා ව දණ්ඩං ගරුකං පණෙති.

ඉමාති ණකාරන්තධාතුරූපාති.

තකාරන්තධාතු

චිත්ත චිත්තායං. චිත්තෙති, චිත්තයති. චිත්තං, චිත්තා, චිත්තනා, චිත්තනකො. කාරිතෙ “චිත්තාපෙති, චිත්තාපයති”ති රූපාති.

තත්ථ චිත්තන්ති ආරම්මණං චිත්තෙතිති චිත්තං, විජානාතිති අත්ථො, සබ්බචිත්තසාධාරණවසෙනෙතං දට්ඨබ්බං. එත්ථ සියා – කස්මා “ආරම්මණං චිත්තෙතිති චිත්ත”න්ති වත්ථාපි “විජානාතිති අත්ථො”ති චුත්තං, නනු චිත්තනවිජානනා නානාසභවා. න හි “චිත්තෙති”ති පදස්ස “විජානාති”ති අත්ථො සම්භවති, දූප්පඤ්ඤස්ස හි නානප්පකාරෙහි චිත්තයතොපි සුබ්බුත්ථාධිගමො න භොතිති? සච්චං, “විජානාති”ති ඉදං පදං චිත්තස්ස සඤ්ඤාපඤ්ඤාකිච්චෙහි විසිට්ඨවිසයග්ගණං දීපෙතුං චුත්තං සබ්බචිත්තසාධාරණත්තා චිත්තසද්දස්ස. යඤ්ඤි ධම්මජාතං “චිත්ත”න්ති චුච්චති, තදෙව විඤ්ඤාණං, තස්මා විජානනත්ථං ගභෙත්වා සඤ්ඤාපඤ්ඤාකිච්චාවිසිට්ඨවිසයග්ගණං දීපෙතුං “විජානාති”ති චුත්තං.

ඉදාති අඤ්ඤගණකධාතුච්ඡෙතපි නිබ්බවනං පකාසයාම – සබ්බෙසු චිත්තෙසු යං ලොකියකුසලාකුසලමහාක්‍රියචිත්තං, තං ජවනවීථිවසෙන අත්තනො සන්තානං විනොතිති චිත්තං, විජාකං කම්මකිලෙසෙහි විතන්ති චිත්තං, ඉදං විධාතුච්ඡෙත නිබ්බවනං. යං කිඤ්චි ලොකෙ විචිත්තං සිප්පජාතං, සබ්බස්ස තස්ස චිත්තෙනෙව කරුණො චිත්තෙති විචිත්තෙති විචිත්තං කරියති එතෙනාති චිත්තං, චිත්තකරණාය චිත්තන්ති චුත්තං භොති, ඉදං චිත්තධාතුච්ඡෙත නිබ්බවනං. චිත්තතාය චිත්තං, ඉදං පාටිපදිකවසෙන නිබ්බවනං. තෙනානු අට්ඨකථාවරියා “සබ්බම්පි යථානුරූපතො චිත්තතාය චිත්තං, චිත්තකරණතාය චිත්තන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති.

එත්ථ හි චිත්තස්ස සරාගසදොසාදිභෙදභින්නත්තා සම්පයුත්තභූමිආරම්මණභිනමජ්ඣිමපණ්ණාසිකාධිපතීතං වසෙන චිත්තස්ස චිත්තතා වෙදිතබ්බො. කිඤ්චාපි එකස්ස චිත්තස්ස එවං විචිත්තතා නත්ථි, තථාපි විචිත්තානං අන්තොගධත්තා සමුදායවොහාරෙන අවයවොපි “චිත්ත”න්ති චුච්චති, යථා පබ්බතනදිසමුද්දාදිඑකදෙසෙසු දිට්ඨෙසු පබ්බතාදයො

දිට්‍යාති වුවුවන්ති. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “කාමඤ්චෙන්ථ එකමෙව එවං චිත්තං න භොති, චිත්තානං පන අන්තොගධන්තා එතෙසු යං කිඤ්චි එකමිපි චිත්තතාය ‘චිත්ත’න්ති වත්තුං වට්ඨති”ති.

එත්ථ ව චුත්තප්පකාරානමත්ථානං විනිච්ඡයො ඛවති. කථං? යස්මා යත්ථ යත්ථ යථා යථා අත්ථො ලබ්භති, තත්ථ තත්ථ තථා තථා ගහෙනබ්බො. තස්මා යං ආසෙවනපච්චයභාවෙන විනොති, යඤ්ච කම්මුනා අභිසංඛිතන්තා චිතං, තං තෙන කාරණෙන චිත්තන්ති චුත්තං. යං පන තථා න භොති, තං පරිත්තක්‍රියද්වයං අන්තිමජ්ඣනඤ්ච ලබ්භමානචිත්තනචිත්තතාදිවසෙන චිත්තන්ති වෙදිතබ්බං, භසිතුප්පාදො පන අඤ්ඤජවනගතිකොයෙවාති.

ඉමානි චිත්තස්ස නාමානි –

චිත්තං මනො මානසඤ්ච, විඤ්ඤාණං හදයං මනං;
නාමානෙතානි වොභාර-පටෙ වත්තන්ති පායතො.

චිත්තසද්දො පඤ්ඤත්තියං විඤ්ඤාණෙ විචිත්තෙ චිත්තකම්මෙ අච්ඡරියෙති එවමාදිසු අත්ථෙසු දිස්සති. අයඤ්ථි “චිත්තො ගහපති. චිත්තමාසො”තිආදිසු පඤ්ඤත්තියං දිස්සති. “චිත්තං මනො මානස”න්තිආදිසු විඤ්ඤාණෙ. “විචිත්තවත්ථාහරණා”තිආදිසු විචිත්තෙ. “දිට්ඨං වො භික්ඛවෙ වරණං නාම චිත්ත”න්තිආදිසු චිත්තකම්මෙ. “ඉඩ්ඪ මද්දි නිසාමෙහි, චිත්තරූපංව දිස්සති”තිආදිසු අච්ඡරියෙති.

චිත සඤ්චෙනතෙ. වෙතෙති, වෙනයති. රත්තො ඛො බ්‍රාහ්මණ රාගෙන අභිභූතො අත්තබ්‍යාබාධායපි වෙතෙති, පරබ්‍යාබාධායපි වෙතෙති, උභයබ්‍යාබාධායපි වෙතෙති. ආකඬ්ඛති වෙනයති, තං නිසෙධ ජුතින්ධර. වෙනනා, සඤ්චෙනනා. වෙනයිතං, වෙනෙත්වා, වෙනයිත්වා. සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙති.

තත්ථ වෙනනාති වෙනයතිති වෙනනා, සද්ධිං අත්තනා සම්පයුත්තධම්මෙ ආරම්මණෙ අභිසන්දහතිති අත්ථො. සඤ්චෙනනාති උපසග්ගවසෙන පදං වඩ්ඪීතං. වෙනයිතන්ති වෙනනාකාරො. සඤ්චිච්චාති සයං ඤාත්වා, වෙච්ච අභිචිතරිත්වාති අත්ථො. ඉමානි වෙනනාය නාමානි –

සඤ්චෙනනා වෙනයිතං, වෙනනා කම්මමෙව ච;
කම්මඤ්ථි “වෙනනා” ත්වෙව, ජිනෙනාභච්ච භාසිතං.

අත්‍රායං පාළි “වෙනනාහං භික්ඛවෙ කම්මං වදාමි, වෙනයිත්වා කම්මං කරොති කායෙන වාචාය මනසා”ති.

මන්ත ගුත්තභාසනෙ. මන්තෙති, මන්තයති, නිමන්තෙති, නිමන්තයති, ආමන්තෙති, ආමන්තයති. ජනා සඩ්ගම්ම මන්තෙත්ති, මන්තයන්ති, මන්තයිංසු රහොගතා. නිමන්තයිත්ථ රාජානං. ආමන්තයිත්ථ දෙවින්දො, විසුකම්මං මහිද්ධිකං. මන්තා, මන්තො. කාරිතෙ “මන්තාපෙති, මන්තාපයති”ති රූපානි.

එත්ථ මන්තාති පඤ්ඤා, “ගවෙසනසඤ්ඤා”තිපි වදන්ති. මන්තොති ගුත්තභාසනං. “උපස්සුතිකාපි සුණන්ති මන්තං, තස්මා හි මන්තො ඛිප්පමුපෙති හෙද”න්ති එත්ථ හි ගුත්තභාසනං “මන්තො”ති වුව්චති. අපිච මන්තොති ඡළඬගමන්තො. චුත්තඤ්ච “යෙ මන්තං පරිවත්තෙන්ති, ඡළඬගං බ්‍රහ්මචින්තිත”න්ති. එත්ථ සික්ඛා නිරුත්ති කප්ප බ්‍යාකරණ ජොතිසත්ථ ඡන්දොවිචිතිවසෙන මන්තො “ඡළඬගො”ති වෙදිතබ්බො. එතානි එව ඡ “වෙදඬගානි”ති වුව්චන්ති. වෙදො එව හි “මන්තො, සුති”ති ව චුත්තො. අථ වා මන්තොති වෙදාදිවිජ්ජා.

යන්ත සඬකොවනෙ. යන්තෙති, යන්තයති. යන්තං, තෙලයන්තං යථාවක්කං, එවං කම්පති මෙදනී.

සත්ත ගතියං. සත්තෙති, සත්තයති.

සත්ත ආමප්පයොගෙ. ආමප්පයොගො නාම උස්සන්තක්‍රියා. සත්තෙති, සත්තයති.

කිත්ත සංසන්දනෙ. කිත්තෙති, කිත්තයති. “යෙ වොහං කිත්තයිස්සාමි, ගිරාහි අනුපුබ්බසො. කිත්තනා පරිකිත්තනා”තිආදිසු පන කත්ථනා “කිත්තනා”ති වුව්චති.

තන්ත කුටුම්භධාරණෙ. තන්තෙති, තන්තයති. සතන්තො, සප්පධානොති අත්ථො.

යත නිකාරොපකාරෙසු. යතෙති, යතයති. නීතො ව පටිදානෙ, යතධාතු නිඋපසග්ගතො පරො පටිදානෙ වත්තති, නිය්‍යාතෙති, නිය්‍යාතයති. තකාරස්ස පන දකාරත්තෙ කතෙ “නිය්‍යාදෙති, නිය්‍යාදයති. රථං නිය්‍යාදයිත්වාන, අණණො එහි සාරථී”ති රූපානි.

වතු භාෂායං. වත්තෙති, වත්තයති.

පත ගතියං. පතෙති, පතයති.

වාත ගතිසුඛසෙවනෙසු. ගති සුඛං සෙවනන්ති තයො අත්ථා. තත්ථ සුඛනං සුඛං. වාතෙති, වාතයති. වාතො, වාතපුප්ථං. විවරස්ස අනුවාතො.

කෙත ආමන්තනෙ. කෙතෙති, කෙතයති. කෙතකො.

සත්ත සන්තානක්‍රියායං. සන්තානක්‍රියා නාම පබ්බතක්‍රියා අවිච්ඡේදකරණං. සත්තෙති, සත්තයති. සත්තො.

“කින්නු සන්තරමානොව, ලාගිත්වා හරිතං තිණං;
බාද බාදාති ලපසි, ගතසත්තං ජරග්ගව”න්ති

පාළියං පත “ගතසත්තං ජරග්ගව”න්ති පාඨස්ස “විගතජීවිතං ජිණ්ණගොණං”න්ති අත්ථං සංවණ්ණෙසුං. ඉමිනා සත්තසද්දස්ස ජීවිතවචනං විය දිස්සති, “න සුකරා උඤ්ජෙන පග්ගහෙන යාපෙන”න්ති එත්ථ පග්ගහසද්දස්ස පත්තකථනං විය. සුට්ඨු විචාරෙතබ්බං.

සුත්ත අවමොවනෙ. සුත්තෙති, සුත්තයති.

මුත්ත පසවනෙ. මුත්තෙති, මුත්තයති. ඔමුත්තෙති, ඔමුත්තයති. මුත්තං. අත්‍රායං පාළි “මුත්තෙති ඔභදෙති වා”ති. තත්ථ මුත්තෙතීති පස්සාවං කරොති. ඔභදෙතීති කරිසං විස්සජ්ජෙති. කාරිතෙ “මුත්තාපෙති, මුත්තාපයති”ති රූපාති.

කත්තර සෙට්ඨ්ලෙ. කත්තරෙති, කත්තරයති. කත්තරො. කත්තරදණ්ඩො, කත්තරසුප්ථං.

තත්ථ කත්තරොති ජිණ්ණො. මහල්ලකොති වුත්තං හොති. කෙනට්ඨෙන? කත්තරයති අභිගානං සිට්ඨිභාවෙන සිට්ඨිලො භවතීති අත්ථෙත. කත්තරදණ්ඩොති කත්තරෙහි ජිණ්ණමනුස්සෙහි එකන්තො ගහෙතබ්බතාය කත්තරානං දණ්ඩො කත්තරදණ්ඩො. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “කත්තරදණ්ඩොති ජිණ්ණකාලෙ ගහෙතබ්බදණ්ඩො”ති. කත්තරසුප්ථන්ති ජිණ්ණසුප්ථං. කත්තරඤ්ච තං සුප්පඤ්චාති කත්තරසුප්ථන්ති සමාසො.

චිත්ත චිත්තකරණෙ, කදාච දස්සනෙපි. චිත්තකරණං විචිත්තභාවකරණං. චිත්තෙති, චිත්තයති. චිත්තං.

තකාරන්තධාතුරූපාති.

ථකාරන්තධාතු

කථ කථනෙ. කථෙති, කථයති. ධම්මං සාකච්ඡති. සාකච්ඡා, කථා, පරිකථා, අට්ඨකථා.

තත්ථ සාකච්ඡතීති සහ කථයති. අත්ථො කථියති එතායාති අට්ඨකථා, ත්ථකාරස්ස ට්ඨකාරත්තං.

යාය’ත්ථමභිවණ්ණෙන්නි, බ්‍යාඤ්ජනත්ථපදානුගං;
නිදානවත්ථුසම්බන්ධං, එසා අට්ඨකථා මතා.

“අට්ඨකථා”ති ව “අත්ථසංවණ්ණනා”ති ව නින්තානාකරණං.

පටි ගතියං. පන්ථෙන්නි, පන්ථයන්නි. පන්ථො. භූවාදිගණෙ “පටි ගතිය”න්ති අකාරන්තවසෙන කථිතස්ස “පට්ඨි, පථො”ති නිග්ගහිතාගමවජ්ජිතාති රූපාති භවන්ති, ඉධ පන ඉකාරන්තවසෙන කථිතස්ස සනිග්ගහිතාගමාති රූපාති නිච්චං භවන්තීති දට්ඨබ්බං.

පුත්ථ ආදරානාදරෙසු. පුත්ථෙති, පුත්ථයති.

මුත්ථ සඬ්ඝාතෙ. මුත්ථෙති, මුත්ථයති.

වත්ථ අද්දනෙ. වත්ථෙති, වත්ථයති.

පුඵ භාසායං. පොථෙති, පොථයති. කථෙතිති අත්ථො.

පුඵ පභාරෙ. පොථෙති, පොථයති. කුමාරෙ පොථෙත්වා අගමාසි.

කඵ වාක්‍යපබන්ධෙ. කථෙති, කථයති. කථා.

සඵ දුඛිඛලො. සථෙති, සථයති.

අත්ඵ පත්ඵ යාවනායං. අත්ථෙති, අත්ථයති. අත්ථො. පත්ථෙති, පත්ථයති. පත්ථනා. පටිපක්ඛං අත්ථයන්ති ඉච්ඡන්තිති පච්චත්ථිකා.

ථොම සිලාසායං. ථොමෙති, ථොමයති. ථොමනා.

කාඵ හිංසායං. කාථෙති, කාථයති.

සඵ ඛන්ධනෙ. සථෙති, සථයති.

සන්ඵ ගන්ඵ සන්ඵම්භෙ. සන්ථෙති, සන්ථයති. ගන්ථෙති, ගන්ථයති. ගන්ථො.

ඵකාරන්තධාතුරූපානි.

දකාරන්තධාතු

හද කරිසුස්සග්ගෙ. කරිසුස්සග්ගො කරිසස්ස උස්සග්ගො විස්සජ්ජනං. හදෙති, හදයති. ඔහදෙති, ඔහදයති.

විද ලාභෙ. ඉමස්මිං යානෙ ලාභො නාම අනුභවනං, තස්මා විදධාතු අනුභවනෙ චත්තතිති අත්ථො ගහෙනඛ්ඛො. සුඛං වෙදනං වෙදෙති. දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති. වෙදයති. වෙදනා, විත්ති. වෙදයිතං. සුඛං වෙදනං වෙදයමානො.

කුදි අනතභාසනෙ. කුන්දෙති, කුන්දයති.

මිද සිනෙහනෙ. අත්‍ර සිනෙහො නාම ජිති. මෙදෙති, මෙදයති.

ජද සංවරණෙ. ගෙහං ඡාදෙති, ඡාදයති. දොසං ඡාදෙති, ඡාදයති. පටිච්ඡාදෙති, පටිච්ඡාදයති. ඡත්තං. ඡන්තා කුටි.

තත්‍ර ඡත්තන්ති ආතපත්තං. ආතපං ඡාදෙතිති ඡත්තං. පටිච්ඡාදියතෙති ඡන්තා.

චුද සඤ්චොදනෙ ආණන්තියඤ්ච. චොදෙති, චොදයති. චොදකො, චුදිතකො, චොදනා. ආනන්දො චුද්ධචොදිතො.

තත්‍ර චොදනාති චාලනා. චාලනාති දොසාරොපනාති අත්ථො.

ජද්ද වමනෙ. ජද්දෙති, ජද්දයති.

මද විත්තියොගෙ. මදෙති, මදයති.

විද වෙහනාඛ්‍යානනිවාසෙසු. වෙහනා සඤ්ඤාණං. ආඛ්‍යානං කථනං. නිවාසො නිවසනං. වෙදෙති, වෙදයති. පටිවෙදෙති, පටිවෙදයති. පටිවෙදයාමි තෙ මහාරාජ.

සද්ද සද්දනෙ. සද්දෙති, සද්දයති. විසද්දෙති, විසද්දයති. සද්දො, සද්දිතො. දිසත්තෙ “සද්දායති”ති රූපං.

ඵත්ඵ ව “මං සද්දායතිති සඤ්ඤාය වෙගෙන උදකෙ පති”ති අට්ඨකථාපායො නිදස්සනං, ඉදං “පඛිඛතායති”ති රූපං විය ධාතුචසෙන නිජ්ඵන්තං න භොතිති න චත්තඛ්ඛං, ධාතුචසෙන නිජ්ඵන්තංයෙවාති ගහෙනඛ්ඛං. සද්දොති සද්දියතිති සද්දො, යථාචුච්චතිති වචනං. අඵ වා සද්දියති අත්ථො අනෙතාති සද්දො. ගරවො පන “සප්පතිති සද්දො. උදීරියති අභිලපියතිති අත්ථො”ති වදන්ති.

සුද ආසෙවනෙ. සුදෙති, සුදයති. සුදො.

සුදොති හත්තකාරකො, යො “රසකො”තිපි වුවවති.

කන්ද සාතච්චෙ. සාතච්චං සතතභාවො නිරන්තරභාවො. කන්දෙති, කන්දයති.

මුද සංසග්ගෙ. එකතොකරණං සංසග්ගො. මොදෙති, මොදයති සත්තුනි සප්පිනා.

නද භාසායං. නාදෙති, නාදයති. හෙතුකත්තුරුපානීති න වත්තබ්බානි පාළිදස්සනතො “සිභො ව සිභනාදෙන, දද්දරං අභිනාදයි”ති. අක්කද්වාපි සංසයො න කාතබ්බො. ඉමස්මිං චුරාදිගණෙ හෙතුකත්තුරුපසදිසානම්පි සුද්ධකත්තුරුපානං සන්දිස්සනතො.

සද අස්සාදනෙ. සාදෙති, සාදයති. අස්සාදෙති, අස්සාදයති. එත්ථ ආඋපසග්ගො රස්සවසෙන යීතො.

ගද දෙවසද්දෙ. දෙවසද්දො වුවවති මෙසසද්දො. ගදෙති, ගදයති.

පද ගතියං. පදෙති, පදයති. පදං. ඉමස්සා දිවාදිගණෙ “පජ්ජති”ති රූපං භවති, ඉධ පන ඊදිසානි.

ඡිද්ද කණ්ණහෙදෙ. ඡිද්දෙති, ඡිද්දයති. ඡිද්දං.

ඡිද්ද ඒවෙධාකරණෙ. නනු භො යො චතුධා වා පක්ඛධා වා අනෙකසතධා වා ඡිත්තේති, තස්ස තං ඡෙදනං ඒවෙධාකරණං නාම න භොති, එවං සන්තෙ කස්මා සාමක්ඛ්ඤෙන අවත්වා “ඒවෙධාකරණෙ”ති ඒවිධා ගහණං කතන්ති? ඒවිධාකරණං නාම න භොතීති න වත්තබ්බං, අනෙකසතධා ඡෙදනම්පි ඒවිධාකරණංයෙව. අපරස්ස හි අපරස්ස ඡිත්තකොට්ඨාසස්ස පුබ්බෙන එකෙන කොට්ඨාසෙන සද්ධිං අපෙක්ඛනවසෙන ඒවිධාකරණං භොතියෙව. ඡෙදෙති, ඡෙදයති.

යො තෙ හත්ථෙ ව පාදෙ ව, කණ්ණනාසක්ඛ්ච ඡෙදයි;
තස්ස කුජ්ඣ මහාවීර, මා රට්ඨං විතස්ස ඉදං;

යො මෙ හත්ථෙ ව පාදෙ ව, කණ්ණනාසක්ඛ්ච ඡෙදයි;
වීරං ජීවතු සො රාජා, න හි කුජ්ඣන්ති මාදිසානි.

ඡද අපචාරණෙ. ඡාදෙති, ඡාදයති. ඡත්තං. පුරිසස්ස හත්තං ඡාදයති.

ඊදි සන්දීපනෙ. ඊදෙති, ඊදයති. ඊකාරන්තවසෙන නිද්දිට්ඨත්තා සනිග්ගහිතාගමානි රූපානි න භවන්ති.

අද්ද හිංසායං. අද්දෙති, අද්දයති.

වද භාසායං. වාදෙති, වාදයති. වාදො.

තත්ථ “වාදෙති, වාදයති”ති ඉමෙසං “වදති”ති සුද්ධකත්තුචසෙනෙව අත්ථො දට්ඨබ්බො, න හෙතුකත්තුචසෙන. තථා හි “සඬකෙතං කත්වා විසංවාදෙති. ඔවදෙය්‍යානුසාසෙය්‍යා. ඉදමෙව සච්චන්ති ව වාදයන්ති. අවිසංවාදකො ලොකස්සා”ති සුද්ධකත්තුදීපකපාළිනායා දිස්සන්ති, සද්දසත්ථෙ ව “වාදයති”ති සුද්ධකත්තුපදං දිස්සති. තත්ථ විසංවාදෙතීති මුසා වදෙති, අථ වා විජ්ජමිහෙති, වාදොති වචනං. “වාදො ජප්පො විතණ්ඩා”ති එවංවිධාසු තිසු කථාසු වාදසඬබ්බා කථා. “වාදාපෙති, වාදාපයති”ති ඒවෙයෙව හෙතුකත්තුපදානි භවන්ති.

ඡදි ඉච්ඡායං. ඊකාරන්තොයං ධාතු, තස්මා සනිග්ගහිතාගමානිස්ස රූපානි න භවන්ති. පුරිසස්ස හත්තං ඡාදෙති, ඡාදයති, රූච්චතීති අත්ථො. පුරිසස්ස හත්තං ඡාදයමානං තිට්ඨති ඡාදෙන්තං වා.

වදි අභිවාදනථුතීසු. අයම්පි ඊකාරන්තො ධාතු, තස්මා ඉමස්සපි සනිග්ගහිතාගමානි රූපානි න භවන්ති. වාදෙති, වාදයති, වන්දති, ථොමෙති වාති අත්ථො. ඉමානි අනුපසග්ගානි රූපානි. සද්දසත්ථෙපි ව “වාදයති”ති අනුපසග්ගවන්දනථුතීඅත්ථං පදං වුත්තං, සාසනෙ පන “අභිවාදෙති, අභිවාදයති, අභිවාදනං, භගවන්තං අභිවාදෙන්වා”තිආදීනි සොපසග්ගානි රූපානි දිස්සන්ති.

තත්ථ අභිවාදෙන්වාති වන්දිත්වා, ථොමෙත්වා වා, අයමස්මාකං රූචි. ආගමට්ඨකථායං පන “අභිවාදෙන්වාති ‘සුබ්බි අරොගො භොතු’ති වදාපෙත්වා, වන්දන්තො හි අත්ථො එවං වදාපෙති නාමා”ති හෙතුකත්තුචසෙන අභිවාදනසද්දත්ථො වුත්තො, අම්හෙහි පන වන්දනසද්දං සද්දසත්ථනයමග්ගහෙත්වා සුද්ධකත්තුචසෙන අත්ථො කථිතො. අභිවාදනක්ඛි වන්දනංයෙව, න වදාපනං අභිසද්දෙන සම්බන්ධිතත්තා “අභිවාදනසිලිස්සා”ති එත්ථ විය.

ඉදඤ්ථි “අභිවාදාපනසිලිස්සා”නි න චුත්තං. යදි ව සද්දසන්තො වදාපනමධිප්පෙනං සියා, “වදි වදාපනචුතිසු”නි නිස්සන්තෙභවතං. වත්තබ්බං සියා, එවඤ්ථ න චුත්තං, එවං පන චුත්තං “වදි අභිවාදනචුතිසු”නි, තෙන වදාපනමධිප්පෙනත්ති ඤායති.

අරාපි සියා “කස්සචි චුද්ධෙත විසිට්ඨං වදාපනං අභිවාදන”න්ති, එවම්පි නුපපජ්ජති කාරිතවසෙන ධාතුඅත්ථස්ස අකපෙතබ්බතො. තථා හි “පච පාකෙ, ඡිදි ද්විධාකරණෙ”තිආදිනා භාවවසෙන අත්ථප්පකාසනමත්තෙයෙව “පචති, පච්චති, පාවෙති. ඡිත්තදති, ඡිජ්ජති, ඡෙදාපෙති”තිආදීනි සකම්මකානි වෙච අකම්මකානි ව සකාරිතානි ව රූපානි නිජ්චජ්ජන්ති, න ච තදත්ථාය විසුං විසුං ධාතුනිද්දෙසො කරියති. තස්මා “වදි අභිවාදනචුතිසු”නි එත්ථ කාරිතවසෙන ධාතුඅත්ථො කථිතොතිපි වත්තුං න සක්කා ක්‍රියාසභාවත්තා ධාතුනං. යථා පන “තක්කෙති, චිතක්කෙති. තක්කො, චිතක්කො”තිආදීනි සමානත්ථානි, තථා “වාදෙති, අභිවාදෙති”තිආදීනි සමානත්ථානි. අතො සද්දසන්තොපි සද්දසන්තවිදුහි “තක්ක චිතක්කෙ, වදි අභිවාදනචුතිසු”තිආදීනං ධාතුනං “තක්කයති, වාදයති”තිආදීනි අනුපසග්ගානියෙව රූපානි දස්සිතානි, තානි ච බො සුද්ධකත්තුපදානියෙව, න භෙතුකත්තුපදානි, තස්මා “අභිවාදනචුතිසු”නි එතස්ස “වදාපනචුතිසු”නි අත්ථො නුපපජ්ජති.

කිඤ්ච භියො – “අභිවාදෙති, අභිවාදයති. අභිවාදෙත්වා, අභිවාදයිත්වා”තිආදීනි සමානත්ථානි, ණෙණයමත්තෙන හි සවිසෙසානි. යදි “අභිවාදෙත්වා”නි ඉමස්ස පදස්ස “සුඛි අරොගො භොතු”නි වදාපෙත්වා”නි අත්ථො සියා, “සිරසා අභිවාදයි”න්ති එත්ථ “සිරසා”නි පදං න වත්තබ්බං සියා වදාපනෙන අසම්බන්ධත්තා. යස්මා චුත්තං තං පදං, තෙන ඤායති “අභිවාදෙත්වා”තිආදීසු වදාපනත්ථො න ඉච්ඡිතබ්බො, වන්දනත්ථො ඉච්ඡිතබ්බො ථොමනත්ථො ව. යස්මා භූවාදිගණෙ “වන්ද අභිවාදනචුතිසු”නි ඉමස්ස ධාතුස්ස “වන්දති”නි පදරූපස්ස “අභිවන්දති, ථොමෙති වා”නි අත්ථොයෙව ඉච්ඡිතබ්බො, න වදාපනත්ථො. තථා හි “වන්දෙ සුගතං ගතිවිමුක්ත”න්ති පදානමත්ථං වදන්තෙන ටිකාවරියෙනපි “වන්දෙති වන්දාමි, ථොමෙමි වා”නි වන්දනථොමනත්ථොයෙව දස්සිතො, න අභිවාදනසද්දත්ථං පටිච්ච වදාපනත්ථො, තස්මා “අභිවාදෙත්වා”නි එත්ථාපි වන්දනථොමනත්ථොයෙව ඉච්ඡිතබ්බො, න වදාපනත්ථො.

අරාපි සියා “වන්දෙ”නි පදෙ කාරිතපච්චයො නත්ථි, ‘අභිවාදෙත්වා’නි ඉමස්මිං පන අත්ථි, තස්මා තත්ථ වදාපනත්ථො න ලබ්භති, ඉධ පන ලබ්භති”නි. තත්ත, “කරොති”නිසුද්ධකත්තුපදස්සපි “නිජ්චාදෙති”නි භෙතුකත්තුපදවසෙන විවරණස්ස විය “වන්දෙ”නි පදස්සපි “සුඛි අරොගො භොතු”නි වදාපෙත්වා”නි විවරණස්ස වත්තබ්බත්තා. “අභිවාදෙත්වා”නි ඉදඤ්ථ “වන්දෙ”නි පදමිච්ච කාරිතපච්චයන්තං න භොති. කස්මානි වෙ? යස්මා “චිත්තෙති, චිත්තයති. මන්තෙති, මන්තයති”තිආදීනං චූරාදිගණිකානං සුද්ධකත්තුපදානං “චිත්තාපෙති, චිත්තාපයති”තිආදීනියෙව භෙතුකත්තුපදානි දිස්සන්ති, තස්මා යදි භෙතුකත්තුපදං අධිප්පෙනං සියා, “අභිවාදාපෙත්වා”නි වා “අභිවාදාපයිත්වා”නි වා වත්තබ්බං සියා, යස්මා පනෙවං න චුත්තං, තස්මා තං කාරිතපච්චයන්තං න භොතිති සිද්ධං.

ඉමස්සත්ථස්ස ආචිභාවත්ථං ඉමස්මිං යානෙ සාට්ඨකථං විධුරජාතකප්පදෙසං වදාම.

“කථං නො අභිවාදෙය්‍ය, අභිවාදාපයෙථ වෙ;
යං නරො හන්තුමිච්ඡෙය්‍ය, තං කම්මං නුපපජ්ජති”නි

අයං තාව ජාතකපාළි. අයං පන අට්ඨකථාපාඨො “යඤ්ථි නරො හන්තුමිච්ඡෙය්‍ය, සො තං කථං නු අභිවාදෙය්‍ය, කථං වා තෙන අත්තානං අභිවාදාපයෙථ වෙ. තස්ස හි තං කම්මං න උපපජ්ජති”නි. තත්ථ පාළියං අභිවාදෙය්‍යානි සුද්ධකත්තුපදං තබ්බාවකත්තා. අභිවාදාපයෙථ වෙති භෙතුකත්තුපදං තබ්බාවකත්තා. එවං විභාගං පන ඤාත්වා පාළියා අට්ඨකථාය ව අධිප්පායො ගහෙතබ්බො “නරො යං පුග්ගලං හන්තුං ඉච්ඡෙය්‍ය, සො හන්තා තං වජ්ඣං පුග්ගලං කථං නු අභිවාදෙය්‍ය, සො වා හන්තා, තෙන වජ්ඣෙන මං වන්දාහිති අත්තානං කථං වන්දාපෙය්‍යා”නි. එත්ථ පන “රාජානො වොරං සුනබෙහිපි බාදාපෙන්නි”තිආදීසු විය කරණවසෙන “තෙන වජ්ඣෙනා”නි පදං යොජ්තං, අත්ථො පන “තං වජ්ඣං”න්ති උපයොගවචනවසෙන දට්ඨබ්බො ද්විකම්මකත්තා සකාරිතපච්චයස්ස සකම්මකධාතුයානි. නනු එවං සන්නෙ “අට්ඨකථාවරියා පස්සිතබ්බං න පස්සන්ති, අතිත්තො පක්ඛන්දන්ති”නි තෙසං දොසො භොතිති? න භොති, සුඤ්ඤාං අස්මාකං සොධනං, තථා හි අට්ඨකථාවරියෙහි “අභිවාදෙත්වා”නි එත්ථ “වදි අභිවාදනචුතිසු”නි ධාතුයා අත්ථමග්ගහෙත්වා වොහාරවිසයෙ කොසල්ලසමන්තාගත්තා සණ්ඨසුඛමමත්ථං සොතුනං බොධෙතුං “වද වියන්තියං වාචාය”න්ති ධාතුයෙවත්ථං ගහෙත්වා කාරිතපච්චයපරිකප්පෙනෙක කාරිතත්ථමාදාය “අභිවාදෙත්වානි ‘සුඛි අරොගො භොතු’නි වදාපෙත්වා, වන්දන්තො හි අත්ථතො එවං වදාපෙති නාමා”නි භෙතුකත්තුපදෙන අභිවාදනසද්දත්ථො චුත්තොති න කොචි තෙසං දොසො. පූජාරහා හි තෙ ආයස්මන්තො, නමොයෙව තෙසං කරොම, ඉදමිපි යානං සුබ්බමං සාධුකං මනසි කාතබ්බං. එවඤ්ථි කරොතො පඤ්ඤා වඩ්ඪන්ති.

දකාරන්තධාතුරූපානි.

ධකාරන්තධාතු

රන්ධ පාකෙ. සුදො හත්තං රන්ධෙති, රන්ධයති. කාකං සොකාය රන්ධෙති. රන්ධකො. සුදෙන ඔදනො රන්ධියති. රන්ධිතො. රන්ධනං. පුරිසො සුදං සුදෙන වා ඔදනං රන්ධාපෙති, රන්ධාපයති. රන්ධෙතුං, රන්ධයිතුං. රන්ධිත්වා, රන්ධයිත්වා, රන්ධිය ඉච්චාදීති.

ධු කම්පනෙ. ධාවෙති, ධාවයති.

ගන්ධ සුවනෙ අද්දනෙ ව. සුවනං. පකාසනං. අද්දනං පරිප්පුතා. ගන්ධෙති, ගන්ධයති, ගන්ධො.

එත්ථ ගන්ධොති ගන්ධෙති අත්තනො වත්ථුං සුවයති පකාසෙතීති ගන්ධො. පට්චින්නං වා පුප්ඵලාදිං “ඉදමෙත්ථ අත්ථි”ති පෙසුඤ්ඤං උපසංහරන්තො විය පකාසෙතීති ගන්ධො. ගමුධරධාතුද්වයවසෙනපි ගන්ධසද්දත්ථො වත්තබ්බො “ගච්ඡන්තො ධරියතීති ගන්ධො” ඉති, ආහ ව “ගච්ඡන්තො ධරියතීති ගන්ධො, සුවනතොපි වා”ති. ගන්ධසද්දො ව “උප්පලගන්ධපෙනො”ති එත්ථ ඡෙදනෙ වත්තතීති දට්ඨබ්බො.

වධ සංයමෙ. වධෙති, වධයති.

බුධි භිංසායං. බුන්ධෙති, බුන්ධයති. පලිබුන්ධෙති, පලිබුන්ධයති. පලිබොධො, පරිසද්දො උපසග්ගො, සො විකාරවසෙන අඤ්ඤා ජාතො. තත්ථ පලිබොධොති ආවාසපලිබොධාදි. අපිච පලිබොධොති තණ්හාමානදිට්ඨිත්තයඤ්ච.

වද්ධ ඡෙදනපුරුණෙසු. වද්ධෙති, වද්ධයති. වද්ධකී. වද්ධකීති ගහකාරකො.

ගද්ධ අභිකච්චායං. ගද්ධෙති, ගද්ධයති. ගද්ධො. ගද්ධොති ගිජ්ඣො. “ගද්ධබාධිපුබ්බො”ති ඉදමෙත්ථ නිදස්සනං.

සධු පහංසනෙ. සධෙති, සධයති.

වද්ධ භාසායං. වද්ධෙති, වද්ධයති.

අන්ධ දිට්ඨුපසංභාරෙ. දිට්ඨුපසංභාරො නාම වක්ඛුසඤ්ඤිකාය දිට්ඨියා උපසංභාරො අපනයනං විනාසො වා. වක්ඛු හි පස්සන්ති එතායාති දිට්ඨිති වුවචති. යං සන්ධාය අට්ඨකථාසු “සසම්භාරවක්ඛුනො සෙනමණ්ඩලපරික්ඛිත්තස්ස කණ්හමණ්ඩලස්ස මජ්ඣෙ අභිමුඛං ධීතානං සරිරසණ්ඨානුප්පත්තිදෙසභුතෙ දිට්ඨිමණ්ඩලෙ”ති චුත්තං. ටිකායම්පි ව “දිට්ඨිමණ්ඩලෙති අභිමුඛට්ඨිතානං සරිරසණ්ඨානුප්පත්තිදෙසභුතෙ වක්ඛුසඤ්ඤිකාය දිට්ඨියා මණ්ඩලෙ”ති චුත්තං. එවංභුතාය දිට්ඨියා උපසංභාරෙ අන්ධධාතු වත්තති. අන්ධෙති, අන්ධයති. වක්ඛුති අන්ධයිංසු, අන්ධො. අන්ධොති අන්ධෙතීති අන්ධො. ද්විත්තං වක්ඛුතං එකස්ස වා වසෙන නට්ඨනයනො, එවමිධ අන්ධධාතු චුත්තො. කච්චායනෙ පන “බාදාමගමානං බන්ධන්ධගන්ධා”ති වචනෙන අමධාතුස්ස අන්ධාදෙසකරණවසෙන රූපනිප්ඵත්ති දස්සිතා.

බධ බන්ධනෙ. මිගං බාධෙති, බාධයති. බද්ධො මිගො, බද්ධොසි මාරපාසෙන.

තත්ථ බාධෙතීති බන්ධතීති සුද්ධකත්තුවසෙන අත්ථො ගහෙනබ්බො. එවං බාධයතීති එත්ථාපි. තථා හි “වාතං ජාලෙන බාධෙසි, යො අනිච්ඡන්තිථිච්ඡසි”ති එත්ථ බාධෙසිති බන්ධසිති සුද්ධකත්තුවසෙන අත්ථො. භූවාදිගණෙ පන “බාධ බද්ධාය”න්ති බාධධාතුස්ස වසෙන “බාධිති”ති කත්තූපදං “බාධෙති, බාධයති”ති හෙතුකත්තූපදං භවති. බද්ධොති බාධියතෙ බන්ධියතෙ සොති බද්ධො.

ධකාරන්තධාතුරූපානි.

නකාරන්තධාතු

මාන පූජායං පෙමනෙ වීමංසායං. මානෙති, මානයති. මානා. විමානෙති, විමානයති, පටිමානෙති, පටිමානයති. මානනා, සම්මානනා, විමානනා, විමානං, විමානනං, මානිතො.

අමානනා යත්ථ සන්තො, සන්තානං වා විමානනා;
භීතසම්මානනා වාපි, න තත්ථ වසතිං වසෙ.

වීමංසති, වීමංසා, වීමංසියතීති වීමංසියමානො. වීමංසන්තො.

තත්ථ මානෙතීති පුජෙති, අට්ඨකථාසු පන “මානෙත්ති”ති එතස්මිං යානෙ අයමත්ථො දස්සිතො “මානෙත්තීති මනෙත පියායන්ති. පුජෙත්තීති පච්චයෙහි පුජෙත්ති”ති. සො චෙවචනත්ථප්පකාසනවසෙන චුත්තොති ගහෙනබ්බො. මානනපුජනසද්දා හි පරියායසද්දත්තා චෙවචනසද්දා ඵච. විමානෙතීති අවමඤ්ඤති. විමානන්ති සොභාවිසෙසයොගතො විසිට්ඨමානියතාය විමානං, විසෙසතො මානෙතබ්බන්ති හි විමානං, දෙවානං වසනට්ඨානභූතං බ්‍යම්භං.

මන ථම්මෙහ. ථම්මො චිත්තස්ස ථද්ධතා. මානෙති, මානයති. මානො.

ථන දෙවසද්දෙ. දෙවසද්දො මෙසසද්දො, ථනෙති, ථනයති.

යථාපි මෙසො ථනයං, විජ්ජමාලී සතක්කකු.

ථලං නිත්තඤ්ච පුරෙති, අභිවස්සං වසුන්ධරං.

යථා පාචුසකො මෙසො, ථනයන්තො සවිජ්ජකො.

ඌන පරිභානියං. ඌනෙති, ඌනයති. ඌනො ලොකො.

ධන සද්දෙ. ධනෙති, ධනයති, ධනියාති. ධනි, ධනං.

තත්ථ ධනීති සද්දො. ධනන්ති සන්තකං, තඤ්ඤි මම ඉදන්ති ධනායිතබ්බං සද්දායිතබ්බන්ති ධනන්ති. අයං පන ධාතු ඉච්ඡායම්පි වත්තති. “මාතා හි තච ඉරන්ධති, විධුරස්ස හදයං ධනියාතී”ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ ධනියාතීති පත්ථෙති ඉච්ඡති.

ථෙන චොරියෙ. චොරස්ස භාවො චොරියං. යථා සූරියං, යථා ව දක්ඛියං. ථෙනෙති, ථෙනයති. ථෙනො, ථෙනෙත්වා.

තනු සද්දොපතාපෙසු. තානෙති, තානයති. ඉධායං සවුද්ධිකා. තනාදිගණෙ චිත්ථාරත්ථවසෙන “තනොති, තනුතෙ”ති අවුද්ධිකා.

තචග්ගන්තධාතුරූපානි.

පකාරන්තධාතු

ඤප තොසනනිසානෙසු. ඤාපෙති, ඤාපයති, පඤ්ඤාපෙති, පඤ්ඤාපයති, පඤ්ඤත්ති.

එත්ථ ව නිද්දෙසෙ “පඤ්ඤාපෙති”ති පදං නිදස්සනං. තත්ථ පඤ්ඤාපෙතීති කතනිබ්බවනෙහි වාක්‍යාවයචෙහි චිත්ථාරවසෙන නිරවසෙසතො දෙසිතෙහි චෙනෙයානං චිත්තපරිතොසනං බුද්ධිනිසානඤ්ච කරොතීති අත්ථො. පපුබ්බො නික්ඛිපනෙ. ආසනං පඤ්ඤාපෙති, පඤ්ඤාපයති. “ආසනං පඤ්ඤාපෙති”ති රස්සත්තම්පි දිස්සති. අමතස්ස ද්වාරං පඤ්ඤාපෙති, පඤ්ඤා. කාරිතෙ “පුරිසො පුරිසෙන ආසනං පඤ්ඤාපාපෙති”ති එකමෙව පදං. තානි “පඤ්ඤාපෙති, පඤ්ඤාපයති”ති රූපානි යදා “ඤා අවබොධනෙ”ති ඉම්ස්සා රූපානි සියුං, තදා හෙතුකත්තුරූපානි භවන්ති. එත්ථ පන සුද්ධකත්තුරූපානි තබ්බාවකත්තා.

ලප වියත්තියං වාචායං. ලපෙති, ලපයති. ලාපො, ලපනං, ආලාපො, සල්ලාපො, කථාසල්ලාපො, ලපිතං.

බ්‍යප දාහෙ. ක්කාපෙති, ක්කාපයති. ක්කත්තො, ක්කානං.

තත්ථ ක්කත්තොති බුද්ධාපරෙතො පාචනග්ගිනා ක්කාපිතොති ක්කත්තො, “ක්කත්තා අස්සු කිලන්තා”ති ව පාළි. ක්කානන්ති නිවරණධම්මෙ ක්කාපෙතීති ක්කානං, සවුද්ධිකං. කාරිතෙ පන – ක්කාපාපෙති, ක්කාපාපයති.

රූප රූපක්‍රියායං. රූපක්‍රියා නාම පකාසනක්‍රියා. රූපෙති, රූපයති. රූපං.

තත්ථ රූපන්ති රූපයතීති රූපං. වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයචිග්ගභාවං පකාසෙතීති අත්ථො. දිවාදිගණෙ පනායං “රූපං රූප්පනෙ”ති භිජ්ජනාදිඅත්ථං ගහෙත්වා යිතා.

කප්ප විධිමිනි, විධි ක්‍රියා, සිහසෙයාං කප්පෙනි, කප්පයති, මොරො වාසමකප්පයි, සිහසෙයාං පකප්පෙන්තං, බුද්ධං වන්දාමි ගොතමං.

කප්ප විතක්කෙ විධිමිනි ඡෙදනෙ ව, කප්පෙනි, කප්පයති, මොරො වාසමකප්පයි, කප්පිතමස්සු, පකප්පෙනි, පකප්පයති, සඬකප්පෙනි, සඬකප්පයති, කප්පො, සඬකප්පො, විකප්පො, කප්පසමණො ඉච්චාදීනි.

තත්ථ කප්පොති පරිච්ඡේදවසෙන කප්පියතිති කප්පො, සඬකප්පොති සඬකප්පනං, විකප්පොති විච්චා කප්පනං, අත්ථස්ස අනෙකන්තිකභාවො, ඉධ කප්පසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො හවති.

කප්පසද්දො අභිසද්දහනවොහාරකාලපඤ්ඤත්තිඡෙදනවිකප්පලෙසසමන්තභාවාදිඅනෙකත්ථො, තථා භිස්ස “ඔකප්පනියමෙනං භොතො ගොතමස්ස, යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති එවමාදීසු අභිසද්දහනමත්ථො, “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පඤ්චති සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු වොහාරො, “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමි”ති එවමාදීසු කාලො, “ඉච්චායස්මා කප්පො”ති එවමාදීසු පඤ්ඤත්ති, “අලඬකතො කප්පිතකෙසමස්සු”ති එවමාදීසු ඡෙදනං, “කප්පති ද්විඬගුලකප්පො”ති එවමාදීසු විකප්පො, “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු ලෙසො, “කෙවලකප්පං වෙච්චනං ඔභාසෙත්වා”ති එවමාදීසු සමන්තභාවො.

අථ වා කප්පසද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ව
විතක්කවිධානපටිභාගපඤ්ඤත්තිකාලපරමායුචොහාරසමන්තභාවාභිසද්දහන ඡෙදන විනියොග විනය ක්‍රියා ලෙසන්තර කප්පතණ්හාදිට්ඨිඅසඬබ්බොයාකප්පමහාකප්පාදීසු දිස්සති, තථා හෙස “නෙක්ඛම්මසඬකප්පො අබ්‍යාපාදසඬකප්පො”තිආදීසු විතක්කෙ ආගතො, “චිවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍යා”තිආදීසු විධානෙ, අධිකවිධානං ආපජ්ජෙය්‍යාති හි අත්ථො, “සත්ථුකප්පෙන වත භො සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා න ජානිමිහා”තිආදීසු පටිභාගෙ, සත්ථුසද්දසෙනාති අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො, “ඉච්චායස්මා කප්පො”තිආදීසු පඤ්ඤත්තියං, “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමි”තිආදීසු කාලෙ, “ආකඬ්ඛමානො ආනන්ද තථාගතො කප්පං වාතිට්ඨෙය්‍යා කප්පාවසෙසං වා”තිආදීසු පරමායුමිති, ආයුකප්පො හි ඉධ “කප්පො”ති අධිප්පෙනො, “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පඤ්චති සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්තිආදීසු සමණවොහාරෙ, “කෙවලකප්පං වෙච්චනං ඔභාසෙත්වා”තිආදීසු සමන්තභාවෙ, “සද්ධාසද්දහනා ඔකප්පනා අභිප්පසාදො”තිආදීසු අභිසද්දහනෙ, සද්ධායන්ති අත්ථො, “අලඬකතො කප්පිතකෙසමස්සු”තිආදීසු ඡෙදනෙ, “එවමෙව ඉතො දින්තං, පෙනානං උපකප්පති”තිආදීසු විනියොගෙ, “කප්පකතෙන අකප්පකතං සංසිඛ්ඛිතං භොති”තිආදීසු විනයක්‍රියායං, “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතුං, හන්දාහං නිපජ්ජාමි”තිආදීසු ලෙසෙ, “ආපායිකො තෙරයිකො, කප්පට්ඨො සඬසභෙදකො, කප්පං නිරයමිති පච්චති”ති ව ආදීසු අන්තරකප්පෙ.

“න කප්පයන්ති න පුරක්ඛරොන්ති,
ධම්මාපි තෙසං න පටිච්ඡිකාසෙ;
න බ්‍රාහ්මණො සීලවතෙන නෙය්‍යො,
පාරඬගතො න ව පච්චෙති තාදි”ති

ආදීසු තණ්හාදිට්ඨිසු, තථා හි වුත්තං නිද්දෙසෙ “කප්පොති උද්දානතො ද්වෙ කප්පා තණ්හාකප්පො දිට්ඨිකප්පො”ති, “අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි විචට්ටකප්පෙ”තිආදීසු අසඬබ්බොයාකප්පෙ, “චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ කප්පස්ස අසඬබ්බොයානි”තිආදීසු මහාකප්පෙ, ඉච්චෙවං -

විතක්කෙ ව විධානෙ ව, පටිභාගෙ තථෙව ව;
පඤ්ඤත්තියං තථා කාලෙ, පරමායුමිති ව ඡෙදනෙ.

සමන්තභාවෙ වොහාරෙ, අභිසද්දහනෙපි ව;
විනියොගෙ ව විනය-ක්‍රියායං ලෙසකෙපි ව.

විකප්පන්තරකප්පෙසු, තණ්හාදිට්ඨිස්වසඬබ්බෙය;
කප්පෙ ව එවමාදීසු, කප්පසද්දො පචත්තති.

කපි ගතියං, කම්පෙනි, කම්පයති, ගච්ඡතිති අත්ථො, ඉමානි වලනත්ථෙ පචත්තභෙතුකත්තුරුපසද්දසානි හවන්ති, වලනත්ථෙ හි “කම්ප කම්පනෙ”ති ධාතුයා “කම්පති”ති අකම්මකසුද්ධකත්තුරුපං, “කම්පෙති”තිආදීනි සකම්මකානි භෙතුකත්තුරුපානි “ඉදම්පි දුතියං සල්ලං, කම්පෙති හදයං මමා”ති අකම්මකාය ධාතුයා සකම්මකරුපදස්සනතො.

බපි බත්තියං, බම්පෙනි, බම්පයති.

ථුප සමුස්සයෙ, සමුස්සයො ආරොහො උඬ්ඛෙධො, ථුපෙනි, ථුපයති, ථුපො, ථුපිකා.

තප ඛයෙ. තපෙනි, තපයති.

උප පජ්ජනෙ. උපෙනි, උපයති.

වප කක්කනෙ. වපෙනි, වපයති.

සුජ්ජ මානෙ. සුජ්ජෙනි, සුජ්ජයති.

ඛප ඩිප සඬ්ඝානෙ. ඛාපෙනි. ඛාපයති. ඛෙපෙනි, ඛෙපයති.

කප අවකම්පනෙ. කපෙනි, කපයති. කපණො. කපණොති කරුණායිතබ්බො. අඤ්ඤන්ථ පන “කජ්ජනී”ති රූපං වදන්ති.

ගුප කුප ධූප භාසායං. ගොපෙනි, ගොපයති. කොපෙනි, කොපයති. ධූපෙනි, ධූපයති.

කිප දුඛිබ්බලේ. කිපෙනි, කිපයති.

බෙප පෙරණෙ. පෙරණං චුණ්ණිකරණං, බෙපෙනි, බෙපයති.

තප පිණනෙ. තපෙනි, තපයති.

ආපු ලම්බනෙ. ආපෙනි, ආපයති. ආපො.

තප දාහෙ. තපෙනි, තපයති. තපො, තාපො. ආතාපො, සන්තාපො. කාරිතෙ – තාපෙනි, තාපයති. තත්ථ තපොති අකුසලානං තාපනට්ඨෙත තපො, සීලං.

ඔපථප ථපනෙ. ඔපෙනි, ඔපයති. න තෙසං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නි. ථපෙනි, ථපයති. ථපිතො. ථපයිත්වා පටිච්ඡදං වචට්ඨපෙනි. වොට්ඨබ්බනං.

එත්ථ ව “වි අව ථපෙනි, වි අව ථපන”න්ති ඡෙදො. එත්ථ පුරිමෙ සරලොපො ථස්ස යත්තං විසදිසභාවෙන ද්විත්තඤ්ච. පච්ඡිමෙ පන සරලොපො, අවස්ස ඔකාරත්තං, ථස්ස යත්තං, පස්ස චත්තං, වස්ස ද්විත්තං, චකාරද්වයස්ස ව ඛකාරද්වයං භවති. වොට්ඨබ්බනන්ති ව බාවත්ථාපකචිත්තස්ස නාමං. නකාරලොපෙ “වොට්ඨබ්බ”න්ති අපරම්පි රූපං භවති.

මාප මාපනෙ. පණ්ණසාලං මාපෙනි, මාපයති. යො පාණමතිමාපෙනි, පණ්ණසාලා සුමාපිතා.

යප යාපනෙ. යාපනං පවත්තනං. තෙන සො තත්ථ යාපෙනි. යාපයති. යාපනා.

තත්ථ යාපෙනීති ඉදං යාධාතුස්ස පයොගත්තෙ සති කාරිතපදං භවති. තථා හි “උයාපෙන්නි නාමා”ති පාළි දිස්සති.

පකාරන්තධාතුරූපානි.

එකාරන්තධාතුරූපානි අප්පසිද්ධානි.

බකාරන්තධාතු

සම්බ සම්බන්ධෙ. සම්බන්ධො දළ්භබන්ධනං. සම්බෙනි, සම්බයති. සම්බලං.

සබ් මණ්ඩලෙ. මණ්ඩලං පරිමණ්ඩලතා. රූපං තාදිසමෙව.

කුබ් අව්ඡාදනෙ. කුම්බෙනි, කුම්බයති.

ලුබ් දුබ් අද්දනෙ. අද්දනං හිංසා. ලුම්බෙනි, ලුම්බයති. දුම්බෙනි, දුම්බයති.

පුබ්බ නිකෙතනෙ. නිකෙතනං නිවාසො. පුබ්බෙති, පුබ්බයති.

ගබ්බ මානෙ. මානො අභංකාරො. ගබ්බෙති, ගබ්බයති. ගබ්බනං, ගබ්බිතො. තත්ථ ගබ්බතීති න සඬ්ඛවති.

බ්බකාරන්තධාතුරූපානි.

භ්බකාරන්තධාතු

භූ පත්තියං. පත්ති පාපනං. සකම්මිකා ධාතු. භාවෙති, භාවයති. පභාවෙති, පභාවයති. ඉත්ථම්භූතො. චක්ඛුභූතො, ඤාණභූතො, ධම්මභූතො, බ්‍රහ්මභූතො.

තත්ථ භාවෙතීති පුරිසො ගච්ඡන්තං පුරිසමනුගච්ඡන්තො පාපුණාතීති අත්ථො. එස නයො සෙසක්‍රියාපදෙසුපි. එත්ථ ච “භාවෙති”තිආදීනි යත්ථ සවෙ “භූ සත්තාය”න්ති ධාතුයා රූපානි භොන්ති, තත්ථ භෙතුකත්තුරූපානි නාම භොන්ති. “භාවෙති කුසලං ධම්ම”න්තිආදීනෙන්ථ නිදස්සනපදානි. භාවෙතීති හි වඩ්ඪෙතීති අත්ථො. ඉධ පන සුද්ධකත්තුරූපත්තා පාපුණාතීති අත්ථො. ඉත්ථම්භූතොති ඉමං පකාරං භූතො පත්තො. “චක්ඛුභූතො”තිආදීනි පන “භූ සත්තායං, භූ පත්තිය”න්ති ද්විගණිකානං ද්විත්තං ධාතුනං වසෙන අවධිකථාට්ඨිකානායනිස්සිතං අත්ථං පකාසයිස්සාම ආගම්කානං කොසල්ලත්ථාය. තත්ථ චක්ඛුභූතොති යථා චක්ඛු සත්තානං දස්සනත්ථං පරිණෙති, එවං ලොකස්ස යථාචදස්සනසාධනතො දස්සනකිව්වපරිණායකට්ඨෙත චක්ඛුභූතො. අථ චා චක්ඛු විය භූතොතිපි චක්ඛුභූතො. පඤ්ඤාවක්ඛුමයත්තා චා සයම්භුඤාණෙන පඤ්ඤාවක්ඛු භූතො පත්තොති චක්ඛුභූතො. විදිතකරණට්ඨෙත ඤාණභූතො, අසාධාරණං චා ඤාණං භූතො පත්තොති ඤාණභූතො, අවිපරිතසභාවට්ඨෙත, පරියත්තිධම්මප්පච්ඡන්තනතො චා හදයෙන චිත්තෙන්ථා චාවාය නිව්ඡාරිතධම්මමයොති ධම්මභූතො. බොධිපක්ඛියධම්මෙහි චා උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ච තදුප්පාදනතො අනඤ්ඤසාධාරණං චා ධම්මං භූතො පත්තොති ධම්මභූතො. සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභූතො. අථ චා බ්‍රහ්මං වුව්චති මග්ගො තෙන උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ච තදුප්පාදනත්තා, තඤ්ච සයම්භුඤාණෙන භූතො පත්තොති බ්‍රහ්මභූතො. එවං ද්විත්තං ධාතුනං වසෙන වුත්තො අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අපරානි වෙන්ථ නිදස්සනපදානි වෙදිතබ්බානි. “තාතා මයං මහල්ලකා සුද්ධොදනමහාරාජපුත්තං බුද්ධභූතං සම්භාවෙය්‍යාම චා නො චා, තුම්භෙ තස්ස සාසනෙ පබ්බජෙය්‍යාථා”ති ච “අථ බො ථෙරා භික්ඛු ආයස්මන්තං රෙවතං සහජාතියං සම්භාවිංසු”ති චාති. අඤ්ඤානිපි පනෙන්ථ “මනුස්සභූතො, දෙවභූතො”තිආදීනි යොජෙතබ්බානි. තථා හි සංසාරමොචකපෙතවත්ථු අවධිකථායං “මනුස්සභූතානිමනුස්සෙසු ජාතා, මනුස්සභාවං චා පත්තා”ති අත්ථො සංවණ්ණිතො.

භූ අවකම්පනෙ. අයම්පි සකම්මකො. භාවෙති, භාවයති. මනොභාවතීයා භික්ඛු.

එත්ථ ච භාවෙතීති අනුකම්පති පුත්තං චා භාතරං චා යංකිඤ්චි. මනොභාවතීයාති “දීඝායුකා භොන්තු හදන්තා අරොගා අබ්‍යාපජ්ජා”ති එවමාදිනා භාවෙතබ්බො අනුකම්පිතබ්බාති මනොභාවතීයා. අඤ්ඤත්ථ පන මනොභාවතීයාති මනොවඩ්ඪනකාති අත්ථො. යෙසු හි දිට්ඨෙසු මනො වඩ්ඪති, “තෙ මනොභාවතීයා”ති වුව්චන්ති.

ලභ ආභණ්ඩනෙ. ලභෙති, ලභයති.

ජභි නාසනෙ. ජම්භෙති, ජම්භයති.

ලාභ පෙසනෙ. ලාභෙති, ලාභයති. “ලභ ලාභෙති ධාතුස්ස රූපානි වෙ, කාරිතරූපානි භවන්ති.

දභී භයෙ. ඊකාරන්තායං ධාතු, තෙන සනිග්ගහීතාගමානි රූපානි න භවන්ති. දභෙති, දභයති.

දුභ සන්ථම්භෙ. දුභෙති, දුභයති.

වම්භ විද්ධංසනෙ. වම්භෙති, වම්භයති. වම්භනා. ජබ්බග්ගියා භික්ඛු භික්ඛුං වම්භෙන්ති.

භ්බකාරන්තධාතුරූපානි.

ම්බකාරන්තධාතු

ආතෙන වමු ධොවනෙ. ආපුබ්බො වමුධාතු ධොවනෙ වත්තති. ආවමෙති, ආවමයති. ආවමනකුම්භී.

එත්ථ පන “තතො හි සො ආවමයිත්වා ලිච්ඡවී, ථෙරස්ස දත්වා යුගානි අට්ඨා”ති
අප්පසක්කාරපෙනවත්ථුපාළිප්පදෙසො නිදස්සනං. තත්ථ ආවමයිත්වාති හත්ථපාදධොවනපුබ්බකං මුඛං චික්ඛාලෙන්වා.
අයං පන ධාතු භූවාදිගණකත්තෙ “වමනී”ති හක්ඛනත්ථං ගහෙන්වා තිට්ඨති.

කමු ඉච්ඡාකන්තීසු. කාමෙති, කාමයති. කාමො, කන්ති, නිකන්ති, කාමනා, කාමයමානො,කාමෙන්තො,
අභික්කන්තං. අභික්කන්තවණ්ණො.

එත්ථ ව කාමොති රූපාදිවිසයං කාමෙතීති කාමො. කාමීයතීති වා කාමො, කිලෙසකාමවත්ථුකාමවසෙනෙතං
දට්ඨබ්බං. කිලෙසො හි තෙභූමකවට්ඨසඬ්ඛාතඤ්ච වත්ථු “කාමො”ති වුච්චති. මාරොපි වා දෙවපුත්තො “කාමො”ති
වුච්චති. සො හි අවචන්තකණ්ඨමමසමඬ්ඛිතාය පපඤ්චසමතික්කන්තෙපි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකො අත්තනො
වසෙ ය්පෙතුං කාමෙතීති “කාමො”ති වුච්චති.

චුත්තඤ්චෙනං පොරාණකචිරවනායං –

“වන්දෙ වන්දෙහමස්සත්ථං, යත්ථ සන්තප්පිතො ජිතො;
කාමො කාමොසතිණ්ණෙන, බුද්ධෙන වසතා සතා”ති;

ඉමානි පනස්ස නාමානි –

කාමො නමුචි කණ්භො ව, වසවත්තී පජාපති;
පමත්තබන්ධු මදනො, පාපිමා දම්මකොපි ව;
කන්දප්පො ව රතිපති, මාරො ව කුසුමායුධො;

අඤ්ඤෙ අඤ්ඤානිපි වදන්ති. තානි සාසනානුලොමානි න භොන්තීති ඉධ න දස්සිතානි. අට්ඨකථාසු පන “මාරො,
නමුචි, කණ්භො, පමත්තබන්ධු”ති වත්තාරියෙව නාමානි ආගතානි.

ඉදානි අභික්කන්තසද්දස්ස භූවාදිගණ “කමු පදචික්ඛෙපෙ”ති වොහාරසීසෙන චුත්තස්ස කමුධාතුස්ස වසෙන
ඉධ ව “කමු ඉච්ඡාකන්තීසු”ති චුත්තස්ස කමුධාතුස්ස වසෙන අත්ථුද්ධාරං කථයාම. අභික්කන්තසද්දො
බයසුන්දරාභිරූපඅබ්භතූමොදනෙසු දිස්සති. “අභික්කන්තා හන්තෙ රත්ති, නික්ඛන්තො පට්ඨමො යාමො, චිරනිසින්තො
භික්ඛුසඬ්ඛො”තිආදීසු බයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං වතුන්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ව පණ්නතරො වා”තිආදීසු
සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති

ආදීසු අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං හන්තෙ”තිආදීසු අබ්භතූමොදනෙ. ඉච්චෙවං –

බයස්මිං සුන්දරෙ වෙව, අපො අබ්භතූමොදනෙ;
අභිරූපෙ අභික්කන්ත-සද්දො දිස්සති සාසනෙ.

ථොම සිලාසායං. සිලාසා පසංසා. ථොමෙති, ථොමයති. ථොමිතො, ථොමනා.

යම අපරිචෙසනෙ. යමෙති, යමයති. යමො.

සම චිතක්කෙ. සාමෙති, සාමයති. සමා. නිසාමෙති, නිසාමයති. නිසාමනං. පටිසාමෙති, පටිසාමයති. පටිසාමනං.

තත්ථ සමානි සංවච්ඡරො, සො “සමා”ති ඉත්ථිලිඬිගවසෙන වුච්චති. “යො යපෙථ සතං සම”න්ති එත්ථ හි
සමාසද්දො ඉත්ථිලිඬිගො, උපයොගවසෙන පන “සම”න්ති වුත්තො.

ඉමානි සංවච්ඡරස්ස නාමානි “සංවච්ඡරො, වච්ඡරො, සමා, භායනො, සරදො, වස්සො”තිආදීනි භවන්ති.
නිසාමෙතීති චිතක්කෙති උපධාරෙති. එත්ථ හි “ඉඬ්ඝ මද්දි නිසාමෙහි, නිග්ගොසො යාදිසො වනෙ”ති පාළි නිදස්සනං.
තත්ථ නිසාමෙහීති චිතක්කෙහි උපධාරෙහීති අත්ථො. පටිසාමෙතීති හණ්ඨං ගුත්තට්ඨානෙ නික්ඛිපති.

සම ආලොචනෙ. ආලොචනං පෙක්ඛනං. සාමෙති, සාමයති. නිසාමනං.

එත්ථ පන නිසාමෙතීති පෙක්ඛති ඔලොකෙති. තථා හි “ඉඨිස මද්දි නිසාමෙහි, චිත්තං රූපංව දිස්සති”ති පාළි දිස්සති. තත්ථ හි නිසාමෙතීති ඔලොකෙතීති අත්ථො. ධාතුනමත්ථාතිසයෙන යොගොති වචනතො පන උපසග්ගයොගතො වා සවනෙපි අයං වත්තති. තථා හි “තතො කණ්භාජිනායාපි, නිසාමෙහි රටෙසභා”තිආදිකා පාළියො දිස්සන්ති. තත්ථ නිසාමෙතීති සුඤ්ඤාහිති අත්ථො.

අම රොගෙ. අමෙති, අමයති. අන්ධො. බ්ලඪ්ඤපාදො අන්ධනබො.

තත්ථ අන්ධොති නට්ඨනයනො වුවිච්ඡි. අන්ධනබොති පුතිනබො. උභයථාපි සරොගත්තං සුවිතං.

භාම කොධෙ. භාමෙති, භාමයති.

ගොම උපලෙපනෙ. ගොමෙති, ගොමයති.

සාම ස්වාන්තනෙ ආමන්තනෙ. ස්වාන්තනං සාමප්පයොගො. ආමන්තනං අවිභායනං පක්කොසනං. සාමෙති, සාමයති.

සඬිගාම යුද්ධෙ. සඬිගාමෙති, සඬිගාමයති. ද්වෙ රාජානො සඬිගාමෙසුං. සඬිගාමො. ආනො ගමු ඊසම්ඨිවාසනෙ. ආගමෙති, ආගමයති, කාමාවචරධම්මෙ නිස්සාය රූපාරූපධම්මො සමුදාගමෙති, සමුදාගමයති. උපාසකො ධම්මසවනන්තරායං අනිච්ඡන්තො “ආගමෙථ ආගමෙථා”ති ආහ. සමුදාගමනං, ආගමනං. ආගමෙන්නො, ආගමයමානො.

තත්ථ ආගමෙතීති ඊසකං අධිවාසෙති. සමුදාගමෙතීති සම්පවත්තති. භූවාදිගණෙ “ගමයති”ති හෙතුකත්තුවසෙන වුත්තං, ඉධ පන උපසග්ගතිපාතපුබ්බකාති කත්වා “ආගමෙති”තිආදීති සුද්ධකත්තුවසෙන වුත්තානීති දට්ඨබ්බං.

මකාරන්තධාතුරූපානි.

ඉති වු රාදිගණෙ පචග්ගන්තධාතුරූපානි

සමන්තානි.

යකාරන්තධාතු

යු ජිගුච්ඡායං. යාවෙති, යාවයති. යවො.

බ්‍යය බයෙ. බ්‍යයෙති, බ්‍යයයති. අබ්‍යයිභාවො.

බ්‍යය චිත්තසමුස්සග්ගෙ. තාදිසංයෙව රූපං.

යකාරන්තධාතුරූපානි.

රකාරන්තධාතු

පර ගතියං. පරෙති, පරයති. එත්ථ ව “ඉති බො ආනන්ද කුසලානි සීලානි අනුපුබ්බෙන අග්ගාය පරෙන්නී”ති පාළි නිදස්සනං. තත්ථ අග්ගාය පරෙන්නීති අරහත්තත්ථාය ගච්ඡන්ති.

ගර උග්ගමෙ. ගරෙති, ගරයති. ගරු.

වර අසංසයෙ. වරෙති, වරයති.

පුරි අප්පායනෙ. පුරෙති, පුරයති.

වර ඉච්ඡායං. වරෙති, වරයති. වරො, වරං, වරන්නො. එතෙ වරානං වතුරො වරෙමී. එතං සක්ක වරං වරෙ.

තත්ථ වරොති වරියනෙ වරිතබ්බොති වරො. වරන්ති වරෙතීති වරං, ඉච්ඡන්තො පත්ථෙන්නොති අත්ථො.

“මහාමහාරහං සකාස-මුනි නිවරණා රණා;
මුත්තං මුත්තං සුදස්සනං, චන්දෙ බොධිවරං වර”න්ති

පුරාණකවිරවනායං “වර”න්ති පදස්ස විය. එවං වරෙතිති වරන්තො. වරෙති වරෙමි ඉච්ඡාමි යාවාමි. කාරිතෙ “පචාරෙති”ති රූපං, ඉච්ඡාපෙතිති අත්ථො. නිසෙධනත්ථෙ පනිදං කාරිතං න හොති.

සර අක්ඛෙපෙ. සරෙති, සරයති. සරො. සරොති සද්දො.

සාර දුබ්බලො. සාරෙති, සාරයති. දුබ්බලො භවතිති අත්ථො.

කුමාර කීළායං. කුමාරෙති, කුමාරයති. කුමාරො, කුමාරකො. කුමාරී, කුමාරිකා.

එත්ථ කුමාරයති තත්ථ තත්ථ කීළතිති කුමාරො. සො එව අනිදහරත්තා කුමාරකො. එස නයො ඉතරත්තාපි.

සුර වීර වික්කන්තියං. වික්කන්ති වික්කමනං. සුරෙති, සුරයති. වීරෙති, වීරයති. සුරො, වීරො. සාසනිකෙහි පන සද්ධම්මවිදුහි එවං ධාතුසභාවානම්පි සුරවීරසද්දානං නිබ්බවනං න දස්සිතං, කෙවලං පන තත්ථ තත්ථ “සුරොති විසිට්ඨඋරො”ති ච “මහාවීරොති මහාවික්කන්තො”ති ච “වීරොති වීරියවා”ති ච අත්ථවිවරණමත්තමෙව දස්සිතං.

පාර තීර කම්මසම්පත්තියං. කම්මසම්පත්ති නාම කම්මස්ස පරිසමාපනං නිට්ඨාපනං. පාරෙති, පාරයති. තීරෙති, තීරයති. පාරං. තීරං. වික්කමාමි න පාරෙමි, භූමිං සුම්භාමි වෙගසා. තං කිච්චං තීරෙත්වා ගතො. සන්තීරණං, තීරණපරික්ඛානි ච ආදීනි එත්ථ දස්සෙතබ්බානි.

තත්ථ න පාරෙමිති ඡිත්ථිතුං න සක්කොමිති අත්ථො.

ඊර බෙපනෙ. ඊරෙති, ඊරයති.

ජර වයොහානිමිහි. ජරෙති, ජරයති. ජරා. පාළියං පන “ජීරති”ති පාඨො.

වර ආවරණෙ. වාරෙති, වාරයති. නිවාරෙති, නිවාරයති. නිවාරෙතා. පරිවාරෙති, පරිවාරයති. පරිවාරො. පචාරෙති, පචාරයති. පචාරණං. පචාරණන්ති නිසෙධනං වා කාමාදානං වා.

ධර ධාරණෙ. ධාරෙති, ධාරයති. ආධාරො, ආධාරකො, ධම්මො ඉච්චාදීනි.

තත්ථ ධම්මොති අනෙකවිධෙසු ධම්මෙසු ලොකුත්තරො උප්පාදිතො සවිජ්ඣිකතො ච චතුසු අපායෙසු සංසාරෙ වා සත්තෙ අපතමානෙ ධාරෙතිති ධම්මො. අථ වා සොතාපන්නාදීහි අරියෙහි ධාරියති, නු පුපුජ්ජනෙහිතිපි ධම්මො. චතුභුමිකො පන සකලක්ඛණං ධාරෙතිති ධම්මො. කක්ඛළත්තාදිනා ථුසනාදිනා සන්තිආදිනා සකසකභාවෙන පණ්ඩිතෙහි ධාරියති සල්ලක්ඛියතිතිපි ධම්මො. තෙපිටකො පන පාළිධම්මො සකත්ථපරත්ථාදිභෙඵ අත්ථෙ ධාරෙතිති ධම්මො. කෙචි තු විදු “පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ ධුනාති කම්පෙති විද්ධංසෙතිති ධම්මො”ති ධුධාතුවසෙනපි නිබ්බවනං වදන්ති, තං මග්ගධම්මෙ අනිව යුජ්ජති, එලනිබ්බානපරියත්තිධම්මෙසු පන පරියායෙන යුජ්ජති.

ධම්මසද්දො පරියත්තිහෙතුගුණනිස්සත්තනිජ්ජීවනාදීසු දිස්සති. අයඤ්ඞි “ධම්මං පරියාපුණාති සුත්තං ගෙයා”න්තිආදීසු පරියත්තියං දිස්සති. “හෙතුමිහි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදීසු හෙතුමිහි.

“න හි ධම්මො අධම්මො ච, උභො සමවිපාකිනො;
අධම්මො නිරයං නෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගති”න්ති

ආදීසු ගුණෙ. “තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා හොන්ති. ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති”තිආදීසු නිස්සත්තනිජ්ජීවනායං.

අථ වා ධම්මසද්දො සභාවපඤ්ඤාපුඤ්ඤපඤ්ඤන්තිආපත්තිපරියත්තිනිස්සත්තනිජ්ජීවනාවිකාරගුණපච්ච-යපච්චයුජ්ජනාදීසු දිස්සති. අයඤ්ඞි “කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා අබ්‍යාකතා ධම්මා”තිආදීසු සභාවෙ දිස්සති.

යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා, සද්ධස්ස සරමෙසිනො;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, ස වෙ පෙච්ච න සොචති”ති

ආදීසු පඤ්ඤායං.

“න හි ධම්මො අධම්මො ව, උභො සමච්ඡාකිනො;
අධම්මො නිරයං තෙනි, ධම්මො පාපෙති සුග්ගති” න්ති ආදීසු

පුඤ්ඤෙ. “පඤ්ඤත්තිධම්මා, නිරුත්තිධම්මා, අධිවචනාධම්මා” නි ආදීසු පඤ්ඤත්තියං. “පාරාජිකා ධම්මා, සඛ්ඤාදිසෙසා ධම්මා” නි ආදීසු ආපත්තියං. “ඉධ භික්ඛු ධම්මං ජානාති සුත්තං ගෙයාං වෙය්‍යාකරණ” න්ති ආදීසු පරියත්තියං. “තස්මිං ඛො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති. ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති” නි ආදීසු නිස්සත්තනිජ්ජීවනායං. “ජාතිධම්මා ජරාධම්මා මරණධම්මා” නි ආදීසු විකාරෙ. “ජන්තං බුද්ධධම්මාන” න්ති ආදීසු ගුණෙ. “හෙතුම්හි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා” නි ආදීසු පච්චයෙ. “ධීතාවසා ධාතු ධම්මට්ඨිතතා ධම්මනියාමතා” නි ආදීසු පච්චයුජ්ජන්තෙ.

අථ වා ධම්මසද්දො පරියත්තිසච්චසමාධිපඤ්ඤාපකතිපුඤ්ඤාපත්තිඤ්ඤායාදීසු බහුසු අත්ථෙසු දිට්ඨජ්ජයොගො. තථා හි “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති” නි ආදීසු පරියත්තියං දිස්සති. “දිට්ඨධම්මො පත්තධම්මො” නි ආදීසු සච්චෙ. “ඵලධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු” න්ති ආදීසු සමාධිමිති. “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො” නි ඵලාදීසු පඤ්ඤායං. “ජාතිධම්මානං භික්ඛවෙ සත්තාන” න්ති ඵලාදීසු පකතියං. “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි” න්ති ඵලාදීසු පුඤ්ඤෙ. “චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා” නි ආදීසු ආපත්තියං. “කුසලා ධම්මා” නි ආදීසු ඤ්ඤයො. ඵලං ධම්මසද්දජ්ජවත්තිවිසයා විච්චා අට්ඨකථාවරියෙහි දස්සිතා, තත්ථ තත්ථ පන ආදිසද්දෙන යුත්තිවිසයාදයො ච අත්ථා ගහෙතඛිබ්බා. තථා හි ධම්මසද්දො –

“නෙස ධම්මො මහාරාජ, යං ත්වං ගච්ඡෙය්‍ය එකකො;
අභම්පි තෙන ගච්ඡාමි, යෙන ගච්ඡසි ඛත්තියා” නි

ආදීසු යුත්තියං චත්තති. “මනඤ්ච පටිච්ච ධම්මෙ ව උජ්ජජ්ජති මනොවිඤ්ඤාණ” න්ති ආදීසු විසයෙ. “සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙති” නි එත්ථ නිබ්බානෙ චත්තති. තත්‍ර යා නිස්සත්තතා, සා ඵල නිජ්ජීවතා. යො ච හෙතු, සො ඵල පච්චයො.

ඉච්චෙවං –

පරියත්තිපච්චයෙසු, ගුණෙ නිස්සත්තතාය ව;
සභාවෙ වෙච පඤ්ඤායං, පුඤ්ඤෙ පඤ්ඤත්තියම්පි ව.

ආපත්තියං විකාරෙ ව, පච්චයුජ්ජන්තකෙපි ව;
සච්චසමාධිපකති-ඤ්ඤයොසු යුත්තියම්පි ව;
විසයෙ වෙච නිබ්බානෙ, ධම්මසද්දො පවත්තති.

කෙච්චි පන ධම්මසද්දස්ස පවත්තිවිසයානං දසඛාව පරිච්ඡෙදං වදන්ති.

ඤ්ඤායමග්ගෙ ව නිබ්බානෙ, සභාවෙ අථ ජාතියං;
මනෙ විසයපුඤ්ඤෙසු, භාවෙ පාවචනෙපි ව;
ඉමෙසු දසස්ථත්ථෙසු, ධම්මසද්දො පවත්තති.

තත්‍ර අත්ථුද්ධාරොති සමානසද්දච්චනියානං අත්ථානං උද්ධරණං අත්ථුද්ධාරො.

රකාරන්තධාතුරූපානි.

ලකාරන්තධාතු

පාල රක්ඛණෙ. “රක්ඛණං, තාණං, ගොපනං, අවනං, පාලනං, රක්ඛා, රක්ඛණා, ගුත්ති” ඉච්චෙනෙ පරියායා. පාලෙති, පාලයති. පාලකො, බුද්ධපාලො. අම්බපාලි ගණිකා. සමො භවතු පාලිතා. පාලිතො, පාලනං, පාළි.

එත්ථ පාළිති අත්ථං පාලෙතිති පාළි, ලස්ස ළත්තං. අථ වා අන්තොදකං රක්ඛණට්ඨෙන මහතො තළාකස්ස ථීරා මහතිති පාළි වියාති පාළි, පරියත්තිධම්මො. අපරො නයො පකට්ඨානං උක්කට්ඨානං සීලාදිඅත්ථානං බොධනතො සභාවනිරුත්තිභාවතො බුද්ධාදීහි භාසිතත්තා ව පකට්ඨානං චචනජ්ජන්ධානං ආළිති පාළි.

පාළිසද්දො පාළිධම්මෙ, තළාකපාළියම්පි ව;
දිස්සතෙ පත්තියඤ්චෙව, ඉති ඤ්ඤායං විජානතා.

අයඤ්ඤි “පාළියා අත්ථමුපපරික්ඛන්ති” නි ආදීසු පරියත්තිධම්මසඛිබ්බානෙ පාළිධම්මෙ දිස්සති. “මහතො තළාකස්ස පාළි” නි ආදීසු තළාකපාළියං. “පාළියා නිසිදිංසු” නි ආදීසු පත්තියං, පටිපාටියා නිසිදිංසුති අත්ථො. ඉමස්මිං පනත්ථෙ

ධාතුයා කිව්වං නත්ථි. පාටිපදිකො හි පන්තිවාචකො පාළිසද්දො.

තිල සිනෙහනෙ. තෙලෙති, තෙලයති. තෙලං, තිලො, තිලං.

තත්ථ තිලොති තිලගච්ඡො. තිලන්ති තප්ඵලං. තතො පන නික්ඛන්තො සිනෙහො තෙලං. සො හි “තිලානං ඉදන්ති තෙල”න්ති වුවිච්ඡි. යදි එවං “සාසපතෙල”න්තිආදිවචනං න යුජ්ජෙය්‍යාති? නො න යුජ්ජති, “තිලසිනෙහනෙ”ති එවං චුත්තාය තිලධාතුයා සාමඤ්ඤතො යස්ස කස්සචි සිනෙහස්ස වචනතො. තෙන “සාසපතෙලං, මධුකතෙල”න්තිආදයො සාසනෙ පයොගා දිස්සන්ති. මයං පන තිලධාතුවසෙන නිජ්ජන්තානං තිලගච්ඡතප්ඵලවාචකානං “තිලො, තිල”න්ති සද්දරූපානං පකාසනමුඛෙන “තිලානං ඉදන්ති තෙල”න්ති වදාම, න පන තෙන වචනෙන සාසපාදීනං සිනෙහස්ස අතෙලත්තං වදාම. අප් කිඤ්චරහීති වෙ? තද්ධිතවිධානෙ විඤ්ඤානං කොසල්ලත්ථං තිලසද්දං පටිච්ච “තිලානං ඉදන්ති තෙල”න්ති වදාම. සිනෙහසඬ්ඛාතස්ස සාසපාදීනං තෙලස්ස වචනං න ජහාම, තස්මා උදාහරණප්පකාසනෙ “තිලො, තිලං, තෙල”න්ති අවත්වා “තෙලං, තිලො, තිල”න්ති අමිහෙහි චුත්තං. ඉදඤ්චි වචනං තෙලස්ස සාමඤ්ඤතො සිනෙහෙ පවත්තිං දීපෙති. තෙනෙව ච සාසනෙ “තිලතෙලං, සාසපතෙල”න්තිආදීනා විසෙසවචනම්පි දිස්සතිති නිට්ඨමෙත්ථාචගන්තබ්බං. අපිච තෙලසද්දො යෙභුයොන තිලතෙලෙ වත්තති, යථා මිගසද්දො හරිණමිගෙතිපි දට්ඨබ්බං.

ජල අපචාරණෙ. ජාලෙති, ජාලයති. ජාලං, ජාලා. ජාලන්ති මච්ඡජාලං. ජාලාති අග්ගිජාලා.

බල සොචෙයො. සොචෙයාං සුවිභාවො. බාලෙති, බාලයති. පක්ඛාලෙති, පක්ඛාලයති.

තල පතිට්ඨායං. තාලෙති, තාලයති. තාලො, තලං.

එත්ථ තාලොති තිණරාජරුක්ඛො. තලන්ති පාණිතලභුමිතලාදි. තඤ්චි තාලයති පතිට්ඨාති එත්ථ වත්ථුජාතන්ති තලං.

තුල උම්මානෙ. තොලෙති, තොලයති.

දුල උක්ඛෙපෙ. උක්ඛෙපො උද්ධං බිපනං. දොලෙති, දොලයති. දොලා.

එත්ථ ච දොලයති උක්ඛිපියති යත්ථ නිපන්නො දාරකො, යථානිපන්නකො වාති දොලා.

වුල නිම්මජ්ජනෙ. වොලෙති, වොයලති.

මිල නිමිලනෙ. මිලෙති, මිලයති. මිලනං, උම්මිලනං, නිමිලනං.

මූල රොහනෙ. මූලෙති, මූලයති. මූලං. එසා හි යදා පතිට්ඨායං වත්තති, තදා භූවාදිගණිකා, “මූලනී”ති වස්සා රූපං.

තත්ථ මූලන්ති මූලයති රූහති රුක්ඛාදි එතෙනාති මූලං. අප් වා මූලයති ඡින්නොපි කොචි එතෙන අච්ඡින්නෙන පුනඳෙව රූහතීති මූලං. චුත්තඤ්චි –

“යථාපි මූලෙ අනුපද්දෙවෙ දළ්භෙ,
ඡින්නොපි රුක්ඛො පුනඳෙව රූහති;
එවම්පි තණ්හානුසයෙ අනුභතෙ,
නිබ්බත්තති දුක්ඛමිදං පුනප්පුන”න්ති;

මූලසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො හෙට්ඨා භූවාදිගණෙ චුත්තො.

කල පිල බෙපෙ. කාලෙති, කාලයති. කාලො. පිලෙති, පිලයති.

එත්ථ කාලොති සමයොපි මච්චුපි. තත්‍ර සමයො තෙසං තෙසං සත්තානං ආයුං කාලයති බෙපෙති දිවසෙ දිවසෙ අජ්ජං අජ්ජං කරොතීති කාලොති වුවිච්ඡි. චුත්තම්පි වෙනං –

“කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා;
යො ච කාලසසො භූතො, සභූතපවතීංපථී”ති.

මව්වු පන කාලයකි තෙසං තෙසං සත්තානං ජීවිතං බෙපෙති සමුච්ඡේදවසෙන නාසෙතිති කාලොති වුවවති.
තෙනාහු අවිධිකථාවරියා “කාලොති මව්වු. කාලයකි සත්තානං ජීවිතං නාසෙතිති කාලො. කාලෙන මව්වුනා කතො
නාසිතොති කාලකතො”ති. “මරණං හින්දං මව්වු මව්වු වුති කාලො අන්තකො නික්බෙපො”ති මරණස්සාහිධානාති.

සුල්ල සජ්ජනෙ. සුල්ලෙති, සුල්ලයති.

ඉල පෙරණෙ. ඉලෙති, ඉලයති.

වල හරණෙ. වාලෙති, වාලයති. වාලො.

ලල ඉච්ඡායං. ලලෙති, ලලයති.

දල විදාරණෙ. දාලෙති, දාලයති, පදාලෙති, පදාලයති. කුදාලො.

කල ගතිසංඛ්‍යානෙසු. කාලෙති, කාලයති. කාලො, කලා. කලාති අවයවො. සා හි කාලයිතබ්බා සංඛ්‍යායිතබ්බාති
කලා.

සිල උපධාරණෙ. උපධාරණං භුසො ධාරණං, පතිට්ඨාවසෙන ආධාරභාවො. සිලෙති, සිලයති. සිලං, සිලනං.

එත්ථ සිලන්ති සිලෙති උපධාරෙති තංසමඛිගීපුග්ගලං අපායෙසු උප්පත්තිනිවාරණවසෙන භුසො ධාරෙතිති සිලං.
අථ වාසිලියති උපවාරියති සප්පුරිසෙහි හදයමංසන්තරං උපනෙත්වා ධාරියතිති සිලං. සිලනන්ති භූවාදිගණෙ
අවිජ්ජකිණ්ණනාසංඛ්‍යානං සමාධානං වුවවති. තත්ථ “සිලති”ති රූපං, ඉධ පන ආධාරභාවසංඛ්‍යානං උපධාරණං වුවවති.
එත්ථ ච “සිලෙති, සිලයති”ති රූපාති. අවිධිකථාසු හි “කුසලානං ධම්මානං පතිට්ඨාවසෙන ආධාරභාවො
උපධාරණං”න්ති වුත්තො.

වෙල කාලොපදෙසෙ. වෙලෙති, වෙලයති. වෙලා. කෙච්චි “වෙල ඉති ධාතුසද්දො න භොති”ති වදන්ති, තං න
ගහෙතබ්බං, පොරාණෙහි සද්දසත්ථවිදුහි “වෙලයති”ති රූපස්ස දස්සිතත්තා.

පල මූල ලවනපවනෙසු. ලවනං ඡේදනං, පවනං සොධනං. පාලෙති, පාලයති. පලං. පලං නාම මානවිසෙසො.
ලොකස්ස විමතිං පාලෙති ලුනාති සොධෙති වාති පලං. මූලෙති, මූලයති. සද්දසත්ථවිදු පන “මූලයති කෙදාරං, මූලයති
ධක්ඛ්ඤ”න්ති පයොගං වදන්ති.

ථූල පරිබ්‍රහනෙ. පරිබ්‍රහනං වඬ්ඨනං. ථූලෙති, ථූලයති. ථූලො පුරිසො. ථූලා ජවෙන භායන්ති.

පල ගතියං. පලෙති, පලයති. අත්ථං පලෙති න උපෙති සංඛ්‍යං. පලෙති රසමාදාය. යථා සුත්තගුලං යත්තකෙහි
සුත්තෙහි වෙසීතං, තත්තකෙහි එව පලයති.

විඬ්ගුල පරිබ්‍රහමනෙ. විඬ්ගුලෙති, විඬ්ගුලයති. විඬ්ගුලයිත්වා. අත්‍රායං පාළි “යාවතිකා අභිසංඛාරස්ස ගති,
තාවතිකං ගන්ත්වා විඬ්ගුලයිත්වා භූමියං පපති”ති. තත්ථ විඬ්ගුලයිත්වාති පරිබ්‍රහමිත්වා.

ලකාරන්තධාතුරූපාති.

වකාරන්තධාතු

දිවු පරිකුජනෙ. පරිකුජනං ගජ්ජනං. දෙවෙති, දෙවයති. දෙවො ච පරිදෙවිත්වා. දෙවොති මෙසො.

දිවු අද්දනෙ. අද්දනං ගන්ධපිසනන්ති වදන්ති. දෙවෙති, දෙවයති.

විව භාසායං. විවෙති, විවයති.

වකාරන්තධාතුරූපාති.

සකාරන්තධාතු

පුස පොසනෙ. පොසෙති, පොසයති. ඉමානි රූපානි කිඤ්චාපි භූවාදිගණිකං “පොසෙති”ති රූපං පටිච්ච හෙතුකත්තුරූපානි විය දිස්සන්ති, තථාපි “අඤ්ඤෙපි දෙවො පොසෙති”තිආදිකස්ස චුරාදිගණිකරූපස්ස දස්සනතො සුද්ධකත්තුවසෙන චුත්තානීති දට්ඨබ්බං. උභින්නං පන කාරිතට්ඨානෙ “පොසාපෙති, පොසාපයති”ති හෙතුකත්තුරූපානි ඉච්ඡිතබ්බානි.

පෙස පටිහරණෙ. පෙසෙති, පෙසයති.

පිස බලපාණනෙසු. පිසෙති, පිසයති.

පසි නාසනෙ. පංසෙති, පංසයති.

ජසි රක්ඛණෙ. ජංසෙති, ජංසයති.

සිලෙස සිලෙසනෙ. සිලෙසෙති, සිලෙසයති. සිලෙසො.

ලුස හිංසායං. ලුසෙති, ලුසයති.

පුත්ඝ අභිමද්දනෙ. නකාරො නිග්ගහිතත්ථං. පුංසෙති, පුංසයති. නපුංසකො. ධාතුනකාරස්ස ලොපෙ “පොසො” ඉච්චපි රූපං.

තත්ථ න පුංසකොති ඉත්ථිභාවපුම්භාවරහිතො පුග්ගලො. සො හි පුරිසො විය සාතිසයං පච්චාමිත්තෙ න පුංසෙති අභිමද්දනං කාතුං න සක්කොතීති නපුංසකොති වුව්චති. කෙච් පන “න පුමා, න ඉත්ථි”ති නපුංසකොති වචනත්ථං වදන්ති. තථා හි සද්දසත්ථවිදු තං පුග්ගලං නපුංසකලිඬිගවසෙන නපුංසකන්ති වදන්ති.

ධුස කන්තිකරණෙ. ධුසෙති, ධුසයති.

රුස රොසනෙ. රොසනං කොපකරණං. රොසෙති, රොසයති. රොසො. රොසොති කොධො.

බ්‍රූස උස්සග්ගෙ. බ්‍රොසෙති, බ්‍රොසයති.

ජස හිංසායං. ජාසෙති, ජාසයති.

දංස දංසනෙ. දංසෙති, දංසයති. දංසනො. දංසනොති දන්තො. දංසන්ති බාදනීයං වා හොජනීයං වා එතෙනානි දංසනො.

දසි දස්සනෙ ව. වකාරො දංසනං අපෙක්ඛති. දංසෙති, දංසයති. විදංසෙති, විදංසයති සුරියො ආලොකං.

තස්ස සන්තප්පනෙ. තස්සෙති, තස්සයති පුරිසො වොරෙ.

වස්සු සත්තිබන්ධනෙ. සත්තිබන්ධනං සමත්ථතාකරණං. වස්සෙති, වස්සයති.

ජස තාළනෙ. තාළනං පහරණං. ජාසෙති, ජාසයති.

පස බන්ධනෙ. පාසෙති, පාසයති. පාසො. පාසන්ති බන්ධන්ති සත්තෙ එතෙනානි පාසො, සකුණපාසාදි.

සුසි විසද්දනෙ. විසද්දනං උග්ගොසනං. සොසෙති, සොසයති. සොසො.

ලස සිලායොගෙ. සිලායොගො ලාසියං නාටකනාටනං රෙචකදානං. ලාසෙති, ලාසයති. ලාසෙන්තො, ලාසෙන්ති . අත්‍රායං පාළි “වාදෙන්තියාපි ලාසෙන්ති, නච්චන්තියාපි ලාසෙන්ති, ලාසෙන්තියාපි නච්චන්ති”ති. තත්ථ ලාසෙන්තීති යා උප්පවමානා විය උට්ඨහිත්වා ලාසියනාටකං නාටෙන්ති, රෙචකං දෙන්ති.

භුස අලඬිකාරෙ. භුසෙති, භුසයති. විභුසෙති, විභුසයති. භුසනං, විභුසනං.

වස සිනෙහනඡේදාවහරණෙසු. අවහරණං චොරිකාය ගහණං. වාසෙති, වාසයති. වසා.

තාස වාරණ. වාරණ. නිවාරණ. තාසෙති, තාසයති.

ධස උඤ්ජේ. ධාසෙති, ධාසයති.

භස ගහණ. භාසෙති, භාසයති.

පුස ධාරණ. පොසෙති, පොසයති, ආහරණ ධාරෙතීති අත්ථො.

තුසි පිසි කුසි දසි භාසායං. තුංසෙති, තුංසයති. පිංසෙති, පිංසයති. කුංසෙති, කුංසයති. දංසෙති, දංසයති.

බුසි අක්කොසනෙ. බුංසෙති, බුංසයති. බුංසනා.

ගවෙස මග්ගනෙ. ගවෙසෙති, ගවෙසයති. ගවෙසකො, ගවෙසිතො, ගවෙසනා, ගවෙට්ඨි.

වාස උපසෙවායං. වාසෙති, වාසයති. වාසො, ආවාසො.

භිසි භිංසායං. භිංසෙති, භිංසයති.

නිවාස අච්ඡාදනෙ. වත්ථං නිවාසෙති, නිවාසයති. පුබ්බණ්භසමයං නිවාසෙත්වා.

අංස සඨසානෙ. අංසෙති, අංසයති. අංසො, අංසා.

එත්ථ ව අංසොති කොට්ඨාසොපි ඛන්ධොපි වුව්වති. අංසාති අරිසරොගො.

මිස සජ්ජනෙ. මෙසෙති, මෙසයති.

රස අස්සාදනෙ. රසෙති, රසයති. රසො. රසියතෙ අස්සාදියතෙ ජනෙහීති රසො.

රස සිනෙහනෙ. රසෙති, රසයති. රසො.

තත්ථ රසෙතීති සිනෙහති. රසොති සිනෙහො, සිනෙහසම්බන්ධො සාමග්ගිරසොති වුව්වති, යං සන්ධාය බ්‍රාහ්මණා භගවන්තං “අරසරූපො සමණො ගොතමො”ති අවොචුං.

සිය අසබ්බජ්ජයොගෙ. සෙසෙති, සෙසයති. සෙසො. විපුබ්බො අතිසයෙ, විපුබ්බො අතිසයෙ, විපුබ්බො සිසධාතු අතිසයෙ වත්තති, විසෙසෙති, විසෙසයති. විසෙසො, විසිට්ඨො, විසෙසනං.

මිස්ස සම්මිස්සෙ. මිස්සෙති, මිස්සයති. සම්මිස්සෙති, සම්මිස්සයති. මිස්සො, මිස්සො, මිස්සිතො, සම්මිස්සිතො, සම්මිස්සො ඉච්චාදීති. අලම්බුසාජාතකෙ මිස්සාති ඉත්ථිනං වත්තබ්බනාමං, පුරිසෙහි සද්ධිං සම්මිස්සනාය.

ජුස පරිතක්කනෙ. ජොසෙති, ජොසයති.

මස පභාසනෙ. මසෙති, මසයති.

මරිස තිතික්ඛායං. මරිසෙති. මරිසයති.

පිස පෙසනෙ. පෙසෙති, පෙසයති. පෙසකො, පෙසිතො.

සුස සද්දෙ. සොසෙති, සොසයති. උග්ගොසයුං බොධිමණ්ඨෙ පමොදිතා. සොසො.

දිසි උච්චාරණ. දෙසෙති, දෙසයති. දෙසකො, දෙසෙතා, දෙසිතො, දෙසනා.

වස අච්ඡාදනෙ. වාසෙති, වාසයති. නිවාසෙති, නිවාසයති. වත්ථං.

සකාරන්තධාතුරූපාති.

හකාරන්තධාතු

අරහ පූජායං. අරහෙති, අරහයති. අරහා, අරහං. “අරහා, බිණ්ණාසවො, අසෙක්ඛො”ති අරහතො නාමාති.

සිනෙහ සිනෙහනෙ. සිනෙහෙති, සිනෙහයති.

වරහ භිංසායං. වරහෙති, වරහයති. වරාහො.

වරාහොති සුකරොපි හත්ථිපි වුවවති. “එණෙය්‍යා ව වරාහා වා”ති එත්ථ හි සුකරො “වරාහො”ති වුත්තො, “මහාවරාහස්ස...පෙ.... නදිසු ජග්ගතො”ති එත්ථ පන හත්ථි “වරාහො”ති.

රහ වාගෙ. රහෙති, රහයති.

වහ පරිකත්ථනෙ. වහෙති, වහයති.

මහ පූජායං. මහෙති, මහයති. මහිතො රාජා මහාරාජා. විහාරමහො, වෙතියමහො.

පිහ ඉච්ඡායං. පිහෙති, පිහයති. පිහා, පිහාලු, අපිහො, පිහනීයා විභුතියො.

කුහ විම්භාපනෙ. කුහෙති, කුහයති. කුහකො. කුහයති ලොකවිම්භාපනං කරොතීති කුහකො. කුහනා.

සහ පරිසහනෙ. පරිසහනං ඛන්ති. සහෙති, සහයති. සහනං. භූවාදිගණිකස්ස පනස්ස “සහති”ති රූපං.

ගරහ විනින්දනෙ. ගරහෙති, ගරහයති. ගරහා. භූවාදිගණිකස්ස පනස්ස “ගරහති”ති රූපං.

හකාරන්තධාතුරූපාති.

ළකාරන්තධාතු

තළ කාළනෙ. තාළෙති, තාළයති. පතාළෙති, පතාළයති. තාළං. තාළන්ති කංසතාළාදි.

තළ ආසානෙ. පුබ්බෙ විය රූපාති.

බළ හෙදෙ. බළෙති, බළයති.

ඉළ ථවනෙ. ඉළෙති, ඉළයති.

ජුළ පෙරණෙ. ජොළෙති, ජොළයති.

පිළ අවගාහනෙ. පිළෙති, පිළයති. නිජ්ජිළෙති, නිජ්ජිළයති. පිළනකො, පිළිතො, පිළා, පිළනං, නිජ්ජිළනකො.

ලළ උපසෙවායං. ලාළෙති, ලාළයති. උපලාළෙති, උපලාළයති. භූවාදිගණවිධාය පන විලාසනත්ථෙ වත්තමානාය එතිස්සා “ලළති”ති රූපං.

සිළ සෙළනෙ. සෙළෙති, සෙළයති. සෙළෙන්තො. එත්ථ සෙළෙතීති සෙළිතසද්දං කරොති.

අවග්ගන්තධාතුරූපාති.

වුරාදි එත්තකා දිට්ඨා, ධාතවො මෙ යථාබලං;
සුත්තෙස්වඤ්ඤෙපි පෙක්ඛිත්වා, ගණ්භවිහො අත්ථයුත්තීතො.

වුරපමුඛගණො මෙ සාසනත්ථං පවුත්තො,
සුපවුරහිතකාමො තම්පි සික්ඛෙය්‍යා ධීරො;
සුපවුරනයපාඨෙ සත්ථුතො තඤ්චි සික්ඛං,
පියුසම්ච මනුඤ්ඤං අත්ථසාරං ලභෙථ.

ඉති නවඬ්ගෙ සාට්ඨකථෙ පිටකත්තයෙ බ්‍යප්පඨගතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනීතිප්පකරණෙ

චුරාදිගණපරිදීපනො අට්ඨාරසමො පරිච්ඡෙදො.

19. සබ්බගණවිනිච්ඡය

ඉතො පරං පවක්ඛාමී, සබ්බගණවිනිච්ඡයං;
සොතුනං පටුභාවත්ථං, පරමෙ පිටකත්තයෙ.

පච්චයාදිවිභාගෙහි, නයෙහි විවිධෙහි තං;
සුබ්බග්ගාභාය සොතුනං, සුඤ්ඤාථ මම භාසතො.

තත්ථ පඨමො භූවාදිගණො, දුතියො රුධාදිගණො, තතියො දිවාදිගණො, චතුත්ථො ස්වාදිගුණො, පඤ්චමො කියාදිගණො, ඡට්ඨො ගභාදිගණො, සත්තමො තනාදිගණො, අට්ඨමො චූරාදිගණො, ඉමස්මිං භගවතො පාවචනෙ අට්ඨවිධා ධාතුගණා භවන්ති. එතෙසු විකරණපච්චයවසෙන –

භූවාදිතො අකාරො ව, සානුසාරො රුධාදිතො;
අකාරො චෙවිචණ්ණො ව, එකාරොකාරමෙව ව.

යපච්චයො දිවාදිමිභා, ඤ්ඤා ඤා උඤ්ඤා සුවාදිතො;
කායාදිතො පන නායෙව, ජපණ්ණා පන ගභාදිතො.

ඔසිරා තු තනාදිමිභා, ඤා ඤායා ව චූරාදිතො;
අග්ගහිතග්ගහණෙන, පච්චයා දස පඤ්ච ව.

හියාත්තනී සත්තමී ව, වත්තමානා ව පඤ්චමී;
චතස්සෙතා පචුච්චන්ති, සබ්බධාතුකනාමිකා.

එතෙසු විසයෙස්ථෙව, අකාරො සුද්ධකත්තරි;
අඤ්ඤාත්ත ජ සාදිහි, සභාපි වුපලබ්භති.

“භවති භොති සම්භොති, ජෙති ජයති කියති;
ඛෙති යාති ඉති එති, අවති කොති සඬකති.

හික්ඛති පිචති පාති, වදෙති වදති” ඉති;
භූවාදිධාතුරූපාති, භවන්තීති පකාසයෙ.

රූපං “රුන්ධති රුන්ධිති, රුන්ධෙති පුන රුන්ධිති;
සුම්භොති”චවාදිරූපාති, රුධාදීන්ති දීපයෙ.

“දිබ්බති සිබ්බති වෙව, යුජ්ජති විජ්ජති තථා;
සායති භායති”චවාදි, රූපමාහු දිවාදිනං.

“සුඤ්ඤාති ව සුඤ්ඤාති ව, වුඤ්ඤාති ව වුඤ්ඤාති ව;
පාපුඤ්ඤාති හිනොති”ති, ආදිරූපං සුවාදිනං.

“කිනාති ව ජිනාති ව, ධුනාති ව මුනාති ව;
අස්නාති”චවාදිරූපඤ්ච, කායාදීනන්ති විභාවයෙ.

“සෙප්පති පටිග්ගණ්හාති, සණ්ඨඤ්ච සණ්ඨකොති ව;
කණ්ඨං තණ්හා ව තිණ්හුණ්හ”-මිච්චාදි ව ගභාදිනං.

“තනොති ව කරොති ව, කසිරති සනොති ව;
සක්කොත’ප්පොති පප්පොති”-චවාදිරූපං තනාදිනං.

“වොරෙති වොරයන්තෙ ව, චින්තෙති චින්තයන්ති ව;
මන්තෙති”චවාදිකඤ්චාපි, රූපමාහු චූරාදිනං.

විකරණවසෙනෙවං, රූපහෙදො පකාසිතො;

ධාතුනං ධාතුභෙදාදි-කුසලස්ස මනානුගො.

කිරියාය ධාරණතො, ධාතවො එකධා මනා;
ද්විධාපි ච පච්චිවන්ති, සකම්මාකම්මතො පන.

තත්ථ සකම්මකා නාම, ගම්භක්ඛාදයා සිග්ගං;
යාසාදයො අකම්මා ච, උපසග්ගං විනා චදෙ;

සකම්මකම්මභූතො, දිවු ඉච්චාදයො පුන;
ගහෙත්වාන නිධා භොන්ති, එවඤ්චාපි විභාවයෙ.

සකම්මකෙ ද්විධා හිත්වා, එකකම්මද්විකම්මතො;
අකම්මකෙහි සද්ධිං තෙ, තිව්ධාපි භවන්ති හි.

අකම්මකා රුතායෙව, එකකම්මා ගමාදයො;
භොන්ති ද්විකම්මකා නාම, දුභිකරවභාදයො.

සකම්මාකම්මකත්තම්හි, ධාතුනමුපසග්ගතො;
නියමො නත්ථි සො තස්මා, න මයා එත්ථ වුච්චති.

එකට්ඨානා ගම්ච්චාදී, ද්විට්ඨානා භූපවාදයො;
තිට්ඨානා ස්වාදයො එවං, යානතොපි නිධා මනා.

ගුපාදයො නියොගෙන, ආඛ්‍යාතත්තෙ සවුද්ධිකා;
චච තුරාදයො න හි, වුද්ධිකා කාරිතං විනා;

බි ජි ඉච්චාදයො ධාතු, සවුද්ධාවුද්ධිකා මනා;
ඉති වුද්ධිවසෙනාපි, තිව්ධො ධාතුසඬගහො.

අලුත්තවිකරණා ච, ලුත්තවිකරණා තථා;
ලුත්තාලුත්තවිකරණා, එවම්පි තිව්ධා සිග්ගං.

තත්තාලුත්තවිකරණා, ගම් රුධි දිවාදයො;
පා භාදයො ජිනිච්චාදී, කමතො ඉතරෙ සිග්ගං.

සුද්ධස්සරා එකස්සරා, තථානෙකස්සරාති ච;
නිධා භවන්ති යුයාතා-පාභාලාදී කරාදයො.

චතුර්ධාදිනයො වාපි, ලබ්භමානවසෙන ච;
ගහෙතබ්බො නයඤ්ඤාහි, යථාචුත්තානුසාරතො.

පුන සුද්ධස්සරා ධාතු, එකස්සරා ච සත්තධා;
ආඉවණ්ණඋවණ්ණන්ත-එඔන්තවසා මනා.

අවණ්ණවණ්ණවණ්ණන්තෙ-කාරන්තානං වසෙන වෙ;
අනෙකස්සරධාතු ච, සත්තධාව පකිත්තිතා.

එවං පන්තරසධාපි, ධාතුනම්ඨ සඬගහො;
තප්පහෙදං පකාසෙය්‍යං, ඉඋඉච්චාදිනා විදු.

තත්‍ර “ඉගතියං, ඉ අප්ඤ්ඤානෙ, උ සද්දෙ” ඉච්චෙනෙ සුද්ධස්සරා ධාතවො. යා රා ලා ඉච්චාදයො එකස්සරා ආකාරන්තා. බිජිනිඉච්චාදයො එකස්සරා ඉකාරන්තා. පිඉච්චාදයො එකස්සරා ඊකාරන්තා. ඔු දු කු ඉච්චාදයො එකස්සරා උකාරන්තා, භු හු ඉච්චාදයො එකස්සරා ඌකාරන්තා. ඛෙ ජෙ සෙ ඉච්චාදයො එකස්සරා එකාරන්තා. සො ඉච්චාදයො එකස්සරා ඔකාරන්තා.

කර පව සඬගාම ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා අකාරන්තා, ඔමාඉච්චාදයො අනෙකස්සරා ආකාරන්තා, සකි ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා ඉකාරන්තා. වක්ඛි ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා ඊකාරන්තා. අන්ධුඉච්චාදයො අනෙකස්සරා උකාරන්තා. කක්ඛු ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා ඌකාරන්තා. ගිලෙ මිලෙ ඉච්චාදයො අනෙකස්සරා එකාරන්තානි එවං පන්නරසව්ඨෙන ධාතුසඬගහො.

අථ තෙත්තිංසව්ඨෙනපි ධාතුසඬගහො භවති. කථං?

ධාතු සුද්ධස්සරා චෙව, පුන චෙකස්සරාපි ව;
කකාරන්තා ඛකාරන්තා, ගන්තා සන්තා ව ධාතවො.

චකාරන්තා ඡකාරන්තා, ඡන්තා ඤන්තා ව ඤන්තකා;
චකාරන්තා ඨකාරන්තා, ඩන්තා ඩන්තා ව ඤන්තකා.

තන්තා චෙව තථා ථන්තා, දන්තා ධන්තා ව නන්තකා;
පන්තා එන්තා ඛකාරන්තා, භන්තා මන්තා ව යන්තකා.

රන්තා ලන්තා චකාරන්තා, සන්තා හන්තා ව ලන්තකා;
ඉති තෙත්තිංසධා ඤෙයොයා, ධාතුනම්ඨ සඬගහො.

මනෙ සත්ථුස්ස ඩණ්ණො, පදාදිම්භි න දිස්සරෙ;
තෙනෙකස්සරධාතුසු, ඩණ්ණො න කට්ඨයරෙ.

ඉකාරන්තකිකාරන්ත-වසෙන තු යථාරහං;
නාමං සම්භොති ධාතුනං, ඉතිප්පච්චයයොගතො.

පච්චික්ඛිජ්ඣිකාදි, කරොති භවති ගම්;
ගතිගච්ඡතිභොතිති, ආදිවොභාරමුද්ධරෙ.

එවං තෙත්තිංසහෙදෙහි ගහිතෙසු නිබ්ලෙසු ධාතුසු –

සහනිංසඊභවසා, සීභසද්දගතිං වදෙ;
සහනතො හනනතො, සීභොති හි ගරු වද්දං.

තථා හි සීභො වාතාතපාදිපරිස්සයම්පි සහති, “කිං මෙ ඛහුහි සාටිතෙහි”ති අත්තනො ගොචරත්ථාය බුද්දකෙ පාණෙ අගණ්හන්තො, “මාහං බුද්දකෙ පාණෙ විසමගතෙ සඬ්ඝාතං ආපාදෙසී”ති අනුද්දයවසෙන සහිතඛිබ්බෙ බුද්දකසත්තෙපි සහති. හිංසිතඛිබ්බෙ පන කායුපපන්තෙ සුකරමහිංසාදයො සත්තෙ හිංසති, තස්මාපි “සීභො”ති වුවචති. යථා පන කන්තනට්ඨෙන ආදිඅත්තවිපල්ලාසනො තක්කං වුවචති, එවං හිංසනට්ඨෙනපි සීභොති වෙදිතඛිබ්බො. අථ වා සඬ්ඛිට්ඨයාපට්ඨෙසු දළ්භවිරියන්තා සුචුට්ඨ ඊභතිති සීභො. වුත්තඤ්ඤි –

“යථා සීභො මිගරාජා, නිසජ්ජට්ඨානවඬ්ඤාමෙ;
අලීනවිරියො භොති, පග්ගහිතමනො සදා”ති.

අපරො නයො –

සහනා ව හිංසනා ව, තථා සීභජ්චත්තනො;
සීභො ඉච්චපි භාසෙයා, සකාසීභස්ස සාසනො.

වුත්තඤ්ඤි සුත්තනිපාතට්ඨකථායං “සහරා ව හනනා ව සීභජ්චත්තා ව සීභො”ති.

ඉදානි තදත්ථුද්ධාරො වුවචතෙ, සීභසද්දො “සීභො හික්ඛවෙ මිගරාජා”තිආදීසු මිගරාජෙ ආගතො. “අථ ඛො සීභො සෙනාපති යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඤාමි”තිආදීසු පඤ්ඤත්තියං. “සීභොති ඛො හික්ඛවෙ තථාගතස්සෙනං අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”තිආදීසු තථාගතෙ. තත්ථ තථාගතෙ සදිසකජ්ජනාය ආගතො.

එත්ථෙතං වුවචති –

සිහින පඤ්ඤාත්තියක්වාපි, බුද්ධෙ අප්පටිපුග්ගලෙ;
ඉමෙසු නිසු අත්ථෙසු, සිහසද්දො පවත්නති.

රූපිරූප්පතිධාතුහි, රූපසද්දගතිං වදෙ;
“රූපයති රූප්පති”ති, වත්වා නිබ්බවනද්වයං.

චුත්තඤ්ඤාතං ගරුහි “රූපයතීති රූපං, චණ්ණචිකාරං ආපජ්ජමානං හදයඬගතභාවං පකාසෙතීති අත්ථො”ති.
චුත්තමිති වෙනං “රූපන්ති කෙනටියෙන රූපං? රූප්පනටියෙනා”ති. භගවතා පනෙනං චුත්තං “කිඤ්ච භික්ඛවෙ රූපං
වදෙට්, රූප්පතීති බො භික්ඛවෙ තස්මා රූපන්ති චුච්චති. කෙන රූප්පති, සිතෙනපි රූප්පති”ති විත්ථාරො. අත්ථුද්ධාරො
පනස්ස භෙට්ඨා චුත්තොව.

පසවතෙමනත්ථෙත, ධාතුනා උදිනා පන;
සමුද්දසද්දනිප්ථත්තිං, වදෙයා මතිමා නරො.

එත්ථ හි සමුද්දොති අට්ඨති අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා සමුද්දති අත්තසන්තිස්සිතානං
මච්ඡමකරාදිනං පිතිසොමනස්සං පසවති ජනෙතීති සමුද්දො. අයමස්මාකං ධන්ති. අට්ඨකථාවරියා පන
“සමුද්දනටියෙන සමුද්දො, කිලෙදනටියෙන තෙනමනටියෙනාති චුත්තං භොති”ති වදන්ති. මිලින්දපඤ්ඤාතො පන
ආයස්මා නාගසෙනො “භන්තෙ නාගසෙන සමුද්දො සමුද්දොති චුච්චති, කෙන කාරණෙන ආපං උදකං සමුද්දොති
චුච්චති”ති මිලින්දෙන රඤ්ඤා පුට්ඨො ආහ “යත්තකං මහාරාජ උදකං, තත්තකං ලොණං, යත්තකං ලොණං, තත්තකං
උදකං, උදකසමත්තා සමුද්දොති චුච්චති”ති. තදා රඤ්ඤා මිලින්දෙන “කල්ලොසි භන්තෙ නාගසෙනා”ති චුත්තං.
එත්ථ හි සමං උදකෙන ලොණං එත්ථාති සමුද්දොති නිබ්බවනං වෙදිතබ්බං “නීලොද”න්තිආදීසු විය. තත්ථ
හදන්තනාගසෙනමතඤ්ච අමිභාකං මතඤ්ච පකතිසමුද්දං සන්ධාය චුත්තත්තා න විරුජ්ඣති, අට්ඨකථාවරියානං
මතමිති “තණ්හාසමුද්දො”ති ව “සමුද්දොපෙසො”ති ව ආගතාති සමුද්දසරික්ඛකාති ව තණ්හාවක්ඛුසොතාදීති
සන්ධාය චුත්තත්තා න විරුජ්ඣතීති දට්ඨබ්බං.

බාදධාතුවසා වාපි, බනුධාතුවසෙන වා;
බනිතො වාපි ධාතුමිභා, ධාතො බංසුබ්බතොපි වා;
බන්ධසද්දස්ස නිප්ථත්තිං, සද්දක්ඛන්ධවිදු වදෙ.

තත්ථ “සංඛිත්තෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධාපි දුක්ඛා”ති වචනතො සයමිපි දුක්ඛධම්මොයෙව සමානො
ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණදුක්ඛාදිහි අනෙකෙහි දුක්ඛෙහි බජ්ජති බාදියතීති බන්ධො, තෙහෙව දුක්ඛෙහි බඤ්ඤති
අවදාරියතීතිපි බන්ධො, බනියති පරිබඤ්ඤතීතිපි බන්ධො, අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා තුව්ඡත්තා බං සුඤ්ඤාකාරං
ධාරෙතීතිපි බන්ධො, රූපක්ඛන්ධාදි. අත්ථුද්ධාරතො පන –

බන්ධසද්දො රාසිගුණ-පණ්ණත්තිසු ව රුජ්ඣියං;
කොට්ඨාසෙ වෙව අංසෙ ව, වත්තතීති විභාවසෙ.

චුත්තඤ්ඤාතං සම්මොභවිනොදනියං විභවිගට්ඨකථායං – බන්ධසද්දො සම්බහුලෙසු යානෙසු නිපතති රාසිමිති
ගුණ පණ්ණත්තියං රුජ්ඣියන්ති. “සෙයාථාපි භික්ඛවෙ මහාසමුද්දෙ න සුකරං උදකස්ස පමාණං ගහෙතුං
“එත්තකාති උදකාළ්භකාති”ති වා “එත්තකාති උදකාළ්භකසතාති”ති වා “එත්තකාති උදකාළ්භකසහස්සාති”ති වා
“එත්තකාති උදකාළ්භකසහස්සාති”ති වා, අට්ඨ බො අසඬබ්‍යායො අප්පමෙයො මහාඋදකක්ඛන්ධොත්ථෙව
සඬබ්බං ගච්ඡති”තිආදීසු හි රාසිතො බන්ධො නාම. න හි පරිත්තකං උදකං උදකක්ඛන්ධොති චුච්චති, බහුකමෙව
චුච්චති, තථා න පරිත්තකං රජො රජක්ඛන්ධො, න අප්පමත්තකා ගාවො ගවක්ඛන්ධො, න අප්පමත්තකං බලං
බලක්ඛන්ධො, න අප්පමත්තකං පුඤ්ඤං පුඤ්ඤක්ඛන්ධොති චුච්චති. බහුකමෙව හි රජො රජක්ඛන්ධො, බහුකා ව
ගවාදයො ගවක්ඛන්ධො, බලක්ඛන්ධො, පුඤ්ඤක්ඛන්ධොති චුච්චන්ති. “සීලක්ඛන්ධො සමාධික්ඛන්ධො”තිආදීසු පන
ගුණතො බන්ධො නාම. “අද්දසා බා භගවා මහන්තං දාරුක්ඛන්ධං ගඬිගාය නදියා සොතෙන වුය්භනා”න්ති එත්ථ
පණ්ණත්තීතො බන්ධො නාම. “යං විත්තං මනො මානසං...පෙ.... විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”තිආදීසු
රුජ්ඣිතො බන්ධො නාම. ස්වායම්ධි රාසිතො අධිප්පෙනො. අයඤ්ඤි බන්ධට්ඨො නාම පිණ්ඩට්ඨො පුගට්ඨො සට්ඨො
රාසට්ඨො, තස්මා රාසිලක්ඛණා බන්ධාති වෙදිතබ්බා. කොට්ඨාසට්ඨාතිපි වත්තුං වට්ටති. ලොකස්මිඤ්ඤි ඉණං
ගහෙත්වා වොදියමානා “ද්විති බන්ධෙහි දස්සාම, තිති බන්ධෙහි දස්සාමා”ති වදන්ති. ඉති කොට්ඨාසලක්ඛණා
බන්ධාතිපි වත්තුං වට්ටති. එවමෙත්ථ “රූපක්ඛන්ධොති රූපරාසි රූපකොට්ඨාසො, වෙදනාක්ඛන්ධොති වෙදනාරාසි
වෙදනාකොට්ඨාසො”ති ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “බන්ධෙ භාරං. බන්ධතො ඕතාරෙති,
මහාහනුසහක්ඛන්ධො”තිආදීසු පන අංසො “බන්ධො”ති චුච්චති.

ආපුබ්බයතතො වාපි, ආයුපපදතො පුන;
තනුතො තනිතො වාපි, ආයතනරවො ගතො.

වුත්තම්පි වෙතං - ආයතනතො, ආයානං වා තනනතො, ආයතස්ස ව නයනතො ආයතනන්ති වෙදිතබ්බං. වක්ඛු රූපාදීසු හි තංතංද්වාරාරම්මණා විත්තවෙතසිකා ධම්මා සෙන සෙන අනුභවනාදිකිව්වෙන ආයතන්ති උට්ඨහන්ති සටන්ති වායමන්තිති වා වුත්තං හොති. තෙ ව පන ආයභුතෙ ධම්මෙ එතානි තනන්ති විත්ථාරෙන්තිති වුත්තං හොති. ඉදඤ්ච අනමතග්ගෙ සංසාරෙ පවත්තං අතීව ආයතං සංසාරදුක්ඛං යාව න නිවත්තති, තාව නයන්ති, පවත්තයන්තිති වුත්තං හොති. ඉති සබ්බෙපිමෙ ධම්මා ආයතනතො, ආයානං වා තනනතො, ආයතස්ස ව නයනතො ආයතනන්ති වුච්චන්ති.

අපිව නිවාසට්ඨානට්ඨෙත ආකරට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත සඤ්ජානිදෙසට්ඨෙත කාරණට්ඨෙත ආයතනං වෙදිතබ්බං. තථා හි “ලොකෙ ඉස්සරායතනං වාසුදෙවායතනං”න්තිආදීසු නිවාසට්ඨානං ආයතනන්ති වුච්චති. “සුවණ්ණායතනං රජතායතනං”න්තිආදීසු ආකරො, සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬිගමා”තිආදීසු සමොසරණට්ඨානං. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතනං”න්තිආදීසු සඤ්ජානිදෙසො. “තත්ත තත්තෙව සක්ඛිගබ්බතං පාපුණානි සති සතිආයතනෙ”තිආදීසු කාරණං.

වක්ඛුආදීසු වාපි විත්තවෙතසිකා ධම්මා නිවසන්ති තදායත්තවුත්තිතායානි වක්ඛාදයො ව නෙසං නිවාසට්ඨානං. වක්ඛාදීසු තෙ ආකිණ්ණා තන්තිස්සිතත්තා තදාරම්මණත්තා වානි වක්ඛාදයො ව නෙසං ආකරො. වක්ඛාදයො ව නෙසං සමොසරණට්ඨානං තත්ථ තත්ථ ද්වාරාරම්මණවසෙන සමොසරණතො. වක්ඛාදයො ව නෙසං සඤ්ජානිදෙසො තන්තිස්සයාරම්මණභාවෙන තත්ථෙව උප්පත්තිතො, වක්ඛාදයො ව නෙසං කාරණං තෙසං අභාවෙ අභාවතො. ඉති නිවාසට්ඨානට්ඨෙත ආකරට්ඨෙත සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත සඤ්ජානිදෙසට්ඨෙත කාරණට්ඨෙතානි ඉමෙහි කාරණෙහි එතෙ ධම්මා ආයතනන්ති වුච්චන්ති, තස්මා යථාවුත්තෙනත්ථෙන වක්ඛු ව තං ආයතනඤ්චානි වක්ඛායතනං...පෙ... ධම්මා ව තෙ ආයතනඤ්චානි ධම්මායතනන්ති එවං තාවෙන්ථ අත්ථතො විඤ්ඤාතබ්බො විනිච්ඡයොති. ඉච්චෙවං -

නිවාසො ආකරො වෙව, ජානිදෙසො ව කාරණං;
සමොසරණට්ඨානඤ්ච, වුච්චතා'යතනං ඉති;

විදිව්දෙහි ධාතුහි, අකාරපුබ්බකෙහි වා;
අන්තවිරහිතසද්දු-පපදෙන ජුනාපි වා.
අවිජ්ජාසද්දනිජ්ජන්ති, දීපෙතබ්බා සුධිමතා.

එත්ථ පුරෙත්තං අයුත්තට්ඨෙත කායදුච්චරිතාදි අවින්දියං නාම, අලද්ධබ්බන්ති අත්ථො, තං අවින්දියං වින්දතිති අවිජ්ජා, තබ්බපරිතො කායසුචරිතාදි වින්දියං නාම, තං වින්දියං න වින්දතිති අවිජ්ජා. ඛන්ධානං රාසට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨං, සච්චානං තථට්ඨං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතියට්ඨං අවිදිතං කරොතිති අවිජ්ජා. දුක්ඛාදීනං පිළිනාදිවසෙන වුත්තං වතුබ්බිධං අත්ථං අවිදිතං කරොතිති අවිජ්ජා, අන්තවිරහිතෙ සංසාරෙ සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිසත්තාවාසෙසු සත්තෙ ජවාපෙතිති අවිජ්ජා, පරමත්ථතො අවිජ්ජමානෙසු ඉත්ථිපුරිසාදීසු ජවති, විජ්ජමානෙසුපි ඛන්ධාදීසු න ජවතිති අවිජ්ජා.

යං පන අට්ඨකථායං “අපිව වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං වත්ථාරම්මණපට්ඨිවසමුප්පාදපට්ඨිවසමුප්පන්නා නං ධම්මානං ඡාදනතොපි අවිජ්ජා”ති වුත්තං, එතං න සද්දත්ථතො වුත්තං, අථ බො අවිජ්ජාය ඡාදනකිව්චත්තා වුත්තං. තථා හි අභිධම්මට්ඨකායං ඉදං වුත්තං -

“ඛාඤ්ජනත්ථං දස්සෙත්වා සභාවත්ථං දස්සෙත්තුං ‘අපිවා’තිආදිමාහ, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං වත්ථාරම්මණානි ‘ඉදං වත්තු, ඉදමාරම්මණං’න්ති අවිජ්ජාය ඤාතුං න සක්කානි අවිජ්ජා තප්පට්ඨිච්ඡාදිකා වුත්තා, වත්ථාරම්මණසභාවච්ඡාදනතො එව අවිජ්ජාදීනං පට්ඨිවසමුප්පාදභාවස්ස, ජරාමරණාදීනං පට්ඨිවසමුප්පන්නභාවස්ස ව ඡාදනතො පට්ඨිවසමුප්පාදපට්ඨිවසමුප්පන්නඡාදනං වෙදිතබ්බන්ති. තත්ථ දුග්ගතිගාමිකම්මස්ස විසෙසප්පච්චයත්තා අවිජ්ජා ‘අවින්දියං වින්දති’ති වුත්තා, තථා විසෙසප්ච්චයො වින්දනියස්ස න හොතිති ‘වින්දියං න වින්දති’ති ව, අන්තනිස්සිතානං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං පවත්තාපනං උප්පාදනං ආයතනං, සම්මොහභාවෙනෙව අනභිසම්මසභුතත්තා ‘අවිදිතං අඤ්ඤාතං කරොති, අන්තවිරහිතෙ ජවාපෙති’ති වණ්ණාගමවිපරියායවිකාරවිනාසධාතුඅත්ථවිසෙසයොගෙහි පඤ්චවිධස්ස නිරුත්තිලක්ඛණස්ස වසෙන තිසුපි පදෙසු අකාරවිකාරජකාරෙ ගහෙන්වා අඤ්ඤෙසං වණ්ණානං ලොපං කත්වා ජකාරස්ස ව දුතියස්ස ආගමං කත්වා අවිජ්ජානි වුත්තා”ති.

අරහධාතුතො ඤෙය්‍යා, අරහංසද්දසණ්ඨිති;
අරාරූපපදභන-ධාතුතො වාථවා පන.

රහතො රහිතො වාපි, අකාරපුබ්බතො ඉධ;
වුච්චතෙ අස්ස නිජ්ජන්ති, ආරකාදිරවස්සිතා.

තථා හි අරහන්ති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යාත්තා විවරාදිපච්චයෙ අරහති පුජාවිසෙසඤ්චාති අරහං. චුත්තඤ්ච –

“පුජාවිසෙසං සහ පච්චයෙහි,
යස්මා අයං අරහති ලොකනාටො;
අත්ථානුරූපං අරහන්ති ලොකෙ,
තස්මා ජිනො අරහති නාමමෙත”න්ති.

තථා සො කිලෙසාරයො මග්ගෙන හනීති අරහං. චුත්තඤ්ච –

“යස්මා රාගාදිසඬ්ඛාතා, සබ්බෙපි අරයො හතා;
පඤ්ඤාසත්ථෙන නාටෙන, තස්මාපි අරහං මනො”ති.

යඤ්චෙනං අවිජ්ජාභවතණ්හාමයනාහිං පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරාරං ජරාමරණනෙමිං ආසවසමුදයමයෙන අක්ඛෙන
විජ්ඣිත්වා විභවරටෙ සමායොජිතං අනාදිකාලජ්ජවත්තං සංසාරවක්කං, තස්ස සො බොධිමණ්ඨෙ විරියපාදෙහි
සීලපථවියං පතිට්ඨාය සද්ධාහත්ථෙන කම්මක්ඛයකරං ඤාණපරසුං ගහෙත්වා සබ්බෙ අරෙ හනීතිපි අරහං. චුත්තඤ්ච –

“අරා සංසාරවක්කස්ස, හතා ඤාණාසිනා යතො;
ලොකනාටෙන තෙනෙස, අරහන්ති පවුච්චති”ති.

තථා අත්තහිතං පරහිතඤ්ච පරිපුරෙතුං සම්මා පටිපජ්ජන්තෙහි සාධුහි දුරතො රහිතබ්බා පරිච්චජිතබ්බා
පරිභාතබ්බාති රහා, රාගාදයො පාපධම්මා, න සන්ති ඵ්ඤ්ඤා රහාති අරහං. “අරහො”ති චත්තබ්බෙ ඕකාරස්ස සානුසාරං
අකාරාදෙසං කත්වා “අරහං”න්ති චුත්තං. ආහ ව –

“පාපධම්මා රහා නාම, සාධුහි රහිතබ්බතො;
තෙසං සුට්ඨු පහිනත්තා, භගවා අරහං මනො”ති.

අථ වා ඛිණාසවෙහි සෙක්ඛෙහි කල්‍යාණපුපුජ්ජනෙහි ව න රහිතබ්බො න පරිච්චජිතබ්බො, තෙ ව භගවාති අරහං.
ආහ ව –

“යෙ ව සච්ඡිකතධම්මා,
අරියා සුද්ධගොචරා;
න තෙහි රහිතො හොති,
නාටො තෙනා’රහං මනො”ති.

රහොති ව ගමනං චුච්චති, නත්ථි ඵ්ඤ්ඤා රහො ගමනං ගතිසු පච්චාජාතිති අරහං. ආහ ව –

“රහො වා ගමනං යස්ස, සංසාරෙ නත්ථි සබ්බසො;
පහිනජාතිමරණො, අරහං සුගතො මනො”ති.

පාසංසත්තා වා භගවා අරහං. අක්ඛරවින්තකා හි පසංසායං අරහසදං වණ්ණෙණන්ති. පාසංසභාවො ව භගවතො
අනඤ්ඤසාධාරණො යථාභූච්චගුණාධිගතො සදෙවකෙ ලොකෙ සුජ්ජතිට්ඨිතො. ඉති පාසංසත්තාපි භගවා අරහං. ආහ
ව –

“ගුණෙහි සදිසො නත්ථි, යස්මා ලොකෙ සදෙවකෙ;
තස්මා පාසංසියත්තාපි, අරහං ද්විපදුත්තමො”ති.

ඉමානි නිබ්බවනානි “අරහ පුජායං, හන භිංසායං, රහ වාගෙ, රහි ගතිය”න්ති ඉමෙසං ධාතුනං වසෙන ඉධ
චුත්තානි කිලෙසෙහි ආරකත්තා “අරහ”න්ති ව පාපකරණෙ රහාභාවා “අරහ”න්ති ව අසජ්ජුරිසානං ආරකා දුරෙති
“අරහ”න්ති ව සජ්ජුරිසානං ආරකා ආසන්නෙති “අරහ”න්ති ව. නිබ්බවනානි පන ධාතුසද්දනිස්සිතානි න හොන්තිති
ඉධ න ගහිතානි. පසංසා පන අත්ථතො පුජා ඵවාති “අරහ පුජාය”න්ති ධාතුස්ස අත්ථො භවිතුං යුත්තොති ඉධ අමිහෙහි
ගහිතා, අට්ඨකථාවරියෙහි තු අරහසද්දස්ස ලබ්භමානවසෙන සබ්බෙපි අත්ථා ගහිතා ධාතූනිස්සිතා ව අධාතූනිස්සිතා ව.
කථං? –

ආරකත්තා හතත්තා ව, කිලෙසාරීන සො මුනි;
හතසංසාරවක්කාරො, පච්චයාදීන වාරහො;
න රහො කරොති පාපානි, අරහං තෙන චුච්චතිති.

ටිකාවරියෙහිපි තට්ටු ගහිතා. කථා? –

ආරකා මන්දබුද්ධිනං, ආරකා ව විජානනං;
රහනං සුප්පහිනන්තා, විදුනමරහෙයානො;
භවෙසු ව රහාභාවා, පාසංසා අරහං ජිනොති.

යථා පන අරහංසද්දස්ස, එවං අරහාසද්දස්සාපි නිබ්බවනානි වෙදිතබ්බානි.

සුපුබ්බගමිතො චෙව, සුපුබ්බගදිතොපි ව;
ධිරො සුගතසද්දස්ස, නිප්පත්තිං සමුදිරයෙ.

එත්ථ හි සුගතොති සොභනං ගතං එතස්සාති සුගතො, සුන්දරං ධානං ගතොති සුගතො, සම්මා ගතොති සුගතො,
සම්මා ව ගදතිති සුගතොති ධාතුනිස්සිතං අත්ථං ගභෙත්වා සද්දනිප්පත්ති කාතබ්බා. චුත්තඤ්ඤි අට්ඨකථාසු –

“සොභනගමනන්තා , සුන්දරං ධානං ගතන්තා, සම්මා ගතන්තා, සම්මා ව ගදන්තා සුගතො. ගමනමපි හි
ගතන්ති චුච්චති, තඤ්ච භගවතො සොභනං පරිසුද්ධමනවජ්ජං. කිං පන තත්ති? අරියමග්ගො, තෙනෙස
ගමනෙන ඛෙමං දිසං අසප්පමානො ගතොති සොභනගමනන්තා සුගතො” තිආදි.

භගසද්දුපපදතො, චක්ඛතො චමුතොපි ව;
භගවාසද්දනිප්පත්තිං, පවදෙ අඤ්ඤාථාපි වා.

අත්‍රිමානි නිබ්බවනානි – භගසඬ්ඛාතා ලොකියලොකුත්තරසම්පත්තියො වනි හජි සෙවිති භගවා.
සොමනස්සකුමාරත්තභාවාදීසු වරිමත්තභාවෙ ව භගසඬ්ඛාතං සිරිං ඉස්සරියං යසඤ්ච වම් උග්ගිරි බෙළපිණ්ඩං විය
අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයිති භගවා. අථ වා නක්ඛත්තෙහි සමං පචත්තන්තා භගසඬ්ඛාතෙ
සිනෙරුයුගන්ධරුත්තරකුරුහිමවන්තාදිභාජනලොකෙ වම්, තත්තිවාසිතන්තාවාසසමතික්කමනතො
තප්පට්ඨද්ධස්සන්දරාගප්පභානෙන පජහිති භගවාති.

පරධාතුවසා වාපි, පරුපපදතොපි වා;
මුතො තථා මජ්ඣෙව, මයතො මුනතො මිතො.

පුන මිතොති එතෙහි, ධාතුහි බලු සත්තහි;
වදෙ පරමසද්දස්ස, නිප්පත්තිං ජිනසාසනෙ.

උත්තමවාචිපරම-සද්දෙන සහ අට්ඨහි;
පදෙහි පාරමිසද්දං, වදෙ තද්ධිතපච්චයිං.

පාරසද්දුපපදතො, මජ්ඣෙව මුතොථ වා;
මයතො වා මුනතො වා, මිතො වා පුනපි මිතො.

එතෙහි ඡහි ධාතුහි, මහාපුරිසවාචකං;
පාරමිසද්දමිරෙන්ති, තතො පාරමිකාරවං.

එත්ථ තාව උත්තමත්ථවාචකපරමසද්දවසෙන පාරමිනිබ්බවනං කට්ඨස්සාම. තතො පරධාතුවසෙන, තතො
පරසද්දුපපදමුධාතාදිවසෙන තතො පාරසද්දුපපදමජ්ඣධාතාදිවසෙන.

දානසීලාදිගුණවිසෙසයොගෙන සත්තුත්තමතාය පරමා. මහාබොධිසත්තා බොධිසත්තා, තෙසං භාවො, කම්මං වා
පාරමි, දානාදික්‍රියා. අථ වා පරති පාලෙති පුරෙති වාති පරමො, දානාදිනං ගුණානං පාලකො පුරකො ව බොධිසත්තො,
පරමස්ස අයං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා පාරමි, දානාදික්‍රියා. අථ වා පරං සත්තං අත්තනි මචති බන්ධනි
ගුණවිසෙසයොගෙනාති පරමො, පරං වා අධිකතරං මජ්ජනි සුප්ඤ්ඤාති කිලෙසමලතොති පරමො, පරං වා සෙට්ඨං
නිබ්බානං මයති ගච්ඡතිති පරමො, පරං වා ලොකං පමාණභූතෙන ඤාණවිසෙසෙන ඉධිලොකං විය මුනාති
පරිච්ඡන්දනිති පරමො, පරං වා අතිවිය සීලාදිගුණගණං අත්තනො සත්තානෙ මිනොති පක්ඛිපතිති පරමො, පරං වා
අත්තභූතතො ධම්මකායතො අඤ්ඤං පටිපක්ඛං වා තදනත්ථකරං කිලෙසවොරගණං මිනාති හිංසනිති පරමො,
මහාසත්තො, පරමස්ස අයං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා පාරමි, දානාදික්‍රියා.

අපරො නයො – පාරෙ නිබ්බානෙ මජ්ජති සුඡ්ඤ්ඤි, සත්තෙ ව මජ්ජෙති සොධෙතිති පාරමී, මහාපුරිසො, තස්ස භාවො, කම්මං වා පාරමීතා. පාරෙ නිබ්බානෙ සත්තෙ මවති ඛන්ධති යොජෙරීති පාරමී, පාරං වා නිබ්බානං මයති ගච්ඡති, සත්තෙ ව මායෙති ගමෙතිති පාරමී, මුනාති වා පාරං නිබ්බානං යාථාචතො, තත්ථ වා සත්තෙ මිනොති පක්ඛිපතිති පාරමී, කිලෙසාරිං වා සත්තානං පාරෙ නිබ්බානෙ මිනාති භිංසතිති පාරමී, මහාපුරිසො, තස්ස භාවො, කම්මං වා පාරමීතා, දානාදික්‍රියාව. ඉමිනා නයෙන පාරමීතං සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො.

කර්මාකූචසා වාපි, කිර්මාකූචසෙන වා;
කංසද්දුපපදරුධි-ධාතූතො වාපි දීපයෙ;
කරුණාසද්දනිජ්ජත්තිං, මහාකරුණසාසනෙ.

තත්ථ කරුණාති පරදුක්ඛෙ සති සාධූතං භදයකම්පනං කරොතිති කරුණා. කිරති පරදුක්ඛං වික්ඛිපතිති කරුණා. කං වුව්වති සුඛං, තං රුන්ධති විබාධති කාරුණිකං න සුඛාපෙතිතිපි කරුණා.

විදිවිධවිදධාකූ-චසෙන පරිදීපයෙ;
විජ්ජාසද්දස්ස නිජ්ජත්තිං, සද්දනිජ්ජත්තිකොවිදො.

තත්ථ විජ්ජාති වින්දියං කායසුචරිතාදිං වින්දති යාථාචතො උපලභතිති විජ්ජා. තමොඛන්ධාදිපදාලනට්ඨෙන වා අත්තනො පටිපක්ඛං විජ්ඤාතිති විජ්ජා. තතො ඵල අත්තනො විසයං විදිතං කරොතිතිපි විජ්ජා.

මෙධධාකූචසා වෙව, මෙධධාකූභි ව ද්විධා;
මෙධාසද්දස්ස නිජ්ජත්තිං, මෙධාවි සමුදිරයෙ.

තත්ථ මෙධාති සම්මොහං මෙධති භිංසතිති මෙධා. පාපකෙ වා අකුසලෙ ධම්මෙ මෙධති භිංසතිතිපි මෙධා. අථ වා

“පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති,
නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං;
සීලං සිරිඤ්චාපි සතඤ්ච ධම්මො,
අන්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති”ති

වචනතො පන මෙධති සීලෙන සිරියා සතඤ්ච ධම්මෙහි සහ ගච්ඡති, න ඵකිකා හුන්වා තිට්ඨතිතිපි මෙධා. අපරො නයො – සුබ්බමම්පි අත්ථං ධම්මඤ්ච ඛිජ්ජමෙව මෙති ව ධාරෙති වාති මෙධා, ඵත්ථ මෙතිති ගණ්භාතිති අත්ථො. තථා හි අට්ඨසාලිනියං වුත්තං “අසති විය සිලුව්වයෙ කිලෙසෙ මෙධති භිංසතිති මෙධා, ඛිජ්ජං ගහණධාරණට්ඨෙන වා මෙධා”ති.

රන්ජධාකූචසා වෙව, රාජුබ්බතිරතොපි ව;
රත්තිසද්දස්ස නිජ්ජත්තිං, සද්දත්ථඤ්ඤා විභාවයෙ.

රන්ජන්ති සත්තා ඵත්ථාති රත්ති, රා සද්දො තියාති ජිජ්ජති ඵත්ථාති රත්ති, සත්තානං සද්දස්ස වූපසමකාලොති අත්ථො.

මා මානෙ ඉති සොඅන්ත, කම්මනීති වුහොහි තු;
ධාතූහි මාසසද්දස්ස, නිජ්ජත්තිං සමුදිරයෙ.

තථා හි සත්තානං ආයුං මානන්තො විය සියති අන්තං කරොතිති මාසො, විත්තමාසාදයො ද්වාදස මාසා. සෙයාථිදං? විත්තො විසාබො ජෙට්ඨො ආසාල්හො සාවණො භද්දො අස්සයුජො කත්තිකො මාගසිරො ඵුස්සො මාසො ඵග්ගුණොති. තත්‍ර විත්තො මාසො “රම්මකො”ති වුව්වති. “යථාපි රම්මකෙ මාසෙ, බහු පුජ්ජන්ති වාරිජා”ති පාළි දිස්සති. භද්දො පන “පොට්ඨපාදො”ති වුව්වති.

අථ වා මාසොති අපරණ්ණවිසෙසස්සපි සුවණ්ණමාසස්සපි නාමං. තත්ථ අපරණ්ණවිසෙසො යථාපරිමිතෙ කාලෙ අසියති භක්ඛියතිති මාසො, ඉතරො පන “මම ඉදං”න්ති මසියති ආමසියති ගණ්භියතිති මාසොති වුව්වති.

සංපුබ්බවදවරෙහි, සංවච්ඡරරවස්ස තු;
නිජ්ජත්තිං සමුදිරයා, සකායසිහස්ස සාසනෙ.

තථා හි තං තං සත්තං ධම්මජ්ජවත්තිඤ්ඤිව සඬගම්ම වදන්තො විය වරති පවත්තති සංවච්ඡරො.

හිදිභික්ඛිධාතුචසා , අථ වා භයවාචකං;
භිසද්දං පුරිමං කත්වා, ඉක්ඛධාතුචසෙන ව;
භික්ඛුසද්දස්ස නිජ්ජත්තිං, කථයෙය්‍ය විචක්ඛණො.

තථා හි කිලෙසෙ හින්දතීති භික්ඛු. ඡින්නභින්නපට්ඨරොතිපි භික්ඛු. භික්ඛනසිලොතිපි භික්ඛු. සංසාරෙ භයං ඉක්ඛති, ඉක්ඛනසිලොති වා භික්ඛු.

සදහිදිභි ධාතුහි, සබ්භිසද්දගතිං වදෙ;
සප්පුරිසෙ ව නිබ්බානෙ, එස සද්දො පවත්තති.

අත්‍රිමානි නිබ්බවනානි – සිද්ධසභාවෙ කිලෙසෙ හින්දතීති සබ්භි, සප්පුරිසො, යො “අරියො”තිපි “පණ්ඩිතො”තිපි වුවිච්ඡි. අපිව සිද්ධසභාවා කිලෙසා භිජ්ජන්ති එත්ථාති සබ්භි, නිබ්බානං, යං “රාගක්ඛයො”තිආදිනාමං ලභති. තථා හි සංයුත්තවිධකථායං වුත්තං “යස්මා නිබ්බානං ආගම්ම සිද්ධසභාවා කිලෙසා භිජ්ජන්ති, තස්මා තං සබ්භිති වුවිච්ඡි”ති.

එත්ථෙතං වදාම –

“යස්මා නිබ්බානමාගම, සංසිද්ධසභාවිනො;
ක්ලෙසා භිජ්ජන්ති තං තස්මා, සබ්භිති අමතං’බ්‍රවු”න්ති.

බිරුධාතුසද්ධාතුහි, භිසිසද්දස්ස සම්භවං;
ගුණෙහි බ්‍රහ්මිනා ධීරා, පොරාණාවරියා’බ්‍රවුං.

තථා හි බ්‍රවන්තා එත්ථ සිද්ධන්තිති භිසිති භිසිසද්දස්ස සම්භවං පොරාණා කථයිංසු.

සුඛධාතුචසා වාපි, සුපුබ්බබාදතොපි වා;
සුපුබ්බචන්‍රතො වාපි, සුඛසද්දගතිං වදෙ.

සුඛන්ති හි සුඛයතීති සුඛං. යස්සුප්පජ්ජති, තං සුඛිතං කරොතිති අත්ථො. සුචුද්ධ දුක්ඛං බාදතීතිපි සුඛං. සුචුද්ධ දුක්ඛං බනතීතිපි සුඛං.

දුක්ඛධාතුචසා වාපි, දුපුබ්බබාදතොපි වා;
දුපුබ්බචන්‍රතො වාපි, දුක්ඛසද්දගතිං වදෙ.

දුක්ඛන්ති හි දුක්ඛයතීති දුක්ඛං. යස්සුප්පජ්ජති, තං දුක්ඛිතං කරොතිති අත්ථො. දුචුද්ධ සුඛං බාදතීතිපි දුක්ඛං. දුචුද්ධ සුඛං බනතීතිපි දුක්ඛං. අථ වා ද්විධා සුඛං බනතීතිපි දුක්ඛං.

ගන්ධධාතුචසා වාපි, ගම්‍රධාතුචසෙන වා;
ගම්‍රධාතුතො වාපි, ගන්ධසද්දගතිං වදෙ.

තථා හි ගන්ධයතීති ගන්ධො, අත්තතො වත්ථුං සුවයති “ඉදං සුගන්ධං, ඉදං දුග්ගන්ධ”න්ති පකාසෙති, පටිච්ඡන්තං, වා පුප්ඵඵලාදිං “ඉදමෙත්ථ අත්ථි”ති පෙසුඤ්ඤං කරොන්තො විය අභොසීති අත්ථො. අථ වා ගන්ධයති ඡින්නි මනාපගන්ධො සුගන්ධභාවෙන දුග්ගන්ධං, අමනාපගන්ධො ව දුග්ගන්ධභාවෙන සුගන්ධන්ති ගන්ධො. එත්ථ පන ගන්ධසද්දස්ස ඡෙදනවාචකත්තෙ –

“අතිජාතං අනුජාතං, පුත්තම්චිජන්ති පණ්ඩිතා;
අවජාතං න ඉච්ඡන්ති, යො භොති කුලගන්ධතො”ති

අයං පාළි නිදස්සනං. වායුනා වා නියමානො ගච්ඡතිති ගන්ධො. කච්චායනස්මිඤ්ඤි “බාදාමගමානං බන්ධන්ධගන්ධා”ති බාදඅමගම්ඉච්චෙතෙසං ධාතුනං යථාක්කමං බන්ධ අන්ධගන්ධාදෙසා වුත්තා. අථ වා ගච්ඡන්තො ධරියතෙ සොති ගන්ධො. වුත්තඤ්ඤෙනං භදන්තෙන බුද්ධදත්තාවරියෙන වෙය්‍යාකරණෙන නිරුත්තීනයදස්සිනා “ධරියතීති ගච්ඡන්තො, ගන්ධො සුවනතොපි වා”ති.

රසධාතුචසා වෙච්ච, රමාසධාතුතොපි ව;

රසසද්දස්ස නිප්ඵත්තිං, ආහු ධම්මරසස්සුනො.

රසොති හි රසන්ති තං අස්සාදෙන්තිති රසො, රමන්තා තං අසන්තිති රසො. චුත්තම්පි වෙනං “රමමානා න’සන්තිති රසොති පරිදීපිතො”ති. තත්‍රායමත්ථො – දෙවමනුස්සාදයො සත්තා යස්මා රමමානා නං ධම්මජාතං අසන්ති භක්ඛන්ති, තස්මා තං ධම්මජාතං රසො නාමාති නිරුත්තස්සුති පරිදීපිතොති. පදවිජෙදො පන එවං වෙදිතබ්බො –

නං අසන්ති න සන්තිති, පදවිජෙදො සියා තහිං;
කම්මකාරකභාවෙන, අත්ථො හි තත්ථ ඉච්ඡිතො.

ඉති චුත්තානුසාරෙන, අචුත්තෙසු පදෙසුපි;
යථාරහං නයස්සුති, නයො නෙයොසා සුසොභනො.

ධාතුවිත්තාය යෙ මුත්තා, අනිප්ඵන්තාති තෙ මතා;
තෙ වාපි බහවො සන්ති, පිතලොහිතකාදයො;

නිප්ඵන්තො අපි ධාතූහි, සද්දෙ ධගාඉතිආදයො;
අනිප්ඵන්තංව පෙක්ඛන්ති, ගවාදිවිධිභෙදතො.

තථා හි “ගච්ඡතිති ගො”, ඉති චුත්තපදං පුන;
අනිප්ඵන්තං කරිත්වාන, “ගාවො” ඉච්චාදිකංඉචුං.

එකන්තෙන අනිප්ඵන්තා, සද්දා විඩුඩභාදයො;
ධාතූරූපකසද්දා ව, “පබ්බතායති” ආදයො.

සෙය්‍යාථිදං? “විඩුඩභො, තිස්සො, යෙවාපනො, පිතං, ලොහිතං” ඉච්චෙවමාදීනි නාමිකපදානි අනිප්ඵන්තානි භවන්ති. “නිලං, පිතං, යෙවාපනකො” ඉච්චාදීනි පන නිලවණ්ණෙ පිතවණ්ණෙ. කෙ රෙ ගෙ සද්දෙති ධාතුවසෙන ආගතත්තා නිලනීති නිලං, පිතනීති පිතං, යෙ වා පන ඉතිවචනෙන භගවතා කියතෙ කථියතෙති යෙවාපනකොති නිබ්බන්තමරහන්තිති නිප්ඵන්තානීති වත්තබ්බානි. කෙචි පනෙත්ථ වදෙය්‍යං “නනු නිලති පිතනීතිආදීනි ක්‍රියාපදානි තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ න දිස්සන්ති”ති? කිස්සදාපි න දිස්සන්ති, තථාපි එතරහි අවිජ්ජමානා පුරාණභාසා එසාති ගහෙතබ්බානි. යථා හි “නාථනීති නාථො”ති එත්ථ කිස්සදාපි “නාථනී”ති ක්‍රියාපදං බුද්ධවචනෙ න දිස්සති, තථාපි නාථ යාවනොපකාපිස්සරියාසීසනෙසුති ධාතූනො දිට්ඨත්තා අට්ඨකථාවරියා ගණ්ඨිංසුයෙව, එවං සම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. න හි ක්‍රියාපදපරිහිතො ධාතූ චුච්චෙය්‍ය.

කිස්සදා හියෙය්‍යා – යථා “යාව බ්‍යාති නිමිසති, තත්‍රාපි රසතිබ්බයො”ති ජාතකපාළියං ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ දෙවමනුස්සානං වොහාරපථෙ අසස්සද්වරන්තං පුරාණභාසාභූතං “බ්‍යාති”ති ක්‍රියාපදමිපි දිස්සති, තථා “නිලති, පිතනී”තිආදීහිපි පුරාණභාසාභූතෙහි ක්‍රියාපදෙහි භවිතබ්බං. තත්ථ යාව බ්‍යාතීති යාව උම්මිසති. අයස්සද්ධි තස්මිං කාලෙ වොහාරො, යස්මිං කාලෙ බොධිසත්තො වුළබොධි නාම පරිබ්බාජකො අහොසි. යථා පන විඩුඩභසද්දාදයො ධාතුවසෙන අනිප්ඵන්තා නාම චුච්චන්ති, තථා “පබ්බතායති, සමුද්දායති, විච්චිටායති, ධුමායති, දුද්දුභායති, මෙත්තායති, කරුණායති, මමායති” ඉච්චෙවමාදයො ව “ජත්තියති, වත්ථියති, පරික්ඛාරියති, ධනියති, පටියති” ඉච්චෙවමාදයො ව “අතිහත්ථයති, උපවිණයති, දළ්භයති, පමාණයති, කුසලයති, විසුද්ධයති” ඉච්චෙවමාදයො ව ධාතුවසෙන අනිප්ඵන්තායෙව නාම චුච්චන්ති.

තත්ථ “පබ්බතායති”තිආදීසු සඬ්ඝො පබ්බතම්ච අත්තානාමාවරති පබ්බතායති, එවං සමුද්දායති. සද්දො විච්චිටම්ච අත්තානාමාවරති විච්චිටායති. වත්ථු ධුමම්ච අත්තානාමාවරති ධුමායති. සද්දො දුද්දුභඉති ආවරති දුද්දුභායති, හික්ඛු මෙත්තායති, තථා කරුණායති. “මම ඉද”න්ති ගණ්ඨති මමායති. අජත්තං ඡත්තම්ච ආවරති ඡත්තියති. අපුත්තං පුත්තම්ච ආවරති පුත්තියති, සිස්සං ආවරියො, අත්තනො පත්තම්චජති පත්තියති. එවං වත්ථියති, පරික්ඛාරියති, විචරියති, ධනියති, පටියති. හත්ථිනා අතික්කමති අතිහත්ථයති. විණාය උපගායති උපවිණයති. දළ්භං කරොති විරියං දළ්භයති. පමාණං කරොති පමාණයති. කුසලං පුච්ඡති කුසලයති. විසුද්ධා හොති රත්ති විසුද්ධායති.

තත්‍රායං පදමාලා – “පබ්බතායති, පබ්බතායන්ති. පබ්බතායසි, පබ්බතායථ. පබ්බතායාමි, පබ්බතායාමා”ති ඉමිනා නයෙන අට්ඨන්තං විහත්තීනං වසෙන සෙසං සබ්බං යොජෙතබ්බං, එවං “සමුද්දායති, ඡත්තියති”තිආදීසු. තත්‍ර කාරිතවසෙනපි “පබ්බතායන්තං පයොජයති පබ්බතායති, පුත්තියන්තං පයොජයති පුත්තියති” ඉච්චාදි පදසිද්ධි භවති. අයං පන පදමාලා – පබ්බතායති, පබ්බතායන්ති. පබ්බතායසි. සෙසං යොජෙතබ්බං. ඉච්චෙවං ධාතුවසෙන නිප්ඵන්තානිප්ඵන්තපදානි විභාවිතානි.

ඉදානි ධාතුගණලක්ඛණං, අධාතුලක්ඛණං, කාරිතපච්චයයොගං, සකාරිතෙකකම්මද්විකම්මතිකම්මපදං, උභනීයරූපගණං, ධාතුනං එකගණිකද්විගණිකතෙගණිකපදං, සුද්ධකත්තුහෙතුකත්තුපදරූපං, කම්මභාවපදරූපං, එකකාරිතද්විකාරිතපදං, අකාරිතද්විකම්මකපදඤ්ච සබ්බමෙතං යථාරහං කථයාම.

තත්‍ර සබ්බධාතුකනිස්සිතෙ සුද්ධකත්තුප්පයොගෙ සුද්ධස්සරධාතූතො වා එකස්සරතො වා අනෙකස්සරතො වා අපච්චයස්ස පරභාවො භූවාදිගණලක්ඛණං සාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන, විසෙසලක්ඛණවසෙන පන ආබ්‍යාතත්තෙ ඉකාරන්තානෙකස්සරධාතූතො සහ අපච්චයෙන නිව්චං නිග්ගහීතාගමනඤ්ච නාමිකත්තෙ නිග්ගහීතාගමනමත්තඤ්ච භූවාදිගණලක්ඛණං. ආබ්‍යාතත්තෙ කත්තරි ධාතුහි අපච්චයෙන සද්ධිංනියතවසෙන නිග්ගහීතාගමනං රුධාදිගණලක්ඛණං සාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන, විසෙසලක්ඛණවසෙන පන ආබ්‍යාතත්තෙ කත්තරි ධාතුහි ඉවණ්ණෙකාරොකාරපච්චයෙහි සද්ධිං නියතවසෙන නිග්ගහීතාගමනඤ්ච නාමිකත්තෙ අනියතවසෙන නිග්ගහීතාගමනමත්තඤ්ච රුධාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි ආදෙසලාභාලාභිනො යපච්චයස්ස පරභාවො දිවාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි යථාරහං ණු ණා උණාපච්චයානං පරභාවො ස්වාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි නාපච්චයස්ස පරභාවො කියාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි ආබ්‍යාතත්තෙ අප්පකතරප්පයොගවසෙන නාමිකත්තෙ පචුරප්පයොගවසෙන ප්පණ්ණාපච්චයානං පරභාවො ගභාදිගණලක්ඛණං. කත්තරි ධාතුහි යථාසම්භවං ඔයිරප්පච්චයානං පරභාවො තනාදිගණලක්ඛණං. ආබ්‍යාතත්තෙ කත්තරි ධාතුහි සබ්බථා ණෙණයප්පච්චයානං පරභාවො චුරාදිගණලක්ඛණං සාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන, විසෙසලක්ඛණවසෙන පන ආබ්‍යාතත්තෙ ඉකාරන්තධාතූතො සහ ණෙ ණයපච්චයෙහි නිව්චං නිග්ගහීතාගමනඤ්ච නාමිකත්තෙ නිග්ගහීතාගමනමත්තඤ්ච චුරාදිගණලක්ඛණං. ගණසූචකානං පච්චයානමපරත්තං අධාතුලක්ඛණං. ඉති ධාතුගණලක්ඛණමධාතුලක්ඛණං විභාවිතං.

කාරිතපච්චයස්ස යොගෙ “ණෙ ණයො ණාපෙ ණාපයො වා”ති ඉමෙ චත්තාරො කාරිතපච්චයා.

ණෙ ණයාසුං උචණ්ණන්තා,
ආදන්තා පච්ඡිමා දුචෙ;
සෙසතො චතුරොද්චෙ වා,
ණයොයෙව අධාතුතො.

තත්‍ර සාවෙති, සාවයති. භාවෙති, භාවයති, ඔභාසෙති, ඔභාසයති. ඉමානි කාරිතෙ උචණ්ණන්තධාතුරූපානි.

දාපෙති, දාපයති. භාපෙති, භාපයති. න්භාපෙති, න්භාපයති. නභාපෙති, නභාපයති. ආකාරන්තධාතුරූපානි.

සොසෙති, සොසයති. සොසාපෙති, සොසාපයති. සොසාපෙති, සොසාපයති. අකාරන්තධාතුරූපානි.

මග්ගො සංසාරතො ලොකං ඤාපෙති, ඤාපයති. ඉධාතුරූපානි නිග්ගච්ඡාපෙතීති එතෙසමත්ථො. ඉමානි හි නිපුබ්බාය ඉධාතුයා වසෙන සම්භූතානි හෙතුකත්තුරූපානි. තථා හි සුද්ධකත්තුභාවෙන මග්ගො සයං ඤායති, සංසාරතො නිග්ගච්ඡතීති ඤායොති වුච්චති.

පාවෙති, පාවයති, උධාතුරූපානි. වදාපෙතීති එතෙසමත්ථො. ඉමානි හි පපුබ්බාය උධාතුයා වසෙන සම්භූතානි හෙතුකත්තුරූපානි. තථා හි “යො ආතුමානං සයමෙව පාවා”ති සුද්ධකත්තුපදං ආභච්චභාසිතං දිස්සති.

බෙපෙති, බෙපයති. කඬ්බෙති, කඬ්බයති, කඬ්බාපෙති, කඬ්බාපයති. ආචික්ඛාපෙති, ආචික්ඛාපයති. ඉවණ්ණන්තධාතුරූපානි.

බියෙති, බියයති. මිලායෙති, මිලායයති. එකාරන්තධාතුරූපානි.

සියෙති, සියයති. ඔකාරන්තධාතුරූපානි.

පබ්බතායායති, පුත්තියායති. අධාතූනිස්සිතානි රූපානි. ඉමිනා නයෙන සෙසානි අචුත්තානිපි රූපානි සක්කා විඤ්ඤාතුං විඤ්ඤානා පාළිනායඤ්ඤානානි චිත්ථාරො න දස්සිතො. ඉති කාරිතපච්චයයොගො සබ්බෙපෙන විභාවිතො.

ඉදානි සකාරිතෙකකම්මාදීනි බ්‍රූම –

අකම්මකා එකකම්මා, ද්විකම්මා වාපි භොන්ති හි;
කාරිතපච්චයෙ ලද්ධෙ, සකම්මා ව ද්විකම්මකා.

සයං සොධෙති සො භූමිං, සොධාපෙති පරෙමහිං;

නරං කම්මං කාරයති, විඤ්ඤෙය්‍යං කමතො ඉදං.

ද්විකම්මිකා සම්භවන්ති, තිකම්මා එත්ථ දීපයෙ;
“ඉස්සරො සෙවකං ගාමං, අජං නායෙති” ඉච්චි.

“නරො නරෙන වා ගාමං, අජං නායෙති” ඉච්චි;
කම්මත්ථදීපකංයෙව, කරණං එත්ථ ඉච්ඡිතං.

ඉති සකාරිතෙකකම්මාදීනි විභාවිතානි.

ඉදානි උභනීයරූපගණං බ්‍රම – හොති, හොති, සම්මහොති, ඉදං භූවාදිරූපං. සුම්මහොති, පරිසුම්මහොති, ඉදං රුධාදිරූපං. නින්දති, විනින්දති, ඛන්ධති, ඉදං භූවාදිරූපං. ඡින්දති, භින්දති, රුන්ධති, ඉදං රුධාදිරූපං. දෙති, නෙති, වදෙති, අන්වෙති, ඉදං භූවාදිරූපං. රුන්ධෙති, පටිරුන්ධෙති, ඉදං රුධාදිරූපං. බුද්ධෙති, පලිබුද්ධෙති, ඉදං චුරාදිරූපං. ජයති, සයති, පලායති, මිලායති, ගායති, ඉදං භූවාදිරූපං. භායති, සායති, න්භායති, ඉදං දිවාදිරූපං. කප්පති, වින්තයති, භාජයති, ඉදං චුරාදිරූපං. ගබ්බති, පගබ්බති, ඉදං භූවාදිරූපං. කුබ්බති, ක්‍රබ්බති, ඉදං තනාදිරූපං. භිනොති, විනොති, ඉදං ස්වාදිරූපං. තනොති, සනොති, කරොති, ඉදං තනාදිරූපං. චිත්තෙති, චිත්තයති, ඉදං කත්තුරූපඤ්චෙව හෙතුකත්තුරූපඤ්චෙව. කන්තෙති, කන්තයති, ඉදං හෙතුකත්තුරූපමෙව. භක්ඛෙති, භක්ඛයති, වාදෙති, වාදයති, ඉදං සුද්ධකත්තුරූපඤ්චෙව හෙතුකත්තුරූපඤ්චෙව. මියාතීති කත්තුපදඤ්චෙව කම්මපදඤ්චෙව. භාවෙට්ඨාති ඛහුවචනඤ්චෙව එකවචනඤ්චෙව. සංයම්ප්පන්ති අනාගතවචනඤ්චෙව අතීතවචනඤ්චෙව. අනුසාසතීති ආරාධනඤ්චෙව නාමිකඤ්චෙව. ගච්ඡං විධමං නික්ඛණන්ති නාමිකඤ්චෙව ආරාධනඤ්චෙව. එත්ථ ආරාධනත්තෙ ගච්ඡන්ති අනාගතවචනං, විධමන්ති අතීතවචනං, නික්ඛණන්ති පරිකප්පවචනං, සබ්බං වා එතං පදං අනාගතාධිවචනන්තිපි වත්තුං වට්ටතෙව. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤානිපි උභනීයපදානි නානප්පකාරතො යොජෙතබ්බානි. ඉමානි පදානි දුබ්බඤ්ඤෙය්‍යවිසෙසානි මන්දබුද්ධිනං සම්මොහකරානි ආවරියපාවරියෙ පයිරූපාසිත්වා වෙදනීයානීති උභනීයරූපගණො විභාවිතො.

ඉදානි එකගණිකාදීනි වදාම – ධා ධාරණං, භූවාදිගණිකවසෙනායං එකගණිකා සකම්මිකා ධාතු. භගවා සකලලොකස්ස භිතං දධාති විදධාති, පුරිසො අත්ථං සංවිධෙති, නිධං නිධෙති, ඉමානි සුද්ධකත්තරි භවන්ති. “සංවිධාපෙති, විධාපෙති”ති ඉමානි හෙතුකත්තරි භවන්ති. කම්මෙ පන භාවෙ ව “අනුචිධියති”තිආදීනි භවන්ති. තථා හි කම්මෙ “නිධි නාම නිධියති”ති ව “ධියති ධපියතීති ධෙය්‍ය”න්ති ව රූපානි දිස්සන්ති. තත්ථ කම්මෙ “කම්මං සත්තෙහි අනුචිධියති, කම්මානි සත්තෙහි අනුචිධියන්ති. හො කම්ම ත්වං සත්තෙහි අනුචිධියාසී, අහං කම්මං සත්තෙහි අනුචිධියාමී”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. භාවෙ පන “සත්තො දුක්ඛං අනුචිධියති, සත්තා දුක්ඛං අනුචිධියන්ති, තො සත්ත ත්වං දුක්ඛං අනුචිධියාසී”ති යොජෙතබ්බං. අයං නයො අතිවිය සුබ්‍රමො පාළිනායානුකූලො.

නාමිකපදත්තෙ “ධාතු”තිආදීනි භවන්ති. තත්ථ ධාතූනි සලක්ඛණං දධාති ධාරෙතීති ධාතු. අවධිකථාසු පන “සලක්ඛණධාරණතො දුක්ඛවිධානතො දුක්ඛධානතො ව ධාතු”ති චුත්තං. ධාතූනි පථවිධානාදිධාතූයො. තත්ථ සලක්ඛණධාරණතොති යථා තිත්ථියපරිකප්පිතො පකති අත්තාති එවමාදිකො සභාවතො නත්ථී, න එවමොතා, එතා පන සලක්ඛණං සභාවං ධාරෙන්නීති ධාතූයො . දුක්ඛවිධානතොති දුක්ඛස්ස විදහනතො. එතා හි ධාතූයො කාරණභාවෙන වචන්ථිතා හුත්වා යථා අයලොභාදිධාතූයො අයලොභාදිඅනෙකප්පකාරං සංසාරදුක්ඛං විදහන්ති. දුක්ඛධානතොති අනප්පකස්ස දුක්ඛස්ස විධානමත්තතො අවසවත්තනතො, තං වා දුක්ඛං එතාහි කාරණභූතාහි සත්තෙහි අනුචිධියති, තථාචිතිතඤ්ච තං එතෙස්වෙව ධියති ධපියති, එවං දුක්ඛධානතො ධාතූයො. අපිච නිජ්ජීවට්ඨො ධාතවොති ගහෙතබ්බං. තථා හි භගවා “ජ ධාතූයොසං භික්ඛු පුරිසො”තිආදීසු ජීවසඤ්ඤාසමුහනත්ථං ධාතූදෙසනං අකාසීති. යො පන තත්ථ අමිහෙහි භාවට්ඨානෙ “සත්තො දුක්ඛං අනුචිධියති”ති නිපුරිසමණ්ඩිතො එකවචනබහුවචනිකො පට්ඨාචිතත්තිප්පයොගො චුත්තො. සො –

“දුසිතො ගිරිදත්තෙන, හයො සාමස්ස පණ්ඩවො;
පොරාණං පකතිං භිත්වා, තස්සෙවානුචිධියති”ති ව

“මාතා හි තව ඉරන්ධති, විධුරස්ස හදයං ධනියාති”ති ව “තෙ සංකිලෙසිකා ධම්මා පභිසිස්සන්ති”ති ව ඉමාසං පාළිනං වසෙන සාරතො පච්චෙතබ්බො. තත්ථ පණ්ඩවො නාම අස්සො ගිරිදත්තනාමකස්ස අස්සගොපකස්ස පකතිං අනුචිධියති අනුකරොතීති අත්ථො. එත්ථ ව යදි කත්තුපදං ඉච්ඡිතං සියා, “අනුචිධිති”ති පාළි වත්තබ්බා සියා. යදි කම්මපදං ඉච්ඡිතං සියා, “පණ්ඩවෙනා”ති තතියන්තං කත්තුපදං වත්තබ්බං සියා, එවං අවචනෙන “අනුචිධියති”ති ඉදං භාවපදන්ති සිද්ධං. න කෙනවි එත්ථ වත්තුං සක්කා “දිවාදිගණෙ කත්තරි විභිතයපච්චයස්ස වසෙන චුත්තං ඉදං රූප”න්ති, ධාධාතූයා දිවාදිගණෙ අප්පවත්තනතො, එකත්තභූවාදිගණිකත්තා ව. දුතියප්පයොගෙ පන යදි කත්තුපදං ඉච්ඡිතං සියා, “ධනුතෙ”ති පාළි වත්තබ්බා සියා. යදි කම්මපදං ඉච්ඡිතං සියා, “ධාතූයා”ති වත්තබ්බං සියා . එවං අවචනෙන “ධනියාති”ති ඉදමිපි භාවපදන්ති සිද්ධං. එත්ථ “ධනියාතීති පත්ථෙති, ඉච්ඡතීති අත්ථො”ති අවධිකථායං චුත්තං. “ධනු යාවතෙ”ති ධාතු එසා එකත්තෙන තනාදිගණෙයෙව වත්තති. තතියප්පයොගෙ “පභිසිස්සන්ති”ති යදි භූවාදිගණෙ “භා වාගෙ”ති ධාතූයා රූපං සියා, කත්තරි “පජභිස්සන්ති”ති රූපං සියා, “කස්මා නො පජභිස්සන්ති”ති

එත්ථ විය. කම්මපදං පන “පඡනිසිස්සන්ති”ති සියා. යස්මා “පනිසිස්සන්ති”ති ඉදං දිවාදිගණෙ “භා පරිභානිය”න්ති ධාතුයා රූපන්තා “පභාසිස්සන්ති”ති කත්තුපදරූපං සියා “ආපඤ්ඤො කුරුතෙ වෙගං, භායන්ති තත්ථ වළවා”ති අකම්මකස්ස කත්තුපදරූපස්ස දස්සනතො, තස්මා “පභාසිස්සන්ති”ති අවත්වා “පනිසිස්සන්ති”ති වචනෙන යපච්චයො භාවෙ වත්තතිති ඤායති.

කෙච් පනෙත්ථ වදෙය්‍යං “සො පනිසිස්සති. තෙ සංකිලෙසිකා ධම්මා පනිසිස්සන්ති. රූපං විභවියාති. අග්ගිජාහි පුබ්බෙව භූයතෙ’ති ආදීඝ්‍ය යපච්චයො කම්මෙයෙව විහිතො, න භාවෙ. කම්මකත්තුවසෙන හි ඉමෙ පයොගා දට්ඨබ්බා, සයමෙව පියතෙ පානියං, සයමෙව කටො කරියතෙති පයොගා වියා”ති. තං න, එවඤ්ඤි සති “පඡනිසිස්සන්ති”ති ආදීනි සකම්මකධාතුරූපානි වත්තබ්බානි “පියතෙ කරියතෙ”ති රූපානි විය. එත්ථ පන භාවට්ඨානෙ කත්තුතො ධීතභාවො හෙට්ඨා නානප්පකාරෙන දස්සිතොති න චුත්තො. යෙ සද්දසත්ථෙ මනං ගහෙත්වා සාසනිකා ගරු භාවෙ අදබ්බචුත්තිනො භාවස්සෙකත්තා එකවචනමෙව, තඤ්ච පට්ඨපුරිසස්සෙව “භූයතෙ දෙවදත්තෙන දෙවදත්තෙන සම්පත්තිං අනුභවන්ති අත්ථො”ති පයොගඤ්ච තදත්ථයොජනඤ්ච වදන්ති. තෙසං තං වචනං පාළියා, අට්ඨකථාදීහි ව න සමෙති, තස්මා යථාචුත්තොයෙවත්ථො ආයස්මත්තෙහි ධාරෙතබ්බො.

ජර රොගෙ. ජරති, ජරියාති. ජරවයොභානියං. ජීරති, ජියාති. ඉමා ද්වෙපි භූවාදි ගණිකවසෙන එකගණිකා. තාසං අයං සාධාරණරූපවිභාවනා. “යෙන ව සන්තප්පති, යෙන ව ජරියාති”ති ආදි. තත්ථ යෙන ව ජරියාතිති යෙන තෙජොගතෙන කුපිතෙන අයං කායො එකාහිකාදිජරරොගෙන ජරියාති ජරති. අථ වා යෙන ව ජරියති යෙන අයං කායො ජීරති ඉන්ද්‍රියවෙකලාසං බලක්ඛයං පලිතවලිතාදිඤ්ච පාපුණාති.

මර පාණ්ඩාගෙ. භූවාදිගණිකොයං අකම්මකො ව. සත්තො මරති, මියාති. කිඤ්චාපි අයං ධාතු “මර පාණ්ඩාගෙ”ති වචනතො සකම්මකො විය දිස්සති, තථාපි “පුත්තො මරති. කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්තො ජායති ව ජියාති ව මියාති වා”ති එවමාදීනං කම්මරහිතප්පයොගානං දස්සනතො අකම්මකොයෙවාති දට්ඨබ්බං. අත්ථයොජනානායෙන පන මරතීති පාණං වජ්ඣති කම්මං ආනෙත්වා කටෙතුං ලබ්භති. “මරති, මියති”ති ඉමානි සුද්ධකත්තුපදානි, “සත්තො සත්තං මාරෙති, මාරයති, මාරාපෙති, මාරාපයති”ති ඉමානි කාරිතපදසඬ්ඛානානි හෙතුකත්තුපදානි. එත්ථ ව යො අමනං සත්තං මරණං පාපෙති, සො වධකො මාරෙති මාරයති මාරාපෙති මාරාපයතිති ව චුච්චති. සත්තො සත්තෙහි මාරියති මාරාපියතිති ඉමානි කම්මපදානි. භාවපදමප්පසිද්ධං. එවමඤ්ඤත්‍රාපි පසිද්ධතා ව අප්පසිද්ධතා ව උපපරික්ඛිතබ්බො.

බාද භක්ඛණෙ. අයං පන භූවාදිගණිකවසෙන එකගණිකො සකම්මකො ධාතු. බාදති, සඬ්ඛාදති, ඉමානි සුද්ධකත්තුපදානි. පුරිසො පුරිසෙන පුරිසං වා පුචං බාදෙති බාදයති බාදාපෙති බාදාපයති, ඉමානි හෙතුකත්තුපදානි. එත්ථ ව යො අබාදන්තං බාදන්තං වා බාදාහිති පයොජෙති, සො බාදාපකො බාදෙති බාදයති බාදාපෙති බාදාපයතිති ව චුච්චති. බප්පති, සංබප්පති, සඬ්ඛාදියති. ඉමානි කම්මපදානි. අනුපනායං පාළි “අතීතං පාභං අද්ධානං රූපෙන බප්පිං, සෙය්‍යථාපාභං එතරහි පච්චුප්පන්තෙන රූපෙන බප්පාමි. අහඤ්චෙව බො පන අනාගතං රූපං අභිනන්දෙය්‍යං, අනාගතෙනපාභං රූපෙන බප්පෙය්‍යං, සෙය්‍යථාපෙනරහි බප්පාමි”ති. භාවපදං න ලබ්භති සකම්මකත්තා ඉමස්ස ධාතුස්ස. භූවාදිගණො. අයං නාමධාතු එකන්තරුධාදිගණිකොති අප්පසිද්ධො.

දිවාදිගණෙ තා පාලනෙ. ලොකං තායති සන්තායති. ඉමානි සකම්මකානි සුද්ධකත්තුපදානි. හෙතුකත්තුපදං පන කම්මපදඤ්ච භාවපදඤ්ච අප්පසිද්ධානි.

සුඛ සංසුද්ධියං. විත්තං සුඡ්ඤ්ඤිති විසුඡ්ඤ්ඤිති. ඉමානි අකම්මකානි සුද්ධකත්තුපදානි. සොධෙති, සොධයති, සොධාපෙති, සොධාපයති, ඉමානි හෙතුකත්තුරූපානි. එත්ථ ව යො අසුද්ධං යානං සුද්ධං කරොති, සො සොධකො සොධෙති, සොධයතිති චුච්චති, එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ඊදිසෙසු යානෙසු. යො පන අසුද්ධට්ඨානං සයං අසොධෙත්වා “ත්ථං සොධෙහි”ති අඤ්ඤං පයොජෙති, සො සොධාපකො සොධාපෙති සොධාපයතිති චුච්චති. එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි ඊදිසෙසු යානෙසු. තථා හි “කාරෙති, කාරයති, කාරාපෙති, කාරාපයති”ති ආදීඝ්‍ය අයං නයො න ලබ්භති, එවං ලබ්භමානනායො ව අලබ්භමානනායො ව සබ්බත්ථ උපපරික්ඛිතබ්බො. ඉමා පනෙත්ථ පාළියො –

“පච්චන්තදෙසවිසයෙ, නිමන්තෙත්වා තථාගතං;
තස්ස ආගමනං මග්ගං, සොධෙත්ති තුට්ඨමානසා”ති ව

“මග්ගං සොධෙමහං තදා”ති ව. ඉමා හි පාළියො සහත්ථා සොධනං සන්ධාය චුත්තා. “ආයස්මා පිලින්දවච්ඡො රාජගහෙ පබ්භාරං සොධාපෙති ලෙණං කත්තුකාමො”ති පන පාළි, “කිං භන්තෙ ථෙරො කාරාපෙති”ති, “පබ්භාරං මහාරාජ සොධාපෙමි ලෙණං කත්තකාමො”ති ව පාළි. ඉමා පරෙහි සොධාපනං සන්ධාය චුත්තා. “කස්ස සොධියති මග්ගො”ති ඉදං කම්මපදං, භාවපදං පන අප්පසිද්ධං. ඉමිනා නයෙන යාව චුරාදිගණා යොජෙතබ්බං.

ද්විගණිකත්තෙ සුභ සොහෙ. සොහති වතායං පුරිසො. සුභ පභාරෙ. යො නො ගාවොව සුමහති සුමහොති ඉච්චපි දිස්සති. “සුමහොති”ති ව කච්චායනමතෙ රූපං, ඉමානි කත්තුපදානි. නගරං සොහෙති, සොහයති. පුරිසො පුරිසෙ

වොරං සුම්භෙති, සුම්භයති, සුම්භාපෙති, සුම්භාපයති. ඉමානි හෙතුකත්තුපදානි. කම්මභාවපදානි
ලබ්භිමානාලබ්භිමානවසෙන යථාසම්භවං යොජෙතබ්බානි. භූවාදිරුධාදිගණිකරුපානි.

පව පාකෙ. පුරිසො භත්තං පවති. නෙරයිකො නිරයෙ පව්වති. කම්මං පව්වති. භත්තං පව්වති. පාරමියො
පරිපව්වන්ති. එලානි පරිපව්වන්ති, පක්කානි භොන්තිති අත්ථො. ගරවො පන –

ඤාණසුත්තවරං තත්ථ, දන්වා සන්ධිං තිහෙතුකං;
පච්ඡා පව්වති පාකානං, පවත්තෙ අට්ඨකෙ දුචෙති ව –

“අසඬ්ඛාරං සසඬ්ඛාර-විපාකානි න පව්වති” ති ව එවං පවතිපදස්ස ද්විගණිකරුපස්ස සකම්මකත්තං ඉච්ඡන්ති. එවං පන
සාට්ඨකථෙ තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ කුතො ලබ්භා. තෙපිටකෙ හි බුද්ධවචනෙ “කප්පං නිරයමිහි පව්වති. යාව පාපං න
පව්වති. නිරයමිහි අපව්වි සො” ති එවං අකම්මකත්තංයෙව දිස්සති. එත්ථ වදෙය්‍යං “නනු පව පාකෙ” ති අයං ධාතු
සකම්මකො, තෙන ‘පව්වති’ ති පදස්ස දිවාදිගණිකරුපස්සෙ සතො සකම්මකත්තං යුජ්ජති, තස්මායෙව ‘පව්වති
පාකානං පවත්තෙ අට්ඨකෙ දුචෙ’ තිආදිසු චුත්ත”න්ති. එත්ථ චුච්චනෙ – යථා “ඡිදි ද්විධාකරණෙ, හිදි විදාරණෙ” ති
ධාතුනං රුධාදිගණෙ පවත්තානං “රුක්ඛං ඡින්දති, හින්තිං හින්දති” ති රූපපදානං සකම්මකත්තෙපි සති දිවාදිගණං
පත්තානං තෙසං ධාතුනං “උදකං ඡීජ්ජති, සටො හිජ්ජති” ති රූපපදානි අකම්මකානියෙව භවන්ති, යථා භූවාදිගණෙ
පවත්තස්ස පව්ධාතුස්ස “භත්තං පවති” ති රූපපදස්ස සකම්මකත්තෙපි සති දිවාදිගණං පත්තස්ස “නිරයෙ පව්වති,
කම්මානි විපව්වන්ති” ති රූපපදානි අකම්මකානියෙව භවන්ති.

අථාපි වදෙය්‍යං “නනු ව භො යථා ‘ආසවෙහි චිත්තානි විමුච්චිංසු’ ති එත්ථ ‘ආසවෙනො චිත්තානි විමුච්චිංසු’ ති ව
‘ආසවෙහි කත්තුභූතෙහි චිත්තානි විමුච්චිංසු’ ති ව එවං දිවාදිගණිකස්ස ධාතුස්ස ‘විමුච්චිංසු’ ති රූපපදස්ස
අකම්මකත්තඤ්ච සකම්මකත්තඤ්ච භවති, තථා ‘නිරයෙ පව්වති, කම්මානි විපව්වන්ති’ ති ව අකම්මකත්තෙනපි
භවිතබ්බං. ‘පව්වති පාකානං පවත්තෙ අට්ඨකෙ දුචෙ, අසඬ්ඛාරං සසඬ්ඛාරවිපාකානි න පව්වති’ ති සකම්මකත්තෙනපි
භවිතබ්බං”න්ති. අකම්මකත්තෙනෙව භවිතබ්බං, න සකම්මකත්තෙන, “පව්වති පාකානං”න්තිආදිනා
චුත්තජ්ජයොගානං “ආසවෙහි චිත්තානි විමුච්චිංසු” ති පයොගෙන අසමානත්තා. තථා භෙත්ථ “විමුච්චිංසු” ති පදං
කම්මරහිතකත්තුචාචකයපච්චයන්තමපි භවති කත්තුසහිතකම්මචාචකයපච්චයන්තමපි. “විමුච්චිංසු” ති ඉමස්ස හි
පදස්ස කම්මරහිතයපච්චයවන්තත්තා “ආසවෙහි” ති කරණච්චනං අපාදානකාරකචාචකං භවති. ‘චිත්තානි’ ති
පව්වත්තච්චනං පන කත්තුකාරකචාචකං භවති. තථා “විමුච්චිංසු” ති පදස්ස කත්තුසහිතකම්මචාචකත්තා
“ආසවෙහි” ති කරණච්චනං කත්තුකාරකචාචකං භවති. “චිත්තානි” ති පව්වත්තච්චනං පන කම්මකාරකචාචකං භවති.
අයං නයො “පව්වති පාකානං”න්තිආදිනා චුත්තජ්ජයොගෙසු න ලබ්භති. තථා හි තත්ථ පව්වත්තච්චනං කත්තාරං වදති,
උපයොගච්චනං කම්මං වදති දට්ඨබ්බං. කාරිතෙ “පුරිසො පුරිසෙන පුරිසං වා භත්තං පාවෙති පාවයති පාචාපෙති
පාචාපයති” ති ව, “අනන්තෙ බොධිසම්භාරෙ, පරිපාවෙසි නායකො” ති දස්සනතො පන “පරිපාවෙති, පරිපාවයති” ති ව
රූපානි භවන්ති. ඉමානි හෙතුකත්තුපදානි. කම්මෙ – යඤ්ඤදත්තෙන ඔදනො පව්වතෙ, භාවපදං අප්පසිද්ධං. ඉමානි
භූවාදිරුධාදිගණිකරුපානි. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤානිපි ද්විගණිකරුපානි යොජෙතබ්බානි.

තෙගණිකත්තෙ සු පසවෙ. හෙතුඵලං සවති, පසවති. සු සවනෙ. සද්ධො ධම්මං සුභොති, සුභාති. සු භිංසායං.
යොධො පච්චාමිත්තං සුනාති. ඉමානි යථාක්කමං භූවාදිස්වාදිකියාදිගණිකානි කත්තුපදානි. තථා හෙතුනා ඵලං
සවියාති, උන්නාදසද්දො පථවිඋන්නද්වියසද්දො විය සුයාති. යොධෙන පච්චමිත්තො සුනියාති. ඉමානි කම්මපදානි.
භාවපදං න ලබ්භති සකම්මකත්තා ඉමෙසං ධාතුනං. ඉමිනා නයෙන අඤ්ඤානිපි තෙගණිකරුපානි උපපරික්ඛිත්වා
යොජෙතබ්බානි. අත්‍ර පනායං නයවිභාවනා –

භ්වාදිරුධාදිකා ධාතු, ස්වාදිදිවාදිකා තථා;
රුධාදිකදිවාදිට්ඨා, භූවාදිකචුරාදිකා.

භූවාදිකගභාදිට්ඨා, භ්වාදිස්වාදිකියාදිකා;
එවමාදිප්පහෙදෙහි, චිත්ථාරොන්තු විවක්ඛණා.

ඉච්චෙවං සඬ්ඛෙපතො යථාරහං එකගණිකද්විගණිකතෙගණිකවසෙන සුද්ධකත්තුහෙතුකත්තුකම්මභාවපදානි ව
සකාරිතෙකකම්මානි ව සකාරිතද්විකම්මානි ව සකාරිතතිකම්මානි ව දස්සිතානි.

ඉදානි එකකාරිතද්විකාරිතපදානං වචනොකාසො අනුජ්ජත්තො, තස්මා තං වදාම. සො අන්තකම්මති.
අරහත්තමග්ගො මානං සියති, කම්මං පරියොසියති. ඉමානි තාව සුද්ධකත්තුපදානි. එත්ථ මානං සියතිති මානං
සමුච්ඡින්දති. කම්මං පරියොසියතිති කම්මං නිජ්ජප්පති. පරි අව ඉච්චුපසග්ගවසෙන හි ඉදං පදං අකම්මකං භවති,
අත්ථො පන “පරියොසානං ගච්ඡති” ති සකම්මකවසෙන ගහෙතබ්බො. අත්තනා විජ්ජකතං අත්තනා පරියොසාපෙති.
ඉදමෙකං කාරිතං හෙතුකත්තුපදං. එත්ථ පන පරිඅව ඉච්චුපසග්ගවසෙන අකම්මකභූතස්ස සොධාතුස්ස
ලද්ධකාරිතපච්චයන්තා එකකම්මමෙව සකාරිතපදං භවති. අත්තනා විජ්ජකතං පරෙහි පරියොසාචාපෙති. ඉදං

ද්විකාරිතං හෙතුකත්තුපදං. එත්ථ ච පන පරි අව ඉච්චුපසග්ගවසෙන අකම්මකභූතස්ස සොධාතුස්ස
ලද්ධකාරිතපච්චයද්වයත්තා ද්විකම්මකං සකාරිතපදං භවති. “පරියොසාවාපෙති”ති ඉදම්පි පරි අව පුබ්බස්මා
සොධාතුම්භා ණාපෙ ණාපෙ ඉති පච්චයද්වයං කත්වා අවසද්දස්සොකාරඤ්ච කත්වා තතො යකාරාගමඤ්ච
අනුබන්ධණකාරලොපඤ්ච පට්ඨපච්චයෙ පකාරස්ස වකාරඤ්ච ද්විසු ව යානෙසු පුබ්බසරලොපං කත්වා නිජ්ජප්පතීති
දට්ඨබ්බං.

ඉදානි තා පාළියො අත්ථන්තරවිඤ්ඤාපනත්ථං ආභව්වදෙසිතාකාරෙන එකතො කට්ඨාම – “අත්තනා විජ්ජකනං
අත්තනා පරියොසාපෙති, ආපත්ති සඬ්ඝාදිසෙසස්ස. අත්තනා විජ්ජකනං පරෙහි පරියොසාවාපෙති, ආපත්ති
සඬ්ඝාදිසෙසස්ස”ති එත්ථ “භික්ඛු”ති හෙතුකත්තුපදං ආනෙතබ්බං. අත්තනා විජ්ජකනත්ති එත්ථ ච අත්තනාති
විජ්ජකරණක්‍රියාය කත්තුකාරකවාචකං කරණවචනං. විජ්ජකනත්ති කම්මකාරකවාචකං උපයොගවචනං. අත්තනා
පරියොසාපෙතිති එත්ථ පන අත්තනාති අබ්‍යාසපදභූතෙන සයංසද්දෙන සමානත්ථං විභ්‍යාන්තපතිරූපකං අබ්‍යාසපදං,
සයංසද්දසද්ධිං වා තතියාවිභ්‍යාන්තං අබ්‍යාසපදං. තථා හි “අත්තනා පරියොසාපෙති”ති චුත්තවචනස්ස “සයං
පරියොසාපෙති”ති අත්ථො භවති “අත්තනා ච පාණානිපාති”තිආදියු විය. පරෙහි පරියොසාවාපෙතිති එත්ථ පන
පරෙහිති කම්මකාරකවාචකං කරණවචනත්ති ගහෙතබ්බං, “සුනබ්බෙහිපි බාදාපෙත්ති”ති එත්ථ “සුනබ්බෙහි”ති පදං විය.
එත්ථ හි යථා “රාජානො චොරං සුනබ්බෙ බාදාපෙත්ති”ති උපයොගවසෙන අත්ථො භවති, තථා “භික්ඛු අත්තනා
විජ්ජකනං පරෙ ජනෙ පරියොසාවාපෙති”ති උපයොගවසෙන අත්ථො භවති. එවං ඉමස්මිං අවිජ්ජයබ්බතනයවිචිත්තෙ
භගවතො පාවචනෙ ද්විකාරිතපච්චයවන්තම්පි පදමත්ථීති සාරතො පච්චෙතබ්බං. අයං නයො සුබ්බමො සාසනෙ ආදරං
කත්වා ආයස්මත්තෙහි සාධුකං මනසි කාතබ්බො. යස්ස හි අත්ථාය ඉදං පකරණං කරම්භ, න අයං අත්තනො මති, අථ
බො පුබ්බාවරියානං සන්තිකා ලද්ධත්තා තෙසඤ්ඤෙව මතීති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි අකාරිතද්විකම්මිකපදානං වචනොකාසො අනුප්පත්තො, තස්මා තානි කට්ඨාම, තානි ච බො ධාතුචසෙන
එවං චෙදිතබ්බානි සවිනිච්ඡයානි. සෙයාපීදං?

දුභිකරවහිපුච්ඡි, යාවි භික්ඛි ච නිබ්බුති;
භණ්ඩවද්ධිභාසි, සාසිද්ධිනාට්ඨාතු.

රුධි ජි විපභුතීති, යෙ තෙ ද්විකම්මකා ධීරා;
පචද්දම්පි විසුත්තා, කාරිතජ්ජච්චයෙහි ච.

අපාදානාදිකෙ පුබ්බ-විධිම්භා සහිමෙ’බ්බුට්ඨ;
උපයොගවචනස්ස, නිමිත්තත්ති සනත්තනා.

එතෙ දුභාදයො ධාතු, තිකම්මාපි භවන්ති තු;
කාරිතජ්ජච්චයෙ ලද්ධෙ, ඉති ආචරියා’බ්බුට්ඨ.

තත්‍රිමානි උදාහරණානි – ගවං පයො දුභති ගොපාලකො. ගාවිං ධීරං දුභති ගොපාලදාරකො. තත්ථ පයොති
උපයොගවචනං, “යසො ලද්ධා න මජ්ජෙයා”ති එත්ථ “යසො”ති පදම්ච. මනොගණිකස්ස හි ඊදිසම්පි
උපයොගවචනං හොති අඤ්ඤාදිසම්පි. ඉස්සරො ගොපාලං ගවං පයො දුභාපෙති. ගොපාලෙන ගාවො ධීරං දුභිතා.
ගොහි පයො දුභතීති එත්ථ අපාදානවිසයත්තා ද්විකම්මකභාවො තත්ථී. “විසාණතො ගවං දුභං, යත්ථ ධීරං න
වින්දති”ති එත්ථ පන අපාදානවිසයත්තෙහි ගවාවයචභූතස්ස විසාණස්ස විසුං ගහිතත්තා “ගවං ධීරං දුභන්තො”ති
ද්විකම්මිකභාවො ලබ්භතීති දට්ඨබ්බං. දුභිතො පයොගොයං.

කරොතිස්ස පයොගෙ කට්ඨමඬ්ඨගාරං කරොති, සුවණ්ණං කට්ඨකං කරොති, සවෙ ජෙ සච්චං භණ්ඩි, අදාසිං තං
කරොමි. එත්ථ ච අඬ්ඨගාරං කරොතිති පරිච්චිත්තකාරණවසෙන චුත්තං. කට්ඨඤ්ඤි අඬ්ඨගාරභාවස්ස කාරණං, අඬ්ඨගාරෙ
කතෙ කාරණභූතස්ස කට්ඨස්ස කට්ඨභාවො විගච්ඡති. කට්ඨකං කරොතිති ඉදං අපරිච්චිත්තකාරණවසෙන චුත්තං.
සුවණ්ණඤ්ඤි කට්ඨභාවස්ස කාරණං, කට්ඨකෙ කතෙපි කාරකභූතස්ස සුවණ්ණස්ස සුවණ්ණභාවො න විගච්ඡති, අථ
බො විසෙසන්තරූපත්තිභාවෙන සම්පජ්ජති. අදාසිං තං කරොමිති ඉදං පන යානන්තරදානවසෙන චුත්තං “උපරාජං
මහාරාජං කරොමි”ති එත්ථ විය. තත්ථ “ඉස්සරො පුරිසෙන පුරිසං වා කට්ඨමඬ්ඨගාරං කාරෙති. තථා සුවණ්ණං කට්ඨකං
කාරෙති”ති තිකම්මිකජ්ජපයොගොපි දට්ඨබ්බො. තථා “බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙති”ති, “බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං
කාරෙන්තෙ”ති ද්විකම්මකජ්ජපයොගො.

එත්ථෙකෙ වදෙය්‍යං “නනු ච හො එත්ථ එකමෙව කම්මං දිස්සති, කෙනායං පයොගො ද්විකම්මිකජ්ජපයොගො
හොති”ති. කිඤ්චාපි එකමෙව දිස්සති, තථාපි අත්ථනො ද්වෙයෙව කම්මානි දිස්සන්තීති ගහෙතබ්බං. තථා හි
බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙතිති එත්ථ බ්‍රහ්මදත්තො අත්තනො රාජභාවං මහාජනෙන කාරයතීති අත්ථො. එවං පන
අත්ථෙ ගහිතෙ “රජ්ජං කාරෙහි භද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි”තිආදියුපි ත්වං අත්තනො රාජභාවං අම්භෙහි
කාරාපෙහි, අත්තනං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චාපෙහි, මයං තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිතුකාමානි අත්ථො සමත්ථිතො භවති.

බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙති එත්ථාපි බ්‍රහ්මදත්තෙ අත්තනො රාජභාවං මහාජනෙන කාරයන්නෙති අත්ථො භවති. සාසනස්මිඤ්ඤි කාරිතවිසයෙ කරුණුවචනං උපයොගත්ථස්සද්ධෙව දීපෙනි, තස්මා අත්ථනො ද්වෙයෙව කම්මති දිස්සන්තිති වදාම. අයමත්ථො අභිධම්මට්ඨකායං චක්ඛන්ද්‍රියාදිනිබ්බවනත්ථවිභාවනාය දීපෙනබ්බො. තථා හි අභිධම්මට්ඨකායං ඉදං වුත්තං “චක්ඛුද්ධාරෙ ඉන්දත්තං කාරෙතිති චක්ඛුද්ධාරභාවෙ තංද්ධාරිකෙහි අත්තනො ඉන්දභාවං පරමිස්සරභාවං කාරයතිති අත්ථො. තස්සෙති තෙ රූපග්ගහණෙ අත්තනං අනුවත්තෙති, තෙ ව තං අනුවත්තන්ති”ති. යදි පන කරධාතු ද්විකම්මකො, එවං සන්තෙ “බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙති”තිආදිසු ලද්ධකාරිතපච්චයත්තා “කාරෙති”තිආදිහි පදෙහි තිකම්මකෙහියෙව භවිතබ්බන්ති? න, නියමාභාවතො, තාදිස්ස ව පයොගස්ස වොභාරපථෙ අනාගතත්තා.

කට්ඨං පුරිසෙන අඬගාරං කතං. සුවණ්ණං කම්මාරොන කටකං කතං, දාසී සාමිකෙන අදාසීං කතා, එවම්පෙත්ථ ද්විකම්මකප්පයොගා වෙදිතබ්බා. සුවණ්ණෙන කටකං කරොතිති එත්ථ හි විසෙසනත්ථෙ පවත්තකරුණවිසයත්තා ද්විකම්මිකභාවො න ලබ්භන්ති දට්ඨබ්බං. අයං නයො අඤ්ඤත්‍රාපි උපපරික්ඛිත්ථා යථාසම්භවං නෙතබ්බො. කරොතිස්ස පයොගොයං.

වහිආදිනං පයොගෙ රාජපුරිසා රථං ගාමං වහන්ති. අයං රාජා මං නාමං පුච්ඡති. පරාභවන්තං පුරිසං, මයං පුච්ඡාමි ගොතමං. ආයස්මා උපාලි ආයස්මතා මහාකස්සපෙන විනයං පුට්ඨො. දෙවදත්තො රාජානං කම්බලං යාවති. තෙ මං අස්සෙ අයාචිසුං. ධනං තං තාත යාවති. බ්‍රාහ්මණො නාගං මණිං යාවති. නාගො මණිං යාවිතො බ්‍රාහ්මණෙන බ්‍රහ්මුනා ආයාචිතො ධම්මදෙසනං භගවා. තාපසො කුලං භොජනං භික්ඛති. අජං ගාමං නෙති. අජො ගාමං නීතො. මුත්තො වම්පෙයාකො නාගො, රාජානං එතදබ්බි.

එත්ථ රාජානන්ති මුඛාතො කම්මං වුත්තං. එතන්ති ගුණතො. තථා රාජානන්ති අකථිතකම්මං වුත්තං. එතන්ති කථිතකම්මං. එස නයො අඤ්ඤත්‍රාපි උපපරික්ඛිත්ථා යථාරහං යොජෙතබ්බො. එවමෙව “බුඪි භගවා”තිආදිසු සම්පදානවිසයත්තා ද්විකම්මකභාවො න ලබ්භති. භික්ඛු මහාරාජානං ධම්මං භණති. යං මං භණ්සී සාරථී. යං මං වදති. භගවන්තං එතදවොච. පිතා පුත්තං භාසති. යං මං ත්වං අනුසාසයි. සක්ඛා බො පන අම්බට්ඨ රාජානං ඔක්කාකං පිතාමහං දහන්ති. භගවා භික්ඛු තං තං භිතපට්ඨන්ති නාටති. ගාවො වජං රුන්ධති ගොපාලකො. ධුත්තො ධුත්තජනං ධනං ජිනාති. එත්ථ ව “කමනුත්තරං රත්තවරං ජිනාමා”ති පුණ්ණකජාතකපාළි නිදස්සනං. තත්ථායමත්ථො “මයං ජනිත්ථා කතරං රාජානං අනුත්තරං රත්තවරං ජිනාමා”ති. ඉට්ඨකායො පාකාරං විනොති වඩ්ඪකී. අඤ්ඤානිපි යොජෙතබ්බාති.

එත්ථ කෙච්ඡුච්ඡෙය්‍යං “ගන්ධකුට්ටිං පදක්ඛිණං කරොති, බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි. උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු”ති පයොගෙසු කිං ද්විකම්මකභාවො ලබ්භති”ති? එත්ථ වුවවතෙ – “ගන්ධකුට්ටිං පදක්ඛිණං කරොති”ති එත්ථ න ලබ්භති ගුණගුණිනං වසෙන ගහිතත්තා. “බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි”ති එත්ථාපි න ලබ්භති “සරණං ඉති ගච්ඡාමි”ති ඉතිසද්දලොපවසෙන වුත්තත්තා. තථා හි බුද්ධන්ති උපයොගවචනං. සරණන්ති පච්චත්තවචනං. “බුද්ධං මම සරණං පරායණං, අසස්ස තාතා භිතස්ස ව විධාතා”ති ඉමිනා අධිප්පායෙන “භජාමි සෙවාමි බුද්ධාමි”ති අත්ථො. “උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු”ති එත්ථ පන ද්විකම්මකභාවො ලබ්භතිති වත්තබ්බො “මං ඉතො පට්ඨාය උපාසකං ධාරෙතු”ති අත්ථසම්භවතො “සක්ඛා බො පන අම්බට්ඨ රාජානං ඔක්කාකං පිතාමහං දහන්ති”ති දහධාතුප්පයොගෙන සමානත්තා ව, අධිප්පායත්ථතො පන “මං ‘උපාසකො මෙ අය’න්ති ධාරෙතු”ති අත්ථො සම්භවතිති දට්ඨබ්බං. එවං අකාරිතානි ද්විකම්මිකධාතුරූපානි විභාවිතානි.

ඉවිචෙවමම්භෙහි ආදිතො පට්ඨාය භගවතො සාසනත්ථං යථාසත්ති යථාබලං ධාතුයො ව තංරූපානි ව තදනුරූපෙහි නානාපදෙහි නානාඅත්ථෙහි නානානායෙහි ව යොජෙත්ථා විභාවිතානි, එවං විභාවෙන්තෙහිපි අම්භෙහි තාසං සරූපපරිච්ඡෙදො අත්ථපරිච්ඡෙදො වා න සක්කා සබ්බසො වත්තුං. තදුභයඤ්ඤි කො සබ්බසො වත්තුං සක්ඛිස්සති අඤ්ඤත්‍ර ආගමාධිගමසම්පන්නෙහි පහින්නපට්ඨසම්භිදෙහි මහාබිණාසවෙහි.

අත්ථානිසයයුත්තාපි, ධාතු භොන්ති යතො තතො. පයොගතොනුගන්තබ්බා, අනෙකත්ථා හි ධාතවො.

යෙනෙකත්ථධරා වරන්ති විවිධා නාටස්ස පාඨෙ වරෙ,
තෙනෙකත්ථධරාව භොන්ති සහිතා නානුපසග්ගෙහිවෙ;
ධාතුනං පන තෙසමත්ථපරමං බිණාසවෙ පණ්ඨිතෙ,
වජ්ජෙත්ථා පට්ඨසම්භිදාමතියුතෙ කො සබ්බසො භණ්තිති.

ඉති නවඬිගෙ සාට්ඨකපෙ පිටකත්තයෙ බාස්පට්ඨගතිසු විඤ්ඤානං

කොසල්ලත්ථාය කතෙ සද්දනිතිප්පකරණෙ

සබ්බගණවිනිච්ඡයො නාම එකුනවිසතිමො පරිච්ඡෙදො

සහ රූපවිභාවනාය ධාතු විභාවනා නිව්ඨිතා.

ධාතුමාලා නිව්ඨිතා.